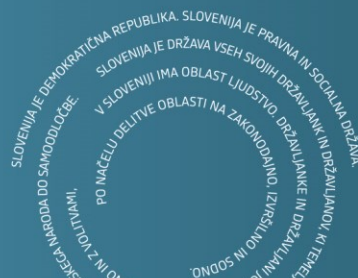

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 25. SEJA

(19., 20., 21. in 22. maj 2014)

MANDAT
VI
SEJA
25

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 25. seja (19., 20., 21. in 22. maj 2014)

ISSN 2385-9490

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 25. SEJE

1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV
 2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2014 IN 2015 (ZIPRS1415-A), NUJNI POSTOPEK, EPA 1965-VI
 3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV (ZVPot-F), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1859-VI
 4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VODAH (ZV-1D), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1884-VI
 5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O INŠPEKCIJSKEM NADZORU (ZIN-B), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1862-VI
 6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PREMOSTITVENEM ZAVAROVANJU POKLICNIH ŠPORTNIKOV (ZPZPŠ), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1741-VI
 7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ZAKONA O UGOTAVLJANJU KATASTRSKEGA DOHODKA (ZUKD-1C), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1894-VI
 8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O BANKI SLOVENIJE (ZBS-1C), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1755-VI
 9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O DOHODNINI (ZDoh-2N), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1924-VI
 10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB (ZDDPO-2K), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1925-VI
 11. točka dnevnega reda: PONOVNO ODLOČANJE O ZAKONU SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU LOTERIJE SLOVENIJE (ZLPLS-F), EPA 1601-VI
 12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE CIPER O IZMENJAVI IN MEDSEBOJNEM VAROVANJU TAJNIH PODATKOV (BCYIMVTP), EPA 738-VI
 13. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO MADŽARSKE O SPREMEMBI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE MADŽARSKE O VOJAŠKEM SODELOVANJU NA PODROČJU LETALSTVA IN ZRAČNE OBRAMBE (BHULZO-A), EPA 1331-VI
 15. točka dnevnega reda: URADNO PREČIŠČENO BESEDILO ZAKONA O TUJCIH (ZTuj-2-UPB1), EPA 1954-VI
 16. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE
- Ugotovitev o prenehanju mandata članom Programskega sveta Radiotelevizije Slovenija (ni glasovanja), EPA 1998-VI

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	14
JANJA KLASINC	14
JANJA KLASINC	14
1. točka dnevnega reda: VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV	15
JASMINA OPEC	15
MAG. ALENKA BRATUŠEK	16
MAG. ALENKA BRATUŠEK	16
JASMINA OPEC	16
MAG. ALENKA BRATUŠEK	16
JASMINA OPEC	16
LJUDMILA NOVAK	16
MAG. ALENKA BRATUŠEK	17
LJUDMILA NOVAK	17
MAG. ALENKA BRATUŠEK	17
LJUDMILA NOVAK	18
ROMANA TOMC	18
MAG. ALENKA BRATUŠEK	18
ROMANA TOMC	19
MAG. ALENKA BRATUŠEK	19
ROMANA TOMC	19
MATEVŽ FRANGEŽ	20
MAG. ALENKA BRATUŠEK	20
MATEVŽ FRANGEŽ	20
MAG. ALENKA BRATUŠEK	21
SONJA RAMŠAK	21
MARKO PAVLIŠIČ	21
SAMO OMERZEL	21
JANEZ RIBIČ	22
SAMO OMERZEL	22
JANEZ RIBIČ	22
SAMO OMERZEL	23
TOMAŽ LISEC	23
SAMO OMERZEL	24
TOMAŽ LISEC	24
DR. UROŠ ČUFER	24
JOŽEF HORVAT	25
DR. UROŠ ČUFER	25
JOŽEF HORVAT	25
DR. UROŠ ČUFER	26
MAG. MARKO POGAČNIK	26
DR. UROŠ ČUFER	26
MAG. MARKO POGAČNIK	26
DR. UROŠ ČUFER	27
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	27
DR. UROŠ ČUFER	27
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	28
ROMAN JAKIČ	28
IVAN VOGRIN	28
ROMAN JAKIČ	28
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	29
DR. UROŠ ČUFER	29
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	29
DR. UROŠ ČUFER	30

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	30
MIHAEL PREVC	30
SAMO OMERZEL	30
MIHAEL PREVC	31
SAMO OMERZEL	32
MIHAEL PREVC	32
RENATA BRUNSKOLE.....	32
SAMO OMERZEL	33
RENATA BRUNSKOLE.....	33
SAMO OMERZEL	34
MATEJA PUČNIK	34
DR. JERNEJ PIKALO.....	34
MATEJA PUČNIK	35
DR. JERNEJ PIKALO.....	35
IVA DIMIC	36
MAG. MAJDA POTRATA.....	36
DR. UROŠ GRILC.....	36
MAG. MAJDA POTRATA.....	37
DR. UROŠ GRILC.....	37
ANDREJ ČUŠ	38
TOMAŽ LISEC	38
DR. SENKO PLIČANIČ	39
TOMAŽ LISEC	39
ROBERT HROVAT	39
MAG. KATARINA HOČEVAR	40
DR. VINKO GORENAK	40
DR. VINKO GORENAK	40
MARIJA PLEVČAK	41
MAG. BRANKO GRIMS	41
SAMO OMERZEL	42
MAG. BRANKO GRIMS	42
SAMO OMERZEL	43
MAG. BRANKO GRIMS	43
LJUBO ŽNIDAR.....	43
SAMO OMERZEL	44
LJUBO ŽNIDAR.....	44
SAMO OMERZEL	45
LJUBO ŽNIDAR.....	45
EVA IRGL.....	45
ALEKSANDRA OSTERMAN.....	46
SAMO OMERZEL	46
ALEKSANDRA OSTERMAN.....	47
SAMO OMERZEL	47
ALENKA JERAJ	47
DR. UROŠ GRILC.....	48
ALENKA JERAJ	48
DR. UROŠ GRILC.....	48
ALENKA JERAJ	49
JOŽEF HORVAT	49
DR. UROŠ ČUFER	50
JOŽEF HORVAT	50
JOŽEF HORVAT	50
DR. UROŠ ČUFER	50
SAMO BEVK.....	50
SAMO OMERZEL	51
SAMO BEVK.....	51
SAMO OMERZEL	52
JOŽEF JEROVŠEK	52

MARIJAN POJBIČ	52
SAMO OMERZEL	53
BRANKO KURNJEK	53
ZVONKO ČERNAČ	54
DR. SENKO PLIČANIČ	55
ZVONKO ČERNAČ	55
DR. SENKO PLIČANIČ	56
ZVONKO ČERNAČ	56
JOŽE TANKO	57
SAMO OMERZEL	57
JOŽE TANKO	58
SAMO OMERZEL	58
JOŽE TANKO	59
MAG. STANKO STEPIŠNIK	59
DR. UROŠ ČUFER	60
MAG. STANKO STEPIŠNIK	60
DR. UROŠ ČUFER	60
MAG. STANKO STEPIŠNIK	60
DANIJEL KRIVEC	61
SAMO OMERZEL	61
DANIJEL KRIVEC	62
SAMO OMERZEL	62
DANIJEL KRIVEC	62
SONJA RAMŠAK	63
SAMO OMERZEL	63
SONJA RAMŠAK	63
SAMO OMERZEL	64
SONJA RAMŠAK	64
FRANC BREZNIK	64
DR. UROŠ ČUFER	64
FRANC BREZNIK	65
DR. UROŠ ČUFER	65
FRANC BREZNIK	65
BORUT AMBROŽIČ	66
BORUT AMBROŽIČ	66
MARKO PAVLIŠIČ	66
DR. UROŠ GRILC	67
MARKO PAVLIŠIČ	67
DR. UROŠ GRILC	68
JASMINA OPEC	68
DR. UROŠ ČUFER	69
JASMINA OPEC	69
DR. UROŠ ČUFER	69
JASMINA OPEC	69
ZVONKO ČERNAČ	69
JOŽE TANKO	70
BORUT AMBROŽIČ	70
DR. SENKO PLIČANIČ	71
BORUT AMBROŽIČ	71
DR. SENKO PLIČANIČ	71
SONJA RAMŠAK	72
SONJA RAMŠAK	72
DANIJEL KRIVEC	72
DR. UROŠ ČUFER	72
DANIJEL KRIVEC	73
DR. UROŠ ČUFER	73
DANIJEL KRIVEC	73
MAG. MAJDA POTRATA	73

FRANC BREZNIK	74
FRANC BREZNIK	74
FRANC BREZNIK	74
ALEKSANDRA OSTERMAN.....	74

3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV (ZVPot-F), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1859-VI	75

ALENKA PAVLIČ	75
FRANC BREZNIK	76
RENATA BRUNSKOLE.....	76
SREČKO MEH	77
ALENKA PAVLIČ	77
MARKO PAVLIŠIČ	78
JASMINA OPEC	79
MARIJA PLEVČAK	79
IVA DIMIC	80
JOŽEF HORVAT	80
MIHAEL PREVC	81
MARKO PAVLIŠIČ	81
JOŽEF HORVAT	82
FRANC PUKŠIČ	82
FRANC PUKŠIČ	83
SREČKO MEH	83
MAG. STANKO STEPIŠNIK.....	83
MAG. KATARINA HOČEVAR	84
MIHAEL PREVC	84
SREČKO MEH	84
JOŽEF HORVAT	85
MARKO PAVLIŠIČ	85
FRANC BREZNIK	85

6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O PREMOSTITVENEM ZAVAROVANJU POKLICNIH ŠPORTNIKOV (ZPZPŠ), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1741-VI.....	87

JOŽEF KAVTIČNIK	87
SAŠA KOS	87
ALJUŠ PERTINAČ	88
ALENKA BIKAR	89
MAG. MAJDA POTRATA.....	89
ALENKA PAVLIČ	90
BRANKO KURNJEK	91
MIHAEL PREVC	91
MARIJA PLEVČAK	92
LJUDMILA NOVAK	93
ANDREJ ČUŠ	93
JOŽEF KAVTIČNIK	94
ALJUŠ PERTINAČ	95
JOŽEF KAVTIČNIK	96
JOŽEF JEROVŠEK	96
JOŽEF JEROVŠEK	97
SREČKO MEH	97
ALJUŠ PERTINAČ	98
JOŽEF JEROVŠEK	98
SREČKO MEH	98
ALENKA BIKAR	99

ALJUŠ PERTINAČ	99
ALENKA BIKAR	99
JOŽEF JEROVŠEK	99
MATEJA PUČNIK	99
ANDREJ ČUŠ	101
ALJUŠ PERTINAČ	101
MAG. ANDREJ VIZJAK	101
MAG. MAJDA POTRATA	102
MAG. STANKO STEPIŠNIK	102
JOŽEF KAVTIČNIK	103
JOŽEF HORVAT	103
ANDREJ ČUŠ	104
FRANC PUKŠIČ	104
JOŽEF KAVTIČNIK	105
BRANKO KURNJEK	105
SONJA RAMŠAK	106
BRANKO KURNJEK	106
JOŽEF KAVTIČNIK	106

7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ZAKONA O UGOTAVLJANJU KATASTRSKEGA DOHODKA (ZUKD-1C), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1894-VI	108

MAG. ANDREJ VIZJAK	108
MAG. MITJA MAVKO	108
ROBERT HROVAT	109
MAG. MITJA MAVKO	110
MAG. ANDREJ VIZJAK	110
TOMAŽ LISEC	112
TOMAŽ LISEC	113
MATJAŽ HAN	113
IVA DIMIC	113
JOŽEF HORVAT	114
MARIJAN POJBIC	115
FRANC PUKŠIČ	115
JOŽEF JEROVŠEK	116
JOŽEF JEROVŠEK	117

3. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	117

6. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	118

JOŽEF KAVTIČNIK	118
JOŽEF KAVTIČNIK	118

7. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	119

1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	120

JASMINA OPEC	120
JOŽEF HORVAT	120
SREČKO MEH	120
ZVONKO ČERNAČ	121
MAG. MAJDA POTRATA	121
IVA DIMIC	121
FRANC PUKŠIČ	122
IVAN VOGRIN	122
MAG. ANDREJ VIZJAK	122

ANDREJ ČUŠ	123
FRANC BOGOVIČ	123
SREČKO MEH	123
SONJA RAMŠAK	123
SONJA RAMŠAK	124
FRANC JURŠA	124
FRANC JURŠA	124
LJUDMILA NOVAK	124
MAG. ANDREJ VIZJAK	125
SREČKO MEH	125
FRANC PUKŠIČ	125
IVAN VOGRIN	126
JANEZ RIBIČ	126
TOMAŽ LISEC	127
JOŽEF HORVAT	127
MAG. BRANKO GRIMS	128
LJUBO ŽNIDAR	129
ALENKA JERAJ	129
JOŽEF HORVAT	129

2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2014 IN 2015 (ZIPRS1415-A), NUJNI POSTOPEK, EPA 1965-VI.....	131

DR. UROŠ ČUFER	131
BOJAN STARMAN	131
MIRKO BRULC	132
ALJOŠA JERIČ	133
MARKO PAVLIŠIČ	133
FRANC BOGOVIČ	134
MARIJA PLEVČAK	135
JOŽEF HORVAT	136
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	137
RENATA BRUNSKOLE	137
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	138
MATEJA VRANIČAR	138
ZVONKO ČERNAČ	138
FRANC BOGOVIČ	139
MAG. ANDREJ VIZJAK	140
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	140
FRANC PUKŠIČ	142
FRANC PUKŠIČ	143
MARKO PAVLIŠIČ	143
DR. UROŠ ČUFER	144
ZVONKO ČERNAČ	144
MARKO PAVLIŠIČ	146
ZVONKO ČERNAČ	146
ZVONKO ČERNAČ	146
ZVONKO ČERNAČ	146
ZVONKO ČERNAČ	147
JOŽEF JEROVŠEK	147
JOŽEF JEROVŠEK	147
MAG. ANDREJ VIZJAK	147
JOŽEF HORVAT	149
MAG. MATEJ TONIN	150
SAMO BEVK	151
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	151

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	152
SAMO BEVK.....	152
IVAN VOGRIN.....	152
MAG. BRANKO GRIMS	153
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	153
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	153
MIRKO BRULC	154
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	154
MARJANA KOTNIK POROPAT	155
MAG. ŠTEFAN TISEL	155
FRANC BOGOVIČ	155
TOMAŽ LISEC	156
DR. VINKO GORENAK	157
DR. VINKO GORENAK	157
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	158
MARJANA KOTNIK POROPAT	158
MARIJA PLEVČAK	158
MATEJA VRANIČAR.....	158
MARKO PAVLIŠIČ	159
IVAN GRILL	159
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	160
SAMO BEVK.....	160
ALENKA JERAJ	160
RENATA BRUNSKOLE.....	161
JANEZ RIBIČ	161
RENATA BRUNSKOLE.....	161
MATEJA PUČNIK	161
MAG. MATEJ TONIN.....	162
FRANC JURŠA.....	162
DARKO JAZBEC	162
BRANKO SMODIŠ	163
IVAN SIMČIČ	163
JOŽEF HORVAT	163
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	164
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	164
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	165
JANI MÖDERNDORFER	165
MARKO PAVLIŠIČ	165
MARKO PAVLIŠIČ	165
JOŽEF KAVTIČNIK	165
MAŠA KOCIPER.....	165
MAŠA KOCIPER.....	166
MAG. ANDREJ VIZJAK	166
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	166
RENATA BRUNSKOLE.....	166
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	166
JOŽEF HORVAT	167
IVAN VOGRIN.....	167
MAG. STANKO STEPIŠNIK.....	167
ROMANA TOMC.....	167
ROMANA TOMC.....	167
MARIJAN POJBIČ.....	168
JOŽEF JEROVŠEK	168
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ.....	168
MARIJA PLEVČAK	168
JOŽE TANKO	168

**9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI
ZAKONA O DOHODNINI (ZDoh-2N), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1924-VI..... 169**

FRANC BOGOVIČ	169
MATEJA VRANIČAR.....	170
ALJOŠA JERIČ	170
MARKO PAVLIŠIČ	171
JANEZ RIBIČ	171
MARIJA PLEVČAK	172
JOŽEF HORVAT.....	173
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	174
MAG. STANKO STEPIŠNIK.....	175
MIRKO BRULC	175
FRANC BOGOVIČ	176
MAG. KATARINA HOČEVAR	177
MAG. MATEJ TONIN.....	178
IVAN VOGRIN.....	179
JOŽEF HORVAT	180
MIHAEL PREVC	180
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	181

**10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN
DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB (ZDDPO-
2K), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1925-VI** 182

JOŽEF HORVAT	182
MATEJA VRANIČAR.....	183
MIHAEL PREVC	183
MARIJA PLEVČAK	184
JOŽEF HORVAT	184
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	185
ALEKSANDRA OSTERMAN.....	186
MIRKO BRULC	187
ALJOŠA JERIČ	187
JOŽEF HORVAT	188
IVAN VOGRIN.....	189
ALEKSANDRA OSTERMAN.....	190
MIHAEL PREVC	190
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	190
JOŽEF HORVAT	191

**11. točka dnevnega reda: PONOVRNO ODLOČANJE O ZAKONU SPREMEMBAH
IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU LOTERIJE
SLOVENIJE (ZLPLS-F), EPA 1601-VI.....** 191

BOJAN KEKEC	192
SAŠA KOS.....	192
ALJUŠ PERTINAČ	193
JASMINA OPEC	194
MARIJA PLEVČAK	195
JOŽEF HORVAT	195
ANDREJ ČUŠ	195
ALENKA BIKAR	196
MAG. MAJDA POTRATA.....	197
ALENKA PAVLIČ	197

4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VODAH (ZV-1D), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1884-VI.....	198
MAG. ANDREJA JERINA	198
JAKOB PRESEČNIK.....	199
MAG. JANA JENKO	200
IVA DIMIC	200
ZVONKO LAH.....	201
JOŽE VELIKONJA	201
MIRKO BRULC.....	201
ALENKA PAVLIČ	202
BRANKO KURNJEK	202
JAKOB PRESEČNIK.....	203
5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O INŠPEKCIJSKEM NADZORU (ZIN-B), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1862-VI	203
MAG. RENATA ZATLER.....	203
JERKO ČHOVIN.....	204
JOŽEF HORVAT	205
SONJA RAMŠAK	206
JANJA KLASINC	206
MAG. MAJDA POTRATA.....	207
MAG. MAJDA POTRATA.....	207
MAG. MAJDA POTRATA.....	207
JERKO ČHOVIN.....	207
BRANKO KURNJEK	208
JASMINA OPEC	208
IVAN HRŠAK	209
8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O BANKI SLOVENIJE (ZBS-1C), PRVA OBRAVNAVA, EPA 1755-VI.....	210
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	210
MATEJA VRANIČAR.....	211
MAG. MARKO POGAČNIK	211
RENATA BRUNSKOLE.....	213
MATEVŽ FRANGEŽ	214
ALENKA PAVLIČ	214
MARKO PAVLIŠIČ	216
JANEZ RIBIČ	216
MARIJA PLEVČAK	217
JOŽEF HORVAT.....	218
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	219
JOŽEF HORVAT.....	221
MATEVŽ FRANGEŽ	222
IVAN VOGRIN.....	223
ROMANA TOMC.....	224
ROMANA TOMC.....	225
JOŽEF JEROVŠEK	226
JOŽEF JEROVŠEK	226
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	227
BOJAN STARMAN	229
BOJAN STARMAN	229
MARIJAN POJBIČ.....	230

JOŽE TANKO	230
MARKO PAVLIŠIČ	232
MAG. MARKO POGAČNIK	233
MARKO PAVLIŠIČ	233
11. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	234
4. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	234
5. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	234
8. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	234
9. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	234
10. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	235
12. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE CIPER O IZMENJAVI IN MEDSEBOJNEM VAROVANJU TAJNIH PODATKOV (BCYIMVTP), EPA 738-VI.....	235
13. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO MADŽARSKE O SPREMENBI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE MADŽARSKE O VOJAŠKEM SODELOVANJU NA PODROČJU LETALSTVA IN ZRAČNE OBRAMBE (BHULZO-A), EPA 1331-VI	235
15. točka dnevnega reda: URADNO PREČIŠČENO BESEDILO ZAKONA O TUJCIH (ZTuj-2-UPB1), EPA 1954-VI	235
16. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.....	235
Ugotovitev o prenehanju mandata članom Programskega sveta Radiotelevizije Slovenija (ni glasovanja), EPA 1998-VI	235
JOŽE TANKO	236
JANI MÖDERNDORFER	236
FRANC JURŠA	237
MAG. MELITA ŽUPEVC	237
IVAN VOGRIN	238
DR. VINKO GORENAK	238
JANI MÖDERNDORFER	238
MATJAŽ HAN	239
JOŽE TANKO	239

Državni zbor VI. mandat

25. seja

19., 20., 21. in 22 maj 2014

Predsedujoči: Janko Veber.....predsednik Državnega zbora
Polonca Komar.....podpredsednica Državnega zbora
Renata Brunskole..... podpredsednica Državnega zbora

Seja se je začela 19. maja 2014 ob 12. uri.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 25. sejo Državnega zbora, ki je bila sklicana na podlagi prvega odstavka 57. člena Poslovnika Državnega zbora. Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: mag. Barbara Žgajner, mag. Melita Župevc, gospa Janja Napast, gospa Irena Tavčar, gospa Tina Komel, gospod Zvonko Lah, gospod Branko Ficko, gospod Jakob Presečnik, dr. László Göncz, gospod Roberto Battelli, gospod Franc Bogovič, gospod Branko Kurnjek do 16. ure in gospod Jožef Kavtičnik.

Na sejo sem vabil predsednico Vlade, ministrico in ministre ter generalno sekretarko Vlade k 1. točki dnevnega reda, predstavnika Državnega sveta k 11. točki dnevnega reda ter predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 25. seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli v petek, 9. maja 2014, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu z drugim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Prehajamo na obravnavo in odločanje o predlogu za umik točke z dnevnega reda. Predsednica Odbora za zunanjo politiko Janja Klasinc Državnemu zboru predlaga, da se z dnevnega reda 25. seje Državnega zbora umakne 14. Točka, to je Predlog zakona o ratifikaciji Sporazuma o enotnem sodišču za patente, EPA 1968-VI. Predlog ste prejeli z dopisom 16. 5. 2014. Sprašujem, če želi mogoče gospa Janja Klasinc besedo, da predstavi predlog umika.

JANJA KLASINC (PS PS): Bom zelo na kratko, spoštovani gospod predsednik. Gre za ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Za govornico, prosim.

JANJA KLASINC (PS PS): Spoštovani gospod predsednik, spoštovana gospa predsednica Vlade z ministricami in ministri!

Zelo na kratko. Predlagamo v odboru, ne samo jaz osebno, ampak celotni Odbor za zunanjo politiko se je strinjal za umik te točke iz preprostega razloga, ker Vlada ni povsem natančno razložila, za kakšen prenos pristojnosti gre. To bi lahko bilo v nasprotju z ustavo, ki ta prenos omejuje, zaradi tega smo se odločili, da je treba vedeti, ali gre za ustavno vprašanje in bi potem seveda Državni zbor in Odbor za zunanjo politiko moral glasovati z dvotretjinsko večino, če pa gre za navadni prenos, ki ne posega v ustavo, pa bi lahko glasovali z navadno večino. Ker računamo, da bo Vlada v kratkem to pojasnilo dala, bomo to obravnavali na 1. nujni seji Odbora za zunanjo politiko in potem bo lahko to opravil tudi Državni zbor. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Želi mogoče predstavnik Vlade besedo, vezano na ta umik? Ne želi. Želite besedo predstavniki poslanskih skupin? Ugotavljam, da ne. Zaključujem razpravo o predlogu umika. Prehajamo na odločanje. Preden odločimo, vas prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Odločamo o predlogu za umik 14. točke z dnevnega reda. Lahko glasujemo? Da. Glasujemo. Navzočih je 46 poslank in poslancev, za je glasovalo 43, proti nihče.

(Za je glasovalo 43.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je predlog za umik sprejet.

Preden preidemo na glasovanje o dnevnem redu v celoti, vas obveščam, da je predsednik Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb Dragutin Mate 15. 5. 2014 zboru predlagal, da se dnevni red 25. seje razširi s točko Poročilo o delu Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb za leto 2013. Predlog za širitev ni v skladu s šestim in sedmim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora, zato Državni zbor o njem ne bo razpravljal in tudi ne glasoval. Drugih predlog za širitev dnevnega reda nisem prejel. Zato prehajamo na določitev dnevnega reda v celoti. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi

dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem ter s sprejeto spremembo oziroma umikom, ki je bil pred kratkim sprejet. Lahko odločimo o dnevnem redu?

Glasujemo. Navzočih je 44 poslank in poslancev. Glede na to, da nas ni dovolj glasovalo, ponavljam glasovanje.

Glasujemo drugič o dnevnem redu. Navzočih 43. Tudi tokrat premalo prijavljenih k glasovanju poslank in poslancev, zato odrejam 10-minutni odmor do tretjega glasovanja. Nadaljujemo ob 12.17.

(Seja je bila prekinjena ob 12.07 in se je nadaljevala ob 12.17.)

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Ponovno dajem na glasovanje predlog dnevnega reda v celoti.

Glasujemo. Navzočih je 54 poslank in poslancev, za je glasovalo 53, proti 1.

(Za je glasovalo 53.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je dnevni red 25. seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO SO VPRAŠANJA POSLANK IN POSLANCEV.**

V zvezi s to točko dnevnega reda sem v poslovnem roku prejela pisne prijave 47 poslanskih vprašanj. Vrsteni red postavljanja poslanskih vprašanj je določen na podlagi dogovora z vodji poslanskih skupin in v skladu z 244. členom, drugim odstavkom 245. ter 247. člena Poslovnika Državnega zbora. Na prva tri vprašanja poslank in poslancev opozicije in na poslansko vprašanje poslanca vladajoče koalicije bo odgovorila predsednica Vlade. Vsak poslanec oziroma poslanka ima za postavitev vprašanja na voljo tri minute. Predsednica Vlade in ministri odgovorijo na vprašanje v največ petih minutah. Če je vprašanje postavljeno več ministrom, imajo vsi skupaj na voljo pet minut za odgovor. Poslanec, ki ne bo zadovoljen z odgovorom, lahko zahteva dopolnitev odgovora, ne more pa postaviti dodatnega vprašanja. Poslanke in poslance prosim, da ste na to pozorni. Obrazložitev zahteve za dopolnitev odgovora poslanec predstavi v dveh minutah, dopolnitev odgovora pa sme trajati največ tri minute. Poslanec, ki je postavil vprašanje, lahko zahteva, da se na naslednji seji opravi razpravo odgovoru predsednice Vlade ali ministra. O tem odloči Državni zbor brez razprave. V primeru, da poslanec na postavljeno vprašanje danes ne bo dobil odgovora, mu morajo predsednica Vlade, ministrica ali minister v 30 dneh predložiti pisni odgovor. Poslanec, ki je postavil vprašanje, na katerega ni bilo odgovorjeno, lahko izjavi, da vztraja pri ustnem odgovoru. V tem primeru bom vprašanje uvrstila na naslednjo redno sejo Državnega zbora.

V zvezi s to točko so se za danes opravičili mag. Alenka Bratušek v funkciji predsednice Vlade, ki opravlja tekoče posle in v

funkciji ministrice za zdravje, ki opravlja tekoče posle, od 13. ure dalje, mag. Dejan Židan, minister za kmetijstvo in okolje, ki opravlja tekoče posle, dr. Jernej Pikalo, minister za izobraževanje, znanost in šport, ki opravlja tekoče posle, od 16. ure dalje, dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki opravlja tekoče posle, dr. Gregor Virant, minister za notranje zadeve, ki opravlja tekoče posle, ter Metod Dragonja, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki opravlja tekoče posle.

Na e-klopi je objavljen pregled poslanskih vprašanj, na katera v poslovnem roku ni bilo odgovorjeno. Prehajamo na predstavitev poslanskih vprašanj. Na prva štiri vprašanja bo odgovarjala predsednica Vlade, ki opravlja tekoče posle, mag. Alenka Bratušek. Poslanska vprašanja pa ji bodo postavile Jasmina Opec, prvo vprašanje, naslednje Ljudmila Novak, potem Romana Tomc in potem še Matevž Frangež.

Gospa Jasmina Opec, izvolite imate možnost, da postavite vprašanje.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo in lepo pozdravljeni vsi skupaj!

Pred nekaj dnevi je bila s strani ministra za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, Sama Omerzel javnosti posredovana informacija o primanjkljaju sredstev v proračunu za namen subvencioniranja javnega prevoza dijakov in študentov. Zaradi tega naj bi po navedbah ministra subvencije za avtobusni prevoz ukinili že maja, subvencije za železniški prevoz pa v mesecu juniju. Ob tem je minister Omerzel povedal, da je imel sestanek z vami, spoštovana predsednica Vlade, in s finančnim ministrom, na katerem se niste uspeli dogovoriti, kje boste dobili potreben denar. Potem ste se odzvali na njegovo izjavo vi, in sicer tako, da se minister Omerzel spreneveda in da ne pozna svojih nalog, da minister določa proračun svojega resorja in da če denarja zmanjka, je to posledica njegove neodgovornega dela. V petek je imel minister sestanek s predstavniki Študentske organizacije. Takrat jim je sporočil, da denarja še vedno ni. Zaradi tega, ker ni denarja, bodo posamezni dijaki in študentje morali doplačati tudi do 100 evrov na mesec več za prevoz. Z ukinitvijo teh subvencij bodo tako prizadete številne družine, predvsem tiste, katerih otroci se ne šolajo v kraju, kjer živijo. In še bolj bodo prizadete tiste družine, ki imajo dva, tri ali več šolajočih se otrok oziroma otrok, ki študirajo. Kot predsednica Vlade ste večkrat poudarjali, da so mladi prioriteta vaše vlade, njihova dobra sedanost in še boljša prihodnost. Odgovornost ministra Omerzela za to stanje seveda obstaja. Torej kot predsednica Vlade ste odgovorni, da je proračun usklajen z zakonskimi obveznostmi, ki že obstajajo, po mojem mišljenju še posebej na tistih področjih, ki so še izjemno občutljiva, kar področje otrok in mladine zagotovo je.

Spoštovana predsednica Vlade, glede na navedeno stanje, ki se je zgodilo, vas sprašujem:

Kako boste ukrepali, da dijaki in študentje ne bodo prizadeti?

Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Mag. Alenka Bratušek, izvolite, imate možnost za odgovor.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala.

Ker ste tako dobro povzeli dogajanje okrog tega, mi teh stvari in odgovornosti ministra, ki vsekakor obstaja, ni treba ponavljati. Bom pa takoj na začetku povedala, da nihče ne bo in mu ne bo treba doplačati prevozov oziroma kart. Tekom današnjega dneva bodo zagotovljena sredstva do konca junija in v roku 14 dni bomo našli rešitev tudi za probleme do konca leta. Dejstvo pa je, da finančni načrt ministrstva sestavlja in je zanj odgovoren minister, ki to področje pokriva, in dejstvo je, da je treba vsekakor najprej pokriti zakonske obveznosti, potem pa vse ostalo. Ampak kot rečeno, problem tudi s tem, da ugotovimo, kdo svoje naloge ni opravil, ni rešen, ampak kot sem povedala, nikomur ne bo treba doplačati kart, subvencije ne bodo ukinjene. Tekom današnjega dne bo rešen problem do konca junija in v najkrajšem času, najkasneje v roku štirinajst dni, tudi do konca letošnjega leta.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima Jasmina Opec.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa.

Glede na to, da velikokrat poslušamo, da denarja ni, vas spoštovana predsednica Vlade sprašujem:

Kje konkretno boste ta denar dobili oziroma kje ga boste vzeli?

In glede na vaše besede v interpelaciji ministra Sama Omerzela, ko ste dejali, da minister problemov ne pometa pod preprogo kot njegovi predhodniki, temveč se z njimi spopada, vas sprašujem:

Kako oziroma če boste sploh ukrepali proti ministru, ki je bil nekaj mesecev nazaj, kot že rečeno, interpeliran, in ste ga takrat vneto zagovarjali, če ste minuli teden v svojih izjavah kritizirali njegovo delo?

Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora ima predsednica Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Bom zelo na kratko. Od kod bodo prerazporeditve zagotovljene, vas lahko natančno obvestimo. Postavka, konto, vse, kar želite. Konec koncev tudi tega problema minister ni pometel pod

preprogo. Edina napaka je ta, da ga ni reševal za skupno mizo, ampak preko javnosti. Jaz mislim, da takšno obnašanje znotraj vlade, ni najbolj primerno. Kako pa lahko ukrepam proti ministru, ki že tako ali tako opravlja samo tekoče posle, pa verjamem, da veste, spoštovana poslanka.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za razpravo o odgovoru ima Jasmina Opec.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa.

Vsaka vlada je podobna kot orkester. Ima posamezne glasbenike, ministre, ki morajo svojo vlogo odigrati perfektno. In ima vsaka vlada svojega dirigenta, predsednika oziroma predsednico vlade, ki mora te glasbenike, ministre, usmerjati, tako da svojo vlogo odigrajo najbolje, da dobimo na koncu melodijo, ki pri občinstvu, to je pri državljanih, sproža pozitivne občutke. Kmalu po nastopu vaše vlade smo videli, da gre za razglašen orkester, kjer vsak igra svoje note, kjer ni ciljev, kjer ni skupne vizije, kjer dirigent ne obvladuje glasbenikov, ker mu ni uspelo sestaviti cveta, ki bi igral v sozvočju. Na to kaže tudi vaše javno obtoževanje drug drugega v medijih, ki smo ga bili priča prejšnji teden, in po vaših besedah torej očitno nepotrebno vznemirjanje dijakov, študentov in vseh ostalih v tej državi. Vendar sama mislim, da to ni prav, da se take zadeve rešujejo javno, posebej na takih občutljivih področjih, kot so to otroci in mladina.

V skladu z 246. členom Poslovnika o vašem odgovoru na moje vprašanje zahtevam splošno razpravo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, v torek, 20. maja 2014, v okviru glasovanja.

Naslednje vprašanje predsednici Vlade bo postavila gospa Ljudmila Novak, Nova Slovenija.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani gospod predsednik, spoštovana gospa predsednica Vlade, spoštovani ministri, kolegice in kolegi!

Imenovanje funkcionarjev v institucije Evropske unije je v določeni meri urejeno s pravili že na ravni same Evropske unije oziroma v okviru posamezne institucije. Določene postopke v zvezi s predlaganjem oziroma imenovanjem kandidatov za funkcionarje, pa lahko avtonomno izvajajo tudi države iz katerih prihajajo. Pri tem lahko pride do razlik med posameznimi državami glede državnih organov, ki sodelujejo v navedenih postopkih. Vlade imajo pri tem že v osnovi največ pristojnosti. Določeno vlogo pa imajo lahko tudi drugi organi, predvsem parlamenti in predsedniki držav.

Spoštovana gospa predsednica, zanima me:

Ali se boste predlagali za evropsko komisarko iz Republike Slovenije ali pa ste pripravljeni sprejeti predlog, da za komisarja oziroma komisarko predlagate izvoljenega poslanca v Evropski parlament z liste, ki bo na letošnjih volitvah v Evropski parlament dobila največ glasov?

Prosim za odgovor.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za odgovor dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala za vprašanje, spoštovana poslanka.

V Sloveniji imamo utečen postopek imenovanja slovenskega člana oziroma članice nove sestave Evropske komisije. Sama osebno ne vidim potrebe, da tudi tokrat ne bi sledili doslej uveljavljeni praksi. To pomeni, da kandidata za člana Evropske komisije na predlog predsednice Vlade imenuje Vlada Republike Slovenije, seveda ob upoštevanju 17. člena Pogodbe o Evropski uniji, ki pravi, da morajo biti člani Evropske komisije državljani države članice in izbrani na podlagi splošne usposobljenosti in zavzetosti za Evropo.

Vlada bo o svoji odločitvi ustrezno seznanila tudi Državni zbor. Treba je povedati, da ima tovrstno prakso velika večina držav članic Evropske unije. Glede na to da imenovanje člana Evropske komisije tudi z Lizbonsko pogodbo ostaja v pristojnosti vsake od držav članic, ni razloga, da bi se slednji prilagajal izidu volitev v Evropski parlament. Je pa treba povedati, da bodo vsi izvoljeni poslance in poslanci absolutno vplivali na to, ker bodo z glasovanjem v Evropskem parlamentu odigrali to, kar pač je njihova naloga. Posebej bi rada poudarila, da izvolitev v Evropski parlament ni pogoj za imenovanje kandidatke oziroma kandidata. Še posebej bi želela poudariti, da se do zdaj formalno o kandidatu pravzaprav ni izrekla še nobena članica, neformalno so ga nakazale tri, in kolikor je znano, nihče od njih, se pravi od teh treh ne kandidira za poslanca v Evropskem parlamentu. Absolutno pa je najprej treba doseči dogovor o novem predsedniku Evropske komisije, o katerem naj bi skladno s sedmim odstavkom 17. člena Pogodbe o Evropski uniji Evropski svet dogovor dosegel predvidoma konec junija. Nova sestava Evropskega parlamenta pa naj bi o predlogu glasovala predvidoma sredi julija. In pogovori o obeh imenovanjih seveda že potekajo. Toliko na kratko.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospa Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Spoštovana gospa predsednica, niste mi odgovorili na vprašanje:

Ali boste sebe predlagali na to funkcijo, ali menite, da je kredibilno, da naj vlada, vlada v razhajanju oziroma vlada, ki opravlja tekoče posle, predlaga kandidata za najvišjo funkcijo v evropsko institucijo?

Ali stranka, iz katere prihajate, katere članica ste bili do zdaj, ki je povzročila tudi razpad vlade in politično krizo, lahko legitimno predlaga kandidata za komisarja iz svojih vrst?

Prav tako menimo v Novi Sloveniji – krščanski demokrati, da je višek demokracije, če ljudje lahko podajo predlog za takšno funkcijo. Kot veste, bo po Lizbonski pogodbi tista politična skupina, ki bo dobila največ evropskih poslancev, dala tudi svoj predlog za predsednika Evropske komisije. Po tej logiki bi tudi v Sloveniji, še posebej v času, ko vlada opravlja tekoče posle, morali spoštovati rezultate evropskih volitev in na podlagi tega določiti, izbirati tudi kandidata za evropskega komisarja, seveda ni pogoj, da mora biti izbrani poslanec. Zagotovo pa kaže, kako ljudje razmišljajo, komu dajejo podporo za delovanje v evropskih institucijah.

Sprašujem vas:

Zakaj niste predlagali sprememb Zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije in determinirali novi postopek imenovanja kandidata za člana Evropske komisije iz Republike Slovenije v duhu Lizbonske pogodbe?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora ima predsednica Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala še enkrat, spoštovana poslanka.

Sem pravzaprav zelo razočarana, da se ne pogovarjamo o tem, katero področje bi komisar oziroma komisarka, ki bi ga predlagala Slovenija, pokrival, ampak se pogovarjamo in vam gre samo za to, kdo bo tega človeka predlagal za evropskega komisarja. Mislim, da nas to lahko skrbi. Veliko bolj primerno in veliko bolj pametno bi se bilo pogovarjati o področju in s tem povezano o ljudeh, ki so kompetentni, da ta posamezna področja pokrivajo. To pravzaprav kaže, da v tem trenutku gre bolj kot za resen predlog, za neko predvolilno kampanjo in predvolilno akcijo Nove Slovenije skupaj s SLS. Upam, ko bo odbor v tem državnem zboru govoril o tem, da se boste bolj kot temu, kdo človeka predlaga, posvetili temu, kaj si kot Slovenija želimo v Evropski komisiji pokrivati in s čim najbolj lahko pomagamo naši državi.

Alenka Bratušek je zaenkrat še vedno predsednica Vlade. Kar se tiče zunanje politike, povezane tudi z Evropsko unijo, se v tem trenutku ukvarjam z drugimi stvarmi. Danes konkretno s tem, kako naša država še lahko pomaga sosednjim državam, ki jih je prizadela velika naravna nesreča, poplave. Iskreno sem vesela, da smo z vseh treh veleposlaništev dobili veliko zahval za to, kar smo v najkrajšem

možnem času kot država naredili. Moje naloge v tem trenutku na področju zunanje politike so takšne, spoštovana poslanka.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo, da se opravi razprava, ima gospa Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Ja, zahtevam razpravo po 246. členu Poslovnika Državnega zbora. Sicer pa so vaše ugotovitve napačne. Predsednik Evropske komisije določa, katero področje bo pokrival kateri komisar, ne same države članice. Po dosedanjih izkušnjah isti komisar pokriva večkrat različna področja. Tudi naš komisar Janez Potočnik je pokrival dve različni področji. Torej ta ugotovitev ni utemeljena. Pa tudi na listah za evropske volitve je osem kandidatov. Torej je veliko možnosti, katerega kandidata bi kdo predlagal, in tudi ti kandidati so kompetentni, lahko opravljajo različne funkcije. Kot sem pa dejala, vlada, ki opravlja tekoče posle, ne more legitimno in kompetentno predlagati pravega kandidata za najvišjo evropsko funkcijo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, v torek 20. maja 2014, v okviru glasovanj.

Tretje vprašanje predsednici Vlade pa bo postavila gospa Romana Tomc, Slovenska demokratska stranka.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Spoštovana predsednica Vlade, želim vas vprašati nekaj v zvezi z zadolževanjem v preteklem mandatu oziroma v preteklem letu. K temu vprašanju me je posebej spodbudil predlog Vlade, ki je poslala v Državni zbor, Predlog sprememb Zakona o izvrševanju proračuna, kjer predlaga na posreden način še dodatno zadolževanje.

V preteklem letu, spoštovana predsednica Vlade, smo prišli do ekstremnega nivoja našega dolga v bruto domačem proizvodu. Konec leta 2014 naj bi naš dolg znašal kar 80 oziroma celo nekaj več kot 80 % bruto domačega proizvoda. To pomeni, za spoštovane kolegice in kolege, gledalke in gledalce, ki nas gledajo, približno 15 tisoč evrov na prebivalca Slovenije. K temu stanju nas je pripeljalo ekstremno zadolževanje. Samo v lanskem letu, spoštovana predsednica Vlade, ste nas zadolžili za 7 milijard 100. Za izvrševanje proračuna za leto 2014 bi bilo dovolj, da se zadolžite za 3 milijarde in pol, pa ste se zadolžili za 4 milijarde 600. In kot kaže, kot je minister za finance sam napovedal, ni nujno, da je tega zadolževanja za letos konec, čeprav Banka Slovenije v svojem poročilu ugotavlja, da naj bi s tem pravzaprav naše zadolževanje za letošnje leto končali.

Naj vas spomnim še na nekaj, kar je objavil Eurostat. Eurostat namreč pravi, da se je

v lanskem letu v vseh državah, ki so članice evroobmočja, primanjkljaj sektorja države znižal in je v povprečju znašal 3 %, medtem ko je v Sloveniji ta primanjkljaj znašal 14,7 % bruto domačega proizvoda, največ v celi Evropi. Ne glede na to, da je tu zajeto tudi reševanje bank, tudi če za 10 odstotnih točk zmanjšamo ta primanjkljaj oziroma dolg, pridemo na zavidljivo visoko raven.

Spoštovana predsednica Vlade, sprašujem vas:

Koliko natančno ste nas zadolžili neposredno in posredno v času trajanja vašega mandata in kaj nameravate na tem področju še storiti glede na predlog, ki ste ga poslali v Državni zbor?

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Najlepša hvala.

Spoštovana poslanka, predvsem hvala za to, da bom lahko vam ter državljanom in državljanom obrazložila, za kaj je dolg, ki je nastal, bil porabljen. V lanskem in letošnjem letu se je država skupaj zadolžila za 11,9 milijarde evrov. Od tega je šlo približno 3 milijarde evrov za sanacijo bank, in verjamem, spoštovana poslanka, da dobro veste, kdaj je ta dolg nastal. Največji del tega je nastalo v obdobju 2006–2007, takrat slovenske vlade ni vodila Alenka Bratušek, ampak je bila največja koalicijska stranka SDS z Janezom Janšo na čelu. Se pravi, te 3 milijarde boste morali tako ali drugače vzeti na svoj hrbet. Nadalje je od teh 11,9 milijarde 5,1 milijarde namenjeno za odplačilo glavnice kreditov iz preteklih let. K temu je treba prišteti še približno 2 milijardi obresti za posojila iz preteklih let, torej boste tudi teh 7,1 milijarde zelo težko obesili na vlado Alenke Bratušek. Upam pa, da se strinjate, da je to treba poravnati, razen če imate kakšen drugačen predlog in nehamo odplačevati dolgove. Verjamem, da veste, kaj to pomeni. Sanacija bank, spoštovana poslanka, je pa pravzaprav bila načrtovana in izvedena po poti, ki ste jo začeli in načrtovali vi. In verjamem, da bi v tem delu dolg znašal enako. S tema dvema stvarima smo skupaj porabili od našega zadolževanja 10,1 milijarde. 500 milijonov evrov, toliko smo v lanskem letu res dodatno zadolžili državo, zato da je Slovenija še vedno socialna država, da ohranjamo pravice vsaj v teh težkih časih tam, kjer so bile. Tukaj pa verjamem, da imava različne poglede in da bi vaša vlada bistveno drugače in bistveno bolj radikalno posegala v socialno državo. Jaz sem že povedala in še enkrat ponavljam. Vlada Alenke Bratušek iz te države ne bo naredila druge republike, kot imate nekateri cilj. In ko še to odštejemo, vam povem, da bomo novi vladi pustili na računu približno 1,5 milijarde, da ne bo treba takoj, ko nastopi, začeti iskati finančnih virov na trgih. Bi pa še nekaj želela poudariti. V letošnjem letu, se pravi v letu 2014 je bila povprečna obrestna mera iz danih vrednostnih papirjev, če seštejemo vse različne

donose 3,21 %. Še vedno je vaša vlada vlada, ki je najdražje zadolžila našo državo – 5,5 %. 3,21 %, spoštovana poslanka, je približno toliko, kot bi dobili posojila v programu, ki ste ga vi želeli naši državi, naj bo to trojka, naj bo to dvojka, naj bo to poseben program za banke. Takšne so obrestne mere v teh programih pomoči, čeprav nekdo iz vaše stranke zavaja slovensko javnost, da se v okviru teh pomoči da dobiti posojilo po eno odstotni obrestni meri, kar je seveda velika velika neresnica. Se pravi od 11,9 milijarde zadolževanja gre 10,1 milijardo na račun preteklosti, lahko rečete tudi preteklih grehov, za katere nikakor ne prevzemam odgovornosti.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa.

Saj ne, da bi želela, ampak toliko je bilo besed o preteklosti, spoštovana gospa Bratušek. Če bi se vi malce manj ukvarjali z vlado Janeza Janše, pa malo več z ekonomsko politiko, najbrž ne bi bili predsednica vlade, ki opravlja tekoče posle.

Drugače pa takole. Naše zadolževanje gre navzgor. To je dejstvo. In zadolževanje samo in javni dolg, obe veva, ni samo po sebi problem. Problem pa je in nastane, če na drugi strani nekdo ne izvaja tistih prepotrebni ukrepov, ki so v naši državi potrebni. In seveda moti pri tem zadolževanju, da niste na drugi strani naredili nobene strukturne reforme, da niste naredili nič na zdravstvu, da niste naredili nič na racionalizaciji in reorganizaciji javnega sektorja in še marsikje drugje. In seveda moti tudi to, da s svojimi izjavami in stalni ponavljanjem in zavajanjem, kar zadeva obresti in cene zadolževanja, vzbujate to, da vam ne verjamemo več. Že nekaj časa. To potrjujejo tudi vprašanja, ki so jih imeli moji kolegi oziroma kolegica Opec.

Moj drugi del vprašanja nanaša na to, spoštovana predsednica Vlade, kako naj vam verjamemo, če ste nam ob sprejemu proračuna zagotavljali, da je to vzdržen, stabilen in realen proračun, potem pa v tem proračunu manjka zdaj najmanj 200 milijonov iz naslova davka na nepremičnine. In tukaj vidimo 115 milijonov evrov, ki jih je minister Omerzel pozabil splanirati. Povejte, natančno, jaz pa želim odgovor na vprašanje, ki ga je kolegica Opec postavila.

Kje boste vzeli 200 milijonov in 115 milijonov, če ne omenjamo seveda nič drugega?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora ima predsednica Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Hvala.

Tudi sama bi bila bistveno bolj vesela, če bi se ukvarjali s prihodnostjo in ne s preteklostjo, spoštovana poslanka. Ampak vedno znova, vedno znova me silite v to, da povem, da je

naša vlada morala pokriti ogromno napak preteklosti. Na žalost je temu tako. Ampak smo uspeli. Kar se pa tiče ekonomske politike, škoda, da nimam danes še enkrat pred seboj grafov, ki sem vam jih kazala zadnjič, vam jih bom z veseljem poslala po mailu, kjer se kaže, da ne samo da so rezultati bistveno boljši za lansko leto, kot so napovedovale praktično vse institucije, ki se ukvarjajo z napovedmi, ampak so tudi vse institucije spremenile napoved za našo državo iz negativnih v pozitivne. In to se ne zgodi samo od sebe. Zvišuje se gospodarska aktivnost, povečuje se potrošnja, povečujejo se investicije in kar je ključno, zato omenjam obrestne mere vedno znova, verjamejo nam finančni trgi, verjame nam mednarodna javnost. Prepričana sem, da bodo vse to, kar se kaže pozitivno, kmalu začeti čutiti tudi ljudje in nam bodo tudi ljudje verjeli, da stvari, ki smo jih naredili, smo jih naredili v dobro države in v dobro državljanov in državljanov. Vsekakor pa verjamem, da se v eni stvari ne strinjava, to je glede konsolidacije javnih financ, ki bi jih vi, kot sem že prej povedala, peljali na bistveno bolj brutalen in boleč način. In tukaj pač je razlika med nami in vami, na srečo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za razpravo bo podala gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Želim podati predlog, da se o odgovoru predsednice Vlade razpravlja. Mislim, da so to pomembne stvari, ki so jih naši državljani in državljanke čutili na lastnih žepih v obliki zmanjšanja njihovega standarda, povišanja davkov. Želijo najbrž vedeti, za kaj in kam je bil njihov denar namenjen.

Naj vas ob tem spomnim, spoštovana predsednica, da ste takrat, ko smo denar namenjali za sanacijo bank, trdili, da boste poskrbeli za to, da bo vse transparentno, pa mi povejte kaj se dogaja v Probanki in Faktor banki, pa mi povejte kaj se bo zgodilo z Banko Celje, Gorenjsko banko, Abanko. To vse je tisto, kar mi želimo tukaj izvedeti od vas, pa nam ne daste odgovorov. To ni bil del mojega vprašanja, ampak ste sami omenjali, katere strukturne reforme, spoštovana predsednica Vlade, ste naredili. Zadolžili ste nas, kot sem že rekla in sami ugotavljate, enormno veliko. Zdaj se pa sprašujem, vse skupaj nas, kaj bo naredila naslednja vlada za vami, ki se bo soočila z dejstvom, da velja nova določba na ravni Evropske unije, ki za države, ki imajo javni dolg višji od 60 %, predvideva zmanjševanje za 5 % na leto. Veste, kakšen drastičen poseg bo to imelo na življenje oziroma na standard ljudi? Mislim, da so to izjemno pomembna vprašanja. Mi drvimo proti prepadu. Ko bo 1. januar 2015 nastopil, spoštovana predsednica, ne bo nič pomagalo, da imamo milijardo na računu, ker to milijardo boste do takrat že zapravili, soočili se bomo pa s problemom, da bomo morali naenkrat

in takoj zmanjšati svojo porabo, in to pa bo bistveno vplivalo na standard ljudi. Zato, spoštovana predsednica, je hudo narobe, da poleg tega, da ste nas zadolževali, niste zraven naredili še potrebnih strukturnih reform.

To so vprašanja, o katerih se je treba pogovarjati in na katere je treba najti odgovore, zato želim, da se o tem razpravlja.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, v torek, 20. maja 2014, v okviru glasovanj.

Prehajamo na četrto vprašanje predsednici Vlade, ki ga bo postavil gospod Matevž Frangež, Socialni demokrati.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovana predsednica, svetovno finančno, posledično pa tudi bolečo gospodarsko in socialno krizo je povzročila visoka špekulativnost in hazarderstvo finančnega sektorja – težnja po eksponentnih profitech omogočena v svetu šibke regulacije finančnega sektorja in stalne in nepremišljene liberalizacije finančnega sektorja. Ocene kažejo, da so države članice v Evropski uniji v soočenju s krizo doslej finančnemu sektorju namenile 4 tisoč 600 milijard evrov. Državljanke in državljani, davkoplachevalci, so k sanaciji finančnega sektorja prispevali ne le preko sanacije bank, temveč tudi posredno, in to z visoko brezposelnostjo, nižanjem osnovnih dohodkov in razgradnjo socialnega sistema. Socialni demokrati v zavezništvu z evropskimi socialisti že več let terjamo uvedbo davka na finančne transakcije, da dosežemo to, da bo tudi finančni sektor prevzel del bremen te krize, da bodo države sposobne obnoviti družbo, povrniti gospodarsko rast in višjo stopnjo zaposlenosti, nova delovna mesta. Slovenija je vse od začetka teh razprav zaveznica uvajanja davka na finančne transakcije. Zato vas, spoštovana gospa predsednica, sprašujem:

Kako je mogoče, da je minister za finance na zasedanju Sveta za ekonomske zadeve zastopal domnevno drugačno stališče od stališč, ki so že sprejeta kot stališča Republike Slovenije, vsebovana tudi v deklaraciji o usmeritvah Republike Slovenije za delo v evropskih institucijah?

Poudariti velja, da ljudje v težnji po pravičnosti zahtevajo, da bodo bremena te krize razporejena pravično in da bomo k sanaciji in obnovi družbe prispevali vsi po svojih najboljših močeh. To mora veljati, spoštovana gospa predsednica, tudi za finančni sektor. Hvala za odgovor.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Hvala, spoštovani poslanec.

Naj takoj na začetku povem in zdaj bom tudi prebrala stališče, da minister za

finance ni kršil oziroma govoril drugače, kot določa stališče, zato mi dovolite, da preberem to stališče.

Slovenija podpira razloge za uvedbo davka na finančne transakcije in cilje, ki izhajajo iz predloga direktive o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju davka na finančne transakcije. Slovenija podpira uvedbo davka na finančne transakcije s široko davčno osnovo ter nizko davčno stopnjo, pri čemer si prizadeva za oblikovanje sistema davka, ki bo čim manj administrativno obremenjujoč za davčne zavezance ter enostaven za pobiranje. Široka davčna osnova, nizka stopnja in enostavnost. Obenem Republika Slovenija izraža pomisleke o smotrnosti uvedbe davka na finančne transakcije, saj v relativno dolgem časovnem obdobju ni prišlo do napredka pri uvajanju davka na nivoju enajst v okrepljenem sodelovanju sodelujočih držav članic, zaradi česar bodo cilji iz predloga direktive težko doseženi, ter ocenjenih nizkih finančnih učinkov za Republiko Slovenijo, ki bodo komaj presegli stroške uvedbe tega davka.

Zadnji predlogi, zato sem posebej poudarjala široko davčno osnovo, gredo v nasprotno smer, in po ocenah Davčne uprave in finančnih institucij bi naj s tega naslova pobrali približno 3 milijone evrov, 2 milijona evrov bi pa naj bili stroški uvedbe tega davka. Stvar se tudi znotraj držav, ki smo to podpirale, odvija na način, ki ga mi kot država težje podpiramo kot tistega, kar se je na začetku govorilo. Treba je pa povedati, da imamo v Sloveniji v tem trenutku tako davek na bilančno vsoto bank kot davek na finančne transakcije in ta dva skupaj dasta bistveno bistveno večji učinek, kot bi v tej prvi fazi zelo zožena davčna osnova in visoki administrativni stroški lahko prinesli. Vsekakor stvar tudi znotraj Evropske unije še ni zaključena. In še enkrat, minister za finance, glede na to, kar sem prebrala, absolutno v ničemer ni kršil oziroma govoril v nasprotju s stališči, ki so bili sprejeti v Državnem zboru oziroma na odboru.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovana gospa predsednica!

Tudi Socialni demokrati smo nezadovoljni z dolgotrajnim postopkom uvajanja tega davka. Eden od razlogov je v neodločnosti in visoki zainteresiranosti finančnega sektorja, da se tej davčni obremenitvi izogne. Če držijo vaši podatki, potem ne razumem, kako je mogoče, da je vaša vlada pravzaprav v dveh različnih časovnih obdobjih radikalno drugače izračunala izplen iz tega davka. Iz dokumenta Vlade Republike Slovenije z dne 9. maja 2013 izhaja, da je finančni izplen tega davka za Slovenijo 10 milijonov evrov in ne 3 milijone evrov.

Od kod je prišlo do tako radikalnega znižanja obetov finančnega izplena iz tega davka? Če pa je problem v njegovi ekonomski smiselnosti, spoštovana gospa predsednica, pa bi veljalo razmisliti o tem, da se skladno s stališčem, ki ste ga citirali, to je široka davčna osnova in nizke davčne stopnje, vendarle revidirajo stopnje. Sam ne razumem, kako je mogoče, da je po planu direktive, da so finančni instrumenti obdavčeni z 0,1- odstotno davčno stopnjo, izvedeni finančni instrumenti pa s stopnjo 0,01 %. Naj pri tem spomnim, da je finančno krizo pravzaprav povzročilo trgovanje z izvedenimi finančnimi instrumenti, v katere so pravzaprav velike investicijske banke pakirale različne finančne produkte, bonitetne agencije pa jih neodgovorno ocenile po najvišjih bonitetnih ocenah. Premislek o uvajanju davka na finančne transakcije mora slediti večji odgovornosti finančnega sektorja, predvsem pa temu, da tudi davčne stopnje nastavimo tako, da finančni sektor deli ta bremena in da lahko v širši odgovornosti do družbe prispeva k obnovi družbe in ... /izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora dajem predsednici Vlade.

MAG. ALENKA BRATUŠEK: Bom zelo kratka. Seveda se stopnje usklajujejo znotraj Evropske unije in enako se usklajuje davčna osnova. Že prej sem povedala, da zato pomislek Slovenije, da nove ideje in novi predlogi bistveno odstopajo od tega, kar je bilo v osnovi zamišljeno. Finančna ocena pobiranja se glede na to, koliko se na trgu dogaja z vrednostnimi papirji in izvedenimi finančnimi instrumenti, spreminja. In razlika, sama nisem računala, ampak domnevam, da gre za to, je razlika v 15-odstotnem upadu poslovanja ali prometa z vrednostnimi papirji in kar 75-odstotni upad prometa z izvedenimi finančnimi instrumenti. Ampak tudi če govorimo o 10 milijonih, naj še enkrat povem, da v tem trenutku pobere davka na finančne storitve letno okoli 40 milijonov evrov, davek na bilančno vsoto bank pa okoli 20 milijonov evrov. Se pravi, da v tem trenutku bistveno več, kot bi tako spremenjen davek na finančne transakcije prinesel po novem.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

S tem smo zaključili z vprašanji, ki so postavljena predsednici Vlade in se ji zahvaljujem za podane odgovore.

Prehajamo na odgovore na poslanska vprašanja, postavljena na 24. seji zбора. Predsednica Vlade v funkcije ministrice za zdravje, ki opravlja tekoče posle, mag. Alenka Bratušek bi odgovarjala, če bi bilo to vprašanje možno postaviti do 13. ure. Od 13. ure dalje je opravičena zaradi obveznosti v tujini.

Odgovor bi morala podati na vprašanje gospe Sonje Ramšak v zvezi z izboljšanjem

stanja na področju otroške srčne kirurgije. Sprašujem, gospo Sonjo Ramšak, ali vztrajate pri ustnem odgovoru?

Izvolite, gospa Ramšak, imate besedo.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa.

Moram reči, da glede na vse to, kar se dogaja v slovenskem zdravstvu, se mi zdi neodgovorno, da si predsednica Vlade ni vzela še nekaj minut in odgovorila na moje ustno poslansko vprašanje. Zato ker verjamem, da mi tudi na naslednji seji ne bo, zahtevam pisni odgovor na svoje poslansko vprašanje.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Naslednje vprašanje, na katerega bi morala odgovoriti mag. Alenka Bratušek, je vprašanje Marka Pavlišiča v zvezi z uporabo konoplje v medicinske namene. Gospoda Pavlišiča sprašujem, če vztraja pri ustnem odgovoru. Ta hip ga ni v dvorani, tako da bomo v tem primeru obvestili predsednico Vlade, da odgovori v 30 dneh oziroma gospod Pavlišič prihaja v dvorano. Sprašujem, če vztrajate pri ustnem odgovoru pri vašem vprašanju? Imate besedo, gospod Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala, da ste počakali.

Bom zadovoljen tudi s pisnim odgovorom.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Prav, torej pisni odgovor v 30 dneh.

Naslednjo sprašujem gospo Janjo Napast, ki je postavila vprašanje v zvezi s področjem varstva zdravstvenih delavcev pred ionizirajočimi sevanjem, ali vztraja pri ustnem vprašanju. Je ta hip ni v dvorani. Torej tudi tukaj bo podan pisni odgovor.

Ravno tako je gospa Janja Napast postavila vprašanje v zvezi s sanacijo vodovoda na Onkološkem inštitutu v Ljubljani. Tudi tukaj bo podan pisni odgovor.

Prehajamo na vprašanja, na katera bo odgovoril minister za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospod Samo Omerzel. Odgovoril bo na vprašanje gospoda Janeza Ribiča v zvezi z ustavitvijo investicij s strani Ministrstva za infrastrukturo in prostor.

Gospod Omerzel, imate besedo za odgovor na vprašanje gospoda Janeza Ribiča.

SAMO OMERZEL: Spoštovani predsednik, najlepša hvala za besedo.

Spoštovani gospod poslanec, najlepša hvala za postavljeno vprašanje. Ko govorimo o investicijah, je pomembno predvsem, da ločimo tisti del investicij, ki je sofinanciran iz evropskih sredstev, in tu moram reči, da sem zadovoljen in vesel, da se te investicije peljejo naprej tako na državnih cestah kot tudi na železniški infrastrukturi. Zelo pomemben del investicij to predstavlja, saj praktično v tem obdobju edina sredstva v resnem obsegu zagotovljena so tista, ki so sofinancirana oziroma so zagotovljena na

projektih, ki so sofinancirani iz evropskih sredstev.

Ko govorimo o investicijah na državnih cestah, in to je verjetno tisti del, na katerega ste ciljali, torej investicije in zaustavitev investicij na državnih cestah, govorimo o delu, ki je financiran iz integralnega proračuna, in dejansko tu, če pogledamo rang sredstev, ki so na razpolago v preteklih letih, recimo v letu 2013 smo imeli v rangu 140 milijonov evrov za potrebe normalnega delovanja Direkcije za ceste, v letošnjem letu, če odštejemo sredstva, torej evropska sredstva, je na Direkciji za ceste ostalo slabih 600 milijonov evrov zagotovljenih iz integralnega proračuna, kar samo po sebi govori o tem, v kakšnem obsegu praktično lahko izvajamo investicije. Dejansko ko govorimo o resnih investicijah, teh sredstev ni, imamo nekaj investicij, ki so v okviru investicijskega vzdrževanja, predvsem zelo pomemben del za dva mosta, za dva premostitvena objekta, ki smo jih namenili nemudoma zaradi izredne situacije za premostitvene objekte, ki imajo na dnevni bazi v rangu 13 tisoč vozil dnevno. Kar pa se tiče ostalih sredstev za investicije, jih na Direkciji za državne ceste nimamo. In to je tudi del problematike, ki je v teh dneh tako pereča, in manjkajočih sredstev na MZIP, za katere upamo, da bomo v okviru Vlade vseeno našli dovolj poguma in razuma, da bomo ta sredstva tudi zagotovili.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Ribič ima zahtevo za dopolnitev odgovora.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora. Spoštovani gospodje ministri, poslanke in poslanci!

Moram reči, da sem na prejšnji seji Državnega zbora postavil poslansko vprašanje predvsem zaradi tega, ker me skrbi, da smo pri gradnji avtocest uničili veliko magistralnih, regionalnih pa tudi nekaterih lokalnih cest in v to nazaj nič ne vlagamo. Mi kot Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke smo tudi pri sprejemanju proračuna omenjali oziroma predlagali, da bi bilo treba na samem ministrstvu za infrastrukturo poskrbeti tudi za ta del sredstev in iti v obnovo teh cest. Tudi danes smo slišali, da se je veliko najemalo kredite za sanacijo bank, ki so jih prevaranti izpraznili, namesto da bi dajali tudi v infrastrukturo, kajti z obnovo infrastrukture bi omogočili tudi neke bolj normalne pogoje za gospodarstvo. Slišali smo tudi, da je veliko podpisanih pogodb z izvajalci, tripartitnih, z občinami, ministrstvom in izvajalci. V tem primeru me zanima, bilo je rečeno, da se te pogodbe predstavljajo za 6 mesecev in da se bo potem nadaljevalo s to gradnjo:

Na kakšen način boste lahko zagotovili sredstva, da bo do gradnje ali obnove po teh pogodbah tudi prišlo, saj bo v nasprotnem primeru treba

izvajalcem plačevati neke sankcije, ki so zagotovo v pogodbah navedene?

Zanima me:

Kako boste ravnali v tem primeru?

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora ima gospod Omerzel.

SAMO OMERZEL: Najlepša hvala za besedo.

Najlepša hvala gospodu poslancu za to dodatno pojasnilo. Predvsem pa sem vesel, da z mano deli tudi mnenje glede investicij v infrastrukturo. Moram reči, da sem se v tem letu svojega ministirovanja srečal praktično z večino infrastrukturnih ministrov znotraj Evropske unije in vsi do zadnjega, tudi minister za gospodarstvo, s katerimi sem bil v neformalnih debatah na naših srečanjih, so mi zagotavljali, da praksa iz njihovih držav, tisto, kar je ključno in izredno pomembno za gospodarsko rast in razvoj, so investicije v infrastrukturo – temelj, na osnovi katerega lahko potem tudi pričakujemo gospodarsko rast. Treba je razumeti, da gre vrstni red vedno v tej smeri, da je najprej treba poskrbeti za infrastrukturo, investirati v infrastrukturo, omogočiti okolje za razvoj gospodarstva in šele nato lahko pričakujemo resno gospodarsko rast in s tem tudi kot infrastruktura dajemo podporo razvoju gospodarstva. To je tudi meni osebno po tem letu ministirovanja kristalno jasno, da bi bilo v resnici treba neprimerljivo več sredstev nameniti v razvoj in investicije v infrastrukturo. In ko konkretno govorimo o državnih cestah, o avtocestah in železnicah, je vsekakor tako. Pri avtocestah moram reči, da so slovenske avtoceste v dobrem stanju. Ta infrastruktura je bila zgrajena, in si upam trditi, da zadovoljivo servisira potrebe gospodarstva. Tam, kjer moramo dejansko še ogromno postoriti, so predvsem investicije v železniško infrastrukturo, ki je zelo pomembna pri podpori razvoja gospodarstva, pa tudi pri državnih cestah. Državne ceste so tudi zelo pomemben del infrastrukture, kar smo letos ne nazadnje videli tudi pri žledolomu in pri zapiranju cest, kako je vse to ohromilo gospodarstvo in tok življenja v naši državi. In res je, gospod poslanec, kar navajate, da imamo kar nekaj investicijskih projektov v teku, za katere nam je dejansko zmanjkalo denarja. Jaz še vedno verjamem, da bomo v okviru te vlade, čeprav pri opravljanju tekočih poslov, našli dovolj modrosti in zmogli ta sredstva zagotoviti in tudi te projekte zagotoviti.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za razpravo o odgovoru ima gospod Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala.

Zahvaljujem se za ta del odgovora, ampak tistega odgovora, ki sem ga želel slišati in ki bi ga želel slišati tudi marsikateri slovenski župan, pa nisem slišal:

Kaj je s podpisanimi pogodbami, v katerih so zapisani roki, do kdaj morajo biti dela začeta, do kdaj morajo biti končana in tako naprej?

Kaj bo s tistimi, s katerimi so pogodbe podpisane, na kakšen način boste lahko to upravičili ali ta problem razrešili?

Zato bi si želel, da bi opravili razpravo v Državnem zboru. To je tako pereče, problematično področje, za katerega menim, da ni niti malo politično, vendar smo se znašli v neki zagati, znašli smo se v nekem kotu. Slišali smo, da bo nekaj sredstev v državnem proračunu še ostalo naprej za novo vlado, ne vem, milijardo 400 ali koliko, zato si mislim, da ne bi delali na novo problemov in na novo dražili nekih stvari po teh pogodbah, ampak da bi se o teh stvareh tukaj tudi pogovorili. Tu bi se bilo treba pogovoriti tudi še o tistih delih cestišč oziroma gradnje avtocest, ki so nekako v teku, pa se še niso začela. V mislih imam recimo Ptuj–Macelj, to je del phyrinske avtoceste, ki je zelo pomembna za turizem in pa tudi zelo pomembna za neko evropsko državo, kar Slovenija je, s sosednjo državo Hrvaško. Tudi tukaj imam občutek, da nekako dela stojijo, in o teh stvareh bi bilo treba tudi v Državnem zboru opraviti razpravo. Jaz vem, da mi sedaj minister ne more odgovoriti, zato bi pač po ustreznem členu predlagal, da se opravi takšna razprava v Državnem zboru. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, v torek 20. maja 2014, v okviru glasovanj. Minister Omerzel bo odgovoril še na vprašanje Tomaža Lisca v zvezi s sanacijo premostitvenih objektov na državnih cestah. Gospod Omerzel, beseda je vaša.

SAMO OMERZEL: Spoštovani predsednik, najlepša hvala za besedo. Spoštovani gospod poslanec, najlepša hvala za vprašanje.

V veliki meri je tudi ta odgovor zelo povezan z vsebino prejšnjega vprašanja. Pri konkretno premostitvenih objektih v Sloveniji je pomembno poudariti, da imamo v Sloveniji preko 6 tisoč km državnih cest. Trenutno imamo 15 premostitvenih objektov, na katerih velja omejitev prometa. To so tisti objekti, kjer dejansko je omejitev najmanj v eni smeri, po večini pa tudi pri sami obremenitvi premostitvenega objekta. Glede na razpoložljiva sredstva in na problematiko, ki se je dejansko pokazala že v decembru leta 2013, smo nemudoma prestopili k reševanju dveh premostitvenih objektov. To sta dva objekta, in sicer Prestranek in Sodsko. Postavili smo kriterije predvsem po načelu oziroma obremenitvi samega objekta. V primeru teh dveh objektov govorimo o številu vozil preko 13 tisoč glede na premostitveni objekt in primerno temu tudi obremenitev te lokalne infrastrukture.

Kar se tiče ostalih premostitvenih objektov, kjer bi ravno tako bila potrebna sanacija, je treba poudariti, da so to objekti, ki so

v povprečju starejši od 50 let, kar pomeni, da ta infrastruktura v vsakem primeru potrebuje resno investicijsko vzdrževanje, če ne celo že nadomestilo samega objekta. Jaz moram reči, da za vsaj teh zadnjih 15, se je vedelo že zadnjih 6 let, da so v slabem stanju in bi bilo vsekakor treba prej odreagirati. Vendar ne glede na to, da je ta informacija toliko starejša, vsekakor to ni izgovor, da se to ni izvedlo. Je pa dejstvo, da za sanacijo teh objektov trenutno na ministrstvu nimamo razpoložljivih sredstev. Kar se tiče stroke je kompletna dokumentacija, vsi potrebni projekti so pripravljeni, da bi se v to sanacijo šlo. Zopet pa moram poudariti, da samo gradivo in pa predlog, v katerem obsegu so dodatna sredstva potrebna za ureditev teh premostitvenih objektov, je bilo posredovano na vlado, vendar sama sredstva je treba zagotoviti v okviru Vlade Republike Slovenije, Ministrstvo za infrastrukturo samo znotraj prerazporeditev svojega proračuna vsekakor ni sposobno oziroma nima sredstev, da bi jih lahko namenili za te objekte.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, predsednik. Minister, ostali ministri!

Spoštovani minister, sem vas že januarja spraševal glede finančnega in časovnega vidika urejanja premostitvenih objektov. Moje vprašanje je bilo, kako poteka sanacija. In danes sem dobil odgovor, da pri dveh poteka, pri ostalih pa je vse odprto. Spoštovani minister, ko prebiram vaš odgovor z januarske seje, kako se zavedate resnosti situacije, kako primerno se boste tega tudi lotili. Eno so besede, drugo pa so dejanja. Rekli ste, da boste v treh mesecih dobili denar, pripravili načrte in v šestih, do devetih mesecih tudi vse izvedli. To ste obljubili tudi županom, lokalnim skupnostim, da ne govorimo še dodatno o varnostnem in pa gospodarskem vidiku tega problema.

Spoštovani minister, povejte, denarja ni, kljub temu da smo pri proračunu za leto 2014 in 2015 poslanci koalicije in opozicije soglasno pripravili sklep, da ministrstvo poišče 50 dodatnih milijonov znotraj Vlade, takrat so vas prvič dali na čevelj, spoštovani minister. In sedaj so vas drugič dali na čevelj. Ali ste se dali pa sami na čevelj, se pa zmenite vi in minister za finance in predsednica Vlade. Nekdo od vas svojega dela ni naredil in zaradi tega trpi varnost državljanov, gospodarstvo in pa lokalne skupnosti. Te vaše floskule o tem, kako boste absolutno prednostno in resno reševali zadeve, ne zdržijo nobenega dejanskega stanja. Občutek imam, da imate srečo, da ste v leri vsaj glede dejanskih problemov, poleg tega ko imam občutek, da pri kadrovanju ste tudi na vašem ministrstvu še v polnem teku, se niti po moje ne zavedate resnosti situacije oziroma jo pometate pod preprogo in prepuščate novemu

nesrečnemu ministru za infrastrukturo, ki bo moral tudi vaše nedelo reševati s tem, da bo moral dvakrat zavihati rokave in biti bolj prepričljiv kot vi, da najde ta sredstva.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora ima gospod Samo Omerzel.

SAMO OMERZEL: Hvala lepa za besedo.

Spoštovani gospod poslanec, jaz se vam zahvaljujem za to razpravo. Drži, kar navajate, da je matični odbor, Odbor za infrastrukturo in prostor pri sklepanju proračuna za leto 2014 naložil Ministrstvu za infrastrukturo in prostor in Vladi Republike Slovenije, da poišče ta sredstva. Ravno to, kar navajate kot zgodovino oziroma dediščino tistim, ki bodo prišli za menoj, ravno to je tisto, česar si jaz ne želim dovoliti. Želim, čeprav smo vlada v odhajanju, da za seboj počistimo in ne pustimo tega, kar smo tudi sami nasledili, da minister, ki bo prišel za menoj, se ne bo ukvarjal s problematiko, s katero se ukvarjam danes jaz. Vse moje aktivnosti v zadnjem času so usmerjene ravno v to smer. Želim za seboj pustiti čisto pot in želim, da tisti minister, ki bo prišel za menoj, se s temi finančnimi težavami, s katerimi se trenutno soočamo na našem ministrstvu, ne bo soočal in da hkrati tudi pri teh premostitvenih objektih, o katerih govorimo, bodo sredstva zagotovljena, in tudi če bo to reševal minister, ki bo prišel za menoj, da bo imel sredstva zagotovljena in bo lahko te projekte izvedel. Vas pa prosim, da tudi razumete, da brez sredstev na Ministrstvu za infrastrukturo teh premostitvenih objektov in vsega, kar je povezano z državnimi cestami in celotno ostalo problematiko, brez sredstev enostavno ne moremo rešiti. Jaz kljub vsem izrečenim besedam tudi v javnosti še vedno upam, da bomo ravno v krogu, ki ga vi navajate, torej predsednica Vlade, minister za finance in minister za infrastrukturo in prostor našli rešitev, da najdemo sredstva, na osnovi katerih bomo potem tudi vse te projekte lahko izvedli. Res je, kar ugotavljate, tisto, kar je ključno in pomembno, je, da zagotovimo sredstva v tistem obsegu, da bo varnost na državnih cestah zagotovljena, da ne bo ogrožena. Slike, ki so zaokrožile v medijih v zadnjem času, ste verjetno tudi sami videli, v kakšnem stanju so državne ceste, kaj nam je dodatno še situacija z žledolomom prinesla. Jaz še vedno upam, da ta sredstva bomo v okviru te vlade v odhajanju tudi našli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo, da se opravi razprava o odgovoru, ima gospod Tomaž Liseč.

TOMAŽ LISEČ (PS SDS): Hvala.

Glede na vse povedano že januarja in danes, nekaj so obljube, nekaj so besede, dejanj, spoštovani minister, pa ni. Sami ste rekli, da boste počistili vse odrpte zadeve. Morda v

besedah, v dejanjih pa ne. Če niste znali dvakrat prepričati ministra za finance, predvsem pa predsednice Vlade, da vam odpre mošnjiček, da sami pogledate, kaj lahko naredite, verjemite meni, če že sebi oziroma svojim sodelavcem ne verjamete, da tega denarja ne bo. Zadeva bo šla na naslednjo vlado, katerakoli že bo, in potem bodo verjetno isti poslanci koalicije, ki so danes tiho, bili polni modrosti, kako je treba zadeve reševati. Trije ključni momenti so. Eden je gospodarski vidik, ki trpi zaradi tega, ker se sanacije ne obnavljajo. Še več. Seznam kritičnih mostov je še daljši. Nekdo bo moral zavihati rokave in narediti svoje delo. Spoštovani minister, očitno niste bili dovolj kompetentni znotraj vlade, sicer bi lahko tudi odstopili, ali pa dovolj prepričljivi v svojih nastopih, ne pred javnostjo, ampak pred svojimi kolegi znotraj vlade, da bi zagotovili po grobih ocenah 30 do 40 milijonov evrov za sanacijo premostitvenih objektov. Ker vi ne znate poskrbeti ali pa vaši kolegi v vladi ne znajo poskrbeti, trpi gospodarstvo. Da pa ne omenjamo varnostnega oziroma prometnega vidika, ki je zelo pomemben faktor pri tem, ko se odločamo, komu in kam nameniti sredstva. Spoštovani minister, iz kraja kjer prihajam, sta dva takšna premostitvena objekta, in moram reči, ne samo da ste se vi hvalili, tudi župan se je hvalil, kako je z ministrstvom skoraj že vse dogovorjeno in samo še čakamo srečne trenutke, ko se boste slikali in rekli, zadeve se bodo izvajale, in potem seveda se boste še enkrat slikali, ko bi bile zadeve izvedene. Ampak izvedba je bila samo na besedni ravni, dejansko pa ni bilo nič storjeno.

Zato spoštovani predsednik in spoštovani kolegi, kolegice, predlagam, da se na naslednji seji opravi razprava o tem vprašanju, kajti ko govorimo o lokalnih skupnostih, o prometnem varnostnem sistemu in pa o gospodarstvu, ta vprašanja povzročajo problematiko, je razlogov za eno poglobljeno debato znotraj Državnega zbora, če že ta ni bila opravljena znotraj Vlade, več kot dovolj. Zahtevam oziroma predlagam, da se opravi razprava na naslednji seji. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, v torek, 20. maja 2014, v okviru glasovanj.

Minister za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroš Čufer pa bo odgovoril na vprašanje gospoda Jožefa Horvata v zvezi z odpiranjem novih delovnih mest, z ustvarjanjem atraktivnejšega poslovnega okolja za tuje investitorje.

Gospod minister, izvolite.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala za to vprašanje.

Jaz bi mogoče začel s tem, da dejansko si kreiranje in pa vodenje gospodarske politike, ki se nanaša na tuje investicije in odpiranje novih delovnih mest, nanaša

predvsem na MGRT in ministra, ki je pristojen za to zadevo.

Kljub temu bi mogoče vseeno povedal dve, tri besede na to temo. Če pogledamo glavni omejevalni dejavnik za gospodarsko rast in za odpiranje novih delovnih mest ali pa, če pogledamo bolj z obrambnega vidika, preprečevanja zapiranja delovnih mest, bi bilo pravzaprav ustvariti pogoje za normalno financiranje podjetij in na tak način ustvariti pogoje, da se lahko tudi podjetja zadolžujejo po obrestnih merah na primerljivi ravni, kot je v Evropski uniji. Mislim, da ti pogoji so nekako vzpostavljeni, in to je pravzaprav prvi element, ki je bil pomemben, da lahko prispevamo k številu delovnih mest.

Nadaljnji pomemben korak je pravzaprav vzdrževanje podjetij, ki je ravno tako proces v tem trenutku. In tretji element, ki bo prišel, je področje odpiranja novih delovnih mest s tujimi investicijami, in to tako v smislu privatizacije kot v smislu greenfield investicij. To mislim, da bo naslednji razvojni impulz, ki je zelo pomemben za Slovenijo, da se zgodi v čim krajšem. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, gospod minister dr. Čufer, ostali prisotni ministri!

Jaz sem se na vas, gospod minister, obrnil predvsem s tega razloga, ker vas vidim na tej poziciji ministra za finance kot najpomembnejšega skrbnika uravnoteženih javnih financ in tudi blaginje državljanov in državljanov Slovenije, zato sem vas že 17. aprila, se pravi krepko pred kongresom Pozitivne Slovenije, spraševal, kaj pravzaprav narediti, da skoraj hermetično zaprto državo Republiko Slovenijo nekako odpremo za tuje neposredne investicije. Se pravi, kako Slovenijo spremeniti v atraktivno okolje za tuje investitorje. Jaz sem vam tudi v pisni najavi mojega ustnega vprašanja priložil eno zelo koristno tabelo, ki jo je izdelal Center za mednarodne odnose, objavljena je bila novembra 2013, kjer je naštetih kar 24 ovir za tuje investitorje. Te ovire so ocenjevali potencialni tuji investitorji od 1 do 5. 1 pomeni nepomembno, 5 pomeni ključno. Na prvem mestu so visoki davki, to je, gospod minister, vaše področje, kjer je ta ocena, to je res zaskrbljujoče, bila leta 2008 3,5, potem pa je leta 2013 narastla na 3,94, se pravi skoraj 4. Potem so seveda tu še druge ovire, plačilna nedisciplin, visoki stroški delovne sile in tako naprej. Se pravi, da imamo rezultate te ankete, analize tega vprašalnika, na katerega so odgovarjali tuji investitorji, potencialni tuji investitorji in na nek način bi lahko rekli, enostavno bi bilo vladi to upoštevati in postopoma z ukrepi te ovire odpravljati. Na to

sem cilj in tukaj bi želel vaše odgovore, gospod minister.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora ima dr. Uroš Čufer. Želite besedo?

Izvolite, gospod minister.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.

V bistvu davki kot strošek javnega sektorja, ki ga pravzaprav nosi tudi gospodarstvo, je sigurno eden od elementov, ki vpliva h konkurenčnosti in tudi k privlačnosti Slovenije za tuje investicije na drugi strani. Tukaj ne morem kaj drugega, kot da se strinjam, da je to je pomemben element v celotni davčni strukturi. Slovenija mogoče še najbolj odstopa med majhnimi, odprtimi državami po obdavčitvi stroška dela, ampak da se lahko davki znižajo, je treba pripraviti cel program varčevanja v javnem sektorju predhodno, zato da lahko hkrati ohranimo tudi samo fiskalno vzdržnost, ki je ravno tako tudi eden od elementov, kdaj je kakšna država privlačna ali ne. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo, da se opravi razprava o odgovoru, ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik.

Tukaj pa se z vami, spoštovani gospod minister dr. Čufer, zelo strinjam, ko ste rekli pravzaprav skoraj z retoriko sedanje opozicije, da je treba pripraviti paket varčevanja v javnem sektorju. Najbrž bo res to naloga naslednje vlade, naloga, ki ne bo priljubljena, ampak vidim, da se tudi vi strinjate z menoj in z opozicijo in z Benjaminom Franklinom, ki je povedal, da je za bogastvo ljudi treba realizirati samo dve zadevi: podjetnost in varčnost. Sliši se preprosto, ni pa tako zelo preprosto to izvesti. Seveda vemo, kaj smo doživljali, ko smo tukaj v tej dvorani sprejemali ZUJF. Ampak pustimo zdaj to.

Jaz bi rad, gospod predsednik, kolegice in kolegi, uveljavil določilo 246. člena Poslovnika Državnega zbora, in sicer njegov drugi odstavek. Kot se tudi sam minister dr. Čufer strinja, je področje tujih neposrednih investicij izjemno pomembno. Državni zbor še ni razpuščen, in bi želel, da na naslednji seji Državnega zbora opravimo razpravo o tem in poiščemo morda tiste ključne ukrepe, s katerimi bi omilili teh 24 ovir, ki jih tuji neposredni potencialni investitorji vidijo. To je naloga Državnega zbora. Državni zbor mora delati do konca, prav tako tudi vlada, čeprav opravlja le tekoče posle, ampak nihče ne bo tej vladi preprečeval, da bi sprejemala dobre ukrepe, da resnično Slovenijo enkrat po teh 23 letih odpremo za tuje investitorje, ker sami vemo, domače banke, ki smo jih sanirali, ne delujejo, ne opravljajo svojega poslanstva za spodbujanje gospodarstva, doma seveda denarja ni, tako da dejansko drugače ne vidim, da odpremo vrata

za tuje investitorje, o njih razmislimo, jih stestiramo, ne more priti kdorkoli v Slovenijo, ne more priti kdorkoli, ampak tisti investitor, ki ima dobre namene, in to po mojem trdnem prepričanju bi pomenilo, da bi lahko nekako najhitreje prišli tudi do prepotrebni novih delovnih mest.

Spoštovane kolegice in kolegi, verjamem, da bo moj proceduralni predlog doživel na glasovanju podporo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu bo Državni zbor ravno tako odločil jutri, v torek, 20. maja 2014, v okviru glasovanj.

Minister za finance, ki opravlja tekoče posle, bo odgovoril na vprašanje mag. Marka Pogačnika v zvezi z davčnim dolgom podjetij.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.

Osnovna ideja v zvezi z ukrepi, ki bi omogočali nekoliko spremenjen način poplačila davčnega dolga, temelji na tem, da je država oziroma davčni urad v vlogi upnika, tako kot številni drugi upniki v primeru prezadolženih podjetij, kjer pa upnik v imenu davkoplačevalcev ali pa kadar se nanaša na prispevke upokoencev, ima zelo stroga zakonska pravila, kako ta davek izterjevati. Ta zelo stroga zakonska pravila po eni strani omogočajo, da se s tem davčnim dolgom dela racionalno, po drugi strani pa onemogočajo določeno fleksibilnost, kjer bi se lahko v sodelovanju z drugimi upniki posameznim podjetjem, če se izkaže, da bi bil dogovor med ostalimi upniki mogoč, in če se izkaže, da bi tako podjetje lahko preživel, sprostilo in povečalo možnost, da se dolg poplača čez nekoliko daljše časovno obdobje, bi se s tem omogočilo, da se verjetnost preživetja podjetij, ohranitev delovnih mest in povrnitev davčnega dolga lahko podaljša in izplen poveča. Pri tem je treba biti sicer previden, ker kakršnokoli mehčanje lahko pomeni tudi past, ker se lahko zgodijo tudi zlorabe. Zato smo rekli, da se bomo tega lotili zelo restriktivno in po korakih, kako se za to pripraviti. Ta zakon je zdaj v pripravi. Glede na trenutno politično situacijo, ali se da kaj od tega urediti morda s podzakonskimi akti, je bila to pravzaprav osnovna ideja.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, hvala za besedo.

Spoštovani minister, hvala za odgovor. Osebno sem mnenja, da je ta davčni dolg verjetno ena izmed zelo zaskrbljujočih zadev, za katere sem prepričan, da jim je vlada Alenke Bratušek in Ministrstvo za finance pod vašim vodstvom posvetilo premalo pozornosti. Tu zdaj govorimo o davčnem dolgu, ki je javno znan, približno več kot 1,1 milijarde evrov, kjer gre za

približno 600 milijonov evrov aktivnega davčnega dolga, drugi dolg pa po informacijah iz medijev je razlika tako in tako že v nekih stečajnih postopkih. Mislim, da je vaša vlada na tem področju naredila veliko, veliko premalo, kajti ta davčni dolg se tudi po informacijah, ki jih imamo, iz meseca v mesec povečuje. Na koncu bi lahko dejali, da imamo v Sloveniji dve vrsti podjetij: za nekatere velja, da davke normalno plačujejo, za nekatere pa ne. 1,1 milijarde evrov, mislim, da je to ogromna postavka tudi za slovenski proračun, in sem prepričan, da bi vlada in vaše ministrstvo moralo narediti veliko več na tem področju, kajti s tem bi verjetno tudi okrepili proračun. Če bi se ta davčni dolg na nek način poskušal izterjati, na drugi strani ne bi bilo treba dvigovati davkov, ki so v breme državljanov in državljanov Republike Slovenije, pa tudi z dodatnimi davčnimi obremenitvami gospodarstva.

Zanima me:

Kako je sploh možno, da je prišlo do tako ekstremno velikega davčnega dolga?

Kako lahko neko podjetje zapade v tak davčni dolg?

Ali je Durs naredil svoje ali ne? Ali ste kot resorno ministrstvo preverili, ali so bile ... / znak za konec razprave/ ... na Dursu, da mu ni uspelo tega davčnega dolga izterjati, da se je ta znesek povzpел na 1,1 milijarde evrov, pri tem pa govorimo, da verjetno več kot polovica tega davčnega dolga ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora ima dr. Uroš Čufer.

DR. UROŠ ČUFER: Ta visok davčni dolg je predvsem indikator, kako globoka in dolgotrajna je bila finančna kriza, kateri smo bili priča. Pravzaprav kaže zelo podobno sliko, kot jo kažejo neplačane slabe terjatve pri bankah. Aktivnosti na izterjavi davčnega dolga so bile intenzivne, jih je bilo kar veliko in v bistvu tudi postopek absorpcije in zmanjševanja davčnega dolga ni postopek, ki traja čez noč, ampak nekaj, kar se absorbira v določenem časovnem obdobju. Tako da sigurno bo to še nekaj časa trajalo. Tisto, kar je pomembno, sta dva cilja, prvi – imeti čim večji izplen za davkoplačevalce in drugi – z izterjavo povzročiti čim manj makroekonomske škode.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za razpravo ima mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Glede na problematiko, jaz predlagam, da v skladu s poslovníkom opravimo širšo razpravo, kajti zdi se mi, da je to pomembno področje tudi za prihodnost. Res se pogovarjamo o 1,1 milijardi. In 1,1 milijarda pri recimo prihodkih, ki jih ima slovenski proračun, približno malo več kot 8 milijard, mislim, da je pomembna postavka. Jaz

mislim, če bi se tukaj aktivirale določene aktivnosti, določeni ukrepi, mislim, da ne bi bil potreben marsikateri davek, ki je bil v času vaše vlade uveljavljen. Na drugi strani pa tudi mislim, če bi se poskrbelo, da bi se ta davčni dolg zniževal, da na eni strani tudi ne bi bilo potrebna zadolžitvev. Zaskrbljujoče pa se mi zdi to, da se ta davčni dolg povečuje, iz meseca v mesec lahko beremo, da je ta davčni dolg višji in višji. In jaz mislim, da je ta vlada tukaj opustila dejanje, dejanje in ukrep, ki ga je naredila Janševa vlada, in jaz verjamem, da je med kakšnimi poslanskimi skupinami sedanje koalicije dvignil veliko prahu in ga marsikdo tudi ni podprl, to je to, da se davčni dolg objavi javno. Takrat je bil to ukrep, ki je v relativno kratkem obdobju ta davčni dolg zmanjšal. Potem s prihodom vaše vlade, s prihodom vaše koalicije pa se je ta davčni dolg podjetij začel ponovno povečevati. In jaz res apeliram na Vlado, kolikor se še da naraditi, na Ministrstvo za finance, da sprejmete tukaj določen ukrep, da ta davek dobi država nazaj, predvsem pa da se na nek način poskuša zaveziti, da se bo ta davčni dolg povečeval. Danes imamo dve vrsti podjetnikov – ene, ki davke plačujejo, in ene, ki vedo, da davka ne bodo plačali in da ga Durs ni sposoben izterjati. Saj ne leti tukaj kritika samo na Ministrstvo za finance. Lahko se vprašamo tudi, ali je Durs naredil v zadnjem obdobju vse stvari, ki bi jih moral narediti. Kajti meni osebno ni jasno, kako lahko pride do tako ekstremno visokega davčnega dolga. In predvsem ukrepi, ki bodo tukaj v prihodnosti sprejeti, da bo država ta denar dobila nazaj. Marsikaterega davka ne bi bilo treba. Jaz mislim, da s tem, ko se tudi medijsko govori, kakšen je davčni dolg, bo verjetno marsikatero podjetje iskalo luknjo v zakonih, če obstajajo za to, da se ta davek ne bo poplačal. In še enkrat apeliram na Ministrstvo za finance, institucije, da se sprejmejo čim prejšnji ukrepi za povrnitev in izterjavo tega dolga. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Tudi o vašem predlogu bo Državni zbor odločal jutri, v torek, 20. maja 2014, v okviru glasovanj. Minister dr. Uroš Čufer pa bo odgovoril na vprašanje mag. Andreja Šircelja v zvezi s finančnimi posledicami dokapitalizacije Banke Celje. Izvolite, gospod minister.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.

Kar se tiče dokapitalizacije Banke Celje, je Banka Celje trenutno v postopku državne pomoči in Evropska komisija, DG COMP pravzaprav z njimi skupaj pregleduje finančni načrt. Predvidene finančne posledice so dokapitalizacija v višini približno 160 milijonov evrov in prenos slabih terjatev z Banke Celje na slabo banko v znesku, ki se v okviru finančnega programa, programa prestrukturiranja Banke Celje še pripravlja.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima mag. Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani minister!

Banka Celje je ustvarila tudi v letu 2013 znatno izgubo. Precej je bilo tudi slabih terjatev, mislim, da okoli 170 milijonov slabih terjatev je bilo. In navsezadnje zaradi tega je Banka Slovenije pozvala Banko Celje, da se dokapitalizira. Prvo dopolnilno vprašanje je:

Zakaj tega niso naredili obstoječi oziroma ali bodo naredili to obstoječi lastniki? Vemo, da je Nova Ljubljanska banka tukaj največji lastnik, mislim da 40-procentni.

Ali bodo to naredili tuji investitorji oziroma domači investitorji, zasebni investitorji ali bo to dejansko preneseno tudi na ramena davkoplačevalcev?

Namreč že iz tega odgovora, ki ste ga dali, dejansko kaže, da ni bila uspešna dokapitalizacija s strani obstoječih lastnikov, da ni novih lastnikov. In tukaj me zanima:

Zakaj se je to tako zgodilo?

In drugo, glede verodostojnosti podatkov. Če DG COMP sedaj pregleduje te slabe terjatve, je seveda zdaj vprašanje:

Ali držijo ocene Banke Slovenije po 160 milijonski dokapitalizaciji ali ne? Ali bo ta dokapitalizacija večja? Kaj to pomeni še za eno banko oziroma navsezadnje ali banke stojijo v vrsti za to dokapitalizacijo? Ali morda kakšna državna banka ne bo dokapitalizirana s strani države ali bodo tukaj dejansko vse? Manjka verjetno še SID banka, ki je prav tako državna banka, ki naj bi bila pregledana.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želite dopolniti odgovor?

Besedo ima dr. Uroš Čufer.

DR. UROŠ ČUFER: Nisem zasledil zelo veliko vprašanj, predvsem komentarji. Mogoče samo toliko v pojasnilo, to je pravzaprav standardni postopek, da DG COMP pregleda program prestrukturiranja, poda mnenje, in to je vedno do določene mere tudi interaktivno delo med obema inštitucijama. Kar se tiče obstoječih lastnikov. Obstoječi lastniki so imeli možnost dokapitalizirati, banke, ki so v programu državne pomoči, nimajo pravice dokapitalizirati, zaradi tega se je tudi nabor investitorjev ustrezno zmanjšal. Banka, ko je naredila svoje aktivnosti za iskanje zunanjih investitorjev, dodatnih investitorjev, pravzaprav ni našla nobene druge, zaradi tega se je Banka Slovenije obrnila na Vlado Republike Slovenije, da bi v okviru zakona o pomoči in stabilizaciji bankam pomagali tudi Banki Celje.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo, da se opravi razprava o odgovoru, ima mag. Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Predlagam, da se o tej tematiki opravi razprava predvsem zaradi tega, ker dejansko ne vemo, ali smo s sanacijo bank v naši državi končali. Navsezadnje nimamo tudi končne številke, koliko bo vse skupaj stalo. Mislim, da je ta primer eden izmed mnogih ali pa je eden izmed številnih, ki kaže na to, da ni uspešna sanacija do sedaj bila izvedena in da tudi ni bilo nič narejeno na upravljanju in vodenju teh bank oziroma te banke. Saj pravim, ta je lahko kot primer, da se to še ni opravilo, zaradi tega tudi predlagam splošno razpravo o tem vprašanju.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, v torek, 20. maja 2014, v okviru glasovanj.

Prehajamo na vprašanje, na katerega bo odgovoril minister za obrambo, ki opravlja tekoče posle, gospod Roman Jakič, in sicer bo odgovoril na vprašanje mag. Ivana Vogrina v zvezi s plačilom slovenskih vojakov. Izvolite, gospod minister Jakič.

ROMAN JAKIČ: Najlepša hvala, spoštovani predsednik.

Spoštovani poslanec, vprašanj je devet, tako da ne verjamem, da bova danes uspela v tem kratkem roku odgovoriti na vse. Zato predlagam, če se strinjaš, da pošljemo za ostala vprašanja, ki jih bom zdajle izpustil, pisne odgovore z Ministrstva za obrambo. V odgovoru se bom predvsem skušal usmeriti na plačilo pripravljenosti za delo v Slovenski vojski, na katerega v enem od svojih pismom opozarja tudi sindikat, in mislim, da so nekatera dejstva, ki jih navaja, nekoliko zavajajoča. Kot prvo, z omenjenim pravilnikom, ki je notranji organizacijski akt ministrstva, po veljavnem pravnem redu minister, ne glede na to, da je v bistvu ta akt podpisal moj predhodnik, ne more določati pravic in obveznosti zaposlenih mimo veljavnih predpisov, ampak lahko določa le notranja pravila za njihovo izvajanje. Da ne gre za kakršnokoli s pravilnikom določeno "legalizacijo" nepravilnega izplačevanja dela vojakov, je ugotovilo tudi Višje delovno in socialno sodišče v dveh pravnomočnih sodbah, ko je odločalo o kolektivnih tožbah sindikatov vojakov Slovenije, s katero je njihove zahteve za razveljavitev pravilnika in tudi za drugačno plačilo pripravljenosti zavrnilo. To so na žalost sindikati zamolčali, se pravi, da je nek pravni proces glede tega, o čemer se zdaj pritožujejo, že šel skozi Višje delovno in socialno sodišče in je tam padel. Sindikat je namreč sprožil dva kolektivna delovna spora, in sicer prvi kolektivni delovni spor zaradi izplačevanja dodatka za pripravljenost po 46. členu kolektivne pogodbe za javni sektor za čas, ko je pripadnikom Slovenske vojske odrejena pripravljenost na delu ali določenem kraju, in drugi zoper pravilnik o načinu obračuna in izplačila nekaterih stroškov

dela in nadomestila selitvenih stroškov v delu, ki urejajo obračun in izplačevanje dežurstev ter straže. In tu je prišlo tudi do pravnomočne sodbe. Do morebitne drugačne ureditve višine dodatka za stalno pripravljenost v 46. členu kolektivne pogodbe Ministrstvo za obrambo ne more pripadnikom Slovenske vojske za čas odrejene pripravljenosti izplačati nadur, niti kaj drugega, kot je določeno v veljavnih predpisih. Na podlagi vsega navedenega lahko zaključim, da pripadniki Slovenske vojske za opravljeno delo kot tudi za pripravljenost za delo, ko dejansko ne delajo in se zato ne štejejo v redni delovni čas, prejemajo plačilo po veljavnih predpisih.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima mag. Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod minister, za korektno ugotovitev, da midva zdaj problematike ne bova razrešila in bi prosil tudi za pisni odgovor. Glejte, jaz sem praktičen človek. Na kaj bi želel opozoriti? Razlika je, ali je nekdo pripravljen na delo doma, recimo zdravnik, ki dežura, pa je doma, da ga pokličejo, ali pa je vojak, ki je na terenu ali pa v kasarni. In če za eno uro dobi 80 centov, pustimo predpise, je z nami nekaj narobe. Potem pa sedite vi nekje za 80 centov na uro. Glejte, predpisi so narobe, to nas opozarjajo.

Drugo, gospod minister, jaz sem imel sestanek s sindikati nekajkrat, ker pač recimo da čutijo, da jaz čutim z njimi. Ob mizernih plačah, ki jih imajo, še neka druga značilnost. Ob 1. maju so imeli predstavniki države velike govore, kako zasebni delodajalci kršijo pravico delavcev. Veste, kateri delodajalec v tej državi je največji kršitelj? Država sama. Morda veste, koliko tožb je vloženi s strani vojakov, pa tudi policistov proti državi in bodo iztožili? Po mojih podatkih bodo vse iztožili, razen mogoče tam, kjer so se prenačili ali pa res narobe postavili zahteve. To boli, veste, da imajo nekateri 20 tisoč bruto plače, vojak pa tisoč 300 evrov, to boli ljudi. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želite dopolniti odgovor?
Gospod Roman Jakič, izvolite.

ROMAN JAKIČ: Najlepša hvala. Jaz bi prepustil sodiščem, da razsojajo in ne bi mogel trditi zase, ali sem prepričan, katera stran bo zmagala v nekem sodnem postopku. Ali je navedena ureditev plačevanja pripravljenosti na obrambnem področju ustrezna, je pa seveda drugo vprašanje, in se pridružujem vašemu mnenju, da je to treba spremeniti. Višina dodatka za pripravljenost je bila spremenjena v letu 2008, ko je bil sprejet nov plačni sistem in je nova kolektivna pogodba za javni sektor določala le eno višino dodatka za pripravljenost, kljub temu da Zakon o obrambi določa tri vrste

pripravljenosti, to se pravi na delovnem mestu, drugem kraju ali pa doma. Tudi učinki so narejeni, tudi predlogi, ki smo jih dali z Ministrstva za obrambo ali pa moji predhodniki, so bili že posredovani. Sami pa ugotavljate, ko izračunavate te cente in evre, da Zakon o službi v Slovenski vojski določa, da se za plače v Slovenski vojski uporabljajo predpisi, ki urejajo plače javnih uslužbencev. Če bi hoteli za pripadnike in pripadnice Slovenske vojske sprejeti neodvisen, če lahko temu rečem, ločen plačilni sistem, bi bil potreben širši tako vladni kot pa socialni konsenz. Ne glede na trenutno javnofinančno stanje pa po moji oceni ne moremo pričakovati, da bi do tega prišlo. S tem seveda odpiramo tudi kompletno Pandorino skrinjico, ko bi morali na novo proučiti vsa dejstva. Jaz sam menim, da je zelo težko, tudi nam kot delodajalcu je zelo težko pripadnice in pripadnike Slovenske vojske razvrščati v plačilne razrede. Plačilni razredi obstajajo, so že razvrščeni, ampak ko naredimo pa primerjalno analizo z drugimi poklici, podobnimi poklici, pa ugotavljamo, da bi lahko za vojsko veljala specifična. Čeravno je treba istočasno povedati, da vojska, policija in zaposleni v institucijah, kot so kaznilnice, v izhodiščnem razredu za pet razredov višje štartajo kot drugi uslužbenci v javnem sektorju, in povedati o teh, ko vi govorite 700 evrov neto plače, da so to tisti, ki imajo tretjo oziroma četrto ali peto stopnjo izobrazbe in so razvrščeni v plačilni razred, ki smo ga v preteklosti določili v tej državi.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko zaključimo s tem vprašanjem? Hvala.

Prehajamo na vprašanja poslank in poslancev.

Mag. Andrej Šircelj, Slovenska demokratska stranka, bo postavil vprašanje ministru za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Urošu Čuferju.

Izvolite, gospod Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Spoštovani minister! Moje vprašanje se nanaša na upravljanje slabih terjatev. Gre predvsem za to, da smo v lanskem letu, v letu 2013 ustanovili Družbo za upravljanje terjatev bank. To je naredila država, ki je 100-odstotni lastnik te družbe. V lanskem letu so potekali različni postopki v tej družbi. In ne nazadnje pred novim letom so bile terjatve dveh bank prenesene na Družbo za upravljanje terjatev bank. Ocene so bile s strani Evropske komisije oziroma DG COMP, ocene so bile s strani ekspertnih svetovalnih podjetij za te terjatve. Tukaj je treba seveda povedati, da Družba za upravljanje terjatev bank ni sodelovala pri teh ocenjevanjih. Govorim vnaprej o teh ocenjevanjih, ki so se dogajala v letu 2013. Je pa seveda Družba za upravljanje terjatev bank naredila ocene za 20 podjetij in ugotovila, da ocene, ki so bile narejene v letu 2013, niso skladne z ocenami, ki jih je

družba naredila nekoliko kasneje, dva meseca kasneje. Zaradi tega ima Družba za upravljanje terjatev bank 81 milijonov izgube. To se seveda pozna v sami bilanci. Vsa dejanja so bila pod nadzorom Banke Slovenije in pod nadzorom Ministrstva za finance glede Družbe za upravljanje terjatev bank. Sedaj pa ima družba izgubo in ocenjeno je, da te ocene ne držijo.

Zanima me:

Zakaj se je to zgodilo?

Zakaj družba že prej ni bila vključena v te ocene?

Zakaj prihaja do tega, da enostavno ta družba že na samem začetku posluje izgubo v letu 2013?

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za odgovor ima minister dr. Uroš Čufer.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.

V bistvu postopek, kako se je pripravljalo ocenjevanje in vrednotenje terjatev, ki so prenesene na slabo banko, se je na koncu zaključil v fazi, da je pravzaprav Evropska komisija, DG COMP, kot smo prej rekli, postavila cene tistega, kar je dolgoročna ekonomska vrednost, katera je edina priznana vrednost, po kateri se lahko te terjatve prenesejo čez. Družba za upravljanje slabih terjatev bank, ko je pripravila svojo otvoritveno bilanco, za katero pravzaprav rabi tudi revizijo, in v teku, ko se je pravzaprav prenašal portfelj, je naredila neke ocene, vendar pa mislim, da bodo te ocene dejansko merodajne potem, ko bo tudi revizor do konca vse te stvari pogledal in ocenil, kakšna je pravzaprav prava vrednost teh terjatev, ki jih ima v svoji bilanci.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Izvolite, gospod Šircelj, imate možnost za dopolnitev.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Ja, vsekakor. Prvič, jaz sem ministra vprašal o razlogih, zakaj se je dejansko to zgodilo. In sedaj se dodaten zaplet zgodi v tem, da družba nima vseh podatkov, ki jih revizor želi. Zakaj družba nima vseh podatkov? Zato ker te podatke ima ali Ministrstvo za finance ali Banka Slovenije ali oba skupaj. Navsezadnje v tej družbi primanjkuje podatkov, ki so nujno potrebni za to, da bo revizor, kot sem razbral iz tiska, naj bi to bil KPMG, naredil sploh revidirano poročilo za te družbe. Treba se je namreč zavedati, ta družba je delniška družba in mora v skladu z Zakonom o mednarodnih računovodskih standardih v skladu s temi standardi dejansko narediti revidirano letno poročilo. Navsezadnje ga mora predložiti tudi Vladi. Ampak sedaj revizor tega ne more narediti, ker nima podatkov, družba ne more dati podatkov, ker ima podatke Banka Slovenije oziroma Ministrstvo za finance, ki jih pa, ne vem, kaj počnete na ministrstvu s temi podatki, ampak

enostavno tu smo v nekem začaranem krogu. In to dejansko meče izredno slabo luč na začetek poslovanja te družbe, ne glede na to, da se pojavljajo številna druga vprašanja v zvezi s tem, ampak tukaj je pač to nek osnovni koncept. Zanima me tudi, zakaj takšno nezaupanje. Zakaj sploh nezaupanje med Ministrstvom za finance, ki predstavlja lastnika, se pravi Vlado oziroma državo, in na drugi strani Družbo za upravljanje terjatev bank, da oni ne dobijo pravočasno teh podatkov?

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.
Izvolite, gospod minister.

DR. UROŠ ČUFER: Mogoče je treba pojasniti, da ne gre za noben začaran krog. Gre zelo preprosto, da so se prenosi terjatev začeli na koncu lanskega leta, nekje okoli 20. decembra, in so se zaključili kakšen teden nazaj, eden ali dva. Zdi se mi pravzaprav dejstvo in odločitev revizorja, da pogleda vse podatke, ne pa, da se odloča na podlagi 20 ovrednotenij, celotno vrednost portfelja, edino prava odločitev, da dejansko pogleda zelo natančno, kje podatki so, da pogleda vse tiste podatke, ki še niso bili do takrat preneseni na slabo banko in ki so pravzaprav element vrednotenja.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.
Mag. Šircelj, izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Poglejte, mislim, da je za Slovenijo in kako bo Slovenija izšla iz ekonomske, finančne, socialne, moralne krize, ključno vprašanje, kako bo Družba za upravljanje terjatev bank in tudi banke hkrati enostavno začele drugače opravljati te slabe terjatve. Pogoj za to pa je to, da ima ta družba tekoče podatke in da dejansko tudi sodeluje že pri samem vrednotenju, ne da dobi od Ministrstva za finance oziroma medministrske ekipe oziroma skupine, ki je ustanovljena, navodila, kaj in kako bo to naredila in katere terjatve bodo prenesene, po kakšni ceni in tako naprej. Če bi bilo tu več sodelovanja, ne bi prišlo do takšne situacije, da imamo danes nerevidirano letno poročilo Družbe za upravljanje terjatev bank namesto revidiranega, s tem da je v skladu z zakonom nujno, da ima takšna družba revidirano letno poročilo. Zaradi tega predlagam, da se opravi razprava o odgovoru ministra za finance in se tudi širše osvetli navedena problematika.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.
O vašem predlogu bo Državni zbor odločal jutri v okviru glasovanj.

Naslednje poslansko vprašanje bo postavil gospod Mihael Prevc, in sicer ministru za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospodu Samu Omerzelu.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica.

Spoštovani minister! Verjetno se spomnite, da sem vas že med sprejemanjem sprememb proračuna za letošnje leto opozoril na težave, ki utegnejo nastati zaradi vašega slabega načrtovanja proračunskih sredstev za področje prometne infrastrukture. Takrat ste vztrajno zatrjevali, da je sredstev dovolj, čeprav ste jih na primer samo za tekoče vzdrževanje sklestili na vsega skupaj 8 milijonov evrov. Tako ste tudi zagotavljali, da se bodo investicije, za katere ste zagotovili samo 110 milijonov evrov, nadaljevale brez težav. Dejali ste tudi, da boste še pred koncem leta 2013 predstavili nov koncept financiranja slovenskih državnih cest in da posledic na slovenskih državnih cestah zaradi krčenja proračunskih sredstev za leto 2014 ne bo. A poglejte, že v začetku letošnjega leta so se moja opozorila o tako drastičnem znižanju proračunskih sredstev na vaši postavki, žal, začela uresničevati. Že januarja je slovensko javnost zadela informacija o tem, da bo zaradi slabega stanja na 15 premostitvenih objektih bodisi treba omejiti promet bodisi jih popolnoma zapreti. Takrat ste zagotavljali, da boste nemudoma pristopili k reševanju te situacije. Danes, skoraj 5 mesecev po tem, je stanje na terenu popolnoma enako tistemu iz januarja – izmenični enosmerni promet, semaforji in večkilometrski zastoji, o kakršnikoli obnovi pa ne duha ne sluha. Glede na vaše navedbe, ki jih je bilo mogoče zaslediti v medijih, da nam v proračunu manjka kar 115 milijonov evrov sredstev za tekoče financiranje premostitvenih objektov, za katere bi morali zagotoviti približno 30 milijonov evrov finančnih sredstev, očitno tega ne bo mogoče izvesti. Zato vas sprašujem sledeče, spoštovani minister:

Kako boste zagotovili izvajanje zakonsko predpisanih nalog ministrstva in vseh investicij v prometno infrastrukturo?

In drugo vprašanje:

Kdaj se bo začelo oziroma kako poteka sanacija premostitvenih objektov, na katerih je bil januarja 2014 uveden izmenični enosmerni promet?

In še tretje vprašanja:

V kateri fazi se nahaja koncept financiranja državnih cest, ki ste ga napovedovali praktično celo leto?

Hvala lepa za vaše odgovore.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovana podpredsednica, najlepša hvala za besedo.

Spoštovani gospod poslanec, najlepša hvala za vprašanja. Sami ste začeli najprej pri sprejemanju proračuna za leto 2012. Tisto, kar drži in kar je res glede planiranih sredstev, je bilo že na matičnem Odboru za infrastrukturo

ugotovljeno, da je teh sredstev premalo. Matični odbor je takrat naložil Ministrstvu za infrastrukturo in prostor kot tudi Vladi Republike Slovenije, da poišče manjkajoča sredstva, in to ne samo za državne ceste, vendar tudi za subvencije prevoza dijakov in študentov v šolo in tudi za manjkajoča sredstva na železnicah. Treba se je zavedati, da smo takrat vsa ministrstva dobila limite, v okviru katerih je bilo treba planirati proračune za naša ministrstva in v skladu s takratno finančno situacijo smo tudi mi pripravili razporeditev sredstev glede na potrebe. Moram poudariti, da ko govorimo o investicijah, edine investicije, ki se peljejo naprej, so investicije, ki so sofinancirane iz evropskih skladov. Treba se je zavedati, da vsi projekti, ki so v teku pri teh investicijah, tečejo nemoteno. Izredno pomembno je, da tečejo nemoteno, saj v primeru, da teh investicij ne zaključimo, smo primorani vračati 560 milijonov evrov evropskih sredstev. Upam, da se vsi, vključno z menoj, zavedamo, kako pomembne in resne so te investicije tudi v tem duhu, pa tudi v duhu razvoja gospodarstva. Ko govorimo o manjkajočih sredstvih in aktivnostih, ki smo jih kot ministrstvo na tem področju naredili, prvi predlogi reševanja so bili tudi v skladu z zahtevami matičnega odbora poslani na Ministrstvo za finance novembra 2013. Torej takoj po tem, ko je bil proračun potrjen. Vsi predlogi, vključno s predlogom, kako reševati državne ceste, so bili na ministrstvu pripravljeni in poslani na Ministrstvo za finance. Med drugim je bil pripravljen tudi predlog zakona reševanja državnih cest in financiranje iz "bencinskega centa", vendar moram na žalost povedati, da vsi predlogi, ki so bili pripravljeni in poslani z našega ministrstva, niso bili podprti, niso bili sprejeti. Kar nekaj predlogov je bilo poslanih preko Odbora za gospodarstvo na Vlado, kjer so bili tudi pred samo sejo vlade umaknjeni iz razprave. Torej želim poudariti, da na Ministrstvu za infrastrukturo smo pripravljali predloge, na kakšen način reševati nevzdržno finančno situacijo, vendar na žalost za te predloge ni bilo posluha.

Glede reševanja problematike za skupno mizo moram poudariti, da kot minister za infrastrukturo in prostor sem se pred tiskovno konferenco vprašal, ali sem izčrpal res čisto vse možnosti za pogovore znotraj vlade, da najdemo rešitev za financiranje tistih projektov oziroma tistih zakonskih minimumov, ki jih znotraj ministrstva moramo zagotavljati, in verjemite mi, moj odgovor na to je bil da. Izčrpal sem absolutno vse možnosti pogovorov za skupno mizo in zato tudi nisem želel, da ta problematika ostane zaprta in zato sem želel, da je tudi javnost seznanjena s tem in da na osnovi tega dalje iščemo skupaj rešitev, da najdemo vire financiranja tudi za vprašanje, ki jih postavljate vi. Konkretno pri premostitvenih objektih, 15 je takšnih, kjer imamo omejitve prometa, na dveh smo nemudoma pristopili k reševanju, takoj januarja smo pripravili dokumentacijo in razpis

za ta dva objekta, torej takoj, ko smo vedeli, da imamo omejitve in za ta dva objekta smo tudi našli sredstva, naredili prerazporeditve in za ta dva objekta je bil razpis takoj v teku in smo tudi zagotovili, da se bosta ta dva objekta sanirala. Za preostalih 13 objektov, ki jih tudi navajate, na žalost na ministrstvu nimamo sredstev. V primeru, da najdemo ta sredstva, in jaz močno upam, da jih bomo našli, so projekti pripravljeni in se lahko gre v sanacijo. Kar se tiče stroke in tehničnega dela priprave na ministrstvu je za vse poskrbljeno, vendar upam, da tudi vi razumete, da brez sredstev mi kot ministrstvo tega ne moremo realizirati.

Sprašujete me o zakonskem minimumu, ki ga moramo zagotavljati na državnih cestah. Za zagotavljanje zakonskega minimuma so zopet potrebna sredstva, kar pomeni, da je treba opravljati vzdrževanje, je treba imeti podpisane koncesijske pogodbe in tudi na tem področju nam primanjkuje sredstev. In še enkrat, v okviru moje tiskovne konference, kjer sem opozoril na to problematiko, in tudi v okviru gradiva, ki smo ga pred dobrim mesecem poslali na vlado, jaz upam, da bomo ta sredstva našli, da bomo lahko ... / znak za konec razprave/... zakonski minimum na državnih cestah.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod Prevc, imate besedo.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa, minister, za te odgovore. Prav take ali podobne sem tudi pričakoval. Verjamem, da je bilo potem v nadaljevanju težko pridobiti dodatna sredstva, vendar spoštovani minister, mi smo vas že takrat opozarjali pri sprejemanju proračuna oziroma pri rebalansu proračuna oziroma pri rebalansu proračuna, da je na vaših postavkah sredstev mnogo, mnogo premalo. Jaz sem prepričan, če ste ob sprejemanju proračuna vedeli, da v tem vašemu proračunu ni dovolj sredstev, prepričan sem, da ste to vedeli, da je premalo sredstev za izvedbo vseh z zakonom predpisanih nalog, opozarjali smo vas, bi vi morali takrat udariti po mizi, kajti tudi to smo nekako povedali, da ste pravzaprav potegnili najkrajši konec med vsemi resorji, kar se tiče pridobivanja sredstev. Zakaj niste takrat udarili po mizi? Ali pa ne nazadnje ponudili protestni odstop, ker ste vedeli, da je sredstev premalo. V primeru sredstev za subvencioniranje prevozov dijakov in študentov ste morali že takrat vedeti, da je sredstev premalo in da jih bo po slabe pol leta zmanjkalo. Poglejte, minister, konkretno me pa zanima še to:

Kako je situacija glede nadvoza nad železnico Medno na relaciji Medvode-Ljubljana?

Dejstvo je, preko tega nadvoza se dnevno vozi 12 tisoč vozil oziroma še več. Januarja ste mi verjetno pomotoma zatrdili, da tega objekta ni na seznamu ... / znak za konec razprave/...

objektov, čeprav zemljevid dejansko kaže stanje drugače.

Zanima me, spoštovani minister:

Koliko časa bo na tem cestnem odseku še polovična zapora oziroma kdaj bo ... / izklop mikrofona/

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Najlepša hvala za besedo.

Spoštovani gospod poslanec, jaz se vam zahvaljujem v resnici za vaše razmišljanje in postavljeno problematiko glede mojih reakcij tudi pri sprejemanju proračuna 2014. Tudi sam sem si to vprašanje postavil, kdaj bi bil primeren čas, da odreagiram na situacijo. Jaz moram reči, da pri sprejemanju proračuna sem se smatral kot del vladne ekipe, ker sem bil prepričan, da bomo skupaj iskali rešitve za situacijo. In dejstvo je, da ob sprejemanju proračuna tudi matični odbor in razprava vseh poslancev je šla v tej smeri, smo vedeli, da ta sredstva potrebujemo, da je treba zagotoviti več sredstev. Tisto, kar se sam tudi sprašujem in kjer sem dejansko verjel na besedo in verjel v obljube, mi, ko smo sestavljali proračun, smo Ministrstvo za infrastrukturo in prostor in Ministrstvo za finance skupaj sedeli in pregledovali postavko za postavko. In tisto, v kar sem jaz takrat verjel, in to je tisto, kar tudi sam sebi očitam, da smo ekipa, jaz sem v to verjel, in obljube tudi z Ministrstva za finance, da bomo skupaj našli rešitev in sredstva v letu 2014, jaz sem verjel, da na nivoju ministra beseda nekaj velja. Jaz sem verjel, da kot ekipa bomo vsekakor našli ta sredstva. Jaz se zavedam, da govorimo o rangu 100 milijonov evrov, a vendar glede na izkušnje iz preteklosti in vodij finančnega sektorja z našega ministrstva sem bil prepričan, da bomo skupaj z Ministrstvom za finance našli ta sredstva. Vsekakor Ministrstvu za infrastrukturo in prostor je bilo takrat jasno, da znotraj prerazporeditev ministrstvo ne bo moglo najti teh sredstev. Jaz si danes upam sam pri sebi zaključiti, da sem bil takrat politično naiven in da sem verjel na besedo. V življenju sem pač tako narejen, da za mene beseda praktično pomeni vse, in to sem pričakoval tudi na tem nivoju. Vendar žal smo prišli v situacijo, ko temu ni tako. Rešitev kljub vsem našim predlogom se ni iskala skupaj in zato je tudi moja reakcija bila v tej smeri. Jaz vem, da politično ta reakcija ni bila modra za mene, to mi je kristalno jasno. A vendar se nikoli tudi nisem kot politik tretiral. Da bi bilo treba prej odreagirati, kot sem reagiral na tiskovni konferenci 13. 5 – verjetno bi bilo treba, a do tistega trenutka sem verjel, da bomo našli skupaj rešitev za nastalo situacijo.

Za konkreten premostitveni objekt, za katerega me sprašujete, ker ga ni v vprašanih, moram priznati, da trenutno točno situacije ne poznam. Bom pa pripravil pregled glede tega objekta in vam pisno posredujem ... / izklop mikrofona/

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Izvolite, gospod Prevc, imate proceduralni predlog.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Glede na te odgovore ali mogoče tudi o razmišljanju ministra in pa glede na to, da se minister zaveda, kakšni problemi so na teh področjih, bi bilo prav, da opravimo razpravo o tej problematiki. Dejstvo je, da zaradi pomanjkanja sredstev je v letošnjem letu izostalo tudi ogromno projektov na področju obnove regionalnih cest, na področju rekonstrukcije regionalnih cest. Mislim, da je 40 projektov takšnih po celi Sloveniji. To so projekti, ki so bili že v teku, to so projekti, kjer je zadaj popolna dokumentacija in so se zaradi pomanjkanja sredstev ustavili. Tam so sedaj gradbišča, ki zahtevajo določene stroške. Ne nazadnje tudi pogodbe z izvajalci so prekinjene. To pomeni ponovno določene stroške za državo, pomeni določene stroške kazni, ki jih bo država zaradi tega morala plačati in pa stroški za varovanje teh gradbišč. Glede na to, da so ti projekti po celi Sloveniji, sem prepričan, da bodo jutri poslanci ne glede na politično prepričanje ta moj predlog podprli in da bomo izvedli to splošno razpravo na to temo. Zato seveda še enkrat predlagam, da se opravi razprava o tej problematiki. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa za vaš predlog. O njem bomo razpravljali in odločali jutri v okviru glasovanj.

Sedaj pa bo naslednje poslansko vprašanje postavila gospa Renata Brunskole, in sicer ministru za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospodu Samu Omerzelu.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovani gospod minister, lep pozdrav še enemu tukaj prisotnemu ministru, kolegice in kolegi!

Že nekajkrat v tem mandatu, pa tudi v prejšnjem mandatu sklica Državnega zbora se je moje poslansko vprašanje nanašalo na potek prometne povezave 3. razvojne osi – južni del. Gre za demografsko ogroženo območje Bele krajine, ki je pridobilo, žal, ta status po sklepu Vlade. Žal zato, ker to pomeni, da gre za območje, ki je potrebno pomoči.

V prejšnjem mandatu, v letu 2009, in potem s sklepom v letu 2011 je bil na Vladi sprejet program spodbujanja konkurenčnosti in razvoja, program Pokolpja do leta 2016. V tem programu je tudi pomemben oziroma lahko rečem celo najpomembnejši infrastrukturni projekt tretja razvojna os južni del.

Spoštovani gospod minister, kot že nekajkrat v tem mandatu vas tudi tokrat želim povprašati:

Koliko premikov je bilo izvedenih v času vašega mandata ministra za infrastrukturo in prostor v povezavi s potekom trase oziroma izvedbenim delom iz 3. razvojne osi – južni del, torej iz Novega mesta oziroma iz Dolenjske proti Beli krajini?

Zakaj vas o tem sprašujem? Če pogledamo začetek trase 3. razvojne osi, torej iz Novega mesta, se ta trasa praktično začne, ko se konča avtocestni odsek Ljubljana–Zagreb, avtocestno omrežje, in se od tam potem naveže na Novo mesto. Iz Novega mesta gre 3. razvojna os mimo podjetja Krka, podjetja TPV oziroma podjetja Revoz in naprej proti Beli krajini.

Moje vprašanje sledi tudi vprašanju, ki je bilo nekajkrat podano kot pobuda tudi pristojnim vodstvom treh belokranjskih občin, obeh župan in župana, v smeri, da bi se čim prej začelo z odkupom zemljišč. Sama sem to pobudo dala tako vam kot tudi predsednici Vlade. Za vas imam torej vprašanje:

Ali ste na ministrstvu že začeli s postopkom odkupa zemljišč vsaj v delu, kolikor so vam morebiti omogočila finančna sredstva?

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovana podpredsednica, najlepša hvala za besedo.

Spoštovana gospa poslanka, najlepša hvala za vprašanje. Res sva v tem letu mojega ministrovanja kar nekajkrat debatirala o 3. razvojni osi. Moram reči, da mi je po tem letu ministrovanja kot ministru jasno, kaj pomenijo investicije v infrastrukturo in kako pomembne so za razvoj gospodarstva. Popolnoma in kristalno jasno mi je, da mora biti tudi vrstni red takšen. Ni nobenega dvoma, da če želimo gospodarsko rast, je najprej treba poskrbeti za investicije v infrastrukturo. In tudi politika, kdorkoli bo že prišel za nami, katerakoli vlada že bo, je moj nasvet, naj se obrnejo tudi na kolege, ministre po Evropi, kjer bodo videli primere dobre prakse. Sam sem imel to debato s kolegi iz Evrope. Vsi do zadnjega so bili v podobni situaciji, kot je Slovenija danes, in osnovna, elementarna stvar za gospodarsko rast so bile investicije v infrastrukturo, kar je podpora za celotno gospodarstvo in potem pride tudi gospodarska rast. Nobenega dvoma ni, da si ne smemo ustvarjati iluzij, da bomo ustvarjali gospodarsko rast brez infrastrukture in potem od tu črpali sredstva za investicije v infrastrukturo, to nikakor ne bo šlo. S sabo imam tudi mapo oziroma grafični prikaz celotne 3. osi, v kateri je zajet tudi ta južni del od Novega mesta proti meji s Hrvaško. To vam z veseljem dostavimo v digitalni ali kakršnikoli drugi obliki.

Kar se tiče stanja na južnem delu 3. razvojne osi, za ta odsek do priključka Maline je bil državni prostorski načrt sprejet že leta 2012. V mojem mandatu smo pripravili razgrnitev odseka od Malin do Črnomlja jug, torej razgrnitev državnega prostorskega načrta smo imeli jeseni 2013. Na osnovi te razgrnitve se je zbralo kar nekaj strokovnih pripomb, na katere se trenutno pripravljajo odgovori, in tiste, ki so utemeljene in izboljšujejo celo nekatere ideje, se tudi upoštevajo pri nadaljnjih aktivnostih pri

izvajanju državnega prostorskega načrta od odseka Maline do Črnomlja oziroma Metlike. Tretji del od Črnomlja do Vinice in meje s Hrvaško pa je praktično povezan s prejšnjim odsekom. Ko se bodo aktivnosti na prejšnjem odseku zaključile, se bodo nadaljevale aktivnosti na tem delu. Kar je ključno pri tej povezavi, je, da je tu treba razmišljati v smeri, da bo to plačljivi del avtoceste, kar pomeni, da je tudi resolucija nacionalnega razvoja državnih cest tista, ki se pripravlja na ministrstvu in je v zaključni fazi. V letošnjem letu bi ta resolucija morala dati odgovor na vse potrebe in simulacije bodočega prometa v Republiki Sloveniji. Na osnovi tega bo tudi upravičenost posameznih investicij popolnoma jasna in bo tudi popolnoma jasno, kakšen bo prometni tok v bodočnosti na naših cestah, pa tudi na kakšen rok bo treba potem računati tudi na upravičenost investicij.

Odkup in investicije v ta del cestne infrastrukture so zelo močno povezane z našim koncesionarjem. Dars je tisti, ki ima koncesijo za upravljanje in tudi v imenu Republike Slovenije investicije v državne ceste. Pri letnem programu Darsa je tudi to del, ki ga kot koncesionar v bodočnosti mora upoštevati. Sem pa prepričan, da tisto, kar bo ključni odgovor pri odločitvah za investicije, je močno povezano tudi z nacionalno resolucijo razvoja prometne infrastrukture v naši državi, ki bo dala odgovore na upravičenost posameznih investicij.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Izvolite, gospa Brunskole.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Hvala lepa.

Hvala za vaš odgovor. Prepričana sem, da je tudi resolucija zagotovo potrebna, vendar moje vprašanje je bilo zelo eksaktno v povezavi z odkupom zemljišč. In naj se tudi navežem na vas kot gospodarstvenika in poznavalca tudi tega resorja, da dejansko tako, kot je že prejšnji minister za gospodarski razvoj in tehnologijo mag. Stanko Stepišnik skozi celotno obdobje poudarjal velik pomen zagona gospodarstva, podpore gospodarstvu in s tem vzpostavitve gospodarske rasti, se tukaj popolnoma strinjam z vami, da je območje Bele krajine, kjer imamo nekaj pomembnih gospodarskih subjektov, kot je na območju Metlike podjetje Kolpa ali v Semiču podjetje Iskra in v Črnomlju podjetje Secop, katerega bo kasneje z novimi delovnimi mesti nasledil, če smem tako reči, novi obrat podjetja Akrapovič, kjer so tudi pričakovanja Belokranjk in Belokranjcev in neka svetla luč, kot bi rekli, na koncu tunela. In želela bi si, da bi se ravno ta tunel na odseku iz Nove mesta v Belo krajino, torej na delu Maline oziroma Maline, kot mu pravimo, da bi se začel čim prej graditi in bi se s tem izvedel tudi odkup zemljišč.

Zato me ravno ta poanta zanima:

Ali obstaja kakšna možnost, da bi morebitne domače ali tuje investitorje našli za ta projekt in tudi del s financiranjem iz evropskih skladov?

To bi bilo tudi moje vprašanje z željo, da bi ta projekt zagledal luč sveta, ker nekajkrat je bila tudi s strani belokranjskih občin izražena skepsa, da ne bodo doživeli 3. razvojne osi, kar menim, da ne drži, in si želim, da bi Beli krajini tudi to prometno povezavo zagotovili.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Želite dopolniti odgovor?
Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Najlepša hvala za besedo in najlepša hvala za za možnost za dodatna pojasnila.

Jaz vsekakor, zdaj pa seveda zelo svoje osebno mnenje zagovarjam, sem prepričan iz informacij in podatkov, ki jih trenutno imam na ministrstvu, in verjamem, da bo resolucija to tudi potrdila, da upravičenost povezave slovenskega avtocestnega kraka s hrvaškim je absolutno na mestu. Prepričan sem, da tudi številke upravičenosti investicije povezave od Novega mesta proti Karlovcu, kjer se navežemo na hrvaški avtocestni krak, ker naprej pri toku samega prometa se dejansko odvija v eni smeri proti hrvaški obali in na drugem delu proti Slavoniji in proti povezavi z Beogradom, se prepričan, da tok prometa bo tukaj opravičil to investicijo. Pri samem izvajanju postopki gredo v tej smeri, da vse aktivnosti, ki sem jih opisal do zdaj, zahtevajo naslednje korake pri raziskavah terena, pri podrobnih analizah in izvajanju projektne dokumentacije, in na osnovi te investicijske in projektne dokumentacije se potem tudi pridobiva lastninska pravica na teh odsekih. Pri razmišljanju o koncesionarju in o zagotavljanju sredstev, sem prepričan, da s številkami in prometnim tokom bo sama investicija upravičena in s tega stališča tudi verjamem, da sama osnova za financiranje potem ne bo prinašala nobenih dvomov in da bo ta del slovenskega avtocestnega kraka lahko tudi v bodoče zgrajen in bodo finančni učinki pozitivni že pri sami investiciji oziroma vračanju investicije v ta krak. Vsekakor pa tudi v primeru pogleda širše ekonomske upravičenosti, ki bo sigurno spet prinesla dodatno osnovo na infrastrukturi, prepotrebni infrastrukturi za gospodarsko rast v Sloveniji. Zdaj pa zopet moje osebno mnenje. Prepričan sem in zagovarjam, da dejansko bi morali v Sloveniji razmišljati o koncesionarjih, v različnih pogledih, ali je to privatizacija Darsa ali je to podelitev novih koncesij. Predvsem ravno v duhu, da iščemo nove investitorje, nove koncesionarje, tudi za takšne odseke, kot je ta odsek od Novega mesta proti hrvaški meji / znak za konec razprave/... Jaz bi dal toplo priporočilo svojemu nasledniku, da pelje stvari v tej smeri naprej. Resolucija, ki govori in bo dala odgovore na prometne tokove v Sloveniji, bo zelo dobra podlaga za nadaljnji razvoj te infrastrukture. Upam, da bo to delo v nadaljevanju in da bomo to infrastrukturo tudi dobili.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednje poslansko vprašanje bo zastavila gospa Mateja Pučnik, in sicer ministru za izobraževanje, znanost in šport, ki opravlja tekoče posle, dr. Jerneju Pikalu. Izvolite.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovana podpredsednica, spoštovani ministri, kolegice in kolegi!

Bliža se konec šolskega leta in pred začetkom novega šolskega leta se starši srečujejo s situacijo nakupa šolskih potrebščin. Precejšnji del stroškov pa tudi problema pretežkih šolskih torb predstavljajo prav delovni zvezki, ki jih po navadi na spomladanskih sejah sveta staršev potrdijo tudi starši. Dejstvo pa je, da starši običajno ne vedo, kaj vse na trgu sploh obstaja oziroma je na voljo, zato težko presojujejo, ali so učbeniki in delovni zvezki vsebinsko primerni ali cenovno ugodni. Zato izbiro po navadi prepustijo kar strokovnjakom, torej učiteljem. Nelogično pri vsem tem je tudi to, da se cene delovnih zvezkov od založbe do založbe, pa tudi baje od šole do šole, zelo razlikujejo. Od precej nizkih pa do precej višjih cen. Problematično je tudi to, da se nekateri delovni zvezki razlikujejo tudi po vsebini. Mnogi starši, katerim pritrjujejo tudi nekateri strokovnjaki, so prepričani, da založbe izpad dohodkov zaradi manjše prodaje učbenikov, katere učenci koristijo v okviru učbeniških skladov, kar je zagotovo dobro, nadomeščajo z delovnimi zvezki.

Zato vas sprašujem, spoštovani minister:

Zakaj prihaja do tako različnih cen delovnih zvezkov po šolah?

Zakaj ministrstvo ne more poskrbeti oziroma določiti enotne cene delovnih zvezkov?

Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Izvolite, minister, imate možnost za odgovor.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa, podpredsednica; poslanka in vsi navzoči!

Par stvari je, ki jih je treba tukaj upoštevati. Mislim, da ste jih sami že kar nekaj navedli. Ni namreč tako zelo preprosto, da bi posegli na trg s takim zelo preprostim ukrepom, ki mu vi pravite, da bi določili ceno učbenikov. Kaj pa na primer, če bi ta cena bila visoka? Nikjer ne piše, da bi ta cena, ki bi bila določena, bila nizka. Govoriti o tem tako zelo preprosto, da bi zgolj določili ceno učbenikov, seveda ne bi nujno, govorim o tem, ne bi nujno rešilo problema. Vsi, ki smo starši, smo tako ali drugače zaskrbljeni nad vsem tistim, kar ste tudi vi razložili. Gre pa za, sedaj lahko rečem, neko sezonsko zadevo. Kot ste razložili, vsakič v maju, do 31. maja morajo učitelji oziroma ravnatelj določiti, kateri so tisti učbeniki, ki bodo prišli v poštev za naslednje šolsko leto. In tisto,

kar je treba pri določanju cen, pa ne samo pri določanju cen, ampak pri tem, kateri delovni zvezki se bodo uporabljali, so tri stvari. Na eni strani strokovno mnenje učiteljev. Jaz ga ne bi imel kot samo še eno mnenje, ampak zelo strokovno mnenje učiteljev, kajti pri nas velja doktrina, da je važen izobraževalni cilj. Kako in na kakšen način pride posamezni učitelj do tega izobraževalnega cilja, je njegova pedagoška avtonomija in prav je tako, da imamo možnost, da vsak posamezni učitelj tudi glede na svojo pedagoško izobrazbo, vedenje, izkušnje izbere svoj način. Drugič. Tisto, kar je treba vedeti, so pravila konkurence, ki veljajo tudi v primeru založništva. In tretjič, kar je pomembno, je to, da se da, tudi če se upoštevajo ukrepi oziroma navodila ministrstva, cene teh delovnih zvezkov in tudi učbenikov, ampak bolj delovnih zvezkov, spraviti v primerne okvire. Mi imamo na naši spletni strani objavljena navodila glede učbenikov in ciljev, ki naj bi jih tako ravnatelj kot sveti staršev in vsi ostali zasledovali. Kot eden ključnih ciljev je blažitev finančnega bremena staršev. Na eni strani, ministrstvo zagotavlja brezplačne izposoje učbenikov iz učbeniških skladov; na drugi strani je naše navodilo, da naj se zmanjšuje, v kolikor je to pedagoško sprejemljivo, uporaba delovnih zvezkov, vseh vrst drugih učnih gradiv, ker to povečuje stroške. Na drugi strani, že kar nekaj let peljemo projekt e-šolska torba. Namen projekta e-šolska torba je v tem, da razvijamo e-gradiva, na ta način zmanjšujemo težo šolskih torbic in obenem delamo tudi vsebinski premislek glede učbenikov in delovnih zvezkov. In tretjič, tisto, kar je treba upoštevati, je usklajenost teh učbenikov in delovnih zvezkov z učnimi načrti. Torej, ne da je to kar tako, ampak za to imamo jasno izdelan sistem, kako ta zadeva poteka. Jaz bi rad še enkrat poudaril, da tu delimo skrb, kar se tiče cene delovnih gradiv oziroma delovnih zvezkov na splošno. Mislim, da je to velika obremenitev za družinske proračune. Preden se je začel ta proces potrjevanja za naslednje leto, smo tudi mi imeli delovno skupino, ki je meni že predložila poročilo o tem, kako urediti te zadeve, da bi to pomenilo manjše obremenitve in da bi ohranili vse tisto, kar sem prej rekel, torej na eni strani avtonomijo in na drugi strani zasledovali tudi vse pedagoške cilje. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.
Izvolite, gospa Mateja Pučnik.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za ta del odgovora, spoštovani minister. Vesela sem, da ste tudi vi omenili e-šolska gradiva in e-učbenik. Ministrstvo za šolstvo je v letu 2008 namenilo obsežna sredstva za e-učbenike in e-gradiva. In tudi v okviru Zavoda za šolstvo so bila v projektu e-šolstvo izvedena številna zelo uspešna izobraževanja učiteljev in ravnateljev za uporabo in izdelavo teh

didaktičnih e-gradiv, ki so danes povsem brezplačno na spletu dostopna tako učiteljem, učencem in dijakom. Naravoslovni e-učbeniki in e-gradiva so bila predstavljena tudi v letu 2012 v okviru Unescove konference Odprta učna gradiva, nadalje tudi v Oslu na srečanju ministrov Evropske unije. Slovenija je v tem primeru dobila pohvale in dokazala, da sodi v sam vrh Evropske unije v tem segmentu.

Zato vas, spoštovani minister, vseeno sprašujem:

Zakaj teh slovenskih dosežkov ne promovirate bolj, niti doma niti v tujini, in tako še vedno dopuščate, da se v šolah, ki so v veliki večini zelo sodobno opremljene z elektronskimi napravami, še vedno v veliki večini uporabljajo trajnostna gradiva, se pravi papirni delovni zvezki, ki – kot ste že sami povedali – starše finančno zelo obremenjujejo?

In zadnje:

Ali boste vendarle izkoristili potenciala brezplačnih e-učbenikov in e-gradiv, ki jih je z razpisom iz evropskih sredstev omogočil takratni minister dr. Milan Zver.

Hvala lepa za odgovore.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Izvolite, minister.

DR. JERNEJ PIKALO: Hvala lepa še za ta del vprašanja.

Kar se tiče e-gradiv, jaz mislim, da tu nadaljujemo tisto, kar je bilo zaustavljeno; pa ne samo to, jaz mislim, da smo tudi močno nadgradili. Tudi v mandatu, ki je sledil mandatu ministra Zvera, je zadeva šla naprej in tudi še v enem mandatu in tudi v tem mandatu gre zadeva naprej. Je pa pri teh e-gradivih, še posebej tistih, ki so narejena v okviru projektov, eno večno vprašanje in večer problem – to je posodabljanje. Namreč, ko se projekt konča, ko je e-gradivo narejeno, potem ni več nobene spodbude za to, da bi se to gradivo posodabljal, ker je to pač logika projektnega financiranja. Na žalost je tako. In to je tisto, kar je največja ovira pri tej zadevi. Tu je ena od ključnih točk, kjer moramo najti rešitev za to, da se bodo ta gradiva, v katera je vloženo veliko dela in finančnih sredstev, tudi kasneje posodabljala in uporabljala. Kar se tiče promocije, me pa veseli, da ste to omenili. Ne vem, mogoče je šlo malo mimo slovenske javnosti, ki za take zadeve niti ni preveč senzibilna. Ne vem, ali veste, ampak mislim, da smo kake tri tedne, mogoče mesec nazaj organizirali predstavitev zelo velikega projekta Opening up Slovenia. Tudi evropska komisarka za izobraževanje, kulturo, večjezičnost, gospa Vassiliou je bila v Ljubljani. Kajti Slovenija bo pilotna država, pilotni projekt za e-zadeve, za digitalizacijo in smo na ta način prvi v Evropski uniji, ki se t gremo na ta način. V okviru tega Opening up Slovenia je lep del namenjen tudi spodbujanju e-gradiv, e-učbenikov in tako

naprej, pa tudi drugih stvari. Kajti ključ modernizacije in tudi ključ prihodnosti, če govorimo zdaj o digitalnem izobraževanju in teh zadevah, je, kako zagotavljati kvaliteto. Znotraj nacionalnih sistemov imamo to dobro urejeno; ko pa zadeve postanejo digitalne, čezmejne, spletne in tako naprej, potem pa se srečamo s celo vrsto vprašanj, ki so v največji meri vprašanja kakovosti. O tem tudi z ostalimi ministri po svetu večkrat debatiramo. In Slovenija bo v okviru tega projekta postala pilotna država, zato da bomo lahko testirali vse, kar je s tem povezano. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Naslednje poslansko vprašanje bo postavila gospa Iva Dimic, in sicer ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki opravlja tekoče posle, dr. Anji Kopač Mrak, ki je opravičeno odsotna.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala za besedo, predsedujoča.

Spoštovana ministrica! Žal je danes ni z nami. Stanje pravic delavcev v Sloveniji se iz leta v leto slabša. To ugotavlja varuhinja človekovih pravic, ki je pred kratkim v sodelovanju z Državnim svetom pripravila posvet na temo vedno slabšega položaja delavcev v Sloveniji. Varuhinja je na tem posvetu izpostavila področje neizplačevanja plač, različnih prispevkov in nadomestil plač, oblike opravljanja dela po avtorskih in podjemnih pogodbah, siljenje zaposlenih v pridobivanje statusa samostojnih podjetnikov, vedno slabši delovnopравни položaj mladih, pa tudi starejših in drugih ranljivih skupin. Delavci so postali ena najbolj izkoriščanih družbenih skupin. Plačila za njihovo delo so prenzicka in pogosto neredna. Prispevki za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje delavcev ostajajo neporavnani tudi po več let. Narašča tudi število drugih kršitev pravic delavcev, zlasti šikaniranje oziroma mobing na delovnih mestih. Število kršitev pravic delavcev se namreč iz meseca v mesec in iz leta v leto povečuje, delavci pa morajo plačila za svoje opravljeno delo kljub morebitno uvedenemu inšpekcijskemu postopku proti delodajalcu uveljavljati v dragih in dolgotrajnih sodnih postopkih. Obstoječi nadzor nad izvajanjem delovnopravne zakonodaje je zato treba na novo urediti, z drugačnim sistemskim pristopom, morda na način, kot je pred časom potekal nadzor preko nekdanje Službe družbenega knjigovodstva.

Zato, gospa ministrica, vas sprašujem:

Kakšne nove zakonodajne rešitve imate načrtovane ali morda že pripravljene za učinkovit nadzor nad izvajanjem predpisov s področja delovnopravnih razmerij, še posebno v teh dneh, ko imamo primer stečaja Aha Mure in veliko socialno stisko tamkajšnjih zaposlenih in njihovih družin?

Hvala za vaš odgovor.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi za vprašanje. Odgovor boste prejeli pisno, kot je to določeno v Poslovniku.

Naslednje poslansko vprašanje bo zastavila mag. Majda Potrata, in sicer ministru za kulturo, ki opravlja tekoče posle, dr. Urošu Grilcu.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, podpredsednica. Spoštovani minister, ki opravljate tekoče posle, poslanke in poslanci!

Ob robu zelo na trenutke vroče razprave o Zakonu o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih smo nekateri sicer opozarjali na probleme, ki jih zaznavajo slovenski arhivi, pa ne samo zaradi prepotrebne digitalizacije, ampak tudi prostorov, v katerih je shranjeno dokumentarno in arhivsko gradivo. V mandatu Pahorjeve vlade je bil Zakon o arhivih že kar daleč pripravljen in kazalo je, da bo z arhivsko stroko, z vsemi deležniki tudi usklajen. Tedaj je nastajal tudi seznam tistih prepotrebni prostorskih adaptacij ali novogradenj, ki so se do neke mere uresničile, ena med njimi pa ostaja zelo pereča. Po arhivu na Ptuju, arhiv v Kopru, naj bi prva novogradnja arhiva ugledala luč sveta v Mariboru. V javnih občilih je bilo pa prav v zvezi z arhivom v Mariboru moč zaznati apele direktorja mariborskega arhiva in opozorila na to, da je inšpekcija pravzaprav zaradi plesni, ki je načela shranjeno gradivo na Jadranski v Mariboru zahtevala zaporo ali neizdajanje gradiva, shranjenega v pokrajinskem arhivu v depozu oziroma v skladišču. Sama sem si tedaj ogledala depoje na Jadranski in bila presenečena nad obsežnostjo teh depojev, pa tudi razočarana nad zelo slabimi delovnimi pogoji številnih zaposlenih, ki so takrat, mimogrede, prek javnih del opravljali to pomembno arhivsko službo.

Minister, sprašujem vas:

Katere aktivnosti izvajajo oziroma načrtuje Ministrstvo za kulturo v zvezi z zagotavljanjem ustreznih prostorskih pogojev delovanja Pokrajinskega arhiva Maribor, ki bodo zagotavljali zadovoljivo varstvo oziroma hrambo arhivskega gradiva?

Čeprav je prvotna popolna zapora iz aprila prerastla v omejeno zaporo, je dostopnost gradiva le omejena.

Hvala za odgovor.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam. Izvolite, minister.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovana predsedujoča, spoštovana poslanka, spoštovani poslanci, lepo pozdravljeni! Hvala lepa za vprašanje.

Res je, spomnili se boste, da smo v nacionalnem programu za kulturo zelo natančno opozorili na hudo prostorsko problematiko slovenskih arhivov. V lanskem letu se je zgolj arhiv Ptuj na nek način okreplil za sodobne prostore, ki odlično služijo svojemu namenu. V

letošnjem letu, lahko zdaj že napovem, da bomo z nakupom dodatnih prostorov rešili arhiv Nova Gorica. Od arhivov je zgolj še celjski tisti, ki se lahko pohvali s tem, da ima kolikor toliko spodobne prostore. Za vse ostale pa velja, da je potrebno iskati rešitve in to tudi počnemo.

Zgodovinski arhiv Ljubljana na Kvedrovi je tisti, kjer poskušamo rešiti del problematike arhivov, ki je vezan na osrednjo Slovenijo. Enota na Gradu Grm je tista, ki je v fazi izdelave in naročitve projektne dokumentacije. Išče se rešitev tudi za Arhiv Republike Slovenije na Roški, skupaj s filmskim arhivom. Predvsem 2 arhiva sta glede dolgoročne rešitve, pošteno povedano, še kar oddaljena, in sicer Koper in Maribor.

Res je, če bi toliko energije, kot se je vložilo v arhivski referendum s strani vseh političnih strank, v iskanje ustrezne prostorske, kadrovske in tehnološke opremljenosti arhivov, potem bi arhivska stroka danes bila bolj vesela na tem, kakšne pogoje ji zagotavljamo. Pokrajinskem arhivu Maribor je bila 24. 3. izdana odločba o inšpekcijskem pregledu skladišča Pokrajinskega arhiva Maribor na Jadranski cesti 27, na podlagi katere je direktor obvestil uporabnike, da je do nadaljnjega onemogočena uporaba gradiva iz te lokacije. Na ministrstvu smo nemudoma sklicali sestanek vseh vpletenih, vključno z inšpektorico, vodjo Centra za restavriranje in konzerviranje arhivskega gradiva pri Arhivu Republike Slovenije, direktorjem Ivanom Frasom, ter preverili, kaj je tisto, kar vključuje inšpekcijska odločba, in kakšna je časovnica.

Arhivu Maribor smo tudi zagotovili vso strokovno pomoč s strani služb Arhiva Republike Slovenije in ministrstva. Ključni ugotovitvi sta bili, da je potrebno gradivo pogledati ter gradivo, ki ni poškodovano, nekako ohraniti v uporabi kot do sedaj. Ugotovljeno je bilo, da morebitna selitev arhiva v nadomestne prostore ni smiselna, dokler dejansko ne bo ugotovljena razsežnost poškodb; skladišče pa naj tako ostane v uporabi in ne zaprto v celoti. Nedostopno je zgolj poškodovano gradivo. 7. 5. je bil opravljen pregled skladišča mariborskega arhiva na Jadranski in ugotovili smo, da Pokrajinski arhiv Maribor pregleda nad razsežnostjo poškodovanega gradiva nima. Da je na tej lokaciji 7 tisoč tekočih metrov arhivskega gradiva, da pa je zgolj približno 1 tekoči meter takšnega gradiva, ki je poškodovan. Ministrstvo je zato v sodelovanju s strokovnjaki Arhiva Republike Slovenije, Inšpektoratom za kulturo in medije ter z vodstvom Pokrajinskega arhiva Maribor pri omenjenem arhivu zagotovilo podporo, tako da je zdaj nedostopen zgolj ta del poškodovanega gradiva. Hkrati pa smo jasno ugotovili, da je potrebno konkretno pristopiti k dolgoročni rešitvi problematike na tej lokaciji. Veste, da se je kar nekaj časa iskalo rešitev v okviru stavbe na Glavnem trgu 7, kjer je denacionalizacija potekala skoraj 2 desetletji. Da se je kasneje

iskalo rešitev v okviru srednješolskega centra ob Ljubljanski ulici na Taboru, kjer se je tudi izkazalo za neizvedljivo, zato sem se 17. 4. za pomoč pri iskanju lokacije obrnil na Mestno občino Maribor in tudi s strani župana dobil ustrezen odziv. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Izvolite, mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala, minister, za odgovor.

Saj prva reakcija je bila takšna, kot ste rekli – popolno zaprtje. Druga reakcija je bila obvestilo, da na mestu samem, se pravi na Jadranski uporabniki ne bodo mogli dostopati do gradiva; bo pa v raziskovalne namene in kar v upravnih postopkih posameznik kot kopijo potrebuje, lahko dobil po natančnem pregledu.

Moram reči, da sem kar pridno sledila vsemu tistemu, kar je bilo v medijih objavljenega. Poleg namigovanj, da je pa morebiti komu res veliko do tega, da se arhivsko gradivo uniči, pa je bilo povedano, da tisto arhivsko gradivo, o katerem je bilo namigovano, ni hranjeno na Jadranski. Od vas sem prvič slišala, da gre za razmeroma ozko omejeno poškodbo, kar po eni strani vliva upanje, da tisti, ki so imeli opraviti s tako poškodovanim in okuženim gradivom, niso bili tako zelo zdravstveno ogroženi, kot sem sprva domnevala, ko sem brala podatke o 7 tisoč metrih gradiva. Potrebno pa je vedeti, da ima mariborski arhiv vsega skupaj 17 tisoč tekočih metrov nakopičenega gradiva. Je pa zanimivo, katero gradivo je tukaj shranjeno in da ima Pokrajinski arhiv v Mariboru v hrambi tudi najstarejšo listino, ki je osnova za mestni praznik. Namreč 1164. leta je bil v listini Maribor prvič poimenovan.

Zanima me:

Kaj bo pa s tistim gradivom, ki je načeto? Ali se ga bo dalo restavrirati?

Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Izvolite, minister.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani!

Upam, da moj odgovor ne bo izzvenel, da zadeva ni resna. Zadeva je še kako zelo resna. Res pa je, da je bila prva reakcija direktorja pretirana. Poškodovano gradivo je v fazi restavriranja in poškodbe so takšne, da ga bo po zagotovilih strokovnjakov možno restavrirati. Moram opozoriti, da arhivi za opravljanje svoje temeljne dejavnosti še kako potrebujejo ustrezne prostore; ustrezne prostore za depoje, za restavriranje, ustrezne depoje, ki imajo tudi primerne klimatske razmere. Brez tega je varstvo arhivskega gradiva kot kulturnega spomenika ogroženo. Zato je opozorilo, v kakšnih prostorskih razmerah danes delujejo

slovenski arhivi, še kako na mestu in še kako resnično. Verjamem, da bomo v prihodnjih dneh tudi s strani direktorjev arhivov bili sproti seznanjeni s tem, kje imajo določene potrebe. Resolucija o nacionalnem programu za kulturo to zelo jasno in poimensko navaja in prepričan sem, da bomo postopno prišli do tega, da arhivom zagotovimo ustrezne razmere. Mogoče samo kot podatek še navedem – Arhiv Republike Slovenije hrani več kot 20 tisoč tekočih metrov arhivskega gradiva, prostori pa so bolj kot ne zasedeni. Skoraj 8 tisoč tekočih metrov hrani arhiv v Celju, arhiv v Kopru 6 tisoč metrov, Maribor skoraj 17 tisoč metrov, Nova Gorica dobrih 3 tisoč metrov in je že precej nadpovprečno zaseden. Ptuj hrani 3 tisoč 200 tekočih metrov, Zgodovinski arhiv Ljubljana pa 14 tisoč metrov in se v tem trenutku sooča tudi z zelo resnimi težavami. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Nadaljujemo s poslanskim vprašanjem, ki ga bo zastavil gospod Andrej Čuš, in sicer ministrici za delo, družino, socialno zadeve in enake možnosti, ki opravlja tekoče posle, dr. Anji Kopač Mrak, ki je opravičeno odsotna.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa za besedo, podpredsednica. Lep pozdrav vsem predstavnikom Vlade, seveda tudi kolegicam in kolegom!

Danes je že bilo nekaj govora o problematiki mladih, predvsem se je govorilo o ukinjanju subvencij za mesečne vozovnice na kraj izobraževanja. Sam pa bi rad izpostavil še en problem, ki je zelo velik in se ga mora seveda čim prej rešiti. Gre za problematiko na področju štipendiranja v Republiki Sloveniji. Kot vsi verjetno veste, je z letom 2013 pričel veljati nov Zakon o štipendiranju in prišlo je tudi do veliko sprememb na področju Zoisovih štipendij. Izjemni dosežek, spremenil se je izjemni dosežek, kar po napovedih Študentske organizacije Slovenije kaže, da se bo število Zoisovih štipendistov v prihodnjem šolskem oziroma študijskem letu prepolovilo. Vse to pa zaradi tega, ker ko se je spremenil Zakon o štipendiranju, se v skladu s tem ni spremenilo Pravidnika o dodeljevanju Zoisovih štipendij. Še zdaj je veljaven pravilnik iz leta 2008 in vlada, še posebej ministrica za delo, družino in socialne zadeve bi morala na tem storiti precej več, kot je do danes. Saj tudi definicija izjemnega dosežka sploh ni jasna. Ob tem bi tudi rad dodal, da so bili še 10. aprila letos na spletni strani Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve objavljeni stari, torej neveljavni, nepravilni kriteriji za dodelitev Zoisovih štipendij v novem šolskem in študijskem letu. Mnogi dijaki so se zaradi nezadostnega in tudi slabega informiranja o spremembah glede izjemnih dosežkov obrnili tudi na pristojno ministrstvo, tudi na Javni sklad za razvoj kadrov in štipendije. Izpostavil bi rad primer dijakov iz Gimnazije Slovenj Gradec, ki

so na ministrstvo poslali tudi protestno pismo, kjer so vse to tudi predstavili. Dobili so žaljivi odgovor, ki je vseboval tudi seznam tekmovalcev, ki naj bi se štela kot izjemen dosežek, torej v kvoto tekmovalcev, katerih se lahko udeležujejo, da pridobijo oziroma ohranijo Zoisovo štipendijo. Žal je bil seznam precej smešen, nedodelan, vseboval pa je izključno tekmovalce, ki so bila že zaključena. Torej, dijaki se niso morali v zadnjih 2, 3 mesecih udeležiti nobenega tekmovalca, ki bi se štela v kvoto izjemnih dosežkov. Prizadeta bo vsaj polovica vseh Zoisovih štipendistov, okoli 3 tisoč vsaj. Upam, da bo ministrica ter Vlada pokazala neko mero razumevanja za razrešitev .../ znak za konec razprave/ dijakov in študentov. Upam, da bo ministrica to čim prej povedala, zato si želim čim prej pisni odgovor. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam. Odgovor boste prejeli pisno.

Naslednje poslansko vprašanje bo zastavil gospod Tomaž Liseč, in sicer ministru za pravosodje, ki opravlja tekoče posle, dr. Senku Pličaniču.

TOMAŽ LISEČ (PS SDS): Hvala, podpredsednica, za besedo. Spoštovani minister, kolegi in kolegice!
Vprašanje, ki vam ga želim postaviti, tudi nekaj podvprašanj, pa je:

Kako poteka problematika reševanja vojnih odškodnin slovenski državi in slovenskim izgnancem?

V tem mandatu sem bil kar na nekaj srečanjih krajevnih odborov Društva izgnancev Slovenije. Rdeča nit, ki se na žalost vleče na teh srečanjih, je, kdaj bo Slovenija postavila državi Nemčiji vprašanje povračila vojne škode. Moram reči, da se potem, ko slišiš življenjske zgodbe ljudi, resnično vprašaš, kaj je šlo v Sloveniji narobe, da tega ne ideološkega vprašanja, ampak civilizacijskega vprašanja ne zastavimo naši dobri prijateljski državi Nemčiji. Tudi dokumentarna serija, ki je v teh tednih oziroma dnevih na naši televiziji, kaže vse tragične zgodbe, ne samo posameznikov iz tistega časa, ampak tudi tragične zgodbe Slovenije oziroma nas kot Slovencev.

Zanima me poročilo gmotne oziroma materialne škode Nemčije izgnancem. Po nekkih številkah, po mnenju Društva izgnancev Slovenije gre za 3 milijarde evrov. Obstajajo vsi popisi z vsemi utemeljitvami, ampak ni se še očitno našel politik, ki bi Nemčiji postavil to vprašanje. Izgnanci – vemo, koliko so stari, njih ne zanima, ali bodo tudi oni, izključno oni osebno dobili to povračilo, ampak želijo o teh 3 milijardah spregovoriti z kolegi iz Nemčije. Kajti verjamejo, da tudi če bi del sredstev ostal državi Sloveniji, bi v teh časih, ko se borimo za vsak milijon, ko si v tujini izposojamo milijarde in milijarde, bi verjetno te 3 milijarde prišle še kako prav. Zadnji poskus tega zakona je bil leta 2008, tako

imenovan Šturmov zakon, ki je nekako iz lastninjenja želel vsaj deloma urediti to vprašanje, pa tudi tisti zakon se, na žalost, ni v polni meri dotaknil vprašanja povračilnih sredstev Nemčije. Da je to vprašanje še kako na mestu, je verjetno tudi dejstvo, da si je Grčija v preteklem času izborila s strani Nemčije odškodnino, ampak to je bila odškodnina še za prvo svetovno vojno.

Zato vse izgnance, pa tudi mene, spoštovani minister, v uvodu zanima:

Kdaj bo Slovenija na vrsti, da postavi to vprašanje, kdaj bodo izgnanci deležni tudi odgovora s strani slovenske Vlade in tudi Vlade republike Nemčije?

Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Izvolite, dr. Senko Pličanič.

DR. SENKO PLIČANIČ: Hvala, spoštovana podpredsednica. Spoštovana poslanka in poslanci.

Bom zelo kratek pri tem odgovoru. Vprašanje gospoda Lisca se nanaša na 2 sklopa. Prvi je povezan z uveljavljanjem odškodnine v razmerju do Nemčije. Drugi pa, če prav razumem, z nekimi idejami, ki so bile v resnici že v času mandata kolega Šturma začete, da bi, ker je bil dotedanji dialog z Nemčijo neuspešen, del teh obveznosti prevzela kar država sama, torej Republika Slovenije sama, in potem te odškodnine financirala iz proračuna. Ali sem prav razumel, gospod Lisec? Samo prvi del. Ja. Za prvi del je zadeva takšna, se boste verjetno strinjali z menoj, da je ta dialog med Slovenijo in Nemčijo v pristojnosti Ministrstva za zunanje zadeve. Jaz imam tukaj sicer pripravljeno, so mi sodelavci pripravili nek dokument, ki je iz leta 2012. Je bilo podobno poslansko vprašanje postavljeno in je takrat kolega Erjavce pripravil nek odgovor na to. In če povzamem bistvo tega odgovora, ki datira v leto 2012, je, da Slovenija ni bila uspešna v dialogu z Nemčijo, da bo sicer še poskušala, ampak kot rečeno, to je pristojnost Ministrstva za zunanje zadeve. Tukaj bi bilo treba takšno poslansko vprašanje postaviti kolegu Erjavcu, tako kot že takrat v letu 2012, da bi potem lahko Ministrstvo za zunanje zadeve oziroma kolega Erjavce povedal, kakšno je danes stanje v razmerju do Nemčije. Predvidevam, da je enako kot leta 2012, torej da nismo bili uspešni, še vedno nismo. Ampak to je moje ugibanje. Če je temu to, potem na ta način odgovarjam na prvo vprašanje, v bistvu z odgovorom, da na njega ne morem odgovoriti. To mi ni preveč všeč, tak položaj, ampak žal res ne morem, ker je pristojnost kolega Erjavca.

Ko gre za drugo idejo, da bi država sama nekaj plačala in da bi nadaljevala s temi idejami iz časa kolega Šturma, so mi pa tudi sodelavci pripravili opomnik, iz katerega izhaja, da so bile te aktivnosti nekako ustavljene, skladno z javnofinančno situacijo, v kateri je država; če

sedaj nimamo denarja še za neke druge stvari, kaj šele za kaj takega, čeprav bi si vsi želeli, da bi za vse imeli denar. Mislim, da bo treba z Ministrstvom za zunanje zadeve tukaj nadaljevati dialog. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Izvolite, gospod Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, minister, za odgovor.

Bom sledil vašim navodilom. Tudi sam menim, da v teh časih Slovenija ne more zagotoviti predvidenih 3 milijard evrov oziroma niti tistega osnovnega deleža, ki je bil v tistem času izračunan za 600 milijonov evrov. Moje vprašanje je bilo, kako je z odnosi z Nemčijo, kajti o 3 milijardah, o katerih govorimo, če verjetno nekje ležijo – in naj bi bile celo po nekih mednarodnih sporazumih, celo po nemških in tudi avstrijskih zakonih predvidene – se je vse kar na enkrat ustavilo.

Spoštovani minister, zaenkrat hvala. Se bom pa obrnil, dokler bo še ta vlada opravljala tekoče posle, na ministra v tej vladi – verjetno bo tudi v naslednji vladi kakšno ministrstvo mesto zanj – na gospoda Erjavce in ga povprašal, kaj je v tem mandatu oziroma v mandatih naredil za reševanje tega vprašanja. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Nadaljujemo z naslednjim vprašanjem, ki ga bo zastavil gospod Robert Hrovat, in sicer ministru za kmetijstvo in okolje, ki opravlja tekoče posle, mag. Dejanu Židanu, ki je opravičeno odsoten.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica!

Saj ne vem, ali ima smisel postaviti to vprašanje. Ampak menim, da je prav, da se seznanimo s stanjem, v katerem smo se znašli, kajti posledice bodo lahko katastrofalne. Dejstvo je, da je žledolom v začetku februarja 2014 poškodoval preko 9 milijonov kubikov dreves v slovenskih gozdovih, od tega preko 3 milijone kubikov iglavcev. Za sanacijo iglavcev je Zavod za gozdove postavil rok 15. 5., ki je sicer zakonski rok, ampak je bil postavljen na podlagi razvojnega cikla podlubnikov. Po podatkih Zavoda za gozdove naj bi bilo do prvega tedna v maju v celoti saniranih še 23 % poškodovanih iglavcev. In sicer 26 % v zasebnih gozdovih in 14 % v državnih gozdovih. Delež sanacije saniranih gozdov je izjemno nizek, še zlasti nizek je v državnih gozdovih.

Zaradi obsežne zamude pri sanaciji iglavcev slovenskim gozdovom grozi sekundarna škoda po podlubnikih, ki bi bila po pesimističnih napovedih celo nekajkrat večja kot po žledu. Ministrstvo za kmetijstvo in okolje ni imelo pripravljenega načrta ukrepanja ob naravnih ujmah v gozdarstvu. Sloveniji so sosednje

države, predvsem Avstrija, ponudile pomoč pri sanaciji v gozdovih, a je minister pomoč odklonil. Sprašujem se, zakaj in čemu. S strani Ministrstva za kmetijstvo in okolje, ki ga vodi gospod Židan, je bilo obljubljenega do 100 milijonov evrov ugodnega dolgoročnega kredita za sanacijo s strani EIB, pa iz tega ni bilo nič. Minister je takoj po žledolomu napovedal ustanovitev državnega podjetja, ki naj bi odkupovalo les po določenih minimalnih cenah od lastnikov, ga skladiščilo in z ugodnimi prodajnimi cenami omogočilo razvoj slovenske lesne industrije; pa iz tega spet ni bilo nič. Nato je minister Židan napovedal ustanovitev državne družbe, ki naj bi po poteku koncesij v državnih gozdovih namesto sklada gospodarila z njimi. In kaj se je zgodilo – spet ni bilo nič od tega izvedenega. Minister Židan je takoj po žledolomu tudi povedal, da želi, da bi delo v gozdovih izvajali domači izvajalci, les pa dobila domača lesna predelava. Se je to zgodilo? Ni se zgodilo. Poglejte, iz vseh teh obljub ministra Židana ni bilo nič. Kaj lastniki gozdov pričakujejo od resornega ministra Židana? Pričakujejo pomoč pri sanaciji, pričakujejo odgovore, kam naj prodajo odvečni les, ki so ga gozdne ceste polne.

Zato sprašujem ministra, ki ga sicer ni in najbrž tudi odgovora ne bom dobil:

Kaj bo naredil, da se bo preprečil razvoj podlubnikov?

Namreč, minister Židan je odgovoren za nastalo situacijo in bo odgovoren tudi za tisto, ki bo nastala kasneje. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam. Odgovor boste v skladu s Poslovnikom dobili pisno.

Naslednje vprašanje bo zastavila mag. Katarina Hočevar, in sicer predsednici Vlade v funkciji ministrice za zdravje, ki opravlja tekoče posle, mag. Alenki Bratušek, ki je opravičeno odsotna.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Po desetletjih popolne neurejenosti alternativne medicine smo v letu 2008 končno sprejeli Zakon o zdravilstvu in tudi pravilnik, v katerem so bile navedene zdravilske metode ter načini zdravljenja. S tem pravilnikom je bilo dovoljeno kar 37 različnih metod zdravljenja. S tem je bilo omogočeno ustanavljanje podjetij na tem področju, nova delovna mesta in tudi izobraževanje. Ministrica za zdravje, gospa Alenka Trop Skaza, pa je v svoji zelo kratki karieri samo 3 dni pred svojim odstopom spremenila ta pravilnik in praktično čez noč ukinila kar dve tretjini priznanih zdravilskih metod brez pojasnila in brez argumentov.

Zato me zanima:

Ali je ta ministrčina samovoljna in hitrost, s katero je poskrbela za črtanje dovoljenih metod, ki so bile še do pred kratkim dovoljene? Zakaj je ministrstvo čez noč tako naredilo? Če so bile te

metode morebiti škodljive ali nevarne, bi o tem morali obvestiti tudi javnost.

Zanima me:

Kako ministrica oziroma predsednica Vlade, ki opravlja tekoče posle, gleda na to dejanje svoje predhodnice? Ali lahko kljub temu, da se opravljajo le tekoči posli, to po mojem okusu preuranjeno odločitev prejšnje ministrice spremeni oziroma odpravi?

Ne jaz ne predsednica Vlade nisva zdravnici, sva pa obe mami. Prepričana sem, ko gre za zdravje naših otrok, ne da bi odklanjali uradno medicino, ampak kot dopolnitev alternativne medicine, ki lahko pripomore k izboljšanju rezultatov zdravljenja, se poslužuje veliko staršev oziroma naših državljanek in državljanov. Ne nazadnje smo lahko priča tudi zgodbi dečka Reneja, ko naša uradna medicina trdi drugače, kot pa so predstavljene alternativne možnosti v tujini. Zato me zanima mnenje gospe Alenke Bratušek o tej temi. Čeprav opravlja tekoče posle, ali bo takšno odločitev spremenila oziroma popravila. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.

Odgovor boste prejeli pisno, kot je to v skladu s Poslovnikom.

Naslednje poslansko vprašanje pa bo zastavil dr. Vinko Gorenak, in sicer ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki opravlja tekoče posle, dr. Anji Kopač Mrak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Ja, v redu, v redu, že 10 sekund ...

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Izvolite, imate možnost za vprašanje ...

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Jaz bi prosil za ustni odgovor, ne pisni.

Ministrice sicer ni, ampak vseeno. Kolega Hrovat je našteval stvari, ki jih kmetijski minister obljublja, pa ni naredil, torej nič ni naredil. Jaz imam pred seboj dokument, kako so drugi ministri zelo aktivni, med njimi ministrica za delo, družino in socialne zadeve. Jaz sem jo hotel vprašati naslednje. Ona je izdala sklep, in sicer več sklepov, izdani so bili 6. 5. 2014 oziroma še nekoliko prej, v njih pa je razdelila sredstva za t. i. veteranske organizacije. Jaz sem ta spisek primerjal s tistimi veteranskimi organizacijami, ki so protestirale proti Janševi vladi. In je zadeva kompatibilna 100 %. Tiste, ki so tam demonstrirali in vpili "Dol z vlado Janeza Janše", jih je zdaj tu nagradila. Povišala jim je sredstva. Povišala je sredstva tudi tistim, ki bi po naravnih zakonih, govorim o starosti 90 in več let, bili nekako na poti iz tega sveta. Govorim o Zvezi združenj borcev za vrednote NOB. Ta organizacija je edina, ki je v letu 2014 dobila 255 tisoč evrov za svoje delovanje, enako kot lansko leto. Zveza veteranov vojne za Slovenijo, tam sem videl gospoda Lipiča, kako je demonstriral

in vpil "Dol z Janšo" in pozival svoje pripadnike. Iz 235 tisoč jim je povišala na 304 tisoč evrov. Jaz sem jo hotel vprašati, če je to nagrada za demonstracije. Zveza policijskih veteranskih društev Sever je ostala na enakem – 73 tisoč evrov, tako kot lani. Tudi oni so vpili "Dol z vlado Janeza Janše". Potem pa imamo, zanimivo, TIGR, hudo znižanje. Časa mi zmanjkuje. Prešel bom na najpomembnejše, Zveza društev ... / znak za konec razprave/ ... iz 63 na 9 tisoč 600. In zanimivo, tisti borci, ki so se borili za samostojno Slovenijo iz leta 1991, torej ne vsi, ampak v Združenju za vrednote slovenske osamosvojitve jih je kar veliko, so pa šli z 221 tisoč na 33 tisoč evrov. 33 tisoč evrov. Njih pa nisem videl tukaj, ko so vpili "Dol z vlado Janeza Janše".

Ministrico prosim, če mi odgovori na vprašanje: Katere kriterije je uporabljala, poleg tukaj uradno razvidnih?

Naj se opredeli do tega, da je ta spisek enak tistim, ki so rušili prejšnjo vlado z vidika nagrajevanja.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Odgovor boste prejeli ustno na naslednji seji.

Gospa Marija Plevčak bo zastavila vprašanja ministru za kmetijstvo in okolje, ki opravlja tekoče posle, mag. Dejanu Židanu, ki je opravičeno odsoten.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovana predsedujoča.

Sistem izračuna služnosti za zemljišča, ki ga uporablja Agencija Republike Slovenije za okolje, je določen s Pravilnikom o metodologiji za določanje nadomestil za služnost na vodnih in priobalnih zemljiščih v lasti Republike Slovenije, ki je v veljavi od maja 2011. ARSO na podlagi več elementov izračuna višino nadomestila za služnost, ki lahko znaša, odvisno od števila prečkanj in širine vodotoka, več 10 tisoč evrov. Pri investicijah v kanalizacijo, ki jih izvajajo manjše občine, to nanese več kot 10 % vrednosti celotnega projekta. S tako visokim nadomestilom država zavira investicijske projekte, saj občine že tako težko zberejo dovolj za lastni delež investicij, poleg tega pa ta strošek ni priznan kot upravičen strošek. Poudariti velja, da so občine v trenutni gospodarski situaciji gonilo razvoja na področju komunalne infrastrukture in največji upravičenci evropskih sredstev.

Zato gospoda ministra sprašujem:

Ali je možno glede na veljavno zakonodajo, se pravi glede na Zakon o vodah, da bi bilo v teh časih, ko večina občin zaradi pomanjkanja sredstev zmanjšuje obseg investicij, služnost v primeru javnega interesa neodplačna? Vsaj za neko določeno obdobje.

Kako opravičuje odplačno služnost pred državljanji, ki dajo svoja zemljišča v brezplačno uporabo.

Do izjemno visokih izračunov služnosti prihaja tudi zaradi postavk formule izračuna; na primer za površino kanalizacije se upošteva dolžina voda ter 3 metre na vsako stran do osi voda, to se pravi 6 metrov na širino.

Sprašujem vas:

Ali so postavke realno zastavljene? Ali ne bi na primer pri podvrtavanju zadostovala širina 1 metra? Občine se pri izgradnji komunalni infrastrukture zaradi omenjenega pravilnika soočajo s številnimi zapleti, višina plačila služnosti pa lahko znaša tudi 120 tisoč evrov in več. Zaradi počasnosti reševanja zadev je pogosto ogroženo tudi črpanje evropskih sredstev.

Zanima me:

Zakaj reševanje zapletov na omenjenem področju ne poteka hitreje? In zakaj spremembe pravilnika glede na to, da se pripravljajo že nekaj časa, še niso bile sprejete? Kako argumentirate situacijo, ko mora občina plačevati služnost za zemljišča, ki jih je neplačno prenesla na državo in so bila izvirno njena?

Želim pisni odgovor zaradi vprašanja, če se bomo kdaj še srečali; in pa čim prej, ne šele v roku 30 dni, kajti zdaj tako ni kaj posebnega. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa. Odgovor boste prejeli pisno, kot je v skladu s Poslovníkom.

Naslednje poslansko vprašanje pa bo zastavil mag. Branko Grims, in sicer ministru za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospodu Samu Omerzelu.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo, vsem prav lep pozdrav!

Brali smo, da je eden od virov, ki ga želi vlada izkoristiti do maksimuma, tudi dobiček podjetij, ki so v delni oziroma večinski državni lasti. Eno od teh podjetij je v prav posebnem položaju, to je Elektro Gorenjska. Na Gorenjskem je žled povzročil izjemno veliko škode. Vemo, da so bile tam nekaj časa res izredne razmere, da se je celo z vojaškimi oklepniki skrbelo za transport po nekaterih sicer glavnih cestah, celo tistih, ki se vozijo na mejne prehode. Niti škoda približno še ni odstranjena, daleč od tega. S popravili na vseh koncih se zamuja, vladna reakcija pri žledu je bila nezadostna, neustrezna, bistveno premajhna. Izredno težko razumem tudi to, da se je oklevalo pri sprejemu tuje pomoči, da se za tisto, kar smo prejeli, nikakor ni ustrezno zahvalilo, da je bila zelo dragocena. Morda tudi zato, ker se hoče ustvarjati neko protievropsko vzdušje, pa se zato tej pomoči iz članic Evropske unije ni dalo ustrezne teže, del pomoči pa se je celo zavrnilo. Prav tisti del, ki bi šel tudi za pomoč pri odpravi posledic žleda, zlasti v gozdovih, o čemer je že govoril moj kolega. Veliko škode pa je bilo povzročene tudi na električni infrastrukturi, ki je za delovanje gospodarstva, za delovanje podjetništva nujno potrebna. Elektro Gorenjska

je poslovalo izjemno uspešno, lansko leto je imelo približno 6 milijonov evrov čistega dobička in eno polovico je že namenilo za popravilo škode zaradi žleda. Gospod Luskovec, direktor, je v nedavnem intervjuju za Gorenjski glas opozoril, da bi želeli uporabiti praktično ves dobiček za odpravo posledic škode, ker so nujne in ker se s tem tudi dodatno ustvari infrastrukturo, ki bo v perspektivi omogočala, da država preko dobro delujočega podjetništva dobi še več; Elektro Gorenjska pa ustrezno deluje. Vendar je bila hkrati očitna bojazen, da bo preostali dobiček poskušala država prevzeti na za julij sklicani skupščini.

Zaradi tega postavljam vprašanje ministru:

Kako bo ravnalo glede dobička v tem podjetju? Saj je od delitve dobička bistveno odvisna hitrost odpravljanja posledic zaradi žleda na Gorenjskem.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Izvolite, gospod Samo Omerzel.

SAMO OMERZEL: Spoštovana podpredsednica, najlepša hvala za besedo. Spoštovani poslanec, najlepša hvala za vprašanje!

Moram reči, da se strinjam z vašimi ugotovitvami in težko situacijo tudi elektro distribucij, predvsem zaradi letošnje situacije, ki je nastala zaradi žledoloma. Tudi sam osebno sem obiskal takrat teren, ko so delavci iz elektro distribucij popravljali in odpravljali napake v izredno težkih razmerah, kar se tiče vremena, narave dela ter nevarnosti, kateri so bili izpostavljeni. Moram reči, da je bila tudi škoda, ki je nastala, in tudi sanacija, za katero morajo elektro podjetja oz. distribucije kot del infrastrukture same poskrbeti, izredno visoka. Tu vsekakor razumem željo, interes in tudi pozive elektro distribucij, da jim država kot večinski lastnik pri vseh 5 distribucijah ne pobere maksimalnega zneska dividend, da na ta način lahko financirajo del infrastrukture, ki jo morajo nadomestiti oziroma ki jo je potrebno sanirati. Kar se tiče same podpore države; z naše strani smo dejansko dobili podporo in ponudili podporo pri samem najemanju kreditov s strani Evropske investicijske banke pod izredno ugodnimi pogoji. Vendar je potrebno pošteno in korektno povedati, da bodo te kredite najemala podjetja sama in bodo potem tudi sama morala investirati. Tukaj gre bolj za podporo predvsem v tehničnem smislu in glede stanja s strani države. Glede samega upravljanja teh podjetij tudi moramo biti zelo jasni in korektni. Sama vertikala odločanja je jasna. Jaz kot resorni minister nimam absolutno nikakršnega vpliva na to, kaj bo nadzorni svet odločil pri sami skupščini in pri delitvi dividend. Sod se preoblikuje v SDH, je tisti, ki upravlja z državnim premoženjem. Sod je tisti, ki postavi nadzorne svete. Nadzorni svet je tisti, ki upravlja s posameznimi podjetji. Kar v nekaj podobnih situacijah smo imeli podobne

dileme, vendar moram tu res še enkrat poudariti, da kot resorni minister lahko vplivam na politiko energetike v tej državi, nikakor pa ne moram vplivati na odločitve, ki bodo sprejete na skupščini. To je nekaj, kar je v domeni Soda oziroma preoblikovanja v SDH. Poznam tudi zahtevo oziroma željo distribucij, da bi se jim ta sredstva ne pobrala. Tukaj bi želel, to je pa bolj prošnja in poziv z moje strani, da Sod in nadzorni svet preuči potrebe, pregleda številke in potem utemeljeno da odgovor na to željo oziroma zahtevo ljudi, ki vodijo te distribucije, ali so upravičeni, da res ta sredstva zadržijo in jih porabijo za sanacijo infrastrukture, ki je utrpela resno škodo pri žledolomu; ali pa so te zahteve neupravičene in s sredstvi, ki jih imajo, lahko ne glede na politiko pobiranja dividend v tem znesku, poskrbijo za sanacijo te infrastrukture. Stališče Soda je bilo tukaj zelo jasno. Sod se je postavil na stališče, da imajo distribucije dovolj sredstev, da lahko sanirajo to infrastrukturo in da ni nobene potrebe po spreminjanju dividendne politike. Bi jih pa še enkrat glede na vaše vprašanje pozval, naj ponovno preverijo te številke in naj na osnovi teh številke argumentirano svoje stališče tudi zavzamejo.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Izvolite, imate možnost za dopolnitev vprašanja.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za izraženo voljo za ponovni poziv.

Prosil bi vas samo, da se še javno opredelite danes tukaj do možnosti, ki je alternativa temu. Če ta poziv ne bo slišan, kajti potem je očitno, da bomo priča precej absurdni situaciji, da bi se na skupščinah dividende pač razdelilo lastnikom, potem bi se pa v teh istih podjetjih zahtevalo, naj pač najamejo kredite. Sicer ste rekli, da zelo ugodne, pa vendarle ta podjetja razpolagajo s svojimi sredstvi, s svojim dobičkom. Popolnoma je logično in za podjetja najbolj ugodno, da bi ta denar uporabili za sanacijo, medtem ko kredite lahko uporabijo tisti, ki svojih sredstev nimajo, pod pogojem, da so jih potem v perspektivi sposobni vračati, ali pa da se porabijo za obnovo tiste javne infrastrukture, kjer so zelo posebni pogoji uporabe in nekih drugih lastnih virov tam ni mogoče dobiti.

V danem primeru, kot rečeno, vas prosim samo, da se opredelite še do te možnosti. Jaz sem prepričan, da bodo ljudje že razumeli izraženo voljo vas kot ministra in vlade. Kaj če pride do tega, da se bo zahtevalo izplačilo dividend, potem pa bodo ta ista podjetja prisiljena najemati kredite za odpravo posledic žleda. Sam osebno menim, da je taka politika izrazito neustrezna. Za ta podjetja bi bila tudi, trdno sem prepričan, škodljiva, saj je vendar jasno, da lahko za to porabijo lastna sredstva, ki so jih zaslužila in jih imajo trenutno v obliki nerazporejenega dobička.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod Samo Omerzel.

SAMO OMERZEL: Najlepša hvala za besedo.

Najprej moram poudariti, da je to stališče in moje mnenje kot resornega ministra. Vsekakor tudi zastopam to v tem imenu. Tudi poziv in prošnja je lahko samo v obliki prošnje. Vi zelo dobro veste, da kot resorni minister nimam direktnega vpliva na elektrodistribucijska podjetja, in karkoli v kakršnikoli drugi obliki bi bilo z moje strani nekorektno, pa tudi ni nikakršne realne podlage, da bi karkoli od teh podjetij zahteval. Čisto konkretnih številke ne poznam, da bi lahko komentiral, v kolikšni meri lahko za te investicije uporabijo svoja sredstva, v kolikšni meri bi pa bilo potrebno najemati kredite. Glede na ponudbo oziroma številke, ki jih je EIB omenil v tem primeru – konkretno govorimo euribor plus 0-odstotni točki za kredite, šestletne moratorije in 25- do 30-letno ročnostjo. To so izredno ugodni krediti, ki jih je tudi, če imamo lastniški kapital, vsekakor smiselno izkoristiti. In če bi bil jaz v tej vlogi, bi kot dober gospodar enega podjetja to priložnost izkoristil. Na drugi strani pa je potrebno poudariti, da je željo lastnika potrebno spoštovati. Tukaj je potrebno apelirati na Sod, ki upravlja s tem premoženjem, da kot dober lastnik upravlja s svojim premoženjem, tudi kot dober gospodar. Če številke, ki mi jih predstavijo iz elektro distribucij, pomenijo resne težave pri poslovanju in pri sanaciji nastale škode. Zelo dobro vemo oziroma smo občutili v Sloveniji vsi, vse državljanke in državljanji smo občutili, kaj pomeni, če smo 1 dan, 3 dni ali celo 1 teden brez električne energije, kaj to pomeni tudi za gospodarstvo. Letos s tem žledolomom smo se pa res zavedali in se zavedamo, kako pomembna je ta infrastruktura za stabilnost, ko govorimo o gospodarstvu, in kako pomembna je tudi za vsakodnevno življenje, kako odvisni smo postali od električne energije. Upam, da bodo tu zmogli dovolj modrosti tako na strani lastnikov kot na strani ljudi, ki upravljajo s temi podjetji, da bodo našli pravo pot. Največkrat je ta pot nekje vmes. Če lastnik želi določen del dividend, potem je potrebno najti pravo pot, da bo volk sit in koza cela.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo.

Ker je minister posebej poudaril, da je to njegovo osebno mnenje, smo bili pa javno seznanjeni s stališči vlade, ki je sicer v odstopu, bi vendarle predlagal, da se o tem opravi razprava v okviru Državnega zbora in da se tudi jasno izrazi volja Državnega zbora za čim bolj ustrezno rešitev, ki pa mora biti predvsem hitra, kajti za odpravo posledic žleda, posebej na

Gorenjskem, se zelo zamuja. S tem se povzroča dodatna škoda, ki je že težko ocenljiva, kajti če bo prišlo do pojava škodljivcev pa tudi do novih posrednih škod zaradi neodstranjenega, polomljenega drevja in vsega ostalega, kar je spremljalo to ujmo, potem se stvari lahko še zelo zapletejo. Vsi vemo, da so popravila nekaterih ujm iz preteklosti na Gorenjskem žal v veliki meri zastala. Izredno slabo bi bilo za razvoj Gorenjske, če bi tudi v tem primeru bilo tako. Ob tem, ko so v gorenjskih podjetjih, kot sem navedel primer Elektra Gorenjske, za to na razpolago tudi lastna sredstva; ugodne kredite pa naj pač najamejo tisti, ki lastnih sredstev iz dobička nimajo.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa. O vašem predlogu bomo odločali jutri v okviru glasovanj.

Naslednje poslansko vprašanje bo zastavil gospod Ljubo Žnidar, in sicer ministru za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospodu Samu Omerzelu.

Izvolite, gospod Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, spoštovani minister, kolegice in kolegi!

Če se najprej vprašam, spoštovani minister, ali se danes po dobrem letu ministrovanja sploh že zavedate, kaj pomeni infrastruktura in kaj pomeni promet za neko državo? Če vam primerjalno odgovorim, da cestni, železniški, pomorski in letalski promet pomeni glavno ožilje neke države. Če to ožilje ne funkcioniра, potem tudi država ne more živeti.

Spoštovani minister! Vi se ob prevzemu ministrske funkcije na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor tega absolutno niste zavedali. To govorijo dejstva, to govorijo vaši ukrepi oziroma neodgovorno, neprimerno, slabo načrtovanje sredstev za vaš resor. In niste se zavedali posledic, ki bodo zajele vaš resor. To se pravi, da po dobrih 3 mesecih tekočega leta resorni minister ugotovi, da nima sredstev za svojo osnovno funkcioniranje, potem se je pa res za vprašati. Razumem, da je moč zmanjšati tisti variabilni del na ministrstvu, ali gre to za nove investicije, kjer je možnost časovnega odmika oz. kakršnakoli druga možnost. Ne razumem pa, da ste s tako drastičnim znižanjem sredstev posegli v t. i. fiksni del funkcioniranja resorjev iz vašega ministrstva, kot so subvencioniranje prevozov dijakov in študentov, da se ob tem pozablja na zagotavljanje osnovne varnosti, da se je tukaj pozabilo na osnovno vzdrževanje lokalnih in regionalnih cest in na nemoteno zagotovitev železniškega prometa. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke smo na to nazorno opozorili z 2 predlogoma amandmajem, in sicer z dvakrat po 50 milijonov dodatnih sredstev za ta resor. Vendar tudi pri vas ni bilo posluha in danes teh težav ne bi bilo. Pristopili smo odgovornosti, ravno tako je na to opozoril direktor direktorije, ki

je s strokovno primerjavo pokazal, da s takšnimi sredstvi samo ministrstvo ne more preživeti.

Postavljam vprašanje:

Ali se zavedate posledic, ki ste jih s sprejemom proračuna uvedli ... / izklop mikrofona/.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Izvolite, gospod Omerzel.

SAMO OMERZEL: Spoštovana podpredsednica, najlepša hvala za besedo! Spoštovani poslanec, hvala za vprašanje!

Jaz moram reči, da ne samo danes, ampak že od začetka, morda danes še toliko bolj, se zavedam pomena infrastrukture v Sloveniji. Predvsem s stališča razvoja gospodarstva in kako pomembno je za gospodarsko rast, da imamo še kako prepotrebno infrastrukturo, ter ko govorimo o železnicah, cestah ali ostali infrastrukturi, ki jo rabimo za gospodarsko rast. Ali bi lahko, ali bi drugače odreagirali, če bi imeli te izkušnje, ki jih imam danes? Prepričan sem, da bi. Tisto, kar je pomembno in kar je ključno tudi v trenutku, ko smo sprejemali proračun za leto 2014, sem jaz verjel, da sem del te ekipe in da bomo skupaj reševali vse, kar je na naši poti. Na našem matičnem Odboru Državnega zbora za infrastrukturo je bilo opozorjeno in jasno navedeno, da mora Ministrstvo za infrastrukturo skupaj z vlado poiskati manjkajoča sredstva. Ob sprejemanju tega proračuna je bilo jasno zavedanje, da teh sredstev za MzIP ni dovolj. Tudi eksaktne številke so bile takrat navedene. Vendar je bil način sprejemanja naslednji: Ministrstvo za finance je vsem ministrstvom podalo limite, v katerih moramo sprejeti proračun. Glede na takratno stanje sem jaz verjel ob obljubi, da bomo reševali dano situacijo in iskali sredstva znotraj tekočega leta, ter to tudi sprejel. Jaz sem bil prepričan, da beseda, posebno na tem nivoju, nekaj pomeni, da je dana beseda dogovor in da bomo skupaj našli tudi rešitev, da bomo ta sredstva zagotovili. Prvi predlog za reševanje železnic, konkretno, z našega ministrstva je bil takoj po sprejemu proračuna v novembru 2014 predlagan na Ministrstvu za finance. In temu je vsak mesec sledilo aktivno sodelovanje z Ministrstvom za finance in iskanje rešitev, vendar odgovor glede teh sredstev je bil vedno ne. Verjemite mi, še zadnji sestanek med ministrom za finance, predsednico Vlade in menoj je bil poskus iskanja rešitev za skupno mizo. 13. 5. sem jaz vložil še zadnji napor in res sam sebe vprašal, ali sem naredil čisto vse, kar je bilo v moji moči, da izčrpam popolnoma vsa sredstva, vse scenarije, kako priti do rešitve, da zagotovimo še tako prepotrebna sredstva za prevoz dijakov in študentov v šolo, da rešimo železniško infrastrukturo, na področju obveznih gospodarskih služb in zagotovimo prepotrebna sredstva za državne ceste, kjer po trenutni finančni situaciji ne moremo zagotavljati minimuma, ki je potreben za zagotavljanje

varnost na državnih cestah. Žledolom je bil še dodaten moment, ki je situacijo v državi še poslabšal. In to, da sem celotno situacijo predstavil javnosti, je bila posledica tega, da sem izčrpal čisto vsa možna sredstva reševanja in iskanja pogovorov za mizo. Nisem pa se želel pripeljati v situacijo, da bom minister, ki je svojemu nasledniku zapustil takšne težave pod preprogo, zato sem se tudi v tem trenutku odločil, da to problematiko tudi javno predstavim. Jaz še vedno upam, da bomo skupaj v okviru te vlade, čeprav v odhajanju, našli dovolj modrosti in dovolj volje, da najdemo ta sredstva, da uredimo prevoze dijakov in študentov, da uredimo železniško infrastrukturo oziroma tisti del obveznih gospodarskih javnih služb, ki so potrebne, da bo gospodarstvo funkcioniralo, in da najdemo sredstva, da zagotovimo zakonski minimum na državnih cestah. Znotraj proračuna Ministrstva za infrastrukturo in prostor teh sredstev ni. Mi smo zelo podrobno proučili vsak cent na našem ministrstvu in sredstev znotraj ministrstva ni. Ne resno je pričakovati, da bomo 115 milijonov evrov našli znotraj ministrstva s prerazporeditvami. To je nekaj, kar moramo iskati skupaj na nivoju vlade. Upam, da bodo tudi na Ministrstvu za finance pristopili k reševanju problema, da bodo sedeli skupaj z ekipo z Ministrstva za infrastrukturo in prostor ter skupaj našli sredstva, da vse prepotrebno na tej infrastrukturi tudi naredimo. In še eno stvar bi želel poudariti. V medijih se je manipuliralo, da je Omerzel ta sredstva imel in jih je "ponuval" za neke druge postavke. To absolutno ne drži. Teh sredstev na MzIP nikoli ni bilo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Gospod Žnidar, izvolite.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani minister!

Zadovoljen sem z vašim odgovorom v delu, ker bi danes, če bi bili na začetku, ravnali povsem drugače. Ampak pogledajte, tako naivno delovanje, da se pogovarjamo o stotinah milijonov na besedo, to v državi pač ne gre. In to v resorju ali na rangu ministra, to ne gre. In tako se na tem nivoju ne dela. Govorim o zelo velikem številu ustavljenih investicij. Investicije so v različnih fazah dogradnje, dograditve oziroma dokončanja. Pri tistih investicijah, ki so na rangu 80, 90 % dokončanja, bodo danes vzdrževalni stroški teh gradbišč presegli dokončanje teh investicij. Tukaj se ni na osnovi teh ukrepov zavzelo zadovoljne mere pozornosti in da se zmanjša gospodarska državna škoda na minimum. Če v nadaljevanju gledamo, da so se sredstva znižala na investicijskem vzdrževanju za 90 %, da se je obseg del v tem segmentu občutno znižal, me zanima, tudi kakšne ukrepe ste zavzeli pri zaposlenih, ki vodijo te projekte. Kajti ti projekti sedaj stojijo. Kolikor vem, na grobo mi je poznano, da se število zaposlenih v

tem letu ni nič zmanjšalo kljub drastičnemu zmanjšanju obsega dela. V tem segmentu mi dodatni ukrepi ob pomanjkanju sredstev tudi manjkajo. Pa me zanima, kako ste ... / znak za konec razprave/ ta resor, ali ste dejansko to stvar kar izpustili.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Izvolite, minister.

SAMO OMERZEL: Najlepša hvala, poslanec, za možnost dodatnih pojasnil.

Hvaležen sem, da imam možnost danes v živo tudi svojo plat zgodbe pojasniti. Tisto, kar se ne morem z vami strinjati, da na ministrskem nivoju se ne more delati na besedo. Jaz pa mislim, da je ravno obratno. Predvsem na nivoju ministra mora biti beseda "svetinja". In če minister da besedo, potem od tu dalje ne more biti več debate. Če na tem nivoju nismo sposobni držati tega nivoja, da tisto, kar minister obljubi, to drži, pa govorimo o relacijah do državljanov, do svojih kolegov v vladi ali do kolegov v parlamentu, potem me resno skrbi za to državo. Jaz osebno, pa čeprav sem sedaj minister v odhajanju, si takšnega ministra kot državljani Republike Slovenije ne želim. Minister mora dati nekaj na besedo in beseda mora biti "svetinja". Na tem bom stal, dokler bom imel priložnost kje to povedati.

Ko govorimo o investicijah na našem ministrstvu, moram reči, da tisto, kar je sfinancirano iz integralnega dela, drži. Tu so investicije praktično zrezane na minimum. Ne drži pa na delu, ki je povezan z evropskimi sredstvi. Na projektih, ki so sofinancirani iz evropskih skladov, imamo obseg investicij, kakršnega nikoli v zgodovini nismo imeli. Ravno v tem je tudi bila težava našega proračuna, kjer mi v letošnjem letu za skoraj 300 milijonov evrov iz evropskih sredstev povečujemo obseg investicij. In investicije, ki so sofinancirane iz evropskih sredstev, tečejo nemoteno dalje. Tu bi še posebej rad poudaril, da se tudi vsi zavedamo, kako pomembno je, da te investicije tečejo dalje nemoteno. V primeru, da teh investicij ne zaključimo, to pa je potrebno, da se zavedamo vsi odgovornosti, če ne zaključimo teh investicij, ki so v teku, tako na državnih cestah, primer je škofjeloška obvoznica, kot na železnicah, elektrifikacija Pragersko–Hodoš, potem bomo kot Republika Slovenija iz tega naslova primorani vračati 560 milijonov evrov evropskih sredstev. Upam, da se vsi zavedamo, kaj to pomeni. In iz tega naslova je obremenitev in pritisk na zaposlene v našem ministrstvu ter organe v sestavi neprimerljivo večje, kot je bil kadarkoli v zgodovini. Jaz na tem področju moram reči, da sem vesel in ponosen, da ti projekti tečejo nemoteno dalje in da jih bomo tudi zaključili.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa.
Gospod Žnidar, izvolite.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovan minister, govorimo o 2 segmentih. Eden je evropski del, kjer projekti tečejo in morajo teči, da v čim večji meri počrpamo del evropskih sredstev. Ampak govorim o fiksnem delu, se pravi o osnovnem delovanju samega ministrstva oziroma o zagotavljanju varnosti, subvencioniranem prevozu, o nemotenem delu železniškega prometa. Bilo je tudi pod vprašajem, da bo treba zaradi pomanjkanja sredstev ukiniti določene železniške povezave. To pomeni umik in zmanjšan obseg del s področja železniškega prometa in transporta, kar pa po drugi strani prinaša tudi gospodarske posledice. In ker ima takšno pomanjkanje sredstev na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor zelo pomemben vpliv tako na gospodarstvo kot na vse uporabnike v naši državi, menim, da je skrajni čas, da je to rdeči alarm in da je treba o tej temi opraviti javno obravnavo, kar tudi predlagam.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa. O vašem predlogu bomo odločali jutri v okviru glasovanj.

Naslednje poslansko vprašanje bo zastavila gospa Eva Irgl, in sicer ministru za notranje zadeve, ki opravlja tekoče posle, dr. Gregorju Virantu, ki je opravičeno odsoten.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovane poslanke in spoštovani poslanci!

Žal mi je, da ministra za notranje zadeve dr. Gregorja Viranta danes ni z nami, da bi lahko odgovoril tako na moje vprašanje kot na vprašanja mojih poslanskih kolegov. Vendar pa mu vseeno želim zastaviti vprašanje oziroma razpravljati o naslednjem. Komisija za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti, ki jo vodim v Državnem zboru, obravnava različne teme, različna družbena, predvsem aktualna vprašanja, ki so vezana na spoštovanje človekovih pravic. Na eni izmed sej smo obravnavali tudi pravico do nedotakljivosti človeškega življenja, predvsem v odnosu do zločinskih ravnanj nekdanje Službe državne varnosti, se pravi tajne politične policije. Da je bila nekdanja Služba državne varnosti oziroma Udba zločinska organizacija, je v svoji odločbi povedalo tudi Vrhovno sodišče leta 2002. Na podlagi odkritij, predvsem publicista gospoda Igorja Omerze, ki je pred kratkim predstavil tudi svojo novo knjigo Kliči U, se pravi Udbo, za umor, smo lahko ugotovili, da je Služba državne varnosti morila tako domače kot tuje državljane še vse do konca 80. let. Na Komisiji za človekove pravice je pred kratkim pričala priča, gospod Štedul, ki je preživel atentat, ki ga je nanj izvršila Služba državne varnosti. Na podlagi tega moram povedati, da za vse te umore oziroma kazniva zločinska dejanja v tej državi nikoli nihče ni odgovarjal. Še več, poslanci koalicije celo ne morejo sprejeti osnovnih civilizacijskih sklepov, ki jih predlagamo na

Komisiji za človekove pravice; govorim o obsodbi zločinov in o pietetnem pokopu umrlih.

Ministra za notranje zadeve zato sprašujem:

Ker potekajo preiskave v zvezi s tem tako v Avstriji kot v Nemčiji, me zanima, kaj počne v zvezi s tem slovenska policija?

Kaj je kriminalistična policija naredila v zvezi z dokazi o kaznivih dejanjih nekdanjih pripadnikov Službe državne varnosti in v zvezi z zaščito dostojanstva žrtev in njihovih svojcev?

Upam, da mi bo minister lahko še kdaj odgovoril na to vprašanje, drugače bomo pa videli, če bomo zahtevali pisno. Najlepša hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam. Vsekakor boste odgovor prejeli pisno, kot je v skladu s poslovnikom.

Naslednje vprašanje bo zastavila Aleksandra Osterman, in sicer ministru za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospodu Samu Omerzelu.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, podpredsednica.

Spoštovani minister! Vlada je v letu 2010 na podlagi Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja sprejela Program spodbujanja konkurenčnosti in ukrepov razvojne podpore Pokolpju v letih 2011–2016. Gre za območja, na katerih so se zaradi notranjih strukturnih problemov ali zunanjih vplivov gospodarske razmere tako poslabšale, da je stopnja registrirane brezposelnosti dosegla že kritično mejo. 3.a razvojna os pomeni izboljšano povezanost ribniško-kočevskega območja z Ljubljano in ostalimi mesti v Sloveniji. Da gre za pomemben projekt, smo dokazali tudi koalicijski partnerji, ko smo tudi na mojo pobudo v koalicijsko pogodbo prvič zapisali, da bomo nadaljevali projekt 3.a razvojne osi po odsekih in vsebinskih sklopih. Gre za pomembno infrastrukturo in ni odveč omeniti, da je Kočevje predolgo časa odrezano od preostalega dela države. Naj spomnim, da je v letu 2015 Vlada uslišala tudi moje prošnje po prepotrebni železniški povezavi Ljubljana–Ribnica oziroma nadaljevanje železniške povezave od Ribnice do Kočevja. To je projekt, ki potrebuje približno 35 milijonov evrov, vendar je vlada v proračunu za leto 2015 namenila 8 milijonov evrov, kar ne zadostuje za dokončanje; je pa zagotovo dosti, da se naredi prvi korak v to smer. Glavna cesta Ljubljana–Kočevje, imenovana "cesta smrti", je regionalnega in posredno mednarodnega pomena, saj je glavna povezava kočevsko-ribniškega območja z Ljubljano. Po tej cesti poteka veliko tovornega prometa med industrijskim središčem Ljubljana–Kočevje in osebne prometa zaradi številne dnevne migracije ljudi. Projekt 3.a razvojne osi obravnava ključne ukrepe, ki jih predstavljajo obvoznice 4 naselij. To so Škofljica, Velike Lašče, Ribnica in Kočevje, na tej trasi pa so

predvideni ukrepi za izboljšanje stanja vozišča, odprava ozkih grl zaradi geometrijskih slabosti, sanacija ter izboljšana prometna varnost. Vlada je leta 2010 sicer že sprejela sklep o začetku priprave državnega prostorskega načrta za gradnjo obvoznice, vendar kaj dosti ni bilo narejenega.

Ker je bilo v preteklosti že predstavljenih nekaj različic idejnih projektov za vse 3 obvoznice, vas, spoštovani minister, sprašujem:

Kako poteka projekt realizacije izgradnje 3.a razvojne osi vse do Kočevja?

V kateri fazi se projekt nahaja in kakšen je časovni potek njegove končne realizacije. Kdaj je torej predvidena dokončna povezava in z njo večja varnost ter mobilnost prebivalstva z kočevsko-ribniškega območja in povezavo kočevske regije z osrednjo Slovenijo.

Zavedam se, da je napovedana skoraj ... / izklop mikrofona/.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Izvolite, gospod Omerzel.

SAMO OMERZEL: Spoštovana podpredsednica, hvala za besedo. Spoštovana poslanka, najlepša hvala za vprašanje.

Tretja razvojna, 3.a razvojna os je razdeljena na kar nekaj etap. Osebo sem imel izkušnjo in priložnost spoznati problematiko najprej pri povezavi Ljubljane oziroma pri sami Škofljici, kar se tiče same ideje izgradnje obvoznice Škofljica in vseh aktivnosti, ki smo jih peljali. Finančna sredstva in omejitve, ki jih prinašajo varovalni režimi, predvsem tu govorimo o različnih habitatih in o 120 milijonih evrov investicije, so tudi mene prepričali, da v tej vmesni fazi je prava pot reševanja problematike povezave do Škofljice v smeri reverzibilnih pasov. To rešitev smo tudi predstavili vsem županom. Moram reči, da je bila ta rešitev pozdravljena zelo pozitivno s strani vseh županov. Glede na realnost trenutne situacije sama investicija zahteva nekje v rang 7 milijonov evrov z DDV, višina investicije, kar mislim, da je v teh okvirjih in v teh časih, ko imamo res omejena sredstva, realnost. Na drugi strani pa bi pretočnost prometa rešili nekje za naslednjih 10 let. To rešitev smo podprli in s to rešitvijo gremo naprej. Jaz bi tudi predlagal in želel, da moj naslednik to rešitev pelje naprej. Tako po strokovni plati kot tudi s strani lokalnih skupnosti je bila zelo pozitivno sprejeta in mislim, da je bila ta rešitev pravilna in da je rešitev v pravo smer. Ko gledamo aktivnosti na ostalih obvoznicah, torej na obvoznici Velike Lašče, obvoznica Ribnica in Kočevje, študije variant so bile izdelane že v davnem letu 2006. Pozneje je bilo kar nekaj aktivnosti na tem področju. Predvsem bi želel izpostaviti, da je bila pripravljena pobuda za sprejem državnega prostorskega načrta za Velike Lašče in tudi izdelava pobude je bila oddana podjetju Acer. Pobuda je bila pripravljena, javno razgrnjena in predstavljena javnosti. Na Ministrstvu za

infrastrukturo in prostor smo pripravili smernice za izdelavo državnega prostorskega načrta. Pobuda je bila poslana v medresorsko usklajevanje, vendar ta pobuda stoji na Ministrstvu za finance že kar 5 mesecev. Torej z naše strani je bilo, kar se tiče aktivnosti v tej smeri, praktično narejeno vse. Pobuda je bila poslana v medresorsko usklajevanje, dejansko pa sedaj stoji v drugih resorjih. Upam, da bo ne glede na to, da opravljamo tekoče obveznosti, to medresorsko usklajevanje vseeno zaključeno in da bo šla ta pobuda naprej.

Kar se tiče samega izvajanja in investicij, je stanje močno odvisno od finančnih sredstev. Žal vemo, da z novo finančno perspektivo v cestno infrastrukturo dejansko črpanje sredstev ne bo možno oziroma v zelo omejenih vrednostih. Karkoli bomo želeli na tej infrastrukturi narediti pri povezavi Škofljice, Kočevja, Ribnice oziroma celotne 3.a razvojne osi, bo potrebno ta sredstva zagotoviti iz integralnega proračuna. To bo predvsem strateška odločitev naslednje vlade, v kolikšni meri bo investirala v razvoj tretje razvojne osi. Tisto, kar pa si jaz želim, da bo ta prepoznana prednost rešitve z reverzibilnimi pasovi rešila velik del problema. Upam, da bo ta rešitev šla v tej smeri naprej.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želite dopolnitev odgovora, gospa Osterman?

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, podpredsednica.

Hvala za vaš odgovor, minister. Sem zadovoljna, vendar naj povem, da je premalokrat omenjeno, da je 3.a razvojna os Ljubljana, vse do Hrvaške, do Petrinje; in pomeni izboljšano povezanost kočevsko-ribniškega območja z Ljubljano in hrvaškim avtocestnim omrežjem; med obema krakoma petega vseevropskega cestnega koridorja. In kot sem že povedala, je rešitev z reverzibilnimi pasovi dobrodošla, vsekakor me to veseli, vendar se bojim in hkrati opozarjam, da ne bi bila to rešitev zopet za nekaj let, če ne celo desetletij. Pa morda vemo, da trka nova finančna perspektiva na vrata, tudi omenjeno je bilo v programu Pokolpja.

Na tem mestu vas mogoče še enkrat želim povprašati, čeprav ste natančno odgovorili:

Če bi iz imenovanega programa Pokolpja mogoče tudi lahko izvajali načrtovane projekte?

Ali morda tukaj le vidite kakšno luknjo oziroma perspektivo, da bi se iz tega programa za 3.a in morda železnico dalo kaj narediti? Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, minister.

SAMO OMERZEL: Najlepša hvala za besedo in najlepša hvala za dodatno možnost pojasnila.

Tudi midva osebno sva na to temo programa Pokolpja kar nekaj mnenj, informacij izmenjala. Tudi iskali smo rešitev v tem okviru, vendar kot se je izkazalo tudi v tem programu, je ključno, od kje in na kakšen način bomo zagotavljali sredstva. Vsekakor, ko govorimo o samem programu, del 3.a razvojne osi sovпада s tem programom. Se je pa potrebno zavedati, da je ta program v celoti financiran iz integralnega proračuna. In če se zagotovijo sredstva za program Pokolpja, potem v tem smislu tudi absolutno ne vidim nobene težave, da ne bi v okviru tega programa peljali razvojno os naprej. Vendar zopet se vrnemo na tisti elementarni izhodiščni problem, po kateremkoli programu gremo razvijati naprej to os – ali bo to resolucija o nacionalnem programu razvijanja prometne infrastrukture, ali je to razvoj s podporo za razvoj Pokolpja – v vseh primerih bomo morali zagotoviti sredstva iz integralnega proračuna, kar pa je stvar strateške odločitve naslednje vlade, v kolikšni meri bo investirala v infrastrukturo v Sloveniji. Moje priporočilo in želja, po mojih izkušnjah do danes, je, da se zavedamo, da je najprej potrebno investirati v infrastrukturo, potem pa bo prišel gospodarski razvoj in gospodarska rast. In upam, da se bodo tista vlada in tisti, ki bodo prišli za mano na to ministrstvo, tega tudi zavedali in v tej smeri peljali ta razvoj naprej.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Naslednje poslansko vprašanje bo postavila gospa Alenka Jeraj, ministru za kulturo, ki opravlja tekoče posle, dr. Urošu Grilcu.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Lep pozdrav ministru in ostalim prisotnim.

Moje poslansko vprašanje se nanaša na Filmski studio Viba film. Ministrstvo je namreč pred nekaj meseci razrešilo dotedanjega direktorja Igorja Prodnika kljub temu, da so bili rezultati dobri in da se je vzpostavljala red, ki ga na Vibi pred tem ni bilo. O tem najbrž minister tudi kar nekaj ve, čeprav je poiskal razloge, da je gospoda Prodnika zamenjal. Zdaj pa ste objavili razpis za delovno mesto direktorja javnega zavoda Viba film. Razpis se bo v teh dneh končal, 23. maja je končni rok za prijavo. Trenutno ga vodi v. d. direktorja Vojko Stopar, ki je to funkcijo prevzel v januarju, potem ko je bil, kot sem rekla, predčasno razrešen Igor Prodnik. Tisto, kar nas bega, je to, da je skoraj istočasno z javnim razpisom Vlada vložila v parlamentarno proceduro – torej imamo v parlamentu tudi nov predlog zakona, torej Predlog zakona o Slovenskem avdiovizualnem centru, javni agenciji Republike Slovenije, kjer se Viba film združuje s Slovenskim filmskim centrom. Ker je predsednica Vlade dejala, da vlada ne bo kadrovala v tem času, ko opravlja tekoče posle, me zanima, kaj to pomeni.

Ali ne verjamete, da bo zakon sprejet?

Kajti ko bosta Filmski sklad in Viba film združena, bo ponovno potreben razpis in ponovno bo treba imenovati vodstvo.

Zato me zanima:

Kaj se dogaja oziroma zakaj ne počakate do takrat, ko bi bil zakon uveljavljen in bi se razpis objavil takrat?

Ali potekajo še kakšne druge kadrovske zadeve v vašem ministrstvu in na katerih mestih?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, minister.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovana predsedujoča, spoštovana poslanka, spoštovani poslanci. Lepo pozdravljeni!

Hvala lepa za vprašanje. Naj takoj na začetku povem, da razumem skrb spoštovane poslanke, razumem tudi nelagodje, izkušnje, ker je prejšnja vlada to počela drugače. Vendar vas moram pomiriti in zagotoviti, da ne bom imenoval novega direktorja Viba filma ali kateregakoli drugega direktorja 20 dni pred nastopom funkcije novega ministra, kot je to storil moj predhodnik, ki je Igorju Prodniku s 1. marcem 2013 podelil 5-letni mandat.

Sicer smo na Ministrstvu za kulturo v času mojega mandata objavili 12 javnih razpisov za zasedbo delovnih mest direktorjev javnih zavodov, seveda kot posledica preteklih mandatov, in na podlagi uspešno zaključenih razpisov imenovali 8 direktorjev javnih zavodov s področja kulture. Trenutno so v teku še razpisi za delovna mesta direktorjev v Cankarjevem domu, Slovenskem gledališkem inštitutu, Tehničnem muzeju, Moderni galeriji in Filmskem studiu Viba film Ljubljana. Kot sami najbrž veste, postopki za zasedbo delovnih mest direktorjev v javnih zavodih potekajo precej dlje, kot to velja za denimo natečaje za zasedbo položajnih delovnih mest v državni upravi ali morebiti drugih uradniških delovnih mest. Daljši postopek je posledica tudi zakonske določbe 36. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo, ki predvideva, da mora ustanovitelj pred imenovanjem direktorja pridobiti še mnenje sveta in še mnenje strokovnega sveta, kar vse terja približno 30 dni zakonsko določenega časa. Smo pa na ministrstvu v tem letu vpeljali nekaj pomembnih novosti glede transparentnosti izbire direktorjev javnih zavodov. V prvi vrsti smo v izborne komisije dosledno imenovali tudi zunanje člane. Zunanje člane, ki prinesejo širše poznavanje dela področja javnega zavoda, ki prinesejo tudi neko drugačno dinamiko iskanja najboljših kandidatov, kot če so v teh komisijah, kot je bilo v navadi do tedaj, imenovani zgolj notranji člani. Drugič, podaljšali smo objave razpisov za direktorje. In tretjič, postopki glede na prijavljene, pogovori, zapisniki, je tisto, kar terja kar nekaj časa. Potem sledi pridobitev mnenja sveta in strokovnega sveta in vse to na nek način korenini v tem, da postopek izbire direktorja traja najmanj 4 mesece. Zato smo tudi

objave direktorjev tempirali približno 8 mesecev prej, pred iztekom mandata, tudi eventualno ob neuspešnem razpisu, da je možno tudi pravočasno ponoviti razpis, eventualno. V praksi to pomeni, če vam lahko ponazorim: denimo razpis za delovno mesto ravnatelja Narodne in univerzitetne knjižnice smo objavili 25. oktobra 2013, nastop mandata nove ravnateljice pa je 26. julij 2014. Razpis za direktorja Zavoda za varstvo kulturne dediščine je bil objavljen 15. novembra 2013, nastop mandata direktorja pa 6. avgust 2014. Gre za precej utečeno prakso ministrstva, ki jo je izvajal tudi že prejšnji minister, kajti le na takšen način lahko zavodom zagotovimo optimalno in stabilno vodenje. In tudi pri razpisu za direktorja Viba film nismo postopali nič drugače. S postopkom smo začeli že prej, predno je predsednica Vlade Republike Slovenije sporočila svoj odstop. V torek, 19. aprila 2014, smo želeli razpis poslati v objavo, v Uradnem listu nam takrat še niso mogli potrditi datuma. Potem smo se zaradi tega, ker tudi dosledno objavljamo razpise tako na spletni strani Uradnega lista kot na Zavodu za zaposlovanje, odločili za objavo 9. maja 2014, kar je tako kot pri ostalih razpisih 8 mesecev pred iztekom mandata trenutnega vršilca dolžnosti. Toliko zaenkrat.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, dopolnitev odgovora.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Jaz vseeno ne verjamem, da je bilo potrebno razpis objaviti oziroma sprožiti vse postopke, za katere pravite, da so dolgotrajni, če pa predvidevate drugačno organiziranost – združenje Viba filma in filmskega sklada. In takrat bo tudi potrebno skladno z zakonom, ki ga že imamo v parlamentu, razpisati in spet imeti postopek 8 mesecev, kot ste rekli, iskati novega direktorja. Medtem bo pa ta kaj? Tožil državo, ker je direktor samo 1 mesec? Ker je bil v bistvu predlagan in se ga je iskalo v trenutku, ko ste že predvidevali drugačno ureditev. To je za moj občutek precej neresno. Rekli ste tudi, da vi ne boste imenovali direktorja Vibe filma nekaj dni pred odhodom. V bistvu že odhajate oziroma ste v odstopu. Sprašujem se, zakaj potem kljub temu razpis, ker se mi zdi to neresno tudi do ljudi, ki se bodo prijavili. Kot sem rekla, razpis se bo končal čez 4 dni.

Na kaj se zdaj ta prijavlja – za direktorja Viba filma ali direktorja združenega organa oziroma neke nove inštitucije, ki jo z zakonom ustanavljate?

Ali niste resni pri tem, ko ste prinesli zakon, ali pa niste resni pri razpisu.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, minister.

DR. UROŠ GRILC: Hvala lepa za možnost, da lahko pojasnim.

Viba film je seveda javni zavod, ki obstaja. SLAVC, prihodnja nova javna agencija, ki bo, upam, združila Viba film in Slovenski filmski center, je tista, ki je v osnutku zakona, ki ga imate poslanci na mizi. Upam, da bo zakon našel med poslanci dovoljšnjo podporo in da bo tudi konstituiranje parlamenta še omogočilo, da bo ta zakon ugledal luč sveta. Gre v resnici za sistemski zakon, ki dolgoročno prinaša bistveno boljši položaj slovenskega filma in avdiovizualne produkcije, ki celovito obravnava kinematografsko verigo – od avtorja, producenta, distributerja, kinematografov, filmske vzgoje do gledalcev – in ki to počne na evropsko primerljiv način, ozirajoč se po najbolj uspešnih evropskih kinematografijah. V tem smislu je jasno, da neko sosledje pri razpisih mora biti. Ko boste pogledali osnutek zakona, boste jasno videli, da s sprejetjem novega Zakona o slovenskem avdiovizualnem centru ta stopi v veljavo šele s 1. 1. 2015. Ker pa zakon ni sprejet, si ne moremo privoščiti, da ne bi objavili razpisa za direktorja Viba filma. Temu lahko rečete neresno ali resno, kakorkoli že, ampak dejstvo je, da inštitucije potrebujejo stabilno vodenje, za javne zavode pa to velja toliko bolj. Polnomočno vodenje javnih zavodov je ključnega pomena za optimalno izvajanje javne službe, za izvajanje kakovostnega programa in za zadovoljevanje dostopnosti kulturnih dobrin. Zato je po eni strani potrebno zagotoviti transparentnost postopkov, po drugi strani pa tudi dovolj časa, da se ti postopki izpeljejo. Jaz sem prepričan, da bo kadrovanje na direktorska mesta v javnih zavodih tudi v prihodnje potekalo odgovorno in na strokovnih osnovah. Glede na konstituiranje nove vlade in na čas konstituiranja je prav mogoče, da bo novega direktorja Viba filma izbral nov minister. O tem sem govoril. In na to sem namigoval, da jaz ne bom imenoval direktorja nekaj dni pred nastopom funkcije novega ministra. Moram pa poudariti še to, da imamo podobno zagato tudi z direktorjem SNG Nova Gorica, ki mu prav tako poteče mandat januarja. Verjetno bomo prav tako morali objaviti razpis, pri čemer pa bo novega direktorja lahko izbral nov minister. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.
Izvolite, gospa Jerajeva.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Glede na to, koliko mesecev traja izbira novega direktorja, glede na to, da imate tožbo predčasno razrešenega prejšnjega direktorja, vseeno mislim, da bi morali videti, kaj se bo zgodilo z vašim zakonom. Kot rečeno, če bi mislili resno z njim, ne bi šli v ta postopek. Ker bo s 1. 1. začela veljati nova ureditev – jaz se zavedam, da to še ni sprejeto. Vendar pa ste ga prinesli v parlament. Upate, kot ste sami rekli, da bo sprejet in da bomo z novo sestavo in na nov način organizirali slovensko kinematografijo oziroma film.

Jaz z odgovorom nisem zadovoljna in predlagam, da o tem opravimo razpravo, o odgovoru ministra, skladno s 246. členom Poslovnika.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa. V skladu z vašo zahtevo bomo odločali jutri v okviru glasovanj.

Prehajamo na naslednjo poslansko vprašanje, ki ga bo postavil gospod Jožef Horvat ministru za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Urošu Čuferju.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani ministri!

Minister za finance, dr. Uroš Čufer, danes se drugič na vas obračam kot na glavnega skrbnika državnega proračuna. Močno nas je presenetila informacija v sredini tega meseca, poudarjam, da smo v sredini maja, da je eden izmed ministrov vlade, tukaj prisoten gospod Samo Omerzel, presenetil javnost na novinarski konferenci in enostavno povedal, da mu je za subvencioniranje prevozov dijakov in študentov zmanjkalo denarja. Če bi se to dogajalo neke novembra, decembra, bi nekako človek razumel, ali pa tudi ne. Ker pa smo, poudarjam, v sredini maja, pa je mene osebno ta informacija močno osupnila.

Sprašujem, minister, dr. Uroš Čufer:

Ali to pomeni, da je državni proračun potreben takojšnjega rebalansa?

Seveda se tu takoj postavi vprašanje, ali ima vlada v odstopu ta pooblastila, da lahko Državnemu zboru predlaga rebalans, ker pač zmanjkuje denarja. Nek občutek dobi človek, da mladi, za katere radi pravimo, da morajo vsi imeti dostopen študij, lahko v tej državi vsi študirajo, ampak kar naenkrat pa zmanjkuje denarja za subvencijo prevoza, ki smo jo v tej državi z zakonom uvedli. Ker prihajam s Pomurja, ki je med slabše razvitimi regijami, je ta dodatna obremenitev za družine izjemno velika. Če imajo enega študenta, je to približno 100 evrov dodatno; če sta 2 študenta v družini, študirata v Ljubljani, je to 200 evrov. To je strošek, ki ga družine ne bodo mogle prenesti. Ko govorim in razmišljam ter želim skupaj z vami razmišljati, ali je potreben rebalans, želim spomniti tudi na črpanje evropskih sredstev. 25. marca letos je Odbor za zadeve Evropske unije nekako pomagal vladi in ji naložil, da izvede prerazporeditev proračunskih sredstev, da so lahko nekateri kohezijski projekti šli naprej, ker je bilo potrebo zagotoviti domačo udeležbo, če lahko tako rečem. Udeležbo Republike Slovenije. Se pravi, kar nekaj postavk, vi jih gotovo podrobno vse poznate, nekako visijo.

Zato se mi logično postavlja vprašanje:

Ali je potreben rebalans?

Kakšen je tu vaš razmislek, vaš pogled?

Se vam zahvaljujem za vaše odgovore. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, minister.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.
V bistvu rebalans ni potreben. Mislim, da bomo ta denar našli. Zdaj ravno delamo na tem, da pogledamo prioritete, na katerih postavkah je še denar – ni pa nujno, da ga na tistih postavkah tudi imamo do konca leta – in bomo našli ustrezno rešitev. Kar se tiče rebalansa na splošno, jaz vidim rebalans bolj kot poraz. Tisto, kar zame pomeni zmaga, je to, da če je potrebno, najdemo dodatne, nove ukrepe, pri katerih lahko privarčujemo. Z rebalansom se običajno stvari bolj kot ne sprijazni in potem se postavi cilj na višji ravni. Rebalansa definitivno ne bom predlagal. Dodatna sredstva za te vire pa se tudi danes iščejo, tako da mislim, da bomo danes to tudi zaključili. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, gospod Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, minister, za to obljubo. Dijaki, študentje in družine, pravzaprav vsi pričakujemo, da se bo to zgodilo čim prej. Bi vas prosil, če lahko postrežete s to informacijo, kdaj boste javnost obvestili, da ste našli denar znotraj proračunskih postavk. Upam, da potem ne bo trpel kakšen drugi program. Lahko ocenjujem, če bi se to zgodilo recimo naši vladi ali katerikoli desnosredinski vladi, bi najbrž danes imeli polno Šubičevo in Gregorčičevo mladih protestnikov. Jaz seveda, bog ne daj, ne pozivam k protestom. Vidim, da so tukaj mladi dokaj lojalni z vami, z ministrom Omerzelom, z vlado – to ugotavljamo ves ta čas, odkar obstaja vlada Alenke Bratušek. Verjamem pa, da so mladi tudi toliko pametni, da se rajši usedejo za mizo. Ampak ti odgovori morajo biti zelo hitri. Zato bi želel, da poskušate – tukaj imate priložnost – javnosti sporočiti, kdaj bo vlada rešila ta problem, da ne bodo dijaki in študentje ter tudi slovenske družine v skrbeh, še posebej tiste z manj razvitih področji, kot je pomurska regija. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, minister. Ni potrebe, pravite, po dodatnem odgovoru.
Naslednje vprašanje bo postavil gospod Samo Bevk ministru za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospodu Samu Omerzelu. Spoštovani gospod Horvat, predvidevam, da želite podati zahtevo za razpravo. Izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Spoštovana podpredsednica, hvala lepa, da razumete in da ne nasprotujete, da sem bil v zamudi.
Ampak dejansko me je ta gesta ministra za finance dr. Uroša Čuferja tako osupnila, da nisem takoj odreagirala. Zato ne bom zlorabil poslovnika, bom pa predlagal, ker sem zelo vpljudno prosil ministra, da bi povedal – saj nihče

ne zahteva datuma – kdaj bo ta zadeva rešena. Zadovoljen bi bil vsaj s tem, da boste rekli do konca tega tedna, do konca tega meseca. Tukaj nas spremlja 2 milijona državljanov in državljanov in ne moremo se kar tako igrati. Vsaj jaz sem očitno bolj odgovoren do teh državljanov in državljanov kot vi, minister, pa zdaj mi ne zameriti te ocene.

Mislim pa, da bi bilo dobro, da na seji Državnega zbora opravimo razpravo o tem, ker ne zaupam in sem izgubil upanje, da se bo ta problem solidno rešil. To mi dopušča Poslovnik Državnega zbora, in sicer 246. člen Poslovnika, drugi odstavek. Verjamem, da bo še kakšna seja Državnega zbora. Bojim se, da do tiste seje ta problem ne bo rešen. Naši mladi, dijaki in študentje niso kar tako, da bi jih pustili nekje ob cestnem jarku in da bi jim rekli, poglejte, ko dobite odgovor, ga dobite, če ga pa ne dobite, ga pa ne dobite. Tako se ne moremo pogovarjati. Zdaj sem izjemno slabe volje, da nam vlada ne more najti, na eni strani obljublja, tudi predsednica, da ne bo problem, ne vem, 115 milijonov pa ja ni nič, ali kolikor pač potrebujemo za subvencioniranje dijaških in študentskih prevozov. Zdaj pa enostavno ne moremo dobiti odgovora.

Se pravi, ko bo, bo – če pa ne bo, pa pač ne bo. To je odnos do državljanov, ki je nespodoben. Je nespodoben in ga tukaj močno problematiziram.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Ker smo nekoliko po Poslovniku šli, ker po navadi je postopek takšen: postavitve vprašanja, odgovor, postavitve zahteve za dopolnitev odgovora in odgovor ministra ter potem zahteva za razpravo. Jaz sem že napovedala gospoda Bevka.

Vendar postopkovno dajem kratko možnost, da minister na kratko odgovori.

DR. UROŠ ČUFER: Jaz se opravičujem, mislil sem, da sem bil v svojem prvem odgovoru jasen. Ampak jaz na tem področju merim čas v urah, kot sem rekel, računam, da bomo to zaključili tekom današnjega dne in da vam bomo to tekom jutrišnjega dne sporočili.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa, minister.

Besedo ima gospod Samo Bevk, ki bo postavil poslansko vprašanje ministru Samu Omerzelu.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, podpredsednica. Spoštovani zbor!

V državi imamo trenutno 16 izpitnih centrov in 9 oziroma 10 krajev izven, kjer se lahko opravljajo vozniški izpiti. Po novem pa naj bi se število izpitnih centrov in krajev, v katerih se opravljajo vozniški izpiti, zmanjšalo na 11. Pravilnik o izpitnih centrih je v pristojnosti ministra za infrastrukturo in prostor, zato to

poslansko vprašanje naslavljam gospodu Omerzelu.

Lahko razumemo strokovne in varčevalne razloge za načrtovano spremembo, ki jo vsebinsko pripravlja Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, težko pa razumemo mrežo oziroma geografsko razporeditev izpitnih centrov. V osrednji Sloveniji imamo na majhnem teritoriju zelo veliko izpitnih centrov, ki sicer zajemajo veliko število prebivalcev, kot so Ljubljana, Domžale in Kranj. Še nekaj takšnih zgostitev je po državi. Za vsa ta mesta je značilno, da so razdalje med njimi majhne, poleg tega pa imajo tudi dobre prometne povezave in gosto mrežo javnih prevoznih sredstev. Po drugi strani pa imamo po novem predlogu celo Posočje in idrijsko-cerkljansko regijo brez izpitnega centra. Če mogoče lahko pristajamo na kriterij kilometrov, pa je težko spregledati konfiguracijo terena in stanje cest na temu območju, kar vožnjo do najbližjega izpitnega centra podaljša in tudi podraži. Da ne govorim tudi o javnem prometu, da se kandidat lahko pripelje do takega izpitnega centra. Podobna situacija je tudi na Kočevskem. Mladi bodo morebiti lahko opravili vozniški izpit v kraju šolanja, vsi ostali pa se bodo morali do izpitnih centrov pripeljati po zelo dolgih. Naj povem samo podatek – recimo iz Bovca do Nove Gorice je 72 kilometrov, iz Trente celo 100 kilometrov v eno smer, iz Baške Grape ravno tako, prizadeti bodo tudi tisti, ki bodo delali izpite v občinah Idrija in Cerkno. Namreč, veliko teh krajev nima dobrih prometnih povezav, avtobusne povezave so slabe, da ne govorim, da ni železniške povezave. Najeti bo treba nekoga, da te bo peljal do tega izpitnega centra.

Vprašanje je:

Zakaj so centri tako razporejeni? Ali bo ministrstvo pred izdajo pravilnika ponovno pregledalo sedeže izpitnih centrov in mogoče pokrilo območja, ki centrov nimajo, ali pa prerazporedilo sedeže izpitnih centrov?

Zagotovo pa je treba za Posočje in idrijsko-cerkljansko regijo zagotoviti tako, kot je to ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovana podpredsednica, najlepša hvala za besedo.

Spoštovani poslanec, najlepša hvala za vprašanje. Kot ste sami navedli, Agencija za varnost v prometu je tista, ki pripravlja pravilnik in tudi skrbi za vse aktivnosti, ki so povezane s šolami vožnje in opravljanjem izpitov. Glede razlogov – zakaj sploh pobuda, iniciativa za sprejetje tega pravilnika. Dejansko imamo 2 pomembna razloga oziroma 2 krovni vsebini, zakaj se je v to smer šlo. Ena je vsekakor racionalizacija poslovanja. V vseh teh letih smo za 15 % zmanjšali število zaposlenih. Mislim, da je prav, da v teh težkih časih, kar se financ tiče,

tudi na tem področju racionalno gledamo na vse aktivnosti. Drugi razlog so pa strokovne podlage. Kar nekaj zahtev, kriterijev, ki jih morajo izpitni centri izpolnjevati, je povezanih tudi s prenosom evropskih direktiv, kjer v resnici zaradi priznavanja vozniških izpitov po celotni Evropi in tudi širše, recimo tudi z Japonsko imamo sporazum o medsebojnem priznavanju izpitov, ti kriteriji so malce bolj ostri; ne samo pri izpitu, ampak tudi pri pogojih opravljanja tega izpita. Vendar ne glede na to moram reči, ko gremo gledati število, v kateri smeri se je pravilnik pripravljala, v centrih, torej tam, kjer so izpitni centri, na sedežu, se bo še vedno lahko opravljal izpite. Ukinjajo se lokacije, ki so izven sedežev izpitnih centrov, in sicer z dosedanjih 10 na 3, vse to zaradi racionalizacije osebja, ki ga imamo. Če pogledamo konkretno Idrijo, kjer smo pogledali številke, imamo na letni ravni manj kot 200 oseb, ki opravljajo izpit, kar pomeni v povprečju manj kot eno osebo na dan. In na osnovi tega in strokovnih kriterijev, kot so recimo semaforizirano križišče, dvopasovne ceste, tudi avtocesta, na osnovi tega so se potem postavljali kriteriji. Pomembno je poudariti, da bodo še vedno lahko v šolah opravljeni vožnje oziroma izobraževanje in del praktičnega opravljanja izpita v domačem kraju, vsekakor pa je opravljanje izpita potem v tistem kraju, kot je bil zdaj predlog. Vendar ne glede na to in tudi na najino debato glede te problematike bi predlagal, da glede na problematiko, ki ste jo predstavili, in tudi glede same konfiguracije terena – sem razumel, da je tudi težava javnega prevoza vseh, ki opravljajo izpite, do samih lokacij problematična, da 50 do 70 kilometrov predstavlja včasih tudi uro in pol do dveh ur vožnje v eno smer – bi predlagal, da se ali v vaši poslanski skupini, ali pri nas na ministrstvu sestanemo s celotno ekipo Agencije za varnost v prometu. Tista, ki je celotno konfiguracijo in predlog centru, ki bi ostal, predlagala. Te dodatne momente predebatiramo in morda vidimo, da je potrebna kakšna korekcija, in najdemo ustrezno rešitev, da najprej zadovoljimo in pomagamo ljudem, da bodo lahko res v normalnih časovnih okvirjih prišli do izpitnih centrov.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, gospod Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala lepa za besedo, podpredsednica.

Zahvaljujem se tudi ministru, še posebej za to pobudo, da bi se pogovorili, kako to organizirati in morda tudi spremeniti. Ta statistika, da je samo eden na dan, seveda v Agenciji tako pravijo, ampak to ne drži. Izpiti so vsakih 14 dni in se nabere 10 kandidatov. Če bi bili izpiti na 3 ali 4 tedne, je lahko teh kandidatov še več, tako da ta argument ne pije vode.

Smo pa pogledali tudi statistiko najhujših prometnih nesreč in severna Primorska ima najmanj prometnih nesreč s smrtnim izidom

od vseh regij v Sloveniji. To so podatki za leto 2013, se pravi da smo na tem območju dobri vozniki. Ni kvaliteta opravljanja teh voznških izpitov ... Pa še nekaj resnici na ljubo – kdor je sposoben prevoziti cesto od Logatca, Idrije, Tolmina pa do Bovca, je prav gotovo dober šofer. Res pa je, da se lahko kakšno uro vožnje naredi tudi na avtocesti, tudi sam sem jo pred več desetletji delal, ko sem opravljal voznški izpit.

Minister, jaz sprejemem vašo pobudo, da se sestanemo s predstavniki Agencije in poskušamo urediti tiste bele lise, ki so na zemljevidu Slovenije. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite, minister.

SAMO OMERZEL: Hvala lepa za besedo.

Spoštovani poslanec, jaz se vam zahvaljujem za to pobudo in sem vesel, da ste sprejeli tudi pobudo z naše strani za obisk ljudi iz Agencije za varnost v prometu, ki so to pripravljali. Prepričan sem, da je ta pravilnik pripravljen v tej smeri, da najdemo skupno točko tako na eni strani iz strokovnih podlag, kot na drugi strani, da vseeno pristopimo, naredimo en korak bližje ljudem in da jim tudi pomagamo rešiti problematiko, ki ste mi jo predstavili. Prepričan sem, tudi sam bom dal podporo temu, če bodo dobri predlogi, kako kje še dodatno lokacijo utemeljiti s praviimi argumenti, bomo absolutno to tudi podprli.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Predno nadaljujemo s poslanskimi vprašanje, naj še za zapis magnetograma povem, da bo na zahtevo gospoda Jožefa Horvata za razpravo o njegovem postavljenem poslanskem vprašanju oziroma odgovoru ministra dr. Čuferja Državni zbor odločal jutri, v okviru glasovanj.

Gospod Jožef Jerovšek bo postavil poslansko vprašanje ministru za izobraževanje, znanost in šport, ki opravlja tekoče posle, dr. Jerneju Pikalu, ki je od 18. ure dalje danes službeno odsoten.

Izvolite, gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Spoštovani minister! Domovinska zavest, domoljubje, visoka identiteta pripadnosti državi so vrednote, ki jih sleherna nacija skuša razviti pri svojih državljanih. Državljeni jih pridobijo ali pa jih ne pridobijo v družini in vzgojno-izobraževalnem procesu. Žal je v Sloveniji domoljubje pogosto v medijih in v znatnem delu levičarskih intelektualcev, tudi v pedagoškem procesu, okarakterizirano kot predmoderna vrednota in zaničevano. Posledice pomanjklivega domoljubja in nacionalnega zavedanja opažajo tudi naši diplomati. Veleposlanik But ob izkušnji katastrofalnih

poplav v Srbiji pravi, citiram iz današnjega Večera: "Kot slovenski ambasador si lahko samo želim, da bi vsaj pol toliko nacionalnega zavedanja oziroma pozitivnih misli o svoji državi kot Srbi premogli tudi Slovenci." Pomanjkljive cilje pri domovinski vzgoji priznavate tudi vi, minister, ko ste vsem dijakom prvih letnikov srednjih šol razdelili knjigo Jugoslavija, moja dežela. 22. oktobra lani ste na vprašanje poslanke Jerajeve pisno odgovorili, citiram, "Razvoj in spodbujanje domovinske zavesti ni eden od ciljev projekta Rastem s knjigo." Pomislite. Navajam tudi eno posledico nizke državljanske vzgoje, to je nizka volilna udeležba v Sloveniji. Spoštovani minister. Skupaj s sorodniki ministra Lukšiča in strankarskimi veljaki ste bili izvajalec potratnega projekta, vrednega 1 milijon 400 tisoč evrov – Prenova državljanske vzgoje.

Zato vas sprašujem:

Kakšne so spremembe na kurikulumih predmetov, ki razvijajo domovinsko in domoljubno zavest v učnih načrtih za šolsko leto 2014/2015.

Sprašujem, ali predvidevate spremembe, ali pa bo ponovno prevladal ideološki interes levece po čim bolj šibki slovenski državljanski in domoljubni zavesti. In boste ponovno zapisali, da razvoj in spodbujanje domovinske zavesti ni cilj pedagoškega in vzgojnega procesa. Upam, da temu ni več tako, da se je to končalo. Vendar iz medijev, iz vaših obvestil ne izvemo, ali predvidevate pozitivne premike. In to ne samo v predmetu Državljanstva in domovinska vzgoja ter etika, ampak tudi pri slovenščini, zgodovini in vseh predmetih, ki oblikujejo patriotsko zavest. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Ker je dr. Jernej Pikalo danes odsoten od 16. ure dalje, kot je bilo že prej rečeno, gospod Jožef Jerovšek, vam bo minister odgovoril na naslednji seji v okviru odgovorov na poslanska vprašanja.

Gospod Marijan Pojbič bo postavil poslansko vprašanje ministru za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospodu Samu Omerzelu.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala, spoštovana podpredsednica. Spoštovani minister!

V vseh treh hčerinskih družbah Holdinga Slovenskih elektrarn, Dravskih elektrarn Maribor, Termoelektrarni Šoštanj in Soških elektrarn, so se nedavno na zborih delavcev seznanili s spremembo aktov o ustanovitvi, ki so ukinili nadzorne svete in omejili pooblastila direktorjem. Ugotavljajo namreč, da gre za poskus centralizacije HSE in za izključevanje predstavnikov delavcev pri sodelovanju upravljanja omenjenih družb. 12. 5. 2014 je koordinacija županov problemskega območja Maribor s širšo okolico pripravilo izjavo in jo bom citiral. "Izjava razširjene seje koordinacije

županov, poslancev in gospodarstva problemskega območja Maribor s širšo okolico. Razširjena koordinacija županov, v katero so vključeni župani problemskega območja Maribor s širšo okolico, poslanci problemskega območja, predstavniki gospodarstva, Štajerska gospodarska zbornica, Obrtna zbornica Maribor ter predstavniki Mariborske razvojne agencije ter Regionalne razvojne agencije za koroško regijo, je na svoji 6. seji dne 12. 5. 2014 podala naslednje stališče. Dravske elektrarne Maribor so pomemben gospodarski in razvojni subjekt v regiji, prav tako predstavljajo enega od nosilnih stebrov v energetiki na nivoju države. Težnja po centralizaciji odločanja, ki se je nazadnje odrazila v dogodkih prejšnjega tedna, ukinitvev vseh nadzornih svetov v družbah Holdinga Slovenskih elektrarn, terjajo jasno in odločno zahtevo po drugačni obravnavi Dravskih elektrarn Maribor v prihodnje. Razširjena koordinacija županov skupaj s poslanci in predstavniki gospodarstva odločno protestirajo proti ukinitvi nadzornih svetov v elektrarnah oziroma proti tovrstnim posegom v Dravske elektrarne Maribor. V kolikor država kot lastnik energetike ne bo upoštevala legitimnih interesov oziroma potreb celotne regije ter omogočila razvoj potencialov, ki ga ima energetika v koroški in podravski regiji, bodo akterji v obeh regijah prisiljeni zahtevati izločitev Dravskih elektrarn Maribor iz HSE."

Zato vas, spoštovani minister, sprašujem:

Ali podpirate konsolidacijo HSE na takšen način? Če da, zakaj.

Kakšno je vaše stališče do morebitne prodaje Dravskih elektrarn Maribor in Soških elektrarn Nova Gorica?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovana podpredsednica, najlepša hvala za besedo! Spoštovani poslanec, najlepša hvala za vprašanje.

Pa bom začel z odgovorom na zadnje zastavljeno vprašanje, s tem, da moram poudariti, da je to moje osebno mnenje, in prosim, da ga tako tudi razumete. Po vsem, kar sem videl v slovenski energetiki in kolikor poznam delovanje in funkcioniranje znotraj Holdinga Slovenskih elektrarn, absolutno ne podpiram prodaje Dravskih elektrarn in absolutno ne podpiram prodaje Soških elektrarn. Ampak še enkrat poudarjam, to je moje osebno mnenje. Ko govorimo o Holdingu Slovenskih elektrarn, je pomembno, da se zavedamo, da tudi v energetiki niso časi, kot so bili nekoč. Obdobja debelih krav so minila tudi v energetiki. Če pogledamo stanje energetike trenutno na evropskem nivoju, je sama cena električne energije v tem trenutku tako nizka, da ne podpira investicijskega in razvojnega cikla. Torej z drugimi besedami poenostavljeno rečeno, cena danes v rangu med 35 in 40 evrov za

megavatno uro je cena, ki ne omogoča investicijskega cikla v proizvodne dejavnosti. In to je nekaj, kar se bo sigurno v Evropi moralo spremeniti. V tem trenutku celotna Evropa, celotna politika energetike na tem področju stoji pred izrednimi izzivi in pred zelo težkimi odločitvami, kako bo evropska energetika šla naprej, da bo konkurenčna, predvsem v relaciji do ruske in ameriške energetike. Moramo se zavedati, da danes ekonomija v Ameriki nekje 30 % ceneje dobiva električno energijo, kot jo dobimo v Evropi. To posledično pomeni tudi nekonkurenčno evropsko gospodarstvo. Tukaj bomo vsi skupaj – tudi Slovenija, kot del Evrope, morali narediti korake, da bomo zagotovili električno energijo, ki bo omogočala konkurenčno gospodarstvo znotraj Evrope.

Če se vrnemo nazaj na Holding, v tem duhu mora tudi Holding Slovenskih elektrarn na pot racionalizacije svojega poslovanja. Tukaj ni nobenega dvoma in tukaj absolutno podpiram racionalizacijo. Če pa je ta način, ki ga je uprava HSE izbrala, pravi, pa mislim, da bi bilo nekorektno z moje strani, da bi to sodil. Vi zelo dobro veste, kakšna je vertikala odločanja. Sod je tisti, ki postavi nadzorni svet, in Sod je tisti, kateremu mora Holding Slovenskih elektrarn odgovarjati. Jaz upam, da je s Sodom kot predstavnikom lastnika usklajeno, na kakšen način se pelje racionalizacija znotraj Holdinga Slovenskih elektrarn. In še enkrat poudarjam, absolutno podpiram racionalizacijo Holdinga Slovenskih elektrarn, saj imamo znotraj investicijo v TEŠ, premogovnik Velenje, Dravske elektrarne, ki izredno dobro funkcionirajo, Soške elektrarne, hidroelektrarne, torej tudi investicija v srednjo Savo je znotraj Holdinga. Jaz še enkrat poudarjam, racionalizacija Holdinga – absolutno da. V podrobnosti in način racionalizacije se ne bi želel spuščati. Upam, da je usklajeno, kar uprava Holdinga dela, z upravo Sod in z nadzornim svetom. Prepričan pa sem, da bodo skupaj našli skupno točko, da se bodo dogovorili, kaj je prava pot. Tudi sindikati in delavci znotraj Holdinga Slovenskih elektrarn bodo razumeli, da je to potreba pot. Tista obdobja, ko so bile v energetiki omogočene investicije, ko smo imeli obdobja, ko je cena električne energije omogočala investicijske cikle, v tem trenutku niso takšna, zato je tudi poslovanje v sami energetiki potrebno temu prilagoditi.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, gospod Marijan Pojbič. Zadostuje. Hvala lepa.

Prehajamo na naslednje poslansko vprašanje, ki ga bo gospod Branko Kurnjek postavil ministru za kmetijstvo in okolje, ki opravlja tekoče posle, mag. Dejanu Židanu, ki je danes službeno odsoten. Izvolite.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica.

Spoštovanega ministra za kmetijstvo in okolje, mag. Dejana Židana, bi zaradi njegove odsotnosti prosil za pisni odgovor na moje vprašanje. Poznano mi je, da se pripravlja nova Uredba o komunalnih odpadkih. Njen drugi odstavek 4. člena ureja droben odkup odpadnega papirja in kartona ter odpadne kovine, in sicer določa, da kmetijstva te vrste odpadkov lahko oddajo tudi zbiralcu, ki ni izvajalec javne službe obdelave komunalnih odpadkov. Ista Uredba v 11. in 14. členu izvajalcu javne službe nalaga vzpostavitev potrebne infrastrukture za ločeno zbiranje odpadkov. To pomeni zagotoviti zbiralnico za ločen zajem papirja in kartona, zbirni center za ločen zajem kovin, zagotoviti ustrezen prevzem in vso potrebno infrastrukturo v zbirnem centru. Vse to mora izvajalec javne službe zagotoviti – zbiralnice, zbirni centri pa ostajajo prazni, saj predlagani drugi odstavek 4. člena dopušča oddajanje teh odpadkov drugim zbiralcem. S tem se tudi prihodek od koristi odpadkov preusmerja od izvajalcev javne službe drugim zbiralcem. Poleg izpada dohodka komunalnim podjetjem predlagana rešitev negativno vpliva tudi na cene komunalnih storitev, ki jih plačujejo naša gospodinjstva. Po metodologiji oblikovanja cen komunalnih storitev namreč na ceno vpliva tudi prodaja koristnih odpadkov. Ker prihodka od te prodaje ni oziroma bi lahko bili višji, plačajo gospodinjstva posledično višjo ceno. Zaradi tega učinka je predlagana rešitev tudi v neskladju z preteklo leto sprejetim vladnim operativnim programom ravnanja s komunalnimi odpadki, ki v točki 6.6 na strani 57 navaja, citiram: "Če se pri ocenjevanju stroškov ravnanja s komunalnimi odpadki upoštevajo tudi koristi zaradi pridobljenih sekundarnih surovin, se celotni ekonomski učinki ravnanja s komunalnimi odpadki v letu znižajo za okoli 100 evrov na tona, kar je manj od celotnih ekonomskih učinkov ravnanja s komunalnimi odpadki v izhodiščnem letu 2011." Takrat je bilo 125 evrov na tona. "Časovni potek vseh ekonomskih učinkov ravnanja s komunalnimi odpadki je prikazan na diagramu. Pri izračunu celotnih ekonomskih učinkov ravnanja s komunalnimi odpadki so upoštevane naslednje vrednosti sekundarnih surovin, pridobljenih z ločenim zbiranjem komunalnih odpadkov z namenom recikliranja." Je tudi navedeno, točno kaj.

Ministra sprašujem:

Ali bo po končanem oblikovanju vsebine Uredbe o komunalnih odpadkih ustrežneje in podrobneje uredil droben odkup koristnih komunalnih odpadkov pri zbiralcih, ki niso izvajalci javne službe?

Ali bo določbe Uredbe uskladi z vladnim operativnim programom ravnanja s komunalnimi odpadki ... / znak za konec razprave/ iz leta 2014?

Hvala za odgovor.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa, gospod Branko Kurnjek.

V skladu z vašo zahtevo vam bo minister mag. Dejan Židan posredoval pisni odgovor.

Gospod Zvonko Černač bo postavil ustno poslansko vprašanje ministru za pravosodje, ki opravlja tekoče posle, dr. Senku Pličaniču.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Spoštovani minister, pozdrav tudi vsem ostalim prisotnim.

Pred kratkim so bili objavljeni podatki raziskave, ki je bila opravljena na ravni Evropske unije, ki govori o zaupanju ljudi v pravosodne sisteme v njihovih državah. Slovenija je tudi po temu kazalcu pristala na zadnjem mestu. To je ta raziskava, med vsemi državami članicami je stopnja zaupanja v Sloveniji v pravosodje najnižja. Pravosodnemu sistemu v Sloveniji zaupa samo slaba četrtina, skoraj tri četrtine oziroma 73 % ljudi pa pravosodnemu sistemu v Sloveniji ne zaupa. Zaupanja v pravosodni sistem ni zaradi njegove neučinkovitosti, predvsem pa zaradi nepredvidljive in nekonistentne sodne prakse, ko ni odpravne norme, pač pa je od imena sodnice oz. sodnika in od imena obtoženca odvisno, kakšna bo sodba.

Vrhovno sodišče je v sodbi I lps 153/2012 dne 1. 3. 2012, s katero je razveljavilo neko sodbo, zapisalo, citiram: "Brez potrebnega utemeljevanja je jasno, da se obtoženec lahko brani le zoper očitke, da je storil konkretno opisano ravnanje, ne pa da je neugotovljenega dne zoper neugotovljene osebe na neugotovljen način storil, in tako dalje, kaznivo dejanje." Sodbe Vrhovnega sodišča predstavljajo del pravnega reda v Republiki Sloveniji. To sodbo, če je že osnovne, pravne in obče človeške norme zanemarilo, bi moralo pri svoji odločitvi spoštovati – pa je ni – tudi sodišče, ki je izreklo sodbo za dejanje, ki naj bi se zgodilo neugotovljenega dne na neugotovljenem kraju, na neugotovljen komunikacijski način, in tako naprej, torej brez dokazov. Ne le, da te sodbe ni spoštovalo oziroma upoštevalo prvostopno sodišče, enako je storilo tudi pritožbeno višje sodišče, ki je postavilo nov standard: sojenje in obsodbe brez dokazov. Gre za najbolj izstopajoč primer, ki pa še zdaleč ni edini. Na eni strani smo pričanje sojenjem in obsodbam brez dokazov, preganjanju duhovnikov, in to leta 2014 v osrčju Evropske unije, profesorjev, bivših ministrov, praviloma pripadnikov ene politične stranke zaradi izrečenih javnih besed ter javnih, a utemeljenih kritik državnih organov. Priča smo torej eklatantni zlorabi pravosodja in političnim procesom, ki bi se jih sramovali pred 25 leti, kaj šele danes. Na drugi strani pa smo priča založenim sodnim spisom, zastaranju tajkunskih procesov, večkratno preplačanim stečajnim upaviteljem, spregi med njimi in stečajnim sodniki, dolgotrajnim sojenjem in tako dalje. Pravna država je torej v krču, ne deluje, zato mladi odhajajo, celo bežijo, gospodarstvo šepa, država počasi, a vztrajno tone. Največji del

odgovornosti za tako stanje je na Vladi. Konkretno za pravosodje na ministru, ki odgovoren in pristojen za pravosodje.

Spoštovani minister sprašujem vas:

Kaj je po vašem razlog za nezaupanje javnosti v neodvisnost pravosodja?

Kaj je razlog, da je tudi po tem kriteriju Slovenija na zadnjem mestu in kdo je odgovoren za tako stanje?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, gospod minister.

DR. SENKO PLIČANIČ: Hvala. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovani gospod Černač!

Najprej bi rad povedal, da sta tako prejšnja kot sedanja vladna koalicija, čeprav različno sestavljeni, ugotavljali iste probleme na področju pravosodja. Če se boste spomnili, sam pravzaprav ves čas govorim isto in izvajam neke korake, ki sem jih zastavil že v tisti prvi vladi, v kateri sem sodeloval.

Najprej glede tega, kakšno je moje mnenje, zakaj je stopnja zaupanja v slovensko pravosodje splošno, v tem okviru še posebej za sodstvo, tako nizka. Mislim, da je eden glavnih razlogov povezan z dosedanjim delovanjem sodstva. Mislim na vsa leta po osamosvojitvi, ko so se sodni zaostanki kopičili, ko so se sodni postopki podaljševali in se praktični nič ni naredilo – govorim s strani izvršilne veje in zakonodajne veje oblasti, vsaka pač v okviru svojih pristojnosti –, da bi se to stanje spremenilo. Če to konkretno ilustriram; ko sem nastopil funkcijo ministra za pravosodje in javno upravo v tisti vladi, v kateri sva skupaj sedela, in potem bil kritičen do sodstva – takrat samo do sodstva, ne do ostalih delov pravosodja, mislim tu na državno tožilstvo, ker pač to ni bilo takrat v moji pristojnosti, ali je bilo v pristojnosti Ministrstva za notranje zadeve –, so se vsi čudili, kako minister za pravosodje kritizira sodstvo, če bi pa moral minister za pravosodje braniti sodstvo. In to je nek dokaz stanja, kakršno je bilo, preden sem nastopil to funkcijo; očitno ni nihče kritiziral sodstva. Sedaj ne govorim o kritikah kar tako, ker se pač nekemu zdi fino kritizirati, ampak kritizirati je treba tisto, kar ni dobro. In tisto, kar ni dobro, potem tudi popraviti, kjer to lahko, ampak najprej moraš diagnozo postaviti problema. Če je diagnoza slaba, to v konkretnem primeru pomeni kritiko, potem pač je treba kritiko izreči. Hočem povedati, če nadaljujem, zakaj je stopnja zaupanja naših ljudi v sodstvo in v druge dele v pravosodju tako nizka. Mislim, da je to eden glavnih razlogov, da je sodstvo v preteklosti bilo zelo neučinkovito, počasno in kot vsi vemo, počasna pravica ni pravica. Če želimo, da bo neka fizična oseba, nek državljan, državljanica ali podjetje prišlo do svoje pravice, potem mora sodstvo delovati hitro. Seveda je to zgolj en vidik delovanja sodstva – hitrost, učinkovitost. Drugi je vsebinski, sodstvo mora biti – in tudi drugi deli

pravosodja – kakovostno, vendar pa – in s tem se najbrž tudi vsi, ki v tej dvorani sedite ali sedimo, strinjate – ni v pristojnosti in tudi ne sme biti v pristojnosti izvršile veje oblasti. Nikjer v urejenih demokracijah ni, da se spušča v vsebino sodb, v vsebino sodnega odločanja; na splošno, torej, ker gre pač za samostojno vejo oblasti, je treba odločitve te veje spoštovati, tako kot velja v obratni smeri. Če pa bi prišlo tu do nekih hudih odklonov, ko gre za vprašanje kakovosti, ki bi bila ugotovljena na nekih višjih instancah, tudi na Ustavnem sodišču recimo, če govorimo o slovenskih organih, ali pa recimo na evropskih institucijah – mislim na Evropsko sodišče za človekove pravice –, ki bi kazale na neke sistemske probleme v slovenskem sodstvu in drugih delih pravosodja, potem je pa to seveda druga stvar – govorim ves čas še vedno o kakovosti, o vsebini –, potem je pa to druga stvar in potem bi morala tako zakonodajno telo kot vlada na to odreagirati. Če spremljate – in verjamem, da to počnete – podatke, ki jih Evropska unija objavlja v zvezi s stanjem v slovenskem sodstvu, potem boste ugotovili, da se je v tem času, odkar sem na tej funkciji, ta ocena, ki jo Evropska komisija oziroma njene institucije, njeni organi dajejo slovenskemu sodstvu, kar precej popravila. Res pa je, da ocenjujejo tudi oni samo en vidik delovanja sodstva, kar je tudi edino pravilno, in to je vprašanje učinkovitosti, hitrosti.

Tako smo v teh zadnjih letih nekatere premike dosegli, tako z zakonodajnimi spremembami, o katerih lahko kaj več v nadaljevanju povem, kot tudi z dejstvom, da je sodstvo samo v precejšnji meri spoznalo, da bo moralo precej korenito spremeniti svoje delovanje in nekako krona ali pa dokaz tega njihovega spoznanja, da je temu tako, je zaveza, ki sta jo Vlada in sodstvo sklenili pred časom in v kateri so se zavezali, da bosta marsikaj vsaka v okviru svojih pristojnosti spremenili.

Več pa v nadaljevanju .../izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Spoštovani minister, zdaj nisem dobil bistvenega odgovora, kdo je po vašem odgovoren za tako stanje. Ali ne čutite, da ste vi kot minister, pristojen za pravosodni, prvi najbolj odgovorni za to statistiko, ki je bila sprejeta na ravni neodvisne institucije na ravni Evropske unije in ki govori o tem, da je Slovenija tudi po tem kriteriju na zadnjem mestu in da je zaupanje v pravosodje na kritični točki. Celó nižje kot zaupanje v vlado, ki odhaja. Se pravi v neko politično opcijo. Torej, podatki so alarmantni. Govorimo o zaupanju, govorimo o odgovornosti. Govorimo o zaupanju v pravosodju, ki ga skoraj ni več; ni ga več zaradi številnih založenih spisov proti posvečenim tajkunom, ki so zastarali, ni ga več zaradi dolgotrajnih sodnih postopkov, ni ga več zaradi sojenja brez

dokazov. Ni ga več zato, ker ljudje na pravico čakajo predolgo ali pa je sploh ne dočakajo, in ni ga več tudi zaradi tega, ker ljudje gledajo tožilca, ki naj bi preganjal nekega slikarja, Čekuto v konkretnem primeru, za pol milijona evrov približno, ki jih je dobil od Patrie, kako se sprehajata po mestu.

Ali menite, da to vliva ljudem zaupanje v neodvisnost pravosodja in v neodvisnost sodstva?

Ali ljudem vliva zaupanje v neodvisnost pravosodja slika tovarišice Vesne Pavlič Pivk, predsednice okrajnega sodišča, sodišča, ki je na prvi stopnji obsodilo brez dokazov, s totalitarnimi simboli bivše države, ki je ni več?

Ali menite, da ta ravnanja sodnih predstavnikov, ki bi morali ravnati v skladu s številnimi zavezami, tudi v skladu z zavezami Bordojske deklaracije, ki govori o tem, da sodniki in tožilci morajo biti ljudje s trdno integriteto, da morajo kot najpomembnejši udeleženci sodnega sistema ves čas ohranjati čast in dostojanstvo svojega poklica in se v vseh okoliščinah obnašati primerno svoji funkciji?

Ali menite, da ta ravnanja – in so še številna druga, ni jih mogoče vseh pokazati – vzbujajo zaupanje v pravosodje?

Zakaj niste nič storili za izboljšanje tega stanja?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, gospod minister.

DR. SENKO PLIČANIČ: Hvala.

No, naj nadaljujem ravno tu, kolega Černač, torej, kakšna je odgovornost ministra za pravosodje splošno in moja konkretna.

Zdaj, postavili ste tezo, da nisem nič naredil, da bi se stanje v slovenskem pravosodju, sodstvu, državnem tožilstvu popravilo. Temu moram pač ugovarjati, mislim, da sem naredil kar precej, cel kup zakonodajnih zadev je bilo sprejetih, vi pa veste, da Ministrstvo za pravosodje pa kaj več od tega ne more narediti, vsaj če govorimo o sodstvu kot o ključnem delu pravosodja, torej do sodstva kot samostojne veje oblasti. Saj tukaj gre, zaboga, za samostojno vejo oblasti, ki mora sama večino tega posla opraviti!

Torej, če me sprašujete po odgovornosti, zakaj je zaupanje naših ljudi v sodstvo tako nizko, je glavna odgovornost tu na sodstvu samem. Ono je tisto, ki mora spremeniti svoje ravnanje in kot sem malo prej povedal, jih tudi že spreminja. Resda počasi, jaz bi si tudi želel, da bi se to hitreje dogajalo, ampak pač dogaja se s hitrostjo, s kakršno se. Ne vidim, kaj bi lahko, jaz kot minister pa mi kot vlada in tudi ne zakonodajno telo, drugega naredilo, kot da spreminja zakonodajo, da pač sprejema take zakone, ki bodo vprašanje odgovornosti za dovolj hitro sojenje, za druga vprašanja, ki so povezana z delovanjem sodstva, uredile bolj ostro, kot do zdaj, ali pa, da bo neka druga vprašanja zakonodaja uredila drugače. Ampak več od tega pa ne more ne vlada ne zakonodajno telo narediti, mora potem sodstvo

samo narediti. In še enkrat ponavljam, sodstvo je v teh zadnjih dveh, treh letih nekatere pomembne korake, ko gre za enega od ključnih vprašanj, zaradi katerih je stopnja zaupanja naših ljudi v sodstvo tako nizka, to je vprašanje hitrosti, naredilo. Statistični podatki kažejo, da so se v povprečju – zdaj govorim na splošno za vse vrste sodnih postopkov in tudi vse vrste sodnih zaostankov – in sodni postopki in sodni zaostanki v povprečju zmanjšali za 20 do 30 % v zadnjih treh letih, prej pa 20 let nič, prej se je pa 20 let samo podaljševalo vse.

Tako je to nek rezultat, verjamem pa, da ga naši ljudje ne občutijo. Vem, ko hodim okrog po Sloveniji in tudi ta statistični podatek povem, ki sem ga ravnokar tukaj vam, čeprav mi gre težko z jezika, ker je to pač neka statistika samo – 20 do 30% se zdi veliko in v resnici je, ampak večina ljudi še vedno ne občuti tega na lastni koži, zato je treba iti naprej s tem; ampak tisti, ki mora s tem iti naprej, je sodstvo samo. Tisto, kar je mojega, seveda sem nameraval še nadaljevati z zakonodajnimi spremembami, celo vrsto jih imam že pripravljenih ali pa v načrtu, če bi pač ta mandat nadaljevali, ga pač žal ne bomo in bo to moral narediti tisti, ki me bo nasledil na funkciji ministra za pravosodje.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želite gospod Zvonko Černač? Zahteva za razpravo.
Izvolite, gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Predlagam, da se opravi razprava o tem neodgovoru ministra glede stanja v pravosodju, ki je na eni strani pomanjkljiv, na drugi strani pa tudi ni najbolj realen oziroma resničen. Če bi bilo tako, kot smo poslušali, potem Ministrstva za pravosodje in ministra za pravosodje v tej državi ne potrebujemo. Minister za pravosodje opravlja to funkcijo skoraj dve leti in pol z manjšo prekinitvijo in v tem času ni bilo na področju izboljšanja pravosodnega sistema strojeno ničesar; nasprotno, stanje se je poslabšalo. Minister bi se moral tudi oglašiti v javnosti, ko gre za odklone, ko gre za kršitve dokumentov, ki so bili sprejeti ali na ravni Državnega zbora, Vlade ali na ravni evropskih institucij. Ni se oglašil v primeru, ko se je tožilec, ki preganja obsojenca, sprehajal z njim po ulici, kar vzbuja dvom v nepristranost tožilstva; ni bilo predloga o tem, da se tega tožilca razreši, ni bilo predloga o tem, da se generalnega državnega tožilca razreši zaradi tega, ker ne izpolnjuje pogojev niti za imenovanje, ker je kršil človekove pravice v prejšnjem sistemu, ko je za postavitve križa preganjal kazensko duhovnika; ni bilo odziva v primeru je v javnost prišla fotografija tovarišice Vesne Pavlič Pivk, predsednice okrajnega sodišča, odete v totalitarne simbole – fotografija, zaradi katere bi, sem prepričan, v zgodnjih 90. letih izgubila funkcijo, ki jo opravlja, in tako bi moralo biti tudi danes. V naši zakonodaji imamo

mehanizme za imenovanje in mehanizme za razrešitev tudi tistih, ki imajo trajni sodniški mandat.

Če bi bilo stanje v našem pravosodju resnično tako dobro, potem gotovo ne bi bilo zaupanje v pravosodni sistem na najnižji točki doslej; na najnižji točki doslej, na zadnjem mestu smo v okviru vseh držav Evropske unije. 73 % ljudi ne zaupa pravosodnemu sistemu, recimo v sosednji Republiki Avstriji jih zaupa 78 %, samo 20 % je takih, ki temu sistemu ne zaupa. Slika je obrnjena. Naša severna sosedja, s katero delimo tudi neke tradicionalne vrednote iz preteklosti, ima popolnoma obrnjeno stanje, verjetno zaradi tega, ker so te stvari pravočasno uredili, ali pa zaradi tega, ker mi nismo uredili tega, kar so recimo naredili v Nemčiji, ko so sodnike v priključeni Vzhodni Nemčiji takrat enostavno razrešili. V Sloveniji se ne spomnim, da bi bil razrešen en sodnik, ne spomnim se, da bi bil ... Mislím, da jih je bilo na prste ene roke razrešenih žilcev, stanje je pa slabo, porabimo denarja bistveno več kot v Evropski uniji za funkcioniranje pravosodnega sistema, njegova učinkovitost pa je bistveno bistveno pod povprečna. Odgovoren minister bi moral nekaj storiti za spremembo tega stanja.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

V skladu z vašo zahtevo za razpravo glede na odgovor na vaše ustno poslansko vprašanje, gospod Černač, bomo odločali jutri v okviru glasovanj.

Gospod Jože Tanko bo postavil poslansko vprašanje ministru za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospodu Samu Omerzelu.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Lani jeseni je prišla Vlada s proračunskim paketom za leti 2014 in 2015 in na postavki sredstva za upravljanje, tekoče vzdrževanje cest bistveno znižala postavke v obeh letih, na približno isti ravni pa so preostale postavke za investicijsko vzdrževanje in pa gradnjo državnih cest.

V kumulativni je šlo na obeh postavkah za znižanje v višini približno 30 % v posamičnem letu. Zdaj to pomeni, da se je na nek način Vlada sama zavestno odpovedala tudi ukrepom na državnem cestnem omrežju. Mi smo kot poslanska skupina ocenili, da je treba na tem delu ukrepati, zato smo tako za leto 2014 kot za leto 2015 predlagali amandma k proračunoma, vendar ta amandma, v višini za vsako leto petdeset milijonov, ni bil sprejet.

Na nek način pomeni to velike probleme, še posebej zato, ker se ukrepi na prometnem državnem cestnem omrežju ne izvajajo v skladu z dinamiko, vmes so se pojavili še dodatni problemi v zvezi z nekaterimi nevarnimi odseki in tudi mostovi, prišlo je do uvedbe določenih omejitev, tako prometnih,

enosmernega prometa, kot tudi v zvezi z obremenitvijo.

Sprašujem ministra:

Zakaj je pristal na tako veliko znižanje na teh dveh postavkah, če vemo in spremljamo, da je denarja na računih države ali na depozitih, ki jih ima država?

Več kot dovolj ga je bilo takrat in ga je tudi sedaj. S tem, ko ste na to pristali, ste v bistvu pristali tudi na vse težave, ki se pojavljajo z vzdrževanjem in obnovo cestnega omrežja.

Zanima me pa tudi:

Kaj ste, potem ko so bili proračuni sprejeti, predlagali in kdaj, da bi se ti prometni zamaški in nevarni odseki, ki so se pojavili, sanirali?

Kaj se tudi predlagali v smislu ne samo teh ukrepov znotraj ministrstva, ampak tudi kar zadeva spremembo na posameznih proračunskih postavkah?

Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovana podpredsednica, hvala za besedo. Spoštovani gospod poslanec, najlepša hvala za vprašanje!

Kar navajate glede sprejemanja proračuna za leto 2014 drži. Ministrstvo za finance nam je vsem ministrstvom dalo limite, v okviru katerih moramo planirati porabo za leto 2014. Na našem matičnem odboru v Državnem zboru je bilo tudi zapisano, da ob sprejemu proračunov za leto 2014 moramo v okviru Ministrstva za infrastrukturo in Vlade najti sredstva, ki niso bila zagotovljena v dovolj veliki meri za leto 2014.

Sem bil takrat politično naiven? Danes je odgovor na to: da. Takrat ob sprejemanju proračuna za leto 2014 sem verjel, kajti, ko smo sprejemali proračun in prerazporejali sredstva, ki so nam bila namenjena, smo imeli dogovor znotraj Ministrstva za finance, da bomo tekom leta 2014 našli ta sredstva, da se ob sprejemanju postavimo v okvire, ki so nam bili zadani in da bomo tekom leta potem ta sredstva s skupnimi naporí našli in prerazporedili za celoten paket manjkajočih sredstev v okviru našega proračuna.

Potrebno in pomembno se je zavedati, da ko govorimo o paketu in o številki, ki sem jo tudi javno na tiskovni konferenci objavil, 115 milijonov evrov – govorimo o celotnem paketu odgovornosti znotraj Ministrstva za infrastrukturo in prostor. Naše ministrstvo je odgovorno znotraj Direktorata za promet za subvencioniranje prevozov dijakov in študentov v šole, za obvezne gospodarske javne službe na železniški infrastrukturi. Republika Slovenija je direktno lastnica železniške infrastrukture in Slovenske železnice opravljajo samo storitev vzdrževanja in potniških prevozov za Republiko Slovenijo, pa seveda na državnih cestah, ki jih vi omenjate, predvsem v smislu tistega minimuma,

ki ga rabimo, zato da zagotovimo zakonske minimume na državnih cestah. Po sprejetju proračuna smo na ministrstvu takoj pristopili k iskanju rešitev in predlogov Ministrstvu za finance z željo, da skupni predlogi potem romajo tudi na Vlado in jih kot Vlada sprejememo. Ker me sprašujete po konkretnih aktivnostih, bom tudi kronološko nekaj zelo konkretnih primerov navedel.

Prva stvar, h kateri smo pristopili po sprejetem proračunu, je bilo reševanje financiranja v okviru Slovenskih železnic. Novembra 2013 smo pripravili Zakon o Slovenskih železnicah, kjer smo želeli dolg slovenske države do Slovenskih železnic v višini 134 milijonov evrov zagotoviti na način, da bodo Slovenske železnice lahko reprogramirale svoje kredite in da imajo hkrati na razpolago terjatve do Republike Slovenije. To je bil prvi predlog reševanja celotnega paketa finančnih težav oziroma primanjkljaja znotraj našega proračuna. Predlog zakona je bil poslan na Ministrstvo za finance, kjer pa na žalost ni bil usklajen oziroma ga niso želeli podpreti in tako ta zakon tudi ni romal na Vlado. Naslednji korak, ki smo ga naredili, eden od korakov v tej fazi iskanja rešitev, je bil narejen 19. 3., ko smo predlagali celoten paket gradiva na Odboru za gospodarstvo in v obravnavo Vladi. Tu smo govorili o celotni problematiki reševanja vsega, kar sem do zdaj navedel, plus situacija, ki se nam je zgodila z žledolomom. Ravno tako je to celotno gradivo bilo umaknjeno iz procedure in ni prišlo do obravnave na Vladi. Podobno situacijo smo ponovili 18. 4. in podobno ponovili celotno gradivo in s predlogi konkretnega reševanja poskušali dati na Vlado 22. 4. 6. 5. smo končno dosegli, kljub temu da je bilo gradivo neusklajeno na Odboru za gospodarstvo, da damo naprej na Vlado. Tudi minister za finance se je strinjal, da gre naprej, vendar je na željo predsednice Vlade na seji Vlade bilo to gradivo umaknjeno in ga kot Vlada takrat nismo uspeli obravnavati. V torek, 13. 5., sem naredil še zadnji poskus reševanja celotne problematike za mizo v zasedbi minister za finance, predsednica Vlade in jaz. Ker kljub temu ... /znak za konec razprave/... pri iskanju rešitev za skupno mizo nismo bili uspešni, sem se odločil za tiskovno konferenco in predstavitev problematike javnosti.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Moram ugotoviti, da naša poslanska skupina pri obravnavi proračuna ni bila naivna. Veste, da smo tako za železniški del kot za prometni del za leto 2014 in 2015 vložili amandmaja, za vsako leto in za vsako področje po 50 milijonov. Kar preseneča, je to, da kljub vsem tem opozorilom Vlada ni pritegnila našim predlogom amandmajev. In kar je še hujše, tudi poslanci koalicije naših amandmajev niso

podprli. Niti eden od poslancev koalicije ni glasoval za podporo našim amandmajem. Problem, o katerem govoriva, je velik. Sam sem se tu omejil samo na infrastrukturni del, ne na subvencioniranje. Tisto, kar je bilo razlagano, da se bo poskušalo vgraditi z nekimi drugimi mehanizmi in rešitvami – kot vidite, je nemogoče. Če denarja ni na proračunski postavki, denarja praviloma tudi tam ni in ga ni mogoče dopolniti z drugimi viri. Preseneča pa to, da je v sistemu proračuna Republike Slovenije ogromno denarja, ker si ga je država tudi ogromno sposodila, veliko tega denarja je neaktiviranega, minister za finance, ki sedi stol pred vami, je govoril o "bufferjih", ki so polni še za ne vem koliko mesecev naprej. Ne more pa vlada zagotoviti ali pa noče zagotoviti za nujne ukrepe na železnicah, nujne ukrepe na cestah. To, menim, da je problem, in pričakujem, gospod minister, ne glede na to, da se pač mandati iztekajo, da boste aktivno naredili vse potrebno za reševanje problemov na cestah in na železnicah. Upam, da imate pred seboj tudi še kakšen dodaten program.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Najlepša hvala za besedo in najlepša hvala za to dodatno razmišljanje okoli problematike tudi v širšem smislu.

Še enkrat, preden sem naredil korak in to problematiko predstavil tudi javnosti, sem sam sebe najprej vprašal, ali sem naredil čisto vse možne potrebne korake, da znotraj te ekipe, katere del sem bil v tem dobrem letu, ali sem res naredil vse korake, da najdemo rešitev. In na žalost je bil odgovor meni samemu, da sem res naredil vse korake in da enostavno je treba to pot peljati naprej, predvsem z namenom, da tisti minister, ki bo prišel za menoj na to ministrstvo, ne bo nasledil te 115- oziroma 100-milijonske luknje.

Ne glede na to, da smo vlada v odhajanju, želim, da to problematiko rešimo. Kot ste sami ugotovili, tudi matični odbor je zapisal eksaktne številke pri sprejemanju proračuna, v katerih okvirjih nam sredstva primanjkujejo in moram reči, da sem bil politično naiven. Odgovor na to je vsekakor: da. Vendar še enkrat, na tem bom stal tudi v tej funkciji, v svojem privatnem življenju, beseda v življenju mora nekaj pomeniti. Še posebej ministra. In še enkrat bom poudaril, kot državljani Republike Slovenije si ne želim imeti ministrov in ministrice, ki ne držijo besede. Če smo imeli dogovor, da bomo to problematiko reševali, potem bi se tega morali tudi držati. Ne glede na vse storjeno, bi v življenju še enkrat naredil isto in tudi zaradi te situacije v življenju ne bom izgubil zaupanja v besedo človeka. Tega se bom naprej držal, je pa dejstvo, da pa bi vsekakor s temi izkušnjami, ki jih imam, v podobnih situacijah definitivno odreagirala drugače in bi verjetno veliko prej opozoril na to problematiko. Vendar ne glede na to, glede tudi

na to, kar ste sami navajali izjave okoli sredstev, ki so na razpolago v tej državi, pa ne glede na to, v katero kategorijo spadajo, še vedno upam in verjamem, da bomo zmogli dovolj modrosti kot ekipa v odhajanju, da bomo skupaj našli način, da zagotovimo sredstva za subvencioniranje dijakov in študentov do konca leta 2014, da bomo zagotovili sredstva, da bodo Slovenske železnice in infrastruktura normalno funkcionirale, da bo podpora razvoju slovenskemu gospodarstvu – v primeru kolapsa Slovenskih železnic tudi Luka Koper več ne funkcionira –, in da bomo zmogli dovolj modrosti in moči, da bomo našli sredstva, da vsaj zakonski minimum za državne ceste zagotovimo in da posaniramo tiste najbolj nujne infrastrukturne dele na državnih cestah. To upanje še vedno imam.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod Jože Tanko. Zahteva za razpravo.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Gospod minister je v tem delu, kar sem imel vprašanj, odgovoril korektno. Moram pa ugotoviti, da je veliko neskladje, kar zadeva potrebe ministrstva in aktivnosti ministrstva in pa med tistim, kar odloča in ravna Vlada in je pristojnost Vlade Republike Slovenije. Zato predlagam, da o odgovoru ministra in v povezavi s problemi, ki jih je omenil, pri funkcioniranju Vlade na tej seji odločamo o tem, da se o odgovoru ministra opravi razprava predvsem zato da bi s to razpravo vplivali na vlado v odhajanju, da glede na razpoložljiva velika finančna sredstva, s katerimi razpolaga Vlada, zagotovimo prerazporeditve na postavki, ki so ta trenutek nujno potrebne. Gre tako za vzdrževanje prometne infrastrukture, gre za nekatere druge zadeve s področja dela ministrstva, ki so povezane s socialnimi ukrepi, kot je subvencija prevozov dijakov in študentov. Mislim, da ni nobene potrebe, da bi to razpravo blokiral. Nujno potrebno je, glede na vse probleme, ki jih je minister povedal, naštel, to se pravi glede dveh, treh mesečnih prizadevanj in na tem ni bilo nobenih napredkov, da poslanci s svojimi odločitvami, svojim glasovanjem, svojo razpravo tudi omogočimo tisto, kar je ta trenutek mogoče storiti glede na to, kar smo slišali nekaj dni nazaj na eni poslovnih konferenci.

Če ima država 4,5 milijarde evrov depozitov, težave pa imamo z nujnimi ukrepi pri zagotavljanju elementarnih zadev na posameznih področjih, potem je potreba, da poslanci tudi ukrenemo, sploh če smo dobili informacije iz prve roke, da je velika kolizija znotraj vladnih resorjev in tudi pogledov na posamezna področja. Zato zahtevam, da o odgovoru ministra opravimo razpravo. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

V skladu z vašim predlogom, gospod Jože Tanko, torej zahtevo za razpravo o odgovoru gospoda ministra, bomo odločali jutri v okviru glasovanj.

Mag. Stanko Stepišnik bo postavil poslansko vprašanje ministroma za finance dr. Urošu Čuferju, ki je danes tukaj z nami, prisoten, in ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki opravlja tekoče posle, gospodu Metodu Dragonji, ki je danes službeno odsoten. Izvolite, mag. Stepišnik.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Hvala lepa, gospa podpredsednica, za besedo. Spoštovani gospod minister!

Moje vprašanje je predvsem:

Kako odpraviti ta kreditni krč do podjetij, predvsem z namenom, kako skupaj najti v čim krajšem času način, da bodo podjetja dobila ustrezna finančna sredstva? Ne gre za kritiko, ampak nadaljnje iskanje poti, kako bi se to uresničilo.

Na eni strani imamo banke, ki znižujejo svojo bilančno vsoto v zadnjih 5 letih s 50 milijard na 40 milijard, in predvsem so se krediti za podjetja znižali od leta 2008 z 20 milijard na 11 milijard. Res je, da je tudi med podjetji dosti kreditov, ugotavlja se nekje cirka 10 milijard. Na drugi strani gre pri bankah za dokapitalizacijo z davkopačevalskim denarjem. Okrog 3,2 milijarde smo dali lansko leto, konec leta 2013, in prenesli kar precej slabih terjatev na Družbo za upravljanje terjatev bank, tudi okrog 3,5 milijarde. Slabe terjatve še vedno znašajo z boniteto C, D in E med 7 in 8 milijardami. Zadolževanje države je bilo v letu 2014 za 3,4 milijarde, in tako kot je bila vaša izjava, imamo med 4,2, 4,8 milijarde nekje denarja za reševanje likvidnostnih problemov v naslednjem letu. Res je, da se je bruto dolg države povečal na 42 milijard, medtem ko je država povečala za 8 milijard zunanji dolg.

Na drugi strani imamo podjetja, ki so zadolžena. Glede na poročilo Evropske komisije iz februarja je slovensko gospodarstvo najbolj zadolženo v evrski skupini. To poročilo je predvsem usmerjeno k zadolženosti slovenskega gospodarstva, sanaciji bank in krepitvi konkurenčne sposobnosti slovenskih podjetij in k strokovnim reformam javnega sektorja. Po podatkih Evropskega statističnega urada Eurostata so slovenske podjetja iz nefinančnega sektorja v povprečju najbolj zadolžena glede na ustvarjeni dobiček od podjetij iz vseh držav članic evrskega denarnega območja. Za 1 evro ustvarjenega čistega dobička imajo v povprečju najetega 17,2 evra dolga. Velik problem so tudi neplačila. Več kot 50 dni je ročnost plačil v Sloveniji. Pri nekaterih podjetjih grejo te številke tudi čez 100 dni.

Prosim najprej ta del, pa potem mogoče naprej.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Sedaj bo odgovoril minister za finance doktor Uroš Čufer. V primeru, da bo čas za odgovor še ostal, vam lahko odgovori minister za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki opravlja tekoče posle, gospod Dragonja, ustno na naslednji seji ali pisno. Izvolite, doktor Čufer.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.

Mogoče bi samo vprašal: pri obilici dejstev, ki sem jih slišal, sem spregledal, kaj je bilo vprašanje.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Izvolite.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS):

Spoštovani Uroš, gospod minister, oba veva, kaj je slovenski problem. Slovenski problem je kreditni krč, nepridobivanje sredstev za mala, srednja in velika in mikro podjetja za investiranje, za obratni kapital, za naložbe. Naredili smo posojilni sklad pri SID banki za 500 milijonov evrov. Več programov je, ampak do sedaj je tega zelo malo porabljene. Nobeden ne dela nič na kriterijih. Kriteriji so mogoče preozko zastavljeni. recimo, morali bi biti bolj zrahljani. Verjetno je tu tudi naloga Gospodarske zbornice, da bi se lahko vključilo v posojilo več podjetij. Saj rešitve so, ampak želim slišati vašo rešitev:

Kdaj se bo ta kreditni krč odpravil in kdaj bodo podjetja lahko prišla do denarja v bankah?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Izvolite, gospod minister.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.

Mislil, da se velik del tega vprašanja nanaša na mojega kolega, ministra za gospodarstvo. Bi pa mogoče, kljub temu da ne bom samo prelagal vsega na kolega, povedal to, da je bilo za odpravo kreditnega krča kar nekaj stvari narejenih v zadnjem obdobju zadnjega leta.

Mogoče bi začel s tem, da je bila opravljena sanacija bank, ki še ni popolnoma zaključena, pa vendar kljub temu teče. Dve največji banki oziroma tri banke so bile dokapitalizirane; z dveh so bile prenesene slabe terjatve. V eni od bank je treba drugi del transakcije še narediti, ko dobimo dokončno dovoljenje od Evropske komisije, in v četrti banki teče postopek državne pomoči, kar tudi sledi.

Tisto, kar je pomembno za naprej, da ne bomo gledali samo za nazaj, je to, da se te transakcije z bankami zaključijo, in drugi del, da se pravzaprav fokus pozornosti preusmeri na razdolževanje podjetij, ker banke lahko posojajo podjetjem, ki so v dobri kondiciji. Tukaj se je videlo, da so se od začetka leta do zdaj tudi pogoji financiranja podjetij izboljšali. To se kaže na podatkih, ki jih spremljajo tudi nekatere slovenske institucije, kot je Banka Slovenije. Vidi

se pa tudi, da je potrebno še kar nekaj narediti na področju razdolževanja podjetij, ker dokler imamo prezadolžena podjetja, pravzaprav nimamo kreditnega krča, ampak imamo pravzaprav krč sposobnosti najemanja dodatnih virov in prestrukturiranja.

To je zdaj, kar je pravzaprav v fokusu in kar nekaj večjih podjetij je ta trenutek v postopkih razdolževanja.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Magister Stepišnik, izvolite.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS):

Dejansko je res, da je zadolženost velik problem slovenskega gospodarstva – to sem že prej povedal – oziroma na drugi strani podkapitaliziranost. Pač, podjetja, ki so dobra, izvozna, ki so izvozno usmerjena, imajo razvojni potencial, inovacijski potencial, imajo kadrovske potencial, imajo premalo lastniškega kapitala. Dobro vemo, da bi najprej morali lastniki dokapitalizirati podjetja, vendar zaradi narave lastninjenja v Sloveniji, šibkosti lastnikov, je pač treba najti druge modele, vire, kako povečati kapital v podjetjih. Tu gre za sklad podrejenega kapitala, lahko tako, kot je bilo obljubljeno s strani ministra za gospodarstvo, gre za vezani kapital, kapital, podoben kot je podrejeni kapital, z ročnostjo, ne vem, deset let, ali pa gre za nove finančne instrumente kapitalskih skladov, ki jih v Sloveniji ni. Mi imamo pač konvencionalni pristop teh komercialnih bank, pri katerih bi lahko minister za finance in država spodbudila predvsem Družbo za upravljanje terjatev bank ali pa Slovenski državni holding za konvertiranje kreditov v kapitalne deleže tam, kjer lastniki želijo, da izstopijo kot lastniki iz podjetja. Če tega ne bomo naredili v zelo kratkem času, se nam lahko zgodi, da bodo šla v stečaj dobra izvozna podjetja in bo več kot 10 tisoč zaposlenih v teh podjetjih končalo na zavodu za poslovanje. Zato je izredno pomembno, kako najti nove modele financiranja za podjetje.

Poglejte, danes dejansko podjetja ne dobijo kreditov zaradi tega, ker se vedno starta na garancijo nepremičnin. Ampak, podjetja imajo kaj drugega. Lahko imajo, recimo, 50 zaposlenih z visoko izobrazbo, pa nimajo toliko nepremičnin, ampak imajo človeške vire, imajo človeški kapital; imajo, recimo, zelo visok tržni delež ali pa imajo zelo inovativne, visoko produktivne, visoko zahtevne produkte: ali so storitve ali pa predmeti, izdelki. In država pač mora po mojem ustvarjati takšne pogoje, da je čim več takšnih izdelkov z visoko dodano vrednostjo, to finančno okolje pa mora pospremiti ta podjetja vsaj s tistim obratnim kapitalom, ker danes se soočamo ne samo s pomanjkanjem obratnega kapitala, ampak tudi na trgu, kjer je večja konkurenčnost, je problem ročnost plačil. Recimo, tujci kupujejo, plačujejo z ročnostjo na koncu projekta in če projekt traja eno leto, ti plača na koncu leta. Ti pa moraš za

eno leto zagotoviti nekje finančna sredstva za obratni kapital. Ali je pogodba dovolj za pridobivanje sredstev za obratni kapital itn? Manjkajo tudi določeni mehanizmi za kreditiranje naših kupcev v izvozu, ne samo nas, ki izvažajo v Sloveniji naše ... /izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Stanko Stepišnik, pričakovala sem, da boste mogoče tudi še podali v skladu s poslovnikom postopkovni predlog. Verjetno pričakujete odgovor. Preostalo je nekaj minut časa za odgovor ministra Dragonje oziroma verjetno pisno, da vam odgovori.

Torej vam bo v skladu z vašo odločitvijo minister Dragonja, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki opravlja tekoče posle, odgovoril pisno.

Gospod Danijel Krivec bo postavil poslansko vprašanje ministru za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Urošu Čuferju, ter ministru za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospodu Samu Omerzelu.

Izvolite, gospod Krivec.

DANIJEK KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Lep pozdrav obema ministroma, ki opravljata tekoče posle!

Pa bom kar na začetku najprej postavil vprašanje, da ne bo kasneje kakšnega zapleta. Spoštovana ministral! V zvezi z Zakonom o ukrepih za odpravo posledic žledu med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 vaju sprašujem:

Zakaj se slovenskim podjetjem distribucije električne energije skladno z Zakonom o ukrepih za odpravo posledic žledu med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 ni dodelilo niti evra izmed 15 milijonov evrov, ki so bili za to predvideni?

Sam interventni zakon je bil sprejet ravno zato, da se pospeši sanacija te škode in da se tudi na nek način omogoči različnim gospodarskim subjektom, da to naravno nesrečo nekako hitreje sanirajo. Iz tega naslova so bila namenjena tudi ta sredstva, ki so bila med drugim v interventnem zakonu zelo natančno opredeljena, za kaj so lahko porabljena. Med drugim so bila predvidena tudi za pomoč elektro distribucije za neposredne stroške, predvsem stroške, ki so jih imeli za uporabo agregatov, ki niso predvideni v nobenih dokumentih, ki jih imajo elektro distribucije in niti niso vezani na zavarovalne police, ki jih imajo za svoje objekte. Zato mi je vseeno presenetljivo, da v tem času od tega dogodka do sedaj ni prišlo niti do evra refundacij v tej smeri ali pa vsaj do nekih preliminarnih akontacij, kar je v takih situacijah tudi neka običajna praksa. Še več, odgovor, ki smo ga oziroma ki sem ga prejel na svoje vprašanje ministrstvu za infrastrukturo in prostor z dne 28. april govori, da bo odpravljanje posledic potekalo dvofazno in da tako deluje tudi komisija, ki pač v prvi fazi pripravlja popise in

razrez sredstev za področje cestne, železniške in energetske infrastrukture, in ga posredoval državni komisiji za odpravljanje posledic naravnih nesreč. Kasneje tudi pravi – se pravi, to je kakšnih 14 dni –, da je gradivo, ki ga je Vlada prejela pretekli teden, obravnavala in sprejela in da je bilo Ministrstvu za infrastrukturo in prostor dodeljenih 4,8 milijonov za vsa tri omenjena področja, kar mislim, da je zelo malo glede na obseg havarije, ki je bila. Pravi tudi, da bo v drugi fazi komisija za pregledovala in pripravila sanacijske programe, ki bodo potrjeni tudi s strani komisije za odpravo posledic naravnih ... /znak za konec razprave/ ... pripravilo gradivo za Vlado in Vlada bo kasneje sanacijski program potrdila.

Menim, da je ta postopek zelo dolg in zato sprašujem:

Zakaj še ni bilo niti evra refundiranega podjetjem?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Prvi bo odgovarjal minister za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospod Samo Omerzel.

SAMO OMERZEL: Spoštovana podpredsednica, hvala za besedo. Spoštovani gospod poslanec, hvala za vprašanje!

Najprej bi želel, da poudarimo, da ta del stroškov, o katerih govorimo in ki so vezani na interventni zakon, je en segment. Drugi segment je povezan s škodo, ki je nastala in je povezana z dolgoročno sanacijo celotnega omrežja. Tam govorimo o rangu 65 milijonov evrov stroškov na distribucijah oziroma nastale škode, ki bo del dolgoročne sanacije in vzpostavljanja infrastrukture.

Pri konkretnem vprašanju, ki mi ga postavljate, povezano s sredstvi za odpravo škode po interventnem zakonu oziroma za refundacije stroškov, imamo po sklepu Vlade namenjenih 800 tisoč evrov za refundacijo stroškov, povezanih z agregati. Dodatno imamo zagotovljenih 200 tisoč evrov iz naslova slovenskega operaterja distribucijskega omrežja, tako da v celotni vsoti pridemo do milijon evrov sredstev, ki jih imamo na razpolago za refundacijo.

Kar se tiče samih zahtevkov, smo na ministrstvu prejeli 2 tisoč 91 zahtevkov za refundacije, kjer so tudi vključeni zahtevki elektro distribucij. Celotna vrednost vseh zahtevkov v tem trenutku je 3,3 milijona evrov. Moram pa poudariti, da tisto, kar je ključno pri vseh teh zahtevkih, je v sami vsebini zelo veliko dokumentacije oziroma zahtevkov, ki niso upravičeni in je treba ali pozvati k dopolnitvi zahtevkov tam, kjer vloge niso popolne – in to se že dela –, ali pa je treba tisti del zahtevkov, ki ni upravičen, izločiti. Tako trenutno na ministrstvu deluje komisija na tem delu in ko bomo imeli vse vloge popolne in prečiščene – tiste, kjer je velik del stroškov navedenih, ki niso upravičeni po interventnem

zakonu –, takrat bomo uvedli eksaktno številko upravičenih stroškov v celotni sumi te postavke po interventnem zakonu in takrat bomo tudi določili ključ in na kakšen način se bodo ta sredstva razdelila.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Bi še posredovali odgovor, gospod minister? Ne.
Izvolite, gospod Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za vaš odgovor.

Mislím, da je korekten, vendar se vseeno sprašujem glede na to, da smo koncem maja, ali ni to nek čas, v katerem bi se dalo nekatere akontacije vseeno nameniti za te potrebe; ne govorimo samo o elektro distribucijah, verjetno so v enakem položaju tudi lokalne skupnosti in še kakšni drugi gospodarski subjekti, ki so iz tega naslova pričakovali neke refundacije. Vaše pomisleke glede posameznih zahtevkov razumem, vendar se temu da izogniti, če se opredli, da se na nek način akontira zadeve in se jih kasneje poračunava. Mislím, da je to običajna praksa v takih primerih, kajti ta logika, da se to do konca razčisti, lahko pomeni tudi leto ali pa še naslednje leto, kar ne bi bilo nič čudnega pri izgovorih, ki jih poslušamo iz dneva v dan.

Glede na to, da je 4 milijone 800 bilo namenjeno temu ministrstvu, bi ministrstvo mirne duše lahko določene stvari akontiralo, kot sem rekel tudi lokalnim skupnostim, kakšnim gospodarskim subjektom, kajti temu so bila ta neposredna sredstva v višini 15 milijonov tudi namenjena. Treba se je zavedati, da kar nekaj agregatov še vedno brni, mislim, da Elektro Primorska še ni odpravila vseh posledic, tako da vseeno pričakujem na tem področju, da se kakšna stvar ... / znak za konec razprave/

Predlagam tudi, da vsi odbori, ki so obravnavali interventni zakon v Državnem zboru, tudi obdelajo oziroma prejmejo končno poročilo, ki ga je Državni svet obravnaval, in mislim, da odbor za obrambo, niso ga pa vsi odbori, ki so bili v fazi sprejemanja interventnega zakona tudi intenzivno vključeni in za katere je prav, da so ti podatki ... / znak za konec razprave/ ... in jih imajo možnost pokomentirati.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister Omerzel.

SAMO OMERZEL: Najlepša hvala za besedo. Najlepša hvala za to dodatno mnenje oziroma stališče glede nujnosti izplačila teh stroškov.

Moram reči, da se absolutno, praktično v celoti strinjam z vašim stališčem, tudi zavedam se, da je hitra pomoč, predvsem zaradi reševanja likvidnosti vsem podjetjem, ki so utrpela škodo, še kako pomembna. Sicer bi si tudi sam želel, da bi tudi v smislu akontacij lahko izpeljali ta del

zagotavljanja sredstev, vendar se moramo zavedati, da dejansko sredstev je manj, kot po trenutnih podatkih izgleda višina zahtevkov, ki jih imamo trenutno na ministrstvu. Mislím, da je korektno, da najprej res dobimo pravo številko, eksaktno številko upravičenih stroškov, ker pri pregledu dokumentacije je komisija ugotovila, da je kar nekaj takšne dokumentacije, takšnih zahtevkov, ki niso upravičeni in te je treba izločiti, da pridemo do prave številke celotne sume zahtevanih stroškov vseh pravnih subjektov, ki so upravičeni do povračila.

Glede terminskih rokov, kjer ste omenjali, da to lahko traja tudi do eno leto ali več. Po oceni, ki jo je dala komisija, in jaz verjamem, da je korektna, bi se to delo moralo z vsemi dopolnitvami vlog zaključiti najkasneje do konca junija, kar pomeni, da takoj po ustanovitvi vseh upravičenih stroškov, seveda, se gre tudi v izplačilo tisti, ki so upravičeni.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala še enkrat za besedo.

Zahvaljujem se tudi za ta del odgovora in se do neke mere strinjam, vendar v pomoč ministru, da mogoče v tem obdobju do odhajanja vseeno še kakšno stvar rešimo, predlagam, da se v skladu s poslovníkom opravi razprava, kot sem rekel, zato da mogoče pridemo do rešitev. Mislím, da bo treba enkrat znotraj teh pravil igre ugotoviti, da je mogoče velika težava, da v neki košari, kjer imamo eno gnilo jabolko, čakamo, da še ostala zgnijejo, ne pa, da rešimo zdrava jabolka. To velja tudi za interventni zakon, ki je bil namenjen, da reši hitro, da pomaga gospodarstvu, tako je bila mišljena tudi razprava, in vsi, ki so razpravljali na odborih in tudi na plenarni seji, so si tako predstavljali interventni zakon. Težko pristajamo na dejstvo, da je treba tudi tiste, ki na nek način špekulirajo, čakati, da na koncu dokažejo, da nimajo prav, vmes pa tisti, ki so zdravi, ne dobijo svoje akontacije oziroma ne dobijo poplačila. Mislím, da ta logika ni dobra, predvsem za državo, ki ima težave na področju gospodarskega razvoja. Predlagam, da se o tem opravi razpravo in mogoče pomaga ministru, da najdemo kakšno boljše rešitev kot to, da čakamo, da vsi tisti, ki niso oddali vseh papirjev, dopolnijo svoje vloge. Na ta račun pa čakajo vsi tisti, verjetno jih je večina ali pa 90 %, ki so pravilno izpolnili vloge in so tudi upravičeni do sredstev, vendar je izgovor uradnikov, da dokler ne bodo vsi tisti, ki so oddali vloge, obravnavani, tudi oni ne morejo dobiti svojih refundacij. Če imamo tako regulativo, bomo zelo težko reševali to državo iz težav.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

V skladu z vašo zahtevo za razpravo, gospod Krivec, bomo odločali jutri v okviru glasovanj.

Gospa Sonja Ramšak bo postavila poslansko vprašanje ministru za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, gospodu Samu Omerzelu.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovana ministra, poslanke in poslanci!

Danes je, spoštovani minister, bilo že kar nekaj vprašanj naslovljenih na vas, ki se vežejo predvsem na ureditev infrastrukture v državi. Namreč, če želimo zagotoviti razvoj gospodarstva, ki lahko prinese tudi ustanavljanje novih delovnih mest, je neizpodbitno, da je ustrezna infrastruktura nujno potrebna. V enem od gradiv vašega ministrstva sem zasledila, da ko govorimo o cestni infrastrukturi, pri tem mislim predvsem regionalne ceste in magistralke, bi bilo na letni ravni za gradnjo in rekonstrukcije, investicije in redno vzdrževanje potrebnih od 320 do 350 milijonov evrov v naslednjih 20 letih. Ta podatek kaže, da je naša cestna infrastruktura dobesedno v rdečem alarmu.

Vendar svoje današnje vprašanje naslavljam samo na del tega problema, to je na rekonstrukcijo oziroma sanacijo regionalne ceste Štore–Svetina–Laško. Namreč, državljanke in državljani, ki živijo na tem območju in dnevno koristijo to cestno povezavo, so že večkrat opozarjali, da ta cestni odsek postaja izredno nevaren in z vsakim dnevom se to povečuje. Nove poškodbe na cestišču so se pojavile tudi ob zadnji naravni nesreči, to je po žledolomu. Gre tudi za izredno plazovito območje. Zato vas, spoštovani minister, sprašujem:

Kdaj lahko vsakodnevni uporabniki državne ceste številka 744 do 2346, predvsem med prvim in drugim kilometrom ceste Štore–Svetina–Laško, ki je v tem delu zelo nevarna za vse udeležence v prometu in je v preteklosti tudi že terjala smrtno žrtev, pričakujejo rekonstrukcijo oziroma sanacijo tega nevarnega cestnega odseka?

Namreč, prebivalci tega območja ugotavljajo, da ta slaba cestna infrastruktura odvrča tudi turiste in kupce nepremičnin, saj nihče ne želi postati občasn ali vsakodnevni uporabnik te nevarne ceste. Hvala že vnaprej za odgovor.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospod minister.

SAMO OMERZEL: Spoštovana podpredsednica, hvala za besedo. Spoštovana gospa poslanka, najlepša hvala za vprašanje.

Ta projekt, ki ste ga izpostavili, je bil uvrščen v proračun Republike Slovenije že leta 2008. Od takrat do danes je bilo na tej proračunski postavki porabljenih 191 tisoč evrov, predvsem za projektno dokumentacijo in za odkup zemljišč. Moram reči, da sem si tudi sam ogledal

posnetke tega dela ceste in res je v slabem stanju, ne samo kot del infrastrukture in stanja ceste, ampak tudi po dimenzioniranju – ni prostora za pešce. Strinjam se z vašimi ugotovitvami, da je to res izredno nevaren odsek za vse udeležence v prometu.

Trenutno, kar se tiče zemljišč, so neodkupljena ostala še tri zemljišča. Ravno tako je podpisan sporazum o sofinanciranju z lokalno skupnostjo, tako da je to tisti pozitivni del tega odseka, kjer je dejansko velik del tega projekta pripravljen za izvedbo. Ravno tako je bil izdelan PZI za prvi odsek, torej prvi kilometer, do 2,250 kilometra, skupaj govorimo o 1,23 kilometra dolžine. Vendar ne glede na to, na problematiko, danes že nekajkrat izpostavljeno, glede financiranja, moram, žal, povedati, da sredstev na tej proračunski postavki ni. Za ta projekt moramo zagotoviti sredstva iz integralnega dela proračuna in če sredstva bodo, je to del, ki je nujen za sanacijo in vodenje investicije naprej, da se ta projekt zaključi. V tem trenutku teh sredstev ni, če pa sredstva bodo, je pa vse pripravljeno, da se ta projekt izpelje do konca.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Izvolite, gospa Ramšak. Zahteva za dopolnitev odgovora.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa.

Spoštovani minister, reči moram, da sem sicer v tem delu zadovoljna z vašim odgovorim, se bom pa navezala na nekatere zadeve, ki ste jih že v predhodnih odgovorih kolegov izpostavili, to je pomanjkanje sredstev. Mislim, da ste sicer izpostavljali, da ste bili naivni ob sprejemanju proračuna, ampak pogledajte, tudi bivši minister za gospodarstvo gospod Stepišnik je ob sprejemanju rebalansa proračuna na vprašanje, zakaj je pristal na zmanjševanje proračunskih sredstev, odgovoril, da je v bistvu Vlada zagotavljala socialni mir. Ampak jaz mislim, da je na področju infrastrukture, pa ne samo cestne, ampak splošno, v Sloveniji dejansko alarmantno stanje, da pa obstajajo možnosti črpanja evropskih sredstev, za katere pa seveda ugotavljamo, da smo v Sloveniji izredno neiznajdljivi oziroma očitno nimamo prave volje ali pa znanja. Verjamem, da tako kot ste rekli, da pričakujete, da v kolikor bo prišlo do nove vlade, da bodo zagotovljena sredstva. Namreč, tisti, ki se dnevno vozimo po teh cestah – moram reči, da se velikokrat vprašam, ali ni odgovornost tudi na nas, poslankah in poslancih, ne samo na izvršilni veji oblasti glede na to težko stanje in da bi marsikatero nesrečo lahko preprečili, če bi zagotavljali ustrezno cestno in pa tudi tako, kot ste že večkrat omenili, železniško infrastrukturo. Kljub temu da glede na to, da mi sicer lahko še dodatno odgovorite na ta moja pojasnila, bi vseeno pričakovala, da opravimo širšo razpravo, ker mislim, da je to zelo velik problem v tej državi. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želite dodatno odgovoriti, gospod minister? Izvolite.

SAMO OMERZEL: Spoštovani predsednik, najlepša hvala za besedo. Spoštovana gospa poslanka, hvala za to dodatno možnost razprave.

V tem enem letu svojega ministrovanja sem praktično srečal vse svoje kolege znotraj Evropske unije in z večino njih sem se tudi posvetoval, na kakšne načine, kako strateško pristopati pri razmišljanju, vodenju ministrstva ne samo s področja infrastrukture, ampak tudi širšega pomena infrastrukture za gospodarsko rast in posledično tudi za pokojninsko blagajno, tudi za zdravstveno blagajno. Večina evropskih držav se je – ene v tem krajšem obdobju, ene prej v zgodovini – srečalo s podobno situacijo, v kateri je Slovenija danes, in vsi do zadnjega ministra so mi svetovali na osnovi njihovih izkušenj in na osnovi njihovi dobrih praks, da naj gre Slovenija na pot investicij v infrastrukturo in da redosled gospodarske rasti in investicij v infrastrukturo mora biti v tem vrstnem redu. Torej, najprej investicije v infrastrukturo, ki bodo zagotovile okolje za razvoj gospodarstva, za gospodarsko rast in pozneje je gospodarska rast praktično posledica tega.

Zelo slikovit primer, ki ga imamo tudi iz našega, lahko bi rekel ponosa, slovenskega podjetja Gorenje, ki izvažajo svoje proizvode po praktično celem svetu. Ne predstavljam si, kako bi lahko bilo Gorenje uspešno, če pa zapremo mostove, da bi lahko svoje produkte odpeljali ali po cestah, avtocestah ali po železnicah do svojih kupcev. To je osnova, o kateri moramo razmišljati za naprej. Jaz si močno želim, da bo moj naslednik prepoznal pomembnost infrastrukture in tudi da bo vlada, ki bo prišla za nami, prepoznala pomembnost infrastrukture in bo več sredstev namenila ravno v te investicije. Posledično temu bo prišla gospodarska rast in posledično temu tudi vse blagajne, ki jih moramo napolniti zato, da bomo imeli socialno državo, in sem prepričan, da bodo tudi prišle. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želite podati zahtevo za razpravo?

Gospa Sonja Ramšak, izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Ja.

Hvala, minister, za to vašo dopolnitev odgovora, vendar bi, kljub temu da ugotavljamo danes vsi, da je to zelo problematično področje, da je zelo pomembno tudi za rešitev Slovenije iz teh hude gospodarske, finančne in socialne krize, da bi bilo prav, da poslanke in poslanci podprejo to splošno razpravo in da jo opravimo v Državnem zboru. Morda enkrat tudi na odkrit in pošten način. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, v torek, 20. maja 2014, v okviru glasovanj.

Nadaljujemo pa z vprašanji, in sicer ima besedo gospod Franc Breznik, Slovenska demokratska stranka. Vprašanje bo postavil ministru za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Urošu Čuferju.

Izvolite, gospod Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, najlepša hvala za besedo. Spoštovani gospod minister!

V roku nekaj mesecev vam ponovno postavljam ustno poslansko vprašanje, ki se vrti predvsem okoli bančnega sistema, lahko rečem, da je nekako podobno detekciji problemov, ki trenutno nastajajo v gospodarskem sistemu. Mislim predvsem na podjetje in manjše podjetnike, ki nikakor, kljub temu da govorite, da ste sanirali dve največji banki, da poteka v bistvu neka sanacija tretje banke – menim, da gre za Abanko – in da ste v času vašega mandata spravili v nadzorovano likvidacijo tudi dve manjši tajkunski banki – Faktor banka in Probanko –, da podjetnike, manjša in srednja podjetja, nekako banke ne servisirajo. Niso resno pristopile in v bistvu trg tega servisiranja bank, ki so bile dokapitalizirane v višini, vsaj po neki informaciji predsednice Vlade danes, torej v višini 3,1 milijarde evrov, da nekako tega ne zagotavljajo.

Postavljam vam vprašanje tudi zaradi tega, ker prihajajo informacije, predvsem v časniku Finance in ostalih časnikih, v Dnevniku, Delu lahko zasledimo celo vrsto informacij, da pa se je v tem času zelo malo slabih terjatev nekako zvrstilo na slabo banko. Torej, tista osnova slabe banke je bila nekako izničena, po drugi strani pa prihajajo novice, da se je v tem času predvsem zgodil moratorij na slabe terjatve dveh največjih, v bistvu tajkunskih podjetij v Sloveniji ACH in DZS, obe sta v v tem rangu Foruma 21, in da ste dobili v tem času moratorije na kredite z enoprocentno obrestno mero. Zato vas ponovno sprašujem, sedaj je nekoliko drugače z naslednjim poslanskim vprašanjem:

Koliko posojil, ki so bila namenjena za menedžerske prevzeme podjetij – tako imenovana tajkunska posojila –, je bilo do konca meseca aprila preneseno na Družbo za upravljanje terjatev bank?

Koliko tajkunskih posojil je ostalo v portfeljih treh največjih državnih bank NLB, NKBM in Abanka?

Koliko tajkunskih posojil so tri največje državne banke v letošnjem letu reprogramirale?

Najlepša hvala za odgovor.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Minister, imate besedo.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.

Mogoče bi prvo poudaril to, da v bistvu je prenos slabih terjatev z dveh največjih bank na slabo banko že v celoti zaključen. Mislim, da se je ravno pred enim tednom to zaključilo – se pravi za NLB in za NKBM. Medtem ko za Abanko se ti procesi še niso začeli zaradi tega, ker še

čakamo dovoljenje Evropske komisije. Tako so v okviru tega bila prenesena vsa posojila, katera so bila na tistem seznamu, ki je bil dogovorjen in odobren s strani Evropske komisije.

Če pogledate in klasificirate ta posojila v različne skupine – jaz pravzaprav tega nisem počel –, lahko pa zelo natančno pogledate, ker je slaba banka s koncem aprila objavila končni seznam, zelo podroben, poimenski, dolžnikov in njihove nekatere dodatne podatke. Mislim, da si lahko to statistiko potem sami oblikujete na tem naslovu.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Breznik. Izvolite.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala.

Moje vprašanje se je predvsem dotikalo tistih vprašanj, ki vam jih je v bistvu prej postavil vaš kolega v vladi, bivši gospodarski minister gospod Stepišnik:

Zakaj dve največji banki, ki sta v 100 % državni lasti – in tudi tretja bo to postala, ko bo proces končan –, ne financirata manjših podjetij? Zakaj diskriminatorno nastopata na tržišču?

Vi ste minister za finance, vi ste odgovorni tudi za delo, predvsem preko nadzornih odborov v obeh bankah – ne financira se tisti zdravi del, ki ni kriv za nastalo situacijo. Samo primer, nekaj informacij. DZS v lasti gospoda Petana; v tem času, ko so dobili moratorij na slabe kredite, se nekako hoče izviti iz krempljev, tako da prodaja ves pisarniški material – recimo, Državna založba Slovenije, recimo, Zavarovalnici Triglav po 15 do 150 % večjih cenah, kot so primerljive na trgu. Preko tega hoče nekako ohraniti lastništvo teh dveh tajkunov. Poglejte, bistvo slabe banke ni samo v tem, da se prodajajo in se kvalitetno prodajajo slabe terjatve in se očistijo banke, osnovne banke v državni lasti, ampak tudi tega, da se tisti brezvestni lastniki, ki so oblikovali megalomansko in so bili slabi lastniki, da se razlastnijo in da banke vstopijo v to prvo fazo, v drugi fazi pa odgovorni lastniki v ta podjetja. Torej, gre za totalno izčrpavanje bank. Po drugi strani je informacija iz ACH podobna. Trimo Trebnje je pred razpadom, Adria Mobil prav tako. Poglejte, ti ljudje, ki so vstopili brez kapitala v ta podjetja, ne bodo zdržali.

Kot minister ste odgovorni, da prevzamete neko pobudo, da daste usmeritve ... / znak za konec razprave/ državnih bankah in da se na tako diskriminatoren način ne obravnava predvsem ti dve podjetji.

Najlepša hvala za odgovor.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Minister želite dopolniti odgovor? Izvolite.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.

Pravzaprav se z vami strinjam, da vzdrževanje podjetij, proces prestrukturiranja je sedaj zelo pomemben proces, ki ga je treba res celovito

izpeljati do konca. Mogoče bi samo toliko popravil, kljub temu da posameznih primerov ne morem komentirati, Sta pa bila oba ta dva primera prenesena z bank na slabo banko. Tam to vodijo, to se vidi tudi iz spiska terjatev, ki so bile prenesene na slabo banko. Mogoče bi omenil še to, da vsak proces razdolževanja in prestrukturiranja podjetij je treba narediti po nekih pravnih pravilih. V lanskem letu smo ravno zato, da so ti procesi lahko uspešnejši in učinkovitejši, pripravili novelo zakona o razdolževanju podjetij, se pravi tako tisti del, ki se nanaša na insolventno zakonodajo, kot tisti del, ki se nanaša na prostovoljno pred sodno poravnavo.

Pravna podlaga za to je pripravljena in mislim, da je prav, da vsi upniki v Sloveniji delujejo po tej pravni podlagi na način, da zagotovijo čim bolj pošten in pravilen način, ki bo peljal k temu, da se lahko zdrava podjetja in zdravja jedra v podjetjih ohranijo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Breznik ima zahtevo za razpravo.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, hvala.

Spoštovani gospod minister, v zelo kratkem času sem vam drugič postavil vprašanje. Res bi želel vedeti, številna slovenska javnost, predvsem manjša podjetja ali srednja in družinska podjetja, ki so zastavila vse svoje premoženje, z eno malo delavnico, z dvema, tremi zaposlenimi, ali kot podjetje, mogoče podobno od gospoda Stepišnika, ki so v bistvu pred razpadom – niso bili sami krivi – in v tem času poslušajo, gledajo zgodbe, ko se ljudje, ki so brezvestno ravnali, ki so pohlepno ravnali, ko smo imeli to možnost preko slabe banke – tudi vi jo imate. Vi kot Ministrstvo za finance predlagate enega izmed neizvršnih direktorjev tudi v slabo banko. Preko tega imate tudi neko nadzorno funkcijo v slabi banki. Prav tako drugega neizvršnega direktorja predlaga tudi Ministrstvo za gospodarstvo. Tudi vi, gospod Stepišnik, ste v bistvu imeli nek vpliv tudi na slabo banko, posreden.

Dogajajo se resnične anomalije. Projekt slabe banke, ki ni bil slabo zastavljen v času gospoda Šušteršiča in druge Janševe vlade, se je totalno izjalovil. Šel je čisto v drugo smer. Nekako se ohranjajo tisti lastniki, ki so svoj politični kapital na začetku naše slovenske države nekako, lahko rečem, transferirali v lastniške deleže bivšega družbenega premoženja. To je najhuje, kar se nam je zgodilo. Ljudje, ki nikoli niso zastavili ničesar od svojega privatnega premoženja, bodo postali in so postali lastniki. Celo vrsto takih podjetij imamo. In vi nosite odgovornost!

Poglejte, kaj se dogaja z gospodom Šeškom v Iskri! Dela se dobesečno norca. Veliko podjetje, ki je tudi strokovno izredno podkovan, imajo neverjetna znanja, se v tem času nekako zmanjšuje. Dobri ljudje odhajajo, ljudje so na

minimalnih plačah, celo morajo plačevati parkirni prostor pred podjetjem. To je tisto, kar se nam v tem trenutku dogaja in kar moramo narediti. Te ljudi je treba takoj razlastniti, nobenega kredita več, takoj jih vreči ven iz lastniške strukture! V tem trenutku, če so davkoplačevalci dokapitalizirali te banke, naj takoj vstopijo v prvi fazi banke, v drugi fazi se pa naj takoj začne iskati odgovorne lastnike.

Zato predlagam, spoštovani, v okviru poslovnika Državnega zbora, da se o tej temi resnično opravi temeljita razprava še v tem mandatu, ker pogledajte, v tem brezvladju, ki bo do nastanka naslednje vlade, bo ta problem še velik in ti ljudje bodo preživeli, s tem da bodo totalno izčrpali ta podjetja, ki jih še imamo. Tu pa je zdaj nacionalni interes, vsaj tako ga jaz vidim kot ekonomist, ravno v tem trenutku pa vidim na ta račun nacionalni interes, da ta podjetja, ki so ostala, ki še niso propadla, da dobijo nove, odgovorne lastnike, ki bodo v to lastništvo tudi prišli z lastnim kapitalom. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločil jutri, v torek, 20. maja 2014, v okviru glasovanj.

Naslednje vprašanje bo postavil gospod Borut Ambrožič, in sicer ministru za izobraževanje, znanost in šport, ki opravlja tekoče posle, doktor Jerneju Pikalu.

Izvolite, gospod Ambrožič.

BORUT AMBROŽIČ (NeP): Hvala za besedo, predsedujoči. Lep pozdrav tudi vsem prisotnim! Na tej 25. seji redni Državnega zbora bi želel nasloviti vprašanje na resornega ministra doktorja Jerneja Pikala, ministra za izobraževanje, znanost in šport, ki opravlja tekoče posle. Vprašanje je sledeče:

Ali so ministru poznana odprta ali nerazrešena prostorska vprašanja srednjih šol v Sloveniji, kot na primer Srednje šole za gostinstvo in turizem Maribor, Srednje trgovske šole v Mariboru, srednje živilske šole v Mariboru, Biotehniške šole v Mariboru in posredno tudi glede stavbe, v kateri deluje Kmetijsko gozdarski zavod Maribor?

Ali ima na ministrstvu že pripravljene konkretne predloge za njihovo razrešitev?

V omenjene izobraževalne ustanove se vpisujejo dijaki in dijakinje iz celotne Slovenije, zato je to vprašanje ne samo regijskega, pač pa vseslovenskega pomena. Glede na to, da ministra tukaj ni, bi izkoristil to priložnost tudi, da mu izrečem javno povabilo v svojem imenu in v imenu tudi lokalne skupnosti, da se z zakonitimi zastopniki prej naštetih ustanov srečamo v Mariboru, kot je to že praksa rednih srečanj štajerskih poslancev na Mestni občini Maribor, in poskušamo skupaj na transparentnem način ob prisotnosti vseh, ne pa ločeno, najti ustrezne rešitve za prej našteta odprta vprašanja. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Glede na to, da je minister doktor Jernej Pikalo odsoten od 16. ure dalje, gospod Ambrožič, vztrajate pri ustnem odgovoru na vaša vprašanja?

BORUT AMBROŽIČ (NeP): Ja, prosim.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: V tem primeru bom uvrstil vaša vprašanja na naslednjo redno sejo.

Gospod Marko Pavlišič, Državljska lista, bo postavil vprašanje ministru za kulturo, ki opravlja tekoče posle, doktorju Urošu Grilcu.

Izvolite, gospod Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, spoštovani gospod predsednik. Spoštovani gospod minister!

Pred časom je bilo v enem od osrednjih slovenskih tiskanih medijev objavljenih več člankov na temo podeljevanja tako imenovanih zastajalskih kart v kulturi. Posamezne kulturne organizacije so opazile, da se brezplačne vstopnice ne koristijo več v namen, zaradi katerega so bile oblikovane, temveč da vse pogostejše vplivni posamezniki razumejo zastajalske vstopnice kot orodja za dokazovanje lastne moči in vpliva v družbi. Avtor izvirnega besedila, na osnovi katerega so članki nastali, je izpostavil, da pritisk po zastajalskih kartah prihaja z vseh strani. Naštel je novinarje, gospodarstvenike, politike, uradnike, kulturnike in tako dalje.

Ali je po vašem mnenju na tem področju treba zadeve urediti drugače?

Glede na to, da kulturo v veliki meri subvencioniramo iz proračuna, se postavlja vprašanje:

Ali ne gre v tem primeru za nek način subvencioniranja na slepo in se verjetno vse prepogosto zgodi, da zaradi pritiskov na kulturne ustanove prihaja do subvencioniranja skupin, ki bi si karte lahko privoščile?

Ali imajo morda prav tisti, ki trdijo, da pogosto prihaja do subvencioniranja posameznikov, ki kulturo ljubijo v tolikšni meri, da avtorjem niso pripravljali plačati niti vstopnine iz lastnega žepa?

Ali so subvencije resnično namenjene ljudem, ki se na predstavo pripeljejo v avtih višjega srednjega razreda in oblečeni v večerno obleko prevzamejo brezplačno vstopnico, takoj zatem ko spijejo brezplačni aperitiv?

Spoštovani minister:

Kakšni so konkretni podatki o številu brezplačnih vstopnic v pomembnejših kulturnih ustanovah: Cankarjevemu domu, Operi, Drami?

Kolikšen del sredstev za svoje delovanje pridobijo iz vstopnine oziroma trženja storitev in koliko s subvencijami iz proračuna?

Ali razmišljate o spremembah, ki bi trenutno stanje na področju dodeljevanja brezplačnih vstopnic sanirale in kulturo namesto izkoriščevalcem sistema približale manj

premožnim; tistim, ki si vstopnico lahko privoščijo, pa zaračunalo polno ceno?

Gospod minister, moje vprašanje ni vprašanje o pomenu kulture, to nam je jasno vsem tukaj, kakšen je pomen, niti ni vprašanje o subvencioniranju kulture, ampak predvsem:

Ali lahko s spremembo sistema oziroma spremembami zaračunavanja vstopnic dobimo več sredstev za še boljši razvoj kulture?

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima minister, dr. Uroš Grilc, izvolite.

DR. UROŠ GRILC: Spoštovani predsedujoči, spoštovani poslanec, hvala lepa za zelo zanimivo vprašanje, tudi za zelo aktualno vprašanje.

Mogoče bi začel tako, da javni zavodi s področja kulture kot tudi izvajalci javnih kulturnih programov in kulturnih projektov vstopnice, o katerih govoriva, se pravi brezplačne vstopnice, večinoma namenjajo sodelujočim pri predstavah, pri njihovih programih, projektih, predstavnikom medijev, sponzorjem in drugim, s katerimi tako ali drugače poslovno sodelujejo. Del teh vstopnic je včasih namenjen tudi popularizaciji njihove dejavnosti in pridobivanju novega občinstva – tistega, ki običajno ni obiskovalec kulturnih prireditev. Del pa je seveda vezan tudi na dneve različnih odprtih vrat, denimo na muzejske noči, ko zavodi predstavljajo svoje delo in skušajo k obisku pritegniti čim več različnih ciljnih skupin novih obiskovalcev. Del brezplačnih vstopnic, kar je treba poudariti, je namenjen tudi ranljivim družbenim skupinam, kot so brezposelni, invalidi in tako naprej.

Generalno bi rekel, da je odločitev o tem, kakšno politiko vodijo zavodi, društva, nevladne organizacije glede brezplačnih vstopnic, nekaj, kar je v njihovi pristojnosti in kar se mora čim bolj temeljito vklapljati v njihove strategije. Prepričan sem, da se vsi ti še kako zavedajo, da so sredstva, pridobljena na trgu iz prodaje vstopnic, zelo pomemben delež lastnih prihodkov in da zato kar najbolj znajo oceniti, kdaj in koliko naj namenijo brezplačnih vstopnic in s kakšnim ciljem seveda. Prepričan sem seveda, da je avtonomija javnih zavodov vsem udeleženi v kar največjem interesu; tudi na nek način ne vidim načina, kako bi takšno področje pri tako različnem delovanju javnih zavodov, od muzejev, galerij do gledališč, glasbenih institucij, do knjižnic, uredili na enoten način. Res pa je, da pričakujem, da bodo javni zavodi v okviru svojih srednjeročnih strategij, ki jim jih nalaga zakon, zelo natančno opredelili tudi način pridobivanja občinstva in tudi opredelili svoje strategije. Kajti, razvoj občinstva je nekaj, kar je zlasti z vidika delovanja slovenske kulture treba v prihodnje bistveno bolje poglobljati, razvijati. To je seveda pomembno ne zgolj zato da je kultura v resnici

kar najbolj dostopna. Pomembno je seveda tudi z vidika čistega poslovanja institucij.

Če pa greva zdaj na nekaj konkretnih podatkov. Pa bom najprej začel pri muzejih in galerijah. V letu 2012 je bilo v 35 pooblaščenih muzejih in galerijah na celotnem območju Slovenije skupno prodanih 314 tisoč 694 vstopnic, razdeljenih pa je bilo 480 tisoč 777 brezplačnih vstopnic. Se pravi, približno 60 % brezplačnih vstopnic v galerijah in muzejih. Drugačna slika je v nacionalnih muzejih in njihovih dislociranih enotah. Tukaj je bilo izdanih v tem letu 167 tisoč 794 vstopnic, od tega 70 tisoč 400 brezplačnih ali 42 %. Primerjava števila vseh izdanih vstopnic in plačanih vstopnic kaže na 58-odstotni delež obiskovalcev, ki so za vstop v muzej plačali vstopnico. Delež obiskovalcev, ki so muzej obiskali ob različnih dogodkih, ki so omogočali brezplačen obisk muzeja, pa znaša okoli 42 %. Iz teh podatkov lahko zelo jasno sklepamo, da se vedno več obiskovalcev odloča za možnost brezplačnega obiska muzeja ali galerije, različnih stalnih razstav, vsako prvo nedeljo v mesecu, denimo, ali 8. februarja, na slovenski kulturni praznik, ali 18. maja na svetovni dan muzejev ali tretjo soboto v juniju, ko poteka Poletna muzejska noč, ali 3. decembra, ko poteka Ta veseli dan, pa tudi na odprtju novih razstav in posebnih dogodkov v posameznih muzejih.

V nadaljevanju bi povedal, da je slika v slovenskih gledališčih precej drugačna. V 13 javnih zavodih, ki so vključeni v mrežo slovenskih gledališč, je bilo v letu 2012 izdanih 487 tisoč 739 vstopnic, od tega prodanih 411 tisoč 133 vstopnic, torej brezplačno oddanih dobrih 76 tisoč vstopnic. Pa malo več v nadaljevanju. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Hvala za dosedanji odgovor. Spoštovani gospod minister, v dosedanjem odgovoru ste se omejili predvsem na muzeje in galerije, upam, da boste v nadaljevanju še nadaljevali s tem. Namreč, pogledal sem si letno poročilo konkretno ljubljanske Drame, kjer sem zasledil podatek, da je bilo 87 tisoč obiskovalcev, prodanih vstopnic pa 37 tisoč 600, kar pomeni, da je bilo manj kot pol vstopnic dejansko kupljenih, in to po subvencionirani ceni, ko ste pa omenjali ranljive skupine in vstopnice za popularizacijo, tudi ta del se je znašel v letnem poročilu. Vendar, če seštejemo številke, ki so tam navedene, pridemo do številke ca 2 tisoč – nič več v primeru ljubljanske Drame. Se pravi, tu govorimo o razliki 40 tisoč oziroma 47 tisoč vstopnic, za katere pa ne vemo, kje so se izgubile. Zato bi s tega vidika prosil za malo bolj konkreten odgovor. To letno

poročilo sem pogledal na primeru ljubljanske Drame.

Ko ste omenili, da so vstopnice zelo pomemben vir tudi za kulturne ustanove, se žal težko strinjam s tem. Znova na primeru ljubljanske Drame: 85 % sredstev izhaja iz proračuna, le 15 % iz ostalih virov in še od tega so vstopnice manj kot polovica tega. Se pravi, govorimo o 6, 7, 8 odstotkih, ki izhajajo iz vstopnic. Glede tega, kako bi se dalo drugače urediti, imel sem predvsem možnost, da bi v bistvu neka ustanova morala vstopnice ponujati tudi po popolnoma nekomercialni ceni, ponujati; ne, da je to obveza za kogar koli, ne, da je to zakompliciramo s tem, da moraš dokazovati svoj socialni status, ampak enostavno prideš na šalter in rečeš, jaz pa kulturo cenim do te točke, da sem pripravljen plačati polno ceno. Da bi to bila obveza teh ... / znak za konec razprave/... ,da tisti, ki dejansko podpira kulturo, lahko plača polno ceno. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo za dopolnitev odgovora ima minister.

DR. UROŠ GRILC: Bom nadaljeval z malo bolj natančnimi podatki za ljubljansko Dramo. V letu 2012 je bilo izdanih 54 tisoč 966 vstopnic, od tega prodanih 37 tisoč 809, približno v tem razmerju, kot ste povedali, je bilo verjetno tudi leto kasneje. Delež brezplačnih vstopnic torej znaša v ljubljanski Drami 31,2 %. Tu je ta odstotek na prvi pogled tudi mene, moram reči, presenetil, vendar je zanimiva struktura teh brezplačnih vstopnic, ki na nek način odraža tudi določeno marketinško strategijo ljubljanske Drame. Namreč, promocijske vstopnice, to so vstopnice, ki so vezane na vabila in na akreditacijo, vstopnice za goste iz tujine, direktorje, umetniške sodelavce gledališč in tako naprej, različnih festivalov, kritike in tako naprej, da ne razlagam, znašajo približno 6 % teh brezplačnih vstopnic. Potem so službene vstopnice, vstopnice za koproducente, za vse sodelujoče pri uprizoritvah, zaposlene v SNG Drama in tako naprej – znašajo 7 %. Potem so študijske vstopnice, ki se nanašajo zlasti na študente AGRFT – normalno, tu gre za neko naravno povezavo –, znašajo 5 %. In potem so preostale brezplačne vstopnice, ki vključujejo zlasti ranljive skupine. Drama ima, denimo, zelo zanimiva partnerstva z Altro, Društvom onkoloških bolnikov, Zvezo paraplegikov Slovenije, Upom, Vito, Društvom za preventivno delo, SOS telefonom, Šentom, Ozaro in tako naprej.

Zanimivo pa je, da ima precej drugačno strategijo glede brezplačnih vstopnic pa Cankarjev dom. Cankarjev dom je denimo v letu 2012 za 852 izvedenih prireditev kulturno-umetniškega programa prodal 198 tisoč 711 vstopnic, izdanih brezplačnih vstopnic pa je znašalo nekaj več kot 14 tisoč, povprečno približno 17 na prireditev, kar pomeni v celotnem

deležu izdanih vstopnic 4,1 %. Tudi tukaj je zanimiva struktura, velik del teh vstopnic, 23,8%, je namenjenih novinarjem in fotoreporterjem, 38 %, to je največji del, so dobili koproducenti in soorganizatorji prireditev, potem pa so učitelji, pokrovitelji in tako naprej.

Podatki, ki sem jih navedel, pričajo, da so odjemalci brezplačnih vstopnic večinoma tisti, ki delujejo znotraj polja kulture, polja medijev in jo bodisi soustvarjajo ali o njej poročajo. To pomeni, da nek prizor, ki ste opisali, v katerem zatemnjena vozila na predstave vozijo eminentne goste, nekako ne drži. Jaz bi si pravzaprav želel čim več eminentnih gostov tako s področja politike v kulturnih institucijah in upam, da se bo to tudi dogajalo v prihodnje. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko zaključimo z vprašanjem? (Da.)

Naslednje vprašanje bo postavila gospa Jasmina Opec, Slovenska ljudska stranka, ministru za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Urošu Čuferju.

Izvolite, gospa Opec.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa. Spoštovani minister!

V letu 2006 je Slovenija modernizirala takrat že zelo zastarelo dohodninsko zakonodajo, pri tem pa spremenila tudi načelo obdavčevanja iz teritorialnega dohodka v svetovni dohodek. Pri tem je bila takrat storjena ključna napaka, saj se ni upoštevalo specifične situacije v Sloveniji glede na precej različne davčne režime v sosednjih državah. Ker so nižji in srednji dohodki v nekaterih sosednjih državah, še posebej velja to za Avstrijo, v primerjavi s Slovenijo precej nižje obdavčeni, so doplačila za delovne migrante v Sloveniji zelo visoka. Kaj kmalu po tej spremembi je tako začelo prihajati do visokih doplačil v Sloveniji. Rešitev se je začela hitro iskati in začasno je bila takrat najdena v posebni davčni olajšavi za delavce migrante. Vsi akterji so se takrat zavedali, da gre za začasno rešitev in da bo treba najti neko boljše trajno rešitev. Leta 2012 je Ministrstvo za finance, takrat je bil minister dr. Janez Šušteršič, želelo odpraviti omenjeno olajšavo, vendar je tudi takrat na zahtevo Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke minister prisluhnil našim argumentom in sporni člen o odpravi olajšave umaknil. Leta 2013 je Ustavno sodišče posebno davčno olajšavo za delovne migrante razglasilo za neustavno. Ob tem lahko rečemo, da se na ministrstvu niste potrudili, da bi poiskali ustrezno argumentacijo, zakaj to posebno davčno olajšavo ohraniti v veljavi. Tudi po tej odločitvi Ustavnega sodišča ni bilo nekaj posebnega truda, da bi se poiskalo neko bolj ugodno rešitev za delavce migrante, da ne bi doplačevali tolikšnega zneska. Tako je kljub našim amandmajem takrat na Odboru za finance z novelo Zakona o dohodnini vaša koalicija davčno olajšavo za delavce migrante odpravila.

Z odpravo olajšave pa se tem delavcem migrantom izjemno poslabša sam socialni položaj.

Spoštovani minister, sprašujem vas:

Ali se na Ministrstvu za finance pripravljajo kakršne koli spremembe na področju obdavčitve delavcev migrantov, in če se, v kakšni smeri?
Hvala lepa za odgovor.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima minister dr. Uroš Čufer, izvolite.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala za to vprašanje.

S to tematiko smo seznanjeni, smo se kar nekaj časa okoli tega pogovarjali. Tudi pred kratkim, mislim, da nekje v prvi polovici, upam, da se nisem zdaj zmotil, aprila smo se nekako dobili tudi s predstavniki iz teh regij in se dogovorili, da bomo našli neko rešitev, ki bi jim lahko bila korektna. To ne pomeni, da se bo s tem dalo odpraviti vse težave, in to tudi ne pomeni, da bomo naredili na način, kot je bilo predhodno že enkrat narejeno, da bo potem tudi ustavno sporno in odpravljeno, ampak ta trenutek iščemo neko generalno rešitev, kako pravzaprav te zadeve urediti.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospa Opec. Izvolite.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa.

V prvih mesecih letošnjega leta so se delovni emigranti odločili, da v skladu s svojo legitimno pravico in v skladu z zakonskimi pravili pripravijo shod, na katerem so želeli opozoriti na svojo problematiko, predvsem pa tudi na neposluh vaše vlade pri reševanju njihove situacije. Zaposlili so za vsa potrebna dovoljenja, vendar teh dovoljenj tudi po tednih, ki so minevali, niso dobili. Namesto tega dovoljenja so dobili vaše povabilo takrat na sestanek, ki se je res, kot ste že sami dejali, odvil 16. aprila 2014, in na tistem sestanku ste jim obljubili, da boste v roku dveh tednov pregledali vso problematiko in oblikovali ustrezne rešitve. Danes smo že proti koncu mesecu maja in teh rešitev še ni. Moje vprašanje, minister, za vas je:

Ali imate resnično interes najti neko rešitev za te delavce migrante ali pa je takrat bil ta sestanek sklican samo zato, da bi prekinili njihove aktivnosti glede organiziranja samega shoda?

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Želite dopolniti odgovor, minister?

Imate besedo.

DR. UROŠ ČUFER: V bistvu, če ne bi imel namena, ne bi rekel.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko zaključimo s tem vprašanjem? Ne. Zahteva za razpravo.

Gospa Opec, izvolite.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa.

Ti ljudje niso sami krivi, da so odšli na delo v sosednje države preko meja, predvsem iz mojega prekmurskega konca, Štajerske, Koroške, Gorenjske, Prekije. Dejanska nesposobnost Vlade, da ustvari delovna mesta na domačih tleh, mislim, da ste pred letom govorili o 60 tisoč novih delovnih mestih, jih je prisilila, da so svoj eksistenčni problem rešili tako, da so odšli preko meja. Kljub jezikovnim, kulturnim in drugim razlikam, ker so želeli preprosto delati. Mislim, da je treba tem ljudem pomagati, in to čim prej, namesto da jim dejansko otežujemo življenje.

V skladu z 246. členom Poslovnika Državnega zbora predlagam, da se o mojem vprašanju opravi splošna razprava, ker očitno moramo vsi skupaj združiti moči, da najdemo rešitev za te ljudi, ker rešitve po mojem mnenju obstajajo. Nismo izčrpali še vseh rešitev, med drugim lahko vpeljemo nazaj olajšavo za migrante ob razumnih in stvarnih razlogih, kakor jih je imenovalo Ustavno sodišče. Lahko izenačimo davčne olajšave in davčne stopnje po našem in avstrijskem zakonu. Prav tako Ustavno sodišče dopušča možnost posebne olajšave, vendar v pravilni argumentacijo, morda skozi neke socialne politiko o pomoči ogroženim območjem z visoko brezposelnostjo in podobno. Lahko bi tudi proučili možnosti, kjer bi dnevne delovne migrante z davčnega vidika obravnavali enako kot diplomate v tujini, delavce na ladjah, naše uradnike v Evropski uniji. Pravim, da rešitve vedno obstajajo, samo voljo je treba poiskati. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu za razpravo bo Državni zbor odločil jutri, v torek, 20. maja 2014, v okviru glasovanj.

Prehajamo pa na naslednje vprašanje, ki ga bo postavil Zvonko Černač, Slovenske demokratska stranka, ministru za kmetijstvo in okolje, ki opravlja tekoče posle, mag. Dejanu Židanu.

Izvolite, gospod Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala še enkrat.

Moje vprašanje ministru Židanu se nanaša na porabo kohezivskih sredstev evropskega denarja sedanje finančne perspektive, kjer so se pod njegovim ministrovanjem in pod vladno Alenke Bratušek zgodile določene blokade. Bila je prižgana rdeča luč za zaustavitev nekaterih projektov s področja vodooskrbe. Vemo, da bo čista pitna voda v prihodnosti postala strateška surovina, pomembnejša od nafte. Zaradi tega je razumljiva skrb za varovanje vodnih virov, virov čiste pitne vode in seveda tudi skrb, da ta voda ostane v javni lasti. Tega pa seveda ni mogoče zagotoviti samo z deklaratornim zavzemanjem za to, z vpisom neke pravice v ustavo, ker nam

to ne bo nič pomagalo, pač pa predvsem s finančno podpro projektom vodooskrbe na številnih območjih v Republiki Sloveniji, katerih cilj je prenova vodovodnih sistemov. Med njimi je tudi projekt z območja, s katerega sam izhajam, iz Pivške doline, ki pomeni na nek način tudi strateško rezervo za vodooskrbo Obale za prihodnje. V okviru tako imenovanega overcommitmenta je druga Janševa vlada umestila v financiranje iz evropskih sredstev sedanje finančne perspektive številne projekte vodooskrbe, pod sedanjo vlado pa je bila za realizacijo prižgana rdeča luč, kljub temu da imajo vsi ti projekti pridobljeno vso dokumentacijo, tako gradbena dovoljenja kot tudi izbrane izvajalce že več kot pol leta oziroma skoraj leto dni; da nastaja dodatna škoda – o tem sem ministra spraševal v poslanskem vprašanju 28. 3. letos in namesto zelene luči je bila po tem vprašanju prižgana rdeča luč, projekti so bili ustavljeni oziroma občine so dobile negativne odločbe.

Poslanska skupina je, kot veste, zahtevala izredno sejo Državnega zbora, ki je bila tudi opravljena 29. aprila, in na tej seji so bila sprejeta številna priporočila Vladi, tudi ministru, v smislu, da se ti projekti vseeno izvedejo, se pravi, da se prižge zelena luč, da se na ta način zagotovi ustrezno črpanje sredstev sedanje finančne perspektive, ker v nasprotnem grozi, da bodo na eni strani ostala sredstva neporabljena, na drugi strani pa neizvedeni številni projekti. Denar je, podpisanih je šele 94 % pogodb, nemogoče je, da bi v dobrem letu dni porabili 56 % denarja, kajti v šestih letih je bilo porabljenih komaj 44 % sredstev. Zaradi tega je nerazumljivo, zakaj te odločitve ni. Izkoriščam to priložnost, da ministra ponovno vprašam, ker je že skoraj mesec dni od tega, kar so bila ta priporočila v Državnem zboru sprejeta:

Kaj se dogaja?

Zakaj odločitve ni, ker se z vsakim dnem otežuje izvedba teh projektov?

Sprašujem pa tudi:

Kdo bo odgovoren na koncu za izgubo tega denarja?

Kdo bo odgovoren za projekte, ki ne bodo realizirani, če odločitve ne bo v najkrajšem času?

Glede na to, da je minister danes odsoten, prosim za odgovor na naslednji seji oziroma še več, bil bi zelo zadovoljen, če bi bila zelena luč do takrat za te projekte že prižgana.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Z vašim predlogom bom uvrstil to vprašanje na naslednjo redno sejo.

Prehajamo na naslednje vprašanje, in sicer gospod Jože Tanko, Slovenska demokratska stranka, bo postavil vprašanje ministru za kmetijstvo in okolje, ki opravlja tekoče posle, mag. Dejanu Židanu. Izvolite, gospod Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Ribniško-kočevsko območje, Notranjska, deli Primorske so pač območja, na katerih srečujemo nevarne zveri, v zadnjem času se ukvarjamo predvsem s problemi, povezanimi z medvedmi, in v zadnjem času tudi z volkom.

Volčja krdela se klatijo zadnje čase prav blizu naselij, v okolici Sodražice prihajajo zveri prav do hiš in zelo razumljivo so reakcije tako občanov, ki so preplašeni, kot tudi lokalnih oblasti. Zaznanih je nekaj napadov na živali, vendar, glede na to, da krdela volkov prihaja do naselja, se predvsem postavlja ali pa še posebej postavlja vprašanje varnosti prebivalcev. Odzivi ministrstva na pozive občanov so zelo neobičajni, sklicujejo se na neko statistiko, da napadi volka niso pogosti, zlasti v zadnjih sto letih ni zgodil nobeden napad, vendar vedeti moramo, da krdelo volkov ne izbira, to je skupina, ki je zelo napadalna, agresivna in se ne ustavi pred človekom. Napade mnogo večje živali, recimo tudi nekaj stokilogramsko govedo, in glede na to, da prihaja tudi bližje naselij, pa obstaja tudi posebna nevarnost za ljudi.

Glede na to, da statistika ne rešuje varnosti, sprašujem ministra:

Kaj bodo storili, kaj bo storilo ministrstvo, zato da se bodo ti varnostni ukrepi sprejeli?

Kateri so tisti ukrepi, ki jih namerava ministrstvo sprejeti ob tem množičnem pojavu te volčje nevarnosti?

Glede na to, da ministra ni, pričakujem na naslednji seji ustni odgovor. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V skladu z vašim predlogom bom uvrstil to vprašanje na naslednjo redno sejo.

Prehajamo na naslednje vprašanje, in sicer ga bo postavil gospod Borut Ambrožič ministru za pravosodje, ki opravlja tekoče posle, doktorju Senku Pličaniču. Izvolite, gospod Ambrožič.

BORUT AMBROŽIČ (PS NeP): Hvala lepa za besedo, predsedujoči. Še enkrat lep pozdrav vsem prisotnim!

Ministru želim zastaviti vprašanje, in sicer kar na začetku:

V kakšni fazi je uresničitev vaše napovedi ob nastopu funkcije ministra, da bodo sodbe vseh slovenskih sodišč javno objavljene in omogočile laični in strokovni javnosti boljši vpogled v pomen zakonskih določb?

Če dovolite, bi v obrazložitvi bolj zaradi javne obveščenosti kot pa zaradi poznavanja tematike, ki vam je sigurno poznana, omenil par dejstev, ki so pač povezana s tem vprašanjem. Kljub temu da velja vsaka sodba za javno listino, niso vse javno objavljene, lahko pa bi rekli, da z objavo obvelja resnično to, kar velja v njej, razen če se dokaže nasprotno. Dosedanja praksa v Sloveniji temelji na tem, da se objavijo samo določeni primeri za sodno prakso ali ob posebej izraženem pravnem interesu. Tako so trenutno

objavljene na spletu tudi s pomočjo portala IUS-INFO samo tiste zadeve, ki so pomembne za neko enotno odločanje v podobnih zadevah. Zakon o kazenskem postopku določa, da mora imeti sodba uvod, izrek in obrazložitev, osebni podatki v sodbi pa sicer niso javni, zato bi lahko razpošiljanje takih podatkov naokrog vodilo tudi v odškodninski zahtevek tistega, ki se počuti prizadetega. Pravnomočna sodba ima lastnost javne listine, kar pomeni, da se lahko vsak opre na to, da je ta sodba resnična in da kar piše v izreku sodbe, tudi resnično drži. Tudi same sodne obravnave, kot verjetno vemo, so javne, pri čemer se sodbe izrekajo javno, izjema tega zapisanega pravila pa določa zakon. Pravica do javnosti sojenja je torej v prvi vrsti namenjena uresničevanju pravice do poštenega sojenja. Posredno zato tudi menim, da bi javna objava sodb na vseh nivojih, ne samo na najvišjih, pomenila nek transparenten pristop, ki pa ga današnja tehnologija po mnenju mnogih že zdaj omogoča. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo dajem ministru doktorju Senku Pličaniču.

DR. SENKO PLIČANIČ: Hvala, spoštovani gospod predsednik. Spoštovane poslanke in poslanci, spoštovani gospod Ambrožič! Res je, da je z objavljanjem sodb stanje približno takšno, kot ste opisali. Kot sem že povedal na začetku tega mandata, sem imel v načrtu spremeniti to ureditev; to ureditev sem nameraval spremeniti s spremembo sodnega reda. Namreč, ta je posebne vrste podzakonski akt v katerem so ta vprašanja, lahko bi rekel, bolj tehnične narave v razmerju do nekih bolj pomembnih, ki jih zakonodaja ureja, urejena. Povedal bom, kakšen je bil moj načrt, kako bi spremenil javnost sodb, torej objave sodb slovenskih sodišč. Hkrati pa že zdaj lahko napovem, da mi to na žalost ne bo uspelo, ker pač zdaj imam omejene pristojnosti. Sem pa prepričan, da bo moj naslednik nadaljeval v tej isti smeri, ker je to nekaj, kar je dobro za vse, in mislim, da tu nobenih kakšnih hudih razhajanj med različnimi političnimi strankami ne bi smeli biti.

Torej tisto, kar sem nameraval, je, da bi bile javno objavljene vse sodbe slovenskih sodišč, ne tako kot zdaj, samo Vrhovnega in višjih, torej tudi okrožnih in okrajnih, da bi tudi laični javnosti bilo jasno, kdo je tisti, ki je bil sodnik v nekem konkretnem primeru, kar je zdaj sicer jasno profesionalcem, laični javnosti pa ne, in želel sem tudi spremeniti sodni red tako, da bi ta predpisoval bolj natančno kot doslej strukturo sodb, kakšna mora biti obrazložitev sodbe – mislim na obrazložitev sodbe, strukturo obrazložitve sodbe –, da bi ta bolj sledila strukturi, kot jo uporablja praktično že ves čas Ustavno sodišče Republike Slovenije. Namreč, to je nek vzor, kako bi po mojem mnenju morale biti strukturirane tudi obrazložitve sodb rednega

sodstva, torej okrožnih in okrajnih sodišč, višjega in Vrhovnega sodišča. Te spremembe so bile mišljene, kot rečeno, s spremembo sodnega reda, ker to ne zahteva posega v zakonodajo, ker sem pa hkrati nameraval spremeniti tudi zakonodajo, tukaj mislim na zakona o sodiščih in sodniški službi, v smeri večje odgovornosti sodnikov, večje transparentnosti in podobno, kot sem večkrat že napovedal, tu sem želel to nekako v paketu skupaj s spremembo sodnega reda v neki tretji fazi, ki bi sledila temu, kar smo že naredili do zdaj in kar je parlament tudi potrdil in sprejel. Žal pač tega v tem mandatu ne bo mogel speljati. To bi bil na kratko odgovor na vaše vprašanje.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Ambrožič. Izvolite.

BORUT AMBROŽIČ (NeP): Hvala za ponujeni odgovor. Rekel bi, da ste kronološko lepo naštel in upam, da bo mogoče tudi kdo, ki bo ta magnetogram prebiral kot vaš naslednik, pa naslednja sestava Državnega zbora, to tudi upošteval, ker kot rečeno, je interes javnosti, ne samo pravni interes, velik, konec koncev tudi transparentnost zahteva takšno rešitev.

Me pa zanima, mogoče kot neko podvprašanje, ker sam pri pripravi obrazložitve tega vprašanja nisem zasledil:

Kakšne so ureditve s tega področja v nekaterih državah Evropske unije?

Ali imata, recimo, sosednji Avstrija ali Italija morebiti to že postavljeno na kakšnem nacionalnem portalu?

Če mogoče veste odgovor, bi bil hvaležen. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo za dopolnitev odgovora ima minister.

DR. SENKO PLIČANIČ: Večina držav članic Evropske unije, pa tudi če pogledamo širše, Amerika, imajo to tako urejeno. To je tudi eden od razlogov, zaradi katerega, mislim, da temu še ni, ne bi ali pa ne bo nihče nasprotoval, da je tudi v Sloveniji tako.

Tisto, kar sem pozabil prej omeniti; seveda ta javnost, v smeri kot sem jo opisal, ne bi v ničemer posegala v varstvo osebnih podatkov, to bi moralo biti zagotovljeno in tudi to imamo predvideno, kako bi to zagotovili, torej tudi pri sodbah, recimo, okrajnih in okrožnih sodišč, ki še niso pravnomočne. Konkretno za Avstrijo zdaj ne morem iz rokava stresti, ali je to natančno tako, kot smo nameravali tukaj, ampak lahko pa povem, da v večini držav članic ni nobene dileme glede tega, da so vse sodbe javne, da se točno ve, kateri sodniki so avtorji teh sodb, in da so te dostopne za uporabo informacijske tehnologije, torej običajno preko spleta.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

S tem zaključujemo s tem vprašanjem in prehajamo na naslednjega, ki ga postavila gospa Sonja Ramšak, Slovenska demokratska stranka, ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki opravlja tekoče posle, dr. Anji Kopač Mrak.
Izvolite, gospa Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Minister, poslanke in poslanci, ministrica v odsotnosti! Vem, da je opravičeno odsotna, pa kljub temu bi rada postavila naslednje poslansko vprašanje:

Ali boste v skladu s sprejetim normativnim delovnim programom Vlade Republike Slovenije za leto 2014 do 17. 6. 2014 predložili v obravnavo zakon o dolgotrajni oskrbi, zavarovanju za dolgotrajno oskrbo in osebni asistenci?

Namreč, očitno tudi v tem sklicu Državnega zbora ne bomo opravili domače naloge, da bi sprejeli ta zakon. Konvencija o pravicah invalidov določa, da države pogodbenice priznavajo enako pravico vsem invalidom, da živijo v skupnosti in enako kot drugi odločajo ter sprejemajo učinkovite in ustrezne ukrepe, ki jim omogočajo polno uživanje te pravice ter polno vključenost v skupnost ter sodelovanje v njej. Poleg tega pa, da se jim zagotavlja, da imajo enake možnosti, da izberejo stalno prebivališče, se odločijo, kje in s kom bodo živeli, in da imajo dostop do različnih storitev na domu ter bivalnih in drugih podpornih storitev skupnosti, vključno z osebno asistenco. Naj ob tem tudi spomnim, da je v letu 2012 skupina več kot 5 tisoč volivk in volivcev vložila Predlog zakona o osebni asistenci. Ta žal kljub zelo veliki podpori in zelo vsebinski razpravi, tako javni razpravi kot pa na sami seji matičnega odbora, ni dobil podpore predvsem s tega vidika, ker je bilo kar precej pripomb tudi s strani Zakonodajno-pravne službe, bila pa je dana zaveza in sprejet sklep, da se apelira na Vlado, da ta zakon čim prej pripravi in da ga da v zakonodajni postopek. Zato tudi moje vprašanje ministrici za delo, družino in socialne zadeve ter enake možnosti. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Vztrajate pri ustnem odgovoru? Prosim, če za magnetogram ...

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Se opravičujem, zaradi odsotnosti ministrice kljub temu prosim, da v skladu s Poslovnikom Državnega zbora ministrica odgovori na to vprašanje na naslednji seji Državnega zbora. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Na podlagi vašega predloga bom uvrstil to vprašanje na naslednjo redno sejo. Gospod Danijel Krivec, Slovenska demokratska stranka, bo postavil vprašanje ministru za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Urošu Čuferju.

Izvolite, gospod Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Lep pozdrav ministroma! Spoštovanega ministra Uroša Čuferja sprašujem:

Ali bo elektrodistribucijskim podjetjem omogočil neizplačilo dividend iz naslova doseženega dobička iz poslovanja v naslednjih dveh poslovnih letih oziroma vsaj v letošnjem letu?

To vprašanje se na nek način navezuje tudi na predhodno, kjer smo postavljali vprašanje glede refundacij, ki so bile iz naslova interventnega zakona namenjena tudi neposredno za pokrivanje stroškov, ki so jih elektrodistribucijska podjetja imela pri odpravljanju posledic naravne nesreče po žledu konec januarja in v začetku februarja.

V tem trenutku je jasno, da so marsikatera od teh elektrodistribucijskih podjetij v likvidnostnih težavah in bi jim neomogočanje tega izplačila dividend vseeno v poslovnem smislu veliko pomagalo. Pa še drugi moment je. Glede na to, da vsa elektrodistribucijska podjetja niso bila v enakih težavah, bi bilo s strani ministrstva smiselno opredeliti in na nek način tudi postaviti nek kriterij, katerim podjetjem na nek način omogočiti, da se omeji izplačilo dividend in s tem omogoči tudi kvaliteten likvidnostni tok samega poslovanja, kajti niso bila vsa elektrodistribucijska podjetja v enakem položaju pri odpravljanju teh posledic havarije po žledu. Zato sprašujem ministra:

Ali razmišljajo v tej smeri glede na to, da so vsa elektrodistribucijska podjetja v večinski lasti države oziroma Soda in ima država tudi možnost, da se do neke mere lahko odpove izplačilu dividend, predvsem v tistih podjetjih, ki so imele s havarijo zelo velike stroške in jih še vedno tudi imajo?

Seveda v izogib najemanju kreditov.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem ministru dr. Urošu Čuferju, izvolite.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.

Naše razmišljanje gre pravzaprav v smeri, da se dividende izplačajo, je pa res, da je dokončna odločitev v pristojnosti Soda, ki s kapitalskimi naložbami, med drugimi tudi z elektro distribucijami, upravlja.

Kar se tiče žleda in elektro distribucij. V bistvu je treba povedati, da so ta podjetja v relativno dobrem stanju, tako kapitalskem kot po denarnem toku, relativno malo zadolžena in da njihova bilanca omogoča, da lahko tudi odpravo posledic žleda se pelje direktno in ne preko državnega proračuna. Zaradi tega se vsaj jaz zelo nagibam v to smer, da lahko to zagotovijo sami. Smo šli pa pri tej stvari nasproti tako, da smo se z EIB dogovorili, da lahko dobijo posebej ugodna posojila za odpravo teh posledic, ki so boljše kot običajni normalni komercialni pogoji, in

so izključno temu namenjeni. Tako lahko tukaj notri to več kot nadoknadijo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Zahtevo za dopolnitev odgovora ima gospod Krivec. Izvolite.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Zahvaljujem se za ta del odgovora.

Mislím, da je korektno povedano, v kateri smeri razmišlja država, ker ni se treba skrivati, da je Sod izključni upravljavec, ampak še vedno ima tudi država nek vpliv. Vendar bi vseeno opozoril na dejstvo, da se bodo v tem primeru nekatera od elektrodistribucijskih podjetij, glede na svoj potencial poslovnega portfelja, morale bolj zadolževati. Ne vem, če je to ravno v interesu države, pa tudi ne vem, če je to korektno in fer do tistih elektrodistribucijskih podjetij, ki so ravno tako v državni lasti, ki pa so imela zaradi okoliščine bistveno, bistveno več škode na svojih napravah, ki so sicer zavarovane, vendar so imela bistveno več neposrednih intervencij, ki jih ne bodo mogle pokriti in jih glede na vaše izvajanje pokrivali iz naslova zadolževanja, kar bo v nadaljevanju lahko pomenilo težji položaj na trgu in na nek način tudi lažjo možnost, da se te distribucijske enote začne združevati, ker bo razlog to, da slabo poslujejo, v primerjavi z neko distribucijsko enoto v tej državi, ki je v tem trenutku imela sorazmerno malo težav s havarijo in bo v nekem danem trenutku na nek način privilegirana. Mislím, da naloga države ni, da pusti v težavah v danem trenutku neko svojo družbo, ki ni po svoji krivdi prišla v tako težak položaj. Zato apeliram in sprašujem:

Ali v tej smeri ministrstvo razmišlja, da bi to vsaj v nekem razumnem odstotku vseeno lahko vplivalo na to izplačilo dividend?

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želite dopolniti odgovor, minister? Imate besedo.

DR. UROŠ ČUFER: Ne, ne bi nič kaj posebnega dopolnil, razen mogoče to, da omenim še to dejstvo, da so poleg države preko Soda so v lastništvo vključeni tudi manjšinski deleži in imajo tudi oni določeno besedo pri dokončni odločitvi, kar se tiče izplačila dividend.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Smo zaključili z vprašanjem? Ne. Zahteva za razpravo, gospod Krivec, izvolite.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo še enkrat.

V skladu s poslovníkom predlagam, da se o odgovoru ministra, ki za mene ni bil odgovor, kajti mislím, da so to resna vprašanja in z odgovori nisem zadovoljen, opravi razpravo. Rad bi še enkrat poudaril, da so bila vsaj nekatera izmed distribucijskih podjetij v tej naravni nesreči bistveno bolj prizadeta in ni korektno, da država iz vseh podjetij na enak

način odvzame svoje deleže in s tem postavi nekatera podjetja v podrejen položaj vizavi drugih.

Mislím, da naloga države ni, da svoja podjetja na nek način sili v zadolževanje in s tem v slabši položaj na trgu. Zato predlagam, da se o tem vseeno opravi razpravo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

O vašem predlogu bo Državni zbor odločal jutri, v torek, 20. maja 2014, v okviru glasovanj.

Prehajamo na naslednje vprašanje, mag. Majda Potrata, Socialni demokrati, bo postavila vprašanje ministru za zunanje zadeve, ki opravlja tekoče posle, Karlu Erjavcu.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Ker je gospod minister odsoten, pričakujem pisni odgovor na vprašanje, ki ga zastavljam. To vprašanje pa se nanaša na dogodek 6. maja letos na Dunaju, ko je na 124. seji Odbor ministrov razpravljal o poročilu, objavljenem sicer sredi aprila letos. Tedaj je namreč generalni sekretar Sveta Evrope Thorgbjörn Jagland objavil poročilo o stanju demokracije, človekovih pravic in vladavine prava v Evropi. V njem ugotavlja, da v Evropi prihaja do resnih kršitev človekovih pravic, vključno s korupcijo, trgovanjem z ljudmi, rasizmom in diskriminacijo. Generalni sekretar je celo izjavil, da se je Evropa znašla v največji krizi človekovih pravic po hladni vojni. Zato se mi zdi zelo pomembno, da bi na to sprejeto poročilo, ki ga je Odbor ministrov Sveta Evrope obravnaval in sprejel, reagirali tudi v Državnem zboru. Namreč, vsaki članici Sveta Evrope, 47 jih je, je bilo že novembra lani posredovano obvestilo o treh najbolj perečih kršitvah človekovih pravic v omenjeni državi in dano ji je bilo na voljo, da se na te tri kršitve tudi odzove. Zato me seveda zanima:

Katera so tri najbolj pereča področja v poročilu o stanju demokracije, človekovih pravic in vladavine prava v Evropi navedena za Slovenijo in kako je nanje odgovorila?

Slovenija se je sicer v tem trenutku prav tako 6. maja znašla v položaju, ko mora pripraviti 3. periodično poročilo Slovenije po Mednarodnem paktu o državljanskih in političnih pravicah. Se pravi, da bo imela kar dosti opravka s temeljnimi človekovimi pravicami. Naj pa omenim, da je nabor teh kršitev kar precejšen, vsaj deset je takšnih, ki jih je vredno omeniti. Med njimi je zagotovo v devetintridesetih državah mogoče zaznati etnično diskriminacijo, razmere v zaporih je v tridesetih državah in tako naprej, korupcijo v šestindvajsetih – in bi našli marsikaj takšnega, kar je verjetno znano kot kršitev tudi pri nas in zato me seveda zanima vprašanje, ki sem ga ministru zastavila in na katerega pričakujem pisni odgovor. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

V skladu z vašim predlogom bomo vprašanje takoj posredovali ministru, na katerega mora odgovoriti v tridesetih dneh.

Prehajamo pa na naslednje vprašanje, ki ga bo postavil gospod Franc Breznik, Slovenska demokratska stranka, ministru za kmetijstvo in okolje, ki opravlja tekoče posle, mag. Dejanu Židanu.
Izvolite, gospod Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Gospod predsednik, najlepša hvala.

Lahko rečem, da ponovno tudi ministru Židanu postavljam zelo pereče poslansko vprašanje na temo celovite oskrbe severovzhodne Slovenije s pitno vodo.

Naj še enkrat ponovim nekaj znanih dejstev: leta 2008 je dvanajst slovenskogoriških občin, skupaj z občino Maribor, podpisalo projekt Celovita oskrba severovzhodne Slovenije s pitno vodo. Projekt je vsaj na začetku naletel na nekatere težave, ker vemo, da so nekatera gradbena podjetja šla v prisilne poravnave in stečajne postopke, ampak projekt je nekako po tem sklenil nove pogodbe z novimi izvajalci in projekt se izteka in se je lansko leto uspešno zaključil.

Na žalost naj povem tudi, da je bil projekt sofinanciran iz Kohezijskega sklada, to je iz evropskega kohezijskega sklada, v vrednosti 59 %, občine so participirale 27 % in država preko državnega proračuna 14 % za ta projekt. Projekt je bil nujno potreben, nujno je bil potreben z vidika tega, da je ta infrastruktura tega vodovoda bila stara več kot štirideset let, šlo je tudi za mnoge širitve, sama infrastruktura je bila zgrajena iz izredno nekvalitetnih materialov, večkrat so bile tudi vgrajene azbestne cevi. Moram priznati tudi potrebe gospodarstva novih industrijskih con na temu območju so botrovale k temu, da potrebujejo večje priključne pritoke vode, primer je morebitna izgradnja termalnega kopališča Benedikt, kjer potrebuje morebitni investitor približno dvaindvajset litrov na sekundo pretoka.

Tako je bil projekt nujno potreben in na žalost moram priznati, da so te občine nekako projekt uspešno zaključile in so ga tudi vodile, občina Lenart je imela pooblastilo vseh teh občin za projekt o vodi. Do danes te občine iz državnega proračuna niso dobile participiranih teh 14 %. Teh 14 % znaša približno pet milijonov evrov in v času ministra Židana ni bila plačana tem občinam niti ena situacija. Predvsem gre za občine, ki jih sam zastopam, ki so izredno revne. Bile so deprivilegirane v vsem obdobju, tudi v prejšnji državi. Gre predvsem za občini Lenart, Benedikt, gre za občine Cerkvenjak, Sveto Ano, Sveti Jurij in Sveto Trojico. Gre za teh pet, šest občin bivših slovenskogoriških občin in še za šest občin, ki so dodatno v Slovenskih goricah.

Zato ponovno sprašujem ministra Židana, ker je obljubil na prejšnji seji, da bo nekako poskušal narediti, da v temu trenutku imam informacijo od županov, da ni naredil

ničesar. Izteka se mandat, država dolguje ... / znak za konec razprave/ ... in še enkrat mu postavljam poslansko vprašanje:

Kdaj bo njegovo ministrstvo vrnilo denar tem manjšim slovenskogoriškim občinam?

Najlepša hvala za morebitni odgovor, minister Židan. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Če sem prav razumel, gospod Breznik, pričakujete ustni odgovor?

FRANC BREZNIK (PS SDS): Da, če bo prišlo do naslednje seje, pričakujem ustni odgovor, če pa te seje ne bo več v temu sklicu, pa potem pač pisni odgovor, če je mogoče.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Potem bom v skladu s programom dela Državnega zbora napovedal, da bo prišlo do ustnega odgovora na prvi redni seji.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Najlepša hvala, gospod predsednik.

PRESEDNIK JANKO VEBER: In še zadnje vprašanje, ki ga bo postavila gospa Aleksandra Osterman, Pozitivna Slovenija, ministru za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki opravlja tekoče posle, Metodu Dragonji.
Izvolite, gospa Osterman.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Ker je minister Metod Dragonja iz opravičljivih razlogov odsoten, bom vseeno postavila vprašanje. Želim pa, če bo prišlo do naslednje seje Državnega zbora, prejeti ustni odgovor, v nasprotnem pa pisni odgovor.

Minister Dragonja je na zaslišanju pred Odborom za gospodarstvo prepoznal izjemen lesni potencial Kočevske, na kar sem ga tudi sama opozorila, hkrati pa je v enem izmed prvih intervjujev poudaril, da želi izpeljati dva projekta na področju lesne industrije; in sicer enega v Bohinju, drugega pa na Kočevskem. Na Kočevskem so naravni pogoji za to najboljši, saj gre za eno najbolj gozdnatih področij v Sloveniji, če ne celo v Evropi. Minister Dragonja je tudi v sklopu Vlade obiskal kočevsko regijo, in to 14. aprila na regijskem obisku Pozitivne Slovenije na Kočevskem, kjer se je podrobneje seznanil s potenciali lesne industrije. Obiskal je kar nekaj podjetij, kise ukvarjajo z lesno predelovalno industrijo in zatrdil je, da se bosta skupaj z ministrom za okolje in prostor potrudila, da bi lesnopredelovalno-gozdarsko verigo uredila in skozi njo ustvarila prepotrebna delovna mesta. Za enega izmed kandidatov, ki bi prevzel vlogo državnega podjetja za gozdarjenje z lesom v vsej državi, pa je označil znano kočevsko podjetje, ki se ukvarja z lesnopredelovalno industrijo in zaposluje okoli 180 ljudi. Zaradi tega vsega navedenega želim spoštovanega ministra vprašati in mu postavljam vprašanje:

Kateri so konkretni načrti Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo na Kočevskem?

Tudi sam minister, minister za gospodarstvo Metod Dragonja, je prepoznal prepotrebna delovna mesta v kočevski regiji in tudi se strinja, da je Kočevska po osamosvojitvi doživela pravi gospodarski genocid. Za odgovor se ministru najlepše zahvaljujem. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V skladu z vašo napovedjo bomo vprašanje uvrstili na naslednjo redno sejo, torej vztrajate pri ustnem odgovoru.

S tem ugotavljam, da so vsi, ki so želeli postaviti vprašanje, dobili besedo, zato se predsednici Vlade in ministrom zahvaljujem za podane odgovore.

Hkrati pa tudi prekinjam to točko dnevnega reda, ki jo bomo nadaljevali jutri, v torek, 20. maja 2014, ko bo Državni zbor v okviru glasovanj odločal o predlaganih sklepih.

Prekinjam tudi 25. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri.

Hvala in nasvidenje do jutri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 19. MAJA 2014 OB 19.14 IN SE JE NADALJEVALA 20. MAJA 2014 OB 9. URI.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 25. seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: mag. Barbara Žgajner, gospa Tina Komel, gospa Irena Tavčar, mag. Lejla Hercegovac do 16. ure, gospod Jože Velikonja do 11. ure, gospod Zvonko Lah, gospod Branko Ficko, gospod Jakob Presečnik, gospod Rihard Braniselj in gospod Marko Pavlišič od 18. ure dalje. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na 3. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV V OKVIRU SKRAJŠANEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona bi lahko dal besedo predstavniku Vlade, vendar jih ta hip ni v dvorani.

Zato prehajamo na odbor. Namreč, predlog zakona je obravnaval Odbor za gospodarstvo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici Alenki Pavlič.

ALENKA PAVLIČ (PS NP): Dobro jutro! Gospod predsednik, hvala lepa. Kolegice in kolegi!

Odbor za gospodarstvo je na 14. seji 7. 5. 2014 kot matično delovno telo obravnaval omenjeni predlog zakona. Kolegij predsednika je na 90. seji 25. 3. 2014 sklenil, da se predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku. Seji odbora so prisostvovali predstavnice in predstavniki Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, Trgovinske zbornice Slovenije, Zveze potrošnikov Slovenije, Zveze potrošniških združenj Slovenije ter Zakonodajno-pravne službe. Odboru je bilo posredovano naslednje gradivo: mnenje Zakonodajno-pravne službe, dopis s predlogom za amandma odbora Trgovinske zbornice Slovenije, stališče Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo in predlogi za amandmaje odbora Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo k 1., 3., 5., 6., 9. in 23. členu. K predloženemu zakonu v poslovniško določenem roku kvalificirani predlagatelji niso vložili amandmajev. Predstavnik Zakonodajno-pravne službe je v dodatni obrazložitvi opozoril, da postaja Zakon o varstvu potrošnikov s številnimi spremembami in dopolnitvami nepregleden in težko razumljiv. Glede amandmaja k 1. členu je opozoril, da manjka odstavek, ki se nanaša na javne dražbe, glede amandmaja k 3. členu pa je opozoril na morebitne težave izvajanja v praksi. Podal je tudi opozorilo glede določitve začetka veljavnosti zakona s 13. junijem 2014.

Glede izraženih dilem službe je predstavnik ministrstva pojasnil, da na ministrstvu že potekajo aktivnosti za pripravo novega systemskega zakona, ki bo predvidoma pripravljen konec leta 2014 ali v začetku leta 2015. Podal je še nekatera druga pojasnila glede izraženih dilem. V razpravi so sodelovale tudi predstavnice Zveze potrošnikov Slovenije, Zveze potrošniških združenj Slovenije in Trgovinske zbornice Slovenije, ki so opozorile na nerazumljivost in nepreglednost zakona, na neupoštevanje njihovih pripomb pri pripravi obravnavanega zakona ter na poslabšanje stanja na področju varstva potrošnikov v Sloveniji. V nadaljevanju je predstavnik ministrstva pojasnil, da bo v okviru ministrstva vzpostavljena projektna skupina in da bodo k sodelovanju povabljeni vsi strokovni deležniki, ki bodo imeli možnost predstaviti svoja mnenja in argumente. V razpravi so članice in člani odbora na splošno izrazili podporo predlaganemu zakonu ter opozorili na potrebo po krepitvi vloge organizacij, ki delujejo na področju varstva potrošnikov. V okviru razprave o 6. členu je Trgovinska zbornica Slovenije predlagala rešitev, s katero bi se za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, prag za izzetje iz določb tega podpoglavja zvišal z 20 na 50 evrov.

Na podlagi omenjenega predloga je bil na seji predložen predlog za amandma odbora poslanca Marka Pavlišiča, s sprejetjem katerega bi omenjeni prag zvišal na 40 evrov. O tem predlogu za amandma je odbor glasoval in ga ni sprejel. Na seji je bil predložen še en predlog za amandma odbora poslanca Marka Pavlišiča k 6.

členu, ki se nanaša na 43.b člen predloga zakona. Tudi o tem predlogu za amandma je odbor glasoval in ga ni sprejel. V okviru razprave o 6. členu je poslanec Srečko Meh na predlog Zveze potrošnikov Slovenije podal predlog za amandma odbora glede definicije pogodbe, sklenjene na daljavo, ki ga je odbor sprejel. Poleg tega je odbor na podlagi predlogov za amandmaje ministrstva sprejel amandmaje odbora k 1., 3., 5., 9. in 23. členu, predlog za amandma odbora ministrstva k 6. členu pa je postal brezpredmeten. Odbor je glasoval še o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, ki je sestavni del poročila odbora.

PRESEDENIK JANKO VEBER: Hvala za predstavitev poročila.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospod Franc Breznik bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, spoštovani predstavniki Vlade, spoštovani kolegice in kolegi!

Področje varstva potrošnikov je v Republiki Sloveniji urejeno v Zakonu o varstvu potrošnikov, ki je bil sprejet leta 1998 in je uzakonil nekatere bistvene določbe direktiv Evropske unije. Namen sprejetja tega zakona je bil v dodatni zaščiti potrošnika kot ekonomsko šibkejšo stranke v pogodbenem razmerju, ki predstavlja visoko raven zaščite potrošnikov, ki v razmerju do podjetij nastopajo kot šibkejša stranka. Področje varstva potrošnikov se zaradi razvoja trga hitro spreminja, čemur je treba prilagajati tudi predpise. Glavno pobudo na tem področju je prevzela Evropska unija, ki z direktivami ureja večino potrošniškega prava. Pri tem teži k večji harmonizaciji predpisov, kar naj bi olajšalo čezmejno trgovino in okrepilo delovanje notranjega trga. Ob tem naj povem, da je bilo veliko število sodnih judikatov Sodišča Evropskih skupnosti, kjer je v različnih sodnih postopkih ugotavljalo tudi, da imajo določene države članice zelo različno urejeno potrošniško pravo. Pri tem je predvsem izstopala Nemčija, kljub temu, da jo imamo za zelo urejeno državo, ki je s svojim tako imenovanim BGB ali nemškim civilnim zakonikom bila zelo zastarela predvsem na področju urejanja tako imenovane internetne trgovine.

Pri tem naj povem, da se bodo s prenosom direktive 2011/83 v nacionalne pravne rede za vse pogodbe, ki jih sklepajo potrošniki in podjetja, poenotila še nekatera druga pravila, ki pomembno vplivajo na položaj potrošnika – izpolnitev pogodbe, prenos tveganja, nenaročena ponudba blaga in storitev ter obveščanje potrošnikov. Države članice morajo sprejeti in objaviti zakone in druge predpise, ki so potrebni za uskladitev z direktivo 2011/83; rok je bil do 13. decembra 2013. Glede na

navedeno mora Republika Slovenija zaradi na novo sprejete direktive 2011/83 v svojo zakonodajo prenesti določbe te direktive nemudoma. S prenosom direktive 2011/83 v nacionalne pravne rede se bodo za vse pogodbe, ki jih sklepajo potrošniki in podjetja, poenotila še nekatera druga pravila, ki pomembno vplivajo na položaj potrošnika. Države članice morajo torej te predpise in to direktivo sprejeti v roku, ki sem ga navedel. Slovenija pri tem zaostaja; v zaostanku smo že pol leta. Cilji tega zakona so predvsem uskladitev slovenske zakonodaje z evropsko direktivo, torej prenos 3. člena, petega odstavka 4. člena in 7. člena direktive 2008/122, s čimer se bodo odpravile pomanjkljivosti pri prenosu navedenih členov.

Predvsem pa gre za poenotenje pravil med pravnimi redi držav članic Evropske unije, kot sem prej navedel, glede nakupovanja na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov ter pravil o izpolnitvi pogodbe, dajanju informacij pri drugih pogodbah in prenosu tveganja za uničenje ali poškodovanje blaga na potrošnika, kar bo omogočilo boljše varstvo potrošnikov, predvsem pri čezmejnem nakupovanju, saj jim bodo v vseh državah članicah zagotovljene enake pravice. V Slovenski demokratski stranki menimo, da je Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov obravnavan po skrajšanem postopku zaradi manj zahtevnih sprememb in dopolnitev zakona ter manj zahtevne uskladitve zakona z drugimi zakoni ali pravom Evropske unije. Sicer, kot sem povedal, nekoliko pozno, toda mislim, da na primeren način implementira direktivo 2011/83.

Zato v Slovenski demokratski stranki napovedujemo podporo dopolnitvi zakona. Pri tem pa bi rad povedal, da je tudi mnenje Slovenske demokratske stranke, tako kot večine poslanskih skupin na matičnem odboru, da je Zakon o varstvu potrošnikov postal z vsemi novelacijami izredno kompleksen in izredno nepregleden, zato verjamem, da bo v naslednjem mandatu prišlo do popolnoma nove postavitve tega zakona. Menim, da je izredno pomemben tudi za slovenske potrošnike. Najlepša hvala.

PRESEDENIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bo predstavila Renata Brunskole.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Spoštovani gospod predsednik, spoštovani predstavniki Vlade, spoštovani kolegice in kolegi!

Predlog novele Zakona o varstvu potrošnikov v slovenski pravni red prenaša evropske smernice oziroma direktivo v obsegu, kot ga predvideva direktiva o pravicah potrošnikov, ob tem pa odpravljamo tudi manjše pomanjkljivosti evropske zakonodaje na področju pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave. Kot je bilo predstavljeno

na matičnem delovnem telesu, največjo novost predstavlja področje izpolnitve prodajne pogodbe s strani podjetja v primeru zamude. Poleg tega na novo določamo možnost odstopa od pogodbe v primeru, da potrošnik v tem roku blago uporablja, pri čemer odgovarja za njegovo zmanjšano vrednost. V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija predlogu novele na matičnem delovnem telesu nismo nasprotovali, smo se pa kasneje seznanili s stališči obrtne in trgovinske zbornice, ki sta opozorili na spremenjeni 6. člen, s katerim smo naš pravni red nesorazmerno zaostri. Ena od poslanskih skupin je sicer vložila amandma, ki besedilo člena vrača v prvotno obliko. Zato bomo v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija to podprli. Prav tako ne bomo nasprotovali ostalima dvema amandmajema. Ob podpori naše poslanske skupine pa bi vseeno želela opozoriti na razdrobljenost tega zakona, ki je zaradi številnih sprememb postal nepregleden, zato se po nekaterih podatkih varstvo potrošnikov v Sloveniji celo poslabšuje. V nadaljevanju seveda pričakujemo, da bomo v doglednem času sprejeli nov, celovit, predvsem pa sodoben zakon, ki bo sledil zagonu gospodarske iniciative za zadovoljevanje potreb ljudi, torej potrošnikov.

Kot rečeno, bomo novelo Zakona o varstvu potrošnikov podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Srečko Meh bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

SREČKO MEH (PS SD): Prijazen pozdrav, spoštovani gospe in gospodje!

Predlagane spremembe in dopolnitve zakona se nanašajo na prenos direktive – številke ne bom prebral – o pravicah potrošnikov, ki mora biti v nacionalni pravni red prenesena najpozneje do 13. decembra 2013. S tem zakonom odpravljamo tudi manjše pomanjkljivosti direktive 2008/122/ES o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb časovnega zakupa, dolgoročnih počitniških proizvodov, nadaljnje prodaje in zamenjave ter na nekaj manjših sprememb in odpravo nejasnosti v obstoječem zakonu. Namen sprejetja zakona je v dodatni zaščiti potrošnika kot ekonomsko šibkejše stranke v pogodbenem razmerju. Zakon o varstvu potrošnikov predstavlja visoko raven zaščite potrošnikov, ki v razmerju do podjetij nastopajo skoraj vedno kot šibkejša stran. Področje varstva potrošnikov se zaradi razvoja trga hitro spreminja. Temu je treba prilagajati tudi predpise. Glavno pobudo na tem področju je prevzela Evropska unija, ki z direktivami ureja večino potrošniškega prava. Pri tem teži k večji harmonizaciji predpisov, kar naj bi olajšalo čezmejno trgovino in okrepilo delovanje notranjega trga.

Z uskladitvijo slovenske zakonodaje z evropsko se bodo poenotila pravila med pravnimi redi držav članic glede nakupovanja na

daljavo ali zunaj poslovnih prostorov ter pravila o izpolnitvi pogodbe, dajanju informacij pri drugih pogodbah in prenosu tveganja za uničenje ali poškodovanje blaga na potrošnika, kar bo omogočilo boljše varstvo potrošnikov, predvsem pri čezmejnem nakupovanju, saj jim bodo v vseh državah članicah zagotovljene enake pravice. V Poslanski skupini Socialnih demokratov vsekakor menimo, da bi morali Zakon o varstvu potrošnikov bolj temeljito spremeniti. Vlada je to načrtovala v letošnjem letu. Prav tako pa bo treba v prihodnje večjo pozornost nameniti tudi večjemu financiranju, na primer potrošniške revije, in sodelovanju Vlade s potrošniškimi organizacijami. Za sedanje sodelovanje smatramo, da ni primerno. Prav tako pa bo morala Vlada v prihodnje bolj spodbujati delovanje nevladnih potrošniških organizacij. Po našem mnenju bo treba ustanoviti tudi svet za varstvo potrošnikov na ravni vlade.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Alenka Pavlič bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

ALENKA PAVLIČ (PS NP): Hvala lepa še enkrat.

Predlagane spremembe in dopolnitve zakona se nanašajo na prenos direktive Evropske unije iz leta 2011, ki bi morala biti v nacionalni pravni red prenesena že konec leta 2013, in odpravo pomanjkljivosti prenosa direktive Evropske unije iz leta 2008. Slednje spremembe izboljšujejo varstvo potrošnikov pri čezmejnem nakupovanju, saj bodo imeli v vseh članicah Evropske unije zagotovljene enake pravice. Pomembna sprememba, ki jo predlog zakona prinaša, predstavlja tudi izpolnitev pogodbe in pravice potrošnikov v primeru zamude z izpolnitvijo, kar je bilo do sedaj urejeno v obligacijskem zakonu. Če rok v pogodbi ni določen, se določa 30-dnevni rok za izpolnitev, saj rok za izpolnitev do sedaj ni bil določen. Slednje je potrošnikom povzročalo težave pri uveljavljanju pravic zaradi zamud s strani podjetij. Spremembe prinašajo tudi dodatne pravice potrošnikom pri nakupovanju prek spleta. Ti bodo sedaj obvarovani pred prikritimi stroški na spletu, ki se pojavljajo pri različnih brezplačnih oglaševalnih storitvah, kot so horoskopi ali recepti. Velikokrat se kasneje izkaže, da gre za plačljive storitve. Potrošniki bodo sedaj morali izrecno potrditi, da razumejo, da morajo storitev plačati.

K večji preglednosti cen bo prispevala obveznost, po kateri morajo trgovci navesti skupno ceno proizvoda ali storitve in tudi vse dodatne stroške. Poleg tega zakon določa informacije, ki jih mora podjetje zagotoviti potrošniku pri sklenitvi pogodbe na daljavo ali

zunaj poslovnih prostorov, določitev 14-dnevnega odstopnega roka pri teh pogodbah, jasneje pa se določi tudi način odstopa od pogodbe. V zvezi s tem bi v Poslanski skupini nepovezanih poslancev opozorili, da je bil v okviru razprave o 6. členu na seji matičnega delovnega telesa na podlagi predloga Zveze potrošnikov Slovenije podan predlog za amandma glede definicije pogodbe, sklenjene na daljavo, ki je bil tudi sprejet. V zvezi s tem je predstavnik Vlade opozoril, da se s predlagano spremembo definicije uporaba določil predlaganega zakona širi izven dometa, ki ga je evropski zakonodajalec določil za cilj organizirane prodaje. Zavedamo se, da gre za širitev obveznosti, ki jih direktiva v besedilu členov določa le za organiziran način prodaje na daljavo. Uvaja torej posebnost, saj bodo po novem vsi, tudi tisti, ki občasno organizirajo prodajo na daljavo, podvrženi zahtevam direktive.

Trgovinska zbornica nas je v zvezi s tem opozorila na morebitne posledice, ki bi jih lahko sprejeta rešitev prinesla. Poslanski skupini Nove Slovenije in SLS pa sta zato za drugo obravnavo na seji zbora vložili amandma, ki predlog člena vrača na prvotno dikcijo, ki jo je sicer predlagala Vlada. V poslanski skupini opozarjamo, da gre v tem primeru resda za nove rešitve, ki presegajo evropski okvir, se nam pa postavlja vprašanje, ali bodo te res prinesle negativne posledice. Preden bodo zaživele v praksi, je slednje težko ocenjevati. Zato v tem trenutku predloga amandmaja omenjenih poslanskih skupin ne bomo podprli in bomo dali prednost višji ravni varstva potrošnikov. Če pa se bo kasneje izkazalo, da nove rešitve povzročajo predvsem nepremostljive težave in zaplete, opozarjamo, da na pristojnem ministrstvu že potekajo aktivnosti za pripravo novega systemskega zakona, ki bo predvidoma pripravljen konec leta 2014 ali v začetku leta 2015. Do takrat pa bo preteklo dovolj časa, da se ovrednotijo vse morebitne negativne posledice in sprejete rešitve odpravijo.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Marko Pavlišič bo predstavil stališče Poslanske skupine Državlanske liste.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Z novelo Zakona o varstvu potrošnikov prenašamo v naš pravni red direktivo o pravicah potrošnikov, katere namen ni le povečanje varstva potrošnikov kot ekonomsko šibkejših strank v pogodbenih razmerjih, temveč tudi poenotenje evropske potrošniške zakonodaje, kar bo ugodno vplivalo na povečanje predvsem čezmejne trgovine na daljavo, to je trgovine po internetu, pošti ali telefonu. Omenjena direktiva bo v težkih gospodarskih razmerah okrepila pravice in zaupanje potrošnikov v vseh 28 državah članicah Evropske unije in bo vplivala

na približno 507 milijonov potrošnikov v Evropi. Z novelo zakona se med drugim povečuje informiranost potrošnikov, večja bo preglednost cen, odpravljena bodo dodatna plačila za uporabo kreditnih kartic in klicev na dežurne telefonske linije, na primer za informacijo glede konkretne pogodbe, krajša se rok vračila kupnine v primeru odstopa od pogodbe s 30 na 14 dni in tako naprej. Naj omenim še, da se preko direktive v potrošniško zakonodajo implementirajo tudi razne varovalke, ki onemogočajo določene pristope trgovcev, ki lahko izkrivili voljo potrošnikov za sklenitev pogodb oziroma njihovo ekonomsko obnašanje, zaradi česar se potrošnikom nudi določeno dodatno varstvo. Znano je namreč, da so trgovci vedno bolj iznajdljivi, ko gre za trženje blaga in storitev.

Potrošniki so lahko izpostavljeni v različne situacije, recimo vabila na brezplačne večerje, izlete in podobno, kjer preko celotne scene, zavajajočih informacij, osebne obravnave in tako naprej sprejmejo odločitev o poslu oziroma opravijo nakup blaga ali storitev, katerih sicer v drugačnih okoliščinah, z zavedanjem vseh dejstev in okoliščin, predvsem pa z možnostjo mirnega in tehtnega premisleka, ne bi sprejeli. Novela bo takšno zavajajočo poslovno prakso podjetij omejila, in sicer na način, da bo razširila definicijo pogodb, sklenjenih izven poslovnih prostorov. Za takšne pogodbe se bodo po novem šteje tudi pogodbe med podjetji in potrošnikom, sklenjene v poslovnih prostorih podjetja ali z uporabo sredstev za komuniciranje na daljavo takoj za tem, ko je bil potrošnik s strani podjetja ob njuni istočasni prisotnosti osebno obravnavan v prostorih, ki niso poslovni prostori podjetja, kot tudi pogodbe, sklenjene med izletom, ki ga organizira podjetje z namenom ali učinkom trženja in prodaje blaga ali storitev. Prednost pogodb, sklenjenih izven poslovnih prostorov, kot tudi pogodb, sklenjenih na daljavo, tako imenovane spletne trgovine, pa je ravno v tem, da lahko potrošniki v 14 dneh vrnejo blago, če se iz kakršnegakoli razloga premislijo. Podjetja so jim v takšnih primerih dolžna vrniti vsa prejeta plačila. S prenosom direktiv že zamujamo, saj bi že do 13. 12. 2013 morali sprejeti in objaviti zakone in podzakonske predpise, usklajene z direktivo. V Državlanski listi podpiramo svobodno gospodarsko pobudo, vendar to ne pomeni anarhije, kjer so potrošniki na milost in nemilost prepuščeni tudi prodajalcem z goljufivimi nameni. Potrošniki so v odnosu do prodajalcev pogosto šibkejša stran. Prodajalec izbere kraj, čas in predmet ponudbe, in zato je varovanje pravic potrošnikov zelo potrebno.

V Poslanski skupini Državlanske liste bomo predlog zakona podprli.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Jasmina Opec bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo. Lepo pozdravljeni vsi skupaj!

Kot je bilo danes že povedano s strani različnih razpravljavcev, nam tokratne spremembe in dopolnitve Zakona o varstvu potrošnikov narekuje evropska direktiva o pravicah potrošnikov, ki svojim članicam nalaga, da jih prenesejo v svoj pravni red. Največjo novost nam prinašajo določbe v zvezi z izpolnitvijo prodajne pogodbe v primeru zamude, saj je po novem določen 30-dnevni rok za izpolnitev prodajne pogodbe, če se stranki ne dogovorita drugače. Predlog zakona pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, sicer ohranja 14-dnevni rok za odstop od pogodbe brez navedbe razloga. Dobrodošla za potrošnike bo tudi možnost odstopa od pogodbe v primeru, da so blago uporabljali. V tem primeru se bo seveda upoštevala primerno znižana vrednost blaga. V splošnem tako spremenjeni zakon prinaša kar nekaj novosti, koristnih za potrošnike in tudi za prodajalce. Res pa je tudi, da je navedeni zakon zaradi številnih popravkov in prenosov evropskih direktiv postal precej nepregleden, zato v Slovenski ljudski stranki podpiramo namero Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, da čim prej pripravi nov sistemski zakon.

Pri pripravi novega zakona je treba k sodelovanju povabiti tudi vse deležnike, od Obrtno-podjetniške zbornice do Trgovinske zbornice, in ne nazadnje tudi potrošniške organizacije, saj je pri razpravi na matičnem delovnem telesu nastal vtis, da tega, sicer ne le potrebnega, pač pa tudi koristnega, sodelovanja ni in da nevladne organizacije niso vključene v oblikovanje politike varstva potrošnikov in pripravo zakonodajnih rešitev. Še posebej bi rada opozorila, da bo več tega sodelovanja ministrstva z zbornicami in potrošniškimi organizacijami v fazi priprave zakonskih rešitev, upam, preprečilo tudi kakšne anomalije, kot se je pripetila pri obravnavi tega zakona na matičnem odboru. Namreč, na pobudo ene od potrošniških nevladnih organizacij je bil na odboru predlagan amandma glede definicije pogodbe, sklenjene na daljavo. Ta člen sicer določa obveznosti, ki jih zakon nalaga gospodarskim subjektom, ki se organizirano ukvarjajo s prodajo blaga na daljavo. Z amandmajem, sprejetim na matičnem odboru, pa bi enake, precej obremenjujoče obveznosti veljale tudi za tiste gospodarske subjekte, ki sicer blago le redko ali izjemoma prodajajo na daljavo.

Z drugimi besedami bi na ta način tako zbirokratizirali prodajo na daljavo, da bi jo na koncu lahko uporabljali izključno tisti, ki se s tem ukvarjajo organizirano. Na negativne posledice tega amandmaja in na širitev izven dometa, ki ga predvideva evropska direktiva, je že na matičnem odboru korektno opozoril predstavnik Vlade, v nadaljevanju pa sta se na poslanke in poslance Državnega zbora obrnili tudi obe zbornici, tako obrtno-podjetniška kot tudi

trgovinska. Zato smo se v Slovenski ljudski stranki in Novi Sloveniji odzvali na njihov predlog in k dopolnjenemu predlogu zakona vložili amandma, ki ne pomeni nič drugega kot to, da v zakon vračamo besedilo člena, kot ga je prvotno pripravila Vlada Republike Slovenije. Da ne bomo v Sloveniji ponovno bolj papeški od papeža, v Slovenski ljudski stranki predlagamo, da kolegice in kolegi podprete ta amandma, ki ga imate tudi v gradivu in ga bomo v razpravi še podrobneje obrazložili. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Marija Plevčak bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokoencev Slovenije.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Prisrčen pozdrav vsem prisotnim!

V Zakonu o varstvu potrošnikov gre predvsem za prenos evropske direktive v naš pravni red. Prenos evropske zahteve oziroma direktive vsebuje: sklenitev pogodbe na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, trgovanje finančnih storitev na daljavo in določila, ki urejajo prodajo blaga in opravljanje storitev. V okviru predloga novele se dopolnjuje obstoječi sistem v smislu utrditve pravnega položaja potrošnikov in učinkovitejšega izvajanja nadzora. Z novelo odpravljamo tudi nekaj pomanjklivosti sedaj veljavnega zakona, kot so pogodbe časovnega zakupa, dolgoročni počitniški proizvodi, prodaja in tudi zamenjava. Pridobitev se izkazuje tudi v poenotenju in tako olajšanju predpisov čezmejnega poslovanja tako za pravne kot fizične osebe. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokoencev se nam zdi smiselno, da se krajša rok tako za vrnitev denarja kot tudi za vrnitev blaga. Pri odločitvi za podporo noveli smo sledili mnenju Zakonodajno-pravne službe, ki pravi, da je zakon netransparenten in težko razumljiv ter terja novo, celovitejšo podobo. In ravno zaradi veliko pripomb, opozoril tako zakonodajno-pravnih služb kot tudi nekaterih dotičnih institucij se je pristojno ministrstvo zavezalo, da bo do konca letošnjega leta oziroma najkasneje v začetku prihodnjega pripravilo nov, celovit in pregleden sistemski zakon o varstvu potrošnikov. V Poslanski skupini DeSUS bomo spremljali in sledili situaciji realizacije za to področje, saj menimo, da upokojenci kot potrošniki predstavljamo številčno največjo populacijo v našem prostoru.

Omenila bi tudi, da z rokom uskladitve nacionalne z evropsko zakonodajo že zamujamo. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokoencev smo že velikokrat opozorili, da je treba spoštovati roke, ki nam jih nalaga Evropska unija. Sicer pa smo lahko v tem kontekstu novele zadovoljni, da bomo ta prenos dopolnil zaključili in bomo v kratkem že lahko uvedli nov, prenovljen sistemski zakon. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokoencev ugotavljamo, da pri pripravi ne le

tega, ampak pri veliko zakonskih predlogih pogrešamo sodelovanje vseh potrebnih deležnikov. Tako menimo, da le z vključitvijo vseh pristojnih organizacij lahko izpeljemo kakovostnejše zakonske rešitve, spremembe. Pa saj veste, da z več udeleženci zmoremo več, da pripomoremo k boljšemu, racionalnejšemu in bolj uveljavljenemu področju, ki varuje potrošnika. Kot sem že dejala, je sprejetje zakona pomembno, da popravimo status varstva potrošnikov.

Zato bo Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev namenila podporo dopolnjenemu predlogu matičnega delovnega telesa.

PRESEDNIK JANKO WEBER: Hvala.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Predstavniki ministrstva, kolegice poslanke in kolegi poslanci!

Slovenski potrošnik je v današnjem času brezglave ponudbe in povpraševanja pogosto prepuščen samovolji posameznih podjetij ali posameznikov, ki se ukvarjajo s pridobitno dejavnostjo. Cilj prodajalcev čim več prodati in pri tem ustvariti dobiček na eni strani in cilj potrošnikov čim več kupiti za malo denarja na drugi strani pomenita logično nasprotje interesov, ki pa je kljub različnim ciljem lahko obvladljivo, če zakonski predpisi obema strankama zagotavljajo enakopravno in pravično varstvo. Ker je naša družba izrazito potrošniška, smo v Poslanski skupini Nove Slovenije prepričani, da je varstvo potrošnikov še kako pomembno, predvsem z vidika varovanja njihovih pravic. Seveda pa pri tem ne smemo zanemariti položaja podjetij, ki na trgu prodajajo svoje izdelke in storitve in so lahko ob preveliki zaščiti potrošnikov potisnjeni v slabši položaj. Kako torej zagotoviti pravo ravnovesje med administrativno obremenitvijo podjetij in varstvom potrošnikov? Novela Zakona o varstvu potrošnikov s prenosom direktive o pravicah potrošnikov zagotavlja celovit sistem varstva potrošnikov, ki bo s poenotenjem predpisov olajšal čezmejno poslovanje tako za potrošnike kot za podjetja. Uskladitev slovenske zakonodaje z evropsko zakonodajo ter poenotenje pravil predvsem glede nakupovanja na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov je torej nujna.

V Poslanski skupini Nove Slovenije se zavedamo, da je implementacija direktive o pravicah potrošnikov v slovenski pravni red nujna. Prav tako so nujne tudi manjše spremembe in dopolnitve Zakona o varstvu potrošnikov, ki pomenijo odpravo nekaterih pomanjkljivosti, ki so nastale pri prenosu direktive o varstvu potrošnikov. Vendar ob tem izpostavljamo naslednja dejstva. Zakon je zaradi številnih že sprejetih sprememb in dopolnitev postal izjemno nepregleden in zato nerazumljiv.

Na to je v postopku sprejemanja novele opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Poleg tega krščanski demokrati zagovarjamo vsebino amandmaja, ki smo ga s poslanci Slovenske ljudske stranke vložili k 6. členu dopolnjenega predloga novele zakona. Definicija pogodbe, sklenjene na daljavo, mora nujno vsebovati navedbo, da gre za pogodbe, ki so sklenjene v okviru organizirane prodaje na daljavo in ne tudi za enkratne nakupe. Tako definira pogodbo, sklenjeno na daljavo, tudi direktiva o pravicah potrošnikov.

Nikakor namreč ne bomo dovolili, da bi s sprejetjem novele Zakona o varstvu potrošnikov dopustili nesorazmerne obremenitve podjetij ali podjetnikov posameznikov, ki bi morali tudi v primeru zgolj posamezne prodaje blaga ali storitve izpolniti celo vrsto zahtev. To bi pomenilo nepotrebno administrativno obremenitev malega gospodarstva, s tem pa tudi otežen nakup potrošnikov. Ker je naš namen ravno obraten, torej razbremeniti malo gospodarstvo in čim bolj olajšati nakup potrošnikom, bomo pri vložnem amandmaju tudi vztrajali. Če ta ne bo sprejet, pa bo to zgolj odraz neresnega odnosa države do malega gospodarstva in potrošnikov. V tem primeru v Poslanski skupini Nove Slovenije novele zakona ne bomo podprli. Glede na navedeno krščanski demokrati pričakujemo, da bo amandma k 6. členu dopolnjenega zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov sprejet in bomo s tem pripomogli k poenotenju in ureditvi področja organizirane prodaje na daljavo na evropskem trgu. To je tudi namen direktive o pravicah potrošnikov, ki jo prenašamo v slovenski pravni red.

PRESEDNIK JANKO WEBER: Hvala.

S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o členih in vložnih amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vložnih amandmajev z dne 19. 5. 2014. V razpravo dajem 1. člen ter amandma Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 6. člen ter amandma poslanskih skupin Nove Slovenije in Slovenske ljudske stranke ter amandma Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

Želi kdo razpravljati? Več vas je, zato vas vabim k prijavi za razpravo. Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, spoštovani gospod predsednik. Spoštovana predstavnika ministrstva, spoštovani kolegi in kolegi!

Morda za uvod: danes smo v stališčih slišali že velikokrat omenjeno Evropsko unijo oziroma evropske direktive, in res je, da je

varnost in da so pravice potrošnikov izjemno pomemben del vseh politik Evropske unije. Tega zdaj ne govorim zaradi tega, ker bomo čez nekaj dni imeli volitve v Evropski parlament, morda pa tudi nekako v seznanitev vsem evroskeptikom in vsem tistim, ki ugotavljajo in trdijo, da nam Evropska unija ni prinesla nič in da nam ne prinaša nič. Če bi ti, ki tako kritizirajo Evropsko unijo, vsaj malo prebrali, s čim se ukvarjajo evropske politike, bi videli, da so potrošniki zelo občutljivo obravnavani in da so potrošniki pravzaprav prva skrb evropskih politik. V Evropski uniji danes živi in dela 500 milijonov ljudi, torej 500 milijonov potrošnikov, pol milijarde; iščejo najboljšo ponudbo, kakovost in ceno izdelkov in storitev. Pričakujejo natančne in resnične informacije o izdelkih in storitvah, ki jih kupujejo, in zanesljivo zaščito svojih pravic. Njihove odločitve pri nakupih vplivajo tudi na inovacije, učinkovitost in gospodarsko rast. Mislim, da je zelo pomembno, da se tega vsi zavedamo, seveda tudi v luči obravnavane novele Zakona o varstvu potrošnikov.

Varstvo potrošnikov na ravni Evropske unije ima štiri glavne cilje. Prvi cilj je zaščititi potrošnike pred resnim tveganjem in nevarnostjo za posameznike, za katero je potrebno ukrepanje na skupni ravni. Drugi cilj je omogočiti potrošnikom, da se lahko odločajo na podlagi jasnih, točnih in doslednih informacij. Tretji cilj je varovati pravice potrošnikov in jim omogočiti hitre in učinkovite načine reševanja sporov s trgovci. Četrti cilj je prilagoditi varstvo pravic potrošnikov gospodarskemu in družbenemu razvoju, zlasti na trgih hrane, na trgih energije, financ, prometa in digitalnih storitev. To so v kratkem štirje glavni cilji na ravni Evropske unije, cilji za varovanje potrošnikov. In sedaj konkretno k amandmaju k 6. členu. Ta uvod sem pravzaprav naredil zaradi tega, da bi nekako bolje razumeli, zakaj sta se poslanski skupini Nove Slovenije in Slovenske ljudske stranke odločili amandmirati 6. člen. Tukaj je govora o pogodbi, ki je sklenjena na daljavo. Kolegica Iva Dimic je v stališču razložila, kakšen je namen našega amandmaja, tako da mislim, da ga v detajle ni treba posebej obravnavati, saj je tudi v pisni oziroma elektronski obliki vsem na razpolago. Kolegice in kolege prosim za razmislek in tudi za podporo temu amandmaju. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala lepa tudi vam.

Besedo ima gospod Mihael Prevc.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, spoštovani kolegice in kolegi!

Tudi mi v Slovenski ljudski stranki smo sopedpisniki tega amandmaja. Pravzaprav ni več kaj dosti dodati temu, kar sta že pred menoj predstavili obe poslanki naših poslanskih skupin, Slovenske ljudske stranke in Nove Slovenije, v

samem stališču. Dejstvo je, da s tem amandmajem, mogoče še enkrat to poudarim, k 6. členu, ki ga predlagamo, vračamo tisti prvotni predlog prvega odstavka 43. člena, katerega besedilo je pravilno določila Vlada. Ta prvotni vladni predlog je vseboval korektno opredelitev pojma pogodba, sklenjena na daljavo, ki se od veljavne opredelitve razlikuje praktično samo v tem, da ne zajema več pogodbe o finančnih storitvah. Na seji Odbora za gospodarstvo je bila sprejeta potem, kot vemo, nova dikcija, ki bistveno širi obveznosti za gospodarske subjekte, celo izven zahtev direktive o pravicah potrošnikov, tudi izven predloga predlagatelja zakona, kot rečeno, pa tudi izven sedaj veljavne ureditve.

Zahteve navedene direktive se namreč nanašajo izključno samo na tiste subjekte, ki se organizirano ukvarjajo s prodajo na daljavo, in ne tudi na tiste, ki izdelke ali blago le redko ali pa celo izjemoma prodajajo na daljavo. Ker na takšen način bi člen, kakršen je bil sprejet na seji matičnega odbora, uvedel obveznost tudi za tista podjetja oziroma tiste podjetnike, ki se ne ukvarjajo z organizirano prodajo na daljavo, ki torej občasno ali pa celo enkratno sprejemajo naročilo potrošnika po telefonu in se dogovorijo, da mu bodo poslali ali dostavili naročeni izdelek. Prepričan sem, da ta amandma Slovenske ljudske stranke in Nove Slovenije rešuje ta problem. In kot že rečeno, kot je rekla kolegica Jasmina Opec v samem stališču, da ne bomo spet bolj papeški od papeža, kar se nam v zadnjem času rado dogaja, vas prosim, kolegice in kolegi, poslanke in poslanci, da vendarle ta amandma podpremo. Glede na poslušano, glede na razprave o samih stališčih sem prepričan, da bo ta amandma dobil podporo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

V nadaljevanju se je k razpravi prijavil ... Več vas je, tako da vas kar vabim k prijavi. Besedo ima gospod Marko Pavličič.

MARKO PAVLIČIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Pogosto imam občutek, da smo v tej državi enostavno izgubili kompas. Gospod Horvat je pet minut razlagal o varovanju potrošnikov, o tem, kako se zavzema za varovanje potrošnikov, kako je to pomembno področje za Evropsko unijo in vse ostalo, kar je s tem povezano. Vendar predlaga amandma, ki niža to varovanje potrošnikov. O tem, da to dejansko niža varovanje potrošnikov in ima po drugi strani definitivno pozitivne posledice za tiste, ki izvajajo tovrstno dejavnost, pa ni izgubljal besed. Skratka, pet minut je porabil za to, da je povedal, kako ceni varovanje potrošnikov in kako je to treba urediti, hkrati pa predlaga amandma, ki ta nivo niža. Sicer ni nič narobe s tem amandmajem, ker smo v tej državi res prepogosto bolj papeški od papeža, vendar moram opozoriti na to dejstvo, gospod Horvat. Namreč, ta amandma, ki ga predlagate, dodaja

dve novi točki, kdaj se neka pogodba šteje za pogodbo, sklenjeno na daljavo. In to pomeni, da bodo morebitni goljufi, ki bodo na ta način poskusili zlorabiti zaupanje potrošnikov, dobili eno dodatno možnost, da se bodo branili, češ da oni se pa ne ukvarjajo z organizirano prodajo. Češ mi se ne ukvarjamo z organizirano prodajo, mi samo "po naključju" kličemo vsak dan 50 ljudi in jim poskusimo prodati neke nože ali pa neke krpe za 50 evrov. To odpirate s tem amandmajem.

Opozoril bi še na eno zadevo, ki je povezana s tem. V Sloveniji vse preveliko težo dajemo zakonom in urejanju stvari z zakoni. Mislimo si, da če bomo zdaj nekaj vpisali v zakon, bo pa s tem problem rešen. Ne bo. Zakone je treba tudi izvajati. In na tem področju nam manjka neke zdrave kmečke pameti. Se pravi, da ko bodo inšpekcije dejansko potem upoštevale ta zakon, ko ga bodo uporabljale v praksi, se morajo fokusirati ne na to, da lovijo neke formalne napake, da je tam manjkala neka pika pri d. o. o., ampak se morajo dejansko fokusirati na to, da ulovijo prave goljufe in kaznujejo te prave goljufe. To nam manjka v Sloveniji. Že v osnovni diktiji zakona je jasno definirano, da gre tukaj za pogodbe, sklenjene med podjetjem in med posameznikom. Tukaj moramo jasno vedeti, da se s tem členom ne dotikamo tistih, ki res nekaj delajo vsake toliko časa, fizične osebe in neki mali ljudje, ki s tem izboljšujejo svoj status, ampak gre dejansko za pogodbe med podjetjem in potrošnikom. Že to veliko pove o naravi tega zakona. Skratka, ta rešitev, hkrati pa tudi to samo razumevanje, vaše razumevanja tega zakona, da če bo enkrat sprejel neko naročilo, potem mora zagotoviti vse ne vem kakšne naprave za snemanje tega naročila – to je popolnoma napačen pogled. Dajmo enkrat pogledati resno, kaj je problem v tej državi. Problem v tej državi je izvajanje zakonodaje in ne sama zakonodaja kot takšna.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Repliko ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik, za besedo.

Najprej o strinjanju. Strinjam se seveda s kolegom Markom Pavlišičem, da je treba zakone izvrševati. Za to je seveda zadolžena izvršilna veja oblasti. Če izvršujemo zakone, pravzaprav najbolj varujemo pravice potrošnikov, to je na splošno. Če bi kolega Marko Pavlišič dosledno poslušal vse štiri cilje na ravni Evropske unije, ki jih Evropska unija izvaja v svojih politikah za varovanje pravic potrošnikov, potem bi slišal tudi četrti cilj. Četrti cilj je pa naslednji: prilagoditi varstvo pravic potrošnikov gospodarskemu in družbenemu razvoju, zlasti na trgih hrane, energije, financ, prometa in digitalnih storitev. In ko govorimo o implementaciji direktive, bi, če bi jo prebrali, razumeli pomen našega amandmaja. Namen direktive je predvsem poenotenje in ureditev

področja organizirane prodaje na daljavo na evropskem trgu, organizirane prodaje. Zato direktiva v sedmi točki člena 2 definira pogodbe na daljavo kot tiste pogodbe, ki so sklenjene v okviru organizirane prodaje na daljavo in ne tudi v okviru enkratnih prodaj oziroma občasnih. Vi ste govorili o nekih nožih, čakajte. Ne vem, če sem pojasnil, sem pa na razpolago še za dodatna pojasnila.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Naslednji ima besedo gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Če kolega Horvat ni pojasnil, bom poskušal jaz dopolniti in dodatno pojasniti, pa bo mogoče kaj bolj jasno. V prvi vrsti pri nas definitivno, in to se s kolegom popolnoma strinjam, ne more biti vse zapisano v zakonih, in preveč na vsaki seji vsako leto spreminjamo zakone. Pa saj ni niti boga, da bi lahko vse to prebral in seveda implementiral v svojem delu. Torej, tukaj bi morali najprej narediti nekaj sami pri sebi in zakonodajo napisati bolje. Zakonodaja bi morala biti bolj enostavna, da bi bila bolj razumljiva ljudem. Določene stvari je treba bolj posplošiti, da bomo rabili manj kontrole nad izvajanjem zakonodaje, da bodo stvari eksaktno jasne, recimo, ko govorimo o pavšalu in tako dalje. Torej, marsikaj bi se dalo narediti na tak način, ker v nasprotnem primeru se zakonodaja žal izvaja bolj na tistih malih, pri manjših projektih. Ali se spomnite, ne vem, koliko, par mesecev nazaj, preden je začel veljati zakon o moratoriju črnih gradenj? Enemu se je porušilo eno hišo, vse vile, vse ostalo, od Jakliča do vseh ostalih, je pa ostalo. In seveda bodo zdaj lahko legalizirali. Skratka, to hočem povedati in tu se jaz s tabo strinjam.

Dejstvo pa je, da če ne damo tega amandmaja nazaj tako, kot je bil predlog Vlade oziroma Vlada ni spreminjala tega, tako bom rekel, tako kot je tudi v evropski direktivi, pa s tem seveda naredimo prav nasprotno, prav to, kar si ti hotel povedati, da je preveč nekih komplikacij, da se stvari ne dajo narediti, torej birokratiziramo določene zadeve dodatno, ponovno. Ne vem, organizirana prodaja je, če želiš, ne vem, dobiti brisalec od svojega avtomobila, pa da ne greš na servis, ti ga pošljejo, pokličeš in tako dalje. Če tega ni noter, to skoraj ne bo več mogoče. Kar se tiče goljufov, seveda, goljufom pač naj stopijo na prste tisti, ki to morejo, in sodstvo je sigurno v prvi vrsti. Če bi imeli te stvari urejene, tudi finančno disciplino in tako dalje, danes ne bi bili v takšni fazi, kot smo. Kar se tiče samooskrbe, je skrb za potrošnike sigurno daleč največja, pa bo daleč največja le takrat, ko bomo več naredili na samooskrbi v tistem okolju, v katerem živijo. Ve se, kdo kaj, kako prideluje in tako dalje, in se bo seveda s samooskrbo tudi povečalo varstvo potrošnikov. Vendar da bo tudi takšna politika, ki bo spodbujala ne samo kmetije od sto hektarjev naprej in tako dalje, ker

naša država je oziroma smo nekaj posebnega, bo seveda treba več narediti tudi na kmetijski politiki oziroma tam, kjer se kmetijska politika ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Pukšič, zelo široko ste šli pri razumevanju tega amandmaja, tako da predlagam, da ostanete pri vsebini amandmaja.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Gospod predsednik, saj smo v parlamentu, in v parlamentu, če hočeš neko specialno zadevo podpreti, moraš široko povedati. Kolega pred menoj je tudi zelo široko to razložil. Ne bom predolg, ne bojte se, ne bom porabil vsega časa, ki ga imamo na razpolago, imamo pa ga. Torej, treba bo seveda več narediti prav na razumevanju tudi kmetijske politike. Pred časom smo kar nekaj govorili o tem na pobudo izredne seje, ampak glede kmetijstva v zvezi s kaznimi, pa je bila tudi potem tema širša, in to je tudi povezano s tem. Na koncu, če hočete, je tudi prodaja medu lahko organizirana, prodaja krompirja in tako dalje. Skratka, tudi to je povezano s kmetijsko politiko. Zaključil bom s tem, da bo treba tam, kjer je to mesto, čim več narediti, to pa je sigurno v odboru za kmetijstvo Evropskega parlamenta, in jaz sem prepričan, da bodo po naslednjih evropskih volitvah naši štirje poslanci, da bo vsaj eden od njih član odbora za evropsko kmetijsko politiko in bomo lahko takrat tudi o tem več razpravljali, bomo imeli večjo samooskrbo in seveda bo to tudi daleč največja skrb za potrošnika.

Zato seveda amandma absolutno podpiram.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Včasih gre pri tako resni temi lahko tudi na smeh. Zakaj spreminjamo zakone? Ne samo zaradi tega, da sprejemamo evropski pravni red, zakone spreminjamo tudi zato, da lahko na področju, kjer je nekaj narobe, organi, ki to preganjajo, ukrepajo, in mi govorimo tokrat tudi o sivi ekonomiji, o tistem, o čemer smo govorili, o nelojalni konkurenci. Vsi tisti, ki to ponujajo na takšen način, kot bi zdaj lahko ponujali, enkratno, in izkoriščajo ta zakon, so nelojalna konkurenca vsem tistim, ki po vrsti plačujejo davke. In to je najbrž ena od tem, kaj bi lahko ta zakon tudi naredil. Gre za zanimivo stališče oziroma dejstvo, da je ta amandma oziroma to, kar sedaj spreminjamo, predlagala Zveza potrošnikov Slovenije. In sedaj se mi vsi izgovarjamo, govorimo o tem, da ščitimo potrošnike. Edina organizirana institucija civilne družbe ali pa ena od redkih institucij civilne družbe, ki se ukvarja z zaščito potrošnikov, je predlagala amandma, s katerim bi zaščitili potrošnike tudi pred tistimi, ki bodo izkoriščali to, kar pomeni prodaja na daljavo. In zato mislim, da bi bilo prav, da ne sprejmemo tega

amandmaja, da ostane dikcija, s katero bomo poskušali omejiti tudi tisto, kar delajo tisti, ki izkoriščajo zakonodajo, in seveda tudi tiste, ki plačujejo davke tako, kot je treba.

Zanimivo je, da danes govorimo o zaščiti obrtnikov, tukaj imamo pa zakon o zaščiti potrošnikov. Pa sem za to, da podpiramo gospodarstvo, absolutno, da naredimo ta kompromis med tem, kako podpirati gospodarstvo, gospodarstvenike, in kako na eni strani potem zaščititi tudi potrošnike. Zato se meni zdi, da v tem zakonu zaščitimo potrošnike, pa razmislimo, kaj lahko naredimo na tem, da bomo lahko podjetnikom omogočili boljše delo. Ne pa da bomo zaradi tega, ker bi radi omogočili poštenim podjetnikom prodajo, omogočili tudi to, da ne bodo mogli prodajati tisti, ki delajo na področju tako imenovane sive ekonomije in nelojalne konkurence. Veste, ko piše tukaj pri tem amandmaju čisto na koncu: "Prvotni namen direktive je predvsem poenotenje ..." – kar se seveda strinjam – "... zato direktiva v 7. točki 2. člena definira pogodbe na daljavo kot tiste pogodbe, ki so sklenjene v okviru organizirane prodaje na daljavo in ne tudi v okviru enkratnih prodaj oziroma občasnih prodaj." Seveda bi lahko človek rekel, da bi podprl omejitvev enkratne prodaje, če bi ta prodaja bila res enkratna. Če pa je občasna prodaja, ni pa sklenjena pogodba in tega ne dela tako, kot piše drugje, pa je to že nelojalna konkurenca.

Zato Socialni demokrati tega amandmaja k 6. členu ne bomo podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Želi še kdo razpravljati? Vabim vas k prijavi za razpravo.

Mag. Stanko Stepišnik, izvolite, imate besedo.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovana visoka predstavnik ministrstva za gospodarski razvoj, spoštovani kolege in kolegi!

Mislim, da je ta amandma, ki je podan, zelo dober, dober za gospodarstvo, dober za potrošnike, in jaz osebno ga bom podprl. V svetu je mnogo razvoja, tudi razvoj na področju novih oblik prodaje, in zakonodaja je živa stvar, ki se mora spreminjati. Na drugi strani Slovenija ni več zaprta v enotni prostor, ampak ima odprte meje v Evropi. Ker ima odprte meje, se morajo ta pravila v Evropi počasi izenačiti. Na drugi strani mislim, da se da tudi nekaj naučiti iz tega. Tisto, kar vedno govorimo, da v Sloveniji zelo zakompliciramo, predlog, ki pride iz evropske direktive, in tu je ravno ta primer. Ta člen, ki je bil sprejet na Odboru za gospodarstvo, 6. člen, je zelo zakompliciral prodajo predvsem tistih prodajalcev, ki želijo ustreči določenim kupcem, da dobijo določen proizvod na neobičajen način, na neorganiziran način, in da zakon podpira samo eno zvrst, druge pa ne, je precej narobe. In če bi sprejeli ta člen odbora, potem bi morali

predvsem kupcu poleg teh informacij iz 25. člena tega zakona zagotoviti tudi celo vrsto drugih informacij iz šestih, sedmih členov tega zakona, kot je o stroških, povezanih z uporabo komunikacijskega sredstva, o pogojih, rokih in postopku za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu z zakonom, skupaj z obrazcem za odstop od pogodbe, o naslovu, na katerem podjetje dejansko opravlja dejavnost in tako naprej. Za enkratno prodajo ali občasno prodajo vse te informacije pripraviti in dati kupcu, je izredno velika administrativna ovira. To pomeni, da se manjša potrošnja; če se manjša potrošnja, se manjša gospodarska rast.

Zato bom ta amandma podprl, ker je zelo dober. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Naslednja ima besedo Katarina Hočevnar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Šestič spreminjamo Zakon o varstvu potrošnikov, odkar je v veljavi, in evropska komisarka za pravosodje je v decembru 2013, takrat, ko bi mi ta nova pravila morali vnesti v slovenski pravni red, dejala, da je to odlično predbožično darilo za kar 507 milijonov potrošnikov v Evropski uniji. Tudi sama mislim, da je tako. Ko pa podrobno pišemo in usklajujemo posamezne člene in urejamo določeno področje, je pa vedno treba dati na tehnico na eni strani varstvo potrošnikov, ki so šibkejša stranka napram gospodarskim družbam, in na drugi strani tudi svobodno podjetniško pobudo, to, da pustimo trgu oziroma gospodarstvenikom, da zadihajo in da jih v vsakem koraku ne omejujemo. V tej temi bom sama podprla amandma Slovenske ljudske stranke in kolegov iz Nove Slovenije ravno iz tega razloga; ne zato, ker bi verjela, da je ne vem kako briljanten, ampak zato, ker moramo enkrat spremeniti to politiko in reči stop temu, da evropske direktive praktično na vsakem koraku vnašamo v slovenski pravni red bolj strogo oziroma bolj papeško, kot pa to od nas zahtevajo. In v tem smo svetovni rekorderji, oprostite, ravno na področju kmetijstva, kjer vemo, kdo so bili glavni akterji v zgodovini samostojne Slovenije. Pa se lahko spomnimo prevoznic, da ne govorim o številnih zakonih s področja kmetijstva, ki smo jih morali v tem obdobju 20 let vnesti v slovenski pravni red. Tu mislim, da tudi s to preveliko sistemsko, ko normiramo praktično na vsakem področju preveč naše državljane, naše podjetnike, da s tem delamo škodo naši družbi, našemu poslovnemu okolju in pa seveda tudi sami sebi.

Ta amandma bom podprla v tem duhu, da moramo res na vsakem koraku ne samo kimati temu, kar reče Evropska unija oziroma kar rečejo v Bruslju, ampak da se tudi vprašamo, kaj je dobro za Slovenijo. V tem pa moramo priznati, da dosedanji evropski poslanci tudi niso opravili

svoje domače naloge, zato upam, da bomo tokrat v Bruselj poslali nove obraze. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Naslednji ima besedo gospod Mihael Prevc.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Še enkrat hvala lepa za besedo.

Pravzaprav sem se prijavil k besedi zaradi tega, ker sem želel kolegu Srečku Mehu povedati še enkrat, kaj pomeni, če bi takšen člen, kot je v tem trenutku napisan, stopil v veljavo, in če ga ne bi amandmirali tako, kot to predlagamo, seveda da to potegne za seboj celo vrsto zahtev, ki jih določajo tudi drugi členi. Pa je kolegu Srečku Mehu že prej zelo dobro in jasno odgovoril moj poslanski kolega gospod Stepišnik, bivši minister za gospodarstvo. Mislim, da je zadeva res tako logična. Tudi ta amandma dejansko zadevo rešuje tako logično, kar se tiče zmanjšanja teh administrativnih prepek, ki jih mi kar naprej postavljamo določenim subjektom na takšen ali drugačen način. Zato še enkrat resnično pozivam – mislim, da smo bili tisti, ki zagovarjamo ta amandma, dovolj prepričljivi, dovolj jasni, da bi bilo res prav, da se ta amandma podpre. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Dvojnost naših stališč, naših gledanj pravi: kadar nam paše, takrat ne spreminjamo evropske direktive, takrat jo kar prenašamo v naš pravni red. Jaz vendarle mislim, da je pri prenosu evropskih direktiv treba spoštovati tudi naše značilnosti. Ena izmed njih je zagotovo tudi sivi trg; o tem sem seveda govoril. Sicer pa lahko sprejmemo stališče, da bomo avtomatsko sprejemali evropske direktive in se sploh ne bomo pogovarjali o značilnostih Slovenije. Jaz pa mislim, da je treba zelo precizno govoriti o specifičnostih, značilnostih slovenske proizvodnje, slovenskega potrošnika in na osnovi tega prilagajati tudi našo zakonodajo pri prenosu evropskih direktiv. Ampak, veste, s tem, ko ne sprejmemo tega zakona in sprejmemo amandma, bomo omogočili, da tisti, ki ponujajo svoje storitve po spletu, ki prodajajo to po spletu – prvič, o stroških komunikacijskih sredstev ne bo kupec vedel nič. Drugič, o roku in postopku za uveljavljanje pravic do odstopa od pogodbe ne bo kupec vedel nič. Tretjič, o naslovu, na katerem podjetje opravlja dejavnost, o telefonskih številkah ne bo vedel nič. Četrtič, o sedežu podjetja, če se razlikuje od 3. točke. Petič, o navedbi, kdo krije stroške vračila blaga. Šestič, o stroških v primeru odstopa, o stroških vračila blaga, če ga pri pogodbah zaradi njegove narave ni mogoče vrniti po pošti. Sedmič, o stroških, ki jih mora potrošnik plačati podjetju v skladu s prvim odstavkom 43.e člena, če odstopi

od pogodbe in tako naprej. Osmič, o neobstoju pravice do odstopa od pogodbe, če potrošnik v skladu s petim odstavkom ... In tako naprej. Devetič, o obstoju kodeksov ravnanja in dostopnosti do morebitnih kodeksov ravnanja. Desetič, o minimalnem trajanju obveznosti potrošnika na podlagi pogodbe. In enajstič, o možnosti izvensodnega reševanja sporov.

Gospe in gospodje, s tem amandmajem onemogočate, da bi tisti, ki bo kupil na daljavo od posameznega ponudnika, lahko zaščitil svoje interese kot potrošnik. To onemogočate. Zato še enkrat pravim: premislite in ne podprite tega amandmaja.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Več vas je, zato vas vabim k prijavi. Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik.

Danes je bilo v razpravi že nekajkrat pokazano na problem, ki ga imamo v Sloveniji ves čas, odkar smo člani evropske zveze, se pravi že 10 let. Gre za problem implementacije evropskih direktiv. In tudi tukaj to implementacijo vidimo različno. Seveda, okej, smo parlament, smo različni ljudje. Mislim pa, da je pa ravno tu modrost nacionalne zakonodaje oziroma nacionalnega zakonodajalca, na kakšen način direktivo implementira, se pravi, da direktivi zadosti, na drugi strani pa mora biti ta implementacija optimalna, da ne otežuje našega življenja. Saj, kaj je pravzaprav direktiva? Direktiva ni zakonsko besedilo, ki bi ga morali prepisati v svojo zakonodajo, to je zgolj neka smernica ali, če hočete, neko navodilo za opravljanje dela, ki ga običajno višji organ da nižjemu; s tem seveda ne razumem, da je tisti, ki sprejema evropsko direktivo, na višjem nivoju kot naš nacionalni parlament.

Če gledamo besedilo, ki velja zdaj v dopolnjenem predlogu zakona, ki ga je sprejel odbor, in to primerjamo z našim amandmajem, Nove Slovenije in kolegov iz Slovenske ljudske stranke, kaj ugotovimo? Ugotovimo, da je na seji Odbora za gospodarstvo, ki je matično delovno telo, bila sprejeta dikcija, ki bistveno širi obveznosti za gospodarske subjekte, celo izven zahtev direktive 2011/83. Se pravi, da gre za širitev obveznosti za gospodarske subjekte, to je bilo sprejeto na Odboru za gospodarstvo, izven direktive, se pravi več, kot direktiva zahteva. Zahteve navedene direktive so namreč namenjene izključno subjektom, ki se organizirano ukvarjajo s prodajo na daljavo in ne tudi tistim, ki izdelke ali blago le redko ali izjemoma prodajo na daljavo. Toliko sem imel še za povedati pri tem amandmaju. Ne vem, če sem uspel vprašanje – bom povedal pri odločanju, gospod Srečko Meh.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Gospod Meh je omenil prodajo preko interneta. Gospod Meh, mene zanima, kako lahko preko interneta nekaj neorganizirano prodajaš. Ali se spletna stran kar sama postavi tam na internet in potem pridejo naključno ljudje in kar nekaj kupijo in plačajo? Poglejte, pri prodaji preko interneta to tako ne gre. Treba je postaviti spletno stran, treba je dati gor ponudbo, treba je zagotoviti možnosti plačil in ostale zadeve, in to je organizirana prodaja. Temu ne moremo reči drugače. Tako da ta sprememba, ki jo predlaga predlagatelj za to dodatno dikcijo, da se omejimo samo na organizirano prodajo, tega nikakor ne spreminja. Tako da ni s tem potrošnik niti bolj niti manj zavarovan. Bi pa omenil še eno drugo zadevo, ki smo jo tukaj že ves čas omenjali – ti naši slovenski birokratski postopki. Imam primer kolegice, ki je želela izvajati neko posebno obliko storitve v naravi, svetovanje podjetnikom v naravi, kjer potem še obrnejo kakšen čevapčič na žaru in tako dalje, da se potem pravo vzdušje vzpostavi za to, da lažje dojemaš to, kar ti predavajo, in tega v Sloveniji ni mogla narediti. Namreč, imamo grozno rigorozne postopke, kaj vse je treba narediti, da lahko ponujaš tudi hrano v naravi. In kaj je naredila? Odprla je podjetje v Nemčiji, tam so ji vse to dovolili, in potem te izvaja, popolnoma legalno izvaja v Sloveniji v okviru svojega nemškega podjetja, zaradi tega, ker imamo v Sloveniji preveč birokratske postopke. S tem, bom rekel, moramo v tej državi enkrat končno prenehati.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, hvala za besedo.

Jaz bi se nekako priključil nekemu razmišljajočemu dejstvu, ki gre v tej smeri, da če so tisti, ki so bili prisotni na Odboru za gospodarstvo, pozorno poslušali tudi del moje razprave, ko sem govoril o tem, kako je sploh prišlo do nastajanja direktive 2011/83 v Evropskem parlamentu, sem govoril predvsem v zvezi s številnimi judikati iz Sodišča Evropskih skupnosti, kjer je prihajalo zaradi pomanjkljive zakonodaje na tem področju do cele vrste zlorab. Navedel sem primer enega judikata, v katerem je kot državna pravobranilka tudi dr. Verica Trstenjak napisala eno izredno dobro pravno mnenje. Za tiste, ki nas gledajo preko televizijskih sprejemnikov, bi rad povedal, da je šlo za en čisto enkratni nakup enega rabljenega notebooka ali prenosnega računalnika. In seveda tisti kupec – mislim, da je preko eBay nekdo kupil in potem je na drugi strani videl, da ta izdelek ne izpolnjuje tistih pogojev, ki mu jih je navedel tisti prodajalec. Kaj se je zgodilo? Ko je ta izdelek hotel vrniti, je ta rekel: "Ja, v redu, imate pravico, da ga vrnete, ampak za uporabo na tem izdelku pa zahtevam, ker ste ga 14 dni uporabljali, zahtevam," – mislim, da je notebook

stal sto evrov, za uporabo pa je zahteval 450 evrov. In potem je cela stvar prišla na Sodišče Evropskih skupnosti in pogledajte, ugotavljali so, tudi sodišča, da je, recimo, nemška zakonodaja na tem področju, tako imenovani Bürgerliche Gesetzbuch ali nemški civilni zakonik izredno izredno zastarel na tem področju, torej nekako ni predvideval nekih novih situacij, ki bodo nastale s področjem razvoja komunikacijskih sredstev. In tukaj smo danes točno pred to dilemo, ki je.

Torej, evropska direktiva po eni strani – v bistvu gre tendenca v smeri zaščite potrošnikov. Gre za celo vrsto zadev danes, ki se dogajajo, celo vrsto zlorab, ki se dogajajo na tržišču. In še nekaj, da povem. Danes ne gre za zlorabe nakupa nekih izdelkov velikih vrednosti. Preko prodaje preko interneta si ti danes na svetovnem spletu, kjer lahko prodajaš neke, na primer, banalne plastične izdelke po štiri evre, recimo, pa lahko v enem dnevu prodajaš, recimo, hipotetično govorim, 100 tisoč izdelkov in narediš prevaro 4 krat po 100 tisoč – 400 tisoč evrov lahko direktno prevaro narediš. In pogledajte, potrošniki seveda na to niso danes pozorni in rečejo: "V redu, za 4 evre, ki sem jih plačal preko eBay, jaz danes ne bom vršil nekega pritiska, ne bom zahteval poprave nekih svojih krivic, ne bom tožil in vse ostalo." In glejte, razni špekulanti, prevaranti seveda niso sankcionirani. Ljudje, tisti, ki bi imeli pravni interes, ne postopajo v tej smeri, in cela tendenca gre v smeri zaščite potrošnikov. Torej, ugotavljamo tudi v Sloveniji, da na globalni trg, tudi kot potrošniki, nismo bili pripravljeni.

Poglejte si, jaz sem tudi večkrat v tem spoštovanem državnem zboru – ko sem diplomiral, ko sem v svoji diplomii na ekonomiji predvsem govoril o in raziskoval področje trženja, torej oglaševanja preko trženja, tudi pri otrocih in starših, in tu, glejte, naletimo na izredno ranljive skupine ljudi, ki niso osveščeni. Mi tega tudi s to novelo zakona ne bomo reševali, mi potrebujemo državljansko vzgojo v osnovnih šolah, predvsem o tem, kaj so kvalitetni izdelki, kaj so prevare, kaj pomeni, ko kupiš en kitajski izdelek, kaj si s tem naredil. Jaz sem se enkrat v svoji razpravi nekje na eni konferenci s svojo kolegico, ki je prišla iz Gradca, ekonomistka, doktorirala na Harvardu iz ekonomije, danes predava v Gradcu na eni izmed fakultet – sva imela en dvoboj, ona je govorila, kako je racionalna, kako kupuje, da za čevlje ne da več kot 50 evrov, jaz sem se pa pač na drugi strani nekako dvignil v neko nastopaško držo in sem rekel, da jaz pa imam ročno izdelane čevlje in da stremim k temu, da podpiram vrhunsko manufakturno izdelavo slovenskih proizvajalcev. In potem ko sem ji naštel, da s tem 50-evrskim nakupom v bistvu podpira izkoriščanje otroške delovne sile na Kitajskem, da vsako leto zavzre dva ali pa tri pare teh čevljev, da povzroča neverjetno ekološko škodo in po drugi strani uničuje številna delovna mesta številnih vrhunskih

slovenskih podjetij ali pa tudi posameznikov, čevljarjev, in to je vse tisto, kar nastaja.

In pogledajte, to je bil dvoboj z nekom, ki je imel doktorat na Harvardu, delno slovenske krvi, bi lahko rekli, in tega ni razumel, te globalnosti, in to je tisto, kar te naučijo v svetu. Če greš ti v resne države, Švico, Avstrijo, Nemčijo, te najprej naučijo tega običaja, da skrbiš – nekoč so rekli, ko so v srednjo ekonomsko šolo, tudi v bivši Jugoslaviji, tisti, ki so hodili, so imeli blagoznanstvo, imeli so predmet blagoznanstvo, da se je povprečen državljani naučil, kaj je to blagoznanstvo, kaj je to sploh kvaliteta, o čem sploh danes lahko razpravljamo. In pogledajte, mi smo dnevno podvrženi manipulacijam, dnevno vsaka reklama prvih 5 minut vzbuja pri vsakem od vas pogoj neke nezadostitve nekim kriterijem, recimo estetskim pri ženskah – imate eno gubico, naslednjih 20 sekund pa reklama gre v tej smeri, da vam takoj najde rešitev. In pogledajte, to je danes bistvo oglaševanja. Sploh ne vemo več, kje je meja med oglaševanjem in kje je meja med vzbujanjem umetnih potreb pri naših državljanih in državljankeh, in to je tudi v globalnem smislu. Torej, to je preseglo vse moralnoetične standarde. Ravno tu pa moramo biti pazljivi, in tisto, zaradi česar tudi jaz nisem reagiral, ki, kot veste, vedno zastopam debirokratizacijske postopke – so hujši, ki bi jih lahko odpravili.

Tisti, ki danes tukaj nastopate, se morate zavedati, da samo če gremo za različna dovoljenja, recimo gradbena dovoljenja za malo bolj zahtevne projekte, še vedno traja predolgo v Sloveniji; leta čakajo na gradbeno dovoljenje. Tam pa so postopki, ko, recimo, Arso sploh ne da odgovora po dve leti za določene postopke. Tu pa, pogledajte, menim, da je prednostna pravica totalne zaščite potrošnikov pred tisto pravico enkratnega nakupa. Menim, da tu ne bo prišlo do neke izredne debirokratizacije, za katero imate določene argumente kolegi in kolegice, in jih po eni strani spoštujem, po drugi strani se pa morate zavedati vseh pasti današnjih komunikacijskih sredstev. In pogledajte, eden izmed judikatov, zaradi katerega je tudi ta direktiva nastala, ki je prišel v bistvu iz Sodišča Evropskih skupnosti v Evropski parlament, je primer, ki sem vam ga povedal. Rade volje vam pokažem celo vrsto judikatov tega sodišča v različnih primerih, ki je izredno močno vplivalo.

Če si boste pogledali tudi tisto, kar vam je Vlada poslala, torej predlog zakona, je zanimivo, da gre za obsežno spremembo tudi v Nemčiji, recimo nemškega civilnega zakonika. Resda Avstrijci vsega dela direktive nekako niso implementirali v svoje zakone, ampak tu sem pa prepričan, da vsaj ta amandma, ki ga vlaga tudi Nova Slovenija, na to ne opozarja. In ravno ti enkratni nakupi so največkrat gnezdo velikih zlorab, internetnih zlorab, in pri tem potrošniki ne bodo imeli nobene zaščite. In tu lahko rečem, lahko najdem nek kompromis, morda, karkoli se da narediti. Ampak zavedajte se, da je zaščita

potrošnikov danes še vedno na izredno nizkem nivoju, vsaj v Sloveniji. In tudi kultura potrošnikov, tisto, za kar smo sami krivi in kar lahko na dolgi rok izboljšamo. In menim, da je tukaj zaščita potrošnikov na prvem mestu, na drugem mestu pa je neka dodatna birokracija, ker ta je minimalna, ne povzroča tako velikih stroškov tistih, ki bodo morebiti pristopali k tej prodaji. Tako da sem na strani tistih, ki poudarjajo to zaščito, in menim, da ta amandma ni potreben. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 7. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 6. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O PREMOSTITVENEM ZAVAROVANJU POKLICNIH ŠPORTNIKOV V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila skupina 30 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožefom Kavtičnikom.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagateljev predloga zakona gospodu Jožefu Kavtičniku.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Predstavnik Vlade, spoštovani kolegice in kolegi!

Bilo bi nekorektno, če bi dejali, da država za naše odlične športnice in športnike ni storila nič, res pa je, da bi lahko naredila bistveno več. In danes imamo priložnost in možnost, da s potrditvijo Predloga zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov naredimo pomemben korak k izboljšanju njihovega položaja. Osnutek zakona ima korenine že pred letom 2010; tam nekje leta 2006, 2007 je pripravljavec tega osnutka, to je Sindikat športnikov, seznanil ministra Zvera s takratnim predlogom oziroma osnutkom zakona. Potem so bili s tem osnutkom seznanjeni tudi ministri dr. Lukšič, dr. Turk in tudi dr. Pikalo. Nobena vlada ni prevzela pripravljenosti ali povzela tega osnutka, čeprav so pri pisanju sodelovali tudi določeni strokovnjaki s področja delovnopravne zakonodaje. Ker predlog zakona ni nastal na vladi, tudi ni medresorsko usklajen, zato je bilo s strani Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora več pripomb kot sicer. Zakon, kot je bilo že uvodoma rečeno, smo v Državni zbor 24. 1. vložili poslanci različnih poslanskih skupin. Vse pripombe, ki so bile dane v sami razpravi, smo upoštevali, ter neskladja nekako usklajevali z amandmaji.

Predlog zakona ima široko podporo zainteresirane strokovne javnosti, članic

Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez, nacionalnih panožnih športnih zvez, komisije športnikov, odbora za šport pri OKS ter komisije vrhunskih športnikov pri OKS. Predlog zakona zajema poklicne športnice in športnike, ki so zaposleni v športnih društvih, ter vrhunske športnice in športnike, ki imajo status in so samozaposleni ali zaposleni v državni oziroma javni upravi. Prvi bodo obvezno vključeni v premostitveno zavarovanje in bo zanje moral delodajalec odvajati določen znesek v sklad, in to od njihovega osebnega dohodka. Drugi pa se bodo lahko v sklad vključili prostovoljno. Za vse bodo veljala enaka pravila. Tisti del sredstev, ki bo namenjen v sklad, bo neobdavčen, ko pa bo športnik sredstva iz sklada pričel koristiti, bodo ta obdavčena, vendar največ do 30 %. S tem zakonom športnikom ničesar ne poklanjamo, saj gre za njihova zaslužena sredstva, gre za njihov osebni dohodek, nagrade, premije. Športnik bo iz sklada prejel samo tista sredstva in v takšni višini, ki jih bo privarčeval. Ta sredstva bo prejemal po zaključku športne kariere, ne prej kot po 30. letu starosti oziroma v izjemnih primerih ob poškodbi, zaradi katere se mu prekine športna pot.

Spoštovani! Športnik v času intenzivnega športnega udejstvovanja nima časa za študij, za ustvarjanje doma ali poklicne kariere. Zato mu bo ta sklad omogočil, da ima takoj po zaključku športne kariere zagotovljeno vsaj minimalno socialno varnost. Zakon je enostaven in pregleden, saj ima le 40 členov. V zakonu je jasno zapisano: način zbiranja sredstev, oblikovanje sklada, poslovanje sklada, odgovornost in obveznost upravljavca sklada, naloge skrbnika sklada, obveščanje zavarovancev o poslovanju sklada. Opremljen je tudi nadzor nad upravljavcem sklada, skrbnikom sklada, obračunom davčnih olajšav ter izplačevanjem premostitvenih rent. Ta nadzor bodo opravljale pristojne institucije: agencija za nadzor, Durs, Banka Slovenije in tako naprej. Pričakujem, da bo zakon dobil podporo vseh poslank in poslancev, saj je to naš minimalen prispevek za naše uspešne in vrhunske športnice in športnike. Zato z veseljem pričakujem današnjo razpravo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici Saši Kos.

SAŠA KOS (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino je na 14. redni seji 9. 4. 2014 obravnaval Predlog zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožefom Kavtičnikom. Zakonodajno-pravna

služba je predloženi zakon proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo in pravnim sistemom ter z zakonodajno-tehničnega vidika in k njemu podala pripombe. Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport in Državni svet sta v svojih mnenjih predlog zakona podprla. Med drugim sta se zavzela, da bi se moral socialni status urediti za vse športnike in pri tem posebnem varčevanju v sklad predvideti tudi solidarnostni vidik, še zlasti, ker je ta sistem individualnega varčevanja vključen v nacionalno davčno politiko. Mnenje je podala tudi Vlada, ki zaradi preveč odprtih vprašanj in dilem v trenutnih težkih finančnih razmerah v državi, nezadostnega kroga upravičencev, vprašanja vzdržljivosti premostitvenega sklada in drugih nejasnosti predloga zakona ni podprla.

Predstavniki predlagatelj Jozef Kavtičnik je uvodoma povedal, da predloženi zakon nikomur ničesar ne jemlje in za nikogar ni škodljiv, daje pa pomembno sporočilo vrhunskim športnicam in športnikom, in to je, da se država in politika zavedata vrhunskosti njihovih uspehov, ki so plod strokovnega dela, odrekanj, vztrajnosti, izjemnih naporov ter nadarjenosti. Pojasnil je, da predlog zakona daje možnost in priložnost posameznikom, da del zasluženega dohodka, tudi od nagrad, in ostalih prejemkov odvedejo neobdavčeno kot premostitveno zavarovanje za čas po športni karieri, ko bodo ta sredstva nujno potrebovali. Minister za izobraževanje, znanost in šport je povzel mnenje Vlade, ki ga je ta podala dne 6. 3. 2014, in stališče Vlade do mnenja Državnega sveta z dne 8. 4. 2014. Med drugim je povedal, da je predlog zakona napisan slabo, ima sistemske nedoslednosti in bo povzročil veliko problemov, namesto da bi reševal premostitveno zavarovanje športnikov. Opozoril je še na nekatere vsebinske probleme v predlogu zakona, ki se tičejo davčne materije, nejasne in nedosledne obravnave zavarovancev, zastaranih podatkov, pravil za upravljanje premostitvenega sklada, vprašanja drugih primerljivih poklicnih skupin, nadzora nad upravljanjem premostitvenega sklada in manka osnutkov podzakonskih predpisov, ki so predvideni v predlogu zakona.

Pojasnil je še, da bo Vlada v roku šestih mesecev v zakonodajni postopek predložila zakon, ki bo ustrezno uredil predloženo tematiko. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je predstavila njihovo mnenje in povedala, da predlog zakona posega na zahtevno in kompleksno pravno področje. Vsebinsko namreč posega zlasti na področje, ki ga ureja Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, Zakon o trgu finančnih instrumentov in tudi Zakon o športu. To pomeni, da njegova vsebina sodi v področje treh ministrstev, zato bi bilo pri njegovem sprejemanju nujno sodelovanje vseh navedenih ministrstev in tudi drugih ključnih subjektov, na primer Kapitalske družbe kot predvidenega

upravljavca premostitvenega sklada in zato tudi glavnega izvajalca tega zakona. Po uvodnih ugotovitvah, povzetih iz njihovega mnenja, je pojasnila, da je vloženih precej amandmajev, ki izboljšujejo predlagano besedilo s tem, da odpravljajo določena notranja neskladja, tako nomotehnične narave kot vsebinske narave, ter določene druge pomanjkljivosti in nedoslednosti, ki pa niso zgolj redakcijskega značaja, temveč prinašajo tudi bistvene vsebinske spremembe, vendar vseh pomislekov ne odpravljajo. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavniku Vlade. Aljuš Pertinač, državni sekretar Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, bo predstavil mnenje. Za gospo, prosim.

ALJUŠ PERTINAČ: Spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, spoštovani poslanke in poslanci!

Kot veste, je Vlada Republike Slovenije sprejela negativno mnenje k Predlogu zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov. Če mi dovolite, bi predstavil ključne razloge in utemeljitve za takšno stališče Vlade. Najprej je treba ugotoviti, kot izhaja tudi iz mnenja Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, da predlagani predpis ne ustreza pravnim standardom za usklajen, sistematičen, pregleden in jasen predpis. Posebej je seveda pri tem zakonskem predlogu problematično določanje zaveze države po podpori določenim ukrepom ali ravnanju, kar ne more biti predmet zakonskega urejanja. Kot veste, je za urejanje davčne politike z vidika zagotavljanja celovitosti in transparentnosti davčnega sistema edino primerna davčna zakonodaja. Želel bi posebej izpostaviti, da se vsebina predloga zakona v obveznem delu, tam, kjer govori o zavarovanju, nanaša na manj kot 500 poklicnih športnikov, in v neobveznem delu za približno tisoč vrhunskih športnikov, kot to opredeljuje 2. člen Zakona o športu. Skupaj to predstavlja okoli 2 % registriranih športnikov v Republiki Sloveniji. Po mnenju Vlade to ni zadosten krog upravičencev, da bi upravičeval takšno zakonsko rešitev. Ugotavljamo tudi, da predlog zakona diskriminatorno obravnava športnike iste ekipe v nekem športnem klubu, saj športnik, za katerega se delodajalec odloči, da ga bo zaposlil, obvezno vstopa v sistem zavarovanja, s čimer so mu omogočene tudi davčne koristi, kar pa ne velja za športnika iste ekipe, ki ga delodajalec ne zaposli in nima statusa vrhunškega športnika, lahko pa ima skladno z Zakonom o športu status

poklicnega športnika, in teh davčnih ugodnosti ne more koristiti.

Ugotavljamo tudi, da zakon ne predvideva solidarnosti med poklicnimi športniki, saj predvideva osebni račun. Na nek način gre s temi zakonskimi rešitvami torej za obliko zasebnega varčevanja z davčnimi olajšavami države in ne za socialno zavarovanje s pravicami na podlagi dela. Če mi dovolite, bi sklenil, spoštovani poslanke in poslanci, z mislijo, da so vsekakor tudi vrhunski športniki ciljna skupina, za katero si moramo v tej državi, ali pa v Vladi, ali pa v resornem ministrstvu prizadevati. Ne bi se spuščal v ocene o tem, ali ta država naredi dovolj za vrhunske športnike ali bi morala še več, bi pa se seveda vprašal, ali so vrhunski športniki, in vemo, da mnogi med njimi imajo zaslužke tekom kariere, ki so seveda posledica njihovega trdega dela in rezultatov, in teh jim nihče ne odreka, ki jim omogočajo status, po katerem seveda ne potrebujejo davčnih olajšav. Imamo pa številne vrhunske športnike, ki mnogo bolj kot davčne olajšave po končani karieri potrebujejo možnost za zaposlitev. Skratka, ali je to tista ciljna skupina, sem povedal, okoli tisoč ljudi, ki v tem trenutku, v tem času v tej državi najbolj potrebuje davčno ugoden položaj z vidika davčnih olajšav. Mislim, da je to vprašanje, na katerega je treba odgovoriti, ko se odločate o tem, ali podpreti ta predlog zakona ali ne. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospa Alenka Bikar bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani in spoštovane, vsi prisotni, lep pozdrav!

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija Predlog zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov, ki ga je na pobudo športnih organizacij, sicer s podpisi določenih poslank in poslancev različnih poslanskih skupin, pravzaprav vložil kolega Jožef Kavtičnik, podpiramo, ker ima po naši oceni vsaj dve pomembni sporočilni vrednosti. Prvič, športnik razmišlja o tem, da se bo njegova uspešna športna pot enkrat končala, in to v času, ko je še v največjem športno tekmovalnem zanosu. S pomočjo tega zakona bo začel sam razmišljati, kaj bo počel po končani športni poti. Prične se zavedati, da mora zase in za svojo prihodnost poskrbeti najprej sam, in to v času, ko je uspešen. In drugič, športnik se zaveda, da bo po končani športni poti vsaj neko obdobje socialno preskrbljen in bo imel nekaj časa, da se prilagodi na nov način življenja. To mu zagotavlja neko varnost, zato bo bolj sproščen in se bo lažje posvetil svojem osnovnemu poslanstvu, to je treningu in tekmovanju. Poleg tega daje predlog zakona osnovo za pripravo celostnega

reševanja problematike mladih športnikov in športnic.

V Pozitivni Sloveniji smo prepričani, da si naši uspešni športniki in športnice zaslužijo zakon o športu, ki bi na enem mestu reševal številna, za njih pomembna vprašanja, kot so zdravstveno varstvo, kamor so vključeni zdravniški pregledi in oskrba, zdravstvena zavarovanja v času treninga, tekmovalnj za klub, reprezentance doma in v tujini, kot so izobraževanje od primarnega, osnovnega šolanja do sekundarnega, študija doma, študija v tujini, na daljavo, podeljevanja štipendij, potem vprašanje zaposlovanja, vprašanje davčnih olajšav, nagrad ter prejemkov za uspehe, donatorskih in sponzorskih prispevkov, za karierno načrtovanje športnikov predvsem po zaključeni športni poti ne glede na to, ali zaključijo kariero sam ali ga to v prisili poškodba, izčrpanost ali bolezen, in druga področja, ki vplivajo na delovanje športnikovega življenja v trenutku njegove aktivne vloge in po njej.

Če se vrnem nazaj na predlagani zakon. Ta zakon omogoča športniku, da si pomaga sam in lahko določen del svojega zaslužka oziroma nagrade oddvoji za zavarovanje za čas, ko bo prenehal športno kariero, prisiljeno zaradi poškodbe ali pa po normalni, ki pa je štirikrat krajša od delovne dobe povprečnega delavca Republike Slovenije. S tem načinom športnikom omogočimo, da ne zapadejo v osebno stisko. Predlog zakona, ki je pred nami, ima samo 41 členov in je dokaj enostaven in pregleden. Ravno zato, ker je pregleden in transparenten in zagotavlja tudi tak sistem zaposlovanja športnikov, daje možnost poklicnim športnikom, da v času športne kariere poskrbijo za svojo socialno varnost takoj po zaključku poklicne športne kariere – s tem dobijo možnost in priložnost, da se hitreje in lažje vključijo v tako imenovano civilno življenje –, in vključuje državo, da preko manjših davčnih olajšav podpira in spodbuja varčevanje poklicnih športnikov.

Predlog zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov bo zato deležen podpore vseh poslank in poslancev Pozitivne Slovenije. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Mag. Majda Potrata bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod državni sekretar s sodelavcem, poslanke in poslanci!

To, kar bom povedala kot mnenje Poslanske skupine Socialnih demokratov ni opredelitev do športa, ampak opredelitev do zakona, o katerem govorimo, in to zagotovo ni Zakon o športu, ampak je zakon o premostitvenem skladu za športnike. Svoje stališče do športa smo v Poslanski skupini

Socialnih demokratov najbolj obsežno obravnavali ob nacionalnem programu športa, in menim, da ga ni, ki bi lahko Poslanski skupini Socialnih demokratov kakorkoli prisodil, da ni poudarjala in da ne poudarja pomena, ki ga ima šport za celostni razvoj vsakega posameznika, pa tudi to, kakšno vlogo in pomen ima šport za celotno slovensko družbo. Ne nazadnje nacionalni program športa predvideva tudi izvedbeni načrt, v katerem so predvidene dejavnosti in ukrepi za to, da bi športniki po zaključku bogate športne kariere lažje vstopali v čas po športni karieri, da ne omenjam vseh tistih ukrepov, ki jih je država že sprejela za šolanje med kariero in tudi za zaposlovanje nekaterih med športno kariero.

In zdaj o zakonu. Amandmaji, ki so bili sprejeti na delovnem telesu, sicer odpravljajo nekatere pomisleke Zakonodajno-pravne službe, vendarle pa sistemski pomisleki ostajajo. Jedrni problem zakona je varnost tistih, ki naj bi jim bil zakon namenjen, prvenstveno poklicnih športnikov. Varstvo njihovih prihrankov in siceršnja pravna varnost namreč po našem mnenju in tudi po strokovnih mnenjih nista zajamčena. Naloga politike, zlasti pa zakonodajalca je, da mora v prvi vrsti sprejemati uresničljivo in dobronamerno zakonodajo. Dejstvo pa je, da se je do te faze obravnave storilo premalo za izboljšanje besedila. Strokovni svet za šport je nazadnje predlagal predlagatelju in Olimpijskemu komiteju Slovenije – Združenju športnih zvez pripravo javne obravnave zakona. Tega nismo dočakali. Državni svet je predlog sicer podprl, a z zelo jasnim priporočilom, naj pristojni in zainteresirani deležniki v nadaljevanju razrešijo vsebinska in pravnosistemska vprašanja. Ne nazadnje bo kljub opozorilom Zakonodajno-pravne službe, da je glede na obsežnost in kompleksnost tematike 15-dnevni rok od objave, ko zakon začne veljati, prekratek, ta zakon začel veljati, če bo sprejet.

Ali je sprejetje predloga zakona v teh okoliščinah res ustrezen? Vprašanje izvedljivosti predloga je tudi bilo jasno izraženo. Ali je sprejetje takega zakona sploh primerno v tej fazi? Tudi za obravnavo v Državnem zboru je k 41 členu zakona vloženi 19 amandmajev. Se pravi k 42 % členov so vloženi amandmaji. Tolikšno število amandmajev sproža vprašanje o sistematičnosti in izvedljivosti vsebine zakona in bi terjalo novo opredelitev Vlade in Zakonodajno-pravne službe, saj gre pravzaprav za novo besedilo. Predlagatelj res trdi, da sledi mnenju Zakonodajno-pravne službe, a samo deloma; ni odpravil vsebinskih pomislekov, pa tudi vseh nomotehničnih pripomb ni upošteval. Opozarjamo, da takšna nejasna in nepregledna pravna ureditev otežuje pravnim naslovljencem nedvoumno seznanitev s svojim pravnim položajem, kar povzroča pravno negotovost in s tem nezaupanje v pravo ter pomeni poseg v načelo pravne države.

Menimo torej, da ostaja vprašanje izvedljivosti zakona tako jasno izraženo, da predloga zakona

v Poslanski skupini Socialnih demokratov ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Alenka Pavlič bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

ALENKA PAVLIČ (PS NP): Hvala lepa.

Predlog zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov predstavlja korak naprej pri urejanju področja vrhunškega, poklicnega športa in športnikov v Sloveniji. Zato namenu zakona in ciljem zakona ni mogoče oporekati oziroma si zaslužijo podporo. Bomo pa kasneje v razpravi opozorili na nekatere pomanjkljivosti oziroma dileme, ki bi lahko povzročile več težav, kot pa doprinesle k reševanju materialnega statusa športnikov po končani karieri. Zakon sicer ne posega v urejanje širšega področja športa, ampak ureja zgolj posamičen del, in sicer tako imenovano premostitveno zavarovanje. Dejansko omogoča poklicnim športnikom, da del dohodka neobdavčeno naložijo v tako imenovano premostitveno zavarovanje za čas po končani karieri. Država naj bi slednje zavarovanje podprla z ustreznimi davčnimi olajšavami. Ker zakon posega na področje, ki ga urejajo štirje sistemski zakoni, o pokojninskem zavarovanju, o investicijskih skladih, o trgu finančnih instrumentov in o športu, in sodi v področje treh ministrstev, za šport, za delo in za finance, se je vzpostavilo vprašanje, ali bi bilo pri njegovem sprejemanju nujno sodelovanje vseh navedenih ministrstev in Kada kot predvidenega upravljavca premostitvenega sklada.

Do slednjega namreč v zakonodajnem postopku oziroma tudi pred tem v fazi oblikovanja zakona ni prišlo. Vlada se strinja z nameni in cilji zakona, vendar ne v predlaganem besedilu, prav tako pa soglasja ni dalo Ministrstvo za finance, in tudi koalicijski partnerji so izrazili nestrinjanje z novelo zakona. V Poslanski skupini nepovezanih poslancev nas torej skrbi, da Vlada Republike Slovenije zakona v tej obliki ne podpira. Ne podpira pa ga zaradi sistemskih nedoslednosti, saj naj bi povzročil več problemov. Da ima zakon kar nekaj nedorečenosti, je pokazalo tudi mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora. Na seji matičnega delovnega telesa so bili sicer sprejeti amandmaji, ki odpravljajo določena neskladja. Predlagatelj je za drugo obravnavo na seji zbora oblikoval amandmaje, ki sicer prinašajo nekatere vsebinske spremembe, še vedno pa ostajajo odprta vprašanja oziroma temeljni pomisleki glede kroga zavarovancev, posebnega davčnega statusa vplačil in izplačil ter upravljavca premostitvenega sklada. Vlada je sprejela zavezo, da bo v roku šestih mesecev pripravila svoj predlog zakona, ki bo sprejemljiv tudi na izvedbeni ravni. Res je, da imamo vlado v odstopu, kar pa ne bi smelo zaradi pomembnosti same materije vplivati na pripravo

besedila zakona, ki bi vsebinsko in sistemsko ustrezneje urejal in uredil hvalevreden namen, ki ga zasleduje.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev bomo zato o predlogu zakona glasovali po lastni vesti oziroma presoji.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Branko Kurnjek bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Gospod predsednik, spoštovani gospod državni sekretar s sodelavcem, poslanke in poslanci!

Naj uvodoma povem, da v Državljski listi menimo, da je zakonska ureditev premostitvenega ali morda bolje rečeno prehodnega zavarovanja športnikov po končani karieri potrebna, saj imajo športniki od zgodnje mladosti dalje okrnjeno izobraževanje, zožene socialne stike, nekateri športniki individualnih ozko usmerjenih športov, ki so sponzorsko manj zanimivi, imajo poudarjene težave, to so, recimo, metalci v atletiki, deskarji na snegu in podobno, in imajo po karieri tudi manj možnosti za trenersko delo. Zato je treba njihov položaj po končani karieri urediti, vendar pa predlog zakona, ki ga obravnavamo, njihovega položaja ne ureja celovito in ima precej pomanjkljivosti. Nanje je obširno opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba, ki je zapisala, citiram, "da besedilo označujejo nesistematičnost, nepreglednost, nejasnost in neusklajenost, kar je odraz tako odsotnosti notranjih strukturnih delov kot tudi vsebinske podnormiranosti oziroma neusklajenosti predloga zakona". Prav tako po mnenju Zakonodajno-pravne službe nekatere določbe povzročajo neenakost, so skopo obrazložene, težko izvršljive ter pomenijo odstop od veljavne ureditve, ki pa ni pojasnjen oziroma utemeljen. Zakonodajno-pravna služba je svoje pripombe na člene zakona, ki so bili daleč od tega, da bi jih lahko označevali kot samo nomotehnične narave, podala k 40 od 41 členov predloga zakona.

V nadaljevanju bom navedel le nekaj razlogov, zaradi katerih lahko predloženi predlog zakona v Državljski listi žal označimo za nesprejemljivega. Kot rečeno, gre za nesistematičen, nepregleden, nejasen in potencialno neustaven zakon. Predlog zakona ne predstavlja zadostnega kroga upravičencev, ki bi upravičevali njegovo sprejetje. Predlog lahko privede do diskriminatorne obravnave športnikov iste ekipe v nekem športnem klubu. Ukrepe na področju davčne politike bi bilo treba urejati z davčno zakonodajo. Zakon bi moral vsebovati oceno javnofinančnih posledic in biti usklajen z Ministrstvom za finance, prav tako pa bi moral zasledovati trenutne neugodne finančne razmere v državi. Premostitveni sklad naj bi upravljal kapitalski sklad, vendar v predlogu zakona ni nikjer točno navedeno, kakšne zahteve mora izpolnjevati kapitalski sklad. Vzpostavitev navedenega sistema zavarovanja

bi lahko sprožila tudi zahteve drugih primerljivih poklicnih skupin po vzpostavitvi posebnih zavarovanj s posebnimi davčnimi ugodnostmi. Gre za obliko privatnega varčevanja z davčnimi olajšavami države in ne za socialno zavarovanje s pravicami na podlagi dela. Potem imamo, recimo, postavljeno še starostno mejo 30 let, po kateri bi se lahko začelo črpati pravice iz tega zavarovanja. In še in še bi lahko naštevali.

Vloženi amandmaji k predlogu zakona sicer sledijo nekaterim pripombam, vendar pa vseh bistvenih konceptualnih pomislekov ne odpravljajo in jih z amandmaji najverjetneje niti ni mogoče vseh popraviti. Prav tako nekatere določbe povzročajo neenakost, so skopo obrazložene, težko izvršljive ter pomenijo odstop od veljavne ureditve, ki pa ni pojasnjen oziroma utemeljen, tudi s temi amandmaji ne. Predloga zakona v Državljski listi, kot že rečeno, ne podpiramo, saj premostitveno zavarovanje športnikov ureja parcialno, nesistematično in nejasno. Glede na kompleksnost tematike je nujno potrebno, da se področje celovito preuči in skupaj s pristojnimi ministrstvi najde primerne in finančno vzdržne rešitve, ki bodo lahko zaživele tudi v praksi. Ponovno pa poudarjam, da smo v Državljski listi naklonjeni zakonski ureditvi tega področja, vendar si želimo, da bi bil zakon vsebinsko dodelan, usklajen z vsemi deležniki in na koncu s široko podporo tudi sprejet. To si v Državljski listi želimo. Ne želimo pa si, da bi današnja razprava, ki sledi, bila populistična ... / znak za konec razprave/ ... orientirana in bi izkoriščala športnike v ta namen. Prav tako si ne želimo, da bi s tem zakonom država naredila dve kategoriji športnikov, privilegirane in nepriviligirane. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Mihael Prevc bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani državni sekretar s sodelavcem, spoštovani kolege in kolegi!

Ja, Slovenci smo športni narod, smo pravzaprav fenomen v svetovnem merilu, saj skorajda ni športne panoge, v kateri naši profesionalni športniki ne bi dosegali najboljših uvrstitev v svetovnem merilu, pa naj gre za zimske, poletne, vodne ali dvoranske športe. Kariera poklicnega športnika običajno traja od njegovih najstniških let do začetka njegovih 30 let, če ni predčasno zaključena zaradi poškodbe ali bolezni. To obdobje je za navadnega smrtnika rezervirano za izobraževanje, začetek poklicne kariere, socialne stike, ustvarjanje družine in podobno. Za vse to je večina poklicnih športnikov v pretežni meri prikrajšana, zaradi česar jih po koncu aktivne kariere veliko ostane brez izobrazbe, težje pridejo do zaposlitve in posledično ostanejo brez finančne in tudi socialne varnosti. To je še posebej

problematično, če poklicni športnik tekom svoje kariere ni dosegel najbolj vrhunskih rezultatov, ki so običajno poplačani še z visokimi denarnimi nagradami. Predlagani zakon o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov, ki smo ga vložili poslanci vseh poslanskih skupin, s prvopodpisanim kolegom Kavtičnikom, po našem mnenju predstavlja dobro podlago za urejanje blažjega prehoda poklicnega športnika iz aktivne kariere v običajno življenje.

Zakon namreč vpeljuje tako imenovani premostitveni sklad, v katerega bo poklicni športnik sam oziroma njegov delodajalec vplačeval prispevke, ki bodo odvisni od višine njegovih dohodkov, kot osnova za izplačevanje prispevkov pa se bo uporabila bruto višina dohodkov plač, nagrad ali drugih sponzorskih sredstev. Sredstva, ki se bodo zbrala na športnikovem osebnem računu znotraj premostitvenega sklada, pa bo lahko športnik koristil po koncu svoje kariere bodisi v obliki premostitvene rente, ki mu jo bo mesečno izplačevala ena izmed zavarovalnic, na katero se bodo prenesla vplačana sredstva iz sklada, bodisi v enkratnem izplačilu, če višina zbranih sredstev na njegovem računu ne bo presegala 5 tisoč evrov. Pri tem velja opozoriti, da bo obveznost za plačilo davka nastopila pri izplačilu sredstev športniku, medtem ko se davek pri vplačevanju v sklad načeloma ne bo obračunaval. S tem se zagotavlja ugodnejša davčna obravnava športnikov v primerjavi z ostalimi poklicnimi kategorijami, kar bi lahko sprožilo plaz teh poklicnih skupin po enakopravni obravnavi. Kljub temu nas v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke široka podpora takšnim rešitvam navdaja z optimizmom, saj to pomeni, da ste tudi koalicijski poslanci, če vas še lahko tako imenujem, naklonjeni nižjim in enostavnejšim davčnim obremenitvam prebivalstva.

Upamo, da bo tako ostalo tudi pri obravnavi ostalih davčnih zakonov, še posebej tistih, ki jih bomo obravnavali jutri in predstavljajo podlago za izboljšanje poslovnega okolja. Po mnenju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke je dolžnost države, da tudi s konkretnimi ukrepi vzpostavlja takšne pogoje, ki bodo športnikom omogočali dostojno življenje tudi po koncu njihove poklicne poti. To je ne nazadnje tudi naša moralna odgovornost. Smo pa razočarani nad Vlado oziroma ministrstvom, pristojnim za šport, ki bi po našem mnenju moralo biti tisto, ki predlaga sistemske rešitve za zagotavljanje socialne varnosti vrhunskih športnikov. V primeru sprejetja tega zakona bo Vlada vendarle primorana poiskati način, da bo določbe zakona spravila tudi v življenje. Poslanke in poslanci Slovenske ljudske stranke ocenjujemo, da predlagani zakon o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov vzpostavlja eno izmed poti do znanega cilja. Zavedamo se, da besedilo vsebuje še kar nekaj lukenj, ki jih je sicer

mogoče delno odpraviti s sprejetjem predloženih amandmajev.

Vendar zaradi moralne odgovornosti do naših športnikov ocenjujemo, da je predlagani zakon vreden naše podpore. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanke skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo predstavila gospa Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo. Vsem prisotnim lep pozdrav!

Predloga zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev ne podpiramo. Razlogov za naše odklonilno stališče do predloga tega zakona je več, pri čemer pa našemu negativnemu mnenju pritrjujeta tudi mnenji in opozorili Vlade in Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora. Prvi očitek leti na neažurnost in neverodostojnost podatkov, na podlagi katerih temelji predlog zakona. Ker je tudi ocena javnofinančnih posledic zakona vezana na te podatke, je toliko bolj nesprejemljivo, da predlagatelj ni resno vzel priprave zakona niti v tem delu. Nedvomno pa bo ta zakon imel finančne posledice za državni proračun, saj je namen zakona v davčni olajšavi pri koriščenju sredstev iz premostitvenega sklada. Poudarjam, pri koriščenju sredstev iz premostitvenega sklada. Nadalje je treba vedeti, da bi bil predlagani zakon primerjalno gledano z drugimi državami praktično unikum, saj je v drugih državah, če sploh je, premostitveno zavarovanje urejeno na ravni sindikata, pa še to zgolj za skupino nogometašev.

Naslednja pomanjkljivost se nanaša na vprašanje vzdržnosti premostitvenega sklada. V sklad bi bilo namreč obvezno vključenih po sicer zastarelih podatkih zgolj 500 poklicnih športnikov. V zvezi s skladom, ki naj bi ga upravljala Kapitalska družba pokojninskega in invalidskega zavarovanja, se poraja tudi vprašanje po izpolnjevanju zahtev, ki jih naj bi po veljavnih zakonih izpolnjevali upravljavci sklada. Ključno za oblikovanje našega negativnega stališča do tega zakona je dejstvo, da v danih javnofinančnih razmerah ni primerno, da bi podprli predlagane ugodnejše davčne obravnave, saj bi prišlo do izpada javnofinančnih prihodkov, pa čeprav ne tako pomembnega po višini, saj gre za majhno skupino davčnih zavezancev. Kljub temu si tudi tega ne moremo dovoliti, in to dodatno tudi iz razloga, ker bi ta posebna ureditev za skupino športnikov lahko sprožila tudi zahteve drugih primerljivih skupin po vzpostavitvi posebnih ugodnih zavarovanj pod posebnimi davčnimi ugodnostmi. Verjetno ni treba posebej govoriti še o tem, da ta predlog zakona ni usklajen niti z Zakonom o športu.

Glede na vse pomanjkljivosti, ki jih ima predlog zakona, in to navkljub popravkom z

amandmaji, bo zagotovo otežena implementacija v prakso. To je še en razlog več, da ga naša poslanska skupina ne bo podprla, saj menimo, da slab zakon naredi več škode, kot pa da ga sploh ni. Opozorim pa naj še na nekaj. Naša država se do športnikov nikakor ne obnaša mačehovsko. Prav nasprotno, celo kopico ukrepov smo že sprejeli v korist športni sferi. Med njimi se omogočajo posebni režimi v izobraževanju, zaposlitev v javni upravi in ne nazadnje davčna razbremenitev denarnih nagrad, prejetih za športne dosežke. Tako imajo naši vrhunski športniki in športnice na voljo precej ukrepov, ki jim nekako olajšujejo življenje že med samo kariero, in mi poslanci in poslanke Demokratične stranke upokojujencev to seveda iskreno podpiramo.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Nove Slovenije bo predstavila gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovana gospa podpredsednica, državni sekretar, kolegice in kolegi!

Slovenija je že dokazala, da smo narod športnikov, tudi vrhunskih. Krščanski demokrati želimo to tradicijo ohraniti, vendar ne v škodo kakovostnega in rekreativnega športa ter športa mladih, zato bomo skrbno in sistematično podpirali ne le športno pot vrhunskih športnikov, temveč tudi njihovo pripravo na življenje po končani športni karieri. Ravno zaradi tega smo prispevali podpis k Predlogu zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov. Ti se namreč velikokrat po zaključku poklicne športne kariere znajdejo v nezavidljivem položaju, ki je lahko za vsakega posameznika včasih tudi zelo stresen. Nema lokrat ostanejo brez sredstev za tekoče stroške, kaj šele za zagon nove poslovne ideje, mnogi tudi z nedokončano izobrazbo. Zaradi tega imajo nekateri nekdanji poklicni športniki velike težave pri vstopu v novo življenjsko obdobje. Glavna ideja predlaganega zakona je, da se tem športnikom zagotovijo sredstva v času, ko se vključujejo v vsakdanje življenje in jim šport ne bo več predstavljal osnovnega oziroma temeljnega vira zaslužka.

V skladu s predlogom zakona so zavezanci za plačilo prispevka za premostitveno zavarovanje zavarovanci, ki plačujejo prispevke od osnove. Ta je sestavljena iz plače, premije oziroma prejetih nagrad, pri čemer prispevke zaposlenih v društvih, ki so člani nacionalnih panožnih zvez, v imenu in za račun zavarovanca odvajajo društva, ostali zavarovanci pa sami. V Novi Sloveniji pa smo vendarle tudi začudeni in razočarani nad negativnim mnenje Vlade, ki zakona ne podpira. Vlada je zelo obširno obrazložila svojo nenaklonjenost zakonu. Po našem mnenju pa je problematično predvsem to, da samo zavrača ponujene rešitve, ne predlaga pa nobenih dopolnil oziroma

sprejemljivejših rešitev ter popravkov zakona. Krščanski demokrati menimo, da je to neodgovorno, predvsem do športnic in športnikov, na katere smo vsi tako zelo ponosni. Z njimi se ob uspehih zelo radi fotografirajo tudi člani Vlade. Žal pa se od tega težko živi.

Poslanci Nove Slovenije bomo Predlog zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov podprli. Če pa ne bo sprejet, upamo, da bo naslednja vlada bolj naklonjena reševanju te problematike in da bo iskala predvsem rešitve za obstoječe probleme in ne zgolj razlogov za odložitev problemov. Naši uspešni športniki, ki so tudi naši največji ambasadorji ali promotorji, si to zagotovo zaslužijo.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo. Lep pozdrav kolegicam in kolegom, predstavnikom Vlade!

Dovolite mi, da se na začetku svoje predstavitve stališča poslanske skupine seveda zahvalim vsem športnikom, ki se trudijo in vlagajo napore, da nas redno razveseljujejo in, lahko rečemo, kar razvajajo. Kot je bilo že na eni izmed predhodnih razprav rečeno, s športniki se vsi radi slikajo, slikamo, tudi sam sem tak, ampak ko je pa treba kaj za njih postoriti, pa jih kar nekaj na to pozabi. In upam seveda, da bomo pri današnjem glasovanju prisluhnili potrebam slovenskih športnikov in športa in jih podprli.

Slovenski športniki in šport potrebujejo večjo podporo, zato v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke podpiramo Predlog zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov. Zakon so predlagali športniki; prihajajo iz športne sfere in treba jim je prisluhniti. Športniki potrebujejo ugodnejšo zakonodajo. Glede na to, da se poklic športnika ne more izvajati celo življenje, je prav, da jim z ugodnejšo davčno politiko omogočimo lažji zaključek kariere ter tudi lažji prehod v drugo zaposlitev. V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke prav tako pozivamo pristojno ministrstvo, da čim prej pristopi k izvedbenemu načrtu in izvajanju resolucije o nacionalnem programu športa, saj je treba izboljšati tudi pogoje za izobraževanje, predvsem študij, izboljšati pa je treba tudi zakonodajo na področju zaposlovanja športnikov ter sponzorstev v športu.

Žalosti nas, da se vlada v odhajanju namesto s športniki, torej temi, ki prinašajo rezultate, so naši promotorji v svetu, raje ukvarja s privatizacijo Fundacije za šport in športnimi funkcionarji. Zakon je bil že na predhodnih postopkih in branjih precej popravljen, prav tako pa imamo tudi danes pred seboj kar nekaj amandmajev, ki bodo po našem mnenju zakon

popravili do te mere, da bo transparenten, izvedljiv, učinkovit in da bo služil namenu, torej podpori slovenskega športa in športnikov. Kljub različnim mnenjem in stališčem na odboru za izobraževanje smo prepričani, da bo zakon o premostitvenem zavarovanju sprejet, tako pa bo izboljšal slovensko zakonodajo na področju športa, saj je le-ta danes kot iz kamene dobe. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 19. maja 2014. V razpravo dajem 1. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? Vidim interes za razpravo. Prvi se je prijavil gospod Jožef Kavtičnik kot predlagatelj, potem pa naprej odpiram razpravo.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, podpredsednica.

Jaz bi želel samo odgovoriti na nekatera vprašanja oziroma dileme, ki so bile malo prej podane. Vladi odgovarjam: krog zavarovancev je izredno preiščeno izbran. V izogib izrabljanju in izkoriščanju ugodnosti, ki jih predlog zakona predvideva, smo ta krog zmanjšali za vrhunske športnike. Kajti vemo, da bi lahko to, kar je v naših medsebojnih pogovorih – ne smemo reči, da jih ni bilo – bilo izpostavljeno, da bi vsi kategorizirani, perspektivni športniki lahko bili deležni tega, da bi se lahko zgodilo, da bi posamezniki, ki so stari 10, 11 let, zapadli v to zadevo in bi lahko starši na tak način tudi zlorabljali tak zakon. V izogib temu smo to tudi napisali. Res je, da zakon ne rešuje celostnega vprašanja; to smo že povedali. To je kamenček v mozaiku celostnega reševanja. Prepričani pa smo, da bi Vlada in vlade morale pripraviti v teh 23 letih zakon, ki bi reševal te probleme, na katere je kolegica Alenka Bikar tudi opozorila. Gre za celostno reševanje, tukaj pa rešujemo samo segment, na katerega smo ponosni, da smo se ga lotili, in je prav, da se ga tudi rešuje.

Privilegiji ali nepriviligiji športnic oziroma športnikov. Spoštovani kolega, jaz mislim, da je vsak, ki se odloči za ukvarjanje s športom, že dobil nek privilegij. To je privilegij, da se ukvarja s športom in da spoznaš, da je šport zdrav. To, da pa bomo mi tukaj razdelili ljudi na dvoje, tiste privilegirance, ki bodo lahko koristili oziroma bili udeleženci v tem skladu ali ne, je pa, milo rečeno, smešno. Kajti potem bomo rekli, da je vsak tisti športnik, ki se je rodil z nekim genom, da je tako odličen, da je tako vrhunski, tako dober in seveda to nadgradil z delom, z garanjem, z odrekanjem, potem privilegirani. To se mi zdi pa malo smešno. Mi

smo samo prepoznali, da je ta športnik resnično vložil toliko truda, toliko dela, toliko garanja, toliko odrekanj, da ni mogel dokončati študija, da si ni mogel ustvariti družine, da si je ne nazadnje načel svoje zdravje. In po končani športni karieri, ki se lahko konča, hvala bogu, v 10 letih, lahko pa bistveno prej, v enem mesecu, v enem tednu. Mi vemo, kako hitro se lahko konča nekemu vrhunskemu športniku športna kariera. In zato smo mu omogočili, da lahko del tistega zasluška da v ta sklad, ki ga bo potem izkoristil po končani športni karieri, kadarkoli, najprej pa, seveda če gre po normalni poti, po 30. letu.

Gre za specifično področje in ureja novo področje, zato se to dela s posebnim zakonom, kolegica Alenka Pavlič. Sestanki so bili v teh štirih letih, veliko jih je bilo. Vendar moram reči, da so najbolj aktivno sodelovali športniki in športnice, predstavniki, funkcionarji – to, kar mi je bilo očitano s strani SD, da ni bilo opravljene javne predstavitve mnenj. Ne, javne ne, ampak je bila pa opravljena na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport 3. 4. 2014. Strokovni svet tu napačno navaja. Navaja: "Strokovni svet Republike Slovenije za šport podpira namen Predloga zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov, predlaga pa da se izvede javna obravnava predloga zakona, v katero se naj vključijo nacionalne panožne športne zveze, lokalne športne zveze in tako naprej." To je bilo vse narejeno. Tu imam zapisnik, tudi o tem, koliko udeležencev je bilo. Imam tudi podpise, koliko udeležencev je bilo na tem sestanku. In kaj so sprejeli? Da zakon podpirajo. To je organiziral Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, in zakon podpirajo s tremi pripombami. Vse tri pripombe smo vnesli v amandma in na odboru je bilo to tudi sprejeto.

Nesistematičnost – verjetno je mišljeno to, da bi morale biti davčne olajšave zapisane v davčno zakonodajo. S tem se strinjamo, seveda. Vendar kaj lahko ugotovimo? V resoluciji nacionalnega programa so morali pripravljavci, to je bilo Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, dati vse, kar se tiče davčnih olajšav, ven. Vse je moralo dati ven. Kar se pa tiče skrbnosti ali pa skrbi za otroke in za mladino, bi pa rad dejal, da je bil amandma, ki je bil s strani Poslanske skupine Pozitivne Slovenije sprejet na odboru, in to je amandma, ki je govoril o tem, da so otroci v osnovni šoli upravičeni do brezplačnih šol v naravi, smučanje, plavanje in tako naprej, povožen z amandmajem SD, da se je to črtalo in je ostalo samo plavanje in kolesarjenje, to, kar je že sedaj v programu. Toliko glede skrbi za otroke in za mladino. Kaj pa izjeme, gospa Plevčak? O izjemnih pokojninah vam verjetno ni treba veliko govoriti, ker jih verjetno poznate, koliko je teh izjemnih pokojnin, pa vseeno za magnetogram, da bodo malo tudi ljudje vedeli. Na Ministrstvu za kulturo se plačuje prispevek za tisoč 458 oseb. To gre iz denarja, iz davkoplavevskega denarja, pa jaz ne oporekam temu, da ne bi kdo mislil, ampak

govorimo o izjemah. Plačuje se tisoč 458 osebam iz davkoplačevalskega denarja. Tukaj pa ne govorimo o kakršnemkoli denarju, ki bi ga morali dati iz državnega proračuna, ampak govorimo o denarju, o sredstvih, ki jih namenja športnik sam zase. Za to gre.

Potem imamo izjemne pokojnine. Teh je bilo v letu 2013 151. In za te je bilo iz državnega proračuna danih milijon evrov sredstev. Pa baletni plesalci, ki smo jih tudi omenjali, in je prav tako. In je prav tako, da prepoznamo izjeme in izjemam damo tisto, kar jih pripada. Prav je tako. Vendar tukaj ne prepoznamo izjeme, te vrhunskosti, da bi jim omogočili, da si sami pomagajo. Za to gre. Istočasno pa zavežemo delodajalce k temu, da redno plačujejo in odvajajo določene dohodke v vse sklade, plačujejo tiste davke, ki jih država potrebuje, istočasno pa tudi športniki potrebujejo neko socialno varnost, če so že zaposleni pri določenem klubu oziroma društvu. Mi moramo vedeti, da so zaradi tega, ker so te dajatve tako visoke, določeni klubi in društva že odpustili in odpuščajo športnike, ki so prepuščeni sami sebi. Od 500, kot je bilo rečeno, jih je letos menda samo še 200. S tem posegom bomo omogočili klubom in društvom, da bodo lahko za tisti del, ki gre v sklad, to pomeni za približno 20 %, zmanjšali ta strošek in bodo lahko zaposlili več športnikov in športnic. Gre za transparentnost. Toliko zaenkrat. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za besedo je pred prijavo na razpravo prosil tudi državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, ki opravlja tekoče posle, gospod Aljuš Pertinač.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo, spoštovana gospa podpredsednica.

Da ne bi izzvenelo, kaj država ponuja športnikom in česa ne ponuja, ker je bilo rečeno, da se nekateri radi slikajo s športniki, jim pa malo zmanjka v tistem delu, ko je treba povedati tudi, kakšne pogoje imajo športniki za svoje delo, vendarle velja povedati par stvari. Namreč, Zakon o športu iz leta 1998 z vsebinami ter strokovnimi in razvojnimi nalogami, potem nacionalni program športa iz leta 2010, nacionalni program športa, ki ga je ta državni zbor pred kratkim sprejel, in drugi predpisi športnikom, predvsem perspektivnim in vrhunskim športnikom, dajejo številne neposredne ali posredne ukrepe, ki so namenjeni tako uveljavljenim vrhunskim športnikom kot tudi mladim talentom. Če mi dovolite, bi naštel aktualne pravice vrhunskih športnikov, pa boste potem sami presodili, ali to res ni nič ali pa to vendarle nekaj je.

Plačilo prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje; plačilo prispevkov za nezgodno zavarovanje; plačilo prispevkov za starševsko varstvo; plačilo prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

sofinanciranje nadstandardnega zdravstvenega zavarovanja vrhunskih športnikov, tudi za vrhunske športnike mednarodnega in perspektivnega razreda; plačilo prehodnih in obdobjnih zdravstvenih pregledov športnikov, ki nastopajo na uradnih tekmovanjih nacionalnih panožnih športnih zvez; sofinanciranje priprav in nastopov mlajših, mladinskih in članskih reprezentanc na evropskem prvenstvu, svetovnem prvenstvu, olimpijskih igrah in sredozemskih igrah, mladinskih športnih igrah Alpe–Jadran, evropskem olimpijskem festivalu mladih in mladinskih igrah treh dežel; sofinanciranje štipendij nadarjenih športnikov dijakov in študentov; zagotavljanje zdravstvenega varstva športnikov. Zagotavlja se posebna organizacijska oblika izobraževanja mladih športnikov, usmerjenih v doseganje vrhunskih rezultatov, s čimer jim je omogočeno ob športnih uspehih tudi uspešno izobraževanje; govorimo seveda o športnih oddelkih v gimnazijah. Vse tri javne univerze v Republiki Sloveniji izobražujejo tudi za programe s področja športa.

Prilagajanje šolskih obveznosti športnikov učencev, dijakov in študentov. Sofinanciranje plač trenerjev v panožnih športnih šolah; država zagotavlja trenutno 126 trenerjem 80 % plače. Sofinanciranje meritev, ugotavljanja in spremljanja ravni pripravljenosti športnikov na Inštitutu za šport Fakultete za šport Univerze v Ljubljani. Celotna športna kariera se lahko športniku šteje tudi kot delovna doba. Sofinanciranje športne infrastrukture iz nacionalnih in evropskih sredstev. Zagotavljanje izjemne pokojnine osebam, ki imajo posebne zasluge na področju športa, to pomeni osvojene medalje na olimpijskih igrah, svetovnem prvenstvu ali evropskem prvenstvu ali dosežen svetovni rekord v članski konkurenci, ob izpolnitvi pogojev za starostno pokojnino. Zaposlovanje vrhunskih športnikov v javni upravi; trenutno je takih 127. Jaz sem posebej vesel, da lahko povem, da je ta vlada sklenila nov sporazum in končno dokončno pravno umestila zaposlovanje športnikov v javno upravo. 127 športnikov je ta hip zaposlenih v javni upravi.

Skladno s sklepom ministra, pristojnega za šport, iz leta 2009 se za urejanje statusa vrhunskim športnikom po končani športni karieri zagotavlja: brezplačne programe usposabljanja in brezplačne licenčne seminarje za vrhunske športnike, ki se lahko za strokovno, se pravi trenersko, in drugo delo v športnih organizacijah po športni karieri brezplačno usposobijo in brezplačno pridobijo licenco za opravljanje strokovnega dela v športu. V ta namen se zagotavljajo sredstva iz Evropskega socialnega sklada. Druga stopnja usposobljenosti je tudi pogoj za pridobitev statusa zasebnega športnega delavca in s tem je omogočena skrb za socialno varnost, zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Plačilo šolnin vrhunskim športnikom. Z vsakoletnim razpisom za

izobraževanje odraslih Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport oziroma njegovi pravni predhodniki od leta 2009 v celoti sofinancira izobraževanje vrhunskih športnikov, ki po 25. letu starosti z zaključenim letnikom ali izobraževanjem znotraj srednješolskega izobraževanja pridobijo stopnjo izobrazbe. Po letu 2011 se vrhunskim športnikom financirajo tudi šolnine za pridobitev višješolske izobrazbe. Finančne nagrade vrhunskim športnikom in njihovim trenerjem za športne dosežke, medalje na evropskih prvenstvih, svetovnih prvenstvih in olimpijskih igrah, se izplačujejo iz državnega proračuna neposredno športnikom, in ta nagrada ne gre v dohodninsko osnovo.

Skratka, kot ste lahko videli, ta država namenja kar nekaj ukrepov športnikom nasploh in tudi vrhunskim športnikom. Verjetno je vedno še kakšna stvar, ki bi jo bilo treba dodatno urediti, ampak ni se moč strinjati s tistimi, ki računajo na naslednjo vlado, ki bo za to poskrbela, ker so bile vlade že do zdaj. In zdaj sem prebral samo kratek seznam tega, kaj je že do zdaj in kaj se v praksi uveljavlja na področju vrhunskega športa. Če dovolite, kar zadeva obstoječi predlog zakona. Glejte, sem povedal, gre za 500 vrhunskih športnikov, ne več, cca 500 vrhunskih športnikov, in med njimi so res vrhunski športniki, ki so v zelo različnem položaju. Imamo judoistke, ki so osvojile medalje, tudi zlate, na olimpijskih igrah. Verjemite mi, da te v teku kariere nimajo dohodkov, ki bi jih lahko namenjale v kakšen poseben sklad, ker pač niso marketinško zanimiv šport. In tudi po koncu kariere si s tem skladom pač ne bodo mogle kaj dosti pomagati. Imamo pa vrhunske športnike, ki seveda, še enkrat ponavljam, s svojim znanjem, trudom, talentom, odrekanjem in tako naprej dosegajo vrhunske rezultate in zato dobivajo sponzorske in druge nagrade. Jaz jim vse to privoščim. Ampak še enkrat ponavljam, tudi ti ne rabijo davčnih olajšav. Tisto, kar bi potrebovali, je zakonska ureditev. In Vlada, preden je začela opravljati tekoče posle, je obljubila, da bo tako zakonsko ureditev v roku pol leta tudi pripravila, ki bo reševala položaj teh, ki v teku kariere ne morejo vplačevati v sklad in se po koncu kariere znajdejo v zelo težkem položaju, ko iščejo zaposlitev. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Vidim, da je interes za razpravo. Prvi se je ponovno prijavil kot predlagatelj gospod Jožef Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Spoštovani državni sekretar, res je, saj sem tudi uvodoma povedal, da bi bilo nekorektno, če bi dejal, da vlade niso nič naredile na tem področju. Bi bilo nekorektno. Se je naredilo, ampak govorim, da se je naredilo premalo, bi se lahko naredilo še več. Do vrhunskega rezultata vlada poskrbi z vsemi temi

postopki, kot ste dejali – ne vlada, država in sama športna sfera. Tu mislimo tudi na veliko sredstev, in največ sredstev gre iz področja lokalne samouprave, pa tudi staršev. Potem pa tukaj pride država s takšnimi in drugačnimi stimulacijami preko OKS, nacionalnih panožnih zvez, Fundacije za šport in tako naprej. To pomeni do vrhunstva. Ko pa pride do vrhunstva, ko pride do tega, kar ste dejali, je pa treba narediti ta korak, ki smo ga mi sedaj naredili. Prva stopnička, lahko rečemo druga stopnička do vrha. Poglejte, finančne nagrade, kot ste dejali. Bil sem na srečanju športnikov, ki so dobili te nagrade. Tiste, ki pridejo s strani ministrstva, so res neobdavčene. Tiste, ki pa pridejo s strani OKS, so pa še kako obdavčene. In ravno ti športnice in športniki, tekači, pogovarjal sem se s Fabjanovo in tako naprej – ona se zaveda, kako malo sredstev ji bo ostalo, ko bo plačala vse davke in potem še naslednje leto dohodnino. Od tiste nagrade. Zato je smiselno, da se to naredi.

Mi se ne zanašamo na drugo vlado. Ravno zaradi tega smo želeli, da se to danes naredi, da se sedaj naredi, da ne bi spet prenašali. Preveč se je prenašalo in preveč se prenaša. Je pa res, da so lahko težave pri zdajšnjih in takšni organizaciji dela, ne samo pri tej vladi, ampak na splošno, ko se ministrstva med seboj ne usklajujejo. Če mi tukaj posežemo – normalno, da z vsakim zakonom posežeš v zakon o davku, v druge zakonodaje in tako naprej, zato se je treba uskladiti. Tudi če Vlada ne pripravi takšnega zakona, bo morala spremeniti določeno zakonodajo, Zakon o športu, zakon o davku. Bo morala spremeniti, če bo Državni zbor sprejel zakon. In hvala bogu, da imamo v Državnem zboru tudi poslanke in poslance, ki sami pripravijo oziroma so pripravljeni sodelovati pri pripravi zakona. Saj ga ne pripravimo sami, saj so ga pripravili drugi, ampak sodelovali pa smo. In zato je prav, da se temu sledi in da naredimo mali zasuk – več povezav med posameznimi resorji. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Vidim željo za razpravo. Torej, naj ponovim, da je v razpravi 1. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija. Odpiram prijavo na razpravo. Prvi ima besedo gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovani kolegice in kolegi, predstavniki Vlade!

Naj najprej povem, da sem osebno kot velik ljubitelj športa in poznavalec tega, v kakšnih stiskah so vrhunski športniki in kako hitro se jim lahko zgodi zaključek kariere, absolutno za to, da se jim skuša urediti neka varnost na podlagi takšnega premostitvenega zavarovanja za čas po zaključku kariere. Zavedam se, da tudi to ne rešuje vseh problemov, kajti če se mlad športnik poškoduje,

kaj jaz vem, hitro po dosegu vrhunskosti, v tem skladu ne bo še ničesar. Te rešitve moramo še iskati. Ne vem, ali so možna kakšna druga zavarovanja, poškodbeno za kakšno rento, pa tudi tista je treba plačati. To je že smiseln zakon za vrhunske športnike, ki so ambasadorji naše države. V zadnjem obdobju, ko imamo takšno vlado, ki nas pravzaprav pelje navzdol, pa so športniki na olimpijskih igrah dosegli največje uspehe in Slovenijo ponovno dvignili na rating listi, bi rekel, modernih držav. Zaradi tega se čudim tej sebičnosti, ki sem jo slišal tukaj, recimo s strani DeSUS, ki pravzaprav v celotni svoji strankarski karieri skrbi samo za eno kategorijo ljudi. Ampak brez mladih ljudi, kar so športniki, tudi ni bodočnosti za starejše. Mislim, da bi se bilo treba tega zavedati. Potem sem videl tukaj sebičnost Socialnih demokratov, ki tudi na tem področju ravnajo v skladu s svojo ideologijo, ki je v veliki meri preživeta, ker so ortodoksni, dogmatični za nazaj in spet nimajo poslušna za športnike.

Tukaj sem bil tudi, bi rekel, malce nezadovoljen z zadnjimi razlagami državnega sekretarja gospoda Pertinača in podučevanjem, kaj vse je za športnike že narejeno. Pa bi moral reči, gospod Pertinač, ki je bil pri enem fiktivnem projektu, domovinska vzgoja, v veliki meri fiktivnem, za veliko denarja udeležen. Če bi šel tisti denar v ta premostitveni sklad, pa bi ga že takrat ustvarili, bi že danes imeli osnovo, pa je šlo za druge fiktivne projekte, pač za financiranje, kaj jaz vem, sorodstvenih vezi in tako naprej. Tukaj bom v zvezi s tem – ravno prvi amandma govori o vrhunskih športnikih, ta, ki ga popravljamo – en primer, ki se k sreči ni zgodil v polni meri, navedel. Na primeru Tine Maze, ki je bila pred 8 leti ali pa 7 leti zaradi nagajanja baronov v smučarskih strukturah, vrhunskih, na tem, da bi se morala umakniti. Je že bila praktično – olimpijski komite jo je že proglašal za neperspektivno športnico, muhavo, v smučarski zvezi so se ji določeni baroni odpovedali. In seveda je bila takrat pri 26 letih, čeprav že vrhunska športnica, dobitnica medalj na velikih tekmovanjih, praktično pred tem, da bi bila izrinjena iz reprezentance. In takrat bi se verjetno soočala z neverjetnimi tegobami v življenju, kajti to bi se zgodilo na mah sredi kariere.

Takrat jo je rešil s spodbudo takratni minister Milan Zver s subvencijo iz ministrstva. Vidite, to je veličina ministra, ki vidi naprej, ki ima intuicijo, da zaupa nekemu človeku. Potem se je zdaj pred 3 leti, še pred osvojitvijo zlatih medalj Tine Maze, na olimpijskih igrah zgodilo, da so v smučarski zvezi spet rovarili, spet so rovarili proti Tini Maze. In takrat je dobila odličnega odvetnika Damijana Terpina, sošolca in prijatelja Andrea Massija. Tudi tu je on zagotovil njeno nadaljnjo kariero, ki je prinesla dve zlati medalji, seveda ne brez Tine Maze, to je ravno njena zasluga, ampak hoteli so jo iz stroja spraviti. Damijan Terpin, med drugim tudi sekretar Slovenske skupnosti, še edine politične stranke

Slovencev v Italiji, je kot odličen odvetnik te mahinacije preprečil. Zato ni čuda, da Tina Maze tudi na Twitterju navija za Damijana Terpina, ko nastopa na listi za evropske volitve. In sem prepričan, da bodo njeni zvesti navijači poskrbeli, da bo s preferenčnimi glasovi prišel v Evropski parlament, bodo dali preferenčne glasove njemu. Zver bo tako ali tako, ker je na prvem mestu ...

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Gospod Jerovšek, če je možno, se osredotočite na zakon.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ja, jaz sem se dobro osredotočil, brez skrbi. Poslušajte, tak epepe je potreben. Glejte, Tino Maze ste nekateri funkcionarji in drugod po športnih zvezah hoteli eliminirati pred 6 ali 8 leti in ne bi dosegla teh medalj. Ta dva, ki sem ju omenil, ki zdaj slučajno kandidirata na evropskih volitvah, sta zaslužna, da so te mahinacije preprečili. Seveda vas boli, če to kdo pove. Blazno vas boli, če to kdo pove. Ampak zakaj ne bi smel nekega bivšega ministra hvaliti, ki se je z intuicijo, ki je videl večpotezno kombinacijo, ki je videl vnaprej in je bil drugačen od vaših ministrov, ki gledajo samo nazaj in podpirajo nekatere fiktivne projekte v izobraževanju in tako naprej. Torej, če bi se takrat to Tini Maze zgodilo, pa brez takega zakona – v tistem času ga seveda ni bilo, saj tudi s sprejetjem tega zakona ne bodo jutri športniki varni. Tu gre pravzaprav za mlade športnike, za Tino Maze več ne bo deloval, ampak ona je s svojimi uspehi verjetno prišla preko faze tega, da bi po končani karieri imela eksistenčne probleme v takem smislu. In ta primer, kako so vrhunski športniki ogroženi, ki sem ga navedel na primeru Tine Maze, naj vas vodi pri tem, ko boste odločali o tem zakonu, da bi marsikatera kariera brez te varnosti bila končana ob nepravem času in bi Slovenija bila tudi na športnem področju takšna, kot je glede državne politike pod sedanjo vlado, nekje na robu, ničvredna. Športniki so pa s Tino Maze, ki je dala s svojimi medaljami spodbudo vsem drugim, dosegli neverjetne uspehe na letošnjih zimskih olimpijskih igrah.

Zaradi tega seveda podpiram ta zakon. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Postopkovno želi besedo gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Gospa podpredsednica, protestiram proti takemu načinu izkoriščanja Državnega zbora, pa tudi izkoriščanja tega, kar je gospod Jerovšek povedal. Če je to naredil državni sekretar, da je izkoristil plačevanje iz državnega proračuna in s tem postavil v odvisnost vrhunsko športnico zaradi strankarskih namenov in da danes to izkorišča tudi pri volitvah v Evropski parlament,

se mi zdi vredno vsake obsodbe in ni primerno, ko zdaj govorimo o statusu športnikov. Zaradi tega mislim, da je prav, in bi to kazalo večkrat ponoviti, kaj je gospod Jerovšek razložil – kako je delal njihov minister, ko je plačeval to, da je bil lahko potem nek športnik izkoriščen v politične namene. Gospe in gospodje, to je višek, česar si politika nikoli ne sme dovoliti! Odločno protestiram! Mislim, da je to izkoriščanje vsega, kar se lahko v parlamentu, v vladi ali kjerkoli dogaja! In ponosen sem, da ta vlada ni naredila nič podobnega in verjamem, da tudi nič kaj drugače ne bo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

V vašem proceduralnem predlogu, kolikor sem jaz razumela, ste opozorili, da se v razpravah ne bi izkoriščalo in razpravljalo o drugem, kot je tema zakona, vendar, spoštovani gospod Meh, glede na to, da se je že pred vašo prijavo na postopkovni predlog prijavil državni sekretar gospod Aljuš Pertinač, bi dala besedo njemu.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo, spoštovana gospa podpredsednica.

Glejte, gospod poslanec Jerovšek, ni korektno, da zlorabljate poslansko imuniteto in položaj, ki ga imate kot poslanec Državnega zbora, da z neresničnimi trditvami, za katere veste, da so neresnične in so bile tudi dokazano neresnične, so celo v nasprotju z naravnim redom, razen ko bomo znali potovati skozi čas, takrat bodo mogoče možne, zdaj pa niso. In se spravljate name tu osebno in zato zlorabljate debato o enem pomembnem zakonu, o zakonu o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov. To ni korektno. Glejte, jaz ne vem, katere fiktivne projekte imate v mislih, kaj osebno vas moti na moji osebi, ampak dajte razumeti to, da sem jaz tukaj v funkciji državnega sekretarja na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport in da se pogovarjamo o Predlogu zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov. Spomnil bi vas na eno mojo prejšnjo razpravo: judoistka Urška Žolnir, Lucija Polavder in ta zakon – če bi lahko še kakšno rekli o tem, vam bom zelo hvaležen. Če pa se ne boste več name osebno spravljali, bom pa tudi zelo hvaležen. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Repliko ima gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod državni sekretar, čisto nič ni potrebno, da govorite, da izkoriščam imuniteto. Odbor za nadzor proračuna se ukvarja s tem primerom in legitimno se ukvarja. In mislim, da so vse ocene tudi v časopisih in vsepovsod, da je šlo za nenormalno veliko denarja za ta program, in smo tudi brali marsikaj, da so že

plačane in že branjene raziskave bile še enkrat plačane. To sem jaz bral v medijih in o tem ne bi smeli govoriti, vi grozite zdaj tukaj. Prav ste imeli, Urška Žolnir, Lucija Polavder in vsi ti, ki so iz nemarketiških – če bi šel del tistega denarja za takšne sklade, za te, bi bilo za družbo boljše. Moram tudi gospodu Mehu odgovoriti. V stari komunistični maniri je hotel preprečiti sedaj, ko smo v takem času, kot pač smo, besedo vzeti tudi meni in protestirati. Nič nisem naredil, kar v tem času ni del stvarnosti in ni šlo – grozljivo, kaj je rekel, da je minister podprl športnico zato, da se jo bo politično zlorabilo. Tega pa ni vedel takrat, pred 8 leti, da bo dve zlati medalji osvojila na olimpijskih igrah, gotovo ne. Videl je v njej perspektivno športnico, in sedaj tu protestirati, zakaj je minister podprl takrat to športnico, zakaj jo je podprl. To se mi dejansko zdi nekaj nemogočega! Namesto da bi bili veseli in ponosni, da je to storil, da je dosegla te rezultate, se zdaj očita, da je s tem naredil politično zlorabo neke športnice. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Postopkovni predlog imate, gospod Srečko Meh? Izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Gospa podpredsednica, lepo prosim, da preprečite, da gospod Jerovšek tukaj uporablja etiketiranje s komunističnimi režimi. Jaz njemu ne govorim, da je fašističen, da je kakršenkoli, ker najbrž niti ni, in sem prepričan, da ni. Da pa mene etiketira s tem, da v tej maniri govorim, je pa seveda, milo rečeno, pokvarjeno. Jaz sem kot član Državnega zbora oziroma izvoljen poslanec tukaj govoril o tem, da je bilo to, kar se je dogodilo Tini Maze takrat, mimo zakona, da je bilo to izplačano tako, kot ne bi smelo biti, da to drugi športniki niso vedeli. In zato jaz protestiram, kadar izkoriščamo ta državni zbor za to, da govorimo o nekaterih stvareh, ki so se zgodile v preteklosti, ki danes niso na dnevnem redu. Mislim, da bi morali govoriti o tem zakonu, o položaju športnikov, ne pa o tistem, kar je nekdo naredil nezakonito in kar drugi športniki niso vedeli. In ko bomo danes mi govorili tukaj o tem zakonu, moramo zelo paziti, da bomo govorili o tem, da ne bomo še kakšne dodatne škode naredili, in zato prosim, da ne dovolite, da se takšna etiketiranja tukaj v Državnem zboru dogajajo.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Nadaljujemo z razpravo. Bi pa glede na postopkovne predloge ponovno poudarila: 6. točka dnevnega reda je ta, ki jo obravnavamo, in sicer druga obravnava Predloga zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov v okviru rednega postopka. Vljudno prosim vse poslanke in poslanke, da se v razpravah držimo točke dnevnega reda. Besedo ima gospa Alenka Bikar.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala lepa za besedo, gospa predsedujoča.

Se bom poskušala seveda držati, vendar bi vseeno dala dobronameren nasvet gospodu Jerovšku. Moj kolega, zelo priznani novinar Vito Divac, bo zdaj v kratkem začel pisati knjigo o Tini Maze, pa verjamem, da imate veliko koristnih tem, informacij; mislim, da bi bilo dobro, če bi se povezala in bi mogoče za njegovo knjigo lahko še kaj dodatno dopolnili. Toliko o tem. Da pa ne bo nesporazuma, sama nisem nikoli trdila, da država nič ni naredila zame kot za vrhunsko športnico. Še ko sem bila aktivna vrhunska športnica, sem to večkrat poudarjala, kajti brez pomoči države mi seveda ne bi uspelo dosegati vseh teh rezultatov. Tudi kot poslanka v Državnem zboru, ko smo sprejemali nacionalni program za šport, sem to večkrat omenila in se posebej zahvalila državi. Tako da to ni res, da bi kakorkoli govorili, da država nič ne naredi za vrhunske športnike. To pa ne pomeni, da ne bi mogla narediti koraka naprej in mogoče na tem področju narediti še nekaj več. Tudi sama bi si želela, kar se tiče konkretno tega zakona, da bi mogoče bil še boljši, bolj dodelan, če hočete sistemski. Vendar, pogledajte, v tem času, odkar sem jaz poslanka v tem državnem zboru, moram reči, da je žal tako, da če ni neke volje oziroma dovolj velikega interesa, enostavno tak zakon konča v predalu oziroma se žal zelo prehitro z njim konča, ker se velikokrat vsi izgovarjajo, da je sam zakon nesistemski in nedodelan.

Že več let se v Sloveniji in tudi v tem prostoru govori, da je bil baje izvirni predlog tega zakona že več kot 8 let tukaj pri vas. Bil je pri različnih poslanskih skupinah, pri različnih vladah. Veliko se je o njem govorilo, vsi so ga načeloma podpirali, ampak do realizacije nikakor ni prišlo. Se pravi, da ste imeli čas že več let, da bi lahko nekaj naredili za ta zakon, pa niste storili nič. Nič niste storili. In zato, kot rečeno, sama vidim ta predlog zakona kot nek prvi korak k sistemskemu reševanju problemov in vprašanj športa in športnikov pri nas, kot neko osnovo za pripravo nekega celostnega reševanja problemov športnikov in športnic. In jaz bi rekla, da smo ali so predlagatelji tega zakona dali neko brco v rit Vladi oziroma ministrstvu, neko spodbudo, da bi se pa mogoče na tem področju začelo resnično nekaj dogajati. Kajti mislim, da potrebujemo, skrajni čas, akcijo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Aljuš Pertinač.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo, spoštovana gospa podpredsednica.

Jaz bi vas res prosil, da zaščitite Vlado in mene osebno v tej razpravi, ker zdaj me že brcajo v rit. To mislim, da ni korektno. Vsak ve, kdaj je ta vlada nastopila mandat. Tudi zase osebno vam lahko povem, kdaj sem nastopil mandat. Povedal sem, kaj je v veljavi, povedal

sem tudi, da nikoli ni še vse urejeno. Jaz vas lepo prosim, dajmo razpravljati o vsebini zakona. Na vsako vprašanje, ki ga boste zastavili, bom odgovoril, ampak če me boste brcali v rit, ne bomo nič bližje temu, da boljše poskrbimo za vrhunske športnike, to mi pa verjemite. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Repliko ima gospa Alenka Bikar.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala lepa za besedo.

Jaz sem verjela, da ne boste tega dojeli dobesedno. Sem le športnica in to je bilo rečeno in mišljeno v športnem žargonu. Če sem vas pa kakorkoli užalila, se vam pa opravičujem. Ampak sem dejansko v prenesenem pomenu mislila kot neko spodbudo, da se dejansko začne na tem področju nekaj dogajati! To je vse! Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Postopkovno, gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Pogledajte, gospod Pertinač, po mojem ste nekorektni. Jaz se vas spominjam prvič v parlamentu, ko je bila javna predstavitev mnenj o strategiji razvoja visokega šolstva pod ministrom Zupanom. Takrat ste najprej parlamentarce popljuvali, da ni dovoljeno o ničemer govoriti v tej dvorani, potem ste pa skupaj govorili eno uro in pol. Jaz sem vas takrat za slovenskega Castra proglasil, ki je bil znan po takšnih govorih. Dosedanji nastop – mi nismo šli čisto nič osebno, pa ne vem sedaj, kolegici Bikar, da zbrcal ... Gospa predsedujoča, prosim, da tudi državnega sekretarja opozorite, da je to pač parlament, da se moramo v širšem sklopu razprav dotikati nekaterih stvari, in so legitimne, so legitimne. Sedaj meni očitata – jaz vem, da je odbor za nadzor proračuna o neki zadevi razpravljal, potem pa drugi ne bi smeli o tem razpravljati. Ja, kako? Potem je to ukinitiv parlamentarizma, gospod državni sekretar. In sedaj jokati tukaj, da ste vi neka žrtev, se mi zdi povsem odveč. Gospa predsedujoča, prosim, da tega tudi vi ne dovolite. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Se strinjam z vami, gospod Jerovšek. Ne strinjam se z razpravami – tudi vas je nekoliko v zadnjem postopkovnem predlogu v nekih, bi rekla, frazah zaneslo. Ste tudi gospoda državnega sekretarja nekoliko označili in ni prav. Tako da se strinjam z vsemi predlogi in prosim, da se res osredotočite na zakon. In čim manj fraz, ki lahko zvenijo tudi žaljivo.

Besedo ima gospa Mateja Pučnik, potem pa naprej odpiram razpravo.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica.

Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Jaz ne bom, zagotovo ne bom nikogar brcala v rit, ampak če bom pa rekla kakšno kritiko na delo Vlade, pa mislim, da je to ravno pravi prostor, kjer lahko o tem govorimo. Kot ena izmed sopolisnic tega zakona sem zagotovo navdušena, da ta zakon danes nadaljuje svojo obravnavo in bom ta zakon zagotovo podprla, in podprla bom tudi vse amandmaje, ki so danes pred nami. Mislim, da je bilo zelo veliko truda, energije in dobre volje vložene v ta zakon. Večkrat smo danes slišali, da je nastajal kar nekaj let, tako da ni nastal včeraj ali pa pred dobrim mesecem. In vesela sem, da ga obravnavamo ravno v tem mandatu, ko tudi jaz sedim na tem stolu. Mnogo pomislekov je bilo izrečenih na Odboru za izobraževanje, znanost, šport in mladino, tudi glede tega, da je bilo vloženo ogromno število amandmajev, ampak mislim, da so se tako prvopodpisani predlagatelj kot tudi v samem Sindikatu športnikov Slovenije resnično trudili in so potem vsebino zakona izboljšali in pripravili zakon, ki vzdrži tudi vsem tistim pravilom Zakonodajno-pravne službe.

Danes je bilo že večkrat rečeno, da ta zakon o premostitvenem zavarovanju športnikov nikomur nič ne jemlje, daje pa športnikom vsaj nekaj malega nazaj. Ta zakon jim bo dejansko omogočil, da bodo lažje prebrodili in premostili tisto obdobje, ko se bo njihova športna kariera zaključila – zagotovo se nikoli ne ve, kdaj se bo to zgodilo –, do tistega časa, ko bodo zopet poiskali novo karierno pot. Dejstvo je, da je športna kariera kratka, precej krajša kot ostale poklicne kariere, da je to odvisno od psihofizične kondicije posameznika, da je to odvisno od let, ki naredijo svoje, odvisno je tudi od športnih poškodb. Zato športniki zagotovo ne morejo vedeti, kdaj se bo njihova pot končala, in če imajo možnost, da v času svoje športne kariere nalagajo svoja privarčevana sredstva nekam in potem z nekimi davčnimi olajšavami, ker o tem dejansko govorimo, ta sredstva v premostitvenem obdobju tudi koristijo, jaz v tem vidim samo dobro. Tukaj lahko danes naredimo nekaj dobrega, tudi če samo za peščico športnikov. Navsezadnje so naši vrhunski športniki, vsi športniki eni najboljših ambasadorjev Slovenije, eni najboljših promotorjev Slovenije. Tako doma, po svetu kot tudi po Evropi velikokrat vihrajo slovenske zastave; vsi smo ponosni, ko igra slovenska himna. Spomnite se evforije ob košarkarskem prvenstvu, ki se je dogajalo v Sloveniji, pa na zadnje olimpijske igre, kjer so se naši športniki in tudi vsi mi Slovenci, ko se v tistem trenutku poistovetimo z odličnimi rezultati naših športnikov, kako se počutimo ponosne, in to je treba spoštovati.

Dejstvo je pa tudi nekaj drugega; namreč, finančnih sredstev v državi na vseh področjih kronično primanjkuje. V času te gospodarske krize se to pomanjkanje čuti tudi na področju športa. In tudi s strani države je

financiranja športa zmeraj manj – ne govorim o letošnjem, ampak na splošno se ta trend finančnih sredstev zmanjšuje. Zmanjšujejo se tudi sredstva, namenjena športu, v lokalni skupnosti, v občini. Država vse bolj pritiska na občino, zmanjšuje se povprečnina, glavarina, zmanjšuje se del za soinvesticije, in zagotovo ima to posledice tudi pri razdeljevanju občinskega denarja. In je potem mogoče samo računati na dobro voljo občinskega sveta in župana, da se na področju športa neka sredstva ne odškrnejo. Navsezadnje smo tudi v nacionalnem programu za šport zapisali, da je naša smernica in naša želja, da se poveča število vrhunskih športnikov, da se poveča število rekreativnih športnikov. Ampak potem s povečanjem sredstev za vse te dejavnosti zagotovo ne bo šlo, in s tem bi se Vlada morala ukvarjati, in tudi s tematiko, o kateri govorimo danes – kako pomagati športnikom, ki zaključijo športno kariero. Se pa Vlada v zadnjem času, v zadnjih mesecih res ukvarja s področjem športa, ampak žal samo s tem, kako bo čim prej zamenjala člane sveta Fundacije za šport s spremembo Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, in to našim športnikom, strokovnjakom, trenerjem in vsem tistim, ki na področju športa delujejo, zagotovo ne bo v korist.

Zakon, ki je pred nami, podpira civilna športna sfera, podpira ga Državni svet. Zato mi je žal in tudi izkazujem veliko razočaranje nad tem, da tega zakona Vlada ne podpira. Jaz sem pričakovala, da ko bo ta zakon prišel v parlamentarno proceduro, da bosta za to Vlada in pristojno ministrstvo imela posluš, da bosta naredila korak naprej in da bi ta zakon skupaj pripeljali do konca. Saj ne trdim, da je zakon idealen. Zagotovo ga je treba v določenih točkah spremeniti, pa bo za to še čas v tretji obravnavi. Ampak to, da se pa čisto nič ne naredi, da se ta zakon zavrača celo z izgovorom, da bo Vlada pripravila systemske rešitve na tem področju, kot smo slišali zadnjič na odboru, je pa nedopustno. Navsezadnje moram pa povedati, da tudi sama zagovarjam systemske in celovite rešitve in da sem načeloma proti parcialnim in tistim, ki samo del področja pokrivajo. In s takšnimi težavami, kot se srečujejo naši športniki po zaključku športne kariere, se verjetno še katere druge poklicne skupine, verjetno tudi kulturniki. In zagotovo je treba to področje systemsko urediti. Ampak systemske rešitve v tem trenutku ni; Vlada je nima in je žal ne bo izpisala, zato, ker je to vlada v odhajanju. Zato je to toliko bolj pomembno. In osebno si resnično želim, da ta zakon danes dobi zadostno podporo, da gre še v tretjo obravnavo, in še zmeraj je čas, da v zakonu kaj popravimo in izboljšamo, če je to potrebno.

Zakon in vse amandmaje, ki sledijo, bom podprla. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Vidim še interes za razpravo, zato odpiram prijavo na razpravo. Naj ponovim, v razpravi imamo 1. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija. Prvi ima besedo gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa.

Kot je že tudi gospa Pučnik povedala, bomo v poslanski skupini tudi vse amandmaje podprli. Bi pa rad povedal, da smo v naši poslanski skupini podali več konstruktivnih predlogov na vse rešitve in predloge zakonov s področja športa. Pred seboj imam amandmaje za sejo odbora, ko smo obravnavali Resolucijo o nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023, in tudi tam smo identificirali problem, lahko rečemo, takšnega zakona, o katerem govorimo danes. Torej, bom kar prebral: "Slovenski vrhunski športniki so zelo davčno obremenjeni. Če v Nemčiji, recimo, na 100 tisoč evrov neto celoten strošek plače znaša 170 tisoč evrov, pa znaša v Sloveniji ta obremenitev na isto neto osnovo kar 270 tisoč evrov." Da si ne bo kdo sedaj mislil, 100 tisoč evrov – pač sem podal to številko, ker se da najlažje izračunati, da seveda vsi razumemo. In ker sem se tudi sam prepoznal v športu judo – res je, tudi sam sem treniral 13 let in aktivno tekmoval –, se mi zdaj tu zdi malo nekorektno, da se primer juda izpostavlja kot primer slabe prakse. Judo kot šport ima v Sloveniji ogromno potenciala za rast. Morda se tudi sami zavedate, koliko judo vrtcev, judo šol se odpira po lokalnih skupnostih v Sloveniji. Sam pa razumem, da se sistemsko judo kot neprepoznaven šport ne more lotiti reševanja problematike, da ni zanimiv za, lahko rečem, tržno dejavnost. To pa predvsem zaradi tega, ker se tisti ljudje, ki so najbolj odgovorni, vseskozi pojavljajo samo v igrah OKS in Fundacije za šport, doma, na svojem terenu pa ne opravljajo svoje naloge, ki bi jo morali. Tako da sem prepričan, da se bomo morali po sprejetju tega zakona lotiti tudi drugih rešitev. Sam sem prej pozval h konkretnemu načrtu aktivnosti za nacionalni program športa. Izvedbenega načrta še do danes nismo sprejeli, pa smo že konec maja. Torej, pol leta smo že porabili, pa še ni enega izvedbenega načrta.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Aljuš Pertinač.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo, spoštovana gospa podpredsednica.

Najprej bi želel odgovoriti spoštovani poslanki gospe Pučnik. Glejte, Vlada seveda ne spreminja nobenega zakona zato, ker bi želela spremeniti sestavo sveta Fundacije za šport. Seveda veste, da po veljavnem zakonu vlada neposredno ali posredno imenuje vse predstavnike v svet Fundacije za šport. Se pravi, da če bi Vlada želela spremeniti kateregakoli predstavnika ali pa ga zamenjati v svetu Fundacije za šport, lahko to mirno stori in ne rabi

zaradi tega spreminjati nobenega zakona. Kar se tiče izpostavljene športne panoge judo. Glejte, izpostavljena je bila v pozitivnem smislu, zaradi dosežkov, zaradi tega, kakšne vrednote prinaša kot šport, in ne nazadnje zato, ker je predsednik Judo zveze Slovenije podpredsednik Olimpijskega komiteja Slovenije. Tudi zaradi njega je judo priznan šport v Sloveniji in se strinjam, da je veliko naredil za ta šport. Tako da ne bo glede tega nesporazuma. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

Tudi sam sem se pridružil tej pobudi. Ne nazadnje se je name že pred časom obrnil tudi Sindikat športnikov s tem predlogom, in mislim, da je ta predlog zakona ustrezen in ga tudi podpiram, kakor tudi vse amandmaje. Na problematiko, kaj z vrhunskimi športniki po njihovi aktivni dobi, smo bili poslanci in tudi vse vlade doslej opozorjeni s strani številnih vrhunskih športnikov. Spomnim se pobude Primoža Kozmusa, Brežičana, s katerim sva pogosto o tem tudi debatirala. Dejansko vrhunski športniki opozarjajo na en problem, to je problem, ko v svoji aktivni dobi posvetijo praktično celo življenje, ves svoj čas športu. In ker imajo poleg tega tudi naravne in siceršnje danosti, lahko dosežejo vrhunske rezultate, tudi zlate olimpijske kolajne. Za majhno državo, kot je Slovenija, je to res izjemen dosežek, kajti vemo, da se ogromno športnikov trudi za to in uspe le redkim. In če pogledamo, koliko nas je, se pravi dva milijona, je iz te množice to res nekaj izjemnega. Ti vrhunski športniki so vedno opozarjali na problem, ko pridejo v zaton, se pravi ko zaradi poškodb, ne nazadnje tudi zaradi let, ne morejo več aktivno delovati v športu, ne morejo več dosegati vrhunskih rezultatov, pravzaprav na nek način izvisijo. Nekateri izmed teh vrhunskih športnikov gredo med trenerje, nekateri gredo tudi med poslovneže, ki so povezani s prodajo športne opreme ali česar koli, vendar sistemsko za te ljudi ni poskrbljeno.

Športniki so opozarjali na takšne in drugačne rešitve. Spomnite se, bile so tudi neke rente in podobno v igri. In vlada, namesto da bi prišla nasproti tem ljudem, razen redkih izjem, je vedno govorila, da so vsi ti predlogi nesistemski, da niso v redu, da je treba najti celovite rešitve, in vlada ni nikoli, z izjemo ministra Zvera, prisluhnila tem interesom. Tako da je zdaj res na nek način cinično in obsodbe vredno to, kar slišimo s strani aktualne vlade in državnega sekretarja, češ saj ne gre za neko v redu rešitev, gre za neko polovičarstvo, neustrezno rešitev in da kaj se gremo tu poslanci, ker je vse vedenje in vsa znanost glede tega združena v glavi nekaj ljudi, ki danes tvorijo vrh ministrstva, pristojnega za šport. Govorim o gospodu Lukšiču, tudi gospodu Pertinaču in podobnim. Spoštovani, ni

res. Problem obstaja, problem je treba rešiti. Pravzaprav sem vesel, da sem se lahko pridružil skupini poslancev, ki na nek način poskušamo ta problem rešiti. Pa ne zato, da bi tu konkurirali Vladi, ampak zato, da prevzamemo iniciativo, ker je pač Vlada ne želi.

Ko sem bil minister za gospodarstvo, so me s tem seznanili, ko sem bil minister za delo, so me s tem seznanili, in vedno je bil velik problem v nekaterih strukturah na ministrstvu, pristojnemu za šport – v glavnem je bilo to isto ministrstvo za izobraževanje ali za šolstvo ali kakorkoli se je že imenovalo, in je bil tu pripet še šport zraven. In kljub temu, da se je lahko še kak minister trudil, mimogrede, sedanja se ne, so nekatere strukture na tem ministrstvu vedno znova, verjetno pod patronatom SD, ker je tam ministrstvo prestreljeno s kadri Socialnih demokratov, temu nasprotovale, in nikoli in nikdar ni prišla nobena rešitev na mizo. To, da vrhunski športniki v času svoje aktivne dobe zbirajo denar pod določenimi ugodnejšimi pogoji zato, da imajo seveda rešitev na pasivna stara leta, recimo temu, ali pa takrat, ko več ne morejo delovati, je edino smiselna in prava rešitev. In res, spoštovani, ne razumem, zakaj ne predlagate boljše rešitve in nasprotujete tej rešitvi. Če bi ta vlada imela ambicijo in željo k temu pristopiti, bi bil verjetno to vladni predlog, koalicijski predlog.

Tako pa smo prispevali v Slovenski demokrati stranki pomembne glasove in bomo tudi s pomembnimi glasovi podprli amandmaje in ta zakon, da bo ta zakon sploh sprejet. In spoštovani, namesto da bi se vsi skupaj klanjali uspehom, ne vem, Tine Maze, Primoža Kozmusa, tudi Alenke Bikar in podobnih, govorimo o tem, da je pač to neko čudo, ki je hvalevredno in podpore vredno, ampak za podporo ne naredimo, razen besed, nič. Ta zakon je simbolna podpora tem športnikom, ker želijo s svojim denarjem in s pomočjo države reševati svoj položaj, ko niso več aktivni. Tako da, spoštovani, jaz bi vse prosil, da imamo nekaj benevolence do teh predlogov, ne pa iskati samo problemov in uporabljati pri tem oguljenih floskul nesistemskosti, ne celovitosti, parcialnosti in tako naprej, kar se rado dogaja. Če Vlada misli, da je nekaj neustrezno, ne celovito rešeno, naj kaj predlaga, ne pa da samo nasprotuje.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Repliko v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov ima mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Omenjeni so bili Socialni demokrati, pa ne prvič; tudi predlagatelj jih je omenjal. Ko je govora o tem, kaj je kdo storil in česa ni kdo storil, potem naj povem, da sem v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov na tedaj še koalicijskem usklajevanju prvopodpisanemu predlagala, da počaka s svojo

obravnavo predloga zakona na to, da bo Vlada pripravila zakon tako, kot se je v mnenju zavezala. Gospod predlagatelj tega ni storil, zato samo obveščam slovensko javnost, da ko se govori o tem, da Vlada ni ničesar storila in ni hotela ničesar storiti, to ne drži, tako kot ne drži očitek, da Strokovni svet za šport ni na Državni zbor oziroma na predlagatelje zakona naslovil apela, naj pripravijo javno obravnavo zakona. V Državni zbor je ta dopis prišel 8. maja, ima podpis, in jaz bi predlagala, da bi potem povprašali podpisnike tega mnenja, ali je tisto, kar so zapisali, resnično ali ne.

In še zadnje, kar je trdil odhajajoči gospod mag. Vizjak, predlog takega zakona je bil pripravljen v času ministrovanja gospoda Zvera. In predstavnik sindikata, ki je ta zakon zagovarjal, ni dobil ustreznih podpore. Od tedaj se ta predlog v taki ali drugačni obliki pojavlja v imenu sindikata, ki nima statusa reprezentativnega sindikata. S kom pa se je kdo od predlagateljev pogovarjal, kakšne izkušnje so – naj samo povem, da se je zakon začel kot urejanje statusa poklicnih nogometašev in so se kasneje nekatere stvari dodale. Teh amandmajev, ki so vloženi, ni mogoče podpreti, naj pa na to, kako je zakon nesistemski, opozorim samo še na neko malenkost. Do zdaj nisem o nobenem amandmaju slišala nobene besede, vsebinskem. V 2. členu, kjer so navedeni termini, kaj posamezni izrazi pomenijo, je definiran poklicni športnik. Tukaj je prvič definiran poklicni športnik, potem pa 3. člen znova govori o tem, kdo je poklicni športnik. To je samo v začetku zakona nedoslednost, takih nedoslednosti je pa v zakonu veliko. Ne zagovarjam načela "nekaj je treba storiti", ampak "vse, kar storiš, naj bo dobro". Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Stanko Stepišnik, potem bo možnost nadaljnje razprave.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Zakon o premostitvenem zavarovanju športnikov se mi zdi zelo dober in ga bom podprl. Tako kot v gospodarstvu gospodarska rast nastane takrat, kadar se realizirajo projekti, ne z govorjenjem, besedičenjem, podobno kot dodana vrednost nastane takrat, kadar znanje direktno preide v produkte, ki jih Slovenija dela, tako je tudi v športu. Športu se pomaga takrat, kadar se realizirajo ideje v zakonu. Na kratko: ne ubijmo ustvarjalnosti, inovativnosti, iznajdljivosti posameznih ljudi, če sami nismo sposobni v doglednem času pripraviti boljšega zakona. Podprimo ta zakon, in mislim, da bo Vlada, ki ima izredno veliko sposobnost, v kratkem času napravila celovit sistemski zakon, ki bo zajel vse športnike v Sloveniji in vsem športnikom pomagal. Ampak do takrat pa podprimo ta

zakon, ker bomo lahko rešili tiste vrhunske športnike, ki so ogledalo naše države v tujini in istočasno najboljši promotorji slovenske države. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Vidim še željo za razpravo, zato odpiram prijavo k razpravi k 1. členu in vloženemu amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija. Prvi ima besedo gospod Jožef Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Še enkrat bom prebral tudi za magnetogram in za javnost, ki nas spremlja, da smo s strani Strokovnega sveta za šport dobili 7. 5. na poslansko skupino ta predlog. 3. 4. je bil pa opravljen posvet s predstavniki nacionalnih panožnih zvez, s predstavniki športnih zvez in zainteresirano javnostjo v zvezi s tem zakonom. In kaj piše v tem sklepu? Nobena zahteva, in niti na odbor za izobraževanje ni prišla kot zahteva. Jaz sem bil predsednik tega odbora in tudi strokovna delavka ni imela nobene zahteve za javno predstavitev mnenj. Strokovni svet Republike Slovenije za šport podpira namen Predloga zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov, pri čemer pa predlagatelju zakona in Olimpijskemu komiteju Slovenije – Združenju športnih zvez predlaga, da izvedeta javno obravnavo predloga zakona, v katero naj se še bolje vključi nacionalne panožne športne zveze, lokalne športne zveze in športna društva, pa tudi širšo javnost, še boljše. Jaz ne vem, kaj je "še boljše". Ne vem, ali so bili ti, ki so iz strokovnega sveta, na tem posvetu. Mi smo 3. 4. opravili temeljit posvet v zvezi s tem zakonom, in tukaj imam zapisnik tega sestanka in tudi udeležence tega sestanka. In v zapisniku piše, da podpirajo. Dali so tri predloge za dopolnitev in vse tri smo v amandmajski obliki pripravili in jih dali na odbor. Vse to je bilo. Zdaj si seveda lahko vsak po svoje razlaga, kaj je to temeljita obravnavna, ne vem, 2 uri, 3 ure, 5 ur, 10 ur, da lahko samo eden govori ali lahko govorijo vsi. Vsi, ki so bili tam na posvetu, so imeli možnost in priložnost se oglasiti, s podpisi so pa jamčili svojo prisotnost in potem tudi sklepe.

Poglejte, vrhunski športnik po zaključeni športni karieri potrebuje nek prilagoditveni čas, čeprav se športniki hitro prilagodijo, tisti vrhunski športniki, hitreje kot mi; to so velikokrat že dokazali. Ampak vseeno potrebujejo nek čas, da se prilagodijo na drugačno življenje, na "civilno" življenje. To so ne nazadnje pri javni predstavitvi resolucije nacionalnega programa športa sami povedali, s kakšnimi težavami se srečujejo, in jim lahko omogočimo, da bodo ta čas lažje preživeli, da bodo z manj travmami preživeli takrat, če bodo imeli za to neka sredstva, in to tista sredstva, ki jih bodo sami v času kariere lahko privarčevali. Poglejte, veliko je žalostnih primerov, ko so

takšni športniki bili na robu preživetja ali so jim celo morali pomagati preko nekih socialnih omrežij ali socialnih pomoči. Jaz jih imam tukaj napisane. Ne bom jih prebral zato, ker mi ne dovoli moja etika, da bi govoril o teh ljudeh, pa so to najboljši športniki, ki so stali na piedestalu športnega trona. Na vrhu so bili, svetovni prvaki in tako naprej, takšni so bili.

Seveda se šteje športna kariera lahko tudi kot delovna doba. Ja, ampak si jo mora športnik sam plačati, sam si mora plačati ta prispevek. Kaj pa če ne dobi denarja s strani delodajalcev, klubov in društev, tam, kjer so zaposleni? Kaj pa če ne dobi? Veste, kaj se jim zgodi? Niti osnovnega socialnega zavarovanja takrat nimajo. To se je dogajalo. Ko je propadel roketni klub Cimos, tisti, ki so bili samostojni športni delavci, eno leto niso dobili nobenega osebnega dohodka, morali so pa plačevati vse svoje prispevke. Vse prispevke so morali plačevati državi, niso pa dobivali osebnega dohodka. Pa veste, niso nič kaj slabše igrali; mislim, da so zadnjo tekmo celo zmagali, in to pomembno tekmo. Ja, programi usposabljanja so, niso pa samo za športnike, ampak so za vse. Tako da je tukaj seveda narejeno dosti, ampak ne samo za športnike, to je narejeno za vse in za vso populacijo. Je pa res, to pa vemo, da športnik, govorimo za vrhunske športnike, v času svoje poklicne poti, tistega vrhunstva v svoji športni karieri, ne more obiskovati izobraževanj, ne more. Ne more! Ne more iti niti na vaje, ne more poslušati predavanj in tako naprej, in zato smo seveda tudi predlagali ta študij na daljavo.

To morajo univerze same narediti, ampak je pa spodbuda države in nas tista, da jih spodbudimo, da to naredijo. Kolikor vem, 30 naših športnikov sodeluje pri takem izobraževanju preko univerze na Danskem. 30 jih je. O določenih posebnostih, ki pa so v drugih državah, pa vem veliko. Dobro vem, da so takšni skladi in da športniki lahko dajo določena sredstva, ki so neobdavčena, v te sklade. To tiste države spodbujajo. Vem za Nemčijo, vem za Francijo. Pa samo toliko še, ker gre to v javnost tudi, da ne bi kdo mislil, ker sem na teh socialnih omrežjih že zasledil, da se jaz kot prvopodpisani borim za to, da bi moj sin lahko deloval v tem zakonu – pa zakaj ne bi, če je vrhunski športnik, ampak ne, on ne more zato, ker ni tukaj rezident. Tako da se jaz osebno ne borim za svojega sina, ampak za vse športnike in športnice v tej državi. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, spoštovana podpredsednica. Spoštovani kolegice in kolegi, predstavniki Vlade!

Amandma, ki ga obravnavamo, zasluži po mojem prepričanju maksimalno pozornost. Rad bi pa v nadaljevanju poudaril predvsem to, da gre za tako imenovani poslanski zakon.

Poslanski zakon. Naj povem, da ga je v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije podpisala predsednica stranke gospa Ljudmila Novak. In imam občutek, pa nikomur ne želim delati krivice, najmanj pa ministrstvu oziroma Vladi, da je Vlada nekako s prenizkim rešpektom obravnavala ta poslanski zakon, in nekako se res daje občutek, kot da je Vlada kar z levo roko zamahnila in zavrnila ta zakon. Morda je res, da je besedilo v kakšnem delu zakona nedosledno, da bi potrebovalo kakšne redakcijske popravke, ampak mislim, da pa vsi kolegi in kolegi razumemo duh tega zakona. In poglejte, večkrat govorimo, da so vrhunski športniki naši najboljši ambasadorji. Da ne bi samo govorili v frazah, dajmo nekaj tudi narediti za te vrhunske športnike.

Moram reči, da se mi je trgalo srce, ko je minister za zunanje zadeve gospod Karl Erjavec prihajal na Odbor za zunanjo politiko s predlogi, da Republika Slovenija zapira določena diplomatska predstavništva. Kar nekaj smo jih zaprli, kar pomeni, da se je Slovenija iz določenih destinacij umaknila. Na nek način se je ime Slovenija ali pa Slovenija kot taka v svetu, v globalnem svetu zožila. Vemo vsi, da pa svet, globalni svet prav preko vrhunskih športnikov, konkretno prav preko vrhunskih dosežkov slovenskih športnikov, prvič sreča ime Slovenija in se začne zanimati, kje pa je ta Slovenija, in se začne zanimati za karakteristike ljudi, prebivalcev in tako naprej. Zato pravimo, in upravičeno pravimo, da so vrhunski športniki ambasadorji te države. In kaj pravzaprav želimo s tem zakonom? Gre za premostitveno zavarovanje poklicnih športnikov. Na nek način jim želimo omogočiti in jih spodbujati k varčevanju takrat, ko so na vrhuncu svoje športne kariere. Varčevanje, spodbujanje k varčevanju je samo po sebi zelo dobra vrlina. Seveda športnik lahko varčuje verjetno takrat, ko je res na vrhuncu. In to varčevanje želimo urediti. Pozivamo državo v tem zakonu, da vendarle stimulacijo tega vzdrževanja realizira preko davčnih olajšav. Želimo, da bo ves ta mehanizem pregleden, transparenten, in ne vem, kaj je tu tako grozno slabega oziroma za Vlado nesprejemljivega. Mislim, da je še čas, da se Vlada kljub temu, da je svoje stališče že povedala, ne bo pa velik greh, če ga spremeni, da nekako skupaj s konsenzom Državni zbor in Vlada naredimo nekaj dobrega za slovenske športnike.

Kar se tiče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov, ima ta zakon seveda vso podporo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Na področju športa imamo v Sloveniji slabo in tudi zastarelo zakonodajo. Sam se večkrat, ko obiščem kakšno športno tekmovanje, pogovarjam z mnogimi

športniki, ki potarnajo nad marsikatero težavo v Sloveniji, ne samo, ko povedo, kakšne so davčne razbremenitve ali obremenitve v tujini. Potarnajo tudi o problemu študiranja. Nek vrhunski športnik ne more študirati in ni prav, da je kaznovan zaradi tega, ker je vrhunski športnik. Zato bi še enkrat povedal, da čim prej želimo od ministrstva, pristojnega za šport, izvedbeni načrt, resolucijo o nacionalnem programu športa za letošnje leto. Že prej sem povedal: smo konec maja in se mudi. Ko smo v naši poslanski skupini oddali podpise pod predlog zakona o premostitvenem zavarovanju, smo se zavedali, tudi dogovor je bil, da bo zakon treba skozi postopek obravnave popravljati. Veselila me je predvsem enotnost poslanskih skupin. Ne glede na to smo se načeloma strinjali, da je zakon dober, potreben in da to, da se čaka, ni pravi način. Nekako se moramo tudi vsi tu strinjati, da je le malo vlad, katerakoli je že bila, do danes delalo učinkovito in dobro tudi na področju športa. Razprava na odborih, ki so vsebovali to točko dnevnega reda, je bila pestra, široka, dolga. Organizirani so bili tudi mnogi usklajevalni sestanki.

Na prejšnji redni seji Državnega zbora je bila ta točka predstavljena; tako je bil pridobljen še dodaten čas za usklajevanje in pogovore. Ob tem pa velja še enkrat poudariti, da so zakon napisali športniki, ti, ki vedo, kaj so pravi problemi, kakšne so težave, in prišli so do nas v dobri veri, da se bo to čim prej rešilo. Čakali smo preveč let, in mislim, da je danes zadnji čas, da to sprejmemo. Da bi pa še zdaj čakali, recimo, pol leta, kot je bil predlog Vlade ali katere od poslanskih skupin, se pa nikakor ne moremo strinjati. Vlada je v bistvu že v odstopu in je težko, da bi čez pol leta pripravila karkoli konkretnega, glede na to, da ne zagotavlja niti večine v Državnem zboru. In to čakanje samo podaljšuje to agonijo, s katero se sooča slovenski šport že vse od osamosvojitve. Če se za konec nekoliko pošalim: po mojem bi prej še Kitajci menjali vlado, kot pa da bi mi oziroma Vlada pripravila ta zakon.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Pukšič. Prosim, da smo v razpravah kolikor se da korektni in se osredotočimo na zakon. Ne mislim na vas, gospod Pukšič, vendar glede na nekatere primerjave, ki so bile izrečene pred vami, menim, da bi bilo dobro, da smo čim bolj umirjeni. Hvala.

Izvolite, gospod Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa.

Res je, da bi preteklo še kakšno svetlobno leto, preden bi se Vlada spomnila in kaj dobrega naredila za naše športnike. Torej, tokrat je človek nekako z lahkoto pri tej obravnavi in ni nič težko tu razpravljati zato, ker, kar se tega zakona tiče, ga podpirajo poslanke in poslanci Državnega zbora. In če bi imeli več

takšnih zakonov, bi v naši državi bilo drugače. Tokrat bo zakon, tako kot se spodobi, zakon poslanek in poslancev seveda tudi izglasovan. Verjamem, da bo še kakšna izredna seja, kjer ga bomo tudi v tretjem branju lahko podprli. Tokrat birokraciji ne bo uspelo nečesa dobrega ustaviti in z nekimi približki s strani, češ to in ono še manjka in tako dalje – o neki formi, govorijo pa sploh ne o vsebini. Pa tisto, če je še kaj potrebno, bo popravljeno v tretjem branju. Vesel sem, da bomo končno imeli zakon o premostitvenem zavarovanju naših najboljših poklicnih športnikov, da bodo lahko vse tisto, kar so v času cveta mladosti zamudili, nadoknadili nekoliko kasneje. Ampak ta cvet mladosti so razdali za to državo. Če jim ta država ne stopi niti toliko vstrec, da bi jim omogočila določene davčne olajšave ob zbiranju teh sredstev, tako njih samih kot nekaterih posameznikov ali klubov, je seveda nesprejemljivo. Je pa to za birokrate, ki potem postanejo tudi kvazipolitiki, kdaj pa kdaj seveda nesprejemljivo, ker se več ne vrti v njihovih krogih in seveda nimajo več vsega pod nadzorom.

Tu se tudi kaže eden od drugih problemov, s katerimi se srečujemo v državi. Jaz se strinjam, da je treba vse narediti čim boljše in da je treba temeljito premisliti, obravnavati in tako dalje, vendar ne more to iti v nedogled, tako kot sem prej rekel, v dolžino kakšnega sončnega leta. To je v bistvu državotvorno. Vladi seveda ne gre v glavo, da se lahko zgodi tudi kaj takšnega. Vendar takšni vladi, ki je v odhajanju, ki nima večine, ki seveda nima niti zaupanja državljanek in državljanov, ki je državo pripeljala na rob, se še kaj drugega ne more zgoditi kot to, in vesel sem, da bomo poslanci tega sklica naredili kakšno dobro zgodbo za državljane. To je državotvorno dejanje in ta zakon je državotvoren, skupaj s temi amandmaji. V Slovenski ljudski stranki smo tudi sopodpisniki in z velikim veseljem ga bomo tudi danes podprli. Bistveno manj je seveda državotvorno dejanje, ko milijon ali več denarja porazdeliš med svoje sestrične, brate in tako dalje, pa državni denar, pa od tega danes nič nimamo. Imeli smo interpelacijo na to temo. In če bi poslanke in poslanci bili takrat enotni, bi seveda že marsikdo moral zapustiti prostor tam na Vladi, ampak pravijo, da za vsako rit pride palica; tudi za te prihaja. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Najprej se je prijavil k razpravi gospod Jožef Kavtičnik kot predlagatelj, potem pa ponovno odpiram razpravo.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Samo zato, da ne bi izzvenelo, da si predlagatelji ne želimo dobrega zakona. Seveda si želimo. In ravno zaradi tega smo bili pripravljene sprejeti vse pripombe in vlagati amandmaje. Kolegica mag. Majda Potrata, ki je ni tukaj, je verjetno spregledala, da smo mi 3.

člen v tem amandmaju, ki je danes pred nami, črtali. Tako da tista opazka o nedoslednosti ne drži. To smo popravili in tudi ustrezno korigirali. Tudi to, da smo imeli določene sestanke s strokovnimi službami ministrstva, drži. Mi smo se pogovarjali, mi smo se dogovarjali. Vendar zakona, zaradi katerega je bil napisan, za te davčne olajšave, mi ne moremo spremeniti, ker je to smisel zakona. Ministrstvo pa je imelo ravno tu pripombe. Tako da zakon pade, če ne bi bilo tega. Mi smo prilagali, sam sem priložil, tudi odbor, tudi zasedanje v Državnem zboru ravno zaradi tega, da smo opravili to razpravo z nacionalnimi panožnimi zvezami in vsemi temi deležniki v športu. V času ministra dr. Lukšiča so snovalci zakona zakon umaknili zato, da bi se pripravil. Štiri ali tri leta nazaj se je taisti zakon – takrat je bil osnutek zakona – umaknil zato, da bi se lahko pripravil, in se v tem času ni, ni bilo energije ali dovolj zagona.

Zakon se nanaša na vse športnike; to govori v samem zakonu. Športna društva se s tem zakonom spodbujajo, da zaposlijo športnike, čim več športnikov. Mi danes govorimo o registru 10 tisoč športnikov, vpisanih v register, ki ga ima Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, je pa 200. In s tem ko bomo mi spodbudili športna društva s to davčno olajšavo, da bodo zaposlili čim več športnikov, se bo zgodilo, da bo tudi v davčno blagajno prišlo več denarja. V davčno blagajno bo prišlo več denarja zato, ker se bo več športnikov zaposlilo, ker bodo društva stimulirana, da bodo zaposlila športnike. Njim pa se bo zato izboljšal status. In to je sistemski zakon. Seveda pa ne rešuje celovito celotnega vprašanja glede športa. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo je želel še gospod Branko Kurnjek, za njim gospa Sonja Ramšak.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovani kolegice in kolegi! Jaz bi se tukaj pri 1. členu želel navezati tudi na 8. člen, kajti bilo je rečeno, da gre za premostitveno zavarovanje za športnike, ki v določenem obdobju zaključijo s športno dejavnostjo zaradi takšnih ali drugačnih razlogov. To pomeni, da bi lahko potem nadaljevali z neko poklicno potjo, takšno ali drugačno, da bi si v tem času, ko bi se s svoje športne poti odpravili na kakšno drugo pot, lahko s pravico, ki bi izhajala iz premostitvenega zavarovanja, torej s tem denarjem, pomagali na tej poti. Vendar v 8. členu, zdaj amandmiranem, piše, da se lahko ta pravica izkoristi šele po 30. letu starosti. In če bi se spomnil nazaj na tisto, kar je gospod Jerovšek govoril o primeru Tine Maze, da je že pred leti, recimo, želela končati, pa če se spomnimo skoraj 20 let nazaj, ko je takrat naša kraljica zimskih športov, pa je ne bom imenoval, ker vemo, za koga gre, končala pri 22 ali 23 letih, vendar ne zaradi zdravstvene

nezmožnosti ali poškodbe, torej do 30. leta te pravice iz premostitvenega zavarovanja ne bi mogla koristiti. Ali v tem primeru torej res lahko govorimo o premostitvenem zavarovanju, da bo nekdo iz športne kariere prešel v poklicno kariero, da si bo s tem denarjem lahko pomagal na tej poti? Kako naj nekdo 7 let čaka na to pravico, če pa ne bo športnik zaključil iz teh dveh kategorij, kot sta zapisani, torej zdravstvena nezmožnost ali poškodba? Na te stvari je treba opozoriti, na te stvari je treba gledati. Torej, to ni premostitveno, tudi ni prehodno zavarovanje. In še prej je bilo rečeno s strani enega izmed kolegov poslancev, da gre za simbolno dejanje za športnike, da dajmo narediti simbolno dejanje. Že, vendar tega ne delamo za vse športnike, temveč le za nekatere športnike, ki imajo določene statuse. Na to je treba biti pozoren. In zato je govora o nesistemsosti. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospa Sonja Ramšak.

Gospod Jožef Kavtičnik, želite kot predlagatelj? Za gospo Ramšak, seveda.

Izvolite, gospa Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa. Vidim, da kavalirstvo še velja v tem državnem zboru. Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani državni sekretar, spoštovana podpredsednica! Moram reči, da se nekako čudim vsem tistim, ki tega zakona v Državnem zboru ne podpirate. Sama sem vse življenje zavezana športu, tako kot tudi moja družina. Tudi sama sem bila aktivna športnica in vem, kaj pomeni biti športnik, predvsem pa čemu vse se morajo naši poklicni športniki oziroma profesionalni športniki odrekati. Na to, kar je gospod Kurnjek načel, bi rekla tako: gospod Kurnjek, vedno višja je starostna meja, ko aktivni poklicni športniki prenehajo svojo poklicno kariero. Namreč, ves način treningov, zdrave prehrane in tudi drugih dejavnikov vpliva na to, da se le malo poklicnih športnic in športnikov odloči, da se v tako zgodnji starosti, kot ste navajali primer, v 22. letu, preneha aktivno ali pa poklicno ukvarjati s športom. Morda je tukaj malo večji delež žensk, ker punce po navadi, ko pride do tistega trenutka, da se zaljubijo, hočejo oblikovati svojo družino, ampak se kasneje potem ponovno vrnejo k poklicni športni karieri, in tudi to je treba v tem kontekstu sprejemati.

Zato absolutno podpiram predlog predlagatelja, pod katerega sem se z največjim veseljem tudi sama podpisala, in upam, da s tem zakonom dokazujemo, da tudi poslanke in poslanci, če stopimo skupaj, lahko naredimo nekaj koristnega ne samo za športnika, ampak morda tudi še na kakšnem drugem področju, in da bi morda v naslednjem mandatu lahko prišli do konsenza tudi na drugih področjih. Še kako pomembno je za športnike, da jim uredimo ta njihov status oziroma da jim omogočimo to

premostitveno zavarovanje. Vedno smo ponosni in se hvalimo z dosežki naših športnikov. Zame so najboljši ambasadorji v tujini in v svetu za promocijo naše države. Takrat ko dosegajo vrhunske rezultate, smo nanje ponosni in se istovetimo z njimi, ko pa dobivajo nekatere nagrade, priznanja in tako naprej v materialni ali pa finančni obliki, takrat se pa zopet pokaže tista slovenska, bom rekla, škodoželjnost in hitro pozabimo na to, čemu vse so se morali ti športniki odrekati, tudi zato, da smo mi lahko ponosni nanje in da je šport ena kategorija, ki jo je treba spodbujati že v zgodnjem otroštvu, da so določene športne panoge, kjer se poklicna kariera prične že morda pri 10 letih. To nekateri vrhunski športniki, ki tudi so v parlamentu, vedo še bolje kot jaz. Določene športne panoge so pa tiste, ki ti omogočajo, da se dlje časa udeležuješ v aktivnem vrhunskem športu.

Jaz bom z veseljem podprla tako amandmaje kot tudi sam zakon, in verjamem, da bo prevladal razum in tudi iskren namen predlagateljev tega zakona. Gradivo je bilo izredno strokovno in zelo pregledno pripravljeno, in s temi amandmaji, ki odpravljajo nekatere pomanjkljivosti, mislim, da bi zakon moral dobiti podporo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Repliko ima gospod Branko Kurnjek, za njim pa ima besedo gospod Jožef Kavtičnik kot predlagatelj.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Poglejte, gospa Ramšak, jaz sem želel dobronamerno opozoriti, da predlog zakona zelo jasno predpisuje mejo 30 let. Ampak je pa izključna pravica vsakega posameznega športnika, kdaj bo prenehal s svojim športnim udejstvom in zaradi kakršnegakoli razloga. To se bo športnik odločal sam. Vendar mu premostitveni ali prehodni ali kakorkoli že imenujemo ta predlog zakona ne omogoča črpanja pravic pred 30. letom starosti. Ampak pogledajte, potem ta namen, čemur je to premostitveno zavarovanje poklicnih športnikov – jaz bi mogoče raje celo rekel, da bi bilo boljše športnikov –, zvoedeni za nekatere. Za nekatere. Tiste, ki se odločijo – omenili ste ženske. Ja, ženska se lahko odloči, da ima otroka in zaradi otroka zaključi športno pot. Predlog zakona kot razloga materinstva ne navaja, da bo zaradi tega ta oseba, ki je nehala s športno potjo, upravičena do črpanja pravice. Poglejte, tako pač piše v zakonu. Saj ga samo berem, ga interpretiram, nič drugega. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospod Jožef Kavtičnik ima besedo.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa.

Zdaj govorimo o 8. členu, zanimivo. 8. člen sploh ni amandmiran. Sedaj govorimo o neki – mislim, da smo sedaj šli preko vsega

tega, kar Državni zbor dovoljuje. Mi imamo poslovniki in vemo, o čem lahko govorimo. Mi govorimo o amandmajih, ne pa o tistem, kar vse v zakonu piše, drugače ne bomo prišli danes do konca, niti jutri ne. Mi smo imeli odbor. Na odboru smo se pogovarjali. Zanimivo, gospod Kurnjek, kolega, na odboru niste niti ene pripombe imeli, niti ene. Na koncu ste samo povedali, da ne boste zakona podprli, to je bilo pa tudi vse. To je bil vaš prispevek in ste verjetno čakali na danes, da boste lahko tukaj pred kamerami povedali tisto, kar vas teži. To je nekorektno, ni v redu. Mi smo upoštevali vse predloge. Najprej je bilo zapisano 35 let. 35 let smo imeli zapisano zato, ker v takšnem času bi naj športnik nekako zaključil – so pa seveda potem tudi izjeme, o katerih bom potem govoril, če zdaj že govorimo – športno kariero in takrat bi si lahko zbral neka sredstva, nabral nekaj denarja v ta sklad, da bi lahko potem koristil ta sredstva. Če se pa to zgodi, imamo pa strokovni odbor, ki o tem tudi odloča. Pa sem jaz zdaj prešel, tudi sam sem zapadel v to zgodbo, ampak samo da povem: tudi te izjeme so možne, vendar takrat plača davek ne samo 30 %, ampak tako kot vsi ostali državljani. Tako je. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospod Jožef Kavtičnik kot predlagatelj, hvala za vašo razpravo, bi vam pa povedala, da pri vseh razpravah, glede na to, da govorimo o 1. členu in vloženem amandmaju, in ker je po navadi pri 1. členu v večini zakonov zadeva dosti splošno opisana, tudi pri tem zakonu je tako, je bila dovoljena nekoliko širša razprava. Zato tudi sama kot predsedujoča razpravi oziroma seji Državnega zbora nisem pri nikomur omejevala, razen ko je šlo za nekatere razprave, ki so šle v smeri žalitev. Vas pa seveda razumem, da kot predlagatelj želite v čim večji meri razpravljati dejansko o členu, ki je v razpravi.

Želi še kdo razpravljati k 1. členu? Sicer zaključujem razpravo k 1. členu ter vloženemu amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

V razpravo dajem 2.a člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati k 2.a členu? Ker ne želi, zaključujem razpravo k 2.a členu.

V razpravo dajem 3. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 4. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 5. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 10. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati k 10. členu? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 12. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 14. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 20. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 26. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 27. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 28. člen ter amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo k 28. členu.

V razpravo dajem 32. člen ter amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 35. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem 37. člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo k temu členu.

V razpravo dajem 38. člen ter amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo k temu členu.

V razpravo dajem 39. člen ter amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo k temu členu.

V razpravo dajem 40. člen ter amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija. Ne vidim želje po razpravi, zato zaključujem razpravo. Seveda je bila večina amandmajev tudi nomotehnične narave, zato verjetno ni bilo potrebe po dodatni razpravi.

V razpravo dajem 40.b člen ter vloženi amandma Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Želi kdo razpravljati? (Ne želi.) Zaključujem razpravo k temu členu.

O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 7. točki

dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda in se vsem zahvaljujem za razprave.

Prehajamo na 7. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ZAKONA O UGOTAVLJANJU KATASTRSKEGA DOHODKA V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagateljev predloga zakona mag. Andreju Vizjaku.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani državni sekretar, predsedujoča, spoštovani kolege in kolegi!

Junija leta 2013 je stopila v veljavo novela Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka, na podlagi katere bi Gurs vsako leto na podlagi kalkulacij, predvsem na podlagi povprečnih cen pridelkov, na podlagi materialnih potroškov in nabavnih vrednosti osnovnih sredstev in še nekaterih drugih kalkulativnih elementov, predlagal lestvico katastrskega dohodka, ki bi veljala za tekoče leto in bi se seveda obračunavala. Teh kalkulacij in teh lestvic, in to naj bi bilo treba storiti v aprilu, in ker teh lestvic za leto 2014 še ni bilo objavljenih oziroma tudi ni jasno, kakšen katastrski dohodek bi davčni zavezanci glede katastrskega dohodka morali plačati za letošnje leto, je seveda Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke vložila v proceduro to sedanjo novelo. Ta sedanja novela predvideva, da se stare vrednosti katastrskega dohodka oziroma te, ki so se plačevale za leto 2013, ohranijo še za leti 2014 in 2015. Zakaj? Jaz ne bom na dolgo in široko ponavljal, da ta vlada res ne vidi drugega kot davčno obremenjevati vse tiste, ki delajo in ustvarjajo v tej državi.

Kar se tiče gospodarstva, smo že veliko doživeli in čutili, ko govorimo o dvigu DDV, tudi o dvigu nekaterih drugih davkov in nedavčnih bremen, kot so trošarine, seveda pa se je s to novelo junija leta 2013 spravilo tudi na kmeta oziroma na vse tiste lastnike, ki imajo na podlagi kmetijskih zemljišč katastrski dohodek, in sicer z relativno zmedenimi kalkulacijami, češ kot da so v Sloveniji idealni pridelovalni pogoji, da so parcele velike in da se da dosegati zavidljive tržne učinke. Če bi v letošnjem letu začela veljati ta novela, ki je bila lani s strani te vlade v odhajanju, sprejeta, bi se iz naslova katastrskega dohodka v blagajno izlilo za približno 6-krat več denarja kot doslej, kar pomeni, da bi bil slovenski kmet, pa ne samo kmet, ampak tudi marsikdo drug, ki obdeluje slovensko zemljo in jo ima v lasti, obremenjen nekajkrat več. Pravzaprav sem v imenu predlagateljev vesel, da je Vlada in tudi koalicija

uvidela, da tako enostavno ne gre, in zato je pritrčila naši noveli, kar pomeni, da bo katastrski dohodek ostal takšen, kot je bil doslej. Ob tem velja opozoriti na en velik problem, ki ga imamo v Sloveniji, na kar nas opozarja tudi tujina in kar nam izredno škodi, ko govorimo o privlačnem poslovnem okolju, pa ne nazadnje tudi ko govorimo o neki možnosti, da bi se tudi kmetje kot proizvajalci obnašali dolgoročno odgovorno in tudi razvojno.

To je predvidljivost oziroma v našem primeru nepredvidljivost davčnega okolja. Kako naj, spoštovani, vlaga kmet v posodobitev svoje kmetije, v namakanje, v protitočno zaščito, ko pa ne ve, kaj ga čaka glede davkov prihodnje leto ali leta za tem? Namreč, država mu lahko čez noč nekajkrat poveča davčno breme, pri čemer pa sam nikakor ne more za nekajkrat povečati prodajne cene svojega izdelka. Tipičen primer tega katastrskega dohodka se je zgodil tudi, ko govorimo o proizvajalcih grozdja in vina, pa tudi sadjarjih, ko so se jim drastično povečale obremenitve, pri čemer pa nihče točno niti ni znal povedati, zakaj je prišlo do takšnih izračunov, kar pomeni, da imamo bistveno premalo preverjene kalkulacije. Spoštovani, če se Vlada že loteva prenove davčnega sistema, se naj loteva tako, da bodo stvari jasne in predvidljive za naprej, ne pa da bo obstajala določena negotovost, kajti vsaka negotovost davčnega zavezanca pomeni, da ta davčni zavezanec ne bo vlagal v razvoj, ne bo vlagal v posodobitve in bo pravzaprav celo opuščal tisto, kar dela. Tipičen primer je vinogradništvo. Poglejte, vinograde imamo razdrobljene tudi na razmeroma neproblematičnih legah. Kdo bo še to delal, če ga boste davčno obremenili? Samo podeželje se nam bo še bolj zaraščalo. Spoštovani, ta novela našega zakona je korak k temu, da davčno razbremenjujemo tiste, ki ustvarjajo, ne da jih obremenjujemo, in da imamo bistveno bolj pregleden davčni sistem in davčno obremenitev v prihodnje.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo in je posredoval tudi poročilo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Bojanu Starmanu, ki ga, kot ugotavljam, v tem trenutku žal ni v dvorani. Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavniku Vlade mag. Mitji Mavku.

MAG. MITJA MAVKO: Gospa podpredsednica, lep pozdrav vsem prisotnim, spoštovani poslanke in poslanci!

Drži, da je bil nedavno spremenjen sistem izračuna katastrskega dohodka, ki je uvedel novo metodologijo usklajevanja izračunov katastrskega dohodka v Sloveniji. Pri tem vendarle velja opozoriti, da je prejšnji sistem, ki je veljal do leta 2011, temeljil na sistemu iz leta 1979. Vsekakor bi težko trdili, da

je to nek moderen izračun katastrskega dohodka, zato to, da sprememba od lani glede na leto 1979 pomeni odmik od modernega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka, verjetno težko trdim. Na tem mestu pa vendarle kot Vlada ne zanikamo določenih težav, ki so se pojavile pri izračunu katastrskega dohodka. To je posebna delovna skupina Vlade, ki je bila imenovana za pripravo temeljite analize novega sistema, tudi ugotovila, in veljalo bi strniti ključne pomanjkljivosti sistema, ki ga je predvidel nov zakon, v treh točkah. Prva se nanaša na razmeroma veliko kompleksnost metodologije, ki vodi tudi v določeno nepreglednost, in zaradi velike odzivnosti modela na spremembe podatkov se lahko nihanja v izračunih bistveno spremenijo.

Na drugi točki velja opozoriti na določeno problematičnost kakovosti določenih vhodnih podatkov, predvsem statističnih podatkov o obsegu in intenzivnosti pridelave po statističnih regijah. Tretji sklop ugotovitev, do katerega je prišla delovna skupina, pa se nanaša na dejstvo, da bi bilo verjetno za neko temeljito prevetritev sistema težko izvesti zgolj popravke obstoječega sistema, temveč je Vlada podprla pripravo celovitega novega zakona. V tem vmesnem obdobju je skupina poslancev in poslank, s prvopodpisanim Jožetom Tankom, predlagala zakon, ki za vmesno obdobje ustrezno podaljšuje prehodno obdobje, ki je bilo v veljavi v letu 2013. Zato Vlada predlog zakona podpira. Je pa z amandmaji, ki so bili sprejeti na matičnem delovnem telesu, predlagala, da bi se prehodno obdobje podaljšalo do leta 2016. Na ta način menimo, da imamo dovolj časa, da v miru pripravimo nov stabilen, moderen zakon o ugotavljanju katastrskega dohodka, ki bo zagotovil ustrezno predvidljivost in tudi pravičnost obdavčitve skladno s predvidenimi koristmi iz dejanske rabe. Vlada je tudi predlagala, da se v vmesnem obdobju ne bi opravljali novi preračuni, saj ti niso potrebni, če zgolj podaljšujemo prehodno obdobje.

Kot omenjeno, Vlada predlog zakona podpira. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Ker je zbor na 24. seji opravil splošno razpravo o predlogu zakona, predstavitev stališč poslanskih skupin ni možna.

Prehajamo na razpravo o členu in vložnem amandmaju, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 19. maja 2014. V razpravo dajem 2. člen ter amandma Poslanske skupine SDS.

Sprašujem, če obstaja želja po razpravi. Opiram možnost za prijavo. Prosim za prijavo. Tudi Vlada se je prijavila k razpravi.

Gospod Robi Hrovat, izvolite.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Če najprej v uvodu namenim kakšno besedo amandmaju, ki ga predlagamo k 2. členu. Za slovenske kmetijske posesti je značilna zelo velika razdrobljenost, zato se delež dejanske rabe glede na površino parcele hitro spremeni za več kot 20 %. Mi predlagamo, da se ta delež dejanske rabe spremeni za več kot 50 %. Kar se amandmaja tiče, mislim, da tu ne bi smelo biti sporno. Mogoče je priložnost, da kaj več povem o samem zakonu. Zakon o ugotavljanju katastrskega dohodka je sicer formalno zakon, ki spada na področje financ, ampak nanaša se na slovenskega kmeta, na lastnike gozdov, na vinogradnike. Gre v prvi vrsti za zakon, nad katerim bi moral zelo budno bdeti minister za kmetijstvo in okolje gospod Židan, in seveda omogočiti čim bolj pregleden, pravičen sistem oziroma metodologijo, ki bi na koncu prinesla ta izračun davka. Eno leto mineva od prve predstavitve izračunov po novi metodologiji katastrskega dohodka. Vemo vsi, izračuni so pokazali – enkrat so bile izredno visoke številke, drugič so bile izredno nizke.

In kaj se je zgodilo? Nasprotovanja kmetov, vinogradnikov, lastnikov gozdov in tako naprej so se vrstila drug za drugim. Če predlog Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka, ki smo ga pripravili v Slovenski demokratični stranki, ne bi bil sprejet, bi to pomenilo, da bi morali kmetje, lastniki gozdov, vinogradniki v letu 2014 plačati 113 milijonov evrov davka namesto slabih 50, kolikor je bilo plačanega v letu 2013. Veste, dvakratno povečanje katastrskega dohodka bi za kmeta predstavljalo hud udarec, res velik udarec. Kaj želimo v Slovenski demokratični stranki s tem predlogom zakona? Želimo samo določiti pravične in sorazmerne davčne obdavčitve za slovenskega kmeta in s tem zagotoviti njegov obstoj in delovanje tudi v prihodnje. To je bil naš namen in temu smo tudi prilagodili predlog zakona. Poglavitna rešitev je ureditev predhodne rešitve za določitev KD za leti 2014 in 2015 – Vlada je predlagala tudi za leto 2016 in seveda se v Slovenski demokratični stranki s tem strinjamo – na način, da bo ta enak, kot je bil KD za leto 2013.

Skrajšujemo tudi obdobje, v katerem mora Gurs preveriti skladnost kalkulacij z ravniyo produktivnosti kmetijske in gozdarske dejavnosti s pet na tri leta. Tukaj se je treba sedaj na nek način ustaviti in se vprašati, ali smo v tem mandatu, mandatu te vlade naredili vse za razvoj kmetijstva, za lastnike gozdov, kaj smo naredili za vinogradnike, ali se je politika, kmetijska politika vodila v smeri zagotavljanja čim boljših razmer za delo le-teh. Mislim da, veste, povišanje davkov, poizkus uveljavitve nepremičninskega davka in še in še bi lahko naštevali – se mi zdi, da to enostavno za razvoj kmetijstva, za kmetijstvo kot panogo zagotovo ni v redu. Če k temu dodamo še izredno visoke kazni, ki so se v tem mandatu na področju kmetijstva in okolja vpeljevale, in če k temu dodamo še slabo črpanje kohezijskih sredstev, področje vodooskrbe, čiščenje odpadnih voda in

tako naprej, resnično lahko pod črto rečemo, da je bil ta mandat na področju kmetijstva in okolja neuspešen oziroma slab.

Poglejte, tudi na tem področju, pri katastrskem dohodku – če mi ne bi vložili tega zakona, kaj bi se zgodilo? Brez tega zakona bi kmetje plačali bistveno več, kot bodo plačali zdaj, ko je ta zakon uveljavljen. Seveda je zdaj vprašanje, kakšen bo KD po letu 2016. To predstavlja eno veliko veliko negotovost, veliko negotovost, in pričakovali bi, da boste že danes na seji predstavniki Vlade vsaj približno nakazali smer, recimo temu, metodologije, in tudi kasneje, kako se bo obračunaval in kakšne številke bodo po letu 2016 prišle iz tega zakona. Poglejte, jaz se tukaj strinjam s predstavniki Kmetijsko gozdarske zbornice, da bi ključno vlogo pri odmeri davka, govorimo o KD, morala odigrati boniteta, torej pravi potencial zemljišča, kakršen je in iz katerega lahko ustvariš določeno pridelavo, seveda pa s tem tudi dohodek. Se pravi ključno vlogo mora igrati boniteta, potem pa pride naprej šele dohodek in pa seveda ta regijska umestitev, iz katerega kraja, iz katerega konca prihaja. Država bi morala, resnično bi morala narediti precej več za izboljšanje položaja v kmetijstvu.

V Slovenski demokratični stranki pogrešamo ustrezne ukrepe kmetijske politike. Tukaj mislim predvsem o viziji razvoja, ustreznih zakonodaji, poenostavitvi predpisov s področij kmetijstva. Kot sem že na začetku rekel, je ta zakon sicer s področja financ, ampak bolj spada na nek način pod ingerenco ministra za kmetijstvo, in on je tisti, ki mora na koncu kmetom povedati: zdaj boste pa plačali toliko in toliko več, recimo, katastrskega dohodka. Mislim, da je prav, da ob tej priliki povemo tudi kaj v zvezi s tem. Vsi pa vemo, da se socialni, ekonomski položaj kmeta iz leta v leto slabša. In to je narobe. Treba je narediti vse, da bi to preprečili. Ustrezne ukrepe kmetijske politike pričakujemo od ministra za kmetijstvo in okolje. Mi danes dodajamo le en kamenček v mozaik nujnih ukrepov, kajti Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka zasleduje načelo sorazmernosti preko prilagajanja teh novih izračunov realnim višinam dohodkov.

Veseli nas, da je Ministrstvo za finance v našem predlogu prepoznalo pravo smer, dober namen, in končno, tik pred koncem mandata, bo očitno koalicija podprla tudi en predlog zakona opozicije. Škoda, ker se koalicija te prakse ni poslužila že nekoliko prej. Mislim, da bi bil položaj Slovenije v tem trenutku bistveno boljši in bi resnično lahko govorili o počasnem izhodu iz krize. Tako pa vsaj na področju kmetijstva in okolja tega žal ne moremo reči. Položaj se slabša, in prepričani smo, da so bili ukrepi, ki smo jih predlagali, in predlagali smo jih kar nekaj, tisti pravi, ki bi šli v smeri izboljšanja statusa in socialno-ekonomskega položaja slovenskega kmeta in tudi lastnika gozdov, in to bi bila tista prava smer, ki smo jo v tem mandatu

pogrešali. Je pa lepo, da boste vsaj zadnji zakon, ki ga sprejemamo na tak način, podprli. Hvala.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Bi še kdo želel razpravljati? Aha, še Vlada, se opravičujem. So bili že prej prijavljeni, potem pa bom odprla krog za prijavo.

MAG. MITJA MAVKO: Lepa hvala za besedo.

Mogoče najprej zgolj kratek komentar k predlogu amandmaja. Vlada nima, recimo, zelo izrazitega stališča k podpori ali k nepodpori omenjenega predloga. Podatki Geodetske uprave namreč kažejo, da je delež sprememb dejanske rabe nad 20 % razmeroma majhen. Tako da predlog amandmaja sicer nekoliko zmanjšuje natančnost določitve katastrskega dohodka, dejansko pa je ta že danes razmeroma pavšalno določen. Menimo, da bistvenih vplivov predlagani predlog ne bo povzročil. Velja pa vendarle opozoriti na netočnost v obrazložitvi, da sprememba lastniku parcele prinese praktično samo stroške. Lastnik parcele s spremembo nima nikakršnih stroškov. To ugotavlja vse Geodetska uprava sama. Spoštovani gospod Hrovat je opozoril na umanjkanje nekaterih usmeritev glede katastrskega dohodka vnaprej. Namenoma v uvodni predstavitvi tega nisem želel izpostavljati, ker bi bilo verjetno nekolikokrat nekredivno, da bi vlada v odhajanju govorila o nekaterih širokopoteznih politikah vnaprej, je pa prav, da se pove, da tehnično delo na osnovi nekega novega sistema katastrskega dohodka teče.

Na tehnični ravni pričakujemo, da bo še v tem mesecu delovna skupina zaključila z delom na možnih predlogih. Zasnova novega sistema naj bi glede na trenutno stanje duha v delovni skupini temeljila na oceni neto dodane vrednosti, ki se porazdeljuje po zemljiščih, kar pomeni, da bi se boniteta, ki ste jo omenjali, oziroma kakovost zemljišča upoštevala pri izračunu katastrskega dohodka. Ampak kot omenjeno, ko bo predlog pripravljen – verjetno se bo do njega opredelila nova vlada, zelo verjetno –, si ne predstavljamo, da bi šel predlog naprej brez javne obravnave in vsekakor menimo, da je do leta 2016 več kot dovolj časa, da temeljito opravimo razpravo in zasnujemo nek dober, stabilen in predvidljiv nov sistem. Hvala.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu predlagatelja mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani! Ob teh besedah državnega sekretarja se kot predlagatelj želim oglasiti in opozoriti na en problem, ki izvira tako iz našega poskusa, da stvar popravimo, kot ne nazadnje iz filozofije pri izračunu katastrskega dohodka oziroma obdavčitve zemlje oziroma tega, kar na tej zemlji

pridelamo. Poglejte, če obdavčitev ni predvidljiva, in sicer predvidljiva na neko srednjeročno obdobje, potem bo težko katerikoli pridelovalec na tem zemljišču vlagal in tudi posodabljal svojo proizvodnjo. Da je bila novela zakona, ki je uvedla drastično povečavo katastrskega dohodka v lanskem letu, nedomišljena, kažejo predvsem izračuni, ko govorimo o vinogradih in proizvajalcih vina. Namreč, pokazalo se je, da se naj bi pri nekaterih ta katastrski dohodek povečal tudi do 10-krat. Tudi do 10-krat več bi morali plačati pridelovalci grozdja in vina, pri čemer pa ta predlagatelj in ta zakonodajalec sploh ni upošteval specifik, ki jih imajo tudi pridelovalci grozdja in vina v Sloveniji. Recimo, jaz živim v občini Brežice, ki jo deli Sava, dva vinorodna okoliša – pravzaprav celo dve vinorodni deželi oziroma vinorodna dežela je posavska in dva vinorodna okoliša, to je dolenski in bizeljsko-sremiški, pri čemer je značilnost tega vinorodnega dela, da so izredno razdrobljene parcele, vinogradi in da je to na nek način način življenja. Tam se redko kdo ukvarja z vinogradništvom, razen nekaj večjih pridelovalcev, iz nekih profitnih namenov, temveč se ukvarjajo zato, ker so vinograde podedovali, vinograde imajo, in obdelujejo to lepo slovensko krajino, ljudje. Večina teh vinogradnikov je ostarelih in dela to iz neke obveznosti, tudi neke ljubezni.

Če boste, spoštovani, na podlagi neto dodane vrednosti obdavčevali v prihodnje te ljudi, potem bomo imeli še bistveno bolj zaraščeno to slovensko krajino. Kajti ta človek ne trži vina po nekih kalkulacijah, kot jih je predvideval tudi prvi izračun, kar pomeni, da so te kalkulacije v teh primerih povsem neuporabne in neživljenjske. In če boste davčno privili te proizvajalce, potem bodo ti proizvajalci opuščali vinograde, in namesto da boste imeli teh nekaj fičnikov katastrskega dohodka, kot se zbere danes, ne boste imeli nič. Še huje, imeli bomo škodo, ker bomo imeli namesto urejenih vinogradov zaraslo, zapuščeno krajino, kar škodi tudi turizmu in še marsičemu drugemu. Tako da vas svarim, da ko boste delali in pripravljali nov model, naj bo ta dolgoročno stabilen. Ne trdim, da je obstoječi sistem, še posebej ta, ki ga zdaj vzdržujemo pri življenju, moderen, je pa na nek način davčno ugoden in z njim večina nima problemov. In ko boste šli v spremembe, vas svarim: ne iti brezglavo in ne iti čez noč, tako kot se je tu želelo narediti. Še posebej upoštevajte specifik v Sloveniji, se pravi razdrobljenost posestev in parcel in ne nazadnje tudi celo kopico ljubiteljstva pri obdelovanju slovenske zemlje.

Sam imam tudi vinograd, približno tisoč 200 trt. Obdelujem ga sam, z družino, in okrog mene je veliko kmetov, ki tudi pridelujejo. Tam so imeli neke družinske vinograde zato, da so kot del njihovih družinskih stroškov – namesto da so vino kupovali, so pač to pridelovali zraven, to so majhni vinogradi. In prav kmetje me opozarjajo

na povsem porušeno racionalnost pri pridelavi, in to delajo bolj ali manj iz družinske obveznosti. Ne splača se, skratka, tega obdelovati, če to ni osnovna dejavnost in se temu ne posvetiš res stoodstotno in profesionalno, za kar pa take male flike, kot jih mi imamo, niso zadosti. Želim vam povedati, da če se bo davčno breme za te pomembno povečalo, kot je bil vaš predlog oziroma predlog te vlade iz lanskega leta, ki ga k sreči nismo uveljavili za lani, pa tudi za letos in prihodnje leto očitno ne – torej, če bi se to uveljavilo, bi gotovo imelo za posledico manj davčnih prilivov, ker bi ti ljudje opustili pridelavo. Se pravi, da sploh ne bi bili več topogledni davčni zavezanci, posekali bi vinograde. Posledično bi spremenili dejansko rabo in posledično bi verjetno padli v neko povsem drugo lestvico oziroma drugo obremenitev.

Pri Zakonu o ugotavljanju katastrskega dohodka pogrešam, da bi se tudi s temi specifikami malo ukvarjali, ki pravzaprav niso specifikke, ampak so kar neko splošno dejstvo. Če pogledam na drugo stran – jaz sem pač iz bizeljsko-sremiškega okolja –, če pogledam, recimo, Dolenjsko, deželo cvička, kot radi rečemo, je pravzaprav pri promociji cvička bilo ogromno narejenega prav na dejstvu, da je cviček način življenja in proizvodnja vina, pa tudi obdelava vinogradov je nek sestavni del življenja teh ljudi. Tam imate velike proizvajalce in imate nekaj deset ali stokrat več ljubiteljskih proizvajalcev. Obdavčitev za ene in za druge je lahko sicer generalno enaka, vendar če boste to naredili, ljubiteljskih proizvajalcev ne bo več, ker tega ne bodo vzdržali. Ker ne morejo prodajati svojega vina in nimajo enakega izplena, kot ga ima tistih nekaj profesionalcev, ki se s tem ukvarjajo. Zato si pri teh kalkulacijah ne znam predstavljati rešitve brez neke vrste – tako kot imamo pri dohodnini neko splošno olajšavo, ki za tiste male, ki malo pridelajo, precej pomeni, jim znižuje davčno breme, si skoraj ne znam predstavljati, da tudi pri tem ne bi imeli neke vrste olajšav, ki bi pomenile zlasti tem malim veliko. Kajti če boste udarili vse povprek in veliko, verjemite mi, bo zopet izplena manj, ker se ljudje s tem ne bodo ukvarjali.

Sicer za druge kulture zadevo manj poznam, vendar če je generalna usmeritev podobna kot pri grozdju in vinu, potem je to napačna pot, ki bo naredila več škode kot koristi. Tako da če se te specifikke ne bo upoštevalo, bo problem; mislim, da bomo naredili več škode kot koristi. Še nekaj bi povedal, to je pa predvidljivost. To sem že nekajkrat načel, pa nisem nikoli do konca svoje misli povedal. Bodite, recimo, mlad prevzemnik na neki kmetiji in se odločajte o tem, ali boste šli v posodobitev svojega sadovnjaka ali vinograda. Imate trg danes, imate vse, imate relativno zastarel nasad, in veste, da je treba iti v obnovo. In se vam celo ponuja neka možnost širitve, se pravi, da bi imeli še več obdelovalnih površin. In potem pride nekdo z zakonom, ki grozi. Namreč, če mi ne bi danes sprejeli ali če ne bomo sprejeli te naše novele, potem bo

obveljala za letos bistveno višja obdavčitev, kot je bila za lani. Torej, temu človeku na eni strani grozi, da se mu bo davčno breme bistveno povečalo in ne ve, ali se mu bo, kdaj se mu bo oziroma kakšen bo nov model. In on se sedaj odloča za investicijo, ki bo zakreditirala njegovo družino, njegovo kmetijo. In v teh nepredvidljivih, nestabilnih razmerah – kako pričakujete, da bo kdo vlagal v nadgradnjo oziroma v posodabljanje kmetij in svoje proizvodnje, pri čemer so nas polna usta o potrebi po samooskrbi?

Vsi se zavedamo, da je treba mnogo več narediti na stabilni proizvodnji, torej na zaščitnih ukrepih proti toči, da je treba namakalne sisteme – pogledjte, kakšne vremenske spremembe imamo. Nedavni ledeni možje in Zofka so naredili precej škode, vsaj pri nas v Posavju, ko govorimo o polomljenih in od toč poškodovanih nasadih. Kako torej ob takih nepredvidljivih razmerah pričakovati, da bo nekdo vlagal? Zato vas res prosim, da ko delate spremembe pri obdavčitvi zemlje oziroma ko delamo zakonodajo glede ugotavljanja katastrskega dohodka, je treba imeti stabilen prehod v nov sistem, počasen, predvidljiv in ne nazadnje pravočasno skomuniciran od tistih, ki bodo ta sistem tudi uporabljali. Nemogoče je sicer pričakovati, da bodo kmetje in tudi drugi vlagali v kmetijsko proizvodnjo, če ne vedo, kaj bo jutri.

Tako se danes, spoštovani, redkokateri gospodarski subjekti upajo vlagati v razvoj in posodobitve glede na izjemno nestabilne čase in tudi nepredvidljivost pri davčnih bremenih. Enkrat imamo obdavčitev nepremičnin, drugič je nimamo, tretjič nas zopet nekaj čaka in nihče ne ve, kaj. Ob tem bi toplo priporočal Vladi, da dejansko pri pripravi novega zakona upošteva tudi specifične malih pridelovalcev, malih kmetov, ki pomembno vplivajo na urejenost slovenske krajine in obdelanost slovenske zemlje, tudi na teh razdrobljenih parcelah. In drugič, če se uvaja kakšen nov sistem katastrskega dohodka, se naj uvaja postopno, da bodo vsi tisti potencialni davčni zavezanci imeli neko gotovost glede tega, kakšno davčno breme jih na srednji oziroma dolgi rok čaka.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Sedaj odpiram možnost za prijavo tudi za ostale razpravljavce. Prosim za prijavo. Prijavljene imamo tri razpravljavce. Prvi je gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, podpredsednica, za besedo. Spoštovani državni sekretar, kolegi in kolegice!

Glede na to, da je Vlada v odhajanju, imamo v bistvu kar srečo, da smo se vsaj v SDS spomnili, da predlagamo sicer majhen, kratak zakon, ki vsebuje samo nove prehodne določbe, ampak imam občutek, da če se bo takšna politika na strani vlade, ne glede na to, katera bo, kateri uradniki pač meljejo s svojimi

počasnimi mlinci, nadaljevala tudi v prihodnje. Skratka, ta vlada, predvsem pa minister Židan, je na žalost pustila kar nekaj odprtih vprašanj za prihodnjega ministra. Že zadnjič sem ga pri eni drugi razpravi pobaral, da morda pa ne bi bilo slabo, da bi bil za kazen minister v novi vladi, kajti kolikor se je trudil z besedami zapirati posamezna odprta vprašanja, pa jih je z dejanji odpiral iz dneva v dan. Pa morda samo, da jih nekaj naštejemo: koncesije v gozdovih, koncesije pri dimnikarjih, nepremičninski davek, globe, prevoznice. Skratka, ena na žalost zamujen mandat te vlade, ko bi se lahko zadeve vsaj začele reševati, ampak na žalost so se začele odpirati, ne pa reševati.

Spomnim se, ko smo se v začetku junija na nujni seji odbora za kmetijstvo in odbora za finance srečali in smo želeli čim prej rešiti odprto vprašanje, ki ga je nakazala sprememba Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka iz leta 2012, ko smo v zadnjem trenutku ugotovili, da bi uveljavitev tega zakona v praksi pripeljala do poloma slovenskega kmetijstva, pa najsi gre za vinogradništvo, čebelarstvo ali pa kakšne druge sorte, kajti na posameznih področjih bi bili dvigi katastrskega dohodka višji tudi za več kot desetkrat. Takrat smo skupaj, enkrat za spremembo v tem mandatu, strnili vrste, predlagali ad hoc zakon, ki je bil zadnji dan skoraj sprejet, naslednji dan je že začel veljati, da smo lahko naredili zakon operativen, pa še takrat si je Vlada vzela svoj delež in je v prehodnih določbah sprejela rešitev, s katero sicer vse ostane isto, ampak plus dodatnih 10 %. In tukaj se strinjam s svojim predhodnikom Andrejem, ko je rekel, da je tudi področje kmetijstva tako, kot je tudi področje gospodarstva, da če je podvrženo novim davkom, ne bo višjega izplena, ampak bo manjši izplen. Na tem področju pa na žalost lahko ugotavljamo, da se bo ta manjši izplen pokazal tako, da bo slovenska zemlja, ki je na žalost že preveč zaraščena, še bolj zaraščena in bolj upustošena.

Očitno je, da je glede na to, da Vlada opravlja tekoče posle, morda to tudi izgovor, da ji ni treba pripraviti novega zakona, in zato moram reči, da imamo kar srečo, da tega ni storila, kajti če bi se 1. junija spomnila, da ima še eno odprto vprašanje, bi verjetno pripeljala v Državni zbor zakon, ki bi sicer imel za prvotno noto ta sistem, ki ga imamo, ampak bi verjetno dala še enkrat nek dodaten dvig, verjetno 10 ali 20 %, katerega bi plačal slovenski kmet. Problem pa je, ker v tem letu na žalost ni bilo storjenega nič, da bi se namesto o teh prehodnih določbah, ki jih obravnavamo danes, pogovarjali o nekih stalnih, konkretnih rešitvah. Geodetska uprava je naredila nov sistem izračunavanja oziroma novo metodologijo, potem pa vse tiho je bilo. Morda bo državni sekretar povedal, ali je vodstvo Geodetske uprave storilo kaj v tej smeri, da bi morda preverilo oziroma prevetrilo vse te podatke, ki jih je pripeljalo na mizo odločevalcem, da so se

potem lahko lažje, po mojem mnenju sicer težje, odločali, ali pa je tudi tukaj vloga tako Ministrstva za finance kot tudi ministra, ki naj bi v prvi vrsti skrbel za kmetijstvo, torej gospoda Židana.

Na žalost smo še enkrat prišli pred dan, ko se pristojni ministri med seboj očitno ne morejo zmeniti, kdo bo tisti, ki bo zavihal rokave oziroma kdo bo tisti, ki bo naredil red na tem področju. Včeraj smo imeli v Državnem zboru pinkponk med ministrom Čuferjem in ministrom Omerzelom, danes pa na žalost nimamo pinkponka med ministrom Židanom in ministrom Čuferjem, da bi se zmenila, kdo in kako bo pripravil zakon, ki ne bo prehodne narave, ampak bo nek konkreten zakon. In upam, da bo novi minister, ki bo, deloval v prid slovenskega kmeta, ne pa da bo dvignil roke in podal ministru za finance, naj sam uredi, kakor hoče. Izračuni se bodo naredili, plačal pa bo itak slovenski kmet. Ne samo primer vinogradništva, ki je bil zaradi zakona v letu 2012 in potem v letu 2013 spremenjen, predvsem čebelarji so tisti, ki so zagnali vik in krik. Moram povedati, da toliko klicev, kot sem jih dobil lani, skoraj pred enim letom, glede Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka, nisem dobil pri nobenem zakonu.

Tudi ta amandma, o katerem danes govorimo, je morda, tako kot je rekel državni sekretar, nepomemben, ampak saj veste, ko pride do prakse oziroma izvedbe, pa lahko vsaka številka pomeni novo življenjsko zgodbo, predvsem v kmetijstvu, kjer je že tako ali tako problem, ki ga imamo zaradi razdrobljenosti zemlje, in če še mi kot politiki dajemo nesmiselne oziroma neživljenjske člene v posamezno zakonodajo, to kmetijsko politiko naredimo še veliko slabšo. Ravno čez vikend mi je en, sicer velik kmet rekel, da ima občutek, da kmetje na terenu, namesto da bi postali bolj operativni, bolj delovni, postajajo tako imenovani, mislim, da je rekel birokratski molji. Spreminjamo zakonodajo, oni pa morajo vse to izvrševati in se ukvarjati s tem. In tudi problematika katastrskega dohodka ima eno veliko dilemo, na kakšen način oziroma kako se bodo kmetje odločali, da bodo izvrševali svojo davčno obremenitev.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Gospod Lisec, se opravičujem, ampak dajmo razpravljati o amandmaju.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Seveda. In zato tudi na podlagi tega, ker mi predlagamo amandma, glede na problematiko slovenske razdrobljene zemlje, mislimo, da je prav, da se dvigne z 20 na 50 %. Če bo Vlada malo življenjska, ne pa takšna, kot je bila kmetijska politika v zadnjem času, pa tukaj ne kažem s prstom samo na ministra Židana, ampak na tiste glavne odločevalce v slovenskem kmetijstvu, kjer imam občutek, da se zadaj dogajajo velike zgodbe, problem pa pride na male kmete. S tem amandmajem skušamo tudi deloma reševati oziroma urejati to vprašanje slovenskega kmeta,

kjer se razdrobljenost zemlje oziroma njegovih zemljišč kaže še bolj kot v nekih primerjalnih evropskih državah. Skratka, Ministrstvo za finance, bodite praktični in podprite naš amandma, in bo ta amandma tudi malo lažji za slovenskega kmeta. Se vam pa zahvaljujem, ker ste si vzeli še eno leto časa in kljub novim sistemom izračuna slovenskega kmeta še eno leto varovali tegob, ki bi jih verjetno pripeljali novi sistemi oziroma nova metodologija izračuna katastrskega dohodka. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Boste dobili proceduralno. Jaz bi res še enkrat opozorila poslanke in poslance, ki razpravljate, da je bila splošna razprava že opravljena. Smo pri drugi obravnavi zakona in razpravljamo o amandmaju, ki ga je vložila SDS. Prosim, da se tega držite. V nasprotnem primeru vas bom konstantno in sproti prekinjala pri besedi.

Proceduralni predlog ima gospod Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa.

Kljub vašemu opozorilu moram dati proceduralni predlog, da se striktno držite tega, kar ste povedali. Sedaj bom pa za slovensko javnost povedal. Jaz enostavno tudi nimam več živcev. Vi ste zakon vložili, gospe in gospodje iz SDS, sedaj se pa iz petnih žil trudite, da bi skregali ta narod! Tukaj vas tako ali tako podpiramo. Jaz tega ne razumem! Na vaš zakon vi dajete amandmaje in se med seboj kregate in pregovarjate, kdo je bolj kriv, kdo je manj kriv. Enostavno ni fer! Vse stranke v tem parlamentu so rekle, da ta zakon podpirajo. Vse stranke so rekle, da ta amandma podpirajo, vi se pa kregate ne vem s kom. Pa lepo vas prosim! Gospod Lisec, vem, da je čas volitev, vas bodo v Sevnici kmetje volili, brez skrbi, ampak ne se kregati z ljudmi, ki ta moment ta zakon podpirajo. In ni fer, da sedaj vlečete na plan ministra Židana, ki podpira vaš predlog. Ni fer! Dajmo vzdržati vsaj še ta mesec dni malo politične kulture, ne nazadnje tudi kolegialne. Če smo se o eni zadevi zmenili, da bomo podprli, ker ste vi dali ta predlog, prosim ne delati razdora tam, kjer ga ni. Zato vas, spoštovana podpredsednica, še enkrat prosim, da se striktno držite, da resnično poizkusite vzdrževati red v tej dvorani, ker ni fer to, kar ta moment delajo nekateri poslanci SDS, ki se kregajo ne vem s kom – sami s seboj ta moment, ker so oni vložili zakon in tudi amandmaje.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa za podkrepitev mojih prejšnjih besed. Upam, da mi več ne bo treba tako striktno segati v besedo.

Sedaj pa dajem besedo gospe Ivi Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala za besedo, predsedujoča.

Sama podpiram tako amandma kot tudi sam zakon, ki ga je vložila Slovenska demokratska stranka. Je pa res, da je veliko povedanega, kar se tiče katastrskega dohodka, še posebej, ko prihaja mesec junij. Vemo, da se ta zgodba vleče že iz leta 2011, potem 2012, 2013, pred nami je leto 2014 za obračun, zato sama podpiram, da se nekako ohrani izračun tudi za leti 2014 in 2015. V tem času pa upam, da bo ta državni zbor premogel toliko sodelovanja in skupnih želja po dobrobiti slovenskega kmeta, po zaščiti slovenskega kmeta, da se bo sprejel zakon, ki bo nekako uravnotežen za vse. Ker dejansko kmetje so v negotovosti, ne vedo, kaj jih čaka v prihodnosti, in lahko rečemo, da nekdo v vseh teh letih ni opravil svojega dela. Jaz sem že lani na odboru vprašala predstavnike Statističnega urada Republike Slovenije, na podlagi česa so izračunavali določene bonitete oziroma bonitetne razrede, ker so namesto katastrskih razredov po novem izračunu predvideni bonitetni razredi, namesto kultur dejanska raba zemljišč. Kot poslanka krščanskih demokratov se ne morem strinjati, da ima, lahko rečem, ena njiva na Blokah ali pa v Rovtah, ki je na nadmorski višini več kot 800 metrov, 5-krat višji katastrski dohodek za izračun, osnovo, kot neka njiva v okolici Ljubljane.

Vemo, da so pogoji povsem drugačni, da imajo gor možnost pozebe, da kasneje seme kali in da je prišlo do takih anomalij. Ravno tako, da je prišlo do takih anomalij pri izračunu za katastrski dohodek za gozdove. Tukaj tudi sprašujem, glede na to, da so bili tudi kraji Bloke, Notranjska, Rovte, Logatec nekako višje tretirani, ali se bo zaradi žleda tudi to upoštevalo in da se bo ta katastrski dohodek dejansko – prej je bil 13-krat višji, zdaj pa bi moral biti nič za prihodnja leta. In še enkrat, tako kot sem rekla zadnjič, v metodologiji za izračun katastrskega dohodka je resnično treba upoštevati naravne nesreče, pa naj gre za žledolom, naj gre za snegolom, vetrolom, in kot smo priča zadnjim dogodkom, tudi poplave. Mislim, da je treba to upoštevati, da ne bomo potem kasneje rekli, da na to nismo bili pripravljeni, da nas to lahko doleti. Živega človeka lahko vse doleti. Zato sama podpiram, tako kot sem že rekla, da se dohodek za leti 2014 in 2015 da na nivo, kot je bila določena višina katastrskega dohodka za leto 2013. In pričakujem, da se bodo resnično v prihodnje taki zakoni, ki se dotikajo ne samo ekonomskega položaja kmetov, tudi socialnega položaja kmetov, sprejemali s premislekom. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Jožef Horvat, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovani kolegice in kolegi, gospod državni sekretar s sodelavko!

Zdaj govorimo o amandmaju k 2. členu na zakon o spremembi in dopolnitvi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka. Naj povem, da bo Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanski demokrati ta amandma seveda podprla. Je logičen. Namreč, za slovensko kmetstvo, za slovensko kmetijstvo je gotovo značilno in problematično to, da imamo veliko razdrobljenost. Ne bom zdaj razglabljal, kaj pomeni to glede na stroške obdelave. Zato se delež dejanske rabe glede na površino parcele hitro spremeni za več kot 20 %. In zato je smiselno, da teh 20 % v dopolnjenem predlogu zakona spremenimo v 50 %. Ne bom se kregal; nasprotno, postavil se bom na stran državnega sekretarja gospoda Mitje Mavka, ki pravi, da je metodologija določanja katastrskega dohodka izjemno kompleksna in dokaj nepregledna in zato gotovo kliče po nujni spremembi. In kaj je še problematično? Problematični so tudi, o tem je nedavno tudi govoril gospod državni sekretar, vhodni podatki. Zanesljivost vhodnih podatkov je problematična oziroma vprašljiva. Zaradi tega problematiziram to, da zakon še vedno živi, zakon, ki je bil sprejet leta 2011. Ne bom omenjal, katera vlada je bila takrat, ampak zakon še vedno sedi in kot da v neki zasedi čaka, da se bo enkrat razplamtel.

Upam, da ne, da se to nikoli ne bo zgodilo, ampak kmetje pa vedo, da mi že tri leta nič drugega ne delamo, kot da predstavljamo veljavnost tega zakona. Zakon je tako rekoč še živ, v nekem latentnem stanju, kar pa gotovo med kmeti povzroča neko nezaupanje, neko nelagodnost. Poglejte, v tem kontekstu bi želel spomniti na to, na kar nas je vse skupaj spomnil na dan Evrope tukaj za govornico na slavnostni seji Odbora za zadeve Evropske unije dr. Gregor Pipan, znan podjetnik, izjemno uspešen, lahko rečem svetovno znan, ki je rekel, da država, ki za podjetja – jaz tu dodajam tudi kmetijstvo – ne zna davkov naštetih na eni strani, na enem papirju formata A4, ni dobra država, ker takšna država gotovo ima neke skrite davke. Kako bo kmet, kako bo podjetnik naredil kalkulacijo za svoj izdelek ali svojo storitev, če ne ve, kako delujejo davki, kakšne so davčne osnove, kakšne so stopnje, sploh pa ne ve, kaj bo jutri, ker se pač pri nas zelo hitro davki spreminjajo.

Kar se tiče same metodologije ugotavljanja katastrskega dohodka, pa naj ponovim to, kar govorijo slovenski kmetje. Slovenski kmetje pravijo, da so strokovnjaki za kmetijske davščine kapitulirali in da se jim na ministrstvih, za finance in tudi za kmetijstvo, najbrž kolca po nekdanji habsburški vladarici Mariji Tereziji, ki je umrla sicer že davnega 29. novembra 1780. Če bi še živela, bi jim kot strokovnjakinja za kmetijske davščine gotovo v nekaj urah prišepnila, kakšna naj bo za današnji čas primerna ureditev, kakšna naj bo metodologija za ugotavljanje katastrskega dohodka. Ne pozabiti, da smo mi poslanci vsega ljudstva, se pravi tudi kmetijskega življa, in ne pozabiti, kako se konkretno kmetje odzivajo

konkretno na ta zakon, ki sem ga imenoval, Zakon o ugotavljanju katastrskega dohodka, ki je bil sprejet leta 2011. Tisti, ki je bil lansko leto na kmetijskem sejmu Agra v Gornji Radgoni, je videl en velik kup trsov, ki so jih vinogradniki iz vse Slovenije prinesli na sejem. Verjamem, da se je tudi ministru Židanu tam trgalo srce, tako kot se vsakemu vinogradniku trga srce, ko poseka vinsko trto, ki jo je morda vzgajal desetletja. To se nam dogaja, gospe in gospodje.

Opazujem, kaj se dogaja konkretno v Lendavskih gorinah, nekoč največji strnjeni kompleks vinogradov v Sloveniji, velik čez 620 hektarjev. Danes je ta površina minus 150 hektarjev, morda celo minus 180 hektarjev, in nihče ne odreagira. Verjamem, da sami lastniki tega ne zmorejo, da tudi lokalna skupnost ne zmore s kakšnimi stimulacijami preprečiti tega, kar se nam dogaja. In kaj se nam dogaja? Zarašča se nam naša lepa narava in povečuje se nam površina džungle. V Sloveniji se nam povečuje površina džungle. To me močno skrbi, in na to temo, na ta problem bi morali odreagirati, tako vsakokratna vlada, bolj intenzivno kot doslej, kot tudi ta državni zbor. Če želimo, da bosta slovensko kmetijstvo in slovenska kmetijska politika pomemben sestavni del skupne evropske kmetijske politike, potem si moramo najprej začrtati jasno strategijo razvoja slovenskega kmetijstva. Po prepričanju krščanskih demokratov bi ta morala temeljiti na družinskih kmetijah, tako kot nas je že davnega leta 1990 učil prof. dr. Jože Osterc. Ta njegova strategija oziroma program razvoja slovenskega kmetijstva, ki ga je takrat napisal, sem prepričan, velja še danes, morda je potreben manjše prenovne. Bi pa res bilo nujno, da se enkrat dogovorimo za smer, za program razvoja slovenskega kmetijstva in da potem vse vlade in vse sestave parlamenta dejansko tej smeri sledijo, ne pa da jo spreminjajo iz mandata v mandat.

S strani Poslanske skupine Nove Slovenije bo amandma doživel podporo, kakor seveda tudi zakon. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Želi še kdo razpravljati? Še vidim roke za razpravo, zato odpiram možnost za prijavo. Prosim za prijavo. Imamo dva prijavljena razpravljavca. Prvi je gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica.

Najprej moram povedati, da amandma, ki smo ga v Slovenski demokratični stranki predlagali k 2. členu, podpiram. Hkrati pa bi rad povedal, da se v Slovenski demokratični stranki in opoziciji popolnoma nič ne kregamo v zvezi s tem, o čemer danes razpravljamo. Mi smo zelo veseli in se zavedamo tega, kako pomembno je bilo, da smo v Slovenski demokratični stranki ta zakon vložili v parlamentarno proceduro. Prav

tako smo veseli in se zavedamo, da je izjemnega pomena, da bo ta zakon tudi sprejet, ker je to v korist slovenskega kmeta, slovenskega kmetstva. In kot je bilo napovedano, da bodo ta zakon potrdile in glasovale zanj vse poslanske skupine, tako koalicija kot opozicija – moram reči, da me je to zelo razveselilo. Prepričan sem, da je to tisto, kar bi morale trajati od začetka vladanja Alenke Bratušek in še za nazaj, da bi se lahko tako kvalitetno o nekih zadevah dogovorili, ne glede na to, ali neko stvar predlaga opozicija. Hvala bogu, da smo tokrat strnili vrste in resnično sprejemamo kvalitetno rešitev, ki bo veliko pomagala slovenskemu kmetstvu.

Rad bi poudaril tudi to, da če v Slovenski demokratični stranki tega zakona ne bi vložili, bi bil slovenski kmet s KD obdavčen najmanj dvakratno. To bi bilo pa tisto, česar – recimo, sam prihajam iz Slovenskih goric, iz tistega okolja, kjer so kmetije zelo razbite – marsikateri kmet ne bi mogel preživeti, marsikateri kmet. To je pomembno, je prav, da se poudari, in je prav, da to slovenska javnost ve, je prav, da slovenska javnost ve. Če malo pogledam nazaj, kar se je dogajalo v zadnjem času, smo iz dneva v dan z vsakim zakonom videli samo povišanje kazni na tem področju, da ne govorim o katastrskem dohodku, če ga ne bi razveljavilo Ustavno sodišče, kakšne posledice bi to imelo za kmetstvo, kakšne posledice. Hvala bogu, da je Ustavno sodišče tu razsodilo tako, kot je. In če mi kdo lahko potrdi, da je to podpora slovenskemu kmetu, ko se je tako napadlo našo periferijo, naše kmetstvo, potem pa mislim, da živim v neki drugi državi. Zato moram povedati, da sem zelo vesel, da bomo ta zakon potrdili in s tem ne bomo nadaljevali politike vlade Alenke Bratušek in te koalicije, ki je vseskozi skozi vse rešitve, ki jih je predlagala, napadala slovensko podeželje in slovenskega kmeta. Temu je treba narediti konec. Hvala vam, tudi koaliciji, da ste tokrat prisluhnili Slovenski demokratični stranki in boste potrdili zakon, ki je nujno potreben za to, da pomagamo slovenskemu kmetu, ne pa da ga dodatno obremenjujemo.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Franc Pukšič, izvolite.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Kolegice in kolegi, lep pozdrav!

Saj se v opoziciji ne kregamo toliko, ker če bi se v opoziciji kregali, bi opozicija razpadla in bi zdaj bila samo še koalicija naprej. Zdaj pa je vladna koalicija razpadla in smo že vsi skupaj nekako v opoziciji. Toliko, ne za šalo, zares, ker je to pravzaprav res. Kar se tiče amandmaja in tega, da si kregan za to, če vložiš predlog spremembe zakona in ga potem amandmiráš, pa ni ravno korektno, ker, saj vemo, je v glavnem predlagatelj zakonov vlada, ki jih pač vlaga in potem tudi veliko amandmira. Jaz se celo spomnim vladnih zakonov, ki so imeli na

več kot tri četrtine členov amandmaje. To so bili precej mali zakoni, pa se je to dogajalo. Tako da kolegom iz Slovenske demokratske stranke ni treba zameriti, če so tukaj vložili še en amandma.

V Slovenski ljudski stranki bomo ta amandma podprli, ker, tako kot je že bilo rečeno, bi bilo s spremembo deleža dejanske rabe glede na raznolikost našega terena prav, da se katastrski dohodek ne obračunava ob spremembi 20 %, ampak šele ob spremembi 50 %. Mogoče, ker govorimo o nekem zakonu o katastrskem dohodku – malo sem razmišljal, kako bi mi temu doma rekli, kakšen zakon je že to, leta 2011 je bil sprejet, "zacugjen" zakon. To pomeni, da ga je v kup potegnilo. In ne vemo, kaj se bo z njim zgodilo. Ta zgodovina okrog tega zakona o katastrskem dohodku je pravzaprav zdaj že 4. leto in dogajalo se je – leta 2011 je bil sprejet, potem ni bil uporabljen, leta 2012 smo bili mi na vladi in smo podaljšali veljavnost izračuna katastrskega dohodka, tako kot je bilo pred sprejetjem tega zakona. Potem je lansko leto vaša vlada, ki je v odhajanju, na osnovi predloga Slovenske ljudske stranke, ki je maja predlagala sklic delovnega telesa in predlagala, da naj se katastrski dohodek poveča največ, maksimalno za 10 % napram letu 2012. To se je potem tudi zgodilo in smo spet obdržali v mirovanju ta "zacugjeni" zakon.

Letos smo v Slovenski ljudski stranki pričakovali, da bo ta delovna skupina vendarle kaj naredila, in zdaj so v tem trenutku – če ne, mi smo pazili na to, bi tudi mi odreagirali. Leto 2014 je, maj se izteka, do junija bi bilo treba to narediti, in glede na to, da Vlada odhaja, bi se lahko zgodila prava katastrofa med našimi kmeti glede tega katastrskega dohodka. Saj ne nazadnje govorimo v številkah o okrog petkratnem povečanju, v splošnem, katastrskega dohodka, od zdajšnjih nekaj čez 60 milijonov evrov, pa vse tja do 300 in nekaj milijonov evrov. To bi lahko bila ena večja ujma, žled, povodenj, kaj jaz vem kaj, kaj vse se nam že ni dogajalo. Sedaj bi se nam lahko še to zgodilo. Po mojem bo nujno potrebno, da nova vlada ne bo zopet podaljševala, ker s tem podaljševanjem do leta 2016, to, kar je bilo sprejeto tudi na odboru, je pa seveda čas, da se te stvari drugače uredijo.

Mi smo našega kmeta, tako kot gospodarstvo, tako kot drobno obrt, nonstop z nečem obremenjevali, obdavčevali in tako dalje. Saj vidite, da to ne pelje nikamor, da bo treba narediti korake nazaj in dati kmetijstvu, obrti, gospodarstvu nov zagon, torej na nek način, da bomo lahko te dolgove, ki ste jih naredili v zadnjem letu, pa seveda Pahorjeva vlada v svojih treh letih, začeli vračati, vračati na ta način, da bomo manj porabili, kot bomo imeli v proračunu, en del. Drugi del pa seveda na ta način, da bo gospodarska rast višja, kot so obresti, ki jih plačujemo, ker bomo potem odplačevali obresti in še glavnico, in potem bo lažje na družbenem sektorju, saj ne bo treba

zaradi tega zmanjševati. Sigurno pa več ne bomo mogli zadolževati naših vnukov in njihovih otrok. To, kar se je dogajalo v zadnjih petih letih, je katastrofa.

V Slovenski ljudski stranki smo seveda velikokrat opozarjali tudi na to, kar se je zgodilo leta 2014. Kmetom smo všteli kompletne subvencije v davčno osnovo, potem se je povišal katastrski dohodek ter obvezno knjigovodstvo za vse tiste, ki imajo prihodek preko 7 tisoč 500 evrov, in hvala bogu, da niso fasali še tretjega davka. Ustavno sodišče je to neumnost Vlade, davek na nepremičnine, hvala bogu odpravilo in tudi na tem področju bo treba marsikaj bolj trezno narediti, predvsem nekako v okvirih, kot jih imajo tudi sosednje države. Velikokrat se z Avstriji radi primerjamo in bi bilo prav, da se tudi na tem, ker ne samo da bomo imeli zato nižje davke, ampak bomo seveda imeli tudi večji bruto produkt, potem pa tudi višji standard. Ne nazadnje dva ali tri dni nazaj smo videli, kako izgledajo urgence pri nas in kako izgledajo čez mejo. Seveda to nima veze s tem zakonom in niti ne z amandmajem, ampak sem samo kot primerjavo povedal.

Povedal sem že, koliko bi se povečal ta katastrski dohodek, in po mojem globokem prepričanju tega slovenski kmetje, kmetijstvo sploh ne bi preživelo; marsikatera kmetija bi se zaprla. Res pa je, da bo treba bistveno več narediti na tem, kot je bilo postavljeno na začetku naše samostojne poti s kmetijsko politiko, to je na družinskih kmetijah. Družinske kmetije moramo nazaj oživeti, ker bomo s tem tudi poskrbeli za bistveno večjo samooskrbo, in to je tudi del naše tradicije, to je tisto, s čimer smo preživeli, tudi prišli do samostojne države, če hočete. 14 stoletij so naši ljudje to zemljo ohranjali in preživeli na tem. Zato jo mi danes tudi imamo in ne smemo in nimamo nobene pravice tega zapraviti, kaj šele z nekimi davki. Spomnite se, tudi stroka je jasno povedala, da je bil takšen izračun popolnoma nedosleden in zelo zelo škodljiv. S temi spremembami, ki pa so se dogodile, to je tudi tukaj zapisano, in s tem se tudi strinjamo, po 31. avgustu 2013, pa se seveda obračuna KD tako, kot je po tej novi formuli tudi določeno.

Skratka, če zaključim, v Slovenski ljudski stranki bomo zakon podprli, in tudi amandma, ki je pač smiseln. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Bi morda še kdo želel razpravljati? Bom odprla možnost za prijavo.

Gospod Jožef Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Obremenitve kmetijstva in slovenskega kmeta, te večne polemike, da nekateri kmetje bogatijo, se mi zdijo deplasirane. Namreč, namesto da bi bil sleherni oblastnik zadovoljen s tem, da ima vestne in pridne državljanke, ki tudi če nekaj zaslužijo, takoj reinvestirajo v razširjeno

proizvodnjo, in od tega ima država največje koristi, se iz političnih in ideoloških razlogov še vedno gleda na kmeta kot razrednega sovražnika v določenih političnih strukturah in se zganja zavestna fovšija. Zato se mi tudi to žongliranje z vedno novimi zakoni in načinom obdavčevanja kmetov ne zdi primerno. Poznam številne kmete, ki so po dosedanjih lestvicah plačevali ta davek in sedaj morajo preiti na knjigovodstvo in ne vem kaj vse. Moram reči, da je to samo iskanje zaslužka za določene strukture v družbi, da bodo lahko knjigovodski, računovodski svetovalci, ki jih bodo kmetje zaradi pomanjkanja časa na vsak način morali angažirati. Ampak, gospe in gospodje, to je odtegotanje denarja iz kmetijske proizvodnje, iz reinvestiranja denarja. Zopet bo šel denar za nadgradnjo kmetijstva, ne pa za tisto, kar je najbolj važno – da bi se vedno znova kmetijska proizvodnja širila in bi se tudi širila in povečevala samooskrba iz domače proizvodnje. Mi moramo ugotoviti, da je bila kmetijska politika tudi v samostojni Sloveniji na nek način očitno nepravilna. Zato, ker se je samooskrba celo zmanjševala in ...

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Gospod Jerovšek, jaz se opravičujem, prej vas ni bilo, ko smo se dogovorili, da se bomo striktno držali amandmaja, ki ga predlaga SDS, pri razpravi.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): No, saj se jaz tudi striktno strinjam s tem amandmajem, da se številka 20 nadomesti s številko 50 in da se način izračuna dejanske rabe obračunava v skladu s spremenjeno enačbo oziroma s tem koeficientom v enačbi. Mislim, da je to nekaj pozitivnega, kar naša stranka predlaga. Seveda pa sem želel malo več reči kot človek, ki pozna kmečki življenjski, ki pozna utrip kmeta, tudi o naši politiki do kmeta s strani sedanje vlade, ampak če ne dovoljujete tega, bom tu končal. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Ne da ne dovoljujemo, ampak splošna razprava o zakonu je seveda že bila.

Bi morda še kdo želel razpravljati? Ne vidim nobene želje po razpravi, zato zaključujem razpravo.

O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zбора odločali čez pol ure v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda. Prekinjam tudi 25. sejo zбора, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali ob 14.45. Se vidimo.

(Seja je bila prekinjena ob 14.16 in se je nadaljevala ob 14.45.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zбора.

Prehajamo na glasovanje zбора o predlogih odločitve. Zato vas prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 3. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu potrošnikov v okviru skrajšanega postopka.

Nadaljujemo z drugo obravnavo, to je z odločanjem o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 19. 5. 2014.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k 1. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k 1. členu.

Glasujem. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 61, proti nihče.

(Za je glasovalo 61.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju poslanskih skupin Nove Slovenije in Slovenske ljudske stranke k 6. členu. Najprej bomo odločali o amandmaju pod točko 1.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 71 poslank in poslancev, za je glasovalo 30, proti 21.

(Za je glasovalo 30.) (Proti 21.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Pod točko 2, prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine nepovezanih poslancev k 6. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti 9.

(Za je glasovalo 51.) (Proti 9.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru skrajšanega postopka.

Ugotavljam, da je zbor v drugi obravnavi sprejel amandmaje k 1. in 6. členu dopoljenega predloga zakona. Sprašujem kvalificirane predlagatelje, ali nameravajo k obema členoma vložiti amandmaje. Ugotavljam, da ne.

Prehajamo na tretjo obravnavo predloga zakona. Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženi amandmajev. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugi obravnavi, predlog zakona neusklajen.

Prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 72, proti nihče.

(Za je glasovalo 72.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 6. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih športnikov v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 19. 5. 2014.

Prehajamo k 1. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 1. členu.

Postopkovno, gospod Kavtičnik, izvolite.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, spoštovani predsedujoči!

Na podlagi drugega odstavka 73. člena Poslovnika Državnega zbora vas prosim za prekinitev seje za 40 minut zaradi posvetovanja. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gre za odločanje pri tem amandmaju? Posvet bo povezan z vsemi amandmaji, zato samo še pri tem členu sprašujem, ali želi k 1. členu, preden odredim odmor, kdo obrazložiti glas. Ugotavljam, da ne, zato prekinjam sejo. Nadaljevali bomo ob 15.30.

(Seja je bila prekinjena ob 14.52 in se je nadaljevala ob 15.30.)

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci!

Nadaljujemo z delom.

Po zahtevi vodje Poslanske skupine Pozitivne Slovenije, da se odredi 40-minutni odmor, sprašujem, če želi mogoče predstaviti stališče poslanske skupine.

Gospod Kavtičnik, imate besedo.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, predsednik.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija bomo podprli vse amandmaje, ker želimo izboljšati zakon in želimo odgovoriti na vse tiste pripombe, ki jih je dala Zakonodajno-pravna služba, da bodo lahko športniki v času, ko so najbolj aktivni in tudi ko zaslužijo neka sredstva, ta sredstva dali v ta premostitveni sklad, ki jim bo lahko potem pomagal pri vključevanju v normalno, civilno življenje. Zato bomo tako zakon kot tudi amandmaje podprli. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 1. členu.

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 14. (Za je glasovalo 44.) (Proti 14.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 2.a členu, in sicer odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 2.a členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 17. (Za je glasovalo 44.) (Proti 17.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 3. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 3. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 17. (Za je glasovalo 44.) (Proti 17.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 4. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 4. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 15. (Za je glasovalo 44.) (Proti 15.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 5. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 5. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 64 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 12. (Za je glasovalo 44.) (Proti 12.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 10. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 10. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 15. (Za je glasovalo 44.) (Proti 15.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 12. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 12. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 14. (Za je glasovalo 44.) (Proti 14.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 14. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 14. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 44, proti 14. (Za je glasovalo 44.) (Proti 14.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 20. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 20. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in posancev, za je glasovalo 43, proti 14.

(Za je glasovalo 43.) (Proti 14.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 26. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 26. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in posancev, za je glasovalo 44, proti 13.

(Za je glasovalo 44.) (Proti 13.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 27. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 27. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 65 poslank in posancev, za je glasovalo 41, proti 13.

(Za je glasovalo 41.) (Proti 13.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 28. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 28. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in posancev, za je glasovalo 43, proti 14.

(Za je glasovalo 43.) (Proti 14.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 32. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 32. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in posancev, za je glasovalo 43, proti 14.

(Za je glasovalo 43.) (Proti 14.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 35. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 35. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in posancev, za je glasovalo 44, proti 13.

(Za je glasovalo 44.) (Proti 13.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 37. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 37. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in posancev, za je glasovalo 42, proti 13.

(Za je glasovalo 42.) (Proti 13.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 38. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 38. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in posancev, za je glasovalo 43, proti 13.

(Za je glasovalo 43.) (Proti 13.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 39. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 39. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 65 poslank in posancev, za je glasovalo 42, proti 13.

(Za je glasovalo 42.) (Proti 13.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 40. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 40. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in posancev, za je glasovalo 44, proti 13.

(Za je glasovalo 44.) (Proti 13.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo k 40.b členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Pozitivna Slovenija k 40.b členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in posancev, za je glasovalo 43, proti 13.

(Za je glasovalo 43.) (Proti 13.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

S tem smo zaključili z odločanjem o amandmajih. S tem tudi zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Ker je bilo sprejetih več amandmajev k več kot desetini členov, bo Državni zbor tretjo obravnavo predloga zakona opravil na naslednji seji. Besedilo predloga zakona za tretjo obravnavo bodo pripravile službe Državnega zbora.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 7. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vložnem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vložnega amandmaja z dne 19. 5. 2014. Prosim za pozornost.

Prehajamo k 2. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 2. členu.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 66 poslank in posancev, za je glasovalo 44, proti 18.

(Za je glasovalo 44.) (Proti 18.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

S tem smo zaključili z odločanjem o amandmaju. S tem tudi zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na tretjo. Državni zbor bo tretjo obravnavo predloga zakona opravil na naslednji seji. Besedilo predloga zakona za tretjo obravnavo bodo pripravile službe Državnega zbora.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je z Vprašanji poslank in poslancev.

Pod točko 1, v skladu s predlogom poslanke Jasmine Opec bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednice Vlade, ki opravlja tekoče posle, mag. Alenke Bratušek, na poslansko vprašanje Jasmine Opec v zvezi s proračunskimi sredstvi za subvencioniranje prevoza dijakov in študentov.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke, gospa Jasmina Opec, izvolite. Ostale pa prosim za pozornost!

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo.

Še zadnje neuskajene takte je razglašeni vladni orkester odigral prejšnji teden, ko se je pred očmi javnosti bila bitka o tem, kdo je kriv za nerealno načrtovan državni proračun. Minister Omerzel je na izredni novinarski konferenci sporočil, da je zmanjkalo denarja za subvencije prevoza za dijake in študente. Nato smo bili priča javnemu pinkponku, kdo je bolj, kdo je manj kriv za to nastalo situacijo: minister Omerzel, predsednica Vlade ali minister za finance. Če bi Vlada takrat ravnala odgovorno, kar bi se od nje v taki situaciji pričakovalo, bi zaprla vladne sobane, problem rešila in ne vznemirjala javnosti. Po številnih medijskih pritiskih, pritiskih določenih organizacij in številnih poslanskih vprašanjih je predsednica Vlade včeraj sicer povedala, da bo problem rešen, ni pa na moje eksplicitno vprašanje odgovorila, kje se bo denar konkretno vzel. Ker ni bilo konkretnega odgovora, kje se bo, glede na to, da nenehno poslušamo, da denarja ni, ta denar vzel, bomo v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke podprli predlog za splošno razpravo, kjer pričakujemo, da bo predsednica Vlade podala konkretne odgovore. Namreč, v zadnjem letu smo v tej dvorani poslušali številne splošne trditve in obljube: da se ne bomo več zadolževali, pa je minister Čufer šel po nov sveženj denarja; da ne bomo več obremenjevali državljanov, pa ste zopet prinesli nove davke, nove obremenitve; da so mladi prioriteta te vlade, pa jih čedalje več odhaja v tujino. Obljubili ste tudi 60 tisoč novih delovnih mest, pa imamo čedalje več brezposelnih in stečajev. Slovenija potrebuje dejanja in ne obljube. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo o tem sklepu? Še obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije, gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi!

Poslanska skupina Nove Slovenije bo seveda predlog, ki ga je predlagala kolegica Jasmina Opec, podprla. Nujno je namreč, da ta vlada, dokler še mora opravljati svoje naloge, bolj poskrbi za dijake in za študente. Ne more jih pustiti kar ob cesti. Res je, da je Vlada Republike Slovenije na današnji redni seji izvršila prenos pravic porabe s postavke investicije v železniško infrastrukturo na postavko gospodarska javna služba v linijskem prometu uporabnika Ministrstva za infrastrukturo in prostor v skupni višini slabih 8 milijonov. Vlada torej zagotavlja danes zadosten obseg pravic porabe za sklenitev aneksov za subvencije študentskih in dijaških prevozov, ampak pozor, samo za mesec maj in za mesec junij 2014, zato dijaki in študenti niso zadovoljni, zato je še kako potrebna razprava, ki jo predlaga kolegica Jasmina Opec. Kaj bo v jeseni? Kdaj bomo imeli novo vlado? Torej, še vedno, kljub tej dobri volji, na videz izkazani, v višini 8 milijonov, Vlada še vedno pušča dijake in študente ob cesti. Za družine iz Pomurja in iz oddaljenih regij, oddaljenih od univerzitetnih središč, to pomeni dodatno obremenitev okrog 100 evrov na mesec za posamezno družino za enega študenta, za dva študenta iz družine 200 evrov, za tri študente iz družine 300 evrov na mesec. Potrebna je ta razprava in zato vas vabim, kolegice in kolegi, da morda v tem stanju, ko nismo koalicija in nismo opozicija, vendarle zavlada predvsem zdrava pamet in naša naklonjenost mladim, dijakom in študentom. Podprimo ta proceduralni predlog, to razpravo, da omogočimo, da bodo študentje in dijaki brez skrbi vsaj do konca tega koledarskega leta.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov, gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Gospe in gospodje, takole lahko razpravljamo o čisto vsakem poslanskem vprašanju in delamo epepe za tisto, kar smo že dopoldne enkrat naredili, ali včeraj naredili, ali v ponedeljek naredili, in to lahko delamo tako dolgo, kot bomo hoteli. Mislim, da je Vlada naredila konkretno, operativno tisto, kar je Vlada ta trenutek morala narediti. Omogočila je študentom in dijakom prevoze, sredstva za prevoze, in zato sem trdno prepričan, da so besede, ki so bile tukaj izrečene, predvsem v predvolilni namen, da pa je ta trenutek Vlada operativno zagotovila to, da otroci, tisti, ki imajo enega, pa drugega, pa tretjega, ne bodo plačevali ne 100, ne 200, ne 300 evrov, ampak bodo lahko, tako kot do sedaj, dobivali

subvencioniran prevoz. Zdi se mi, da je ta vlada to prav naredila. Mi, gospe in gospodje, pa lahko seveda v tem državnem zboru neskončno dolgo razpravljamo o tem, kaj bi lahko bilo in kaj ne bi bilo.

Zato bomo glasovali proti temu, da se o tem opravi splošna razprava. Sem pa za to, da na tem področju tudi konkretno delamo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo obrazložiti glas v imenu poslanske skupine? Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

V poslanski skupini bomo podprli razpravo o tem vprašanju tudi zaradi tega, kar je bilo zdaj na koncu rečeno in kar govori o neznanskem sprenevedanju nekaterih. Ta državni zbor je v letu 2012 na predlog takratnega ministra za infrastrukturo in prostor, torej mene, sprejel zakon, ki je omogočil subvencioniranje prevozov dijakom in študentom. To smo storili brez da bi dodatno obremenjevali javne finance tako, da smo sredstva, ki so bila prej razdrobljena v treh različnih blagajnah na ministrstvu za delo, na ministrstvu za izobraževanje in na prometnem ministrstvu, združili v eno blagajno in omogočili normalno in transparentno podporo temu sistemu. Na podlagi tega ukrepa so se vozovnice za dijake in študente bistveno pocenile. Na osnovi tega so se tudi okrepili linijski prevozi, številna avtobusna podjetja, pa tudi Slovenske železnice so iz tega naslova beležile povečanje števila prevozov, nekateri tudi do 25 % in več. In kar je najbolj pomembno, tudi v Ljubljani smo odpravili diskriminacijo, ki jo je uvedel župan Mestne občine Ljubljana Jankovič, ki ni priznal subvencioniranih vozovnic za mestni promet tistim študentom in dijakom, ki niso imeli stalnega prebivališča v Mestni občini Ljubljana.

Preko tega ukrepa smo zagotovili enak pristop in enako obravnavo tudi za vse tiste dijake in študente, ki koristijo javni prevoz tako v mestu Ljubljana kot v nekaterih drugih mestnih občinah, in to ne glede na to, kje imajo stalno prebivališče. Torej, vlada Alenke Bratušek ni ničesar zagotovila, ničesar storila in ničesar rešila. Če ne bi zagotovila teh sredstev, bi kršila zakon. Zakon velja, Državni zbor ga ni spremenil, in zakone je treba spoštovati. Če je kdo kršil zakon, ga je kršil tisti, ki je dejal, da teh subvencioniranih prevozov ne bo več zagotavljal. In v vsaki normalni državi bi poslanci Državnega zbora ne glede na to, iz katere politične opcije prihajajo, pozvali vlado, ministra, naj najprej spoštuje zakon. In če zakon velja, ga mora spoštovati. Kako ga bo spoštoval, iz kje bo zagotovil sredstva, je seveda stvar njegove operativne sposobnosti ali učinkovitosti. V tem konkretnem primeru se je zgodilo to, da so bila

sredstva vzeta iz postavke, ki je tudi podhranjena in o kateri smo govorili, da ni dovolj sredstev za zagotavljanje investicij v železniško infrastrukturo. Se pravi iz nekega področja, ki je že tako ali tako podhranjeno, se zagotavlja sredstva za neko drugo področje, ni pa neke celovite rešitve, ki bi pomenila odpravo težav, ki so nastale, za naprej. Zaradi tega je nemogoče poslušati besede o tem, kako je vlada Alenke Bratušek rešila nek problem oziroma zagotovila sredstva, ki jih tako ali tako po zakonu mora zagotavljati.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Več vas je izrazilo interes za obrazložitev glasu v lastnem imenu, zato vas vabim k prijavi za obrazložitev glasu. Besedo ima mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Institut poslanskega vprašanja je namenjen temu, da zakonodajna veja oblasti opozori izvršno vejo oblasti na problem. Ta problem, smo slišali, je ustrezno rešen z zagotovitvijo sredstev za prevoz do junija. Če je kdo zaskrbljen za julij in avgust – takrat študijski proces ne poteka in bo že novi vladi dodeljeno tisto, kar mora narediti. Naj vas, spoštovani kolegice in kolegi, opozorim, da ste z ZUJF študentom vzeli pravico do študentske prehrane med počitnicami. To se pravi, da priznavamo dejstvo, da so študentje v drugačnem položaju med počitnicami kot tisti čas, ko študijski proces poteka. Zakonska osnova za zagotavljanje sredstev obstaja, treba je samo zagotoviti sredstva. In to je, tako kot je predsednica Vlade zagotovila, tudi storjeno do konca junija. Tisto, na kar bi pa posebej rada opozorila, ob poplavi zahtev za razpravo o odgovoru – o tem se namreč lahko samo razprava zahteva –, je samo razprava, ki nima nikakršnih posledic zaradi tega, ker se ne more skleniti niti sprejetij kakšnih posebnih sklepov. Tisto, kar je za odpravljanje problemov, je razprava na delovnih telesih.

Jaz ne mislim ne te razprave o odgovoru podpreti ne katerekoli druge zaradi tega, ker je to, kot rečeno, poplava nekih zahtev o odgovoru, ki ga niti poimenovati ne znamo, ampak govorimo o splošni razpravi. To ni splošna razprava, ampak razprava o odgovoru ali predsednice Vlade ali ministra na zastavljeno poslansko vprašanje. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo ima gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Hvala za besedo, predsednik.

"Podpredsednik Dijaške organizacije Slovenije Matic Matjašič je prav tako poudaril, da je trenutno stanje nedopustno in da dijake ne zanimajo politične predvolilne spletke." To je bilo povzeto iz MMC RTV Slovenija, 20. maj 2014. Nezaslišano je, da so družine z dijaki in študenti

bile čez noč obveščene in pred dejstvom, kaj se bo z njihovimi otroci zgodilo. Mislim, da je to za Slovenijo nezaslišano. Ne vem, ali se je planiralo, da se bodo povečali ostali socialni transferji, štipendije ali karkoli, da ostanejo. Moramo razumeti, da so ljudje od tega odvisni. Ena karta od Cerknice do Ljubljane stane 150 evrov. Mislim, da je to nezaslišano in bom podprla Jasmino Opec. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Naslednji ima besedo gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Lep pozdrav!

Ne samo tokrat, bom glasoval "za" razpravo o odgovoru predsednice Vlade na poslansko vprašanje kolegice Jasmine Opec. Nekateri poslanci imamo tisto, kar pač moraš imeti velikokrat. Tudi ko je bilo poslansko vprašanje kakšnega od ministrov, ko smo bili v koaliciji, in je opozicija predlagala razpravo, smo nekateri glasovali "za", ker smo se zavedali, da je pomembna vsebina, ne norma. Seveda nekatere poslanke ali poslanci to naredijo izključno takrat, ko so v opoziciji; kam dlje jim kaj drugega ne seže. Razprava o odgovoru predsednice Vlade na poslansko vprašanje je zelo pomembna, tudi iz tega naslova, da se bo vedelo, kdaj gospa predsednica Vlade tu v Državnem zboru ni govorila resnice. Kdaj? Takrat, ko je predlagala proračun, ali sedaj, ko je odgovarjala naši poslanki? Problem ni ustrezno rešen in sploh ni rešen. Po novih volitvah, kdaj in kako bo sestavljena nova vlada – tega ne vemo, zato je treba, tako kot je bil sprejet proračun – proračun je bil sprejet za celo leto –, tudi funkcionirati. Očitno ne funkcionira. Verjetno še na marsikateri drugi točki ne. In ob odgovoru predsednice Vlade bi se mogoče še kaj drugega pokazalo. In tega se očitno tisti, ki so predsednico Vlade podpirali do nedavnega, bojijo. Prepir med dvema koalicijskima strankama nas ne zanima, prepir med ministrom in predsednico Vlade tudi ne. Zanima nas, kako bo zagotovljen denar za prevoz otrok v šolo, pika.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik, za besedo. Spoštovani kolegi in kolegi!

Morda vsi ne razumemo globokih namenov Vlade. Poglejte, Benjamin Disraeli, živel je v 18. stoletju, je povedal naslednje: "Ni boljše izobrazbe, kot je stiska." Ker gre za mlade ljudi, jih na tak način, da jih spravlja v stisko, Vlada želi odlično izobraziti. In to so globoki, nam nerazumljivi nameni. In še bolj dajmo ljudi v stisko postavljati, da bodo še bolj izobraženi. Tako da menim, da je prav, da se opravi razprava. Namreč, zakaj? Zakaj razprava? Da bi

oblikovali standarde pravične družbe. Pa mi bi morali zasledovati načelo pravičnosti. In ni prav, ponavljam že dvajsetič, da jemljemo najšibkejšim – upokojemcem, dijakom, študentom, da ljudem, ki imajo 700, 800 evrov plače, nižamo plače, pokojnine. Na drugi strani, gospe in gospodje, imamo bančnike z 10, 15, 20 tisoč evrov bruto plače kot nagrade, da so naredili bančno luknjo. Pa ne bi tem nekaj vzeli in pustili prebivalce, ki imajo nizke dohodke in jih ne vznemirjali in ne dodatno izobraževali na tak način? Morda pa je res to pravi način. Iz izkušenj vem, da ljudje v stiski vendarle poiščemo skrite rezerve. Samo je vprašanje, do kje je mogoče iti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Ta predlog bom podprl. Dodajam pa to: minister Omerzel je odgovoren za to, da na proračunski postavki subvencije linijskemu prevozu ni zadosti sredstev. Za to je on odgovoren v skladu z Zakonom o javnih financah. Minister je kršil zakon, šel v javnost s tem, da nima denarja, da nima denarja ne za subvencije za maj in junij ne za nujne investicije v železniško in cestno infrastrukturo. In poglejte, kaj se je danes zgodilo. Vlada v odstupu je vzela 8 milijonov iz investicij v železniško infrastrukturo in jih prenesla za subvencije vozovnic dijakom in študentom, to se pravi od tam, kjer ni denarja in kjer bi lahko to pomenilo tudi za gospodarstvo pomemben korak. Namreč, železnice se še zdaj soočajo s posledicami žledu in niso vzpostavljene vse proge in nimajo dovolj denarja, da sanirajo te posledice. Tam se je vzelo 8 milijonov evrov denarja! Ta vlada enostavno ne ve, kaj počne. In še huje, pravite, da je problem rešen. Problem ni rešen! Ali ste seznanjeni z včerajšnjim sklepom Gospodarske zbornice, sekcije za linijski promet in tudi železnic? Če ne bo rešitve za celo letošnje leto, ne bodo začeli prodajati subvencioniranih vozovnic dijakom, torej vozovnic po znižani ceni. Ta problem – če je predsednica Vlade tu zatrdila, da bo denar že na nek način našla, in danes ga je našla na investicijah, še ne pomeni, da bodo dijaki in študenti tudi cenejše vozovnice lahko začeli kupovati, kajti prevozniki upravičeno pričakujejo celovito rešitev. Celovito rešitev pričakujejo tudi tisti, ki te vozovnice kupujejo, to so dijaki in študenti, ne pa to, da ta vlada zaflika potrebe po denarju še za mesec ali dva, kolikor živi, in prepusti tega mrtvaka v omari bodoči vladi. Dolžnost te vlade je, da zagotovi dovolj denarja za izvajanje zakonskih obveznosti v okviru proračuna za celo leto, ne samo za pol leta. Skratka, totalno neodgovorno in še kako potrebno diskusije v tem parlamentu.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Naj povem, da tudi sam podpiram razpravo o odgovoru na poslansko vprašanje gospodične Opec. Sam bi povedal, da se je od uvedbe subvencioniranih vozovnic za dijake in študente sam obseg prodaje dijaških vozovnic podvojil, obseg prodaje študentskih vozovnic pa se je povečal za 5-krat. In ne bi rad govoril, koliko sredstev je tudi zaradi tega šlo v infrastrukturo. Po drugi strani pa bi rad povedal, da se je tudi močno povečala dostopnost izobraževanja tako za dijake kot za študente po vsej državi. In to, da zdaj Vlada in minister Omerzel govorijo, da se bodo čez noč ali čez mesec podražile mesečne vozovnice za od 500 do 600 %, je nesprijemljivo. Sam bi se ob tem tudi rad vprašal, kaj so mladi od vlade Alenke Bratušek sploh dobili. Dobili smo višje davke, rekordno smo se zadolžili – novorojenec dobi, ko pride na svet, 15 tisoč evrov dolga – in dobili smo rekordno brezposelnost med mladimi. Hvala lepa! Ne da smo dobili malo, dobili nismo nič. In ko je predsednica Vlade vseskozi v Državnem zboru lagala in zavajala javnost, kako so mladi prva prioriteta – prosim, ne nas farbat. In prenašanje odgovornosti na druge ali pa naslednjo vlado je skrajno nemoralno in neodgovorno.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Še je interes za obrazložitev glasu. Ker vas je več, predlagam, da se prijavite k obrazložitvi. Besedo ima gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala.

Tudi sam podpiram predlog kolegice Jasmine, da se opravi razprava o tem vprašanju. Mislim, da gre več kot samo za to, da je v bistvu Vlada razgalila, kako nekoordinirano deluje. Gre za koncept, s katerim odgovarjamo za to, ali bodo imeli otroci iz enega dela države enakovreden dostop do šolstva, kajti vemo, da smo s temi vozovnicami bistveno približali šolanje vsem mladim. Gre za to, ali se Vlada zaveda in spodbuja javni promet. Vsi veliko govorimo o javnem prometu, in to, kar je kolega Černač kot takratni resorni minister naredil s tem ukrepom, ki je bil velikokrat tudi predmet polemike, je spodvilo ravno to, da se je veliko veliko več otrok spravilo na avtobuse, na železnico. Sam vem, kako sem imel dva v srednji šoli in so se organizirali skupaj s sosedi in so se skupaj vozili z osebnimi avtomobili, in je bilo parkirišče v srednji šoli, ker so četrtošolci že imeli vozniški izpit, vse premalo za to, da se bi kam parkirali. Gre tudi za problem onesnaževanja zraka po mestih, tako da mislim, da gre za dejansko zelo neodgovorno, nepremišljeno potezo, ki na nek način kaže na obraz Vlade do tega problema in pa do širine tega problema.

Sicer pa so to instrumenti, ki jih moramo uporabljati. Jaz moram reči, da sem zelo vesel, da mi je marca 2009 uspelo dobiti

takrat kot opozicijskemu poslancu zadostno število glasov, da smo opravili v Državnem zboru sejo o primernosti in neprimernosti investicije TEŠ v tistem trenutku. Ko danes govorimo o tej investiciji, nimam lažjega dela kot to, da vzamem tisto razpravo in pa sklepe, ki sem jih predlagal, v roke, in da povem, da sem bil eden tistih, ki je pravočasno na to problematiko opozoril. Tudi pri tej točki je cela vrsta problemov, ki jih s tem rešujemo, in mislim, da je prav, da spregovorimo v parlamentu, kajti za to smo plačani, da sedimo tukaj in da parlamentiramo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Nisem čisto prepričan, ali vem, o čem zdaj govorimo. Vprašanje je pravzaprav bilo o tem, kaj bo Vlada naredila, kaj bo predsednica Vlade naredila za to, da bo zagotovila sredstva za prevoz dijakov in študentov. Predsednica Vlade je zelo jasno povedala, da bo to naredila danes, jutri, in to je tudi storila. To, kar je obljubila, je povedala. Povedala je, da bo to storila do meseca junija. Povedala je tudi rok, v katerem bodo zagotovili sredstva tudi za naprej. Ampak ker je predsednica Vlade povedala, kaj bo naredila Vlada, je zdaj vprašanje, da ni vzela iz pravega naslova, da ni prav storila, ker so vzeli iz neke postavke, ki vam ni všeč. Da bi morali ta sredstva zagotoviti – od kod neki? Če je bilo po zakonu vse tisto, kar mora biti storjeno, storjeno, ne vem, zakaj je bilo vprašanje; saj je bil zakon, ki ga je treba izpolniti. Zato se mi zdi govoriti o TEŠ, o tem, kaj je kdo kot minister delal, kaj je naredil kdajkoli drugače ... Jaz osebno ne bom podprl, da se tukaj odpre javna razprava zato, ker smatram, da Vlada mora narediti vse tisto, kar mora narediti, in da gre ponovno za to, da govorimo o tem, da Vlada ni nič naredila za mlade, pa je vendarle naredila vse tisto, kar je lahko naredila in kar je tudi proračun lahko zagotavljal. Če pa bi želeli govoriti o položaju mladih, potem odprimo razpravo o položaju mladih, kaj bomo zanje naredili. Odprimo to razpravo tam, kjer resnično lahko predlagamo in potem tudi predlagamo neke ustrezne sklepe.

Jaz seveda tega predloga ne bom podprl.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Kolegice in kolegi!

Z veseljem bom podprla predlog poslanske kolegice Jasmine Opec. To, kar pa delate Socialni demokrati, je pa skregano z vsako socialno logiko. Vlada je bila dolžna na podlagi zakona z rebalansom proračuna zagotoviti zadostna sredstva do konca leta 2014, in vsako sprenevedanje danes v tej dvorani, da je Vlada in predsednica Vlade

naredila vse, da se ta sredstva zagotovijo – ni res. To je zavajanje javnosti in je v nasprotju s tistim, kar je ta vlada in predsednica Vlade govorila v tem parlamentu. Zagotavljala je, da je realno načrtovan proračun, da so prihodki načrtovani realno, da so izdatki načrtovani realno, čeprav smo v Slovenski demokratični stranki in opoziciji opozarjali, da rebalans proračuna ne zagotavlja kvalitetne izpolnitve zakonskih dolžnosti. In danes govoriti o tem, da bi bilo treba opraviti razpravo o mladih – ja, bilo bi jo treba opraviti že včeraj, ne danes in ne jutri. In to je vsa resnica. In ko poslušamo vsak dan, da so prazna skladišča Rdečega križa, da imamo lačne ljudi, bi vas moralo zaskrbeti, na drugi strani pa ti, ki potrebujejo to subvencijo, dijaki in študenti, običajno prihajajo iz družin, kjer so starši brezposelni in ne morejo zagotavljati niti osnovnih življenjskih potrebščin. Žalostno je, da ne podpirate razprave v Državnem zboru. Tukaj je mesto, da se ta razprava opravi, in tukaj je mesto, da zagotovimo zadostna finančna sredstva. Gospa Potrata ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospa Sonja Ramšak, moram vas opozoriti, da institut obrazložitve glasu ni namenjen polemikam, in prosim, da to upoštevate tudi v nadaljevanju vsi ostali, tako da je v tem primeru šlo za kršitev poslovnika.

Postopkovno, gospa Sonja Ramšak. In tudi postopkovno je namenjeno temu, da obrazložite, kaj je namen vašega predloga. Izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Bom, spoštovani predsednik. Jaz mislim, da ste vi tukaj, da vodite sejo in da opozorite poslanke in poslance, ki motijo delo poslank in poslancev, ki razpravljajo. Jaz sprejemam vašo kritiko. Na koncu sem zlorabila poslovnik, ampak vsa moja predhodna razprava pa je bila v skladu s poslovníkom.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo obrazložiti glas? Še gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo.

Na koncu bom povedal in obrazložil svoj glas. Bi pa vseeno, in ne bi rad podučeval, kolegice in kolege povprašal, kaj pa nam prinese ena razprava, ki jo bomo speljali v tem državnem zboru na koncu zaključka predčasnega mandata, ki se bo končal za mogoče mesec in pol. Veste, to je politika, to je všečnost, to je reklama vsakega ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Jurša, moram tudi vas opozoriti, da ne smete polemizirati, ampak morate povedati, zakaj boste glasovali za ali proti.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Ja. Še moram povedati, da izkoristimo priložnost in možnost, da govorimo o Rdečem križu, Karitasu. Svoj čas smo govorili o tem, kako so naši otroci lačni, v teh razpravah pa seveda ne vidim nobene koristi, ker nobenega zaključka in sklepa ne bomo sprejeli.

Vsako spoštovanje do gospe kolegice, celo iz Pomurja, ampak jaz ne bom glasoval za to, da opravimo razpravo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: V redu. Hvala.

Želi še kdo obrazložiti glas? Ugotavljam, da ne, zato prehajamo na odločanje o sklepu.

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 29, proti 36.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 36.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 2, v skladu s predlogom poslanke Ljudmile Novak bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednice Vlade, ki opravlja tekoče posle, mag. Alenke Bratušek, na poslansko vprašanje Ljudmile Novak v zvezi z imenovanjem člana Evropske komisije iz Republike Slovenije.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije, gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi!

Predsednica avstrijskega parlamenta, članica avstrijske socialistične stranke, Barbara Prammer, je na tiskovni konferenci izjavila, da če bo zmagala avstrijska SPÖ, mora predlagati kandidata za komisarja iz njene stranke. In nisem slišala, da bi jo kdo ob tem zavrnil, da je to nedemokratično, da se nekdo poteguje za komisarsko mesto ali karkoli. To je tudi v skladu z Lizbonsko pogodbo, in vemo, da bo prihodnji predsednik Evropske komisije pripadal tisti politični skupini, ki bo dobila največ glasov na evropskih volitvah. V tem duhu sta tudi stranki Nova Slovenija in Slovenska ljudska stranka predlagali, da bi mesto kandidata za komisarja pripadalo stranki oziroma listi, ki bi zmagala na evropskih volitvah. V tem trenutku ne vemo, katera lista bo to, in čeprav ima Nova Slovenija skupaj s Slovensko ljudsko stranko dobre možnosti, da zmaga na teh volitvah, ne vemo, kajti volitve so najboljše anketa. In bilo bi fer, bilo bi kredibilno, bilo bi legitimno, če bi se tega demokratičnega postopka držali tudi v Sloveniji.

Z odgovorom predsednice Vlade zagotovo nisem mogla biti zadovoljna. Niti ni odgovorila o svojem morebitnem predlogu, da bo predlagala tudi sebe za to funkcijo. Poleg tega vemo, da Vlada opravlja tekoče posle in ni najbolj kredibilna, da bi predlagala kandidata iz svojih vrst, še posebej ne iz Pozitivne Slovenije, ki je poskrbela za razpad Vlade in vladno krizo. Zato predlagam, da se opravi ta razprava o odgovoru predsednice Vlade, čeprav ta razprava

poteka tudi v odboru za evropske zadeve, in mislim, da bi bila taka odločitev, tak sklep, kot smo ga mi predlagali, najboljši, najbolj kredibilen in najbolj legitim za Slovenijo. Zato predlagam to razpravo.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslanev, za je glasovalo 27, proti 38.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 38.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 3, v skladu s predlogom poslanke Romane Tomc bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru predsednice Vlade, ki opravlja tekoče posle, mag. Alenke Bratušek, na poslansko vprašanje Romane Tomc v zvezi z zadolževanjem in izvrševanjem proračuna.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, mag. Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Poslanska kolegica Romana Tomc je premierko spraševala glede obsega zadolžitve v njenem mandatu in tudi posredno o tem, kako iz te zagate ven. Odgovori so bili bolj ali manj valjenje krivde sedanje vlade, ki je Slovenke in Slovence zadolžila za dodatnih 11 milijard evrov, na vse žive druge okoliščine, samo nase in na svojo odgovornost v tem odgovoru ni bilo opozorjeno. Če pogledamo stanje v javnih financah, kako smo se zadolževali zadnjih 6 let – od teh 6 let je to praktično 5 let vladavine leve politične opcije, enkrat na čelu Socialni demokrati, drugič Pozitivna Slovenija –, lahko ugotovimo, da smo se v teh 6 letih zadolžili za približno 60 % bruto domačega proizvoda oziroma za približno 20 milijard evrov. Če bi se zadolžili za teh 20 milijard evrov zato, da bi v celoti prenovili infrastrukturo, skratka, da bi vlagali v nek razvoj, v prihodnost, bi človek to še razumel. Ampak mi smo 20 milijard evrov praktično porabili zato, da smo jih pojedli, da smo vzdrževali sistem, ki je finančno nestabilen, in se bo slej ko prej treba pogledati v ogledalo in soočiti s problemom, kako zmanjševati ta presežni javnofinančni dolg.

V zvezi s tem od premierke nismo slišali nič. Mi potrebujemo, spoštovani, diskusijo o tem, ne nazadnje tudi potrditev zlatega fiskalnega pravila skozi zakon, da bomo začeli prihodnje generacije razdolževati, ne pa dodatno zadolževati. Zadnjič sem poslušal eno poslanko liberalcev, ki je povedala, da če zadolžujete državo za tekoče odhodke, je to kraja mlade generacije. Namreč, če mi danes najemamo posojila in jih porabimo, dolgove pa puščamo v prihodnost, krademo tej mladi generaciji, in to, kar se počne, je kraja prihodnosti mladih, kajti oni bodo morali skrbeti, da se bodo ti dolgovi vračali. In diskusija, kako bomo začeli zmanjševati presežni primanjkljaj – tu smo v

prejšnjih točkah videli, da sploh ne vemo, kako bomo subvencionirali nekatere zakonske obveznosti, kot so dijaški prevozi, do konca leta, ne vemo, kako bomo namenili nujni denar za infrastrukturo po žledu, hkrati pa seveda ne naredimo nič, da bi stabilizirali primanjkljaj in tudi začeli zmanjševati javni dolg v tej državi. Mislim, da je iz odgovornosti do socialne države v prihodnje – kajti socialna država je zelo povezana s tem, ali bomo znali obvladovati javne finance –, iz dolžnosti, da poskrbimo za perspektivnost mladih, treba najti pot iz nadaljnega zadolževanja in povečevanja javnega dolga v obratni smeri, in sicer da ustvarjamo presežek in da znižujemo javni dolg.

Zato bomo to diskusijo podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Vprašanje predsednice Vlade je bilo o zadolževanju, in ker sem poslušal, je predsednica Vlade povedala približno takole: 3 milijarde za banke, 7 milijard za anuitete in kredite in milijardo in še nekaj, milijardo za tisto, kar bo ostalo. To je bil odgovor predsednice Vlade. Mi Socialni demokrati pa zato smatramo, da je predsednica Vlade odgovorila na vprašanje, ki je bilo postavljeno, in javna razprava ali razprava o tem vprašanju ne more odgovoriti na prav nobeno vprašanje. Seveda pa mi vedno znova govorimo o žledu, o kartah, o čemer smo pri prejšnji točki govorili. Skratka, širimo in izkoriščamo to pozornico, torej to, da lahko govorimo tukaj, kar imamo seveda pravico, ampak o tem, kar je predsednica Vlade povedala, zato, da govorimo zaradi svojih političnih namenov, in to ni dobro. Zato še enkrat predlagam: govorimo o točki, ki je ta trenutek točka dnevnega reda, odgovorimo na tisto, kar je prav, ker sicer bomo govorili o tem, kaj je kdo naredil leta 2004, pa 2005, pa 2006, pa 2007, pa 2008 vseskozi. Vseskozi smo delali to, da smo danes tukaj, in seveda lahko potem odgovorimo, da je nekdo pred enim letom zagotavljal popolnoma drugačen razrez in popolnoma drugačen poseg v javne in druge finance, kar pa spet ni točka dnevnega reda. Zato še enkrat, govorimo o točki.

Socialni demokrati ne bomo podprli tega sklepa, in predlagam, da resnično poskušamo racionalno govoriti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo? Obrazložitev glasu še v lastnem imenu, mag. Vizjak. Gospod Pukšič? Torej, sprašujem, če želi kdo še v imenu poslanske skupine obrazložiti glas. Še gospod Franc Pukšič v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Lep pozdrav še enkrat!

V Slovenski ljudski stranki bomo predlog za razpravo o odgovoru predsednice Vlade podpri, glede na postavljeno vprašanje Romane Tomc. Še toliko bolj, ker jutri prihaja s predlogom spremembe ZIPro, kjer seveda predlaga ponovno, dodatno zadolževanje. Predsednica Vlade je včeraj zelo okvirno povedala, kar seveda vemo vsi, kako se je porabilo teh 11 in nekaj milijard evrov, dejstvo pa je, da pri vsakem navadnem bančnem kreditu, ko ga najameš, dobiš zraven tudi načrt odplačevanja ali razdolževanja. Prav bi bilo, da bi v odgovoru predsednica Vlade povedala, na kakšen način vidi, ker je predsednica Vlade, ker je tista, ki je v zadnjem letu peljala politiko tako, da smo se zadolževali, dvigovali davke in ugašali podjetja, malo gospodarstvo in kmetijstvo, kako in na kakšen način bomo to vračali. Stabilizacija javnih financ je očitno bila zanjo neka španska vas oziroma zdi se mi, da se je s figo v žepu spreminjalo ustavo, ker je vezano tudi na sprejetje zakona o stabilizaciji javnih financ. Nič od tega v odgovoru ni bilo rečeno. Mislim, da bi bilo prav, preden odide, da vidimo tudi mogoče na grafih, ki jih rada včasih prikaže, na kakšen način bomo izplavali iz tega in v koliko letih, kako je imela to zamišljeno, in s kakšnimi orodji. To priložnost, preden odide, ji je po mojem treba dati. Kolegica Tomc je to predlagala s poslanskim vprašanjem in v Slovenski ljudski stranki bi radi vedeli, kako si je predsednica Vlade to zamislila, saj se iz njenega odgovora tega ni dalo razbrati.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin za obrazložitev glasu v lastnem imenu.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik.

Najprej bom povedal, da bom podprl ta predlog in bom glasoval "za". Zdaj pa naj povem, zakaj. Zaradi tega, ker menim, da je samorefleksija Slovincem še kako potrebna. Glejte, mi smo se dejansko znašli v globoki krizi. Vsi po svetu, pa tudi domači nas že opozarjajo. Dajmo se pogledati v ogledalo in si priznamo, kje smo. Z zadolževanjem in z dvigom davkov ne bo mogoče v bodoče shajati in zagotavljati vsaj minimalne blaginje gospodarstvu. Bom povedal svojo izkušnjo. Veste, ljudje imamo različne izkušnje. Jaz sem podjetje imel skoraj 20 let. Ko sem leta 2010, namesto da bi izvedel strukturne reforme v podjetju, kar bi država morala narediti, šel po kredit, sem bankrotiral. Enako je z državo, popolnoma enako, samo daljši odzivni čas je in hujše posledice, hujše posledice. 2 milijona prebivalcev trpi oziroma 90 % le-teh. In zakaj je še treba? Ker ko predsednica Vlade pove, da smo strašno uspešni, ker si sposojamo po 3,5- namesto po 6- odstotni obrestni meri, bi nekdo moral dvigniti glas in reči naslednje: "Vsako zadolževanje za porabo je katastrofa, po katerikoli obrestni meri!" Zato je potrebna splošna javna razprava, zaradi

samorefleksije. O tem piše zadnji veleposlanik v pokoju Bojan Grobovšek v knjigi Zakaj Slovenija ni Švica? ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo obrazložiti glas? (Ne želi.)

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 62 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 36.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 36.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 4, v skladu s predlogom poslanca Janeza Ribiča bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, Sama Omerzela, na poslansko vprašanje Janeza Ribiča v zvezi z ustavitvijo investicij s strani Ministrstva za infrastrukturo in prostor.

Lahko odločimo? Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke, gospod Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora. Spoštovani gospe poslanke in gospodje poslanci!

Sedaj, ko smo poslušali te razprave, skorajda ne upaš nekako na glas povedati, da bi si želeli, da bi se razprava o nečem v Državnem zboru tudi izvedla. Poslanska vprašanja, mislim da, dajemo zato, ker želimo opozoriti na neke probleme, ker nas pač skrbi, ker smo odgovorni. Zato moje poslansko vprašanje niti malo ni bilo politično. V času gradnje avtocest smo nekako zanemarili in pozabili na magistralne in regionalne ceste, pozabili na njihove obnove, na njihovo modernizacijo. In sedaj, v zadnjem času je bilo podpisanih nekaj pogodb, tripartitnih pogodb med občinami, med družbo za državne ceste in ministrstvom, izvajalci, do gradenj pa ni prišlo. To so nekam prestavila. In če so neke pogodbe podpisane, so potem tudi neke kazni za to. In me seveda zanima, zakaj do tega ne pride.

Veliko denarja smo na nek način oziroma smo se zadolžili kot država, da smo sanirali neke banke, katere so neki prevaranti izčrpali, namesto da bi ta sredstva vlagali v infrastrukturo, saj bi s tem tudi pomagali gospodarstvu. Ampak mi smo se odločali narobe. Meni se zdi, da je to tema, ki niti levih niti desnih ne bi smela zanimati, ampak bi nas moglo zanimati, kako sedaj dobiti ta sredstva skupaj, da bi se tudi te investicije, ki so nekako v teku ali pa so pogodbe podpisane, pričele in izvajale. Zato mislim, da bi nas vse skupaj moralo skrbeti, saj bomo na drugi strani morali zopet iz proračuna pokrivati neke stvari, za katere so pač pogodbe podpisane. Zato bi si želeli, da bi se na koncu našega delovanja tudi vsi odločili in bi takšno razpravo opravili. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 62 poslank in poslancev, za je glasovalo 29, proti 31.

(Za je glasovalo 29.) (Proti 31.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 5, v skladu s predlogom poslanca Tomaža Lisca bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, Sama Omerzela, na poslansko vprašanje Tomaža Lisca v zvezi s sanacijo premostitvenih objektov na državnih cestah.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, predsednik, za besedo.

Morda pa vas nagovorim, da vsaj eden izmed prisotnih da svoj glas podobni problematiki, kot jo je prej izpostavil kolega Ribič. Sam osebno sem ministra Omerzela že januarja vprašal, kako je s finančnim in časovnim vidikom sanacije premostitvenih objektov, ki so v izredno kritičnem stanju. Takrat je bilo rečeno, da bo v roku 3 mesecev poiskal 30 do 40 milijonov potrebnih sredstev in bo skupaj z ustreznimi službami tudi pripravil vse akcijske načrte, vse dokumente, da bi se potem lahko v 6 do 9 mesecih mostovi oziroma premostitveni objekti tudi sanirali. V zadnjem tednu pa nas je vse tiste, ki smo aktivni na lokalnih področjih, ki želimo dati gospodarstvu nek nov dodatek, ne pa zapirati cest in delati gospodarske škode, in tudi tiste, ki želimo, da se na teh odsekih ne bi zgodilo kaj, kar bi bilo žalostno za cestno varnostni vidik, presenetila vest, ko je minister Omerzel rekel, da denarja ni. Zakaj apeliram na vas, da opravimo splošno razpravo? V osnutku proračuna za leto 2013 smo poslanci vseh strank na odboru za infrastrukturo in promet predlagali ministru, da najde 50 milijonov evrov, da se začnejo zadeve na cestnem področju Slovenije urejati. Takrat smo bili soglasni, ampak minister Omerzel je naletel na gluha ušesa pri svojih ministrskih kolegih.

Ista zgodba se očitno zdaj dogaja na tem področju sanacije premostitvenih objektov, zato, spoštovani kolegi, apeliram na vas, če znotraj vladnih vrst ni nekega sporazuma oziroma soglasja o tem, kaj sploh početi na področju prometne infrastrukture, prosim, da ponovimo tisto, kar smo storili pri sprejemanju rebalansa proračuna za leto 2014, da se politika v Državnem zboru da skupaj v vrste in da izglasujemo razpravo, napravimo razpravo, za katero pa upam, da bo imela tudi konkretne zaključke k temu, da bo le kakšnega uradnika na kakšnem ministrstvu ali na kakšni direkciji sprovedla k temu, da bo skušal tako poiskati manjkajoča finančna sredstva kot tudi pripraviti

ustrezno dokumentacijo, da se sanacija premostitvenih objektov v Sloveniji lahko začne. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in poslancev, za je glasovalo 23, proti 34.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 34.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 6, v skladu s predlogom poslanca Jožefa Horvata bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroša Čuferja, na poslansko vprašanje Jožefa Horvata v zvezi z odpiranjem novih delovnih mest z ustvarjanjem atraktivnejšega poslovnega okolja za tuje investitorje.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije, gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani kolegi in kolegi!

Poslansko vprašanje sem ministru za finance dr. Urošu Čuferju postavil 17. aprila. Takrat ga ni bilo v dvorani, zato sem odgovor dobil včeraj. Zakaj imam veliko motivacije, da obrazložim glas, zakaj bo Poslanska skupina Nove Slovenije podprla moj predlog, da Državni zbor opravi razpravo o odgovoru ministra za finance dr. Uroša Čuferja? Zato, ker takrat, ko sem postavil poslansko vprašanje, in tudi ko sem včeraj dobival odgovor, je bilo v dvorani 5, morda 6 poslank in poslancev. Zdaj pa je dvorana polna. In je prav, da vsi tukaj prisotni poslanke in poslanci slišite, da sem ministra Čuferja spraševal po njegovih ukrepih, kaj bo naredil, ne glede na to, ali je minister v odhodu ali minister s polnimi pooblastili, da Slovenija ne bo več hermetično zaprta država za tuje investicije. Slovenija je še vedno hermetično zaprta za tuje investicije v primerjavi z ostalimi evropskimi državami, in minister za finance, tisti, ki je skrbnik za javne finance, tisti, ki je skrbnik za blaginjo državljanov in državljanov, bi moral dejansko na tem področju prvi predlagati Vladi in potem Državnemu zboru neke ukrepe.

Jaz sem mu tudi ponudil kar 24 ovir, o katerih je fakulteta ljubljanske univerze – ne bom te fakultete imenoval in delal reklame, ni potrebe – spraševala potencialne investitorje. Na žalost so potencialni investitorji te ovire ocenili kot ključne, z ocenami okrog 3,5 in 4; 5 pomeni najbolj ključno. Tako da bi bilo nujno, da bi minister predlagal kakšne ukrepe, kako Slovenijo vendarle odpreti za tuje investitorje. Ta razprava v Državnem zboru bi gotovo bila tudi dober uvod v nujno sejo Odbora za gospodarstvo, ki smo jo poslanca in poslanki Nove Slovenije predlagali skupaj s kolegico in kolegi Slovenske ljudske stranke. O tem bomo govorili, upam, da čim prej, in upam, da bomo sprejeli tudi za Vlado zavezujoče sklepe.

Kolegice in kolegi, vabim vas, da glasujete za predlog sklepa, ki sem ga predlagal. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 62 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 36.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 36.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 7, v skladu s predlogom poslanca mag. Marka Pogačnika bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroša Čuferja, na poslansko vprašanje mag. Marka Pogačnika v zvezi z davčnim dolgom podjetij.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 57 poslank in poslancev, za je glasovalo 21, proti 34.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 34.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 8, v skladu s predlogom poslanca mag. Andreja Šircija bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroša Čuferja, na poslansko vprašanje mag. Andreja Šircija v zvezi s finančnimi posledicami dokapitalizacije Banke Celje.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 57 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 35.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 35.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 9, v skladu s predlogom poslanca mag. Andreja Šircija bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroša Čuferja, na poslansko vprašanje mag. Andreja Šircija v zvezi s problematiko učinkovitega upravljanja slabih terjatev preko Družbe za upravljanje terjatev bank.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 54 poslank in poslancev, za je glasovalo 19, proti 33.

(Za je glasovalo 19.) (Proti 33.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 10, v skladu s predlogom poslanca Mihaela Prevca bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, Sama Omerzela, na poslansko vprašanje Mihaela Prevca v zvezi s proračunskimi sredstvi za vzdrževanje in obnovo državne cestne infrastrukture.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 56 poslank in poslancev, za je glasovalo 19, proti 34.

(Za je glasovalo 19.) (Proti 34.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 11, v skladu s predlogom poslanca mag. Branka Grimsa bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, Sama Omerzela, na poslansko vprašanje mag. Branka Grimsa v zvezi z delitvijo dobička podjetja Elektro Gorenjska.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, mag. Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo. Vsem lep pozdrav!

Nedavna ujma, žled, je Gorenjsko zelo prizadela, in čeprav smo bili deležni sorazmerno velike mednarodne pomoči, je ta ostala komaj opažena, verjetno zato, ker ni šla v kontekst ustvarjanja vsesplošnega protievropskega vzdušja v Sloveniji. Zdaj gre za odstranitev vseh posledic, ki še vedno nastajajo. Namreč, v gozdovih ostaja okoli 9 milijonov kubikov podrtega drevja, zdaj grozi razširitev različnih škodljivcev, posredna škoda pa še vedno nastaja tudi na infrastrukturi. In čeprav obstaja možnost najetja sorazmerno ugodnih kreditov, gre zdaj tudi za to, da se tistim podjetjem v javni lasti, v večinski javni lasti, ki imajo lastna sredstva, vendarle omogoči, da ustvarjeni dobiček namenijo za obnovo te infrastrukture in da torej kredite vzamejo tisti, ki te možnosti nimajo. V danem primeru konkretno Elektro Gorenjska razpolaga s 6 milijoni evrov dobička, in nedavno tega smo bili opozorjeni, da obstaja velika verjetnost, da bo na julijski skupščini zahteva večinskega lastnika, da naj se nameni večji del za pokrivanje luknje v proračunu, kar je bila tudi uradna napoved.

Minister je sicer včeraj zatrdil, vendar je opozoril, da gre zgolj za njegovo osebno mnenje, da podpira usmeritev, da naj se dobiček v tistih podjetjih, kjer obstaja in kjer je ta možnost realna, nameni za odpravljanje posledic žleda. Kajti s tem se zamuja, z vsakim dnem pa, kot rečeno, nastaja tudi posredna škoda. Gre za obnovo okolja in za obnovo infrastrukture, ki je temelj za nadaljnji razvoj podjetništva v Sloveniji. Iz tega razloga predlagam, da se o tem opravi razprava v Državnem zboru in tudi da Državni zbor podpre jasno stališče, ki je bilo včeraj oblikovano, to se pravi, da naj se podjetjem, ki te možnosti imajo, omogoči, da svoj dobiček namenijo za čim hitrejšo, se pravi takojšnjo obnovo infrastrukture, prizadete v naravni ujmi, v žledu.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in poslancev, za je glasovalo 22, proti 35.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 35.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 12, v skladu s predlogom poslanca Ljuba Žnidarja bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, Sama Omerzela, na poslansko vprašanje Ljuba Žnidarja v zvezi z zmanjšanjem proračunskih sredstev za leti 2014 in 2015.

Lahko odločimo? Obrazložitev glasu, gospod Ljubo Žnidar v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani!

Ministru gospodu Samu Omerzelu sem postavil vprašanje, če se je ob načrtovanju in sprejemanju proračuna za leti 2014 in 2015 sploh zavedal svoje odgovornosti in posledic nestrokovnega, neprimernega planiranja sredstev za njegov resor. V odgovoru je zelo jasno podal, da se tega ni zavedal, kajti na besedo je verjel predsednici Vlade, da bo kasneje nekako že dobil teh nekaj sto milijonov, kolikor jih še dodatno potrebuje, in češ da je minister tako, bi rekel, nekako eminentna oseba, da se lahko zanese, če gre za dogovor in na besedo. Sam osebno menim, da minister s takšnim poslovanjem, kjer je njegov pristop popolnoma nestrokoven, z izjemno slabim načrtovanjem, da se potem v naslednjem letu, po treh mesecih, dejansko ugotovi, da ni sredstev niti za osnovno delovanje – potem je to velik problem. Še posebej je to problem, ker ne gre za zmanjšanje, bi rekel, tistega variabilnega dela nalog, recimo določene nove začete investicije, ki bi jih bilo možno prolongirati na kasnejši čas, ampak gre celo za poseg v fiksne, dejanske naloge resornega ministrstva, tako kot je subvencioniranje dijaških in študentskih vozovnic.

Potem ni vzdrževanja regionalnih in magistralnih cest, ker je bila postavka znižana za 90 %. Jaz bi rekel vsakemu planerju: ker se sredstva znižajo za 90 %, mora biti to zelo jasen rdeči alarm, da tukaj nekaj ni v redu. In potem seveda tudi za delovanje nemotenega železniškega prometa, kjer je bilo rečeno, da bo ob takšnem drastičnem znižanju treba določene železniške proge v Sloveniji ukiniti. To je za resor, za ministra nedopustno. Dejansko je po treh mesecih finančno ministrstvo v razsulu, in o tem je treba opraviti splošno razpravo, da se bodo naloge, ki so nujno potrebne za delovanje celotnega prometa, saj vemo, da je promet zelo pomembno ožilje države, lahko nemoteno odvijale.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in poslancev, za je glasovalo 24, proti 34.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 34.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 13, v skladu s predlogom poslanke Alenke Jeraj bo zbor odločal o

naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za kulturo, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroša Grilca, na poslansko vprašanje Alenke Jeraj v zvezi s kadrovanjem na področju kulture.

Lahko odločimo? Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, gospa Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Lepo pozdravljeni!

Ministra Grilca sem spraševala o tem, ali drži, da Vlada ne bo kadrovala v času, ko odstopa, kajti minister Grilc je objavil javni razpis za direktorja Viba filma. Istočasno, ko je to naredil, pa je v Državni zbor poslal tudi zakon, ki združuje Viba film in filmski center v novo javno agencijo. Zato se sprašujem, ali ne misli resno z novo ureditvijo, torej povežavo Viba filma in filmskega centra, ali pa želi, še preden bo odšel, imenovati direktorja Viba filma in se bo potem s težavami, ker bo treba imenovati novega direktorja tega skupnega organa, ukvarjal nekdo drug.

Seveda bom ta predlog, da opravimo razpravo o odgovoru ministra, podprla.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in poslancev, za je glasovalo 23, proti 35.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 35.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 14, v skladu s predlogom poslanca Jožefa Horvata bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroša Čuferja, na poslansko vprašanje Jožefa Horvata v zvezi z nujnostjo priprave predloga rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2014.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije, gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik. Spoštovani!

Ministra Čuferja, ministra za finance, sem spraševal, kaj razmišlja o morebitnem rebalansu proračuna Republike Slovenije za leto 2014. Kolegice in kolegi, vi se spomnite tiste novembrske noči in jutra, ko je bil sprejet s strani koalicijskih poslank in poslancev proračun za leto 2014. Takrat je šel ta proračun tudi prvič po novi evropski zakonodaji na verifikacijo Evropski komisiji, in proračunski dokumenti so dobili dobre ocene. In gospa Alenka Bratušek je bila vesela. Kakšna je danes situacija pri realizaciji proračuna Republike Slovenije? Ne bom ponavljal, kar smo danes že govorili o ministru Omerzelu. Prišel je pred kamere in povedal: "Državljanke in državljani, zmanjkalo mi je 115 milijonov." Zdaj mu manjka za subvencioniranje dijaških in študentskih prevozov za naslednje šolsko in študijsko leto, od septembra do

decembra, še najmanj 12 milijonov. Kje bo vzel? Veste, da imamo probleme z lastno udeležbo, ko gre za črpanje kohezijskih sredstev. Odbor za zadeve Evropske unije je, kolikor pač lahko v okviru svojih pristojnosti, 25. marca letos zaropotal, če lahko tako rečem, in Vlada je potem naredila proračunske spremembe, da smo lahko vsaj nekaj kohezijskih projektov peljali naprej. Ampak zadeva še zdaleč ni zaključena na področju kohezije.

Smo na tretjini leta, štirje meseci so za nami, in če pogledamo prve štiri mesece proračuna, vidimo naslednje. Odhodkov je bilo za približno 3 milijarde 400 milijonov, kar predstavlja 35 % od letos predvidenih. Sedaj pa pozor – primanjkljaj je po štirih mesecih enormno visok; znaša 722 milijonov ali tri četrtine letos dovoljenega. Se pravi, da imamo po eni tretjini leta tri četrtine dovoljenega primanjkljaja. Ali je to rdeči alarm za ministra za finance ali ni? Zato mislim, da se boste strinjali, da sta bila smiselna moja pripomba in vprašanje ministru Čuferju, ki je v odgovoru sicer začel z varčevanjem, ampak je žal o varčevanju samo govoril. Nobenega konkretnega odgovora ni bilo, zato pričakujem, da boste potrdili moj predlog, da bomo lahko v razpravi v Državnem zboru pogledali, kaj nam je narediti glede rebalansa proračuna za letošnje leto. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in posancev, za je glasovalo 23, proti 35.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 35.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 15, v skladu s predlogom poslanca Zvonka Černača bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za pravosodje, ki opravlja tekoče posle, dr. Senka Pličaniča, na poslansko vprašanje Zvonka Černača v zvezi z neodvisnostjo pravosodja in zaupanjem v pravosodje.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 58 poslank in posancev, za je glasovalo 22, proti 34.

(Za je glasovalo 22.) (Proti 34.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 16, v skladu s predlogom poslanca Jožeta Tanka bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, Sama Omerzela, na poslansko vprašanje Jožeta Tanka v zvezi z vzdrževanjem državnih cest.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in posancev, za je glasovalo 23, proti 34.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 34.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 17, v skladu s predlogom poslanca Danijela Krivca bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroša Čuferja, ter ministra za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, Sama Omerzela, na poslansko vprašanje Danijela Krivca v zvezi z izvajanjem Zakona o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in posancev, za je glasovalo 23, proti 35.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 35.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 18, v skladu s predlogom poslanke Sonje Ramšak bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za infrastrukturo in prostor, ki opravlja tekoče posle, Sama Omerzela, na poslansko vprašanje Sonje Ramšak v zvezi z rekonstrukcijo državne ceste številka 744/2346.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in posancev, za je glasovalo 24, proti 35.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 35.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 19, v skladu s predlogom poslanca Franca Breznika bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroša Čuferja, na poslansko vprašanje Franca Breznika v zvezi z reprogrami posojil.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in posancev, za je glasovalo 23, proti 34.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 34.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 20, v skladu s predlogom poslanke Jasmine Opec bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroša Čuferja, na poslansko vprašanje Jasmine Opec v zvezi z ukrepanjem na področju problematike delavcev migrantov.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 59 poslank in posancev, za je glasovalo 24, proti 32.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 32.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

Pod točko 21, v skladu s predlogom poslanca Danijela Krivca bo zbor odločal o naslednjem predlogu sklepa: Državni zbor bo na naslednji seji opravil razpravo o odgovoru ministra za finance, ki opravlja tekoče posle, dr. Uroša Čuferja, na poslansko vprašanje Danijela Krivca v zvezi z neizplačilom dividend elektrodistribucijskim podjetjem.

Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in poslanev, za je glasovalo 23, proti 35.

(Za je glasovalo 23.) (Proti 35.)

Ugotavljam, da sklep ni sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda. Prekinjam 25. sejo zбора, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri. Hvala in nasvidenje.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 20. MAJA 2014 OB 17.02 IN SE JE NADALJEVALA 21. MAJA 2014 OB 9. URI.)

PRESEDNIK JANKO WEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 25. seje Državnega zбора.

Obveščam sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: mag. Barbara Žgajner, gospa Irena Tavčar, gospa Kristina Valenčič, gospa Janja Napast, gospa Alenka Pavlič, gospa Jasmina Opec do 14. ure, gospod Zvonko Lah, gospod Branko Ficko, gospod Jakob Presečnik in gospod Alojzij Potočnik.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2014 IN 2015 PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Dr. Čufer bo podal dopolnilno obrazložitev predloga zakona.

Gospod minister, imate besedo.

DR. UROŠ ČUFER: Spoštovani gospod predsednik, gospodje in gospe poslanci!

Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije vključuje vrsto določb, ki so nujne za normalno izvrševanje sprejetega proračuna, posega na različna področja in se povezuje z različno materialno zakonodajo. Tekom izvrševanja zakona so se pokazale določene pomanjkljivosti, sprejeti so bili tudi drugi materialni predpisi, za uresničevanje katerih je potrebno spremeniti tudi ZIPRS. Hkrati pa je potrebno v zakon vključiti tudi posamezne določbe, ki bodo omogočile, da se proračun kljub umankanju prihodkov iz naslova davka na nepremičnine lahko izvrši v predvidenem obsegu. Predlog novele zakona tako posega na različna področja, mogoče če navedem najpomembnejše. Določa nov namenski prihodek proračunskega sklada za štipendije, in sicer dajatve od prejemkov, izplačanih zaradi opravljenega začasnega in občasnega dela upokojenecv na podlagi 27.f člena Zakona o urejanju trga dela. Omejuje pravilo za oddajo javnega naročila na način, da bodo neposredni uporabniki lahko izvedli javno naročilo že na podlagi utemeljeno pričakovanih pravic porabe.

V teh primerih gre le za izjeme, z izjemo pri izvedbi tistih projektov, za katere se bodo sredstva zagotavljala iz naslova presežnih pravic porabe po 7. členu ZIPRS za leto 2014 in 2015. Zaostruje pogoje za izdajo soglasja ministra za finance k predplačilom iz proračuna – iz naslova črpanja EU sredstev, in sicer v smeri, da bo moral neposredni proračunski uporabnik proračuna vložiti več navora v pravočasno pripravo zahtevkov za povračilo EU sredstev v državni proračun. Zvišuje obseg možnega zadolževanja nefinančnih družb v pretežni lasti države; spreminja člen, ki določa način priprave kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna, in sicer v tistem delu, ki določa obveznost zmanjšanja števila zaposlenih za 1 % oziroma ki prepoveduje novo zaposlovanje. Določa možnost prerazporeditev pravic porabe iz računa finančnih terjatev in naložb na račun financiranja. In določa, da lahko vlada ali občina kot ustanovitelj posrednega proračunskega uporabnika določi, da se presežki prihodka nad odhodki pri posrednih proračunskih uporabnikih usmerjajo v proračun države oziroma občino, ali da se zmanjšajo transferji posrednemu proračunskemu uporabniku, pri katerem so izkazani presežki.

Ker je sprejem sprememb in dopolnitev Zakona o izvrševanju proračuna za leto 2014 in 2015 nujno potreben za nemoteno izvrševanje sprejetega proračuna država, predlagam, da se predloženi zakon tako v drugi kot v tretji obravnavi sprejme. Hvala.

PRESEDNIK JANKO WEBER: Hvala tudi vam. Predlog zakona je obravnaval tudi Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku odbora gospodu Bojanu Starmanu.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem skupaj!

Odbor za finance in monetarno politiko je na svoji 92. nujni seji, dne 15. maja 2014, kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015; po predlogu, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije. Odboru je prisostvovala Zakonodajno-pravna služba in dala pripombe k 1., 2., 3., 5., 6., 7. in 9. členu. Kvalificirani predlagatelji so vložili naslednje amandmaje: dne 14. maja 2014, Poslanska skupina SDS k 3., 4. in 7. členu; dne 15. maja 2014, Poslanska skupina nepovezanih poslancev – na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe – amandmaje k 1., 3., 5., 6., 7., 8. in 9. členu zakona. Dobili smo tudi mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance. Na seji je sodeloval predstavnik Ministrstva za finance. V razpravi je bilo največ govora o tem, ker spremembe zakona o izvrševanju proračuna naj bi povečale okvire

prožnega zadolževanja v letu 2014 iz 1 milijarde 200 na 2 milijardi evrov in za leto 2015 iz 700 na 1 milijardo evrov. To je odprlo zelo široko razpravo in negodovanje glede tega, ker je večina poslancev smatrala, da je obseg zadolževanja, trenutno zadolževanje in da se prehitro zadolžujemo ter obseg se prehitro povečuje. Naknadno je bil potem vložen amandma, ki je ta predviden predlog zmanjšal za 400 milijonov evrov, se pravi zadolževanje se lahko poveča v letu 2014 za 400 milijonov, se pravi iz 1 milijarde 200 na 1 milijardo 800. Tudi vprašanje je bilo postavljeno in tudi prekinjena seja zaradi tega, zakaj se bo ta denar, ta povečan obseg zadolževanja potreboval. In odgovor je bil, da je predvideno, da se prevzamejo še slabe terjatve iz Banke Celje, da pa v Gorenjski banki v letošnjem letu verjetno do tega še ne bo prišlo, temveč v letu 2015. Ta amandma, ki je bil vsebinski, je bil potem tudi sprejet, tako da je vnesen tudi v predlog, ki je pred vami. Odbor je sprejel tudi amandmaje k 1., 3., 5., 6., 7., 8. in 9. členu; ni pa sprejel amandmajev Poslanske skupine SDS za črtanje 3., 4. in 7. člena zakonskega predloga. Naknadno je glede na sprejete amandmaje na podlagi 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno dopolnjeno besedilo predloga zakona, za katerega predlagamo, da ga sprejme tudi Državni zbor. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi predsedniku za predstavitev poročila. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospod Mirko Brulc bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani vsi prisotni! Socialni demokrati razumemo, da je potrebno v času povečanja politične nestabilnosti in prihajajočih volitev ravnati odgovorno in poskrbeti za normalno delovanje države. Kot dejavnik stabilnosti bomo tudi pri Zakonu o izvrševanju proračuna za leti 2014 in 2015 ravnali odgovorno, a tudi s potrebno previdnostjo. Povod za spremembe Zakona o izvrševanju proračuna je najprej dejstvo, da je treba ustvariti pravno podlago za to, da bo vladi omogočeno, da nadomesti del sredstev, ki jih je povzročila ustavna razveljavitev Zakona o davku na nepremičnine, potem ko je večina političnih sil zavrnila povišanje davka na dodano vrednost kot možen alternativni ukrep. Zakon sicer prinaša vrsto pomembnih, a le tehničnih rešitev. Tako se s predlogom zakona določajo dajatve iz opravljenega začasnega dela upokojencev kot namenski prihodek proračunskega sklada za štipendije. To je potrebno zaradi dejstva, da v področnem zakonu opredelitev namenskosti ne zadostuje in je bodisi Zakon o javnih financah ali ZIPRS mesto za določanje namenskosti prihodkov. Z zakonom se zaostrejuje tudi pogoji za izplačila proračuna, ko gre za črpanje

evropskih sredstev, tako da bo moral neposredni uporabnik proračuna vložiti več napora v pravočasno pripravo zahtevkov za povračilo evropskih sredstev v državni proračun. Na ta način se želi povečati učinkovitost vračanja evropskih sredstev v državni proračun. Nekoliko se spreminja tudi člen, ki določa način priprave kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna, in sicer v tistem delu, ki določa obveznosti zmanjšanja števila zaposlenih za 1 %. V skladu s predlagano določbo ni treba zmanjševati števila tistih zaposlenih pri posrednih uporabnikih proračuna, katerih vir za zagotavljanje plač so evropska sredstva in druga mednarodna sredstva, vključno s sredstvi slovenske udeležbe, ali sredstva od prodaje blaga in storitev na trgu, ali nejavna sredstva za opravljanje javne službe, ali sredstva prejetih donacij. Smo pa v Poslanski skupini SD vložili amandma k 5. členu, ki dela izjeme glede zmanjševanja zaposlenih, ki so zaposleni na podlagi Zakona o odpravljanju naravnih nesreč. Dodatno k temu predlagamo, da se izvamejo iz zahtevanega 1 % znižanja zaposlenih tudi mladi raziskovalci, zdravniki pripravniki in specializanti, zdravstveni delavci pripravniki in zdravstveni sodelavci pripravniki, zaposleni na raziskovalnih projektih ter zaposleni preko javnih del.

S posebno pozornostjo smo spremljali razpravo o novem 73.a členu, ki predvideva, da lahko Vlada Republike Slovenije ali občina kot ustanoviteljica posrednega proračunskega uporabnika ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov določi, da se presežki prihodkov nad odhodki iz preteklih let pri posrednih proračunskih uporabnikih vplačajo v proračun ustanovitelja oziroma da se za ta znesek v tekočem letu zniža transfer neposrednemu proračunskemu uporabniku, ki je presežek izkazal. Na to vprašanje nas je opozorila vrsta javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je bodisi država bodisi občina, in postavilo se je vrsto vprašanj o ustreznosti take rešitve. Ne strinjamo se, da bi dobrim upravljavcem javnih zavodov – ki so dobro gospodarili in ustvarili presežke, ali namensko varčevali za določen namen, da povečajo kakovost javnih storitev – denar preprosto odvzeli. Od vlade smo tudi na Odboru za finance in monetarno politiko terjali določnejšo opredelitev, v katerih primerih je mogoče po teh sredstvih poseči. Ker do boljšega besedila tega člena nismo prišli in ker menimo, da predlagano besedilo omogoča preveliko arbitrarost in diskrecijo Vlade, v katerih primerih lahko poseže po ustvarjenih presežkih, menimo, da je bolje, da se člen črta, kar tudi predlagamo v vložnem amandmaju k temu členu. Ne nazadnje smo pri tem vprašanju tudi na spolkem terenu ustavnopravne skladnosti, zato menimo, da je varneje zaustaviti slabo zapisano določbo, kot pa tvegati neuspeh na Ustavnem sodišču, pa tudi povrnitev sredstev z zamudnimi obrestmi.

V Socialni demokraciji bomo predlog zakona podprli, poslanke in poslance pa

pozivamo k podpori predlaganega amandmaja. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Aljoša Jerič bo predstavil stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

ALJOŠA JERIČ (PS NP): Hvala lepa. Lep pozdrav, spoštovani!

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije je v bistvu tehnični zakon in omogoča nemoteno izvrševanje sprejetih proračunov. Tako je tudi v tem primeru. Najpomembnejši elementi predloga zakona so tako, prvič, zaostrovanje pogojev za izplačila iz proračuna iz naslova črpanja EU sredstev. Tako bo neposredni uporabnik moral vložiti več napora v pravočasno pripravo zahtevkov za povračilo EU sredstev v državni proračun, kar je pomembno za izboljšanje učinkovitosti vračanja EU sredstev v državni proračun. Drugič, povečanje obsega možnega zadolževanja nefinančnih družb. Za letošnje leto je dodatno predvideno izvajanje nalog po Zakonu o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, tu mislimo predvsem na predvideno državno pomoč za Abanko in Banko Celje. Tretjič, določa se namenski prihodek proračunskega sklada za štipendije iz dajatev od prejemkov, izplačanih zaradi opravljanja začasnega in občasnega dela upokojujencev. Namenskost je sicer že opredeljena v področnem zakonu, a izkazalo se je, da to ne zadostuje, saj mora biti namenski prihodek urejen ali znotraj zakona, ki ureja javne finance, ali pa znotraj letnega zakona, ki ureja izvrševanje proračuna za posamezno leto. Četrto, manj strogo je določeno pravilo za oddajo javnega naročila za izvedbo projektov iz zagotavljenih presežkov pravic porabe. Petič, spreminja se člen, ki določa obvezo manjšanja kadrovskega načrta zaposlenih za 1 %. V skladu s predlagano določbo in vložnim amandmajem, ki ga bomo tudi podprli, pa ni potrebno zmanjševati števila zaposlenih, ki sredstva za financiranje plač pridobijo iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu, iz nejavnih sredstev za opravljanje javne službe, iz sredstev prejetih donacij, iz sredstev EU ali drugih mednarodnih virov, vključno s sredstvi sofinanciranja iz državnega proračuna; iz sredstev Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije za zdravnike pripravnike in specializante, zdravstvene delavce pripravnike ter zdravstvene sodelavce pripravnike, iz sredstev iz sistema javnih del, sredstev raziskovalnih projektov, sredstev za zaposlene na podlagi Zakona o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 ne glede na vir, iz katerega bi se financirale njihove plače. Šestič, omogoča se prerazporejanje pravic porabe iz računa finančnih terjatev in naložb – to je B bilanca – v račun financiranja, v C bilanco. Sedmič, predvideno je bilo določilo, da se ustanovitev proračunskega uporabnika omogoči, da lahko

presežke nad odhodki pri posrednih proračunskih uporabnikih usmerijo v proračun države oziroma občin, ali pa za enak znesek posrednemu proračunskemu uporabniku zmanjša transferje. Zadnje določilo je dvignilo kar nekaj prahu. Mnogi so začeli razpravljati v smeri, da se bodo tistim, ki so varčevali, namensko zbirali denar, ta denar sedaj odvzelo, češ nekdo, država oziroma minister bo prišel in pobral prihranke; posredni proračunski uporabniki pa bodo za svoje racionalno ravnanje kaznovani, privarčevanega denarja pa ne bodo mogli uporabiti za namen, kot so načrtovali. Odveč je govoriti, da temu ni tako. Sama določba ni imela takega kaznovalnega namena. V želji, da bi se zapisala dodatna varovala v iskanju primerne zapisa in potrebnega soglasja, smo se v Poslanski skupini nepovezanih poslancev odločili, da podpremo amandma, ki črta omenjeno določbo. Poslanska skupina nepovezanih poslancev bo Predlog zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 podprla. Menimo, da je za nemoteno izvrševanje proračuna z vsemi naštetimi rešitvami, ki jih predlaga, nujno potreben. Podprla bo tudi dopolnitev 5. člena in črtanje 7. člena predloga zakona. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Marko Pavlišič bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod minister s sodelavkama. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi! Predlagani zakon prinaša dve ključni spremembi. Prva je povezana z novim zadolževanjem, druga pa z iskanjem skritih rezerv, ki jih posamezni proračunski uporabniki hranijo za le njim znan namen. Za Državljsko listo je najzanimivejši del, v katerem se povečuje možni obseg zadolževanja DUTB oziroma tako imenovane in danes že skoraj zloglasne slabe banke. Lahkotnost, s katero vlada predlaga, da zadolžimo državljane za dodatnih 800 milijonov evrov brez kakršnekoli resne obrazložitve, je neverjetna. V Državljski listi ne bomo bianko potrjevali dodatnih zadolžitvev. Če želi vlada izvesti dodatno zadolževanje, v Državljski listi pričakujemo resno analizo, verodostojne razloge in podatke o tem, zakaj je bilo potrebno; ne pa da se dogaja, kot se je v tem primeru, da na pristojnih odborih licitiramo, koliko stotin milijonov bomo potrdili. Z milijoni in milijardami v tej hiši zadnje čase več ne upravljamo, temveč dobesedno barantamo. Ko vlada vidi, da ni podpore za dve milijardi, je pripravljena vzeti tudi eno in pol, čeprav se dejstva v tem času niso spremenila niti za odtene. Takšno delovanje je neresno in nespoštljivo do državljanov. Nekateri izgubljajo moralni kompas in Državljska lista pri tem ne bo sodelovala. Ne bomo potrjevali zadolževanje na slepo.

Spoštovana vlada, pridite s podatki, z dejstvi in zelo dobro obrazložite, zakaj bom svoja dva otroka dodatno zadolžil za reševanje bank; in morda boste takrat lahko računali na naš glas. Poleg tega bi želel spomniti, da smo državljani obljubili javno preiskavo v zvezi z reševanjem bank na način, kot je bilo to izvedeno na Islandiji; pa tudi od tega ni bilo nič. Državljska lista je pripravila nov zakon – Zakon o dostopu do informacij javnega značaja, ki bo omogočil vsaj delno razjasnitev tega, kar se je dogajalo v naših bankah, in pokazal, kaj je še skritega po predalih; a je na žalost zastal v kolesih birokratskih postopkovnih ovir. Že več kot mesec dni se namreč čaka na mnenje Evropske centralne banke, zato se danes s tega mesta obračam na vas, spoštovani predsednik Državnega zbora, da pri tej instituciji urgirate in omogočite čim prejšnjo odločanje o tem zakonu, da bodo maske končno padle. V Državljski listi ne želimo špekulirati, pa vseeno se nam poraja sum, da marsikomu na visokih položajih v politiki naš zakon hudo smrdi in da bodo naredili marsikaj, da do njegovega sprejetja ne bi prišlo. Sprašujem vse nas, ali imamo kaj za skrivati; in če nimamo, mi prosim povejte, zakaj državljani ne zaslužijo pravice vedeti, komu so rešili kožo.

Druga točka pa je povezana z nesprejetjem zadnjega dviga DDV, kar smo dosegli v Državljski listi. Kot vir za nadomestilo izpada tega prihodka je vlada predlagala tudi selektiven pregled odvečnih sredstev posameznih proračunskih porabnikov. Poudarjam – odvečnih; tu nikakor ne gre za pobiranje denarja iz šolskih skladov, namenskih sredstev, zbranih v domovih za upokojece, in podobno. Določba se seveda lahko razume tudi kot kaznovanje tistih, ki poslujejo dobro in racionalno, ter stimuliranje zapravljivcev. Vendar so take pavšalne ocene predvsem odsev politikantov, ki jih resno delo ne zanima. V Sloveniji smo linearne varčevalne ukrepe že izčrpali. Za naslednji korak konsolidiranja javnih financ je potreben selektiven pristop, kjer se gre od postavke do postavke, od uporabnika do uporabnika in se pogleda, kaj je potrebno in kaj ni. Potrebno je resno delo in resen pristop. Pristop, ki pa nekaterim ministrom ne diši, zato ni nobeno presenečenje, da temu ukrepu nasprotujejo ne le organizacije, ki se bojijo, da bodo lahko privarčevala namenska sredstva, ampak tudi posamezna ministrstva, ki jih vodijo socialni demokrati oziroma socialisti, kot se jim reče v okviru evropskih volitev. Njihov koncept je jasen. Bolje pobrati državljani skozi višje davke, kot pa selektivno pristopiti k uporabi odvečnih nenamenskih sredstev za nujne potrebe proračuna. Obramba lastnih bogatih vrtičkov torej. Nasprotovanje kar treh vladnih resorjev v predlogu zakona že jasno kaže, da so mostovi zaupanja znotraj vlade porušeni, da smo se po odmrznitvi s korupcijo obremenjenega posameznika v Državnem zboru soočili z novim razmerjem sil, ki se mu mora

prilagoditi tudi vlada ter za svoje ukrepe, sploh če so nujni, poiskati širše soglasje.

Verjamem, da bomo v Državnem zboru vsi skupaj potrdili nujno potrebne ukrepe. Žal pa pri tem zakonu vlada tega soglasja ni dobila, zato nam v Državljski listi ne preostane drugega, kot da zapakiramo ta zakon, ga vložimo v kuverto in vrnemo na vlado.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala, gospod Pavlišič.

Preden dam besedo naslednjim, ki bodo predstavljali stališča poslanskih skupin, sem dolžan dati pojasnilo, čeprav v stališču poslanske skupine ni najbolj primerno, da se širi razprava.

Glede postopka pri zakonu, ki ste ga omenjali in ga obravnava Evropska centralna banka, Državni zbor je nemudoma poslal ta zakon v preučitev Evropski centralni banki in takoj, ko to mnenje pridobimo, se bo postopek v Državnem zboru nadaljeval. Toliko samo v pojasnilo.

Nadaljujemo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Gospod Franc Bogovič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Lep dober dan, spoštovani predsednik, kolegice, kolegi, spoštovana državna sekretarka!

Naj vam takoj povem, da jaz nimam paketa za vas, kot ga je imel kolega iz Državljske liste. Bom pa predstavil stališče, ki ga imamo v Slovenski ljudski stranki glede Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna za leti 2014 in 2015. Govorimo o zelo resnem zakonu v zelo kočljivem času. To je vidno tudi iz stališč poslanskih skupin in kljub temu, da se približuje volilni čas, bi pričakoval od vlade, pa tudi od tistih, ki še sestavljate koalicijo, čeprav ni čisto več jasno kdo, da se resno in odgovorno lotimo priprave tega zakona, pa tudi obravnave ter sprejema. Iz tega zakona, ki smo ga dobili poslanke in poslanci na mizo, veje enostavno duh vlade, ki je pač to dobro leto svojega kratkega mandata oddelala. Gre za zakon, ki v mnogih elementih zopet meji na ustavno spornost na eni strani, in da gre na drugi strani za več kot očitno neusklajen zakon, ki ni usklajen v koaliciji, kaj šele, da bi kdo iz opozicije pri pripravi tega zakona lahko dal tudi kakšno pripombo; zato so tudi stališča takšna, kakršna so. Prvo, povsem nesprejemljivo je to, da se s takšno lahkoto zopet za 1,1 milijardo, za tisoč 100 milijonov daje dodatnih pravic, možnosti zadolževanja Družbi za upravljanje s slabimi terjatvami. Mi, Slovenke in Slovenci bi morali danes več vedeti, kaj se v tej družbi dogaja. Sam sem trdno prepričan, da je tudi ta cel politični cirkus, ki eskalira na koncu v razpadu koalicije, povzročen ravno zato, ker imajo mnogi velik interes, da ne ve niti politika niti državljani, kaj se pravzaprav dogaja s silnimi stotinami milijonov, za katere so posamezniki

odgovorni in so danes nosilci pomembnih, tudi političnih funkcij ali pa sicer pomembni gospodarstveniki, ki delujejo v spregi s politiko. Prvič, za nas kot poslance je povsem nesprejemljivo, da dajemo takšne bianko menice tej družbi, ki nam niti kvalitetno ne poroča o tem, kaj počne; in po mojem globokem prepričanju povsem napačno vodi to politiko. Drugo, kar je povsem nesprejemljivo in je zopet v maniri te vlade, namesto da bi se iskale rešitve, kako pospešiti črpanje evropskih sredstev, kako biti vlada kot partner s tistimi, ki se trudijo na projektih, postavljate vedno znova in znova neke palice v kolesje tega zahtevnega sistema. Sam vem, kako je bilo, ko sem bil na ministrstvu, ko je bilo potrebno z Ministrstva za finance poenostaviti postopke za to, da smo lahko prišli do tistih tako imenovanih overcommitment, to se pravi do dodatnih pravic porabe, da se dejansko danes govori o projektih, ki se lahko črpajo. Projektov je dovolj, danes pa niti ne zagotavljate v strateških dokumentih za naslednjo perspektivo dovolj sredstev, da bi se ti projekti izvedli, v teh postopkih pa sami sebi kompliciramo črpanje evropskih sredstev. Povsem nesprejemljivo. Tretja zadeva, ki je v tem zakonu prav tako nesprejemljiva in je pravzaprav odraz politike, ki veje iz te vlade, je to, kar je zamišljeno v tem zakonu o izvrševanju proračuna, da bi župani ali ministri z levo roko lahko jemali prihranke tistim, ki delajo. Tistim, ki ustvarjajo; tistim, ki varčujejo; tistim, ki zbirajo donatorska sredstva in na takšen način tudi blažijo težko situacijo v javnem sektorju. Sam imam kar precej izkušenj iz trinajstletnega obdobja županovanja iz ene večjih občin, kjer smo imeli osem osnovnih šol, celo vrsto kulturnih zavodov. Med zavodi, med direktorji je ogromna razlika v tem, kako gospodarijo z istimi sredstvi. In tako se s takšnim principom, kot je sedaj uveljavljen, enostavno kaznuje tiste, ki so gospodarji; tiste, ki delajo. Zelo dobra je obrazložitev, da je to zaradi padca nepremičninskega davka, ki ga je zaustavilo Ustavno sodišče. Se pravi, ker pač tistim gospodarjem, tistim, ki so delali v preteklosti, nismo mogli pobrati davkov preko nepremičninskega zakona oziroma smo ga želeli na nezakonit način, bomo pa tukaj s tako rokohitrsko potezo pa tistim, ki v javnem sektorju delajo, pobrali sredstva, ki so prihranjena. To naj omenim samo dva primera dveh direktorjev, ki sta me osebno klicala in dovolila, da jih izpostavim. Galerija Božidar Jakac v Kostanjevici in Zdravstveni dom Ljutomer. Dva tipična gospodarja v javnih zavodih ... / znak za konec razprave/ ... enostavno izigrana. Njuno stališče je, da tistega, ki je pripravil takšen zakon, bi bilo treba enostavno kaznovati, kajti do, da ukinjamo gospodarjenje v javnem sektorju na takšen način, je enostavno nesprejemljivo. Več pa kasneje.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Marija Plevčak bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Vsi vemo, da je situacija v državi takšna, da je potrebno razporediti proračunska sredstva tudi zaradi odločitve Ustavnega sodišča. Tukaj mislim predvsem na izpad nepremičninskega davka. Tako je vlada prišla s predlogom novele Zakona o izvrševanju proračuna, ki vključuje kar nekaj ukrepov glede spremenjene razporeditve javnih financ. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev smo se osredotočili predvsem na višino sredstev za državna poročstva, kar se je na seji delovnega telesa saniralo z nižjim zneskom. Naslednje, kar nam je padlo v oči, je zniževanje kadra v javnem sektorju. V Poslanski skupini DeSUS tako soglašamo, da se v kadrovskem načrtu dodatno izvzame tisti del sredstev, s katerimi se preko zdravstvene blagajne krijejo dohodki zdravnikov pripravnikov, specializantov, zdravstvenega osebja kot pripravnikov in tako dalje; ter zaposleni zaradi naravnih nesreč oziroma tako imenovanih interventnih zadev. Gre za javna dela, ki so namenjena odpravljanju posledic žledoloma. Tako bomo podprli predlagani amandma Poslanske skupine Socialnih demokratov. Naslednje, na kar smo bili zelo pozorni, je določba 7. člena, ki ureja razdelitev presežka pri posrednih proračunskih uporabnikih, med katere se uvrščajo tudi domovi za starejše občane. Za slednje in na sploh za vse proračunske uporabnike v Poslanski skupini Demokratične stranke menimo, da je ta določba neprimerna, nestimulativna in skrajno grozljiva vsem tistim institucijam, ki so naravnani k varčnosti, ekonomičnosti in ustvarjanju pozitivnih rezultatov.

V Poslanski skupini DeSUS z gotovostjo trdimo, da so reakcije nekaterih pristojnih utemeljene in upravičene. Zato tudi razumemo bojazen, ki so jo izrazili Skupnost socialnih zavodov Slovenije, Zveza društev upokojencev Slovenije, Univerzitetni rehabilitacijski inštitut Soča in še bi lahko naštevali, da ta člen pomembno vpliva na poslovanje omenjenih uporabnikov. Iz tega pozitivnega dela finančnih sredstev namreč institucije vlagajo v razvoj, infrastrukturo, znanje, kvaliteto storitev in podobno, vse z namenom ohranjanja in izboljšanja svojih storitev. Smo predstavniki Demokratične stranke upokojencev in namen tega člena, kot ga razumemo v naši poslanski skupini, je zapolnjevanje proračuna na račun izpada davka na nepremičnine v višini ca 200 milijonov evrov. V poslanski skupini se zavedamo in opozarjamo, da je treba to luknjo nekako zakriti. In ta vladni predlog pač to ponuja. Seveda pa v Poslanski skupini DeSUS nasprotujemo, da je ta predlog posegel v tisti del institucij, ki skrbijo za starejšo populacijo, katerih

večina ne razpolaga niti s povprečnimi, še toliko manj pa z nadpovprečnimi pokojninami. Lahko se sliši, da je tako pripravljeno vladno določilo neprimerno naravnano in skrajno oduševsko, vendar se moramo zamisliti, da je treba pogledati obe strani, tako prihodkovno kot tudi odhodkovno stran proračuna. In dejstvo je, da znaša celota vseh presežkov posrednih proračunskih uporabnikov več kot 200 milijonov evrov. Zato se tudi sprašujemo, od kje ti presežki glede na družbeno in gospodarsko krizo. Tudi na področju zdravstva, torej na primer pri lekarnah in zdravstvenih domovih naj bi ta presežek finančnih sredstev prešel v proračun občin oziroma lokalnih skupnosti; za kar pa v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev odločno zavračamo, ker smo zagovorniki, da se namenskih sredstev ne more kar tako prenašati za druge namene.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev bomo prisluhnili odvijajoči se razpravi, glasovali pa bomo vsak po svoji vesti.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Najlepša hvala, gospod predsednik. Vsem skupaj želim dober dan!

Stališče Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov v zvezi z obravnavano novelo Zakona o izvrševanju proračuna najbrž že poznate. To pa zato, ker naših stališč, naših načel ne spreminjamo v odvisnosti od časovne razdalje do volitev. Načelnost je gotovo ena izmed pomembnih vrednot v politiki, prav tako kakor tudi podjetnost in varčnost, ko gre za blaginjo državljanov.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije danes obravnavanih sprememb in dopolnitev Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2014 in 2015 ne bomo podprli. Novela Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 spet omogoča dodatno zadolževanje po prvotnem predlogu zakona za kar dodatnih 1,1 milijardo evrov, se pravi milijarda in 100 milijonov evrov. Po amandmiranem predlogu zakona na Odboru za finance pa za 700 milijonov evrov. Po sklepnem računu lahko ugotovimo, če bi bila seja Odbora za finance daljša in s strani opozicije in dela koalicije ostrejša razprava, bi morda ta limit dodatne zadolžitve spravili še nižje, morda samo na 500 milijonov. Krščanski demokrati tem rešitvam ostro nasprotujemo. Zadolževanje je osrednja značilnost sedanje vlade v odstopu, ki se mora z njenim padcem tudi nepreklicno končati. Hitrost zadolževanja v času te vlade je bila 1 milijon evrov na uro. Samo letos smo se zadolžili že za 4,7 milijarde evrov. Ob koncu leta bo javni dolg dosegel, kar pravi Ministrstvo za finance, skoraj 29 milijard evrov ali kar 80,9 % BDP. Še več,

podatki Ministrstva za finance o stanju potencialnih obveznosti iz naslova poroštev kažejo, da ima država za skoraj 8,3 milijarde evrov izdanih poroštev. Če bi jih morala nenadno odplačati, bi javni dolg narastel že krepko čez 100 % BDP. V Novi Sloveniji nasprotujemo kakršnemu koli dodatnemu zadolževanju za kakršnekoli namene, tudi ne za dodatna sredstva za sanacijo slovenskih bank. Za te namene smo že namenili skoraj 11 % BDP. Krščanski demokrati ob tem opozarjamo, da na področju iskanja krivcev za nastanek bančne luknje in iskanju odgovornosti, kazenske in materialne, do sedaj nismo naredili pravzaprav še ničesar. In s tega mesta torej poziv vsem nadzornim organom Družbe za upravljanje terjatev bank, organom odkrivanja in pregona ter sodiščem – na potezi ste vi. Pričakujemo, da boste opravili svoje poslanstvo, našli odgovorne za nastalo stanje v slovenskih bankah ter v državni proračun pripeljali premoženja, ki so ga odgovorni nezakonito pridobili. Pod zadolževanje s sanacijo slovenskih bank pa je skrajni čas, da potegnemo črto in tako ohranimo suverenost države. V Novi Sloveniji smo kritični tudi do rešitve, po kateri lahko ustanovitelj zahteva od posrednega proračunskega uporabnika vplačilo v njegov proračun presežka prihodkov nad odhodki iz preteklih let. Ne gre namreč prezreti dejstva, da nekateri posredni proračunski uporabniki prihodke ustvarjajo tudi na trgu s prodajo blaga in storitev; ter da v nekaterih primerih ta prihodek predstavlja celo večji delež v primerjavi s sredstvi, ki jih prejema s strani ustanovitelja. Po sedaj veljavni zakonodaji imajo posredni proračunski uporabniki pravico in dolžnost, da presežke iz preteklih let porabljajo za financiranje svoje dejavnosti. Najpogosteje se ta sredstva namenjajo za financiranje novih načrtovanih projektov, ki pomenijo širjenje poslovanja posrednega proračunskega uporabnika, še pogosteje pa so sredstva namenjena za nujna vzdrževalna ali investicijska dela. Ta sredstva bi bil sicer dolžan zagotavljati ustanovitelj, vendar vemo, da zaradi znanih javnofinančnih razlogov država oziroma občine kot ustanovitelji iz proračunov niso sposobne zagotavljati niti sredstev za redno vzdrževanje premoženja ... / znak za konec razprave/ ... vrtcev, šol, zdravstvenih domov, domov za ostarele, zavodov in ostalih institucij; niti investicijskih sredstev, razen če so sofinancirane s sredstvi Evropske unije.

Kot že uvodoma rečeno, poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanski demokrati Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2014 in 2015 ne bomo podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Mag. Andrej Šircelj bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovane predstavnice Vlade, spoštovani kolegi in kolegice!

Kdo daje tej vladi, ki opravlja tekoče posle, še pravico, da zadolžuje nas in da zadolžuje prihodnje rodove; in kdo daje nam kakršnokoli moralno pravico, da potrdimo sklepe, s katerimi bo vlada dala možnost, da zadolži prihodnje rodove po osnovnem predlogu za več kot milijardo evrov. Ali ni zadosti, ali ni zadosti, kot je povedala predsednica Vlade, ki opravlja tekoče posle, v ponedeljek, da se je že ta vlada zadolžila za skoraj 12 milijard evrov, od kar deluje, kar pomeni, da je vsak državljan in državljanka danes zadolžen za 15 tisoč evrov. 15 tisoč evrov krat 2 milijona. 15 tisoč evrov pomeni nek avtomobil srednjega razreda. Štiričlanska družina je zadolžena za eno hišo, pa tega sploh ne ve. Sploh ne ve, da je zadolžena za eno hišo in da jo je ta vlada zadolžila za več kot 12 milijonov. In od leta 2008, da se je država zadolžila za 20 milijard evrov. Gospe in gospodje! In nam vlada Alenke Bratušek, ki opravlja tekoče posle, predlaga zakon, da ga opravimo po nujnem postopku, kot da je ogrožena država, da gre za težke posledice, popravljive posledice, nepopravljive posledice, kot da gre za odpravo naravnih nesreč. Ali imamo res naravno nesrečo s to vlado?! Gospe in gospodje, v Slovenski demokratični stranki smo odločno proti, da se sprejme ta zakon. To ni tehnični zakon, kot nekateri pravite, to je vsebinski zakon, s katerim se daje možnost dodatnega zadolževanja. To je vsebinski zakon, s katerim se zaostreje pridobivanje e-sredstev, in to je vsebinski zakon, s katerim se zmanjšuje denar javnim zavodom ter s tem zmanjšuje kvaliteto storitev javnih zavodov. Ta denar naj bi bil namenjen za Družbo za upravljanje terjatev bank in ta družba naj bi s tem denarjem dokapitalizirala dve banki – Abanko in Celjsko banko. Gospe in gospodje, zakaj Vlada Alenke Bratušek ne dokapitalizira Družbe za upravljanje terjatev bank že z denarjem, ki ga ima na računu? Bajе ga ima več kot 4 milijarde in pol. In zakaj potem Družba za upravljanje terjatev bank s tem denarjem ne odkupi slabe terjatve teh dveh bank. To bi bila tudi možnost, ampak ne. Še zadolžitev, še dejansko povečevanje obresti, katere bo treba odplačevati – in odplačevati bo treba obresti čez Atlantik. Večino obresti – in danes plačuje Slovenija že več kot milijardo obresti iz naslova zadolžitve – plačuje čez Atlantik. Takšna politika je dejansko nesprejemljiva; nesprejemljiva je tudi zato, ker se na drugi strani v teh bankah, ki so dokapitalizirane s strani davkoplačevalskega denarja, nič ne zgodi. Nič vsebinskega se ne zgodi. Upravljanje in vodenje teh bank je dejansko takšno, kot je bilo pred tem. Na drugi strani pa je vlada Alenke Bratušek naredila to, da je povečala davke, s temi davki dokapitalizirala banke in vse skupaj pustila, da teče svojo pot. Skrajni čas je, da takšni politiki

rečemo ne in da rečemo stop zadolževanju, stop novim davkom in stop dodatni birokraciji.

V Slovenski demokratični stranki tega predloga zakona o izvrševanju proračunov ne bomo podprli. Še več, ostro mu nasprotujemo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Renata Brunskole bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Spoštovani gospod predsednik, spoštovana gospa državna sekretarka s sodelavci, spoštovani kolegice in kolegi!

Predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leto 2014 in 2015, ki ga danes v skladu s poslovniškimi določili obravnavamo po nujnem postopku, je tehnični zakon, katerega osnovni cilj je zagotoviti nemoteno izvrševanje sprejetega proračuna. Spremembe so potrebne iz preprostega razloga, ker pri sprejemanju proračuna ni bilo mogoče predvideti vseh finančnih okvirjev za stabilno financiranje države, posebej v luči izpada nekaterih planiranih virov financiranja. V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija pa bomo podprli tudi nekatere amandmaje oziroma črtanje 3. člena, ki je naveden v vložnem amandmaju, saj nasprotujemo predlagani določbi, s katero se zaostrejuje pogoji za izplačila iz proračuna iz naslova črpanja evropskih sredstev – predplačila, saj s to predlagano določbo se bo že tako slabo črpanje evropskih sredstev še poslabšalo. Na Odboru za finance in monetarno politiko, kjer smo imeli priložnost podrobneje razpravljati o določilih predloga zakona, so se tudi v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija pojavili še nekateri pomisleki. Problematična se nam je zdela določba 4. člena predloga zakona, katera povečuje možnost dodatnega zadolževanja za nefinančne družbe v pretežni lasti države. V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija smo v preteklosti vedno zagovarjali stališče, da mora biti dodatno zadolževanje države zelo restriktivno. Tudi danes smo na tem stališču. Zaradi tega smo tudi na odboru podprli amandma odbora, s katerim se je obseg možnega zadolževanja znižal. Ob enem smo zahtevali ter sprejeli sklep odbora, da se opravi poglobljena razprava o izvajanju ukrepov za krepitev stabilnosti bank in se ob enem tudi pridobijo informacije o dosedanjem delovanju in načrtih Družbe za upravljanje terjatev bank – DUTB, s posebnim poudarkom na predvidenem zadolževanju. Druga problematična določba je po našem mnenju tudi določba 7. člena predloga zakona, ki predvideva, da lahko Vlada ali občina kot soustanovitelj posrednega proračunskega uporabnika odloči, da se presežki prihodkov nad odhodki pri posrednih proračunskih uporabnikih usmerijo v proračun države oziroma v občine, ali da se zmanjšajo transferi posrednemu

proračunskemu uporabniku, pri katerih so izkazani presežki. O škodljivosti sprejetja omenjene določbe nas je tekom zakonodajnega postopka opozorilo tudi več organizacij. Tudi naše mnenje je, da omenjena določba pomeni nepotrebno centralizacijo odločanja in daje Ministrstvu za finance oziroma Vladi preveč maneverskega prostora. Menimo, da bomo na ta način kaznovali tiste javne zavode, ki so do sedaj skrbno poslovali in privarčevali določena finančna sredstva za razvoj svojih dejavnosti ali investicij. Zaradi tega napovedujemo podporo amandmaju, da se 7. člen predloga zakona črta. Ob zavedanju, da lahko nastopijo težave pri stabilnem financiranju države in vseh njenih podsistemov, pa Poslanska skupina Pozitivna Slovenija predlogu zakona kot takšnemu napoveduje podporo, saj želimo vseeno delovati v dobrobit državljanov in državljanov Republike Slovenije, zato je ZIPRS za leti 2014 in 2015 podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin in prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih.

V razpravo dajem 3. člen in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k temu členu. Želi kdo razpravljati? Mag. Andrej Šircelj, izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa. Spoštovani predsednik, spoštovane predstavnice Ministrstva za finance oziroma Vlade!

Mi nasprotujemo, da se zaostrejo pogoji za pridobivanje EU sredstev. Mi vemo, kakšna problematika dejansko obstaja s tem, kako Slovenija pridobiva EU sredstva, in pri tem je prihajalo in še prihaja do številnih težav. Namreč, Evropska komisija je Sloveniji zaprla pridobivanje že potrjenih EU sredstev, predvsem zaradi tega, ker so postopki v Sloveniji netransparentni. Gre za 180 milijonov evrov in številni projekti, ki jih danes opravljajo in so opravljeni s strani lokalnih skupnosti, stojijo. Enostavno se teh sredstev ne more pridobiti in zaradi tega prihaja do tega, da je investicijska dejavnost v Sloveniji manjša. Tudi glede na to, koliko sredstev Slovenija ima zagotovljenih v Evropski uniji, je to črpanje izredno slabo, ne glede na to, ali je bilo črpano s strani ministrstva, ali je zdaj črpano s strani Kabineta predsednika Vlade. Službe so v Kabinetu predsednice Vlade. Zaradi tega predlagamo, da črpanje sredstev ostane takšno, kakršno je.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo dajem predstavnici Vlade, in sicer mag. Mateji Vraničar, državni sekretarki.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa za besedo.

Rada bi pojasnila, da 3. člen ne omejuje črpanja evropskih sredstev. 3. člen spreminja 28. člen veljavnega Zakona o izvrševanju proračuna, ki govori o pravici do izplačila predplačil iz državnega proračuna. V načelu za plačila javnih sredstev velja, da je mogoče storitve in blago plačati šele potem, ko so storitve opravljene oziroma blago dobavljeno. Le v izjemnih primerih se dopušča, da se javna sredstva porabijo za predplačilo. In če gre za evropske projekte, 28. člen dopušča tudi predplačila. Vendar pa ugotavljamo, da posamezna posredniška telesa, posamezni upravičenci do evropskih sredstev, potem ko dobijo predplačila in ko so storitve opravljene in ko je blago dobavljeno, ne pripravijo zahtevkov za povračilo v državni proračun. In ta določba, ta sprememba 28. člena ne vpliva na nič drugega kot zgolj na to, da so upravičenci do evropskih sredstev pripravljene oziroma da vedo, da morajo – ali pa da so še bolj striktno kot doslej, ko so k temu zavezani samo skozi uredbo, da so zavezani, da dejansko vložijo zahtevke za povračilo takoj oziroma v tridesetih dneh po dobavi blaga oziroma po izvršitvi storitve. Ni točna trditev, da bo zaradi te določbe črpanje še slabše oziroma da bo slabše. Ta določba nima nobene zveze z zadržanimi sredstvi v Evropski uniji in zadržana sredstva v Evropski uniji nimajo nobene zveze s trenutnim izvajanjem projektov na ravni lokalnih skupnosti. V okviru kohezijskih projektov je Vlada dodelila sredstva za izvajanje različnih projektov na lokalni ravni – predvsem projektov z vidika okoljske politike – v skupnem znesku, ki je skoraj dvakrat tolikšen, kot imamo odobrenih sredstev iz pretekle finančne perspektive. Zakaj smo odobrili v tako velikem znesku sredstva – zaradi tega, da se lahko morebitni nezaključeni projekti ali morebitne nepravilnosti kompenzirajo z drugimi oziroma dodatnimi projekti. V tem smislu je treba razumeti tudi določbo 2. člena, ki ji sicer nihče ne nasprotuje, vendar ta določba 2. člena pomeni in omogoča olajšanje, dodatno olajšanje, črpanje evropskih sredstev, ker omogoča, da se javna naročila izvedejo vnaprej in šele naknadno zagotovijo sredstva. Upošteva vse povedano ugotavljam, da namen, ki ga želi predlagatelj amandmaja doseči s črtanjem 3. člena, ni skladen z vsebino in namenom samega predloga 3. člena oziroma predloga spremembe 28. člena; zato tega črtanja ne podpiramo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo ima gospod Zvonko Černač. Izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Mislím, da je treba ta amandma podpreti. Dodatna birokracija se nikoli ni izkazala za dobro. Tako se ne bo izkazala tudi v tem primeru. Stvari, o katerih je govorila državna sekretarka, na tak način ni mogoče reševati. Doslej je bila vedno praksa, da se je spreminjalo

pravila igre na ta način, da se je postopke dodatno zbirokratiziralo. V praksi se je to vedno izkazalo kot neučinkovito in kontraproduktivno. Ta zakon pa bi moral odpraviti neko težavo, ki smo ji priča danes, in ta težava govori o tem, da ne drži to, kar razlaga tukaj državna sekretarka, da je zavezanih dvakrat toliko sredstev, kot jih je na voljo. Drži en drugi podatek – do danes je Slovenija počrpala 44 % sredstev iz sedanje finančne perspektive. 44 % v šestih, dobrih šestih letih. In potem, kar računa vlada in kar planira, naj bi 56 % počrpali v dobrem letu dni. V dobrem letu dni! Tudi če bi teh 11 projektov, o katerih je govoril Državni zbor, oziroma 18, na izredni seji 29. aprila bilo odobrenih pred devetimi meseci, ko so bili pripravljene – ready to go –, govorim o projektih s področja vodooskrbe na različnih delih države, bi bilo to težko izvedljivo. Bi bilo to težko izvedljivo, pa vendar bi bilo mogoče bolj realno, da bi bilo izvedljivo. Devet mesecev se ni zgodilo nič, devet mesecev so se ti papirji prelagali po različnih predalih. Ko sem na ministra Židana konec marca naslovil ustno poslansko vprašanje, pa je v 15 dneh prišla rdeča luč za te projekte. Se pravi, enostavno so se vrgli z mize, ob tem da so izbrani izvajalci, pridobljene vse gradbene pogodbe in pridobljene vse služnostne pravice ter upravičenja. In že več kot pol leta ti izbrani izvajalci podaljšujejo garancije; kar v teh primerih pomeni samo iz tega naslova škodo nekaj 100 tisoč, če ne milijonov evrov. In namesto da bi v tem zakonu imeli ukrepe zato, da se bo zagotovilo izvajanje projektov, ki so ready to go, imamo dodatno birokracijo, ki bo še otežila tisto, kar že teče. To je napačna pot in skrajni čas je, da se nekaj stori, ker ne vem, kdo bo konec leta 2015 odgovoren po naši grobi oceni za približno 100 do 200 milijonov evrov denarja, ki bo ostal v Evropi, ker ne bo počrpan zaradi tega, ker ni storjeno, kar bi moralo biti storjeno. Poleg tega smo na presečišču dveh finančnih perspektiv in če bi se teoretično res zgodilo to, da bi zmanjkalo sredstev – kar se ne more, ker je nemogoče počrpati tako veliko vsoto denarja, ker so zahtevni projekti, ki trajajo več let –, bi se lahko koristila sredstva za dokončanje iz nove finančne perspektive 2014 do 2020.

Ta amandma je potrebno podpreti tudi zaradi tega, da se vzpodbudi Vlado, da nekaj stori tam, kjer bi lahko odobrili projekte, da bi se izvajali, zagotovili vodooskrbo ljudem; ne pa da se minister Židan ukvarja s tem, da bo pisal pravico do čiste pitne vode v Ustavu. To nam ne bo nič pomagalo! To nam ne bo nič pomagalo, če bodo na drugi strani porozne cevi pa azbestne, ki so že zdaj zdravstveno oporečne, ker država, ker taisti minister ne sprostijo že pripravljenih projektov, ki jih je prejšnja vlada v okviru overcommitmenta odobrila.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala za besedo.

Jaz tudi podpiram, da se takšno omejitev, kot je tukaj zapisana, nikakor ne zapiše. Gre za ZIPro, kolegi so že pojasnili, kje so ključni razlogi, in sam nimam težav s tem, da bi bilo v Zakonu o izvrševanju proračuna zapisano to, da je pač potrebno predložiti dokumentacijo. Mislim, da so tudi ti roki nesprejemljivi, da so prekratki. Po drugi strani pa je cel sklop tako širok, kot je kolega Černač že omenil, da bi ga bilo potrebno tudi v Zakonu o izvrševanju proračuna po mojem prepričanju širše obdelati. Gre za ta problem, ki ga imamo na okoljski infrastrukturi, kjer smo v letu 2012, predvsem na kmetijsko- okoljskem ministrstvu, kjer je bilo takrat 12 aktivnih projektov, pripeljali stvar tako daleč, da je bilo v enem letu 24 projektov v izvedbi, da je danes 49 projektov, ki imajo zeleno luč na Vladi oziroma na ministrstvu, in še 11, ki so obtičali v predalu. Sedaj smo zagotovo v tej fazi, ko bomo imeli velike težave, kako v tem letu in pol še izvesti in porabiti toliko denarja, kot ga je še na razpolago. Sam si res ne znam tega predstavljati drugače kot to, da naredimo to, kar smo tudi sprejeli na Odboru za finance in na Odboru za kmetijstvo in okolje, kjer smo to obravnavali – in na Odboru za gospodarstvo –, da bi bilo treba projekte po fazah razdeliti. Po drugi strani pa namesto, da bi dajali te ovire, ki se nanašajo na preplačila, dodati v ZIPro, kako z dodatnimi kreditnimi potenciali omogočiti državi ali občinam, da bi čim lažje zagotovila svoja lastna sredstva za to, da bi bilo čim več teh projektov aktivnih in da bi jih delno v perspektivi 2007–2013, delno v perspektivi 2014–2020 tudi v celoti izvedli. Vi ste se sedaj lotili enega segmenta, ki je lahko problematičen. Lahko vam, spoštovana sekretarka, iz izkušenj povem, česa so bile občine deležne od uradništva, ki sem ga sam vodil, da je mnogokrat zelo kratek rok teh 30 dni od nekega predplačila pa do tega, da se vsa dokumentacija zbere; tudi po mojem globokem prepričanju mora biti ta rok daljši, in da bi uradništvo bilo v funkciji sodelavca, še bolj kot je doslej, nikakor pa ne v funkciji zaviralca, kot je bilo velikokrat v preteklosti pri posameznih projektov. Jaz mislim, da bi ta ZIPro moral vsebovati možnosti. Če govorimo o zadolževanju neslabe banke, ampak da bi dali možnost zadolževanja za projekte, ki so sofinancirani iz evropskih skladov tako za državo kakor tudi za občine, kajti s tem, ko bi dali možnost, da bi se v letih 2014 in 2015 v večjem delu počrpal ta lastni delež in bi se projekti na začetku finančne perspektive gradili z deleži, katere moramo v vsakem primeru plačati s strani občine in s strani države, bi bilo lahko bistveno več projektov aktivnih. To bi bila neka opcija, da bi bilo možno, da bi se potem v tem času teh 550 milijonov, ki so na razpolago, tudi počrpalo. V Zakonu o izvrševanju proračuna bi pričakoval proaktiven odnos Vlade, sodelovanje vseh ministrstev, ki so za to zadolžena, tako kot se je to počelo v tistem letu 2012, ko so bile tedenske

koordinacije in ko smo se tudi mnogokrat morali precej kreativno pogovarjati, predvsem z ljudmi iz Ministrstva za finance, ki so žal na tistih koordinacijah največkrat tudi manjkali od vseh ostalih, ostali smo bili bolj redni. Velikokrat pa je bilo tudi zelo težko najti soglasje, na kakšen način narediti. S tem, ker je bilo sedaj tukaj narejeno, ni drugega kot to, da se da neko določilo, ki je verjetno celo v Zakonu o izvrševanju proračuna potrebno, da se omeji nek rok, v katerem je potrebno dati te zahtevke. Mislim pa, da so ti roki prekratki, predvsem pa manjka v Zakonu o izvrševanju proračuna proaktivni del, s katerim bi omogočili to, da bi ta sredstva bila koriščena.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati?

Mag. Andrej Vizjak, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani! Jaz gledam ta člen zakona o izvrševanju proračuna glede dodatnih omejevanj oziroma birokratizacije pri predplačilih kot poskus za neko kontrolo nad likvidnostjo proračuna. To se pravi, da bi prišla povračila iz evropskega proračuna prej nazaj zaradi predplačil. Jaz sem predvsem od vlade pričakoval, da se pri predplačilih ravna relativno skrbno in da so namenjena za prave projekte in da uradniki, ki izvajajo oziroma ki spremljajo črpanje denarja na teh projektih, delajo v skladu z veljavnimi predpisi. Problemov sploh ne bi bilo. Zdaj pa to zopet želimo nekako prerogulirati, vstavljati nekatere dodatne omejitve in močno dvomim, da bomo s tem karkoli prispevali k olajšanju črpanja evropskih sredstev, prej nasprotno. To ni prvi poskus, ko želimo z dodatno regulacijo odpraviti probleme, ki jih sploh ne bi smelo biti, če bi vsak opravljal svoje delo.

Zato, spoštovani, nasprotujem tej določbi in podpiram naš amandma, ker so predplačila oziroma ta oblika namenjena predvsem učinkovitejšemu, hitrejšemu in tudi lažjemu črpanju evropskih sredstev. In vsakršno dodatno birokratiziranje in omejevanje tega instrumenta je lahko samo slabo, še posebej zdaj, ko smo se znašli na koncu pretekle finančne perspektive in ko želimo vstopiti v novo finančno perspektivo. Namesto da bi se vlada ukvarjala s tem, kako čim prej startati z aktualno finančno perspektivo 2014–2020, sprejeti ustrezne strateške dokumente, ki so predpogoj za to črpanje, se vrtimo v krogu neke regulacije in birokracije, ki je rak rana te države. Tako vsled tega ne morem akceptirati te logike, ker je pravzaprav zelo birokratska in zgolj na nek način finančne narave, ne zajema in ne ukvarja se z vsebino številnih projektov, ki ta instrument predplačil uporabljajo. Jaz bi Ministrstvu za finance predlagal, da v okviru uradništva dosežete, da se posredniška telesa oziroma tisti, ki so nosilci teh projektov, držijo že sprejetih predpisov, ne pa da z nekim dvigovanjem te regulacije na

zakonsko raven sami sebi dopovedujete, da bo poslej kaj bolje. Ne bo! Ne bo, ker ključni kreator tega so ljudje. In če ne boste pri ljudeh s takim ali drugačnim sistemom, tudi ugotavljanja odgovornosti, vzbudili potrebe po skrbnem delu, se to pač ne bo zgodilo. In samo eden, ki ni opravil svojega dela, bi se moral v kakšnem disciplinskem postopku znajti, da ni prišlo povračilo v proračun zaradi preplačil v danih rokih pravočasno oziroma da bi se to dalo prej narediti, pa bi bil problem rešen. Pa še kak drug problem bi bil s tem rešen. Tako se pa zatekamo vedno znova v neko isto logiko dodatne regulacije, ki ne prinese rezultatov. Zato bom ta amandma podprl.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo o 3. členu in amandmaju k 3. členu.

Prehajamo na razpravo o 4. členu in amandmaju k temu členu, ki ga je vložila Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati o 4. členu? Mag. Andrej Šircelj, izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Slovenska demokratska stranka predlaga, da se državi ne omogoči dodatnih pravic zadolževanja. Zato predlagamo črtanje 4. člena, po katerem naj bi se država v širšem smislu – tu mislim tudi na državna podjetja, na ZPIZ, na Zdravstveni zavod, občinske proračune, skratka vse, kar spada v področje ESA 95. Namreč, vlada Alenke Bratušek predlaga, da se za namene zadolževanja, predvsem Družbe za upravljanje terjatev bank, dajejo dodatne pravice v skupni višini – v začetku je bilo to 1,1 milijarde evrov, kasneje je bilo to znižano na Odboru za finance in monetarno politiko in je bil ta znesek nekoliko nižji. Vendar je naša država zadolžena več kot 80 % bruto družbenega proizvoda. To je veliko. To je veliko predvsem glede na trend, ki smo ga doživeli v zadnjih letih. Če pomislimo, da je bila zadolžitev naše države v letu 2008 manj kot 7 milijard – ali v odstotku od bruto družbenega proizvoda je to 22 % –; potem je današnjih 80 %, več kot 80 %, 81 % bruto družbenega proizvoda enormno veliko. In na podlagi tega država plačuje tudi vedno več obresti. Letos naj bi plačali 1,2 milijarde obresti iz proračuna, kjer so dejansko prihodki proračuna omejeni, so limitirani. Z drugimi besedami – tudi zviševanje davkov ne prinaša več dodatnih prihodkov. In namesto da bi dajali denar za šolstvo, da bi imeli izobražene generacije, izobražene rodove, namesto da bi dajali denar za to, da bi se kvaliteta življenja državljanov in državljanov izboljšala, se dodatno zadolžujemo. In plačevali bomo dodatne obresti, tako ali drugače. Tukaj, če govorimo o celotnem državnem sektorju, ni pomembno, ali je to lokalna skupnost, ali je to

družba v 100 % lasti države, ali je to država sama oziroma vlada sama.

Slovenija se je – po besedah Alenke Bratušek v ponedeljek – zadolžila pod njeno vlado za skoraj 12 milijard evrov ali toliko še namerava ali kakorkoli že. Gospe in gospodje, mislim, glede na število prebivalcev verjetno smo ena izmed držav, ki presega kakršnokoli svetovno povprečje, in smo najbrž v samem vrhu glede na trend zadolževanja in to ne pelje nikamor. Še posebej ne zaradi tega, ker je že Evropska unija opozorila vse države na problematiko zadolževanja, in zaradi tega tudi sprejela določbo, ki bo začela veljati 1. januarja 2015. Po tej določbi bodo morale vse države, ki so zadolžene več kot 60 % bruto družbenega proizvoda, dolg začeti zmanjševati, in sicer vsako leto za 5 %. Za 5 % bo šlo neposredno iz davkov in to pomeni glede na razliko med 80 in 60 %, to je seveda popolnoma jasno, da ne bo kakšnih nesporazumov. To pomeni dodatno obremenitev državljanov in državljanek; pomeni, da bo moral proračun vsako leto najbrž plačati med 300 in 400 milijoni samo iz tega naslova, in 1. januarja 2015 se bo ta postopek začel. Danes pa želimo še bolj zadolžiti državo in še bolj zadolžiti prihodnje rodove, kajti ti dolgovi se ne bodo odplačali v naslednjih petih letih, gospe in gospodje; ti dolgovi se bodo odplačali v naslednjih 10, 15, 20 letih. Govorimo o generacijah, če bomo danes sprejeli program, verjetno pa morda celo nikoli. Vendar Evropska unija je tudi sprejela določilo o fiskalni uravnoveženosti prihodkov in odhodkov, tako imenovano zlato fiskalno pravilo; in če povežemo zlato fiskalno pravilo s politiko zadolževanja, potem dejansko pridemo do situacije, ko bo morala Slovenija v naslednjih letih plačevati ogromno denarja, verjetno na ravni ene tretjine proračuna, zato da bo spravila finance v okvir zlatega fiskalnega pravila oziroma izenačenosti prihodkov in odhodkov. In na drugi strani bomo imeli omejevano zadolževanje, še več, morali se bomo razdolžiti in morali bomo iz davkov plačati še toliko več. In danes vlada Alenke Bratušek, ki opravlja tekoče posle, predlaga razširitev teh pravic. Ali so to tekoči posli? Ali bodo na podlagi tekočih poslov v prihodnosti plačevali prihodnji rodovi več obresti? To niso tekoči posli, ne glede na to, kaj formalno lahko opredelimo kot tekoče posle. To so posli, od katerih je odvisna prihodnost naših rodov. In po mojem mnenju, jaz vsekakor nimam pravice za to, da bi sprejel takšno odločitev in da bi na tej podlagi zadolžil družbo, ki je v 100 % lasti, da bi se ta družba lahko posebej zadolžila. Glede te družbe je še poseben problem. Poseben problem zaradi tega, ker mati te družbe, ki je bolj mačeha kot mati, mati te družbe je država. Družba za upravljanje terjatev bank je v 100 % lasti države in Družba za upravljanje terjatev bank ni mogla opraviti revizije, zaradi tega je dala na spletno stran nerevidirano poslovno poročilo. Zakaj ni mogla opraviti revizije – ker od matere, to je Ministrstva

za finance oziroma Vlade, ni dobila vseh podatkov. In zato, ker od njenega nadzornika oziroma nadzornika bank, nadzornika terjatev, ki so bile prenesene na to družbo, to je Banka Slovenije, ravno tako ni dobila vseh podatkov. In zaradi tega je šla v javnost in je povedala: "Oprostite, gospe in gospodje, naši rezultati niso revidirani." Hkrati pa je – zato, ker ni bila udeležena pri ocenah, ki so se nanašale na prenos terjatev, ker ni bila pri tem udeležena, in je kasneje opravila oceno nekaterih terjatev, 20 terjatev, to vse piše v nerevidiranem poročilu –, ugotovila, da je bila cena oziroma vrednost teh terjatev, ki so bile prenesene na to družbo, previsoka. Previsoka za 91 milijonov evrov. Ta ocena je bila narejena s strani Evropske komisije, potrjena s strani Banke Slovenije, potrjena s strani Ministrstva za finance, potrjena s strani medministrske ekipe, kjer so vključeni tudi predstavniki Banke Slovenije. Ampak oni so ugotovili, da je tega enostavno preveč in da je cena previsoka, da te terjatve, da vrednost teh terjatev, vrednost teh slabih kreditov oziroma jamstev za te slabe kredite, da so ta jamstva manjša, da je vrednost teh jamstev manjša vrednosti, in zato imajo že prvo leto izgubo – knjigovodsko izgubo, če želite, kakorkoli že, za katero stoji vsebina. Skratka, na eni strani imamo mati, to je Vlada, to je Ministrstvo za finance, nadzornika Banko Slovenije; in na drugi strani imamo to družbo. In zadeve so tukaj, kot kaže, neuskrajene. In zaradi tega se zdaj tej družbi daje možnost, da bi najemala ta kredit. Vendar mislim, da je minister za finance na neki finančni konferenci v Portorožu pred tednom ali dvema dejal, da ima Slovenija na računu približno 4,7 milijarde ali 4,5 milijarde evrov in da ni nobenih težav s tekočo likvidnostjo. Na drugi strani je Alenka Bratušek povedala v ponedeljek, da bo ta vlada zapustila na računu naslednji vladi 1,5 milijarde evrov, skratka – tega denarja je kar nekaj na računih. In ne razumem zdaj spremenjene politike vlade oziroma Ministrstva za finance, da bo za Abanko in Celjsko banko – namreč ta denar je namenjen za Abanko oziroma Celjsko banko – pridobila Družba za upravljanje terjatev bank z zadolževanjem; za NKBM in za NLB pa je Vlada neposredno dokapitalizirala ti dve banki iz proračuna. Skratka, tu je neka sprememba, sprememba, ki je – gledano zelo nevtralnno in če nima finančnih posledic – dobrodošla. Vendar zajema in vsebuje, vključuje dodatno zadolževanje, kar smo pa odločno proti. Vlada Republike Slovenije bi lahko dokapitalizira Abanko in Celjsko banko tako, da najprej dokapitalizira Družbo za upravljanje terjatev bank. Družba za upravljanje terjatev bank pa bo s tem denarjem dokapitalizirala Abanko in Celjsko banko. Recept je bil narejen za Novo Kreditno banko Maribor in za Novo Ljubljansko banko. Sedaj se pač tu nekaj spreminja. Upravljanje NKBM in NLB bo še vedno neposredno pod ingerenco ministrstva oziroma Vlade. Abanka in Celjska banka pa bosta – po predlogu tega zakona –

pod ingerenco DUTB. Navsezadnje bi to lahko naredili za vse. Navsezadnje bi lahko tudi DUTB pridobila kapital na tujem trgu; ni treba, da se zadolži. Skratka, možnosti je veliko. Najlažje se je zadolžiti. In DUTB je državni sektor. DUTB je po vseh metodologijah Evropske unije isto, kot je državni proračun, gre v javni dolg. In v tem predlogu zakona o izvrševanju proračunov ni nikakršne obrazložitve glede tega. Ni nikakršne obrazložitve glede strategije, kako se bo dokapitaliziralo slovenska podjetja in slovenske banke. Mi odločno nasprotujemo dodatnemu zadolževanju države v najširšem smislu. To je dejansko nesprejemljivo. Nesprejemljivo je tudi to, da se zadolžujemo po nujnem postopku. In v okviru nujnega postopka ni treba, ali pa mislimo, da ni treba, ali pa nekdo misli, da ni treba, da kakršnakoli obrazložitev glede vsega tega. Ampak tukaj gre zadaj za celotno strategijo, kaj se bo naredilo s slovenskimi bankami. In kaj bo DUTB naredila s tistimi podjetji, ki so sedaj pri njej, v njenih bilancah, ki jih seveda lahko prodaja, lahko jih upravlja, lahko jih vodi. Skratka, tu dejansko to ima. In tega ni jasno. In če ta koalicija na eni strani ni sprejela zakona oziroma ni sprejela rešitev, da bi zakon o državnem holdingu začel delovati – in pač ne deluje, ker ni klasifikacije ali česar koli že, ni konsenza o tem, kdo bo sedel v nadzornih svetih, in pač tam se nič ne dogaja. Na drugi strani se pa zelo veliko dogaja tukaj, ampak brez Državnega zbora, z eno besedo, da se DUTB zadolži. Zadaj so pa številni signali, kaj se bo s temi bankami in s temi podjetji dejansko dogajalo. So signali, ampak mi pač tega ne vemo. Verjetno vedo veliko več tisti, ki bodo upravljali s temi družbami, ki so danes v bilancah DUTB in ki jih bodo navsezadnje kupovali. In ali se tukaj ne želi, da se bo na podlagi tega, da je DUTB kupila določena podjetja po nizki ceni, tukaj moramo reči, da je bil diskont 70 %, dve tretjini – v bilancah je bilo neko podjetje vredno 100, DUTB ga je kupila za 33 enot – izvedla ponovna privatizacija s strani istih lastnikov, če želite tudi s strani tistih, ki so zafrčkali te družbe preko DUTB. Ali je tukaj kakšen nadzor? Ali potem mi dokapitaliziramo te banke zato, da bodo dale kredite tistim, ki so enkrat že bili tajkuni in bodo ponovno kupili te družbe po znatno nižji ceni, ker država je že zmanjšala to ceno. Mi tega ne vemo. Mi tukaj samo zadolžujemo DUTB za naslednjo milijardo 100 tisoč evrov, preko česar se izvajajo celotni novi procesi, privatizacija in tako naprej. V tem zakonu je tudi razlog za sprejem tega zakona to, da se uvaja dodatne zadolžitve, uvaja se dodatne dajatve oziroma se jih centralizira zaradi tega, ker je padel Zakon o davku na nepremičnine. Zakon o davku na nepremičnine je padel zato, ker je bil v petih členih v nasprotju z ustavnimi določbami, ne v enem, padel je v celoti. In nadomeščati izpad teh prihodkov z dodatnim zadolževanjem je nesprejemljivo. V tem pogledu mislim, da je treba zakon o izvrševanju proračunov zavrniti, treba ga je

poslati nazaj na Vlado. In mislim, da se z državo ne bo nič hudega zgodilo, če ne bo sprejet; državljanke in državljani pa bodo ravno tako živeli, s tem zakonom ali brez njega, dobro. Hvala.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati o 4. členu? Več vas je, zato predlagam, da se prijavite k razpravi.

Besedo ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Lep pozdrav!

To pomeni, da besede predsednice Vlade, ki jih je dala že nekajkrat v parlamentu, tudi ob proračunu, pač ne veljajo, ne držijo; državljanom in državljanom ne pove resnice. Kogice in kolegi, to je nepojmljivo, kar delate. Če se spomnite, včasih sem ob takšnih razpravah celo dvignil glas. Dvignil sem ga zato, ker sem vendarle upal, da bo kaj pomagalo. Si predstavljate, da sem tudi sam obupal – nič ne pomaga, ne z lepim, ne s hudim. Vi ste se odločili to državo uničiti. To, kar so naši predniki 14 stoletij ustvarjali, vi uničite v bori 5 letih. To, kar sedaj delate s spremembo ZIPro in dvigovanjem možnosti, torej vzporednih akterjev DUTB za dodatno zadolževanje, je enostavno nesprejemljivo. To je približno tako, kot da se oče več ne more zadolžiti, bo pa sin, hči ali nekdo od otrok šel k sosеду, k sorodnikom, kaj vem kam, in se bo zadolžil, ampak se bo reklo, saj hiša več ni zadolžena. Ni res. Naloga DUTB je bila, da zbere terjatve, da potem to tudi proda čim bolje in na koncu to vrne nazaj v proračun. Ne more vsega, ker potem ne bi DUTB imeli, morala pa bi vsaj delno to vrniti nazaj v proračun. Komu? Komu pa? Ministru Čuferju? Ne, državljanom in državljanom, vsem tem, ki to plačujejo! Plačujejo z višjimi davki. Minister, v tem letu ste jih dvignili do plafona. Na kakšen način bi državljani dobili nazaj? Ja, na tak način, da bi to prihajalo v proračun in bi določene pravice iz zdravstva, šolstva, sociale, za infrastrukturo in tako dalje ostajale. In istočasno bi se odplačevali krediti. Ali vam ni nerodno, da še do danes nihče iz te vlade, niti minister, niti predsednica Vlade, nihče ni naredil reprograma odplačevanja dolgov. Za 30 milijard smo zadolženi! V stari Jugoslaviji, ko je razpadla, smo bili bistveno manj, pa nas je bilo desetkrat več. 20 milijonov, zdaj pa nas je samo 2 milijona. Pa saj to je nemogoče preživeti. Lepo vas prosim, ustavite se, nimate te pravice, kar delate, res je nimate. Nekaj dni boste še na oblasti, delajte tekoče posle in delajte tako, da bodo tudi ti fantje iz DUTB opravljali svoje delo. Minister, prosim vas lepo, stopite pred govornico pa povejte, kje vidite smisel, da je DUTB kupila nekaj 200 stanovanj, da kupuje neka parkirišča in tako dalje. Povejte državljanom in državljanom! Povejte, ne vemo, jaz sem poslanec, pa tega ne vem. Ali res nimamo pravice vedeti, kaj se dela z davkoplavevskim

denarjem. Ali tudi poslanci, ki smo izvoljeni, nimamo te pravice. Pa kdo ste, kdo ste, da nam to skrivate, kakšni bogovi ste?! Naši otroci vnukov, ki danes še niso stari leto dni, bodo vse to plačevali. Pa nič ne smemo vedeti. Vse te dokapitalizacije, ki jih izvajate, pravzaprav imam občutek, pa ne jaz, tako mi tudi rečejo ljudje, ščitite tajkune. Včeraj je bilo ob sprejemanju zakona z možnostjo nekega kreditiranja vrhunskih športnikov, da si bodo lahko sami na stran dajali, pa ste jim nasprotovali. In je potem bilo rečeno, da nekdo nekoga nabija v rit, ni res. Še slabše delate vi z državljani, pa ne smete tega. Ustavite se, lepo vas prosim. Ta DUTB je postala pravi mešetar. Kaj se tam dogaja – imeli smo odbor, imajo sanjske plače, milijonske plače imajo, dodatke, plus po 10 tisoč evrov plač. Že danes razmišljajo, "kje pa, v petih letih ne moremo nič narediti, kje pa, mi se bomo tu razbohotili v naslednjih 20 letih". Naloga DUTB je, da bi razlastnili tista podjetja, katerih dolgove se je prevzelo, in potem se to proda na trgu, normalno. Ne pa na tak način, da dodatno zadolžujete državljanke in državljane. Ta slovenski pregovor pa še kako velja, da vrana vrani ne izkljuje oči. In to se dogaja. Minister, zakaj se pustite potegniti notri v ta kolaps, če nimate grehov od prej, zakaj si to dovolite. Pa recite enkrat ne, da tega več ne boste delali.

Sam in v Slovenski ljudski stranki bomo podprli ta amandma. In DUTB je možno peljati bistveno drugače, korektno, transparentno in tako dalje. Ali ne bi bila minimalna naloga DUTB, da bi vsak mesec enkrat tukaj poslankam in poslancem poročala. Saj ne rabimo vsega; v pisni obliki, tabelarično, kaj smo prevzeli, za kakšen denar, kaj smo prodali, skratka nek finančni načrt. Finančni načrt na banki dobiš za 5 tisoč evrov kredita; ampak seveda ga ne dobiš, to danes več ni možno. Tega, kar vi delate zdaj s to državo, človek enostavno ne more verjeti, ne more verjeti. Na drugi strani pa ni za prevoz otrok, na drugi strani ni za podporo podjetjem, ki izvažajo; pa ne zato, da bi rabili subvencije, samo možnost, da bi nabavili repromaterial. Zadolžena so, zakaj so že zadolžena. Zaradi tajkunskih zгодb v glavnem, v 90 %; minister, to smo ugotavljali tudi na komisiji o bankah, kaj vse se je dogajalo. Seveda parlamentarci, ki smo izvoljeni, ljudem odgovarjamo; vi ne, vi ste prišli na položaje ne zaradi sebe, zaradi tega, ker so volivci pač nas izvolili in del poslancev je bil v koaliciji in vas je postavil na položaj. Jutri boste odleteli – ne mislim osebno na nobenega, da se razumemo –, ampak tako se je zgodilo in tako se bo zgodilo ponovno, odleteli na sanjske službe v Evropo ali drugam, tu pa boste pustili pogorišče. Minister, pričakujem, da mi boste odgovorili na postavljeno vprašanje. Lepo vas prosim, povejte, ne zaradi mene, zaradi ljudi. Jaz vas ne sprašujem kot Franc Pukšič, mi smo izvoljeni od ljudi, jutri gremo ponovno na volitve in bomo morali povedati. Novinarji pa poročajo, danes bo Državni zbor sprejel to in to. Jok, dragi novinarji, jok, ne bo Državni zbor, nekateri iz

Državnega zbora. Nekateri pa opozarjamo na nepravilnosti, ampak seveda o tem se ne poroča in v tem je problem, tudi v tem je problem. Da bi kaj naredili skupaj s poslanci. Povejte, kdo si upa biti proti, da se premoženje vsem tistim, tako kot so naredili na Irskem, ki so vpleteni v te zgodbe, zaseže. Jaz nisem rekel, da se jim vzame, naj se dokaže na sodišču, kako so prišli do milijonskega premoženja. Naj Igor Bavčar dokaže, kako je prišel do premoženja, da ne boste rekli, da samo po levici tolčem, kot da pada recimo nekam v desnico ... / oglašanje iz dvorane/ Pustite, saj veste, da jaz ne vem, kje je, ker je vedno tam, kjer je bil, bil pri koritu. Žal. Takšni so. To niso ne levičarji, to niso ne desničarji, to so paraziti te države.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Kljub vsemu pa, gospod Pukšič, ostanite pri vsebini amandmaja.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Zato bom podprl amandma Slovenske demokratske stranke; niti slučajno možnosti dodatnega zadolževanja, tudi po sprejetem sklepu za 400 tisoč evrov na Odboru za finance. Vi ste celo hoteli 800 tisoč evrov. Minister, prosim vas lepo, državljanke in državljanom odgovorite na ta tri enostavna zastavljena vprašanja. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala lepa.
Besedo ima gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Ta člen govori nekako o tem, da se lahko posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe, v katerih ima država prevladujoč delež, zadolžijo za dodatnih 800 milijonov evrov. 800 milijonov se ne sliši nič kaj zelo posebnega in nič kaj zelo velikega, ampak 800 milijonov evrov je 400 vrtcev, ki se je zgradil recimo v Trzinu. 2 milijona je stala ca izgradnja vrtca z desetimi oddelki, 800 milijonov, 400 vrtcev, za vsako slovensko občino dva vrtca, o takšnih zneskih govorimo tukaj danes. Na odboru smo sicer sprejeli – ste sprejeli amandma, ki je to znižal na 400 milijonov, kar pomeni, da govorimo samo še o enem vrtcu na vsako slovensko občino. Tukaj govorimo res o velikih zneskih; pa pogledjmo, kako je to utemeljeno v obrazložitvi zakona. Ker se bo morala DUTB, delniška družba zaradi izvajanja svojih nalog v letu 2014 dodatno zadolžiti, je potrebno povišati tudi obseg možnega zadolževanja nefinančnih družb v pretežni lasti države. In to je vsa obrazložitev teh 400 ali 800 milijonov evrov. Moram priznati, da s to razlago nisem zadovoljen, in bi prosil za malenkost širšo, obširnejšo razlago, ker se zavedamo, da je bančni sistem pomemben za državo. Bančni sistem je zelo pomemben in stabilnost bančnega sistema je ravno tako zelo pomembna, zato smo pristopili k sanaciji bančnega sistema, zato so bili sprejeti ustrezni zakoni. Konec lanskega leta smo dobili zunanjo neodvisno oceno stanja v

slovenskem bančnem sistemu in neposredno s tem so se že izvedli ustrezni koraki za to sanacijo. Takrat sem na odboru vprašal, ali je to sedaj to, ali imamo vse potrebno za sanacijo bank. In odgovor je bil pozitiven. Danes smo pa priča spet nekemu novemu predlogu in glede na obrazložitev niti ne vemo, ali smo s tem zaključili, ali še nismo zaključili s tem. Tukaj je čas, da si postavimo to resno vprašanje in vidimo, kako in kaj naprej. In pri takšnem predlogu bi pričakoval, da bo svoja pojasnila dala tudi Družba za upravljanje terjatev bank. Zakaj pa rabi to dodatno garancijo, če je pač namenjena njej, kot je omenjeno v predlogu zakona? Pričakoval bi neko poročilo ali nek predlog Banke Slovenija glede tega. Tukaj gre za sanacijo bančnega sistema, vendar nič od tega nimamo. Pričakoval bi neko dodatno pojasnilo Ministrstva za finance glede tega, vendar vse, kar izvemo, je, da se mora DUTB dodatno zadolžiti v tem letu. V redu, gremo s to dodatno zadolžitvijo. Zakon je predlagan, da se obravnava po nujnem postopku, kar po mnenju Vlade pomeni, da so posledice morebitnega nesprejema težko popravljive. Po drugi strani so pa težko popravljive, ali bolje rečeno težko poplačljive, tudi dodatne zadolžitve, tako da tehtamo med težko popravljivimi posledicami ene in druge strani.

Tukaj bi res prosil za pojasnilo, ali se te težko popravljive posledice nanašajo tudi na ta konkretni člen, ali bodo zaradi morebitnega padca tega člena res nastale težko popravljive posledice, in kakšne so te posledice; ali pa je to, kar je za povedati o tem členu in o teh 800 milijonih, to, kar smo si lahko prebrali v gradivu. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi mogoče minister odgovoriti na vprašanja?

Besedo ima dr. Uroš Čufer.

DR. UROŠ ČUFER: Najlepša hvala.

Jaz mislim, da stvari, ki smo jih zastavili v lanskem letu, je pravilno, da jih zaključimo normalno, tako kot smo jih nameravali. Ta člen ZIPRS nam pravzaprav povečuje manevrski prostor, da približno tako, kot smo tudi lani predlagani en člen v ZIPRS, ki ga nismo nikoli uporabili, ki se je nanašal na repo posle, je tudi v tem primeru, ali se je situacija v Sloveniji že tako spremenila, da se lahko DUTB zadolži tudi brez garancije države. Na začetku leta in po nekaj mesecih, ko so se / nerazumljivo/ dosti hitro nižali, sem bil mnenja, da bi se to pravzaprav lahko zgodilo. Trenutno s politično nestabilnostjo mislim, da bo garancija države za zamenjavo obveznic, ki so namenjene za zamenjavo za slabo banko, še naprej potrebna, zaradi tega ker situacija mogoče ni taka. Se pa zelo verjetno lahko zgodi, ko bo nova vlada oblikovana, kakršnakoli že bo, da se bodo stvari ponovno umirile. Takrat bo mogoče priložnost, da se lahko naredi, da se lahko DUTB zadolži tudi

brez garancije države. In zato je ta člen potreben, smiseln in dobrodošel.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati k 4. členu?

Gospod Zvonko Černač, izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

V ponedeljek smo v Državnem zboru poslušali predsednico Vlade, ki je govorila o tem, da se je država v letu dni zadolžila za 11,9 milijard evrov. Za 11,9 milijard evrov, tudi s podporo Državlanske liste, da ne bo nesporazuma. Zato nekateri zelo pozno doživljate to katarzo. Niste je doživeli pri 12 milijardah, sedaj jo pa pri 400 milijonih doživljate, to veliko pove o vaši kredibilnosti. 12 milijard evrov je znesek, ki ne ogroža samo bodočih mladih rodov, zaradi česar očitno bežijo iz te države, dobesedno bežijo, ker spoznavajo, da v njej ni prihodnosti; pač pa ogroža tudi varnost tistih, ki sedaj prejemajo take ali drugačne prejemke iz državnega proračuna. Predvsem ogroža ta podatek najširšo skupino ljudi, glede na specifičnosti našega pokojninskega sistema in pokojninske blagajne, kjer v preteklih letih, v preteklih desetletjih nismo bili sposobni učinkovito upravljati s tem denarjem. Tisti, ki je upravljal pokojninsko blagajno, predvsem Zavod za pokojninsko zavarovanje, ni bil več učinkovitega vlaganja, upravljanja in tako naprej. Velik del tega bremena bo v bodoče na državi, na proračunu, takem ali drugačnem. In ta podatek o tem dolgu in o tem, da je v letu dni vlade Alenke Bratušek ta dolg narasel za 12 milijard evrov in v treh letih Pahorjeve vlade za 8 skupaj, za 20 milijard evrov, govori o tem, da bo ta država imela zelo velike probleme z zagotavljanjem izplačevanja pokojnin v prihodnje. In da bodo bodoči upravljavci morali biti zelo dobri gospodarji, če bodo želeli zagotavljati tisto, kar mora biti zagotovljeno. Da ne bo nesporazuma – pokojnine so bile pridobljene, so bile zaslužene, zaradi neučinkovitega gospodarjenja, zaradi tajkunskega lastninjenja, predvsem s strani elit leve politične provenience, so bile številnim ljudem ukradene. Vsaj ena pokojnina na mesec vsakemu; kajti nelogično je, da ima v neki državi – ki meji na nam približno enako kulturo, enako marljivimi ljudmi kot v tej državi – upokojenec, delavec, ki je delal isto delovno dobo vsaj še enkrat ali dvakrat višjo pokojnino kot v Sloveniji.

Zadnjič, ko smo bili na Koroškem, so ljudje spraševali, kako je mogoče, da moj kolega 50 km stran čez severno mejo dobi trikrat večjo pokojnino, kot jo dobim jaz, pa sva oba enako delovno dobo delala, enako pridno delala, podobno delo delala. To je dejstvo. Ampak ne glede na to, da so te pokojnine relativno nizke, jih bo zelo velik problem glede na te podatke v bodoče zagotavljati. In vsaka dodatna zadolžitev pomeni večji problem. In tudi teh 400 milijonov evrov je številka, ki dodatno otežuje to pot, zaradi tega ni mogoče sprejeti nobenega zadolževanja več. Namesto s tem zakonom in z

datnim zadolževanjem bi danes vlada morala priti v Državni zbor z izvedbenim zakonom za vpis zlatega fiskalnega pravila, kar smo sprejeli, v Ustavo smo ga umestili, ni pa izvedbenega zakona, kasni že več kot pol leta. In če ne bi predsednica odstopila, bi jo doletela ustavna obtožba, ker krši zakon. In bi morala biti razrešena, če bi seveda Državni zbor ravnal v skladu s tistim, kar piše v zakonu. Če bi bilo to izvedbeno pravilo sprejeto, bi morali že začeti ravnati v skladu s tem in niti pod razno ne bi več bilo mogoče priti s takim zakonom v Državni zbor, ker bi bistveno odstopal od tistega, za kar smo se pred letom dni zavezali, ko smo vpisali zlato fiskalno pravilo v Ustavo. Ta vlada, ki nima več nobene legitimnosti, nobene kredibilnosti, tudi ne več nobene moralne upravičenosti do državljanov, prihaja v zadnjih izdihljajih še z dodatno zadolžitvijo. Da je pa perverznost še toliko večja, govori pa izjava premierke v ponedeljek o tem, kako bo ta vlada bodoči pustila v proračunu milijardo 500 milijonov evrov. In servilnost večine naših medijev to izjavo povzame in večina se ne vpraša o njeni sprevrženosti, ker zavaja slovensko javnost. Zavaja ljudi in jim laže v obraz. Milijardo in pol evrov denarja, ki je pridobljen na mednarodnih trgih, za katerega bo treba plačati visoke obresti in zaradi česar bodo imeli številni mladi ukradeno prihodnost. Zakaj torej prihaja vlada dva dni po tistem, ko je premierka rekla, da imamo milijardo in pol na računu, s predlogom za dodatno zadolžitvev za 400 milijonov evrov? Zakaj torej iz tega denarja ni našla tistih niti ne 8 milijonov evrov za subvencioniranje dijaških in študentskih vozovnic do konca meseca junija, pri čemer se postavlja vprašanje legitimnosti tega ukrepa, ker proračun velja za celo leto in sredstva morajo biti zagotovljena za celo leto. Drugače pa je treba ministra nemudoma odstaviti in postaviti nekoga drugega, ki bo znal te stvari združiti skupaj in sešteti 1 plus 1. Se pravi, na eni strani laganje slovenski javnosti o milijardi in pol denarja, ki ga imamo, ki ga bo imela bodoča vlada zato, da bo lahko začela funkcionirati. Na drugi strani pa je bilo treba 8 milijonov evrov prerazporediti iz postavke Investicijsko vzdrževanje železniške infrastrukture, ki je že tako in tako podhranjena in za katero je bilo rečeno, da bo treba nekje drugje zagotoviti sredstva, če ne želimo kraha do konca letošnjega leta. Se pravi, sedaj bomo naprej zagotovili fiktivno iz postavke, kjer itak ni, bomo pa kaj – jemali nazaj iz te postavke na drugo. Ta predlog je popolnoma neodgovorno dejanje vlade v zadnjih izdihljajih.

Se je pa pokazalo, da so nekateri vseeno spregledali, čeprav malo prepozno, in je razlog za ta spregled verjetno predvolilni čas in ne skrb za državljane, kot bi verjetno želeli tu prikazati. Še ena stvar je bistvena pri teh zadolžitvah, ker je šla večina tega denarja v banke in v sanacijo teh preteklih obveznosti in dolgov. Kaj je bilo narejeno na drugi strani za ugotavljanje odgovornosti tistih, ki so te dubioze povzročili,

kako se je to premoženje zavarovalo do danes, kaj je bilo storjeno na zavarovanju tega premoženja? Tu, ko smo bili soočeni s tem, da je ta luknja več kot 5 milijardna, je bilo rečeno, kaj vse bo narejeno za to, da bo država zavarovala te terjatve. Nič ni bilo storjeno do danes. Videli smo nek piar, nekega tožilca, ki je govoril o tem, kako politika ni nič naredila zadnjih 20 let, da bi preganjala – pazite – politika bančne tajkune. Kdo naj jih preganja, če ne tožilci in sodniki, pa naj jim sodijo. Namesto da se ukvarjajo z neugotovljenimi dnevi, neugotovljenimi časi, bi se lahko ukvarjali s konkretnimi dejanji, ker gre ne za milijone, ampak za milijarde evrov na znanem kraju, ob znanem času, znani zneski. Na seznamu prenosa terjatev na Družbo za upravljanje terjatev bank najdemo številne od teh: DZS, gospod Petan, prenesenih 26,5 milijona evrov. Kaj ste naredili, da ste ta prenos zavarovali? Koliko od tega bo povrnjenega, od teh 26 milijonov in pol evrov? ACH, Herman Rigelnik, skoraj 50 milijonov evrov prenosa. Kaj ste naredili, da ste ta prenos zavarovali? Koliko od tega bo povrnjenega? Kateri od postopkov je bil sprožen proti gospodom, ki so še vedno lastniki številnih podjetij in ki ste jim njihovo neučinkovito gospodarjenje podaljšali na ta način, da ste izvedli te prenose na DUTB, namesto da bi jih razlastnili in poslali v zapor? To ste naredili na plečih ljudi. In to ste naredili tako, da ste ogrozili ne samo bodoče generacije, ampak tudi tiste, ki imajo zagotovljene pravice iz več kot 40-letnega dela – in to skromne pravice, večina njih 500 ali 600 evrov pokojnine ali pa še tega ne. Ne morete ljudi na eni strani zavajati z nekimi ideologizmi in ne vem čim še, na drugi strani pa jim dobesedno jemati iz žepov kravvo zaslužen denar zaradi tega, ker nič ne naredite zato, da bi se te terjatve zavarovale. O Adrie Airways, ki je državno podjetje, verjetno ni vredno izgubljeni besed. Ampak ker je na široko delila karte s popustom, brezplačne karte in tako naprej, tudi številnim političnim moralizatorjem – takim, ki se sedaj rojevajo vsak dan neki novi, ki večinoma zelo radi moralizirajo, pri sebi, pred lastnim pragom pa ne znajo pomesti, je treba le povedati, 50 milijonov evrov državnega denarja je Pahorjeva vlada zmetala v to podjetje. In na Družbo za upravljanje terjatev bank prenesenih skoraj 30 milijonov evrov. Verjetno zaradi tega, ker ste sledili maksimi ekonomista, v narekovanju, Tajnikarja, ki je bil vrsto let predsednik nadzornega sveta Adrie Airways, da saj ni naloga Adrie, da dela profit pa da je učinkovito podjetje; ampak da je njena naloga, da vozi potnike. Veste, s tako logiko, gospodje iz socialistične provenience, ki nima nič s socialističnim miljejem v okviru EU, ker kar je tukaj socialistični milje, je popolnoma nekaj drugega od nekih normalnih evropskih socialistov, ne boste prišli daleč. / oglašanje iz dvorane/ Tiste, v luči katerih največkrat govorite in za katere se največkrat zavzimate, ravno proti tistim delujete. In to delovanje proti tem

ljudem je ... – tudi ta zakon, ki ga imamo danes na mizi, zaradi tega je treba ta amandma podpreti in to dodatno zadolžitve črtati. Ni mogoče dodatne zadolžitve sprejeti, posebej še ne v tem času. Namesto tega zakona mora vlada prititi, ne nazadnje je tudi Alenka Bratušek, premierka v odhajanju, dejala, da bo ena izmed stvari, ki se bo zgodila do predčasnih volitev, še izvedbeni zakon za vpis zlatega fiskalnega pravila v ustavo. Čakamo. Lahko bi se že zgodil. Namesto tega zakona bi lahko imeli danes na mizi ta zakon. Pri bančnih skrivnostih in pri skrivanju teh podatkov, o čemer smo poslušali v zadnjem letu dni veliko, vidimo, kaj se lahko zgodi tudi v bolj urejenih državah, kot je naša država. Vidimo, kaj se je zgodilo, ko je neka švicarska banka vrsto let skrivala podatke in na koncu seveda plačala večmilijardno kazen. Nečemu podobnemu smo pričali tudi v Sloveniji. Na začetku mandata sem jaz na ministra za finance naslovil poslansko vprašanje z eno zadevo, ki niti ni bila tako pomembna, ampak je pokazala ta duh, ki vlada v tej tako imenovani bančni tajnosti, ker gre za skrivalnice zaradi tega, ker se ne želi stvari razčistiti in ker se ne želi pred odgovornost postaviti tistih, ki so odgovorni za to bančno luknjo. Spraševal sem o nekem teambuildingu, ki so ga imeli uslužbenci te banke, v katero je država milijarde evrov davkoplačevalskega denarja pretočila, in o stroških tega teambuildinga teh uslužbencev, ki so se z nekimi jadrnicami vozili po Piranskem zalivu, potem imeli obilno večerjo z morskimi dobrotami in tako naprej. Seveda je banka to plačala. Banka je plačala to tako imenovano izobraževanje, nadgrajevanje. Iz denarja tistih ljudi, ki imajo 500 ali še manj evrov pokojnine, in nisem smel dobiti podatka o tem, koliko je to stalo. Kajti gospod minister mi je odgovoril, da to nima mene kaj zanimati. Jaz sem spraševal v imenu dveh milijonov ljudi, ne v svojem imenu, ne zaradi tega, ker bi bil firbčen zaradi tega; ker imajo ti ljudje pravico vedeti, komu bodo vsak mesec od pokojnine in od plače v obliki povečanih davkov plačevali – njihove kredite, ki jih ti niso odplačali. To pravico imajo vedeti in prej ali slej bodo to tudi izvedeli. Vendar ne na tak način, kot ga imamo danes tukaj v tem zakonu, ko vlada namerava namen še dodatnih 400 milijonov evrov denarja zato, da se bodo te rabote prekrile. Kajti s temi 400 milijoni dodatnega filanja DUTB se bodo vse te stvari enostavno pometle pod preprogo. Zaradi tega je potrebno ne samo ta amandma sprejeti, ampak zakon zavrniti.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Jožef Jerovšek. Pripravi se mag. Andrej Vizjak. Repliko pa ima gospod Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Glede zadolževanja, gospod Černač, pravilno ste ugotovili, da je glavnina šla v banke. Na osnovi zakona, sprejetega v prejšnji vladi, v

kateri, če se prav spomnim, ste bili minister; in z upravo, Družbo za upravljanje terjatev bank, ki je, vsaj večinsko, bila imenovana tudi v tej isti prejšnji vladi. Pa saj ne očitam vam, da je bilo karkoli narejeno narobe s tem, ker ta problem je bilo potrebno rešiti. Očitam vam pa to, da sedaj zavajate, da je za to kriva sedanja vlada, ki je vse, kar je naredila, je nehala porivati probleme pod preprogo, to vam pa očitam. Ker gre za neko neverjetno sprenevedanje tukaj. Saj to vse skupaj poteka na osnovi zakona, ki smo ga v prejšnji vladi skupaj sprejeli in gre v pravo smer. Drugi del zadolžitve gre pa na račun poplačila prejšnjih dolgov. Pa tudi velik del proračunskega primanjkljaja, ki edini predstavlja novo zadolževanje, izhaja iz tega, da je potrebno plačevati obresti za te minule dolgove. Saj to vam je verjetno jasno, ampak pač morate spinati v tej smeri. Ko so se razkrili podatki o slabih kreditih na Družbi za upravljanje terjatev bank, kar se je zgodilo na predlog naše stranke, žal še ne čisto v popolnosti, ampak tudi na tem še delamo, in naj omenim, da ste vi takrat bili proti temu, da se to razkrije, glasovali ste proti zakonu, ki je to odpiral, se je razmahnila široka debata o tem, ali večjo luknjo povzroča leva ali desna stran. Ali so desno luknjo povzročili tajkuni ali cerkveni Zvonovi. In samo eno je jasno glede tega – v Državlanski listi nimamo ne enih ne drugih.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Postopkovno, gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Moram reči, da te replike nisem čisto popolnoma razumel. Dobro, bila je izrečena ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Postopkovno vprašanje imate, gospod Černač, ne odgovor na repliko. Replike na repliko ne morem dovoliti.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): V okviru tega postopkovnega vprašanja bi vprašal, kako je to sploh bila replika glede na to, kar je bilo zdaj povedano. Bila je izrečena tudi ena netočnost glede podpore razkrivanju v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Černač, replike na repliko ni, zato vam moram besedo odvzeti. Lahko pa se pozneje prijavite k besedi in razpravljate ter daste odgovore.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Ja, saj ravno to vas sprašujem. Glede na to, da vodite sejo, zakaj niste poslanca opozorili, da to ni bila replika, ampak da je bila razprava. In moram reči, da v okviru te razprave, kjer je bil Poslovnik nekako zlorabljen ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Černač, še enkrat vas opominjam, da zlorablajte inštitut ...

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): ... nisem čisto razumel, ali si je gospod Pavličič ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: ... Vam bom odvzel besedo.

Naslednji ima besedo gospod Jožef Jerovšek. Izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Saj človek ne ve, kje bi začel. Moram tudi jaz najprej odgovoriti na to, kar je bilo pravkar rečeno, da smo bili proti razkrivanju dolgov v bankah. To pa jemljem kot tak očitek, vsa leta se borim za to, da naj že enkrat prekinemo to prakso ščitenja teh tajkunov, tej finančnih oligarhij, ki si je razdelila in skrila milijarde slovenskega denarja. In v tisti razpravi, ko je gospod Virant decembra, novembra govoril, da bo januarja vse jasno, vse razkrito, potem pa se je izkazalo, da sta dve tretjini dolgov ostali skriti na državnih bankah, ena tretjina se je prenesla na Družbo za upravljanje terjatev bank. In tam še sedaj nimamo enega podatka o tem, kdo je odobril te kredite. Kdo je odobril, kajti jaz sem prepričan, da tisti, ki so odobraval kredite, so del tega denarja dobili nakazanega nazaj na svoje račune, ker so jih odobrili brez kritja. To je bil zavestni rop, organizirani rop. In gospa predsednica Vlade v odstopu in cela vlada zavestno ščiti tudi s tem zakonom še naprej vse to. Celo povečuje dolg, posredno zadolževanje zopet, bolj prikrito zadolževanje predvideva; ob tem da se je njena vlada zadolžila za 11,9 milijard. Velika farsa je to, kar nam gospa Bratuškova pripoveduje – zdaj bolj poredko prihaja sem – v svojih odgovorih na poslanska vprašanja, ko se predvsem norčuje iz državljanov in gleda kar naprej v preteklost in noče govoriti o tem, kaj so njeni ukrepi in kaj bo naredila, da bi izšli iz te krize. In sedaj se vidi tu, da je v prvotnem predlogu tega zakona bilo milijarda 100 dodatnega zadolževanja, bolj prekritega. Hkrati pa ne naredi ta oblast ničesar, da bi sedaj spremenjen zakon o zaplembi premoženja nezakonitega izvora začeli v sodstvu obravnavati, izvajati. Nobene zaplembe premoženja, zadržanja premoženja, pa veste, da ob tolikih milijardah denarja, da je to vse nezakonito pridobljeno. Slišim včeraj od nekoga, da si je ožji sorodnik pomembneža v Banki Slovenije kupil za 1 milijon delnic Telekomu, ker se tam zdaj dela na tem, da bi bili še ekstra zaslužki. Ne, saj ne pravim, da mora minister vedeti, verjetno pa ve, bi bilo pametno, da reagira, da organe pregona usmerijo tudi v to smer, od kod denar takšnim ljudem, od kod. Gospod minister in vaša vlada, vlada gospe Bratušek, ki se tukaj proglašja za Ivano Orleansko te države, rešiteljico, jo potaplja z vsemi možnimi sredstvi, na perfiden način potaplja državo in jemljem bodočnost mladim ljudem te države. Temu je treba enkrat narediti konec! In upam, da bomo s pomočjo javnosti

dosegli to v tej državi, na predstoječih volitvah, da česa takšnega, te perfidne igre ne bodo več podprij. Zdaj delajo dva nova predsednika strank. Eden je imel štiri službe, gospod Cerar, jih je vedno vlekel; še zdaj ima pisarno v tej hiši, pa ga zelo redko vidimo, pa pri predsedniku republike, pa ne vem kje ima štiri službe, pa na univerzi, zdaj bo pa on rešitelj. Pa gospod Šoltes ...

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Gospod Jerovšek, predlagam, da se osredotočite na amandma k 4. členu. Pa ne bi poimensko.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Ja, to je osredotočenje, da tega ljudstvo več ne bo dovolilo, da teh prevar, ki so jih izvedli s Pozitivno Slovenijo in z Državljanško listo na prejšnjih volitvah, ne bomo ponovili pri novih volitvah. To je bistvo! To morajo ljudje vedeti, da bomo gledali, kar se je zdaj tu dogajalo, ko se vsak dan presedajo poslanci! Vsak dan je drugačen sedežni red! En dan je eden pri eni stranki, drug dan je pri drugi stranki. In to nam ti novi "odrešeniki", gospod Cerar in gospod Šoltes – enako se bo dogajalo. To morajo ljudje vedeti! Zaradi tega je to predvsem poziv ljudem, naj spregledajo, naj zavrnejo to, kar jih s pomočjo državnih medijev in dominantnih medijev skušajo prepričati, da zdaj so pa novi odrešeniki na sceni. Ni novih odrešenikov! Ti, ki so bili sedaj odrešeniki, so zadolžili državo; če to prištejemo, kar ste hoteli zdaj, zaokrožiti na 13 milijard. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak, za njim gospod Jožef Horvat in potem mag. Matej Tonin.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Ta povečana kvota zadolžitve posrednih proračunskih uporabnikov oziroma firm, nefinančnih družb, je namenjena dokapitalizaciji dveh bank in še nekaj na zalogo. Se pravi, ta kvota, ki ste jo prvotno želeli dvigniti z milijarde 200 na 2 milijardi, je bila namenjena predvsem dvema bankama, in sicer 500 milijonov evrov za Abanko in 150 milijonov za Banko Celje. Ta dokapitalizacija naj bi bila izvedena s strani DUTB – Družbe za upravljanje terjatev bank, tako imenovane slabe banke. DUTB bi se zadolžila in bi ta denar vložila v te banke. Skratka, neposredna povezava med tem amandmajem je seveda s funkcioniranjem in tudi z razmerami v DUTB. Spoštovani poslanke in poslanci, ne samo slovenska javnost, tudi mi nimamo pojma, kaj se v DUTB operativno dogaja, zakaj so določene odločitve in zakaj te odločitve niso drugačne. Odgovorni bomo pa pred ljudmi mi, nas bodo vprašali. Pravzaprav bodo vprašali vas, obstoječo koalicijo, zakaj operativno te stvari tako potekajo. Jaz

enostavno ne morem razumeti, da imamo izredno toleranco do teh bank, tudi Abanke, ki jo, mimogrede, vodi gospod Jože Lenič, bivši politik, poslanec Državnega zbora, gospod Jože Lenič je bil poslanec, zdaj bankir. Razlastnil je številne imetnike podrejenih vrednostnih papirjev, ki jim je obljubljal pred tem, da je naložba v podrejene obveznice Abanke super naložba, da se ne more nič zgoditi, finančne družbe in ljudje so to kupovali, rezultat je, da so izgubili čez noč vse. Še huje, rezultat je ta, da bomo morali zdaj dajati denar s poroštvom države za dokapitalizacijo te banke. In kje je ta gospod? Namesto da bi bil v zaporu, še vedno sedi na Abanki! In jaz imam, spoštovani, tu temeljni problem – mi rešujemo banke, rešujemo podjetja, ljudje pa sedijo na istih stolčkih, tisti, ki so zavozili, se pravi tisti, ki so del problema, bodo zdaj kar naenkrat del rešitve. In tu sprašujem ministra, kako to, da se pri ukrepih zoper te bolnike, ki jih rešujemo z javnim denarjem, ne izvedejo in ne sprejmejo tudi ukrepi zamenjav uprav, novih uprav, prisilnih uprav, kriznih uprav. Zakaj se ne uvedejo odgovornosti zoper te, ki so stvar pognali tako daleč, da jo moramo zdaj z javnimi sredstvi sanirati; pa ne samo z javnimi sredstvi, tudi z zasebnimi sredstvi, kajti ti, ki so vlagali denar v te banke, misleč, da so te naložbe varne, so zdaj ob denar. S tem ste povzročili številne travme in tako naprej.

Tipičen primer je tudi Nova Kreditna banka Maribor, kjer ste razlastnili delničarje, 100 tisoč malih delničarjev, ki so imeli delnice, ki so jih kupili na javni prodaji, je bilo čez noč razlastnjenih, to je poseg v lastnino. Kako ste to speljali, ali ste to ustavno v redu speljali, bo presojalo Ustavno sodišče; ampak jaz mislim, da je bilo to neustavno. Vi lahko razveljavite vrednost delnice s 100 evrov na 1 cent, ne morete pa vzeti te delnice. Razveljavite jo lahko, razvrednotite jo lahko, vzeti pa je ne smete. In to je problem. Mi imamo torej težavo, da nenehno prihajate v parlament s takšnimi ZIPro in ostalimi rešitvami, kjer zadolžujete slovenskega bodočega davkoplačevalca, ne sedanjega. Saj to bodo plačevali, spoštovani, ne tisti, ki smo zdaj sivi, ampak tisti, nekateri še rojeni niso, tisti bodo to plačevali. In vi tako benevolentno in brez nekih resnih vprašanj vsako zadolžitev požegnate, ker se vam zdi utemeljena. Spoštovani minister, naravnost ponižujoče je, kako ste spisali ta ZIPro, in ste napisali noter, da ocenjujete, da bo Družba za upravljanje terjatev bank potrebovala več denarja, zato rabi višjo kvoto zadolžitve, konec, pika. Jaz svojemu sinu ne dam 10 evrov, če mi reče: Ati, jaz potrebujem denar. Ga vprašam, za kaj pa, me vsaj malo zanima, kaj se bo s tem zgodilo. Vi se niste potrudili v zakonu niti malo napisati, za kaj bo kvota 800 milijonov dodatne zadolžitve potrebna in porabljena. Šele od državne sekretarke smo na odboru izvrtali, da gre to za ti dve banki, ki sem ju uvodoma naštel.

Ne samo da je bil in je v Abanki ekspolitik šef uprave in to banko zdaj z javnim denarjem rešujemo. Zelo podobno je v Novi Ljubljanski banki. Tam ne samo, da ste imeli gospoda Kramarja, za katerega vsi vemo, da je totalni politični kader pokojnega Janeza Drnovška, potem ste namestili tudi izvoljene poslance na čelo te banke. In potem se sprašujete, zakaj so banke tam, kjer so; in zakaj pravzaprav obremenjujemo te davkoplačevalce. In ni res, tisti, ki govorite, da je to, kar se dogaja zdaj s slabo banko, pravzaprav posledica enega zakona, ki je bil v prejšnji banki. Operativno izvajanje tega projekta je posledica vaših odločitev in vir problema je funkcioniranje te institucije danes. Ko beremo danes v nekem časniku glede najbolj plačanih ljudi, vidimo da so v DUTB najbolj plačani ljudje v tej državi. Približno 20 tisoč evrov dobijo na mesec. Potem so šele direktorji, kjer skoraj noben ne preseže 10 tisoč evrov. Ampak DUTB 20 tisoč evrov, pri čemer pridejo sem gospodje, rabimo seveda prevajalce, čeprav imamo gospoda Mavka, ki je neizvršni direktor slabe banke, bi nam on lahko kaj povedal. Ne, gospodje s prevajalci nam tukaj razlagajo, kje je vir našega problema in vir naše rešitve – in daj, davkoplačevalec, te bomo še malo stisnili, daj še evre, daj še evre, 800 milijonov zdaj. Pravzaprav ste si kar čez noč premislili, da ni potrebno 800 milijonov, da je kar 400 milijonov dovolj. Kdo je predlagal 800 milijonov?! Kar tako, malo na zalogo?! To je res velik problem. In še nekaj mene tu mori. Nikoli, ko govorimo o teh dodatnih kvotah zadolževanja, nikoli nihče ne govori, kdaj se bomo razdolžili in kako konkretno bo to izgledalo. Spoštovani minister, sami veste, evropska regulativa pravi, da bomo morali postopno odpravljati presežni javni dolg. Vse, kar je nad 60 %, bomo morali začeti odpravljati. To se pravi, mi bomo letos že nabili naš javni dolg na dobrih 80 % bruto domačega proizvoda, v prihodnih letih ni teorije, da ga vsaj stabiliziramo na tej številki, ampak ga bomo še povečevali, in samo vprašanje, v katerem letu bomo prišli do 100 % GDP našega javnega dolga. Nič se ne naredi na omejevanju izdatkov, tekočih izdatkov te države, tudi ko gledamo zaključne račune proračunov v preteklosti in ko gledamo sprejete proračune za naprej, so tekoči izdatki stabilizirani na približno isti ravni, to je okrog 8 milijard evrov. Nihče ni naredil enega resnega napora, ker je to pač v neskladju z vašo politiko; to je gospa predsednica Vlade, ki odhaja bog si ga vеди kam, večkrat povedala, da ne bodo dodatno tekoče omejevali izdatkov. Nam obresti zažirajo v tisto malo izpogajanega z ZUJF. Ravno toliko, kolikor nam obresti zrastejo, so finančni učinki ZUJF, tako da se to pravzaprav izniči, ker je zadolževanje večje, bo obresti še več in bojo tekoči izdatki rastle. In povejte mi pri tem gospodarstvu, ki je pod davki, kako bomo mi začeli razdolževati enkrat našo državo. Samo s prodajo tega premoženja, ki je na DUTB ali z odprodajo nekaterih podjetji, pač

to ne bo šlo, ker jaz ne vem, kje boste vi z odprodajo deležev v DUTB iz državnih podjetij dobili desetine milijard evrov, da bomo zmanjšali naš dolg. Mi moramo najmanj za približno 10 milijard evrov zmanjšati naš dolg ali pa ga bomo morali, ko bomo v tem mehanizmu odprave presežnega javnega dolga. Še huje je, spoštovani, ne obvladujete tudi tekočega proračuna. To, da se kaj takšnega zgodi, kot si je privoščil gospod Omerzel, minister za infrastrukturo, da nam v maju tekočega leta pove, da nima denarja za izvajanje zakonskih obveznosti. Kako je to sploh možno, pa tak minister sedi v vladi. Njegova odgovornost po Zakonu o javnih financah je, da skrbno načrtuje svoj del proračuna in da predvidi zadostna sredstva za izvajanje zakonskih obveznosti, ki jih ta minister ima. Sicer malomarno opravlja delo ali pa pojma nima, zakaj sploh sedi v teh ..., razen če gospod Omerzel ni na specialni misiji gospoda Golobiča v tej vladi – kako scuzati javna sredstva v zasebne žepe, kar je bilo že pogosto videno v preteklih vladah, kjer je gospod Golobič imel kakšno pomembnejšo besedo. In prvo, kar so začeli govoriti, ko je gospod Omerzel nastopil, je rekel, saj ta nima nič z Golobičem, se je že začel braniti na ta način. Zdaj se slika bistri in izostruje, ko to gledamo.

Spoštovani, jaz se bojim, da ta zadolžitev in podobni manevri so še zadnji izdihljaji, kako tu in tam špricniti v podsisteme te družbe določena javna sredstva, da se zagotovi kakšna služba in kakšen mir komu, ki je že na dobro plačani službi. Mi v Slovenski demokratični stranki takemu pristopu nasprotujemo, zato ne bomo podprli kakršnihkoli dodatnih kvot zadolževanja. Ne nazadnje, ti gospodje na DUTB lahko tudi začnejo kaj prodajati. Jaz mislim, da bi se določeni slabi krediti, ki so jih z veseljem dali v kakšen moratorij, pa tudi zavarovanja dala prodati. Govorim o stanovanjih, o marsičemu – ljudje so pravzaprav željni tega in bi kupili, tudi če bi bila neka normalna ali krizi primerna cena. In ti gospodje bodo vlekli to zgodbo slabe banke v nedogled. Vprašanje, kdaj bodo začeli kaj prodajati, in vprašanje, kdaj bomo mi te evre, ki jih zdaj z debelimi cisternami črpamo v to firmo, nazaj videli ali dobili.

Jaz sem pravzaprav vesel, da so nekateri pri teh zadnjih zadolžitvah, tudi v razpadajoči koaliciji uvideli, da tako več naprej ne gre. Ne bom nič očital, ker boljše, da kdo spregleda pozno, kot nikoli.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Jožef Horvat ima besedo.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovani gospod minister s sodelavkama, dragi kolegice in kolegi!

Nova Slovenija – krščanski demokrati imamo in apliciramo konservativna stališča, načela, ko gre za finančna oziroma proračunska

vprašanja države. Zagovarjamo, da je potrebno trošenje prilagajati ustvarjenemu. In če premalo ustvarjamo, potem moramo trošenje zmanjšati; to pomeni, da moramo varčevati. Večkrat sem gojil upanje, ne nazadnje tudi v ponedeljek, ko sva se preko ustnega vprašanja pogovarjala z gospodom ministrom dr. Urošem Čuferjem, da minister Čufer ima namen varčevati. Na hearingu so ga mnogi analizirali in ocenjevali, da je konservativen financer. Žal pa je že dokazano zdaj, da gotovo v vladi ni imel dovolj močne politične podpore, da bi lahko svoja morebitna konservativna načela tudi apliciral, tudi uveljavil. In iz tega, kar sem povedal glede naših konservativnih načel in stališč, je jasno, da bomo dali podporo amandmaju k 4. členu, noveli zakona ZIPRS za leti 2014 in 2015. Ostro namreč nasprotujemo kakršnemu koli nadaljnjemu zadolževanju – kakršnemu koli, ne glede na to, po kakšni obrestni meri, tudi če bo obrestna mera 0 %. Spomnite se na dogodek, pred kratkim smo ga gledali na parlamentarnem televizijskem kanalu, ko je dr. Boris Pleskovič kot svetovalec Peterletove vlade v svojem kabinetu sprejel gospoda Walterja Wolfa, ki je povedal: Boris, jaz bi rad tej novi državi pomagal in bi rad dal 60 milijonov, mislim da, dolarjev brez obrestnega kredita. Brez obrestnega kredita! Gospod Pleskovič mu je prijazno odprl vrata in se od njega poslovil. Poduk te zgodbe – bojmo se tudi tistih, ki nam želijo denar posoditi brezobrestno, ker prej ali slej nam bodo izstavili račun. In zakaj mene skrbi to dodatno zadolževanje? Ker se nam je začel proračun za letošnje leto sesuvati. Če pogledamo rezultate za prve štiri mesece, za prvo tretjino letošnjega leta, vidimo, da imamo primanjkljaj okoli 722 milijonov evrov oziroma tri četrtine dovoljenega oziroma načrtovanega v proračunskih dokumentih za letošnje leto. V tistih proračunskih dokumentih, ki jih je tudi Evropska komisija ocenila kot dobre. Na to oceno je bila predsednica Vlade, spomnim se, tukaj za govornico zelo ponosna. To so pač bili dokumenti, ki jih je morala Vlada Republike Slovenije poslati Evropski komisiji po novi evropski zakonodaji, tako imenovanem dvojčku oziroma šesterčku. Sicer je pa res, da so vse države članice v tej prvi rundi dobile pozitivno oceno za proračunske dokumente za letošnje leto. Najbrž Evropska komisija ni niti slutila, kako namerava vlada Alenke Bratušek realizirati te proračunske dokumente. Danes vidimo, da smo na eni tretjini leta že na treh četrtinah načrtovanega primanjkljaja. Kaj je pravzaprav največ vplivalo, kateri izdatki so najbolj vplivali k temu enormnemu primanjkljaju? Ja obresti, okoli 600 milijonov, do konca leta jih bo potrebno plačati še nekaj čez 400 milijonov. Se pravi, ena dobra milijarda evrov letos za obresti. Tukaj je problem in od tukaj izvira strah in naša zaskrbljenost, zakaj nadaljnje zadolževanje. In ko govorimo o Družbi za upravljanje terjatev bank, se tukaj strinjam z mag. Andrejem Vizjakom, ki pravi, da mi pojma nimamo, kaj se

tam dogaja. Lahko pa rečem, da vemo, kaj se ne dogaja. Namreč, nikjer ne dobivamo poročil, da bi se realiziral 33. člen Zakona ZUKSB – Zakona o ukrepih za krepitev stabilnosti bank. O tem sem implicitno govoril v stališču Poslanske skupine Nove Slovenije. 33. člen govori o odgovornosti članov organov vodenja in nadzora bank ter organov nadziranja bank. Prvi odstavek, če dovolite, pravi: člani upravnega odbora Družbe za upravljanje terjatev bank so dolžni vsak sum kaznivega ravnanja članov organov vodenja in članov organov nadzora bank ter organov nadziranja bank, s katerimi se seznanijo v zvezi z opravljanjem svoje zaposlitve, predvsem ob pregledovanju kreditnih map iz devetega odstavka 11. člena tega zakona, takoj, na ustrezen način naznaniti pristojnim organom. Zaenkrat jaz ne vem za niti en primer, da bi organi, upravni odbor DUTB ta člen realiziral. In tukaj je problem. Zato sem v stališču poslanske skupine pozval nadzorne organe, Družbo za upravljanje terjatev bank, organe odkrivanja in pregona ter sodišča, pozval sem jih in jim povedal, da so na potezi prav oni, da vendarle odgovorijo na vprašanja, ki jih poslanke in poslanci Državnega zbora dobivamo na terenu. To pa so: kdaj boste ulovili in zaprli tiste, ki so nam zvrtili bančno luknjo? Kdaj jim boste odvzeli premoženje in bomo finančno državo rešili. Tudi parlamentarna preiskovalna komisija, ki jo vodi kolega Marko Pogačnik, enostavno ne pride do odgovorov. Nasprotno, tisti, ki pridejo na zaslišanja, in bilo jih je kar nekaj, se iz poslancev, posredno pa iz dveh milijonov državljanek in državljanov, delajo norca, jim govorijo, da gre pravzaprav za naravni pojav. Zgodila se je naravna katastrofa, ki je zvrtila bančno luknjo. Potrebna bo še kako temeljita razprava, kako z našimi bankami v 100 % državnih lasti naprej. Ali ne bi bilo morda boljše, da jih prodamo za en evro, tudi sedaj, ko smo jih dokapitalizirali. Jaz ne vem, nisem strokovnjak za to področje, berem pa, to pa znam, da smo v skupini osmih držav na globalni ravni, kjer ima država pretežni del lastništva, pravzaprav stoprocentni sedaj, nad bančnim sistemom. In to je slabo. In to je pogubno tudi za bodoče rodove. Zato bi si želeli, da bi v tem mandatu, ki se sedaj na klavni način izteka – zakaj se izteka, je seveda sedaj drugo vprašanje. Morda ne toliko zaradi tistega kongresnega dogodka in gospoda Jankovića, morda pa se izteka ta mandat zato, ker se nam sesuva proračun, ker je primanjkljaj enormen. Morda zato, ker dejansko vlada eklatantno krši Ustavo Republike Slovenije, ker še ni pripravila fiskalnega zakona, in še morda zaradi kakšnih zadev, za katere mi sploh ne vemo. Ne vemo pa tudi prav nič in dejansko tega tudi ni bilo nič, ni bilo nobenih ukrepov, s katerimi bi ta vlada pospešila gospodarsko aktivnost. In ko se predsednica Vlade hvali ob tem, da smo v zadnjem kvartalu lanskega leta imeli pozitivno gospodarsko rast, jo pred dvema mesecema preko ustnega poslanskega vprašanja

sprašujem, gospa predsednica, kateri ukrepi te vlade so tisti, ki so prijeli in dvignili gospodarsko aktivnost. Odgovora ni bilo, torej nobeden. Zaključujem s ponovno izjavo, da bom podprl amandma k 4. členu, in se zahvaljujem za pozornost.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Matej Tonin.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovani kolegice in kolegi!

Ko razpravljamo tako rekoč o denarju, ki ga bomo dali DUTB za sanacijo slovenskega bančnega sistema, bi morali imeti v mislih predvsem besede znanega irskega finančnika, njegov intervju je bil nedavno objavljen v časniku Finance. Rekel je, da so institucije, ki so skrbele za sanacijo finančnega bančnega sistema na Irskem, imele predvsem v mislih, kako v čim večji meri povrniti davkoplačevalcem denar, ki so ga davkoplačevalci dali za sanacijo bančnega sistema. To je bilo njegovo osnovno sporočilo. Ko poslušamo današnjo razpravo, je iz te razprave možno izluščiti prav to, da imamo v tej dvorani vsi občutek, da institucije – zlasti pa DUTB, ki morajo skrbeti ali ki so za to, da pomagajo sanirati slovenski bančni sistem – premalo skrbijo oziroma imajo premalo v svojih ciljih in zamislih tudi dejstvo, kako in na kakšen način bodo državi, torej davkoplačevalcem, vrnil denar, ki je bil dan za to, da se banke sanirajo.

Pri samem zadolževanju so stvari relativno enostavne in preproste. Mi v zadnjem času trošimo preko svojih meja. Jasno je, da to v nedogled ne gre, da je samo vprašanje časa, kdaj se bo ta stvar zaustavila. Prej, ko se bo zaustavila, lažje bo za ljudi. Seveda bo mnogo težje za kakšne politične stranke, ampak še enkrat poudarjam – prej ko bomo te trende prekomernega zadolževanje ustavili, lažje bo to za ljudi.

Če se vprašamo, kaj pa se je v tem našem skupnem mandatu, v mandatu tega parlamenta naredilo, da bi te trende ustavili. Morda edini dokument, ki ga lahko potegnemo, slavni ZUJF, proti kateremu je bilo izrečeno toliko besed in prelito toliko črnila. Jaz močno upam, da sedaj, ko vstopamo v neko novo časovno obdobje, ko bodo stranke tako ali drugače tekmovalle ponovno za naklonjenost volivcev, da bodo ljudje razumeli, da stranke, ki nasprotujejo vsakršnim reformam, delajo največjo škodo volivcem. In da vsak resen politik, ki se v tem času podaja v volilno kampanjo, praktično ne more obljubiti nič drugega, kar je obljubil slavni Churchill na začetku II. svetovne volje, ko je obljubljal zgolj kri in solze. Kaj bistveno več v sedanji situaciji resen politik, žal, ne more obljubiti. Zavedam pa se, da se bo v sedanjem času obljubljalo vse mogoče stvari, od sajenja rožic do nebes na zemlji in še kaj. Upam pa na trezen premislek

tistih, ki bodo odločali, kdo bo v tem parlamentu sedel v naslednjem mandatu.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sedaj smo zaokrožili krog razprav pri vložnem amandmaju k 4. členu. Želi še kdo razpravljati? Vidim interes za razpravo, zato odpiram prijavo na razpravo k vložnem amandmaju k 4. členu. Amandma je vložila Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Prvi ima besedo gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Težave, ki jih ima naša vlada in naša država, niso od včeraj. Jaz tega amandmaja Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 4. členu ne bom podprli. Namreč, s tem bi ta člen črtali. Treba se je spomniti, kako je prišlo do velike gospodarske krize leta 2007, ko je prišlo do zloma hipotekarnega trga v Združenih državah Amerike in ko takratna ameriška vlada ni ravnala tako, kot bi lahko, in pustila znamenito banko Lehman Brothers v stečaj. Reakcija borz po svetu je bila tako silovita in takrat si nihče ni predstavljal, da bo proces, ki se je začel pred sedmimi leti, preplaval ves svet. Treba se je spomniti tudi na obdobje 2004–2008, ko je bila na oblasti neka druga koalicija in neka druga vlada. In jaz mislim, da izvorni grehi in problemi, ki se danes vrstijo pred nami in jih skušamo reševati, koreninijo v tisto obdobje in da so bili potem poglobljeni še s to veliko gospodarsko in finančno krizo. Prav je, da pogledamo, kakšna je bila ekonomska bilanca takratne vladne koalicije v obdobju 2004–2008 in kaj je potem nova vlada, ki se je znašla v kriznih razmerah, podedovala. Naša država je bila v obdobju 2004–2008 na medbančnem trgu močno prezadolžena. Tu mislim na večino posojil za sporne menedžerske odkupe, prav v tisto obdobje segajo, in posojila Darsu za gradnjo avtocest. Po volitvah in imenovanju takratne nove Pahorjeve vlade se je izkazalo, da denarja za pomoč ni. Proračun je bil namreč zaradi številnih davčnih ugodnosti – spremenjen Zakon o dohodnini, ugodnejši Zakon o davku od dohodka pravnih oseb, odpravljanje davka na plače – in takrat je na letni ravni proračun izgubil skoraj 500 milijonov evrov. Po izračunih finančnega ministrstva pa so potem ti predvolilni bombončki, ki jih v tem mandatu ne bo, ampak predvolilni bombončki v letu 2004 pa so bili znatni. Brezplačna hrana dijakom, brezplačni vrtec za drugega otroka, plačna reforma javnega sektorja, pokojnine so bili povišane za 8 % – to je še dodatno povzročilo 300 milijonov proračunskih odhodkov. Že pred nastopom Pahorjeve vlade je proračunski primanjkljaj znašal vsaj minus 3 %. Poleg tega pa je sprememba cestninjenja, recimo da še en tak ukrep takratne vlade, prehod na vinjete prihodke iz tega naslova znižal iz 150 milijonov na 80 milijonov evrov. Inflacija bi bila takrat lahko nižja,

če bi Janševa vlada takrat poslušala opozicijo ter domače in tuje finančne strokovnjake in institucije. Davčna reforma je poleg tega recimo z ukinitvijo 4 % olajšave za rešitev stanovanjske problematike povzročila, da je skoraj 150 tisoč davčnim zavezancem ukinila stanovanjsko olajšavo, z dohodnino pa je najbolj razbremenila najvišji razred; srednji in nižji razred pa je razbremenila precej manj. Tako opevana gospodarska rast je od začetka leta 2005 temeljila na povečanem zadolževanju. Najbolj izrazito se je bruto zunanji dolg povečal v letu 2007 in to za neverjetnih 10 milijard evrov, kar pomeni, da je 6,8 % rast BDP takrat temeljila na nezdravih osnovah. Celotni zunanji bruto dolg pa se je v mandatu takratne vlade in takratne koalicije v obdobju 2004–2008 povečal iz 15,3 milijarde na 39,8 milijard evrov. Zaradi spremembe financiranja recimo je bila Družba za avtoceste konec septembra 2008 zadolžena že za skoraj 4 milijarde evrov, saj je financiranje izgradnje avtocest takrat temeljilo predvsem na tujem zadolževanju, in je tako ogrozilo finančno vzdržnost te družbe. Že takrat koreninijo problemi Darsa, ki so aktualni še danes. Tudi črpanje evropskih sredstev je bilo od leta 2005 dalje slabo.

Da ne bom našteval teh podatkov, bi lahko povedal tudi to, da če slabemu črpanju sredstev, majhnemu deležu neposrednih tujih naložb, ki so bile tudi takrat zelo nizke, dodamo še netransparentno prodajo Mercatorja iz leta 2005, potem lahko ugotovimo, da je vlada in vladna koalicija, ki je vladala Sloveniji 2004–2008, zapustila katastrofalno bilanco na gospodarskem področju, ki pa jo je poglobila še gospodarska in finančna kriza, ki je pa prav tako ni hotela priznati takratna vlada. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin. Gospod Grims, imate repliko ali želite razpravljati?

Mag. Andrej Šircelj, imate repliko, izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Takšnega zvajanja, kot ga je zdaj povedal gospod Bevk, pa še ne. To je pa višek sprenevedanja! Prva zadeva, gospod Bevk, glede davčne reforme v letu 2006, takrat so bili Socialni demokrati v partnerstvu za razvoj. Na začetku septembra leta 2006 je bila gospodu Pahorju predstavljena davčna reforma, 6. septembra, mislim da je to bilo na Gregorčičevi. Lahko si pogledate dokumentacijo in tam se je gospod Pahor z davčno reformo strinjal in jo podprl, z znižanjem dohodnine, znižanjem stopnje davkov od dohodkov pravnih oseb, z ukinitvijo davka na plače. Jaz mislim, da je on takrat pripadal socialnim demokratom, razen če ste se ga zdaj že odpovedali. In s tem ste se hvalili v javnosti, da ste podprli davčno reformo, s tem ste to naredili. Tako glede tega. Tudi glede Križaničevih izračunov, kako bi bilo, če bi

bilo in kakšni prihodki bi bili, če bi bili. Oprostite, gospod Bevk, ti niso vredni pol počenega groša, ker so ti izračuni nerealni, nestrokovni in zavajajoči.

Naslednja zadeva, kar ste rekli, citiram: "Naša država je bila močno zadolžena na medbančnem trgu." Ali vi ločite zunanji dolg od dolga države? Verjetno ne. Verjetno mislite, da lahko nekdo, ki je danes predsednik Vlade ali je bil takrat predsednik Vlade, odobri nek kredit ... / oglašanje iz dvorane/ Ne, ne more! Gospod Meh, lahko ste to vi delali, ne more pa nihče od politikov danes odobriti nekega kredita. To je čista provokacija, kar zdajle delate. To je čista provokacija, kar zdajle delate, ker ne more, ker govorimo o kreditih, ki so jih dale banke prebivalstvu za otroške vozičke, za avtomobile, za hiše in tako naprej. Na drugi strani pa govorimo o kreditih, ki jih najema država kot država. In če vi pač tega ne veste v vsej parlamentarni zgodovini, kolikor časa ste tukaj, če se niste mogli tega naučiti, potem je to vaša stvar, vendar ne morete zaradi tega zavajati javnosti. Tudi primanjkljaj ni bil 3 % takrat. Ni res, gospod Bevk. Ni res, pogledajte si podatke! Izenačen je bil proračun takrat. Pogledajte si leto 2007 in 2008! Zavajate! In to je nesprejemljivo. In da je takrat bruto zunanji dolg narasel. Ja, opredelite, kaj je bruto zunanji dolg! Bruto zunanji dolg je celoten dolg prebivalstva, gospodarstva in države. In za državo ...

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Mag. Šircelj, tri minute za repliko so minile.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Takoj končam.

In za državo je takrat odgovarjal predsednik Vlade, za banke in bankirje pa nadzorniki in nadzornice, kjer je bila tudi gospa Alenka Bratušek v NKBM, in Banka Slovenije. In to je vse, vse ostalo je zavajanje.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Postopkovno želite, gospod Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica.

Imam postopkovni predlog, da ne samo v primeru kolega Širclja, ampak tudi v naslednjih primerih striktno upoštevate, da v Poslovniku jasno piše, da je replika dolga samo 3 minute, in da to tudi merite, tako da bodo vsi korektno imeli enako časa na razpolago. Sicer pa, če stopiš mački na rep, zamijavka.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa, gospod Samo Bevk.

Seveda se strinjam z vami. In ko so minile 3 minute, sem mag. Širclja tudi opozorila. In kolikor sem opazila, je bilo res še 20 sekund do končanja njegovega stavka. Torej lahko rečem, da je upošteval moje opozorilo.

Mag. Ivan Vogrin ima besedo.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča, za besedo. Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovane predstavnice Vlade!

Proračun je eden najpomembnejših dokumentov države, Vlade in parlamenta. Zato se mi zdi hudo neresno, neodgovorno, da ga sprejemamo po nujnem postopku. Sprejemati bi ga morali po rednem postopku, temeljito premisliti, kaj zapišemo in kako bomo izvajali. Predvsem zaradi tega, ker so nas nujni postopki v 23 letih samostojne Slovenije pripeljali tja, kjer smo. "Nismo prišli daleč, smo na obetavnem začetku," je napisal ekonomist dr. Jože P. Damijan, "ali še malo pred njim."

Kaj je značilnost tega proračuna oziroma novele, spremembe: še dodatna regulacija in dodatna birokratizacija. To ni dobro, to niso dobre rešitve. Še dodatno zadolževanje. O tem sem že veliko govoril in veste, zakaj se ljudje tako z lahkoto zadolžujejo za milijone, milijarde? Preprosto zaradi tega, ker nikoli od pripravljavcev proračuna niso bili v položaju, da bi si dva evra morali zaslužiti sami. To je razlog. Potem predlog vsebuje tudi to, da bomo kaznovali tiste, ki dobro gospodarijo. Če imajo proračunski porabniki presežek sredstev, jim bomo kar pobrali nazaj v državni proračun. Čisto nasprotno od tega. To je podobno, kot smo pred leti, ko sem jaz bil župan, imeli določilo, da tisti proračunski uporabniki, ki ne porabijo sredstev, dobijo naslednje leto za toliko manj. Veste, kakšne napačne vrednote, ali bi rekel, navodila, sodila so to. Potem kaznovalna politika, 74. člen zakona govori o kaznovalni politiki. Pomeni, da tisti, ki ne bo pravočasno predložil finančnega načrta ministrstvu, bo odgovorna oseba kaznovana z 2 tisoč 500 evri. Sprašujem, kolegice in kolegi, s koliko tisoč evri bomo kaznovali Vlado, ker ni predlagala zakona o vpisu fiskalnega pravila v Ustavo. Za koliko tisoč ali milijoni – vsakega ministra, predsednico Vlade in tako dalje. Sploh nimamo enakih meril. Kako bomo mi od nekoga zahtevali, kot parlament in kot Vlada, da bo spoštoval zakonodajo, če pa je mi ne spoštujemo. Parlament in Vlada bi morala te vpisati že v Ustavo, zlato fiskalno pravilo. Zakaj ne vpišemo? ker vedno pri vsakem sklepu, pri vsakem zakonu imamo figo v žepu in mislimo, saj bo že, saj jih bomo že nasamarili. Na koncu se vidi, kam smo prišli.

Bančne luknje seveda niso povzročili samo bančniki, ampak predvsem politiki. Politiki, dame in gospodje, so povzročili bančno luknjo, predvsem politiki, nekaj pa seveda tudi bančniki. Menim, da bi bilo navedeni amandma in večino amandmajev, ki so predlagani, smiselno sprejeti, da bi ta zakon bil vsaj kolikor toliko takšen, da bi bil za sprejem. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Mag. Branko Grims, imate besedo.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala.

Stara modrost pravi, da če se iz zgodovine nič ne naučiš, jo ponavljaš. In malo prej je kolega iz vrst SD naredil perfekten prikaz tistega, kar je že nekoč Churchill opredelil, da papir in mikrofon v parlamentu res preneseta vse. Zdaj pa pogledajmo nekaj števil, ki so v tem oziru neizprosne in jih je seveda on namerno zamolčal, spregledal ali pa obrnil na glavo. Prvič, edina vlada v zadnjem obdobju, pod katero se je javni dolg zmanjšal, beležila pa je stalno gospodarsko rast, je bila vlada Janeza Janše v obdobju 2004–2008. Javni dolg je tisti, za katerim stojijo davkoplačevalci s svojim denarjem. To še enkrat povem, se je v tem obdobju zmanjšal in je ob koncu mandata znašal nekaj več kot 7 milijard evrov. Takrat so se že kazali obrisi gospodarske krize in pričakovati bi bilo, da bo naslednja vlada, to je bila vlada Boruta Pahorja, znižala stroške. Storila je pa ravno nasprotno. S prvim rebalansom proračuna je predvidela povečanje porabe za skoraj milijardo evrov in zato, gospe in gospodje, je bil to začetek poti v rdeči pekel. Še enkrat povem, ob koncu 2008 je bil celoten slovenski dolg s podedovanim deležem celotnega jugoslovanskega dolga nekaj čez 7 milijard evrov. Potem sta pa dve tranzicijski levici v svojih vladah – Boruta Pahorja in Alenke Bratušek – temu dodali fantastičnih 20 milijard evrov. Veste, koliko je to?! To je bistveno več, kot je bil skupen dolg nekdanje Jugoslavije, ki je razpadla zaradi njega. Samo dve vladi – Boruta Pahorja in Alenke Bratušek, vse ostalo je v primerjavi s tem skoraj zanemarljivo. Danes znaša skupen dolg zaradi teh 20 milijard, ki so jih dodale vlade tranzicijskih levčarjev, celoten javni skupni dolg skoraj že 29 milijard evrov. Skoraj 29 milijard evrov. Veste, kaj to pomeni? Da vsakemu otroku, ko se igra v zibki, vlada tranzicijske levice, v tem primeru zdaj Alenke Bratušek, položi v zibko 14 tisoč evrov dolga. Po domače rečeno, otroku so "zagonili" in zažgali en dober avto srednjega razreda, ki ga bo otrok plačal, pa nikoli v življenju ga ne bo vozil. Vsaki štiričlanski družini ta vlada podtakne 56 tisoč evrov dolga, to je za eno hišo v Beli krajini ali v Prekmurju, ali za eno dobro stanovanje danes, v katerem ta družina nikoli ne bo živela, plačati pa ga bo morala, zaradi tega, ker ne znate drugega, kot zapravljati preko mere. To ste dokazali najboljše točno na tisti točki, o kateri ste prej sami tako neprevidno začeli razpravo. Ko se je začela kazati kriza v celotnem svetu, namesto da bi se temu prilagodili, ste vi z rebalansom povečali, prvim pod Pahorjem, javno porabo za skoraj milijardo evrov, predvideli povečanje prihodkov in še zadolževanje. In od tam naprej je bila to pot v rdeči pekel rdečih števil pod rdečimi vladami; in potem rajate pod rdečimi zastavami, tako da je vse v istem stilu.

Ljudje božji, tukaj je treba enkrat narediti konec. Ne vem, kdo je predlagal najprej 800 milijonov evrov, potem pa 400 milijonov evrov zadolževanja, kar pomeni, da je to kar pod

palec ali tako malo na zalogo. In to seveda ni način, kako odgovorno voditi eno državo.

Zaradi tega je sprejetje tega amandmaja nujno in je v javnem interesu. Ravno tako kot je v javnem interesu tisto, česar sami niste predlagali, pa na to opozarjamo, in zaradi tega zavestno kršite Ustavo, ustavni zakon – to je zlato fiskalno pravilo, ki bi končno te apetite po norem zadolževanju in s tem obremenjevanju naslednjih generacij v škodo skupnega razvoja trajno omejilo.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati k 4. členu ter vložnemu amandmaju? Če ne želi, zaključujem razpravo pri vložnem amandmaju k 4. členu.

Prehajamo na vloženi amandma k 5. členu, katerega je vložila Poslanska skupina Socialnih demokratov. Želi kdo razpravljati? Želi.
Dr. Andreja Črnak Meglič ima besedo.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Najlepša hvala, gospa podpredsednica. Gospod minister s sodelavci, kolegice in kolegi, prav lep pozdrav!

V 5. členu predlagamo spremembo v drugem odstavku, in sicer tam, kjer se nanaša na določitev tega, za katere skupine velja 1 % omejitev zaposlovanja v javnem sektorju. Predlagali smo, da se v izračun skupnega števila zaposlenih ne štejejo zaposleni, katerih plače se financirajo iz, bom rekla, ne tistih čistih proračunskih sredstev. To se pravi – od prodaje blaga in storitev na trgu, nejavnih sredstev za opravljanje javne službe, sredstev prejetih donacij, sredstev Evropske unije, sredstev Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, sredstev iz sistema javnih del, sredstev raziskovalnih projektov ter sredstev za odpravo posledic žleda. S tem želimo omogočiti, da dejavnosti, zlasti na nekaterih področjih, ki so ključna, recimo področje zdravstva, ki se v celoti financira iz sredstev ZZSZ, lahko normalno delujejo. Gre namreč za približno 1 tisoč 160 zaposlenih. Ker to niso neposredno javna sredstva, bi takšna omejitev lahko v veliki meri ogrozila izvajanje njihovega delovanja, zlasti zato, ker za te kadre to pomeni nujni pogoj za to, da lahko nastopijo službo kot ljudje z ustrezno kvalifikacijo.

Zato menimo, da na tem področju ta omejitev ni potrebna, in predlagamo, da se izloči. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Želi.

Mag. Lejla Hercegovac ima besedo.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Hvala lepa, gospa predsednica. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Jaz bom samo povedala, da bo Pozitivna Slovenija podprla tisti amandma. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Če ne želi, prehajamo k 7. členu, h kateremu so vloženi trije vsebinsko enaki amandmaji, za katere bomo tudi skupaj razpravljali in o njih bomo tudi glasovali skupaj. Gre za vloženi amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, Poslanske skupine Socialnih demokratov in skupni amandma Poslanskih skupin Slovenske ljudske stranke in Poslanske skupine Nove Slovenije. Želi kdo razpravljati? Želi, torej odpiram prijavo na razpravo k vložnim amandmajem k 7. členu. Naj tudi povem, da glede na to, da imamo pri tej točki sprotno glasovanje, bomo potem tudi že takoj za tem členom prešli na glasovanje. Sedaj pa imamo razpravo.

Gospod Mirko Brulc ima besedo.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa za besedo.

Res se kaže, da smo v predvolilnem obdobju, vendar resnost naših odločitev moramo ohraniti, in zato se oglašam. Socialni demokrati predlagamo črtanje tega člena, se pravi z amandmajem, da se ta člen v tem predlogu zakona črta. Iz domačega okolja bom povedal primer. Še ko sem bil župan Mestne občine Nova Gorica, smo v dogovoru z zdravstvenim domom njihov višek pustili zdravstvenemu domu, da je varčeval, da je ta denar tudi vezal in pri tem prišel v tem obdobju do ca 5 milijonov evrov, ki so namensko določena sredstva za investicijo. Začenja se investicija novega zdravstvenega doma v Goriških Brdih in končno se je uredila zemljiška zadeva, zemljiški problem se je razrešil in bo tudi prizidek zdravstvenega doma v Novi Gorici v izvedbi zelo hitro. Ne morem soglašati s tem, da bi kdorkoli – ali mestna občina, ki tega noče odvzeti, ker je dogovor bil tak, da bo ta denar na zdravstvenem zavodu, da ostane to tako, kot je; ampak da bi pa država sedaj vzela ta sredstva, bi bilo res krivično. Nadalje je enak problem z domom upokoјencev, ki iz sredstev, ki so jih privarčevali, to so pa sredstva varovancev, izboljšuje. Objekt je izjemno star, zastarel in podobno. Se pravi, neka investicijska vzdrževanja v korist varovancev tega doma upokoјencev in bi sedaj – tu gre sicer bolj za drobiž – bila ta sredstva odvzeta, tudi ne pride v poštev. Zato mislim, da je najbolj pošteno pač to, da tisti, ki varčuje, ki se zna obnašati racionalno – zdravstveni dom recimo tudi s pridobivanjem sredstev italijanskih pacientov ali kakorkoli to imenujem – pa ne nazadnje z zelo racionalnim številom delavcev v upravi so prihranili ta sredstva. Namensko so namenjena izključno za investicijo, nikakor ne za plačo ali za nek drug nadstandard. Zato bom glasoval za ta amandma in prosim tudi za podporo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Hvala lepa.

K temu, kar je povedal kolega, bi pridala dva pomisleka. Prvi pomislek v zvezi z originalnim členom, 7. členom, se veže na to, da pravzaprav s tem posegom, ki je predviden, zajedamo tudi v sredstva, ki niso neposredno posledica viška ustvarjenega na podlagi proračunskih sredstev. Mnogi od posrednih proračunskih izvajalcev so te viške ustvarjali na drugačen način. So to ustvarili bodisi na račun dobrega gospodarjenja na trgu, so to ustvarili tudi na račun tega, da pravzaprav njihovo financiranje sploh ni zagotovljeno s proračuna. Če vzamemo domove upokoјencev, približno 60 % sredstev priteče neposredno iz žepa uporabnikov oziroma njihovih svojcev. Nadaljnjih 35 % pač iz sredstev ZZZS, samo 5 % je tistih sredstev, ki eventualno bi bila lahko proračunska sredstva. Skratka gre za tiste osebe, ki same oziroma s pomočjo svojcev ne morejo plačevati oskrbnine v domovih upokoјencev, za te pač plačuje občina. Na drugi strani imamo javne zdravstvene zavode, ki so v celoti financirani iz sredstev ZZZS, to ni denar države, to je denar, s katerimi upravljajo zavarovanci in uporabniki. In v tem smislu imamo resne pomisleke. Tretja stvar, ki se mi zdi pa še najbolj pomembna, pa to pravzaprav leti na vse – nas, prejšnjo, sedanjo vlado. Od leta 1992 imamo zakon, ki je že zdavnaj preživet. Govori o tem, kako se upravlja v javnih zavodih. Dejstvo je, da bi morali krepiti avtonomijo javnih zavodov, spodbujati njihovo odgovornost in spodbujati tudi to, da se z racionalnim poslovanjem ustvarjajo zadostna sredstva ali celo določeni viški, ki se reinvestirajo v osnovno dejavnost. Sedaj pa delamo kaj? Sedaj pa kaznujemo tiste, ki so dobro gospodarili, in jim sredstva želimo odvzeti. Če bi bila možna neke vrste selekcija, kot pravim, da bi tiste, ki so 100 % samo iz proračuna financirani, pa se ti viški ustvarjajo na čuden način, bi človek še pomislil, da se v zakon zapišejo izjeme. Vendar pa, ker to v tem kratkem času ni mogoče, menimo, da storimo bistveno manjšo krivico s tem, da pravzaprav celotno določilo tega člena črtamo.

Morda še nekaj. V času priprave tega zakona seveda nisem razmišljala samo česa ne, ampak kaj bi se dalo storiti. Predlagala sem, da se predvsem na področju zdravstva, kjer se srečujemo s tako velikimi problemi financiranja dejavnosti, razmišlja o rešitvi, ki bi lahko pripeljala denar v zdravstveni sistem oziroma bi lahko reševala problem zdravstvene zavarovalnice oziroma ZZZS. Nisem dobila niti odgovora. Mislim, da je predlog zelo konstruktiven, nisem ga izrekla sama, izrekli so ga mnogi drugi. Gre za idejo o ukinitvi dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, kjer se na eni strani dobesedno valjajo v denarju in viških ter si seveda delijo visoke plače in druge bonitete, pa nikome ništa. Ta država ne poskrbi niti za to, da se spoštuje 18. člen interventnega zakona, ki govori o tem, da se viški, ustvarjeni v

preteklih letih – če se spomnimo, na podlagi Bručanovega zakona iz leta 2006 –, porabijo za to, da se vrnejo zavarovancem. Očitno nekje nas ne boli glava, da je preveč denarja in tega ne znamo prerazporejati; na drugi strani bi pa jemali tam, kjer je to neupravičeno. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica.

Govorimo o spremembi 7. člena ZIPRS. S to spremembo se posrednim proračunskim uporabnikom vzamejo presežki in se prenesejo v proračun. Gre za, po mojem mnenju, nestrokovno predlog oziroma za krivičen predlog, ki ponovno ne upošteva dejstva, da domovi za starejše in posebni socialni zavodi niso financirani iz proračuna. V domovih za starejše gre za sredstva stanovalcev teh domov. V teh domovih, v katerih mukoma zbirajo sredstva za najnujnejša vzdrževalna dela, za katera ne poskrbi država kot lastnik na primer teh objektov, vlada s tem predlogom jemlje denar najšibkejšim državljanom in predlaga, da se ta denar vrača v proračun. Pri tem pa država na drugi strani pokriva milijardne bančne luknje in ne pomisli, da bi bilo potrebno ta denar vzeti nekje drugje. Moram reči, da me moti to, da še vedno v teh bankah sedijo v upravah ljudje, ki so krivi za te bančne luknje, in da si še vedno izplačujejo bogate nagrade za svoje – recimo pod narekovaji – "uspešno" delo. Zato predlagam, spoštovani kolegice in kolegi, da glasujemo proti temu členu. Predlagam, da se ta člen črta, da se črta ne samo zato, ker je neustaven in nezakonit, ampak predvsem zato, ker je nepravilčen in neživljenjski. Gre za zaščito interesov najšibkejših državljanov, za zaščito interesov dejavnosti, ki skrbi za te ljudi v vedno bolj restriktivnih pogojih. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Štefan Tisel.

MAG. ŠTEFAN TISEL (PS SDS): Vsem lep pozdrav! Spoštovana gospa podpredsednica Državnega zbora, spoštovana državna sekretarka s sodelavko, poslanke in poslanci!

V Slovenski demokratični stranki smo predlagali, da se 7. člen ZIPRS črta. 7. člen govori o tem, da se uvede nov, 73.a člen, ki govori o presežkih prihodkov nad odhodki iz preteklih let pri posrednih proračunskih uporabnikih, kjer naj bi ustanovitelj imel možnost; sicer piše "lahko določi, da se ta denar pobere v proračun države ali občin, ki so ustanoviteljice teh posrednih proračunskih uporabnikov, ali pa ne." Že s tem, če "lahko", pride do neenakopravnosti, se pravi, da zadeva ni ustavna. Drugo pa je, ker gre v glavnem za

javne zavode, zlasti zdravstvene javne zavode, socialne zavode, zdravstvene domove, tudi lekarnе, morda celo društva in podobno, ki so posredni uporabniki proračunskega denarja države ali občin, bi prišlo res do velike krivice do tistih, ki so – če rečem po domače – šparovni, znajo gospodariti, delajo dobro in ta denar namensko porabljajo. Žal, večina bolnišnic nima te sreče, da bi imele pozitiven izhod, se pravi, so v rdečih številkah. So pa določene bolnišnice – in predstavniki oziroma vodilni teh zavodov se obračajo tako na nas in vidim, da tudi na druge poslance iz drugih poslanskih skupin, ki ste temu prisluhnili; in vesel sem, da si bomo tu enotni in da bomo ta 7. člen s skupnimi močmi izničili –, ki prosijo, za božjo voljo, pustite nam tisti denar, ki ga iz leta v leto nekako prenašajo, uporabljajo namensko, kajti ta denar ni samo, kot smo že večkrat slišali, proračunski, ampak je od domskih oskrbovancev v domovih, pa od tistih, ki donirajo, na primer, za aparature v zdravstvu, prepotrebne; nekateri zapuščine dajejo v ta namen, veliko zavodi zaslužijo tudi na trgu. To je tisti denar, s katerim potem posamezni zavodi gospodarijo, in v glavnem dobro gospodarijo. S tem bi bili nagrajeni tisti, ki so večni izgubaši, čeprav bi se lahko racionalno obnašali in bi sredstva zbirali namensko. Tako smo v Poslanski skupini Slovenske demokratične stranke prepričani, da bo, kot sem videl, to podprto tudi iz drugih strank. Nekaj praktičnih primerov smo že slišali, kaj se tu lahko zgodi. Sam delam že več kot 25 let pri Rdečem križu. Tudi Rdeči križ je posredni proračunski uporabnik in bi se s tem zmanjšale dotacije občin; Rdeči križ je pa tisti, ki dobro gospodari po območnih združenjih, prenaša sredstva iz leta v leto, kajti mora imeti nekaj na rezervi, da lahko takoj vskoči, kjer je potrebna pomoč. Tudi ljudje zbirajo članarino v krajevnih organizacijah Rdečega križa. Če na svojem primeru povem, imajo zbranega približno 20 tisoč – 13 krajevnih organizacij, in ta denar bi potem šel kar nekam v proračun oziroma bi se dotacija zmanjšala. Ljudje ne bi imeli več volje prostovoljno zbirati denarja za ljudi, ki so ga najbolj potrebni. Tako sem prepričan, da bo ta člen črtan, kajti s tem bi se naredilo veliko gospodarsko in socialno škodo. Ljudje ne bi bili pripravljeni več dobro gospodariti, zlasti vodilni v teh zavodih. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sedaj je na vrsti gospod Franc Bogovič, za njim gospod Tomaž Lisec, potem dr. Vinko Gorenak, gospa Marija Plevčak in potem mag. Mateja Vraničar.

Izvolite, gospod Franc Bogovič.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala za besedo, podpredsednica.

Tudi v Slovenski ljudski stranki smo vložili amandma, s katerim predlagamo črtanje tega člena. Veseli me, da je tako iz stališč poslanskih

skupin kakor tudi iz razprave vidno, da pri tem členu ne bo neka večina Državnega zbora vztrajala, tako kot je vztrajala pri nepremičninskem davku, pri podobnem principu, kot ga želimo tukaj vpeljati, kot ga je želela vlada vpeljati pri tem členu, da se jemlje tistim, ki gospodarijo, tistim, ki delajo. Tudi name se je obrnilo kar nekaj direktorjev javnih zavodov, poleg tega, kar je bilo tudi v medijih opisanega. Z njegovim dovoljenjem bom citiral gospoda Tomislava Nemca iz Zdravstvenega doma Ljutomer in tudi njegove sodelavce. Leta 2011 je nastopil v zdravstvenem domu, ki nima nič drugačnih pogojev za gospodarjenje danes, kot jih je imel takrat. Takrat je bil zdravstveni dom v rdečih številkah, minus 90 tisoč evrov. V treh letih so pokrili ta primanjkljaj iz preteklosti in zelo skrbno gospodarili in pripravili 600 tisoč za investicijo, ki jo nameravajo izvesti v tem zdravstvenem domu. Takšen člen, kot je bil pripravljen s strani vlade, bi takšnim – skrbnim, gospodarnim – enostavno ta denar lahko pobral. Gre za pristop, s katerim se je intenzivno naredilo to, da je organizacija zdravstvenega doma bistveno bolj vitka, kot je bila v preteklosti, da so naredili korake v smeri javnih naročil, tekočih stroškov in na način iz tistega minus 3 % poslovanja na leto naredili plus 7 % glede na prihodke in akumulirali teh 600 tisoč evrov. Podobno se mi je oglasil direktor Galerije Božidar Jakec, gospod Bojan Božič. Tudi z njegovim dovoljenjem to ime omenjam – podobno. Poznam, bil sem tudi nekoč župan takrat skupne občine Krškega in Kostanjevice. Znan je po tem, da z dobrim delom, z dobrimi prireditvami vedno zna pridobiti tudi sredstva za to, da so razstave donirane s strani gospodarstva. Prav zgroženo sprašujem, koga se pravzaprav želi s tem spodbuditi. Gospod Tomislav Nemeč je šel celo dlje. Pravi, da ima že sam v svojem cehu, se pravi v zdravstvu, težave, ker nekateri enostavno zelo težko poslušajo to, da se je v nekem zdravstvenem domu znalo prigospodariti, v drugih institucijah so pa v minusu. Opozarja na to, da bo dejansko šlo za to, da se bodo zopet pokrivali primanjkljaji v Kliničnem centru in podobno. Povsem nestimulativen pristop. Sam vem, da je zagata, da bomo imeli vsi težave s tem, da bomo te proračune približno uokvirili, vendar zagotovo ne smemo iti po tej poti, da bomo enostavno v javnem sektorju ukinjali še tisti kanček podjetnosti, gospodarnosti, ki ga nekatere institucije danes izvajajo. To, kar je bilo zdaj narejeno, je v bistvu udarec in posmeh vsem tistim, ki znajo gospodariti; in enostavno je sporočilo takšnega člana tega zakona, kolikor imate denarja, čim prej ga zapravite, kajti v nasprotnem primeru vam ga bomo pobrali. Zato me veseli, da je večinska podpora k temu, da se ta člen črta. Res pa je, da je pred nami vsemi zahtevna naloga, da iščemo realne prihranke. Jaz sem trdno prepričan, da je možno poiskati prihranke, in ko sem govoril o zdravstvu, zagotovo jih ne bomo na takšen način, da

predsednica Vlade v odhodu opravlja tudi funkcijo ministrice, pristojne za zdravje. Na tem ministrstvu, ki je obglavljeno, tudi ni direktorjev direktoriatov za posamezna področja, se resnično postavlja podobno vprašanje, kot se je postavljajo prej pri tem, kako bi brezkompromisno povečevali kvoto za zadolžitev in ta denar prelivali v slabo banko. Komu je v interesu, da je takšen pomemben segment, kot je zdravstvo, dejansko obglavljen, brez vodenja in da povsem stihijsko posluje. Kot krona teh anomalij ali tega nevladja pa potem še slučajno dajmo priložnost ministrom, županom, da enostavno pogledajo, kateri zavodi imajo sredstva na računih in jim jih enostavno nekritično odvzamemo. Jaz mislim, da je to zelo napačen korak, sam sem takoj znanal, ko je padel neustaven zakon, ta nepremičninski, to govorico – sedaj bomo pač pobrali viške. Ne, ne gre na takšen način. Mi se moramo teh ukrepov lotiti sistematično in iti korak za korakom. Tu pa pridemo potem do tistega resnega, odgovornega dela, da vidimo, ne vem, ali je mogoče kakšne uprave posameznih šol možno združiti. Je možno, ne vem, kakšne normative spremeniti, kjer trčimo v resne in realne probleme. Pred nami je trdo in odgovorno delo, zagotovo pa ne take rokohitske poteze, ki tudi mejiji na zopet na ustavno spornost. Vesel sem, da je večino v Državnem zboru srečala pamet, da ne bomo zaposlovali javne zavode, tako kot smo lastnike nepremičnin od lanskega poletja pa do zgodnje pomladi, da se je zapravilo nekaj 10 milijonov evrov denarja in da se je cela Slovenija ukvarjala z rešitvami, ki jih je to isto ministrstvo pripravilo, in so bila evidentno in eklatantno kršena vsa ustavnopravna načela, ki so bila možna.

Mislim, da je tak izdelek samo še en dokaz več, da v Sloveniji nimamo gospodarja. Gospodar bi morala biti Vlada in ta Vlada očitno nima gospodarja, kajti gospodar misli na kakšen dan več, kot enostavno samo na to, kako bo kdo iz katerega računa pobral denar in kako bo šel v tujino; pa tudi malce za rezervo, za večji manevar, kot je bilo rečeno, po dodatne kredite. Teh manevrov je bilo že preveč in potrebno bo resno in gospodarno delo v tej državi, če želimo iziti iz teh težav, v katere smo po neumnosti zašli.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Tomaž Lisec.

TOMAŽ LISEC (PS SDS): Hvala, predsedujoča. Spoštovani, spoštovane!

Najprej bi še enkrat opozoril, da je isti amandma Poslanska skupina SDS vložila že na matičnem delovnem telesu. Ko prebiram magnetogram te seje, so za ta amandma k temu členu glasovali 4 člani iz vrst SDS, proti pa je bilo 11 članov iz vrst opozicije. Zato zelo pozdravljam to modrost, spreobrnjenje ali pa verjetno množico elektronskih sporočil in klicev

kolegov, ki ste se oziroma se boste danes odločili, da je pa tak člen, kot ga pripravila Vlada, nesmiseln in za marsikateri zavod – najsibo to za vrtec, šolo, bolnico, zdravstveni dom, ostale zavode, ne glede na to, ali so v lasti lokalnih skupnosti ali države – lahko tudi poguben. Še bolj je poguben v tem smislu, ker verjamem, da si marsikateri vodilni v teh zavodih želijo presežkov. Ali se bolj ukvarjajo s tržno dejavnostjo ali kaj drugega razmislijo in poštudirajo, kako bodo čim bolj učinkoviti; in potem pride ministrstvo oziroma ta vlada s predlogom zakona, ki reče – hvala, ker ste bili pridni, sedaj vam bomo pa vzeli. Vzeli pa vam bomo tako, kakor bomo lahko. Enemu lahko da, drugemu pa lahko ne. Vlada si je s tem členom dala diskrecijsko pravico, da bo lahko jemala. Spoštovani, ker vemo, da je padel nepremičninski davek, sem prepričan, da bodo vsi s pozitivnimi presežki, razen morda kakšnega političnega posvečenega menedžerja, v teh zavodih bili deležni tega ukrepa, če ta amandma danes ne bo sprejet. Skratka, če vemo, da smo recimo v ministrovstvu ministra Černača zagotovili evropska sredstva za energetska sanacijo javnih stavb, torej tudi javnih zavodov, sedaj ta vlada popolnoma spreobrne sliko in reče: "Lepo, morda ste varčevali, investirali ali za energetska sanacija stavb, ali za kakšno drugo investicijo, ali se kako drugače ukvarjali s tržno dejavnostjo; mi vam bomo to pobrali. Ne glede na to, kdo je bil tisti, ki je varčeval, ali so bili tudi to sami uporabniki, ali, bom rekel, dobrodelneži, kar je v teh dneh ključna točka vseh Slovencev, ali pa je bila to super menedžerska sposobnost vodilnih v teh zavodih. Vi ste se pač odločili, da pridne tepete; tisti, ki pa slabo delajo, pa že sedaj hodijo samo po plačo. In vi bi vse dali v isti lonec.

Skratka, da zaključim. Na srečo je predvolilni čas in tudi koalicija lahko prisluhe opoziciji, predvsem pa verjamem, da tudi terenu; in podpre oziroma tudi sopedlaga tak amandma, ki smo ga v Poslanski skupini SDS predlagali že na odboru. Zato hvala bogu za modrost ali za spreobrnjenje, da lahko enkrat vsi skupaj ponovno rečemo vladi stop in ustavimo neživiljenjsko rešitev, ki jo je Vlada prinesla v zadnjem trenutku te vlade v Državni zbor. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima dr. Vinko Gorenak. Vidim, da je še želja. Potem gospod Ivan Grill.
Izvolite, dr. Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): No, treba je ljudem povedati tako, da ljudje tudi razumejo. Vlada Republike Slovenije, ki jo podpira koalicija v sestavi strank, ki so znane, je predlagala Državnemu zboru zakon, po katerem bi izvršila zločin – bom jaz rekel. Zakaj? Šlo je preprosto za to, da bi javnim zavodom, šolam, vrtcem, muzejem, domovom ostarelih in tako dalje

ukradli – na zakonit način seveda – vse prihranke. Se pravi, tistim ljudem, ki so v velikih socialnih stiskah, za katere ljudje plačujejo oskrbnine, recimo v domovih za ostarele. V kraju, od koder prihajam, Šmarje pri Jelšah, vem, da ima zdravstveni dom nekaj prihrankov, ker je to direktorica ustvarila v zadnjih letih. To bi torej izgubila po vašem predlogu. V tem kraju je tudi dom za ostarele. Ker mnogi ostareli ljudje sami delajo mnoga dela, ki bi jih bilo sicer treba plačati, domnevam, da ima tudi ta ustanova plus. In to bi vlada Alenke Bratušek pobrala. Sedaj pa pogledajmo proceduro. V času, ko je bil ta zakon vložen, ste seveda bili na oblasti s polnimi pooblastili. Računali ste, da boste na vladi še leto in pol, zato ste tak zakon predlagali. Ko smo zadevo obravnavali na odboru, je bil en amandma, zanimivo, amandma SDS, ki je rekel: "Ne, to se ne sme zgoditi." Povezili ste ga, glasovali ste proti. Kaj pa se je zgodilo, gospa Meglič in gospa Poropat? Jaz bi se skoraj zjokal, ko sem vaju poslušal, zlasti nad vajino socialno čutečnostjo, ki se je vama zgodila v času od odbora do danes. Namreč, tam ste bili proti črtanju. Vaši ministri, gospa Kopač, Pikalo, Židan – gospa Meglič, to so ministri iz vaše stranke –, gospa Poropat – gospod Erjavac pa gospod, ki ga niti na poznam, za Slovence v zamejstvu in po svetu –, so glasovali za odvzem tega denarja. Vi ste glasovali za odvzem tega denarja. Kaj pa se je sedaj zgodilo? Danes pa tak čustven nastop, da bi se človek zjokal, če vas ne bi poznal. Danes ste pa vsi za in ste naknadno vložili tudi tak amandma, proti katerem ste prej bili. Vidite, sedaj pa ste vsi za to, da se tega ne vzame. Zakaj ste za to? Zato, ker bodo volitve. Sicer bi vi to podprli, ker so to podprli tudi vaši ministri. Gospe in gospodje, gospa Meglič, gospa Poropat, temu se reče, po domače, hinavščina. Hinavščina prve sorte in sprenevedanje prve sorte. Zato jaz vašega spreobrnjenja ne bom pohvalil, ampak bom rekel, da ste ravnali hinavsko. Za zaključek pa še ...

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Dr. Gorenak, na amandma prosim.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Seveda na amandma. Govorim o 7. členu, ki so ga podprli tudi člani vaše stranke, gospa podpredsednica. Domnevam, da boste danes tudi vi spremenili mnenje, in vas prosim, če ga spremenite.

Za zaključek pa še – prej se nisem mogel oglašiti, gospa podpredsednica, ko je gospod Bevk govoril, ker nisem imel besede. Je pač po Poslovniku tako in vas nisem hotel niti z dvigom rok prositi za besedo. Pa vendarle se bom z dvema stavkoma odzval na tisto, kar je rekel. Gospod Bevk, ko sem vas poslušal, kako ste razpravljali o tem, da je v času od 4 do 8 bila največja zadolžitev te države, in ste govorili o tem, da je za vaš pralni stroj, moj hladilnik ali televizor, nekoga, ki ga je vzel na kredit, odgovorna vlada Janeza Janše, veste, me je to

vaše početje spominjalo na nekatere pretekle čase. Zdelo se mi je, da berem. Ko bom bral magnetogram, bo sigurno tak vtis, da berem poročilo kakšnega, bom rekel, sodelavca Službe državne varnosti, ki malo laže. Jaz domnevam, da ste obdržali manire iz preteklosti. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Repliko želi dr. Andreja Črnak Meglič in potem tudi gospa Marjana Kotnik Poropat.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Hvala lepa.

Moram reči, da že težko pričakujem solze gospoda Gorenaka. Na drugi strani pa bi rekla sledeče, da sem v svojem nastopu naslonila stvari na argumente. Uporabila sem argumente, zakaj želimo vložiti ta amandma in kaj s tem počnemo. Že večkrat sem rekla, da je nemogoče odgovarjati na demagogijo z argumenti. Nemogoče, ker nekdo bo gonil svoje, dokler laž ne bo postala resnica. Mimogrede, na tej seji pač ne mene ne gospe Poropat ni bilo in v skladu z 81. členom Ustave imamo poslanci pravico, da glasujemo tako, kot glasujemo. Verjemite mi, da bi glasovala tudi brez vaših pozivov in pripenjanja medalje za amandma k temu členu tako, kot mislim, da je prav. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Repliko, gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Gospod Gorenak, ni treba hvaliti, ni treba grajati in govoriti v spreobrnjenju. Jaz imam pravico, da se odločim na podlagi argumentov. Povedala sem, kaj mislim, povedala sem, kako bom glasovala. In seveda nisem članica Odbora za finance in nisem tam glasovala. Moja pravica je, da pač ocenim, kaj si mislim, da je pravično, in kaj je treba storiti. Pa ne zaradi volitev. In, gospod Gorenak, zaradi mene se lahko razjočete. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marija Plevčak, za njo mag. Mateja Vrničar, potem pa odprem še en krog razprav, ker vidim kar nekaj želja po razpravi.

Izvolite, gospa Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

Očitno smo res v predvolilnem času, da nekateri na tako neprimeren način velikokrat nabirajo svoje točke. Mislim, da nam manjka spodobnosti in primerne kulture v pogovorih in odnosih med poslanci, ne glede na strankarsko pripadnost.

V zvezi s 7. členom bi pa dejala naslednje. 19. 7. 2012 je vlada, takratna,

sprejela nekaj sklepov v zvezi z zakonom o javni agenciji in Zakonom o zavodih. In med drugim piše: neposredni proračunski uporabniki morajo pri posrednih uporabnikih proračuna države, ki sodijo v njihovo pristojnost, poostreno izvajati nadzor nad smotrno porabo sredstev. To se pravi, če se ugotavlja, da imajo nekateri zavodi neprimerno visoke prihranke, pravim samo neprimerno, potem je potrebno tukaj narediti nadzor. Za to ni treba nobenih aktov spreminjati, ker sklepe v zvezi s tem že imamo. Vsekakor presežki, ki so jih nekateri ustvarili, pa vemo, ker je bilo v tekstu že veliko povedano, tako domovi za ostarele, zdravstveni domovi, nekatere bolnišnice; nekatere pa so mogoče že bile seznanjene z dejstvom, pa so ustvarile negativno stanje. Tukaj pa sem prepričana, da je poteza, ki jo je država oziroma Vlada pripravila, neprimerna za ta čas in neprimerna za nekatere zavode, kajti zakon je pripravljen tako, da destimulira ljudi, ki so pripravljeni delati pošteno, pregledno in ob tem, da nikogar ne oškodujejo, tudi ustvariti primeren prihodek. Vsekakor pa mislim, da vsem naštetim ne moremo reči, da ne bomo pobirali; da pa je treba izkoristiti člene, ki jih že imamo sprejete, in nadzor poostri. Imamo inšpekcijske službe, imamo kontrolorjev takih in drugačnih. Mislim, da je to tista poteza, s katero pa lahko tam, kjer so podani sumi, ugotavljamo nepravilnosti.

In ljudi na terenu moti še marsikaj drugega. To, da v tem času, odkar sem v parlamentu, ni bilo s strani države oziroma Vlade ali pristojnih, bilo katerih, organov v prejšnji in sedanjih vladi nič napravljeno, da se tajkunska sredstva, da se razkrijejo krediti, ki so bili odobreni. Tolikokrat je bilo obljubljeno, pa do tega še na žalost ni prišlo, čeprav pravite, smo bili v vladi. Seveda smo bili, ampak lahko na to vplivajo tudi drugi, ne samo jaz kot poslanka. Zato sem že v svojem stališču povedala, da bomo v naši poslanski skupini glasovali po svoji vesti. Vemo pa, da ne moremo oškodovati tistih, ki ne zmorejo plačevati domov za upokoјence; tam, kjer so si pač določena sredstva privarčevali za to, da bodo nekaj zmodernizirali, pa mislim, da bi bilo to zelo neprimerno.

Sama pa moram reči, da bom ta amandma vsekakor podprla in to z velikim veseljem.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Mateja Vrničar, državna sekretarka na Ministrstvu za finance.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa za besedo.

V tej državi imamo preko tisoč 600 posrednih proračunskih uporabnikov. Javni zavodi so glavnina te številke, drugo so drugi posredni proračunski uporabniki. Za te posredne proračunske uporabnike v državnem proračunu namenimo milijardo 777 milijonov, od tega milijardo 600 za javne zavode. Zdravstvena

blagajna namenja še milijardo 700 za financiranje dejavnosti javnih zdravstvenih zavodov, ker se ti ne financirajo iz državnega proračuna, ampak iz zdravstvene blagajne. Pri pregledu delovanja teh posrednih proračunskih uporabnikov je bilo ugotovljeno, da so si v preteklem poslovanju, brez leta 2013, ustvarili za 270 milijonov prihrankov. Res je, kar ste trdili v razpravah. Iz zelo različnih virov in iz zelo različnih razlogov so nastali ti prihranki. Ti posredni proračunski uporabniki poslujejo po vrsti zakonov, po vrsti ustanovitvenih aktov, kjer vsak ustanovitveni akt, vsak zakon posebej določa, na kakšen način se lahko razpolaga z ustvarjenimi presežki. Ko smo z ministri razpravljali, kakšni so možni prihranki na področju transferov v posredne proračunske uporabnike, smo v bistvu morali upoštevati tudi ta podatek, koliko je akumulirane presežkov. In določba, ki v ZIPRS dodaja 73.a člen, pomeni samo to, da se daje ustanovitelju oziroma pretežnemu financerju možnost, ne obveznost, ampak možnost, da ko za letošnje leto določa obseg transferov posameznemu posrednemu proračunskemu uporabniku, da pri višini tega transfera upošteva tudi akumulirane presežke. Ali jih bo upošteval, ali jih ne bo, ali bo to upošteval na način, da bo zahteval, da posredni proračunski uporabnik vrne presežke v proračun oziroma v finance tistega, ki je pač pretežni financer takega posrednega proračunskega uporabnika, ali bo znižal transfer zaradi tega, ali bo pustil akumulirane presežke nedotaknjene – je stvar vsakega konkretnega posamičnega primera. Treba je pogledati pač tisoč 600 posrednih proračunskih uporabnikov. Za tako množico subjektov, ki poslujejo na tako različnih področjih, ni mogoče določiti podrobnejšega pravila, kot je ta, kot je zapisan. Obstajajo določeni kriteriji v samem zakonu, predvsem pa je pomembno to, kar je eden od razpravljavcev tudi omenil – gospodariti je treba. In če želimo gospodariti, mora imeti tisti, ki je dolžan gospodariti, tudi določena pooblastila, tudi določene diskrecijske možnosti, seveda v okviru zakonsko določenih pogojev, ti pa so z zakonom tudi določeni.

In povsem na kratko, ker so bili domovi za starejše večkrat omenjeni. Naj omenim, da za te proračunske uporabnike ta določba zagotovo ne more priti v poštev, predvsem pa ne v velikem obsegu, posebej zaradi tega, ker niso financirani iz javnih sredstev, ampak iz nejavnih sredstev; in torej tukaj transfera, razen v nekaterih izjemnih primerih, niti ni. In na enak način je treba pogledati vsakega posameznega proračunskega uporabnika in videti, ali obstajajo možnosti, da se ukrepa tudi na ta način. To ni ukrep, ki bi ga lahko izvajalo Ministrstvo za finance kar na počez; to je ukrep, ki daje možnost resorno pristojnemu ministrstvu, če je država ustanovitelj oziroma pretežni financer, da o tem razmisli, ko razmišlja, kako bi bilo mogoče zracionalizirati porabo tudi na tem področju. V celoti je bilo načrtovano, da bi s tem ukrepom lahko prihranili

maksimalno 40 milijonov evrov, kar pomeni 2,5 % vseh transferjev, če štejemo samo javne zavode; če pa štejemo transferje v vse posredne proračunske uporabnike iz državnega proračuna, pa še manj. Hvala lepa.

PODPREDSNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Ker vidim še željo po razpravi pri vložnem amandmaju k 7. členu, odpiram prijavo na razpravo. Prijavljenih je 7 razpravljavcev.

Prvi ima besedo gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Ali sem prav razumel gospo državno sekretarko, da govorimo o 240 milijonih presežkov, kar pomeni, da je to višji znesek, kot je znašal nepremičninski davek. In če je toliko res presežka, potem se je jasno za vprašati, kaj lahko s tem naredimo.

Očitno za to spremembo v Državnem zboru tukaj ne bo podpore. Bi pa predlagal vladi, da se morda tega loti malenkost bolj transparentno, da se namreč opravi s tem strahom, verjetno neutemeljenim strahom, da se bo pobralo privarčevana sredstva, da se bo pobralo zaslužena sredstva, da se bo pobralo namensko pobrana sredstva s strani razno raznih ljudi, in nam predstavi, od kje konkretno prihajajo te cifre. Morda bo potem v Državnem zboru več volje, da sprejmemo tovrstne ukrepe. Namreč, če govorimo o neki ogromni količini sredstev, ki leži nekje, pa ni namenjena ničemu, potem je vsekakor za pogledati, ali ne bi tega lahko porabili bolje, v kakšen drug namen.

Še enkrat poudarjam, pozivam vlado, da deluje tukaj bolj transparentno in nam jasno predstavi, za katera sredstva in kje gredo, potem pa bomo morda našli soglasje tudi za tovrstne spremembe. Hvala.

PODPREDSNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Ivan Grill.

IVAN GRILL (PS SDS): Najlepša hvala.

Vsi ti zavodi, ki so naredili nek prihranek, ki se ga na ta način, kot ga je ta zakon predvidel, želi dejansko ukrasti, je bil verjetno s strani menedžerjev oziroma direktorjev teh zavodov narejen velik napor, da so do teh presežkov tudi prišli. Poznam zavod, ki je deloval vrsto let z izgubo, ki je bil potreben sofinanciranja tudi s strani občine; po zamenjavi vodstva se je pa to stanje začelo izboljševati in danes beleži znatne prihranke. To je denar, ki ga želi v investicijo zopet, da se izboljša stanje in razmere v tem konkretnem javnem zavodu. In sedaj bi s takšnim zakonom želeli ta denar po dolgem in počez pobrati. Strinjam se, da je lahko med vsemi temi tisoč 600 zavodi, kolikor jih je državna sekretarka omenila, tudi nekaj takšnih, ki z denarjem razpolagajo neodgovorno in netransparentno. Vendar že sedaj obstajajo drugi mehanizmi, da se lahko tisti denar, ki je

pač neporabljen, ki se ga želi netransparentno porabiti, da se na ustrezen način sankcionira in tudi uredi, da do tega ne pride. Kjerkoli je večinski lastnik ustanovitelj, ali država ali občina, imajo v svetih večino predstavniki države oziroma občine. In vsak zavod mora finančni načrt vsako leto predložiti in tudi finančno poročilo, kjer se vidi, za kakšen namen so bila sredstva porabljena in za kakšen namen se bodo porabila. Zakaj se skozi te mehanizme, ki že sedaj veljajo, ne sankcionira in tudi prepreči kakršnokoli zlonamerno uporabo takšnih sredstev? Ne pa sedaj tistim, ki so pridno varčevali, nekateri imajo že podpisane pogodbe ali izvedene neke projekte za sanacijo svojih zavodov, na ta način tudi pobrati. Tudi tu se kaže ta anomalija tega zakona, ki je bil po nujnem postopku tudi vložen, da se številni zavodi niso uspeli odzvati, ker niso dejansko imeli časa. In hvala bogu in verjetno gre njim zahvala, da so se v teh nekaj dneh vsi tako, verjetno složno, lotili vseh poslanskih skupin, predvsem koalicije, kakršnakoli že je, da so se ali da ste se sedaj tudi nekoliko spametovali, spregledali in da bomo mi ta amandma, ki smo ga tudi mi vložili na odboru, ki je bil zavržen, sedaj pa ponovno, ta člen črtali in to neumnost in veliko škodo tudi preprečili.

In še nekaj, takšna rešitev bi za naprej zagotovo imela veliko škodo tudi v tem, da bi z raznimi finančno-računovodskimi triki vse tiste presežke, ki jih sedaj imajo, na kakršenkoli način drugače prikazovali, predvsem pa neracionalno denar porabili, tako da bi bil verjetno ob koncu leta vedno rezultat 0 ali izguba. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Mag. Lejla Hercegovac ima besedo.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovani poslanke in poslanci!

Predlog tega amandmaja buri duhove. Gospa Vraničar je poskušala zelo lepo pojasniti, zakaj je tako. Ampak vaša obrazložitev mene pravzaprav ni prepričala. Zakaj? Zato, ker imam občutek, kot da je en zakon v pravu, ki pušča med presledkom veliko različnih stvari, in je stvar posameznika, kako bo to tolmačil, pa tudi naredil v praksi. Zakaj? Ta določba je sporna glede delovanja javnih zavodov in drugih izvajalcev javnih služb s področja socialnega varstva, kot smo slišali, ampak tudi s področja kulture, izobraževanja, športa, pa ostalih javnih agencij, javnih skladov. Zakaj smo sploh prišli do tega? Proračunska sredstva v državi so vse manjša. Država je prisilila ustanove, bodisi tiste, ki so v državni lasti, bodisi v občinski lasti, da poslujejo bolj tržno. In tržno poslovanje je v nekaterih zavodih privedlo do tega, da imamo presežke. Seveda ti presežki niso tako veliki. Jaz ne vem, vi ste našli na odboru tudi 270 milijonov prihrankov iz različnih virov, ampak glede na to, da govorimo o 1 tisoč 600

proračunskih upnikov, jaz imam veliko pomislekov, kako bomo to naredili in kdo bo to naredil. Ministrstvo? Občine? Ali pa nekdo tretji? Jaz osebno ne vidim nobene transparentnosti v tem.

Pozitivna Slovenija bo glasovala za ta amandma.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospod Samo Bevk ima besedo.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani zbor!

Ne bom se oglasil zaradi tega, da bi repliciral tistim, ki so se obregnili ob mojo prejšnjo razpravo. Jaz sem svoje povedal in od tega ne odstopam.

Rad bi povedal samo stališče do tega amandmaja, ki ga je predlagala Poslanska skupina Socialnih demokratov in tudi še nekatere druge poslanske skupine, da ga bom seveda podprl. Ko sem postavil poslansko vprašanje in nisem bil zadovoljen z zelo formalnim ministrovim odgovorom, mi je ugledni strokovnjak dejal: "Ni kriv minister, krivi so tisti, ki že leta hodijo v službo, namesto da bi delali." Podobno je v javnih zavodih. Tam, kjer delajo, so viški; tam pa, kjer zgolj hodijo v službo, so praviloma zgube. Nekorektno je torej pobrati te viške javnim zavodom, ki so tako ali tako namenjeni za projekte, ki bi jih sicer morala financirati država iz državnega proračuna. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospa Alenka Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala lepa.

Najprej bi gospe Plevčakovi povedala, da je glasovala, tako kot celotna koalicija, proti vsem predlogom, ki smo jih dali v SDS, da bi preganjali in se razkrili tajkunski krediti in tisti, ki so kredite dajali. Predlagali smo spremembo Zakona o bančništvu, predlagali cel kup drugih sprememb, predlagali sklepe – vse ste zavrnil. Torej ne kazati na nas s prstom, da nismo ničesar naredili. Eno leto ste imeli vlado, pa ni nobenih učinkov, razen negativnih. Od te vlade smo že navajeni, da ne zna drugega, kot jemati, in to tistim, ki imajo najmanj. Tudi starejšim in upokojencem, ki prispevajo s tem, ko plačujejo oskrbnino v domovih starejših občanov. Prispevajo k temu, da so nekateri zavodi uspeli nekaj privarčevati, v glavnem z namenom, da bodo potem to vložili v izboljšanje okolja za njihove oskrbovance, za sanacijo kuhinj, kopalnic in tako naprej. Ta vlada se odloči, da jim bo to vzela in dala verjetno kakšni zasebni banki, ko jo bo ponovno reševala. Mi se s tem ne strinjamo. Gospa Bratušek je pred nekaj dnevi rekla, da imate milijardo in pol, ki jo boste pustili naslednji vladi. Ne vem, zakaj tega ne porabite za primanjkljaj in za izpad raznoraznih

prihodkov, na katere smo vas mi vas čas opozarjali, pa tega seveda niste želeli slišati. Zdaj boste jemali zdravstvenim domovom in bolnišnicam, ob tem da govorimo, da v zdravstvu denarja že tako ni. Sestankujemo pri predsedniku republike, sestankujemo tukaj v Državnem zboru, na Odboru za zdravstvo, sestankujete na zbornici, sestankujete sindikati in ugotavljajo, da denarja ni. In zdaj tistim, ki so se potrudili nekaj denarja kljub vsemu s pametnim in racionalnim delom privarčevati oziroma prihraniti zato, da bodo investirali ali vložili v izboljšavo pogojev v svojih domovih, želite to vzeti. Ti zavodi se ne kopajo v denarju, nobeden od teh, in nimajo milijonov in teh presežkov zato, da jih trošijo netransparentno, ali pa tako, kot so se trošili ali pa se troši marsikaj iz državnega proračuna. Pač pa namenjajo to – in tudi morajo, ker so zavodi – za izboljšavo dela in postopkov, torej infrastrukture v domovih.

Na nas se obračajo danes, pa tudi na vas seveda, zato se je zgodil ta preobrat. Na Odboru za finance smo za tak predlog glasovali samo poslanci SDS. Tistim, ki govorite, da pač glasujete po svoji volji, po svoji pameti, in ocenite, kaj je potrebno, bi vam rada povedala, da je to novost v vašem ravnanju. Doslej ste vedno sledili tistemu, kar so vaši poslanci odločili na odboru. Oprostite, kolegice in kolegi, da te velike spremembe ne moremo videti drugače, ali pa jo lahko povežemo samo s tem, da so pred vrati volitve. In zdaj je treba izpasti prijazen in dober do tistih, ki jih nagovarjate, upokojenecv, ves čas se razglašate za velike varuhe. Če gospod Erjavec odide v tujino, misli, da se bo zgodilo, da bo kar konec z upokojenci, če njega ne bo. / oglašanje iz dvorane/ Glejte, je marsikdo naredil in marsikaj smo naredili tudi za upokojence. S takimi ravnanji pa vi tega ne delate. Upokojenci prispevajo z oskrbninami za domove starejših občanov in so ustvarili te presežke. Zdaj jim boste pa to vzeli oziroma ste se odločili, da ne, ker veste, da si s tem kopljete jamo. Dejstvo je, da smo za ta amandma, ki črta ta člen, na odboru glasovali samo štirje poslanci SDS. Vsi ostali ste tako rešitev podprli. Zaradi pisem, ki jih dobivate in jih dobivamo vsi, pa se zdaj obrnili ploščo in boste zadevo podprli. To je dvoličnost, in upam, da vas bodo zato volivci "nagradili".

PODREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Janez Ribič ima besedo.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo. Spoštovana podpredsednica Državnega zbora, spoštovani vsi prisotni!

Amandma k 7. členu, da se ta člen črta, bom podprl. Že v dosedanji zakonodaji je glede nadziranja posrednih proračunskih uporabnikov zelo jasno urejeno, postopki za morebitne spremembe pa jasno določeni, zato je takšna rešitev povsem neprimerna. Me je pa zmotil

predlagani ukrep, ki je pravzaprav kazen za tiste, ki dobro poslujejo, in nagrada za tiste, ki poslujejo slabo. Bilo je tudi rečeno, da bi naj s temi sredstvi, ki bi jih pobrali tistim, ki poslujejo dobro, zopet nekako sanirali ali dokapitalizirali Abanko in Banko Celje. Sam menim, da smo v bančni sistem v Sloveniji vložili že veliko, tudi veliko preveč, se zaradi tega tudi na veliko zadolžili, zadolžili vsakega posameznega državljanca, kot smo slišali, za 15 tisoč evrov. Mislim, da so takšne poteze daleč neprimerne. Tudi ne delamo nič na tem, da bi te prevarante, ki so naše banke okradli, našli in pobrali premoženje tistim, ki so okradli to državo oziroma te banke. Zato se mi zdi prav, da je danes večinsko mnenje tukaj slišati, da se ta člen pusti in da se naš amandma podpre. Hvala.

PODREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Mateja Pučnik, potem pa vidim še nekaj interesa za razpravo.

MATEJA PUČNIK (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovana podpredsednica, predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Vsekakor bom podprla amandma Slovenske demokratske stranke, ki predvideva črtanje tega absurdnega 7. člena. To je samo še eden od nerazumnih predlogov vlade Alenke Bratušek, ki je v odhajanju, s katerim prihaja pred nas v Državni zbor, ker ta člen, preprosto rečeno, omogoča, da se javnim zavodom pobere tisto, kar so v zadnjih letih privarčevali, in potem ne bo denarja, da bi naredili dodatne investicije, marsikaj izboljšali, za kar pa bi dejansko morala skrbeti država. Tu govorimo o vseh posrednih proračunskih uporabnikih, se pravi tudi o šolah, vrtcih, lekarnah, domovih za ostarele. Lahko povem konkreten primer. Ta 7. člen pomeni, da lahko vlada vrtcu v Zrečah, ki je nekaj let varčeval za senčila, s katerimi bi omogočil bolj prijetno bivanje našim malčkom, ta denar preprosto vzame. V tem vrtcu trenutno poteka tudi energetska sanacija in če se sprejme takšen člen, konkretno 7. člen, pomeni, da bo onemogočeno tudi črpanje evropskih sredstev. Nad to potezo in nad tem predlogom se zgražajo vsi javni zavodi, saj nismo samo mi poslanci opozicije tisti, ki smo dobili v Državni zbor mnogo dopisov in predlogov, tudi protestnih pisem, da se naj ta 7. člen enostavno zbrše. Na nas so se obrnili tudi s strani Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, ki nas pozivajo, da preprečimo sprejetje tega, in so k temu pridali tudi peticijo, peticijo proti temu 7. členu, proti takšnemu ravnanju vlade, ki jo je v zadnjih dneh podpisalo več kot 200 direktorjev javnih zavodov. In še bolj kritični so bili na Zvezi društev upokojencev Slovenije, ki so kar direktno napisali, da je predlagana rešitev z vidika domov za starejše kraja denarja stanovalcem domov, v katerih mukoma zbirajo sredstva za najnujnejša vzdrževalna dela. In da se v zadnjih letih v domovih za starejše varčuje

pri vsaki malenkosti, zmanjšujejo se stroški energentov, do skrajnih meja se reducira tako vodstveni kot strokovni kader. Se pravi, država bo zdaj kaznovala tiste, ki so varčevali, tiste, ki so delovali racionalno. Res je, predvolilni čas, ampak jaz upam, da bo tukaj prevladal razum, da preprečimo takšne nerazumne predloge, ki pa jih vlada v odhajanju prinaša v državni zbor. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

K razpravi sta se prijavila mag. Matej Tonin in gospod Franc Jurša.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi!

Kot vendarle kaže po vloženi amandmaji, bo ta predlog, ki je šel v smeri, da bodo kaznovani tisti v javnem sektorju, ki so pridni, ki so racionalni, vendarle da bo ta predlog padel. Mislim, da je to neka pozitivna stvar, da smo v parlamentu pokazali neko treznost, neko razumevanje same situacije. Vi veste, da se ves čas ukvarjamo s tem, kako je naš javni sektor birokratski, kako ni dober, kako bi morali več inovativnosti, več samoiniciativnosti uvesti. In potem pride ta predlog, ki dejansko kaznuje tiste, ki gredo v to smer. Kaznuje tiste, ki so samoiniciativni, ki iščejo načine, kako v instituciji, ki jo vodijo, dobiti še kakšen dodaten denar, kako zadeve racionalno upravljati, da ne potrošijo vsega proračunskega denarja, skratka tiste, ki se obnašajo racionalno in delajo najbolj gospodarno, bi kaznovali tako, da bi jim pobrali tisto, kar so s trdim in dobrim delom ustvarili. In, hvala bogu, večina v tem parlamentu bo, kot kaže, odločila, da se to ne bo zgodilo. Vesel sem, da so se poleg opozicije na to stran postavili tudi Socialni demokrati, ki bodo temu predlogu nasprotovali, da bomo vendarle v slovenski javni upravi uvajali principe, ki veljajo za tržni sektor, kar se mi zdi bistveno. In če hočemo nadgraditi in prenoviti naš javni sektor, potem je treba tem ciljem slediti, ne pa naš javni sektor vračati nazaj v neke stare čase, kjer je bilo bistveno to, da si porabil ves proračunski denar, ker če ga nisi, si bil slab in zanič vodja institucije. Eden od načelnikov upravne enote, ki ga poznam, mi je dejal, da ko so imeli srečanje načelnikov upravnih enot in ko so se pogovarjali o poslovanju, so bili tisti, ki jim je na koncu leta ostalo kaj denarja, označeni za čudake, zakaj na takšen način delujejo, zakaj na takšen način poslušajo. Oni so se zgolj obnašali racionalno. Pač to je klima, ki vlada v slovenski javni upravi, zaradi tega bi bilo sprejetje takšne določbe izjemno škodljivo in bi vrglo slab zglede vsem tistim, ki delujejo v javnem sektorju. Zato res močno upam, da ko se bo današnja razprava končala, da bodo podprti amandmaji, ki bodo to norijo ustavili.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospod Franc Jurša ima besedo in potem za njim gospod Darko Jazbec.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa, podpredsednica za besedo.

Tematika je zelo zanimiva, seveda še s poudarkom na to, da nas v bližnji prihodnosti čakajo volitve. Jaz bi svojo razpravo začel tako. Jaz bom podprl predlog, ki je dan, da se ta zadeva črta. Na nek način se zelo močno strinjam s tem, da bi v nasprotnem primeru kaznovali dejansko tiste, ki so sposobni, inovativni, ki znajo gospodariti v javnih zavodih. Seveda pa bom izpostavil še nekaj drugega. To pa je zadeva, ki je vezana na oblikovanje proračuna. Veste, vsi tisti, ki smo v preteklosti sodelovali pri oblikovanju kakšnega proračuna, naj bo to na lokalni ali državnih ravni, dobro vemo, in takrat, ko smo v koaliciji in ko so naše stranke v vladi, da je treba konstrukcijo enostavno izraženo zapreti tako s prihodkovne kot tudi z odhodkovne strani. Ta vlada je pripravila takšen predlog, mogoče tudi na nek način smiseln, če lahko rečemo, da je nam izpadlo 200 milijonov evrov z naslova davka o nepremičninah, ki ga v Državnem zboru nismo sprejeli oziroma smo sprejeli, pa je potem Ustavno sodišče drugače menilo.

Ja, odhodkovna in prihodkovna stran morata biti uravnoteženi. Če nista uravnoteženi s prihodki z nekega naslova, potem imamo edino in enostavno nalogo, da iščemo denar zunaj, se pravi, da se zadolžujemo. To je pa še slabša varianta od te variante, ki je slaba, ki predlagana, da se sredstva jemljejo javnim zavodom. Veste, kje bo Karl Erjavec sedel in čakal, ali bo, nekateri govorijo, mandatar, drugi govorijo, da bo komisar in tako dalje, s tem se ne obremenjevati. In vam predlagam, vsi imamo zadosti svojih problemov in se probajmo obremenjevati z lastnimi problemi, bo bistveno boljše in bomo homogeni ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospod Darko Jazbec ima besedo.

DARKO JAZBEC (PS NP): Hvala lepa, podpredsednica za besedo in lep pozdrav vsem prisotnim.

Mogoče samo toliko, ker je bilo dosti govora o zdravstvu, bi rad razjasnil stvari, da ravno ta del javnega sektorja sploh tematsko ne paše najbolj zraven. Mislim, da gre tu zdaj bolj za predvolilni dialog. Pa bom povedal zakaj. Večina bolnišnic, tri četrte jih je itak v minusu, tako da nekdo, ki nima denarja, mu ga ne moreš vzeti, to ni treba razlagati. Drugo. Nekaj zdravstvenih domov, ki so na robu nule ali mogoče v rahli pozitivni, če imajo ta denar namenjen za investicije in v svojih finančnih planih za naprej to že pojasnjeno, se tudi ne bi nič jemalo. Ampak zanimivo pa je, da ob tem pridemo do razmisleka, ko poslušam tu tri leta večno dilemo, kaj je to sploh javno zdravstvo v

primerjavi z zasebniki koncesionarji ali privatniki. In vedno je bil odgovor, da razlika je v tem, da v javnem sistemu se denar vrača nazaj v sistem, ravno to, kar zdaj govorimo. Očitno se ne vrača, torej tudi to razumevanje je napačno.

Bi pa omenil, da ne gre za neko spreobrnjenje ali številne klice direktorjev zavodov oziroma volivcev. Podobni klici so bili tudi, ko je prejšnja vlada ZIPRS sprejela, kjer je bilo notri pravilo, da vsak direktor, ki bo posloval negativno, bo lahko kaznovan s toliko in toliko evri in še odstavljen bo. Samo takrat nismo bili v predvolilnem obdobju, pa vas verjetno ti klici niso motili. Bom pa povedal, kje pa je dejansko bil denar na nek način prenesen podobno, kot se zdaj predlaga, pa še istočasno uvedena centralizacija. Ko je prejšnja vlada ukinila samostojne območne zavode za zdravstveno varstvo in jih priključila IVZ-ju v Ljubljano, s tem je nastala sicer centralizacija, ampak ves višek denarja, ki so ga oni skrbno po tej današnji razlagi privarčevali z dobrim poslovanjem, je šel nazaj v sistem, tako da je pokril izgube IVZ-ja. To pa je bilo v prejšnji vladi, ja. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Želi. Gospod Branko Smodiš ima besedo in potem gospod Ivan Simčič.

Gospod Branko Smodiš, izvolite.

BRANKO SMODIŠ (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani vsi prisotni, dober dan!

Amandmaje Socialnih demokratov bom podprl, imam pa srečo, pa tudi v veselje mi je, da mene ni bilo treba klicati glede 7. člena. Prej je bil večkrat omenjen iz Ljutomera direktor gospod Tomi Nemeč. Kot občinski svetnik sem tega gospoda podprl za direktorja, ker je strokoven in usposobljen za to delo. Veseli me, da je tudi to vpeljal. Kar pa je zanimivo, jaz kot opozicijski ali recimo levi svetnik sem podprl desnega kandidata. Tukaj pogrešam, pa mislim, da bi kar težko bilo, da bi desnica tu podprla levega kandidata. Upam in mislim, da bi kar iz Ljutomera si tudi za zgled vzeli, da za dobre kandidate bi bila potrebna podpora z obeh strani. Zato mislim, tukaj je tudi dokazano, kar ste drugi rekli, ko so vas klicali direktorji, ki dobro delajo, da v Sloveniji imamo sposoben kader, da lahko vodijo naše zavode. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Gospod Ivan Simčič, izvolite.

IVAN SIMČIČ (NeP): Spoštovana podpredsednica, spoštovani navzoči!

Kakor je iz dopisa razvidno, Vlada ugotavlja, da nekateri posredni proračunski uporabniki razpolagajo z več denarja, kot ga potrebujejo. In taki se kaznujejo, ker ne delajo prav. Imajo preveč denarja, kot ga potrebujejo. Če govorimo

o racionalnem poslovanju, некоč v mladih letih so rekli Udari po tisti živali, ki dobro pelje. Ker po tisti, ki slabo, nimaš kaj udariti. Danes se to dogaja. Ampak jaz bi uporabil besedo "nezaupanje". Mi ne zaupamo direktorjem, ki uspešno vodijo nek zavod, delajo presežek, dajejo v zakladnico Ministrstva za finance sredstva, da bodo v nekem domu za starejše občane prišli iz štiriposteljne sobe v dvoposteljno, ker je preveč denarja v zadnjih dveh letih. To je skregano z zdravno logiko. Na drugi strani naj omenim spet moj kraj. 150 ljudi je v tem domu zaposlenih, varovancev je nekje 250. To je druga, tretja firma najmočnejša v našem kraju, v naši občini. Da, ker drugega gospodarstva nimamo, ker smo v taki državi zadnjih 23 let. Gospod Stepišnik, z vsem spoštovanjem do vas, edini minister, ki je odgovoril na moje vprašanje. Eden redkih, pardon. Enkrat na uvrščajo v vzhodno kohezijsko regijo. Bodite pridni, v naslednji perspektivi boste dobili denar. Na koncu, zadnji stavek je zanimiv, "pa saj občina ni nič vprašala v zadnjih desetih letih denarja". Ampak še tisti zavodi, ki pozitivno poslujejo, očitno tega ne delajo prav, ker jih je treba zato prikrajšati. Sedaj se pa cela država sprašuje o privatizaciji zadnjih 23 let. Nekdo je privatiziral nek zavod, ker je ustvaril dobiček. Ampak glej ga zlomka, vlada nadzira, da ne sme biti viška. Ker če je višek, očitno ne moreš vlagati v svoj del zavoda, ampak moramo smetano pobrati na državnem nivoju. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?

Gospod Jožef Horvat, izvolite, imate besedo.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovani!

Bom kratek. Nadaljeval bom tam, kjer je pravzaprav idejo razvijal spoštovani kolega Ivan Simčič. Govorimo o zaupanju oziroma če uveljavimo ta novi 73.a člen, potem ne govorimo o zaupanju. Kaj se dogaja? Vlada nima denarja, proračun je sesut. Kar zadeva primanjkljaj državnega proračuna, smo po štirih mesecih, se pravi po eni tretjini leta na treh četrтинah dovoljenega primanjkljaja in vlada je, po domače rečeno, zavohala denar v tistih zavodih, kjer je Republika Slovenija ustanoviteljica. In ko smo, bom sedaj v prvi osebi množine govoril, ko smo imenovali vodstvene organe na te določene institucije, kjer je država ustanovitelj, smo najbrž tem ljudem zaupali. Danes pa jim s tem predlaganim 73.a členom Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 želimo izglasovati in jim dajemo nezaupnico. Na nek način smo jih razrešili. Tisti, ki je bil priden in ki je bil dober menedžer, ki je varčeval, ki je bil podjeten, to dvoje je bistveno, je rekel Benjamin Franklin, podjetnost in varčnost, tega je zdaj treba kaznovati in mu odvzeti denar. Mi vsi smo, spoštovane kolegice

in kolegi, dobili poziv tudi z največje slovenske raziskovalne institucije, to je institut Jožef Stefan, kjer nas rotijo poslanke in poslance Državnega zbora, da vendarle naj zavrnemo ZIPRS oziroma še posebej ta 37a. člen. Če bi se ta člen uveljavil, bi dejansko največji raziskovalni znanstveno-raziskovalni instituciji vzeli denar, ki ga dobiva na trgu, in to je ključno. Ti ne čakajo samo proračunskega denarja, ampak ga znajo dobiti na trgu. Tudi kakšna fakulteta ljubljanske in drugih univerz zna dobiti denar na trgu. In ne protestirajo profesorji v imenu študentov pred ministrom za finance ali pa pred kakšno koalicijo, še posebej desno, če ni dovolj denarja iz proračuna za financiranje univerz. Strojna fakulteta, pa zdaj mi lahko očitajte, da delam reklamo, Univerze v Ljubljani oziroma Fakulteta za strojništvo Univerze v Ljubljani zna dobiti, mislim, da celo 60 % vsega denarja na trgu. Na trgu. Če ostanem pri Inštitutu Jožef Stefan, potem je dejansko le treba spomniti, da ko bomo glasovali o 37.a členu, da brez podpore znanju in razvoju pa res ni napredka Slovenije.

Zagotovo je treba podpreti amandma k 7. členu. Kar štiri poslanske skupine so vložile identičen amandma, člen se črta. Štiri poslanske skupine pa so krepko več kot polovica parlamenta. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Kolikor vidim, ni več želje po razpravi. Menim, da je bila kar izčrpana in obsežna. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo in prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 21. maja 2014, ki je objavljen na e-klopi. Imate postopkovni predlog? Izvolite, mag. Lejla Hercegovac.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Hvala lepa, gospa podpredsednica.
V skladu z drugim odstavkom 73. člena Ustave Republike Slovenije prosim v imenu Pozitivne Slovenije za pavzo 30 minut. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Se opravičujem, Poslovnika.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Bom upoštevala vaš postopkovni predlog, s tem da pred prekinitvijo prehajamo na obrazložitev glasu pri vloženi amandmaji k 3. členu. Amandma je vložila Poslanska skupina SDS. Želi kdo razpravljati, obrazložiti glas? Ne želi. Glede na postopkovni predlog pred glasovanjem prekinjam sejo, ki jo bomo nadaljevali ob 13.45.

(Seja je bila prekinjena 13.14 in se je nadaljevala ob 13.45.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo z delom. Sprašujem, če želi mogoče gospa Lejla Hercegovac predstaviti stališče poslanske skupine po zahtevani pavzi? Hvala. Ne želi, zato prehajamo na odločanje. Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 3. členu. Glasujemo. Navzočih je 62 poslank in poslancev, za je glasovalo 38, proti 24.

(Za je glasovalo 38.) (Proti 24.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 4. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine SDS k 4. členu. Navzočih je 64 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 21.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 21.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Socialnih demokratov k 5. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 61 poslank in poslancev, za je glasovalo 56, proti 4.

(Za je glasovalo 56.) (Proti 4.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmajih k 7. členu. Glede na to, da so amandmaji pod točkami 1 do 3 vsebinsko enaki, o njih glasujemo skupaj. Lahko odločimo?

Glasujemo. Prekinjam glasovanje. Preverite še enkrat delovanje. Deluje. Lahko nadaljujemo? Da. Torej ponovno prehajamo na odločanje o amandmajih k 7. členu. Amandmaje k 7. členu so vložile poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, Socialnih demokratov, Slovenske ljudske stranke in Nove Slovenije. Vsi trije amandmaji so enaki, zato o njih glasujemo hkrati.

Glasujemo. Navzočih je 65 poslank in poslancev, za je glasovalo 58, proti 5.

(Za je glasovalo 58.) (Proti 5.)
Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prosim za pozornost. Ugotavljam, da je zbor v drugi obravnavi sprejel amandmaje k 3., 4., 5. In 7. členu dopolnjenega predloga zakona. Sprašujem kvalificirane predlagatelje, ali nameravajo k tem členom vložiti amandmaje. Ugotavljam, da ne.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženi amandmajev. Obveščam vas tudi, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugi obravnavi, predlog zakona neuskkljen, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Kolegi in kolegice!

V Slovenski demokratski stranki smo od vsega začetka nasprotovali rešitvam, ki jih je predlagala vlada Alenke Bratušek. Sicer so bili nekateri amandmaji, ki smo jih predlagali, v tem glasovanju sprejeti, vendar v Slovenski demokratski stranki menimo, da sprejetje takega zakona nima nobenega smisla. Porabili smo danes od 9. do 14. ure 5 ur za razpravo, na odboru ravno tako najmanj 3 ure za razpravo, gospe in gospodje, za prazen nič. Navsezadnje nas vlada Alenke Bratušek posiljuje z nekimi rešitvami, ki niso v korist ne državljanov in državljanek, ne v korist države kot take, ne v korist niti same vlade, niti državnega zbora. Zaradi tega v Slovenski demokratski stranki nasprotujemo takšnemu načinu delovanja vlade Alenke Bratušek in bomo tudi proti temu zakonu. Hkrati ugotavljamo, da na podlagi glasovanja o amandmajih tudi Slovenske demokratske stranke ni več nikakršne koalicije v tem Državnem zboru, noben zakon dejansko ne more, kot kaže, biti sprejet, koalicija ne deluje. Eden temeljnih zakonov, o katerem govorimo, o izvrševanju proračuna, je doživel popoln fiasko, podobno kot je doživel tudi Zakon o davku na nepremičnine. Vlado Alenke Bratušek pozivamo, da opravlja dejansko tekoče posle, kajti zakonov, ki bodo vplivali na to, da se zmanjšuje pravice državljanek in državljanov ali da se povečujejo neposredno ali posredno bremena državljanek in državljanov, v Slovenski demokratski stranki vsekakor ne bomo podprli, ker ti zakoni so v nasprotju s koristmi državljanek in državljanov Republike Slovenije.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev ima gospod Jani Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER: Takšen zakon bomo v naši Poslanski skupini nepovezanih poslancev sprejeli, je pa seveda treba poudariti naslednje. Da je ta zakon prišel v Državni zbor takšen, kakršen je, je prišel predvsem zato, ker so se v bivši koaliciji predsedniki strank tudi strinjali in dali zeleno luč za to, da bodo naredili določene spremembe. Kaj se je zgodilo kasneje in da je marsikomu nerodno in da gleda danes v tla ali pa gor in se spreneveda pri celi zgodbi in hoče biti všečen, ker smo v resnici pred volitvami, je pa seveda druga zgodba in tudi realnost. Ne glede na to, ni res, da je zakon živi fiasko.

V tem zakonu so določene stvari, ki ostajajo, in to je tudi bistvo, da je še kako pomembno, da ga podpremo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Državljske liste ima besedo gospod Marko Pavličič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

S sprejetjem amandmajev k temu zakonu so izginili tudi razlogi, zakaj smo v Državljski listi nasprotovali temu zakonu, šlo je predvsem za uvajanje dodatnega zadolževanja v višini 400 milijonov evrov. S tem ko se je z amandmajem to izločilo iz zakona, so ti razlogi odpravljeni, tako da lahko zakon sedaj podpremo.

Tukaj bi opozoril na to, da ne glede na to, da je SDS predlagala amandmaje in da so bili vsi, poudarjam, vsi njihovi amandmaji sprejeti, so kar nenadoma ugotovili, da jim to sedaj ne ustreza. Če se tukaj vprašamo, kdo se zafrkava iz celega državnega zbora in iz cele države, je tukaj popolnoma jasen odgovor ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Pavličič, polemike v tej fazi niso dovoljene.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Pozitivne Slovenije ima gospod Jožef Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Poslanci Pozitivne Slovenije bomo zakon o izvrševanju proračuna podprli. Predvsem zaradi tega, da bomo zagotovili financiranje vseh programov, tako javnih zavodov, šolstva, zdravstva, sociale, da bodo lahko naši državljanke in državljanji dobili tisto, kar morajo dobiti. V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije smo opozarjali na preveč zadolževanja in smo veseli, da se to ne bo dogajalo. V poslanski skupini smo bili tudi proti temu, da se poseže v javne zavode in da se jim vzame denar, ki so ga privarčevali ali dodatno zaslužili oziroma namenili za določene projekte. V poslanski skupini bomo zakon o izvrševanju proračuna podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo obrazložiti glas v svojem imenu?

Gospa Maša Kociper, izvolite.

MAŠA KOCIPER (PS NP): Hvala lepa, predsednik.

Če sem se česa naučila v teh dveh in pol letih v parlamentu, je to, da je najlažje biti opozicija, to sem izkusila celo na lastni koži – si proti vsemu. Si proti zadolževanju, si proti zmanjševanju socialnih pravic, si proti zmanjševanju plač v javnem sektorju, si proti zmanjševanju štipendij. Skratka, proti vsemu si, si všečen, ljudje te imajo radi, nič pa ti ni treba razmišljati o tem, kako boš zapolnil tisto, kar manjka. Tisti, ki se pa mora truditi, da to naredi,

je pa res v težki situaciji. Mene danes boli srce, da moja bivša poslanska skupina podpira amandmaje SDS, NSi in SLS. Zato me boli srce. Ampak do konca bom odgovorna in poskušala, da se bodo sprejemali tisti zakoni in takšni zakoni, ki bodo omogočali tej državi, da dela normalno še naprej. Ta konkreten zakon zagotavlja štipendije, recimo, in če ne bo sprejet, boste spet vsi kričali, kako smo grozni, da nismo zagotovili štipendij in tako naprej ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospa Kociper, ne polemizirati z ostalimi poslanskimi skupinami.

MAŠA KOCIPER (PS NP): Odgovorna politika bi podprla ta zakon, zato ga bom jaz podprla.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Več vas je zainteresiranih, da bi obrazložili glas v svojem imenu, zato predlagam, da izkoristite prijavo za obrazložitev glasu. Hkrati bi vas želel pred tem opozoriti, da povejte, zakaj boste glasovali za in zakaj proti, ne polemizirati v tej fazi.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Jaz bom glasoval proti temu zakonu, ker je zakon v bistvu prazen. Edino, kar je še v njem ostalo, je to, da se na nivo daje Sklad za štipendiranje. Ampak, spoštovani, štipendiranje teče in ne bo zaradi te določbe v zakonu o izvrševanju proračunov nič manj ali nič bolj teklo kot doslej. In tisti, ki pravijo, da je ta zakon povezan s štipendiranjem in da bi se znalo kaj na tem področju spremeniti, če ne bo sprejet, zavajajo vse. Še najtežje pa razumem te, ki očitajo nam, ki nasprotujemo temu zakonu, da smo proti vsemu. Ja, smo proti zadolževanju, proti omejevanju oziroma dodatnim birokratskim oviram pri črpanju evropskih sredstev. Da, smo proti temu. Smo proti temu, da tistim, ki varčujejo v javnih zavodih za investicije, država pobere denar. Država pobira denar od dividend vsem gospodarskim subjektom. Neselektivno. Samo zato, da polni proračun. In tako bi počela tudi javnim zavodom. In proti temu smo. Najtežje pa poslušam, da je sedanji opoziciji udobno v tej vlogi in da je proti, pri čemer je pred enim letom sprejemala zelo nepopularne ukrepe, kot je Zakon o uravnoteženju javnih financ, ki je posegel v številne pravice samo iz razloga, da uravnotežimo javne finance, da pravzaprav zmanjšamo javno porabo. In zdaj nam ti, ki so bili takrat proti temu in niso na odhodkovni strani ničesar naredili, očitajo neodgovornost in lagodnost glasovanja v opoziciji.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Naslednja ima besedo mag. Lejla Hercegovac.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane poslanke in poslanci!

Moj glas za Predlog zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 bo za. To pomeni, da Poslanska skupina Pozitivna Slovenija ni naredila nobene spremembe, bila je za to in je tudi zdaj. Ampak amandmaji obstajajo zato, da popravimo napake, če jih lahko popravimo. Najboljše je, da s čim več konsenza, da bo ta zakon še boljši. Zato kolegici Maši Kociper odgovarjam, da nobena sprememba ni bila v poslanski skupini, ampak da zagovarjamo proračun še naprej in bom glasovala za. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospa Renata Brunskole.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Hvala lepa. Prav lepo pozdravljeni!

Jaz sama bom predloga zakona podprla. Tisti, ki smo skozi cel dan bili na seji, poslanci Pozitivne Slovenije smo v glavnem bili kar dosti, pa tudi iz nekaterih drugih strank, enih pa ni bilo na seji. In tisti zdaj razpravljajo drugače, ker ne vedo, kakšne obrazložitve smo podali. In naj povem, Poslanska skupina Pozitivna Slovenija je tista poslanska skupina, ki je ostala v Pozitivni Sloveniji, ki ostaja zvesta programu, pri katerem so nas ljudje podprli in nam zaupajo in predvsem bi poudarila eno zadevo. Podprli smo amandma Poslanske skupine Socialnih demokratov. Naj pa tudi povem, da sem nekoliko ogorčena, predsednik Pozitivne Slovenije gospod Zoran Jankovič na zadnjem vrhu koalicije ni bil povabljen. Verjetno so se takrat pogovarjali o tem ZIPRU, zato je danes moja še vedno kolegica Maša Kociper nekoliko užaljena. Vendar čas gre naprej in zadeve se bodo reševale. Podprli smo vse tiste amandmaje, tudi sama, ki gredo po pravi poti. Javno šolstvo, javno zdravstvo, sociala, to so tista področja, ki jih v Pozitivni Sloveniji podpiramo in sama, po duši socialdemokratka, bom to še naprej podpirala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Prosim za mir v dvorani. Nadaljujemo z obrazložitvami glasu. Besedo ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Kolegi in kolegice!

Jaz bom proti temu zakonu in nimam nobenih težav, da bi na odboru bil za in potem proti in na odboru proti pa potem za, pa na koalicijskem sestanku enkrat za in enkrat proti. Od vsega začetka je bila Slovenske demokratska stranka in Andrej Šircelj proti temu zakonu in proti dodatnemu zadolževanju in proti dvigovanju davkov in proti neumnim ukrepom, kot so bili na primer davek na nepremičnine, ki ga je moralo potem Ustavno sodišče razveljaviti v celoti, proti neumnim zakonom. Skratka, od vsega začetka Andrej Šircelj in Slovenska demokratska stranka govori in glasuje v isti smeri. Tako da mi nimamo takšnih težav ali pa

jaz jih nimam, kot jih imajo tukaj poslanci desno od mene. In ker je ta zakon predvidel dodatno zadolžitev, predvidel dodatne birokratske ovire, predvidel odvzem sredstev javnim zavodom, bom odločno proti temu zakonu. In od tega zakona dejansko nič ni ostalo. Navsezadnje je tudi simbolično treba povedati vladi, da tudi od te vlade ni nič ostalo in ker ni od te vlade nič ostalo, tudi ne morejo dajati nekih vsebinsko zahtevnih, nekih vsebinsko dobrih zakonov za državljane in državljanke in za samo državo in za samo vlado.

Še enkrat, odločno proti!

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik, za besedo. Kolegice in kolegi!

Če sem se kaj naučil v šestih letih in pol poslanskega staža, potem je to to, da je treba vedno biti za ljudi. Tudi če te kdaj to stane toliko, da ostaneš pred vrati Državnega zbora. Ampak ker pravica na dolgi rok zmaga, prideš nazaj v parlament. Biti za ljudi, pa pomeni biti proti konkretno temu zakonu, kar smo seveda uvodoma napovedali brez kalkulacij, kako bo z amandmaji, kjer smo tudi mi sopodpisniki. Tako da najprej, ko gre za podporo zakonu ali čemurkoli drugemu, se vprašaš, ali zaupaš. Na žalost vladi Alenke Bratušek, sploh v tem stanju, ne zaupamo. In tudi zato ne zaupamo, ker sem jo spraševal in rotil, da vendarle naj pove, kateri ukrepi njene vlade so prijeli, da je konec lanskega leta gospodarska aktivnost nekoliko zrasla, da je pozitivna. Ker pa ni bilo odgovora – kako naj potem zaupaš tej vladi, ko prihaja s pomembnim zakonom? Obžalujemo, mi štirje, torej sam, kolegica Ljudmila, kolegica Iva in kolega Matej smo bili tudi edini proti amandmaju v 5. členu kolegov iz Socialnih demokratov, ker v našem političnem programu imamo zapisano hitrejše zmanjševanje zaposlenih v javnem sektorju kot samo en odstotek. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Jaz ne bom glasoval. Zakaj ne? Ker je to napačen način. Proračunske dokumente sprejemati po nujnem postopku je narobe. Proračunski dokument je najpomembnejši dokument ali pa eden od najpomembnejših v državi in se sprejema po rednem postopku, se poskuša doseči čim večji konsenz. Vsem tako ali tako ni mogoče ugoditi. In takšnega je treba sprejeti po rednem postopku. Ta dirka 23 let trajajoča nas je pripeljala – kam? Vsak si naj sam odgovori. Ne daleč na uspešen začetek. Zmeda v tem parlamentu je popolnoma. Opozoriti želim na naslednje. V katerem imenu naj govorim? Kot nepovezani poslanec, če imamo tukaj že nepovezane povezane

poslance, nepovezane nepovezane? To pomeni, da je zmeda popolna. Vsaj to stvar bi bilo dobro urediti, zato nas ali pa vsaj mene, ki sem dejansko samostojni poslanec, prosim, da v bodoče imenujete samostojni poslanec, ker jaz nisem nepovezan povezan poslanec. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospod Vogrin, dovolite mi samo, da vam pojasnim poslovniško določbo. 164. člen jasno določa, da se zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije v Državnem zboru sprejema po nujnem postopku.

Še je interes za obrazložitev glasu. Ker vas je več, vas vabim k prijavi za obrazložitev. Besedo ima mag. Stanko Stepišnik. Izvolite.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Hvala lepa, gospod predsednik za besedo. Spoštovana poslanka in poslanci!

Glasoval bom za zakon. Ne samo jaz, tudi vsi v Pozitivni Sloveniji se odločamo po svoji glavi, ne tako kot mislijo levi ali desni, ampak podpiramo ustvarjalnost, inovativnost in dobre ideje, ki so dobre za slovenske državljanke in državljane. Zato smo tudi podprli tako amandma z desne strani kot leve strani, istočasno pa tudi aktivno sodelovali pri vsebini določenih amandmajev oziroma samih členov tega zakona.

Glasoval bom za ta zakon.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Besedo ima gospa Romana Tomc.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Jaz bom seveda glasovala proti temu zakonu. Ne glede na to, ali sem o tem razpravljala ali ne, jaz mislim, da vlada, ki opravlja tekoče posle, ne more predlagati tako pomembnih sprememb, ki so ključne za nadaljnji razvoj in dogajanje v Sloveniji. Pred dnevi se je predsednica vlade pohvalila, da ima vlada milijardo in pol na računu. Ampak danes predlaga novo zadolževanje. Ob tem da smo zadolženi 28 milijard evrov, vlada brezsravno predlaga novo zadolževanje. To je nesprejemljivo, spoštovani! Druga stvar. Odvzela naj bi sredstva javnim zavodom ...

PRESEDNIK JANKO VEBER: Gospa Romana Tomc, telefon imate, se mi zdi, da nekje v bližini.

ROMANA TOMC (PS SDS): Se opravičujem. Hvala lepa.

Odvzela naj bi sredstva javnim zavodom, kar je nesprejemljivo. Gre se neko vseglaharstvo in neko posploševanje, uravnalovko, ki seveda kaže samo na to, da nekateri ne vedo pravzaprav kaj delajo. Naj vas spomnim na en poseben dogodek v povezavi s tem, ki ga je naredila vlada Alenke Bratušek pred časom, spoštovana tudi gospa Maša Kociper, ki pravite, da štipendij več ne bo. Pred časom je vlada

odvzela Skladu za štipendije, samo obrazlagam, ker ste obrazložili narobe in ker ne veste, za kaj gre, govorite o stvareh, ki jih ne poznate. Vlada je odvzela 15 milijonov evrov za štipendije kar takole. In jih je prenesla v državni proračun. Mi nismo proti. Mi smo za odgovorno obnašanje te politike in za ukrepe, ki krepijo gospodarsko rast in spodbujajo nova delovna mesta.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Gospod Marijan Pojbič ima besedo.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik. Absolutno je jasno, da bom proti temu zakonu. Proti zato, ker se nam v zadnjem času dogaja, da se zadolžujemo brezglavo do skrajne meje. Presegli smo vse meje možnega. Prišli smo do številke 28 milijard, do številke 81 % zadolžitve BDP. Prišli smo do neke točke, kjer je temu brezglavemu nesprejemljivemu načina vodenja in obnašanja vladnih struktur do svojega naroda treba narediti konec. Ta zakon omogoča dodatno novo zadolževanje. Temu se moramo upreti z vsemi sredstvi. Slovenski narod, prepričan sem, da ima tega čez glavo dovolj. Čez glavo dovolj takih ljudi, ki iz tega naroda delajo hlapce v lastni državi. In temu je treba narediti konec. Hkrati je treba narediti konec tudi temu, da je vlada Alenke Bratušek naredila zločin nas slovenskim narodom, ker ga je pripeljala na rob preživetja. Pripeljala ga je v situacijo, da večina Slovencev ne more preživeti iz meseca v mesec. Mi se pa tu pogovarjamo o novih zadolžitvah in se tu smejimo. Nekatere koalicijske poslanske skupine govorijo, da delajo v interesu sociale, da rešujejo socialno državo. Ali je to socialna država za vas, koalicijo in vlado, ki je pripeljala večino državljanov in državljanov Republike Slovenije na rob preživetja? Ali je to socialna država za vas koalicijo in vlado? Ne ni. Proti temu smo v Slovenski demokratični stranki in jaz sem proti temu, da to počenjamo nad lastnim narodom, zato bom glasoval proti temu zakonu.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Prosim, da vseeno poskušamo izbirati besede v svojih obrazložitvah.
Gospod Jožef Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa. Glasoval bom proti temu zakonu, ki je bil, kot smo slišali, na koaliciji usklajen kot plenilski zakon. Danes, kot je bilo tudi rečeno, je nekatere sram in gledajo v tla ali v strop. Gospe in gospodje, ta zakon in rubež javnim zavodom, kot so ga predvideli, je podoben ukrepom vlad v državah, ki izgubljajo vojno in ki so tik pred kapitulacijo. Se spominjate iz pripovedovanja, da so zasedbene oblasti proti koncu rubile cerkvene zvonove in jih pretapljale v topove. Simbolično popolnoma enaki so ukrepi tega zakona. Hoteli ste rubiti srebrenino zaenkrat

javnim zavodom, tisto, ker so težko prigarali in prihranili. Ampak če teh neumnosti, tega drvenja v prepad ne preprečimo tukaj, bo naslednji ukrep in naslednji zakon rubež družinskega bronu in tistih osnovnih zadev, pokojnin in tako naprej. Ta vlada se ne ustavi pri ničemer, nič ji ni več svetega in takšnega zakona ni možno podpreti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Predlagam, da odločimo. Prosim?
Obrazložitev glasu ima dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Najlepša hvala, gospod podpredsednik. Kolegice in kolegi!

Sama kot tudi moji kolegi bomo podprli zakon. Dva člena s katerimi se nismo strinjali, smo ustrezno amandmirali. Amandmirali smo jih po lastni vesti, zato smo tudi včeraj zahtevali ponovno koalicijsko usklajevanje, ker smo menili, da rešitev, ki je predvidena v 7. členu, ni najboljša. Sedaj so ti popravki izvršeni. Vsaka odgovorna vlada pa mora stremeti za tem, da predlaga proračun, ki bo nekako zdržal. In to je ta vlada odgovorno počela. Morda rešitve niso bile v tem kratkem času povsem domišljene, vendar sicer njihovim predlogom izražamo podporo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.
Obrazložitev glasu ima še gospa Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo.

Glasovala bom za zakon. Moram pa reči, da me zelo čudi, da so glasovali za vse amandmaje, ki so bili tudi z njihove strani. To se pravi, da zakon v osnovi odgovarja, ker so imeli možnosti amandmiranja. In je to zato precejšnje sprenevedanje. Pravite, da je treba reševati socialno državo. Strinjam se. Treba se je odgovorno obnašati. Tudi s tem se strinjam. Zato predlagam – ali smo poslanci pripravljene prepustiti en mesečni osebni dohodek? Ne. Vsi ste tiho.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Dejansko moram še enkrat opozoriti, da obrazložitev glasu ni namenjena polemiziranju, ampak temu, da poveste, zakaj boste glasovali v tem primeru za ali proti temu zakonu.

Gospod Jože Tanko je naslednji, ki bo obrazložil glas.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa. To, kar poslušamo od poslancev koalicije, tako imenovane koalicije, ni ravno spodbudno politično okolje. In glede na to, da ste v koalicijsko pogodbo zapisali tudi en pomemben stavek, ki govori o drugačni politični kulturi in drugačnem pristopu, je pravzaprav to, kar se

dogaja, javni demanti tistega, kar piše v koalicijski pogodbi. Sprejemati tako pomemben zakon, kot je zakon o izvrševanju proračuna, v tako polariziranem okolju, tako raztreščenih predlagateljih, mislim, da je zelo neodgovorno. Ne vem sicer, kaj so se predsedniki koalicijskih strank oziroma tisti, ki so še ostali v povezavi z Alenko Bratušek, dogovorili, vendar to, kar je bilo dogovorjeno, je izjemno slabo za vse tiste, ki jih ta zakon zadene. V bistvu je od zakona ostal samo naslov in tistih nekaj členov. Ključni je tisti, ki govori o tem, da se zakon uveljavi naslednji dan po sprejetju v Uradnem listu.

In glede na to, kako se je to dogajalo, in glede na to, da v zakonu ni ostalo nič nujnega, takega zakona pravzaprav ni smiselno niti podpreti. Vsebine ni, ... / znak za konec razprave/... stvari so šle ven in zato bom glasoval proti temu zakonu.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Predlagam, da odločimo o zakonu. Glasujemo. Navzočih je 65 poslank in poslancev, za je glasovalo 36, proti 26.

(Za je glasovalo 36.) (Proti 26.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **9. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DOHODNINI.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina desetih poslank in poslancev, s prvopodpisanim Francem Bogovičem. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina desetih poslank in poslancev, s prvo podpisanim Francem Bogovičem, zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagateljev predloga zakona Francu Bogoviču.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala lepa, predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Danes je pred nami še paket dveh zakonov, ki smo jih vložili skupaj poslanci Slovenske ljudske stranke in Nove Slovenije ob podpori in sodelovanju tudi z Obrtno-podjetniško zbornico Slovenije. Osnovni namen teh dveh zakonov je, da bi v Sloveniji razbremenili predvsem mikro in male podjetnike, s tem da bi jim s poenostavitvijo postopkov olajšali njihovo delo.

Naj v začetku takoj povem, da ne bo kakšnih nejasnosti v prihodnje. V primeru sprejetja teh dveh zakonov in če želimo, da bosta zaživela z naslednjim letom, bo treba dopolniti tudi Zakon o davku na dodano vrednost, kar pa je zaradi pravil po usklajevanju oziroma potrebi po pridobitvi soglasja Sveta Evropske unije v domeni Vlade Republike Slovenije. Na to smo že tudi z dopisom Vladi opozorili. Gre za manjše spremembe tega

zakona in če nam je res želja, da poenostavimo delo za naše gospodarstvenike, je prav, da tudi takšne zakone sprejemamo. Zakonodaja za tako imenovano pavšalno obdavčitev je bila sprejeta v letu 2012. Takrat je Vlada, v kateri sem tudi sam sodeloval, pripravila in v Državnem zboru je bila sprejeta zakonodaja in smo uzakonili, da je prag za tako imenovano pavšalno obdavčitev letni prihodek 50 tisoč evrov in da se normirani odhodki lahko uveljavljajo v višini 70 %. V poslanskih skupinah Slovenske ljudske stranke in Nove Slovenije smo tudi v razgovorih z obrtno zbornico, z obrtniki ugotovili, da je treba storiti to, kar smo takrat v letu 2012 tudi dejali, da se bo po letu delovanja uveljavitve tega zakona, ki se je v letu 2013 tudi že uveljavil, pogledali, kaj se dogaja na terenu in ocenili, ali smo s tema dvema številčkama, se pravi 50 tisoč evrov prihodkov in 70 % normiranih odhodkov pravilno zadeli lestvico ali je treba kaj spremeniti. Iz anket, ki jih je tudi opravila obrtna zbornica in tudi, kot sem že dejal, na podlagi izkušenj tistih, ki se na tem področju ukvarjajo, prenašamo pred vas to spremembo, da bi se prag za pavšalno obdavčitev s 50 tisoč evrov dvignil na 100 tisoč evrov ter da se tudi normirani stroški dvignejo na 80 % s sedanjih 70%. S temi rešitvami smo prepričani, da se bo še večje število samostojnih podjetnikov in tudi mikro in malih podjetnikov odločilo za to, da vstopijo v to pavšalno obdavčitev in da se pri svojem vsakdanjem delu lahko osredotočijo predvsem na delo, ne pa na administrativna opravila in bivajo v strahu pred davčnimi inšpektorji.

Tretja rešitev iz tega zakona je ta, da bi ta prag, ki ga sedaj uveljavljamo, od 50 tisoč evrov naprej, bil tudi povezan z obvezno zaposlitvijo bodisi tega nosilca dejavnosti, celo samostojnega podjetnika ali pa da je minimalno ena oseba pol leta zaposlena v tem podjetju oziroma pri samostojnem podjetniku. Se pravi, da gre za tri rešitve: dvig s 50 na 100 tisoč evrov, normirane stroške dvignemo s 70 na 80 tisoč evrov in pri tistih podjetnikih, ki bodo imeli prometa več kot 50 tisoč evrov, se pravi v razponu od 50 do 100 tisoč evrov, je potrebno tudi eno delovno mesto. Gre za to, da enostavno ne bo špekulacij na tem področju.

Trdno smo prepričani, da bodo s tem tudi zmanjšani stroški za delo javne uprave, kajti inšpektorje, sedaj s carine in od vsepovsod jih selimo, zagotovo bo tako na davčnem področju, kakor tudi na področju inšpekcij razbremenitev, če bodo ljudje imeli poenostavljene postopke in tudi na tak način imamo prihranek v javni upravi. Če bo pa kdo kakšen ... / znak za konec razprave/... bo zagotovo na drugi strani veliko več prihranka, pri tem da ne bodo ljudje imeli opravka z različnimi računovodskimi servisi.

Predlagam, da v prvem branju opravimo razpravo in na koncu izglasujemo, da je zakon primeren za nadaljnjo obravnavo.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa, za uvodno obrazložitev.

Besedo dajem predstavnici Vlade mag. Mateji Vraničar, državni sekretarki na Ministrstvu za finance.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Spoštovana gospa podpredsednica, spoštovane gospe in gospodje poslanci!

Možnost ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov je vzpostavljena za namenom administrativne poenostavitve za male poslovne subjekte pri izpolnjevanju davčnih obveznosti in povečanja pravne varnosti v povezavi z večjo gotovostjo glede davčne osnove, ki pa pomeni odstop od obdavčevanja po ekonomski moči. Sistem poznamo že dalj časa, vendar je bil ta znatno prenovljen v letu 2012 z začetkom uporabe za davčno leto 2013. Predlagatelj ugotavlja, da trenutno veljavna ureditev ne zajema zadostnega števila podjetnikov in zato predlaga povečanje prihodkovnega praga in povečanje višine normiranih odhodkov. Vlada ugotavlja, da predlog zakona ne temelji na ocenah in analizah konkretnih podatkov, saj so bili obračuni predloženi davčnemu organu šele do 21. aprila letošnjega leta in se šele pripravljajo, zato da bi bile lahko konkretne analize pripravljene. Moram pa na tem mestu že tudi poudariti, da se je Vlada zavezala v pogovorih tako z Obrtno-podjetniško zbornico Slovenije kot z drugo zainteresirano javnostjo, da bo takoj, ko bodo podatki pripravljeni za obdelavo oziroma za analizo, pristopila k proučitvi razlogov, zakaj se je sorazmerno majhno število subjektov odločilo za tako imenovano pavšalno obdavčitev.

Kljub temu lahko dam že nekaj podatkov. Po podatkih za leto 2012 je od skupaj skoraj 97 tisoč vseh fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, okrog 77 % oseb izpolnjevalo pogoj za vstop v sistem normiranih odhodkov za leto 2013, torej več kot tri četrtine zavezancev. Za vstop v sistem se je odločilo zgolj 15 % vseh zavezancev, kar je dobrih 15 tisoč. To pomeni 80 % več zavezancev, glede na število vključenih pred navedeno preno, pa vendar znatno manj od možnih 77 %. Po oceni, temelječi na finančnem prihranku pri davku in stroških administriranja, bi bil predlog ugodnejši le za dodatnih 6 tisoč 600 zavezancev, kar postavlja pod vprašaj doseganje cilja zakona. Nadalje ima predlog tudi negativne finančne posledice za državni proračun, saj pričakujemo, da se bi za sistem pavšaliranja odločili zavezanci, ki bi si s tem predvsem zmanjšali davčno breme. Ocena je, da bi se prihodki znižali za približno milijon in 100 tisoč evrov.

Zavezanci so v zelo različnih položajih in večje, kot so poenostavitve pri določanju davčne osnove, večja je neenakost. Zato je potrebna pri določanju višine normiranih odhodkov in višine prihodkovnega pogoja za vstop v sistem zmernost, da ne bi prišlo pri posameznih skupinah davčnih zavezancev do sorazmerno velike davčne ugodnosti glede na

dejansko ekonomsko moč. Zaradi tega je treba tudi analizirati, kateri zavezanci so se v sedanjem sistemu odločali za pavšalni režim obdavčitve in kateri ne ter kateri so pri njih razlogi, da se za to niso odločili, medtem ko konkreten predlog zakona ne daje odgovora na ta vprašanja.

Pri oceni predloga je treba upoštevati tudi vpliv na obnašanje zavezancev z vidika kvalifikacije za vstop v sistem, na primer prikrivanje prihodkov, vpliv na prakse na trgu dela, da se dohodek, ugotovljen za davčne namene, upošteva tudi pri določanju osnove za prispevke za socialno varnost in pri določanju pravic iz naslova socialnovarstvenih in družinskih prejemkov ter vpliv na javno objavo letnih poročil. Zavezanci v sistemu normiranih odhodkov namreč te obveznosti nimajo.

Upoštevaje vse navedeno, ocenjujemo, da predlaganega zakona ni mogoče podpreti, s čimer pa, še enkrat poudarjam, ne zavračamo razprave o morebitnih drugih oziroma dodatnih spremembah sistema pavšalne obdavčitve na področju dohodnine. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Sedaj prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Prvi ima besedo gospod Aljoša Jerič v imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

ALJOŠA JERIČ (PS NP): Hvala lepa. Lep pozdrav tudi z moje strani! Spoštovani!

Konec leta 2012 je bila sprejeta novela Zakona o dohodnini, ki je uvedla možnost plačila dohodnine preko tako imenovanih normiranih odhodkov. Tisti podjetniki, ki so izbrali tak način ugotavljanja dohodka, so prvi davčni obračun z upoštevanjem normiranih odhodkov lahko izdelali za leto 2013. Podjetnikom, ki so zbrali tak sistem obdavčitve, se avtomatično priznajo normirani odhodki v višini 70 % ustvarjenih prihodkov. Pri tem ni pomembno, koliko odhodkov dejansko nastane, niti ni pomembno dokazovati upravičenost odhodkov kot takih. Davčna stopnja je 20 % in je fiksna. Dohodek podjetnika tako ni več del dohodka, obdavčenega po dohodninski lestvici. Tak način obdavčitve pa lahko izbere vsak samostojni podjetnik, katerega letni prihodek ne presega zneska 50 tisoč evrov. Člani Poslanske skupine nepovezanih poslancev smo že ob takratnem sprejemu sprememb in dopolnitev danes veljavnega Zakona o dohodnini razpravljali o sami višini meje, do katere je možno vstopati v sistem normiranih odhodkov. O takrat postavljeni meji 50 tisoč evrov prihodkov smo menili, da je prenizka in da bi morala biti postavljena na 100 tisoč evrov. Tudi danes tako menimo, zato pozdravljamo predlog, ki ponuja tako rešitev, pa četudi ta predlog ni prišel iz naših vrst. Ostale rešitve, ki pa jih predlagatelj prav tako ponuja v današnjem predlogu zakona, pa žal po našem mnenju niso dovolj domišljene in dodelane.

Tukaj mislim na dodatno pogojevanje za podjetnike, ki želijo vstopiti v sistem normiranih odhodkov in v preteklem koledarskem letu presegajo prihodkovni prag 50 tisoč evrov, in sicer da so v podjetju samozaposleni za polni delovni čas oziroma imajo zaposleno vsaj eno osebo za polni delovni čas. Nepremišljen se nam zdi tudi dvig višine normiranih odhodkov s sedanjih 70 na 80 % davčno priznanih prihodkov.

Tretji očitek noveli, ki ga imamo, je vstopni prag DDV. Ne vem, ali so predlagatelji namerno spregledali dejstvo, da se je ob sprejetju danes veljavnega zakona povišal takrat tudi prag za vstop v sistem DDV, in sicer s takratnih 25 tisoč evrov na današnjih 50 tisoč evrov. Zakaj je to pomemben podatek? Preprosto. Če želimo doseči, da se zmanjšajo administrativne obremenitve in fiksni stroški vodenja poslovnih knjig, je treba misliti tudi na DDV ter vodenje knjig prejetih in izdanih računov.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev bomo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini v prvi obravnavi podprli. V nadaljevanju pričakujemo strokovno konstruktivno razpravo. Prav tako pričakujemo, da bomo pridobili vse relevantne analize, na podlagi katerih bomo ocenili, kakšni so učinki dviga praga za vstop v sistem DDV s 50 tisoč na 100 evrov. Taka ureditev mora biti opsijska, saj ureditev, ki bi temeljila na obveznem vstopu v sistem normiranih odhodkov in ki ne pomeni obdavčevanja po ekonomski moči, ni skladna z načelom enakosti pred zakonom in zato ni ustavnopravno dopustna. Opcijski sistem predstavlja z vidika davčnega zavezanca prednost in daje možnost davčnega planiranja in optimiziranja davčne obveznosti ter tudi celotnega poslovanja. Seveda obstaja še kak pomislek o nedoslednosti predlaganega zakona. Kot že rečeno, v Poslanski skupini nepovezanih poslancev pričakujemo, da se bo v široki razpravi izoblikovalo besedilo, ki bo za zavezance pomenilo učinkovito znižanje administriranja. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Državlanske liste bo stališče predstavil gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo gospa podpredsednica. Spoštovana predstavnica ministrstva, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi.

Dovolite mi, da predstavim stališče o tem in o zakonu, ki prihaja v naslednji točki, v enotnem stališču, kajti gre za zakonski dvojček. Kaj je bistvo teh sprememb? Prejšnja vlada oziroma minister za finance dr. Janez Šušteršič je uvedel novost, ki je osnova za predlagane spremembe. Gre za pavšalno obdavčitev samostojnih podjetnikov in manjših podjetij, ki predvsem zmanjšuje administrativno breme. Nekateri namreč mislijo, da je bistvo v

zniževanju obremenitev z davki, a temu še zdaleč ni tako. Res je sicer, da je zniževanje obremenitev možen dobrodošel stranski učinek, a bistvo zakona je v administrativni razbremenitvi, za katero se v Državlanski listi neprestano zavzemamo.

Predlog sprememb, ki je pred nami, bo omogočil, da si birokratskih administrativnih ovir reši še več samostojnih podjetnikov ter malih in srednjih podjetij, ki jim bo na ta način ostalo več časa za ukvarjanje z njihovo primarno dejavnostjo. So pa predlagatelji zgrešili v tem, da v okviru predlaganih sprememb uvajajo dodatne kriterije, ki so morda všečni in se zdijo na prvi pogled smiselni, a v svojem bistvu rušijo osnovni namen zakona. Govorim o določbah o številu zaposlenih. Zmanjševanje birokratskih ovir preko uvajanja novih določil o zaposlenih je logičen nesmisel. To so predlagatelji v silni želji po všečnosti spregledali. V Državlanski listi pa vidimo celotno zgodbo in želimo predlagati ne le všečne, temveč dobre zakone.

V Državlanski listi bomo v tej fazi predlog zakona podprli in skupaj s predlagatelji zakona nadgradili in poiskali boljše rešitve za zmanjševanje birokratskih ovir in poenostavitve poslovanja za slovensko gospodarstvo. Vsekakor pa pričakujem, da nam bo ministrstvo v nadaljnjem postopku pripravilo vse omenjene podatke, da bomo lahko zakon še ustrezno izboljšali.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke oziroma gospod Janez Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica Državnega zbora. Spoštovane gospe in gospodje!

Moj kolega poslanec Franci Bogovič je v vlogi predlagatelja tega zakona že v uvodu povedal tiste ključne stvari. Jaz bom poskušal samo še nekoliko dopolniti.

V Slovenski ljudski stranki smo se o potrebnih popravkih na področju pavšalne obdavčitve pogovarjali že več kot eno leto. Za razliko od Vlade, ki v svojem mnenju povsem tehnično operira s številkami, temelječ na preteklosti, smo šli mi med podjetnike, šli smo med obrtnike in jih vprašali, kaj mislijo. Veste, kaj so povedali? Da je ideja o pavšalu dobra. Še več. Da je odlična. A je sedaj, žal, zastavljena tako, da imajo od nje koristi zgolj redke dejavnosti z nizkim odstotkom dejanskih odhodkov. Tudi Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije navaja, da trenutna ureditev zaradi nizkega praga prihodkov in prenizkega odstotka normiranih odhodkov ni ustrezna za redne proizvodnje, servisne in storitvene dejavnosti, kjer so stroški višji. Še zlasti je neprimeren za tiste, ki zaposlujejo. Ste postali morda pozorni? Spoštovane kolegice in kolegi, trenutna ureditev ni primerna za tiste, ki zaposlujejo. Tako pravijo. Kaj pa je osnovni najpomembnejši cilj nas vseh,

ki sprejemamo zakonodajo? Nove zaposlitve. Zato s tem paketom zakonov vključimo večji del malega gospodarstva v ta pavšal, da bomo s tem pridobili tudi kakšno zaposlitev na ta račun. Pri nas morajo tudi mali podjetniki in manjše gospodarske družbe uporabljati zapleteno in obširno davčno zakonodajo in upoštevati vsa računovodska pravila, ki sicer veljajo za velike gospodarske družbe. Seveda jih to dela manj konkurenčne v primerjavi s podjetji na Hrvaškem, Avstriji, Češki, Nemčiji, Veliki Britaniji in tako naprej, ki uporabljajo enostavnejše računovodske in davčne predpise. In to bi radi zagotovili tudi za Slovenijo.

Naslednja zadeva, o kateri bi lahko spregovorili malo več, je naš predlog, da bi podjetja s prihodki me 50 in 100 tisoč evri za vstop v pavšalno obdavčitev morala imeti vsaj enega redno zaposlenega. Zakaj? Zato, da preprečimo morebitne zlorabe, da bi se ta zakonodaja izkoriščala za pretok denarja preko slamnatih podjetij. Ta možnost vstopa v sistem pavšala naj bo za tiste, ki dajejo delovna mesta, ki imajo potencial, da se razvijajo, prosperirajo, skratka zaposlujejo. Vlada opozarja na nomotehnične pomanjkljivosti tega člena o obvezni zaposlitvi. Toda poglejte! Pred nami je še obravnava na pristojnem odboru, pa druga in tretja obravnava. Zadevo lahko skupaj uredimo v skladu s predpisi, če to seveda želimo. S tem paketom zakonov imamo v Slovenski ljudski stranki, kot tudi sopodpisniki v Novi Sloveniji iskren namen olajšati delo za vsaj nekatere male podjetnike in obrtnike. To idejo gospodarstvo podpira, finančne posledice za proračun pa so tudi v najbolj pesimistični vladni verziji zelo majhne. Tudi če jih bomo razbremenili za milijon evrov, kolikor ocenjujete v vladnem mnenju, ni to nobena katastrofa, saj bo ta denar ostal v gospodarstvu. Toda prepričan sem, da bo ta ureditev v nekajletnem obdobju v sistem pripeljala več podjetnikov in ti bodo v nekaj letih plačali več davkov, kot jih plačujejo zdaj. Z veseljem jih bodo plačevali, saj ne bodo rabili plačevati računovodskih storitev in ne bodo rabile ure in ure časa porabiti za ukvarjanje z bilancami, dokazovanjem stroškov in podobnimi birokratskimi nesmisli, kot se to dogaja danes.

Spoštovani, v poslanskih klopeh! Ravno v sedanjih časih, ko delujoče vlade praktično ni več, lahko uporabimo nekaj zdravega razuma in naredimo nekaj dobrega za malo podjetništvo, za podjetnike, obrtnike, za te, ki niso ne levi ne desni, temveč so naši, slovenski. So jedro našega gospodarstva. Podprimo ta paket zakonov, ki smo jih vložili v Slovenski ljudski stranki in Novi Sloveniji in jim vsaj pojdimo naproti. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo stališče predstavila gospa Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem prisotnim.

Iz navedb predlagatelja gre za takšne vrste dopolnitev in sprememb, ki se po našem vedenju nanašajo na točno določen segment gospodarstva. Iz konteksta predloga zakona lahko ugotovimo, da rešitve ponujajo ugodnosti za najmanjše davčne zavezance, in sicer predlagatelj ponuja, prvič, dvig praga prometa za 100 %, sprememba z dosedanjih 50 tisoč na 100 tisoč evrov. Drugič, dvig višine normiranih odhodkov na 80 % davčno priznanih prihodkov s sedanjih 70. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev ugotavljamo, da osnova za predlagane spremembe izvira iz letošnje januarske ankete, ki jo je opravila Obrtno-podjetniška zbornica. Rezultat ankete je pokazal, da se je 51 anketirancev, v katerih je sodelovalo 223 samostojnih podjetnikov in 40 gospodarskih družb, odločilo za pavšalno obdavčitev na podlagi normiranih odhodkov. V primeru samo, da se zgornja meja prometa dvigne z do sedaj 50 tisoč na 100 tisoč. Tako smo v Poslanski skupini Demokratične stranke preverili in ugotovili, da je bilo po podatkih iz registra davčnih zavezancev konec leta 2013 registriranih 93 tisoč 164 aktivnih davčnih zavezancev, ki opravljajo dejavnost. V preteklem letu je bilo 135 tisoč 790 registriranih aktivnih davčnih zavezancev kot pravne osebe. Skupno torej skoraj 229 tisoč anketirancev. To pomeni, da je statistični vzorec ankete zajel le 0,1 celotnega gospodarskega sektorja. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev zato ocenjujemo, da tako pripravljen predlog, ki ga predlagajo kolegi poslanci, ne zasleduje dovolj upravičenega odstotka za udeležanje reprezentativnega vzorca, kar naj bi bila podlaga za zakonske spremembe. Menim, da je treba zajeti večje število registriranih aktivnih gospodarskih družb, med katere uvrščamo tudi samostojne podjetnike, ki jih vključujemo med tako imenovano mikropodjetništvo.

V Poslanski skupini DeSUS smo prepričani, da je sedanja zakonodaja na tem področju urejena in je ni treba spreminjati, zato bomo Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini nasprotovali. Menimo tudi, da bi bila smiselna analiza prednosti, pomanjkljivosti in slabosti, ki bi, če bi bil ta predlog sprejet, več kot zaželeno, da bi lahko ocenjevali učinke na segmentu malega podjetništva in obrtništva, ne pa, da dobimo le ohlapno pojasnilo, da bi bile finančne posledice zaradi poenostavitve davčnega sistema za precej širši krog zavezancev že v srednjeročnem obdobju za proračun pozitivne.

Kot sem že dejala, Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini, ki ga imamo danes pred seboj, naša poslanska skupina ne bo podprla. Želimo pa temeljito finančno analizo, kaj to pomeni, kaj prinese v proračun. Ali so kriteriji pravilni in dobri tako za uporabnike kot za proračun? Točno analizo, komu to koristi, ker očitno pavšal koristi

predvsem storitveni in svetovalni dejavnosti. Kdor je kadarkoli upravljal in vodil samostojno podjetništvo ali mikropodjetje, ve, kako se dela s stroški, kako je treba dokumentirati itn. Težko je pokrivati vse stroške, ki nastanejo, verjamem pa, da je ta predlog prioriteta res za tiste, ki obratujejo z minimalnimi stroški in zaradi tega je potrebno, da se ta predlog dobro prouči, premisli in se potem o njem naprej razpravlja.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije bo stališče predstavil gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa za besedo. Spoštovana gospa podpredsednica, spoštovana državna sekretarka s sodelavko, drage kolegice in kolegi!

Naj na začetku povem, da kljub vsemu čutim neko naklonjenost za nadaljnjo razpravo o tem zakonu in pripravljenost, da besedilo poslanke in poslanci, najprej članice in člani Odbora za finance, optimiramo. Kakšni so bili razlogi, da sta Nova Slovenija in Slovenska ljudska stranka predlagali Državnemu zboru v sprejetje ta zakon? Zavedamo se namreč, da malo gospodarstvo v Sloveniji predstavlja skoraj 99 % vsega gospodarstva. In prav delu tega malega gospodarstva je namenjena ta novela Zakona o dohodnini. Ker hodimo po terenu, obiskali smo praktično celo Slovenije v teh dveh letih in pol in govorimo z malimi podjetniki, ki vsi zagovarjajo takšno rešitev. Če zagovarjajo, to pomeni, da bo to neka stimulacija, neka spodbuda za malo gospodarstvo, to pomeni nov razcvet in to pomeni tudi intenzivnejše polnjenje pokojninske blagajne. Torej se podpisniki pod ta zakon, pod to novelo Zakona o dohodnini še kako brigamo tudi za pensioniste. Predlog sprememb in dopolnitev Zakona o dohodnini, ki ga obravnavamo danes, sodi v sklop ukrepov za stimulacijo podjetniških pobud. V času gospodarske krize je pomembno, da država poleg splošnih načel, med katerimi so davčna pravičnost, splošnost in nevtralnost, zagotavlja predvsem stimulativen učinek davčnih predpisov. Zavedamo se, da bodo Slovenijo iz gospodarske krize potegnili gospodarstveniki, ne politiki, še manj sindikalisti. Politiki pa pri tem ne smemo ovirati, moramo gospodarstvo spodbujati, ga motivirati. Odstop od splošne oblike obdavčitve predstavlja možnost poenostavljenega postopka pavšalne obdavčitve za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, ter tudi manjših poslovnih subjektov, ki ustvarjajo relativno nizek znesek letnega prometa. Naj ob tem poudarim, da ne gre za davčne olajšave, pač pa le za poenostavitve obdavčitev manjših davčnih zavezancev. Pravzaprav je tak sistem obdavčitve že uveljavljen od davčnega leta 2013 dalje, ki pa zajame premajhen krog davčnih zavezancev. Kot je danes že povedala predstavnica vlade, natančnih analiz, ki ga

nekateri terjajo, na žalost še nimamo, ampak prepričan sem, da se bo v tem času tudi vlada v svojem stališču omeščala.

Obdelave prvih oddanih davčnih napovedi po novem poenostavljenem sistemu obdavčenja še niso opravljene in zato še ni mogoče govoriti o učinkih veljavnega sistema pavšalne obdavčitve. Vendar pa bomo tudi v Novi Sloveniji prisluhnili iniciativam fizičnih oseb in pravnih subjektov, zlasti pa pobudi Obrtno-podjetniške zbornice o potrebnem zvišanju praga za možnost izbire poenostavljene pavšalne obdavčitve s sedanjih 50 tisoč evrov na 100 tisoč evrov letnega prometa in zvišanju odstotka priznanih pavšalnih stroškov s sedanjih 70 % na 80 %. Naj tukaj omenim, da praktično ni nobenega strokovnega članka, ki smo jih v zadnjih dneh prebrali, ki bi nasprotoval temu predlogu zakona.

Naj ob obravnavi tega predloga zakona poudarimo dobre prakse nekaterih evropskih držav na področju spodbujanja gospodarske aktivnosti. Tudi te države so se prav tako kot Slovenija soočale s hudo gospodarsko krizo in visoko stopnjo brezposelnosti. Problema so se lotile s programi za podporo malim podjetjem in s temi programi ustvarile ugodno poslovno okolje za odpiranje in rast malih podjetij. Tudi v Sloveniji smo pred vprašanjem, ali je bolje imeli veliko število brezposelnih, ki se preživljajo s socialnimi transferji in s prihodki iz sive ekonomije, ali pa spodbuditi samozaposlovanje pod ugodnimi pogoji. Mislim, da je odgovor nam vsem jasen. Zapletenost, dolgotrajnost in obširnost upravnih postopkov in tudi področja davčne zakonodaje so pogosto ovira za marsikaterega potencialnega kandidata, ki bi se odločil za samostojno dejavnost, čeprav ima morda idejo in celo potrebna zagonska finančna sredstva. Možnost pavšalne obdavčitve predstavlja bistveno poenostavitev, zlasti pa večjo predvidljivost glede davčne obveznosti manjših davčnih zavezancev.

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini, ki jo obravnavamo sedaj, bo za doseg cilja večjih gospodarskih spodbud treba nadgraditi še z drugimi ukrepi, zlasti z olajšavami za zaposlovanje brezposelnih oseb, odpravami nepotrebnih administrativnih ovir, skrajševanjem in poenostavitvami postopkov pridobivanja ustreznih soglasij, dovoljenj in tako dalje. Vsekakor pa ga ocenjujemo kot enega izmed dobrih korakov v smeri spodbujanja gospodarske aktivnosti, zato smo sopodpisniki in povsem normalno je, da bomo poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanski demokrati Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini podprli.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ima besedo mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovani predstavnice Vlade, kolegi in kolegice!

Slovenija je v globoki gospodarski krizi že nekaj let in zaradi tega vsak ukrep, ki bi lahko tudi potencialno prispeval k temu, da bi država in gospodarstvo šla iz krize, je dobrodošel. V Slovenski demokratični stranki bomo podprli vsak ukrep, ki bo prispeval k temu. Ta ukrep ocenjujemo za enega izmed takih, ki bo dal spodbudo predvsem mikro, malim in srednjim podjetjem, da bodo lažje poslovali. S tem ko bodo lažje poslovali, bodo konkurenčnejši in se bodo na tej podlagi lahko razvijali. Vsako podjetje je bilo kdaj majhno. Tisti, ki smo se ukvarjali s podjetništvom in smo tako ali drugače sodelovali s podjetji, vemo, da so večja, velika podjetja vedno nastala iz majhnih podjetij, majhna podjetja pa so seveda bolj ranljiva. Zato jim je treba dati določene ugodnosti. Ne nazadnje je tudi v Evropski uniji ocena, da iz krize tudi v drugih državah lahko potegnejo majhna in srednja podjetja. Zato so takšni predlogi dobrodošli. Ob tem se postavljajo številna vprašanja, ob tem se postavljajo številne dileme, ki pa jih v nadaljnji obravnavi lahko razrešimo in najdemo optimalno rešitev za vse.

Kaj pravzaprav je predlog? Predlog je, kot je bilo že omenjeno s strani kolegov, da se pavšal dvigne s 50 tisoč na 100 tisoč prometa, govorimo o prometu samostojnega podjetnika. Nadalje, da se priznani stroški brez kakršnihkoli dokazil dvignejo s 70 % na 80 % teh prihodkov in da se v primeru, če ima samostojni podjetnik več kot enega zaposlenega, oziroma v primeru, ko so prihodki več kot 50 tisoč evrov letno, mora imeti ta samostojni podjetnik enega zaposlenega. Pri tem bi omenil dilemo, ki traja že 20 let, ali je samostojni podjetnik, se pravi, ustanovitelj podjetja, že dejansko tudi tisti, ki je zaposlen. In če je tako, potem tu ni nobenih dilem. Vendar bo tu vsekakor nastalo vprašanje, kako je z njegovo plačo, kajti on po drugi strani nima plače.

Te rešitve pomenijo naslednje spremembe. Danes vzamemo maksimalne prihodke, na evro zaokrožene, in pogledimo, koliko danes plača tak podjetnik davka. Recimo, da ima 50 tisoč prometa, je pavšalist, ima 70 % priznanih stroškov, pomeni, da je njegova davčna osnova 15 tisoč. 70 % od 50 tisoč je 35 tisoč. Po 20-odstotni stopnji tak podjetnik plača 3 tisoč evrov davka na leto. Po novem, vzemimo spet maksimalni prihodek, zaokrožen na evro, se pravi, 100 tisoč evrov, ima maksimalno 80 tisoč priznanih odhodkov, kar pomeni, da je davčna osnova 20 tisoč, in tak podjetnik bo plačal 20-odstotni davek, to je 4 tisoč evrov. Vsekakor je to dobrodošla sprememba v celoti. Ob tem da je treba upoštevati, ko govorimo o tem davku, da so samostojni podjetniki imeli v letu 2012 začetih stečajev 70 in izbrisov s trga oziroma iz vseh dokumentov je bilo 77, kar z drugimi besedami pomeni, okoli 150

samostojnih podjetnikov je na takšen ali drugačen način propadlo, kar pomeni, da razmerje ni ugodno. V letu 2013 je bilo začetih stečajev pri samostojnih podjetnikih 50, izbrisov pa 52, kar pomeni okoli 100. Z drugimi besedami, tu so se že morda nekoliko pokazale določene rešitve, zakaj je v različnih zakonodajah temu tako. Je pa vsekakor treba upoštevati tudi finančne učinke. Smisel je, da se s takšno rešitvijo zagotovijo boljši pogoji gospodarjenja za samostojne podjetnike, da so bolj konkurenčni, da imajo višje prihodke in da je tudi na podlagi boljšega gospodarjenja njihov poslovni izid vedno boljši in da jih bo čim več postalo srednjih podjetij, velikih podjetij in da bodo imeli čim večje dobičke in da bodo čim več zaposlovali. S tem ko bodo čim več zaposlovali, bo tudi ugodnejši položaj za proračun Republike Slovenije. Če bomo stalno dušili, tako kot dela vlada Alenke Bratušek v zadnjem letu, ko stalno duši z dodatnimi birokratskimi in administrativnimi ovirami in s povečevanjem davkov podjetništvo, delavnost, tudi učinkovitost, tako ne bomo prišli nikamor. Zaradi tega je smiselno podpreti ta zakon, da se v nadaljnji razpravi nekatere dileme in vprašanja razrešijo.

Tukaj je bilo vprašanje, ali je treba spremeniti tudi Zakon o davku na dodano vrednost. Zakon o davku na dodano vrednost določa za vstop v sistem davka na dodano vrednost mejo 50 tisoč. Sedaj bo meja za pavšal 100 tisoč. Ocenjujemo, da ni nujno, da se spremeni tudi zakon o davku na dodano vrednost. Lahko je nekdo zavezanec za davek na dodano vrednost in hkrati tudi deluje na podlagi pavšala. Tudi tisti, ki deluje na podlagi pavšala, mora za svoje storitve in za dobave blaga izdajati račune. Seveda bo ob tem administrativno nekoliko bolj obremenjen. Tisti, ki ima več kot 50 tisoč, bo moral voditi evidence in bo plačeval davek na dodano vrednost. Tukaj ne vidimo nobenih težav glede različnih zneskov. Navsezadnje so bili takšni različni zneski tudi že v preteklosti in tudi v drugih državah imajo različne zneske za vstop med pavšal in za vstop v davek na dodano vrednost. V gradivu je primer Avstrije, kjer mislim, da je omenjeno 220 tisoč pavšala. Mislim, da je sigurno znesek za vstop v sistem davka na dodano vrednost drug. Tukaj ne mislimo, da se te rešitve pogojujejo s kakršnimkoli avtomatizmom pri davku na dodano vrednost.

Državna sekretarka z Ministrstva za finance je povedala, da manjka milijon, če sem prav razumel. To je verjetno statičen izračun. To je verjetno izračun, da se nič ne bo spremenilo, da bodo podatki takšni, kakršni so. Da bodo samostojni podjetniki poslovali tako, kakor poslujejo, ne pa, da se bodo zaradi tega, ker bodo imeli ugodnejši položaj, povečali na eni strani prihodki, povečal iz tega davek na dodano vrednost, povečal na drugi strani tudi prihodek in prehod iz teh mikropodjetij oziroma podjetij s prometom do 100 tisoč tudi v tista podjetja, ki morajo voditi evidence in ki morajo navsezadnje

tudi voditi vse poslovne knjige v skladu z računovodskimi standardi. Z drugimi besedami, ne moremo stalno verjeti statičnim izračunom. Ministrstvo za finance ni pripravilo neke posebne analize, čeprav nekaj podatkov je v tem mnenju. In ni pripravilo dinamične analize za srednja, majhna in mikro podjetja, kaj se bo dejansko zgodilo.

Eno od pomembnih vprašanj, ki jih bo treba tudi razrešiti oziroma vsaj o njih spregovoriti, upam tudi razrešiti, so razlike v dodanih vrednostih po posameznih dejavnostih. Tudi če primerjalno pogledamo, in to je tudi navedeno v samem gradivu, imajo določene dejavnosti v tujini, da tako rečem, različne odstotke priznanih odhodkov. Jaz se strinjam, da je vedno izredno težko določati odhodke za posamezne dejavnosti. Vendar podatki o tem obstajajo, podatki so znani. Verjetno samostojni podjetnik, ki se ukvarja, bom zdaj rekel, s kmetijsko dejavnostjo, vem, da je takšnih malo, ali pa z dejavnostjo proizvodnje, ima manjšo dodano vrednost, kot jo ima, če želite, davčni svetovalec ali pa zobozdravnik, samostojni podjetnik ali pa odvetnik, finančni svetovalec in tako naprej. Nimam jaz nič proti tem podjetjem oziroma podjetnikom, ki se ukvarjajo z dejavnostmi z visoko dodano vrednostjo, vendar bi opozoril na razlike v gospodarstvu, kako v nekaterih dejavnostih dosegajo dodane vrednosti, v drugih pa ne. Vendar v vsaki dejavnosti so navsezadnje dobri in slabi in verjetno dobri dosegajo višjo dodano vrednost kot slabi. Kakorkoli že, treba pa je o tem tudi razmisliti.

Kaj se bo dogajalo s tem zakonom v nadaljevanju težko povem, glede na različna mnenja nekaterih tudi koalicijskih poslanskih skupin. V Slovenski demokratični stranki bomo zakon podprli, da gre v nadaljnjo obravnavo. V nadaljnji obravnavi pa si želimo, da se določena vprašanja, ki so aktualna, razrešijo, da najdemo odgovore, tako da bomo v najboljši meri dopolnili ta zakon z rešitvami, ki, jaz upam, bodo potem tudi sprejete. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija ima besedo mag. Stanko Stepišnik.

MAG. STANKO STEPIŠNIK (PS PS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Predstavnica ministrstva, spoštovane poslanke in poslanci!

V Pozitivni Sloveniji zagovarjamo stališče, da morajo biti sistemske rešitve na področju davčne zakonodaje v skladu s strategijo za izhod iz gospodarske in finančne krize. Torej takšne, da se z njimi ne povečujejo stroški poslovanja podjetij. V Sloveniji je nujno treba zmanjšati brezposelnost, odpiranje novih delovnih mest pa je treba podpreti s primernimi ukrepi, ki bodo gospodarstvu omogočali nadaljnje zaposlovanje. Zakon o spremembah in

dopolnitvah Zakona o dohodnini, ki je pred nami, viša prihodkovno stran, prag za vstop v sistem normiranih odhodkov s sedanjih 50 tisoč evrov na 100 tisoč evrov prihodkov. S to spremembo bomo zajeli večje število podjetnikov, katerim je sistem tudi prvenstveno namenjen, in sicer v luči administrativne razbremenitve, njihovega poslovanja in zmanjšanja fiksnih stroškov vodenja poslovnih knjig. Ugotavljamo, da je pavšalna obdavčitev malih samostojnih podjetnikov in malih ter mikrogospodarskih družb, ki je začela veljati za obe vrsti poslovnih objektov s 1. 1. 2013, ustrezna le za dejavnosti z nizkim odstotkom dejanskih odhodkov, torej za intelektualne in dopolnilne dejavnosti, nikakor pa ni ustrezna za redne proizvodne, servisne in storitvene dejavnosti, še zlasti je neprimerna za tiste, ki zaposlujejo. Za obrtnike in podjetnike sedaj veljavni sistem pavšalne obdavčitve ne pomeni poenostavitve ugotavljanja davčne osnove, saj zaradi višjih stroškov, ki jih ustvarijo pri opravljanju gospodarske dejavnosti, hitro presežejo prihodkovni limit v višini 50 tisoč evrov.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija pozdravljamo tudi predlog, da se normirani odhodki s sedanjih 70 % dvignejo na 80 % davčno priznanih prihodkov. Ocenjujemo, da oba sedaj veljavna parametra negativno vplivata na bodočo rast podjetja in na zaposlovanje, saj mora podjetje, ki raste in zaposluje, že takoj po prvem letu poslovanja preiti na zapleteniji način ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih odhodkov, poznavanje zapletenih pravil pa gre pogosto na račun kreativnosti, sicer namenjene razvoju dejavnosti in zaposlovanju.

V Pozitivni Sloveniji zato menimo, da je zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo stališče predstavil gospod Mirko Brulc.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani!

Predlagatelji s spremembami in dopolnitvijo Zakona o dohodnini predlagajo povišanje prihodkovnega praga za vstop v sistem normiranih odhodkov s sedanjih 50 tisoč evrov na 100 tisoč evrov prihodkov ter na dvig višine normiranih prihodkov s sedanjih 70 % na 80 % davčno priznanih prihodkov. Socialni demokrati poudarjamo, da predlog zakona ne temelji na opravljenih ocenah in na dejanskih podatkih, ki bi upoštevale celoten položaj davčnih zavezancev, tudi nedavčni vidik je tukaj vprašljiv, ter ne upošteva dejstva, da sistem normiranih odhodkov pomeni odstop od obdavčenja po ekonomski moči, preko katerega se pri obdavčevanju dohodkov v splošnem uresničuje ustavno načelo enakosti pred zakonom.

Pavšalno obdavčevanje je torej koristno za zavezanca, poenostavlja davčni sistem, na drugi strani pa moramo biti pri določanju meja previdni, če želimo ohraniti tudi pravično naravo obdavčitve, da tisti, ki ustvarjajo več, tudi prispevajo več glede na svojo ekonomsko sposobnost. Prav tako je treba poudariti, da so zavezanci v različnih položajih, in večje kot so poenostavitve pri določanju davčne osnove, večja je neenakost. Zato je potrebna pri določanju višine normiranih odhodkov in višine prihodkovnega pogoja za vstop v sistem zmernost, da ne bo prišlo za posamezne skupine davčnih zavezancev, dejavnosti z manjšim deležem odhodkov v prihodkih, do nesorazmerno velike davčne ugodnosti, glede na dejansko ekonomsko moč, ter da ne bi prišlo do vplivanja na obnašanje zavezancev z namenom kvalifikacije za vstop v sistem normiranih odhodkov. Od skupaj skoraj 27 tisoč analiziranih fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, bi lahko glede na veljavne pogoje, kjer prihodki ne presegajo 50 tisoč evrov, ne glede na število zaposlenih seveda, davčno osnovo na poenostavljen način ugotavljalo okrog 77 % vseh zavezancev. Dejansko pa je le dobrih 15 tisoč ali 15 % analiziranih zavezancev. Veljavni odhodkovni prag ni prenizko določen, saj zajema praktično večino zavezancev in bi torej samo ob uveljavitvi zvišanja prihodkovnega praga na 100 tisoč evrov zajeli le še manjši delež zavezancev, in sicer okrog 11 %. Predlog zakona pa ne dosega osnovnega cilja zakona, in sicer dostopnost spremenjenega davčnega sistema širšemu krogu zavezancev. Po oceni, temelječi na finančnem prihranku, in sicer davke in stroški administriranja, bi bil ugodnejši za dodatnih 6 tisoč 600 zavezancev. Nadalje pa ima predlog zakona tudi negativne finančne posledice na državni proračun. Po oceni za 1,100 milijonov evrov davčnih prilivov oziroma davčno ugodnost za zavezanca, ki so že v sistemu, po oceni v višini 4,4 milijone evrov oziroma okoli 233 evrov na zavezanca. Pri tem pa ne moremo niti oceniti kot tudi ne z zagotovostjo trditi, da bi lahko administrativno ugodnejši način ugotavljanja davčne osnove imel učinke na zmanjšanje sive ekonomije. Zaradi navedenega bo Poslanska skupina Socialnih demokratov glasovala proti predlaganemu zakonu. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

S tem smo končali s predstavitevjo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na splošno razpravo poslank in poslancev. Kot prvemu dajem besedo predlagatelju gospodu Francu Bogoviču.

FRANC BOGOVIČ (PS SLS): Hvala lepa, spoštovane kolegice in kolegi, za podana stališča poslanskih skupin in za stališče Vlade. Na podlagi vseh teh stališč lahko mirno rečem, da se vsi zavedamo, da je nujno treba izvesti

ukrepe tudi v smeri olajšanja delovanja za gospodarstvo. Predstavnik Državlanske liste je pravilno ugotovil splošen namen tega zakona, da tu ni bistvo cele stvari samo finančni učinek, davčni efekt, ampak zagotovo odprava administrativnih ovir oziroma možnost, da se podjetja na začetku svojega delovanja osredotočijo na dejavnost in ne na administriranje. Ko pa podjetje preraste ta okvir, pa tako preide v okolje, kjer je potrebno običajno računovodstvo in plačevanje davkov glede na ostanek prihodka.

Kar se tiče pripomb, ki so bile dane, je zagotovo treba narediti to, kar je tudi predstavnica Vlade dejala, da dobimo analize za leto 2013. S poslanskim vprašanjem smo kakšen dober mesec nazaj zaprosili – vem, da smo v času, ko prihajajo te analize, da je treba v nadaljevanju dati glave skupaj in enostavno na osnovi analize za leto 2013 narediti tudi eventualne popravke v tem predlogu, ki smo ga pripravili skupaj s kolegi iz Nove Slovenije in z Obrtno-podjetniško zbornico. Odprti smo za ta pogovor, da ugotovimo, da je tudi teh 80 % normiranih stroškov previsokih kot neka splošna stopnja in da bi bilo mogoče na mestu oceniti za določene dejavnosti tudi nižji procent. Mislim, da za to res rabimo podrobno analizo. Če pa želimo, da bi zakonodaja bila v letošnjem letu sprejeta in bi potem v naslednjem letu to prijaznejše okolje že tudi stopilo v veljavo, je treba to narediti relativno hitro.

Ko ugotavljamo, kakšen je finančni učinek, se strinjam s kolegom Širceljem, da je danes možno narediti res zgolj statično oceno, ki ne simulira niti tega, da se mogoče kdo od tistih, ki danes plačujejo davke na osnovi računov, ukvarja s kakšnim kreativnim računovodstvom, z iskanjem kakšnih stroškov, ki so včasih tudi fiktivni, in da bi se marsikdo, ki danes mogoče celo prikaže negativne rezultate ali pa pozitivno nulo, kot radi rečejo v podjetništvu, da bi se nekdo odločil plačati ta pavšal in bi enostavno bil razbremenjen te skrbi glede iskanja stroškov ali na drugi strani tudi strahu pred eventualnimi ugotovitvami kakšnih nepravilnosti. Tako mislim, da je ta izračun že v tej točki, ko govorimo o milijonu davka od dobička, se pravi, od 5 milijonov osnove, je mogoče zelo hitro priti do takšne spremenjene situacije.

Drugo, kar je javnofinančno, je bilo že opozorjeno glede sive ekonomije. Če tu polovimo nekaj prihodkov v različne blagajne, je milijon zelo hitro pokrit. Da ne govorimo o tem, če se mogoče kdo tudi lažje odloči in ga iz kakšnih socialnih transferjev usmerimo v delo.

Moram reči, da sem zelo hvaležen za ta stališča. Mislim, da se vsi zavedamo odgovornosti, da moramo narediti poenostavitve na tem področju. V imenu predlagateljev, se pravi obeh poslanskih skupin, izražam pripravljenost za to, da se v nadaljevanju postopka usedemo skupaj in na osnovi analiz naredimo eventualne popravke v tem zakonu,

kar lahko potem v naslednjem branju tudi z amandmaji uredimo.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Prehajamo na razpravo poslank in poslanev, ki so prijavljeni k besedi.

Prva je na vrsti mag. Katarina Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav državni sekretarki in vsem prisotnim!

Sistem pavšalne obdavčitve je bil pomemben del programa Državljske liste in v letu 2012 je bil ta sistem s pomembnimi spremembami v slovenski pravni red tudi uveden. Že takrat, ko je bil minister iz vrst Državljske liste, so bile v pogovorih večkrat izpostavljene ideje, da bi bil prag za limit višji, pa tudi višji priznani normirani stroški. Vendar je bilo tudi takrat v teh pogajanjih določeno, da bomo uvedli sistem, kot smo ga takrat, in da bomo po enem letu izvajanja tega sistema v praksi videli, kako naprej oziroma če so potrebne kakšne spremembe ali dopolnitve. Danes ministrstvo pravi, da čisto točnih analiz, kako se je to prišlo v praksi, še težko damo, zato ker so v praksi to nekateri začeli izvajati s 1. januarjem 2013. Ampak da jaz dam zeleno luč temu predlogu zakona, je pa že v tem, da je to področje, ta točka ena izmed zahtev slovenske obrti in podjetništva. In to je zame dovolj, da temu zakonu dam svoj glas, da nadaljuje zakonodajni postopek. Seveda je dejstvo, da v praksi niso podjetniki drli v ta sistem, da prav velike revolucije na tem področju ni bilo, kar je seveda normalno, ker je bilo tudi za pričakovati, da se bodo tovrstnega sistema največ posluževali tisti, ki opravljajo storitveno dejavnost.

Ne strinjam pa se s predlogom predlagateljev, ki želijo dati v sistem zahtevo po zaposlitvah. Poglejte, če želimo debirokratizirati, če želimo administrative ovire odpraviti, potem ne moremo narediti en korak naprej, pa hkrati en korak nazaj. Novih zaposlitev, novih delovnih mest ne bomo prek takih sistemov oziroma prek takih določil na novo odpirali, ampak moramo tu narediti red na drugem področju. Tu smo imeli priložnost oziroma bo treba več narediti na reformi trga dela. V prejšnji vladi smo se tega zelo gaja lotili, samo Državljska lista tistega predloga oziroma tako imenovane reforme trga dela ni podprla in gospodarstvo nam danes sporoča oziroma tudi praksa, učinki v našem poslovnem okolju kažejo, da je bila tista reforma premalo korenita in pa premalo odločna. Kolegice in kolegi, samo z dovolj fleksibilno delovnopravno zakonodajo bomo dali možnost, da se bodo odpirala nova delovna mesta in se bojim, da predpisovanje v tovrstni zakonodaji žal ne bo dovolj. Če želimo torej imeti enostaven davčni sistem, in to je bil poglobitveni cilj sprememb, ki so bile sprejete pod prejšnjo vlado, potem mora ostati to poglobitveni cilj tudi v prihodnje.

Ker se Državljska lista zavzema za poenostavitve in debirokratizacijo, bom ta predlog zakona podprla, ker menim, da prinaša poenostavitve za večji del podjetnikov, za večji del poslovnih subjektov. V nadaljevanju zakonodajnega postopka, če ga bomo še dočakali v tem mandatu in če mi bo ta priložnost dana, se bom zavzemala za to, da bom nasprotovala zaostrovanju oziroma kompliciranju glede zahtev za nove zaposlitve v tem paketu. To je samo delček tega, kar lahko danes naredimo, majhen korak k boljшему poslovnemu okolju. Čaka nas pa marsikaj drugega. Tiste države, ki so se uspešno izvile iz krize, so recimo uvedle tako imenovani mikropodjetniški davek. To se pravi, lahko bi rekli tudi tako imenovane davčne počitnice, za katere smo se tudi mi v prejšnji koaliciji, če je bila priložnost, zavzemali, ampak vendar to ni nikoli ugledalo luč sveta, da tista podjetja, ki imajo recimo pet, deset zaposlenih, da so tudi manj davčno obremenjena od tistih velikih podjetij. Moramo pa še marsikaj narediti na prenormiranosti. In tudi ko se veliko srečujem in pogovarjam s podjetniki, mi marsikdo reče, pa saj že sami davki niso tak problem, kot je to, da praktično tudi če imaš samo 5, 10 zaposlenih rabiš kadrovskega strokovnjaka, pa davčnega strokovnjaka, pa za povrh še podjetniškega strokovnjaka.

Kar pa se tiče te ocene ministrstva, da bo ta predlog, če bo sprejet in v končni fazi tudi v praksi zaživel, da bo to pomenilo milijon 100 izpada za državni proračun, pa bom rekla takole. Z velikim veseljem pritisnem za to, da ta milijon ostane v gospodarstvu, ker bo gospodarstvo tisočkrat bolje vedelo, kako ga porabiti, in ga porabiti za razvoj, za nova delovna mesta, kot pa da recimo zapravljamo milijone za banke ali pa da razpisujemo referendume. Država ne sme biti parazit, za to vedno znova z veseljem dam glas, ampak mora poskrbeti za to, da bo učinkovit in vitek servis za državljane.

Kar se tiče sive ekonomije, ki ste jo nekateri v tem kontekstu tudi omenjali. Ja, res je, ko smo v prejšnji vladi ta sistem uvajali, smo dejali, da je to tudi oziroma vsaj sama sem takrat razumela, da je to tudi korak k odpravljanju sive ekonomije. Ker če imamo enostaven sistem, se nekdo, ki dela na črno ali v tem segmentu sive ekonomije, veliko raje odloči, če ima plačevati malo davkov in če je sistem enostaven, da dela pošteno, da državi vse prijavi, kot pa da v bistvu to prikriva. Ja, mogoče ni bilo na tem področju, da to ni bilo dovolj ali da je bilo premalo narejenega. Ampak veste, kar se tiče tega, je pa tako, naši državljani morajo v prvi vrsti imeti občutek, da si država ne odreže prevelikega kosa pogače oziroma da denar, ki ga pobiramo, zapravlja oziroma porabi učinkovito. In takrat bo tudi problem sive ekonomije, sem prepričana, odpadel samo po sebi.

Jaz si seveda želim, da bi bil ta predlog, če bo v končni fazi tudi zaživel v praksi, pomenil eno spodbudo za podjetnike. Ob tem pa bi vseeno

povedala primer ene naše podjetnice iz Bele krajine. Že kolega Pavlišič ga je včeraj izpostavil. Ko je želela ta podjetnica t. i. team buildinge izvajati oziroma poslovna svetovanja v naravi, je ugotovila, da rabi kolesarskega vodnika, pa športnega vodnika, če se želijo njeni udeleženci teh izobraževanj prepeljati s točke A na točko B. In kaj je naredila? Ni imela volje oziroma niti energije ukvarjati se s slovenskimi birokratskimi nesmisli, ampak je registrirala podjetje v Nemčiji. In proti temu se moramo boriti. Ogromno majhnih korakov pa tudi velikih bomo morali še narediti, da bomo rekli: "Ja, slovensko poslovno okolje pa je spodbudno za naše podjetnike in gospodarstvo."

V Državljanski listi nam za takšne predloge ni težko dati glasu za. In tudi danes bo tako. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V nadaljevanju bodo razpravljali: Matej Tonin, Andrej Vizjak, Marija Plevčak, Ivan Vogrin, Romana Tomc in Jožef Horvat.

Kot prvemu pa dajem besedo mag. Mateju Toninu.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovana podpredsednica, hvala lepa. Drage kolegice in kolegi!

Kot se zdi in kaže današnja razprava, bo vendarle morda ta zakon šel naprej, kar je dobro predvsem za podjetnike in podjetništvo. Morda vsem tistim, ki imate še kakršnekoli dvome, naj povem to, da gre za prvo obravnavo in da je to najboljša priložnost, da se o teh stvareh dobro pogovorimo in do druge obravnave ta zakon še dodelamo in nadgradimo. Tisti, ki mu pa nikoli ni nič prav, in se z vsako stvarjo ne strinja, se bo pa vedno lahko izgovarjal na številne študije in analize, zakaj ta zakon ni primeren, da bi ugledal luč sveta.

Da bom zelo konkreten in zelo natančen, kaj mi predlagamo s tem zakonom, pa da naredim primerjavo, naj najprej povem, kaj sedanja ureditev omogoča podjetnikom. Nekdo, ki ima letnega prometa do 50 tisoč evrov, se lahko vključi v pavšalno obdavčitev. To pomeni, če računamo, da si bomo lažje predstavljali, 50 tisoč evrov letnega prometa ti država prizna za 70 % normiranih stroškov, kar pomeni, da je tvoja davčna osnova 15 tisoč evrov. In od teh 15 tisoč evrov državi plačaš 3 tisoč evrov davka. Torej pri 50 tisoč letnega prometa plačaš 3 tisoč evrov davka. To je sedanja ureditev. Kaj konkretno pa predlagamo mi, predlagatelj? Da bi ta limit za vključitev v pavšalno obdavčitev povečali na 100 tisoč evrov in da bi država podjetnikom priznala 80 % tega zneska kot normirane stroške oziroma če sem še bolj konkreten, če ima podjetnik 100 tisoč evrov letnega prometa, je njegova davčna osnova 20 tisoč evrov, ker 80 tisoč evrov mu država prizna kot strošek. Od teh 20 tisoč evrov potem plača 4 tisoč evrov davka. Razlika med staro ureditvijo je ta, da pri 50 tisoč evrov prometa plačaš 3 tisoč

evrov davka, pri naši ureditvi bi pa pri 100 tisoč evrov plačal 4 tisoč evrov davka. Gre na nek način tudi za davčno razbremenitev številnih podjetij. In še eno novost smo predlagali. To pa je, da za vključitev v to pavšalno obdavčitev nad 50 tisoč, med 50 tisoč in 100 tisoč evrov, bi moralo imeti to podjetje nujno enega zaposlenega. Zakaj? Kolegica Hočevarjeva je tej določbi nasprotovala, češ, da gre za dodatno birokracijo. Mi tega tako ne vidimo, ker s tem predvsem preprečujemo, da bi te pavšalne obdavčitve pomenile neko novo vrsto pralnice denarja. Če neko podjetje ustvari 100 tisoč letnega prometa, potem je najverjetneje razumljivo, da ima vsaj enega zaposlenega. Zaradi tega mi ne vidimo nobene dodatne birokracije, predvsem pa poskušamo zakon usmerjati in ga delati takšnega, da bo služil poštenim namenom. Kakšni bodo učinki tega našega predloga? Pred tem je državna sekretarka dejala, da se bo lahko po našem predlogu v pavšalno obdavčitev vključilo dodatnih 6 tisoč novih subjektov, dodatnih 6 tisoč novih podjetnikov. Zdi se mi, da je to lepa številka in da bi vsem tem ljudem marsikaj olajšali.

Glede na razlike obdavčitve po starem in novem sistemu je jasno, da bi gospodarstvo razbremenili vsaj za milijon evrov, kar je še ena pozitivna stvar tega našega predloga. Kar se mi zdi pa ključno in bistveno, je pa to, da bomo s tem našim predlogom naredili končno vsem znanemu fiktivnemu zbiranju računov. Najverjetneje vsi poznate podjetnike, ki zbirajo takšne in drugačne račune samo zaradi tega, da si znižajo davčno osnovo, da imajo pozitivno ničlo in da od tega ne plačajo nič davka. Pri našem predlogu, sem prepričan, da gre za pošteno ureditev, da pri 100 tisoč letnega prometa je 4 tisoč evrov dati državi na nek način razumen davek, ne pretiran davek, predvsem pa razbremeni podjetnika tega dejansko nesmiselnega in tudi nezakonitega zbiranja fiktivnih računov.

Najverjetneje se bosta predstavljali predvsem dve oviri, ki bosta postavljeni kot ovira, da bi ta naš zakon podprli oziroma sprejeli. Ena je zagotovo ta, kakšni bodo finančni učinki na proračun, o tem nekoliko kasneje, druga stvar pa je ta, da bi morala temu zakonu slediti še ena stvar, in sicer da bi povečali tudi mejo od katere ali pa do katere poslovnim subjektom oziroma podjetnikom ni treba biti zavezanec za DDV. Sedaj je ta meja postavljena na 50 tisoč in pri pavšalni obdavčitvi bi bilo smiselno in logično, da bi to mejo predstavili s 50 tisoč na 100 tisoč evrov. S tem bi dejansko odprli vse poti, da bi bila ta pavšalna obdavčitev resnično učinkovita. Najverjetneje nas bodo na Vladi opozorili, da za ta dvig meje s 50 na 100 tisoč evrov je treba imeti soglasje Sveta EU. Jaz ne vidim v tem nobenega problema. Si bo pač vlada s svojim delom prizadevala, da to soglasje dobi. Če ga je dobila prvič, da se je povišalo s 25 tisoč na 50 tisoč, ga

bo pa zdaj še s 50 tisoč na 100 tisoč. Najverjetneje ne bo lahko, zdi se mi pa, da ni nemogoče. Če pogledamo avstrijski primer in avstrijsko pavšalno obdavčitev, potem boste lahko ugotovili, da je to možno. In najverjetneje se upravičeno lahko sprašujemo, če je nekaj možno v Avstriji, zakaj to isto ne bi bilo možno tudi v Sloveniji. To je mislim da argument, ki ga lahko z nekim normalnim delom vlade zelo hitro in relativno enostavno odpravimo. Glede samih učinkov na proračun sem pa prepričan, da bodo dolgoročno pozitivni. Morda so kratkoročni lahko negativni, ampak dolgoročno sem pa prepričan, da bo razbremenitev slovenskega gospodarstva in podjetništva prispevala k temu, da se bo na koncu koncev zbralo več denarja v državnem proračunu. Na kateremkoli forumu, podjetniškem ali drugem, kjer se pogovarjamo o slovenskem gospodarstvu, vam bodo vsi gospodarstveniki in podjetniki znali povedati, da sta problem slovenskega gospodarstva zlasti pa podjetništva predvsem dve stvari. Ena je prevelika obdavčitev dela in druga je prezadolženost slovenskih podjetij. In ta zakon, ki je danes pred vami, na nek način vsaj v neki meri rešuje ali pa gre v smeri zmanjšanja davčne obremenitve slovenskega podjetništva. Jaz sem prepričan, da večji kot so davki, bolj ljudje bežijo v črno ekonomijo. Če sem zelo konkreten, potem vam lahko povem številne primere, ki jih slišimo na terenu, ko ljudje pravijo. Če želim delavcu dati tisoč evrov plače, moram zanj kot delodajalec plačati 2 tisoč evrov. Marsikdo se potem sprašuje, ali ni bolj enostavno, čeprav je nezakonito, za ta denar dobiti dva delavca na črno za iste stroške in za isti denar. Primerjave med evropskimi državami so zgovorne. V Sloveniji za delavca, ki mu daste tisoč evrov plače, plačate blizu 2 tisoč evrov. Na Slovaškem za delavca za tisoč evrov plače daste tisoč 300 evrov. Tukaj se ustvarjajo ogromne razlike. Za isto plačo slovenski podjetnik plača za 700 evrov več davka. Ko smo imeli v zadnjem času številne razprave, tudi v tem parlamentu ali pa v tej dvorani so pred dnevi sedeli številni mladi in debatirali, se pogovarjali, kako doseči večjo zaposljivost mladih, čarobne paličice ni, je pa samo ena, to je, da bi mladi kar naenkrat postali zelo konkurenčna delovna sila, če bi jim zmanjšali prispevne stopnje oziroma obdavčitev na njihovo delo. Morda za razmislek, če bi mladim v prvih dveh letih zaposlitve za nedoločen čas prispevke znižali za 50 %, bi ti mladi kar naenkrat postali zelo, zelo konkurenčna delovna sila, kjer bi vsakršno delo preko študentskega servisa ostalo daleč za tem. Glede drugega problema, s katerim se srečuje tudi slovensko podjetništvo pa je prezadolženost. Mislim, da o tej stvari ni treba izgubljati veliko besed. Uradne inštitucije znajo zelo lepo in učeno povedati, da za odpravo prezadolženosti je potrebno več lastniškega kapitala. Na papirju se sliši to zelo enostavno. Do več lastniškega kapitala se lahko pride samo na dva načina, in sicer da podjetje odprodate

oziroma dobite tujega partnerja oziroma da se vam zniža davčno breme in da vam po obračunu vseh davkov ostane še kaj več za odplačevanje kreditov, ki jih je neko podjetje najelo. In spet smo prišli na začetek, to pa je, da bi ta naš predlog definitivno prispeval k davčni razbremenitvi slovenskega podjetništva. To je bilo konkretno ocenjeno tudi s strani državne sekretarke. Bilo je rečeno, da vsaj za milijon evrov je te davčne razbremenitve. In druga stvar, zagotovo bi ta naš predlog tudi odpravil določene administrativne ovire, ki podjetnikom povzročajo probleme.

Zaradi tega jaz upam, da bo po današnji razpravi toliko modrosti, da bo ta zakon v prvi obravnavi šel naprej, da ga ne boste zatrli že v sami prvi obravnavi, da mu boste dovolili nadaljevanje poti. Seveda pa je potem do druge obravnave še veliko prostora in možnosti, da se ta zakon dodela in nadgradi.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednji ima besedo mag. Ivan Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani predstavniki Vlade Republike Slovenije!

Zakon, ki je v obravnavi, zasleduje prave cilje. Kaj je značilnost poslovnega okolja v Sloveniji? Davčni pekel. To je prva značilnost. Če ima delavec pri 2 tisoč 500 evrih bruto plače v Avstriji neto prihodek tisoč 700, ima v Sloveniji tisoč 300. Kam gre 400 evrov pri vsaki plači? Gre za preobširno javno upravo, javni sektor. Podatki kažejo naslednje. Primer, Avstrija ali Švica, približno enaka razmerja. Spoštovane predstavnice vlade, kako razlagate, da ima Švica 8 milijonov prebivalcev pa 7 ministrstev, Slovenija pa 2 milijona prebivalcev pa 13 ministrstev? In takšna razmerja v javnem sektorju so na vseh področjih.

Druga značilnost poslovnega okolja v Sloveniji je prenormiranost predpisov in bistroumni birokratski nesmisli, ki jih imamo posejanih po dolgem in počez, tako da se ven več ne vidimo. Naslednja značilnost poslovnega okolja je nefleksibilni trg dela. Težko je nekoga zaposliti, ker je potrebna cela kopica birokratskih postopkov, še težje je nekoga odpustiti. Tega ni nikjer v razvitih in naprednih, gospodarsko uspešnih državah. Poglejmo čez mejo. Jaz živim 10 kilometrov od meje, vsak teden sem enkrat v Avstriji. Ljudje povedo, Slovenci, ki imajo tam podjetja, povedo grozljive zgodbe, primerjave med Slovenijo in Avstrijo. In nadalje, v Sloveniji se najbolj izplača ne delati. Mi smo ustvarjali ne samo zadnjih 23 let samostojne Slovenije, tudi 45 let v Jugoslaviji kulturo nedela. Najlepše se je bilo zaposliti v eni od javnih agencij, skladov, sektorjev in bil si na zeleni veji. Posledice takšnega poslovnega okolja je, da se podjetja selijo v tujino. Druga posledica je, da podjetja

nočejo več zaposlovati, zato se nezaposlenost bistveno ne zmanjšuje tudi v času visoke sezone ali ko bi vendarle gospodarstvo moralo biti propulzivno. Posledica tega je manj pobranih davkov in več sive ekonomije. Zato je ta zakon, menim, izjema, ena od svetlih točk, ki bi jih kazalo podpreti, da bi Slovenija počasi začela prihajati iz sivine in da bi ljudje, ki bi želeli delati, ki želijo delati, da jim že na začetku ne ubijemo volje do dela. V zadnji reviji Denar, izdaja Inštitut za davčno svetovanje, je bivši direktor Davčne uprave Slovenije, bivši direktor Davčne uprave Srbije gospod Ivan Simič opisal, da je v letu 2012 plačal dohodnine 73 tisoč evrov, v 2013, to je javno objavljeno, zato lahko govorim, v 2013 pa samo še 25, v 2014 bo pa še manj, kajti ima podjetja v tujini, ker v Sloveniji ni smiselno delati, ker te povsod privijajo.

Ustvarimo poslovno okolje, kjer se bo splečalo delati, ne birokratizirati, ne prelagati papirjev z leve na desno stran mize, kajti v Slovencih je dovolj ustvarjalnosti, želje po delu, samo poslovno okolje je skrajno neprimerno. Zakon je vredno podpreti. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednji ima besedo gospod Jožef Horvat. Pripravi naj se Marko Pogačnik, potem Sonja Ramšak.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

V tem kratkem času, ker je vsebina pravzaprav že bila z naše strani, s strani predlagateljev, povedana, bi rad ustvaril ugodno okolje za dobro razpravo, kako ustvariti dobro okolje za gospodarstvo. Spomnim se, da je pred leti gospod Steve Ballmer, iz korporacije Microsoft, sklical mednarodno konferenco razvijalcev. Prišel je na oder in na odru več kot pol ure vpil: "Developers, developers, developers ...," kar pomeni, "razvijalci, razvijalci, razvijalci ..." Slek je suknič, ves preznojen, z močjo glasilk čisto na koncu, pa še vedno: "Razvijalci, razvijalci, razvijalci ..." Kaj je hotel s tem povedati? Hotel je povedati, da računalniška korporacija Microsoft ni nič, če nima razvijalcev. Danes gotovo ni junaka, ki bi v tej naši areni poplesaval, vpil in se drl: "Gospodarstvo, gospodarstvo, gospodarstvo ..." In mislim, da bi to morali vsi razumeti. Ključno vprašanje je, kako danes v Sloveniji ustvariti dobro poslovno okolje za razcvet gospodarstva. Ko bo gospodarstvo cvetelo, bodo cveteli in dobro funkcionirali vsi ostali družbeni podsistemi: od zdravstva do šolstva, ki je zelo pomembno. Normalno se bo polnila pokojninska blagajna, ne iz proračuna, ampak iz prispevkov zaposlenih. Mi potrebujemo ta trenutek približno – to vsi vemo – okrog 60 tisoč novih delovnih mest, novih zaposlenih. Po možnosti delovnih mest z visoko dodano vrednostjo. Se pravi, z dobro plačanimi delovnimi mesti, kjer so tudi relativno visoki prispevki in davki. Torej razcvet gospodarstva bo

polnil proračun in tudi v družbi ustvarjal dobro klimo. Danes imamo veliko depresivnih, predvsem mladih ljudi, ki imajo v žepu diplomo, nimajo pa službe. In to je naš problem.

Naredimo ta mikro korak, kot je sprememba te dohodninske zakonodaje, zaupajmo podjetnikom in, verjemite, ne bo nam žal. Naredimo ta korak! Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam.

Mag. Marka Pogačnika ne vidim v dvorani, torej je naslednja Sonja Ramšak, ki pa je prav tako ne vidim v dvorani.

Gospod Mihael Prevc, imate besedo.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka s sodelavko, spoštovane kolegice in kolegi!

Moram reči, da sem zadovoljen z razpravo, ki smo jo slišali do zdaj. Vidim, da poslanke in poslanci zelo odgovorno razmišljamo o tej temi, in prepričan sem, da boste nam, predlagateljem, ki predlagamo ta zakon, jutri dali zeleno luč za to, da je zakon primeren za nadaljnjo obravnavo, da bomo v nadaljnjih postopkih odpravili pomanjkljivosti in zakon dodatno izboljšali.

Dovolite mi, da tudi sam na kratko poudarim, kaj je za mene dejanski namen tega zakona in kako lahko tudi še v tem kratkem času, to se pravi kljub vladi v razsulu, če lahko tako rečem, ta dva zakona skupno pripeljemo do konca in s skupnimi močmi naredimo nekaj dobrega za slovensko malo podjetništvo. Prepričan sem, da smo na dobri poti in da to lahko storimo. Vemo, da je pravzaprav namen tega zakona administrativna razbremenitev. To je bilo seveda danes že praktično od vsakega govornika tudi poudarjeno. Vemo, da danes mali podjetniki porabijo preveč svojega časa samo za administrativne zadeve, namesto da bi se stoprocentno posvetili svoji dejavnosti. Svojo energijo, bi lahko rekli, namenjajo tako administraciji, računovodstvu, uveljavljanju stroškov in, bodimo iskreni, ker nihče ravno z veseljem ne plačuje davke, ogromno energije porabijo tudi za prikazovanje takšnih in drugačnih fiktivnih stroškov, da bi na koncu lahko prikazali tako imenovano pozitivno ničlo. Seveda z davčnega vidika država, kot vemo, od tega nima prav veliko, nad podjetnike pa pošilja inšpektorje in druge organe nadzora. Ta zakonski paket omogoča tudi večjim podjetnikom, da plačajo fiksni davek glede na svoje prihodke, hkrati pa opustijo celotno računovodenje, dokazovanje odhodkov in vso ostalo birokracijo. Prepričan sem, da je v Sloveniji veliko takih, ki so pripravljene državi plačati nek razumen davek, če jih bo ta le pustila s svojimi davčnimi in drugimi nadzori pri miru, tako da se lahko posvetijo resnično svojemu poslu. Naj omenim, da s tem za podjetnike izgine celoten strošek računovodenja, ki se

giblje vsaj med tisoč 200 in tisoč 500 evri letno. Kar nekaj primerov je bilo danes že ponazorjenih. Mogoče zelo enostaven primer. Recimo podjetnik, ki na leto ustvari 90 tisoč evrov prihodkov, bo državi plačal 3 tisoč 600 evrov davka na dobiček, vendar bo v celoti prihranil ves čas in denar, ki ga mora sicer namenjati zbiranju in za vodenje računov in drugih dokazil. Ob tem pa ne bo več nobenega strahu pred raznimi inšpektorji, ki bi iskali dlako v jajcu in pisali kazen zaradi napak pri vodenju poslovnih knjig. In na koncu bo nekaj od tega imela tudi država, ki s tega naslova v tem trenutku iztrži zelo malo. Ne nazadnje, in to se mi zdi zelo pomembno, pa ta naš predlog podpira tudi Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije. To se mi zdi zelo pomembno, ker mislim, da je prav, da je prav obrtna zbornica tista, ki še kako dobro pozna utrip malih obrtnikov in njihove težave, s katerimi se ubadajo. Znano nam je, da je Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije v začetku letošnjega leta med svojimi člani izvedla celo anketo, ki je pokazala, da takšen predlog po višjem limitu prometa v višini vsaj 100 tisoč evrov, to, kar predlaga ta predlog, in višjem odstotku normiranih priznanih odhodkov v 80 % podpirajo tudi obrtniki in mali podjetniki. To se pravi tisti, ki naj bi jim bil ta zakon namenjen, takšen predlog podpirajo. In to se mi zdi seveda zelo zelo pomembno.

Vemo, da je Obrtno-podjetniška zbornica Slovenija že v preteklosti zahtevala uvedbo pavšalne obdavčitve pri malih poslovnih subjektih, ki bi temeljila na lažjem spremljanju in obračunavanju njihovih davčnih obveznosti. Vemo, da je v Sloveniji zelo zapleten sistem računovodskega poročanja in davčnega obračunavanja in vemo, da je takšen sistem v tujini običajen samo pri večjih poslovnih subjektih. Enostavnejše računovodske in davčne predpise, prilagojene malim poslovnim subjektom, o katerih govorimo, imajo Hrvaška, Avstrija, Nemčija, Velika Britanija, ZDA. V Sloveniji pa samostojni podjetniki uporabljajo bolj zapleteno in obširno davčno zakonodajo ter računovodska pravila, ki veljajo za velike gospodarske družbe. Pavšalno obdavčitev malih samostojnih podjetnikov in malih ter mikro gospodarskih družb, ki je začelo veljati za obe vrsti poslovnih subjektov s 1. 1. 2013, je ustrezna le za dejavnost z nizkim odstotkom dejanskih odhodkov, recimo intelektualne in dopolnilne dejavnosti. Nikakor pa ni ustrezna za redne proizvodne servisne in storitvene dejavnosti, kjer je delež porabljenega materiala dosti, dosti višji. Še zlasti je neprimeren za tiste, ki zaposlujejo.

In mogoče še za konec. Po mojem mnenju tisto, kar smo slišali na začetku, kar je povedala gospa državna sekretarka, se mi zdi, da tisti tehnični izračuni, ki jih je pripravila vlada, dejansko ne morejo in niso pravi pokazatelj, koliko ljudi se bo pravzaprav za to dejansko odločilo. Na te stvari pač ni mogoče gledati

samo tehnično, v številkah, ampak življenjsko, torej kje je točka, ko bo podjetnik pripravljen nekaj fiksnega plačati državi, da ga bo le-ta pustila pri miru. V Slovenski ljudski stranki in pri soprodlagateljici Novi Sloveniji smo prepričani, da gre za rešitev, kjer so lahko vsi zmagovalci – razbremenjeni podjetniki, obrtniki in tudi država. Zakon mogoče res ni novotehnično popoln in se ga da še marsikje popraviti, vendar je osnova za to, da ga do pristojnega odbora tudi ustrezno popravimo.

Jaz sem prepričan, da kjer je volja, je tudi pot, in dajmo s to voljo pa s tem optimizmom pa s to pripravljenostjo, ki se izkazuje danes v tej razpravi, to razpravo tudi nadaljevati, in res upam, da bo ta zakon vreden nadaljnje obravnave s strani poslank in poslancev. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Naslednja je k besedi prijavljena gospa Alenka Jeraj, ki pa je ne vidim v dvorani. Gospoda Franca Bogoviča prav tako ni v dvorani, gospoda Jožeta Tanka ni v dvorani.

Magister Andrej Šircelj, imate besedo.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica. Kolegi in kolegice!

Mislim, da je bilo danes o pavšalni obdavčitvi rečeno že veliko in verjetno je treba dodati samo to, da bomo morali v naši državi Sloveniji na samo podjetništvo začeti gledati nekoliko drugače. Smo namreč v takšni krizi na področju gospodarstva, na področju financ, da bodo podjetniki potrebovali tudi določene stimulacije. Ne le tisti, ki so že podjetniki, ampak tudi tisti, ki dejansko želijo ustvariti, ustanoviti novo podjetje: ali bo to samostojni podjetnik ali bo to družba z omejeno odgovornostjo, neomejeno odgovornostjo. Skratka, teh oblik je veliko. Mislim, da bo glede na stanje duha v državi, glede na finančno stanje, socialno stanje do podjetništva morala imeti drugačen odnos tudi Vlada. In v okviru Vlade tudi Ministrstvo za finance. Morda bi bilo dobro, da bi ob tem, ko danes imamo mnenje Vlade, in to mnenje Vlade je sicer formalno šlo verjetno preko vseh vladnih postopkov, da bi morda pa vseeno zaprosili še ministra za gospodarstvo za kakšno mnenje, ali se on v popolnosti strinja s tem mnenjem, ki je v bistvu negativno, ki je takšno, da ne spodbuja k rešitvam, ki bi prinesle nova delovna mesta, nove zaposlitve in tudi več prihodkov za državni proračun. Gledanje na vsako idejo, na vsak poskus, na vsak predlog z vidika statike, z vidika nobenega razvoja, z zornega kota tega, da je vsaka zadeva, ki ne prinese enormno več prihodkov, že v začetku obsojena na propad, ni pravilna. Navsezadnje Vlada in Ministrstvo za finance v imenu Vlade sprejema rešitve, ki pomenijo tudi padec določenih prihodkov, če pogledamo na področju trošarin. Pač tudi zaradi tega, ker se nekatere trošarine dvigujejo in

dvigujejo in potem na drugi strani potrošnja ne pada, potrošnja ostaja stabilna, pada pa prodaja. Če je taka politika pravilna in če se skozi te oči gleda vsak poskus, ki bi pospešil podjetništvo, ki bi pospešil ustvarjalnost, ki bi pospešil inovativnost, potem lahko rečemo bog pomagaj. Glede na to, da smo v takšnem stanju, ne moremo reči samo bog pomagaj, ampak moramo seveda reči tudi tisto, kar bo dejansko prišlo. Nova vlada bo v situaciji, ko bo morala številne ukrepe, tudi nestandardne ukrepe sprejeti, ker bo situacija takšna in zapuščina te vlade takšna, da bo zelo kritična. V tem primeru je tudi takšen ukrep, tudi takšen predlog dobrodošel. Če ne drugega, vsaj zato, da se o njem nekoliko bolj razmisli, vsaj zato, da se o njem razpravlja, vsaj zato, da bomo na koncu morda našli še neke druge rešitve. Vnaprejšen "ne" pa dejansko pomeni, da nekdo želi spraviti to gospodarstvo, te podjetnike še bolj na kolena. Navsezadnje danes še nič ne sprejemamo. Danes v bistvu sprejemamo samo to, ali gre ta zakon v nadaljnjo obravnavo ali ne. In o tem teče danes razprava.

Jaz mislim, da se bodo glede na nadaljnjo razpravo našle določene rešitve v zvezi s tem. Upam tudi, da bo ta zakon nekoliko popravljen in da bo imel možnost, da je na koncu sprejet in da da boljše pogoje za podjetnike.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Možnost besede ima še predlagatelj Franc Bogovič. Ta hip ga ni v dvorani. Ugotavljam, da ste vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, dobili besedo. Ker pa čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še kdo razpravljati. Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo. O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v četrtek, 22. 5. 2014, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 10. TOČKO DNEVNEGA, TO JE NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina desetih poslank in poslancev, s prvopodpisanim mag. Matejem Toninom. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina desetih poslank in poslancev, s prvopodpisanim mag. Matejem Toninom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagateljev predloga zakona gospodu Jožefu Horvatu.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, gospa državna sekretarka!

Kakšni so pravzaprav cilji, ki so nas vodili pri noveliranju omenjenega zakona o davku od dohodka pravnih oseb? Predlagani zakon zasleduje cilj uzakoniti višji prag davčno priznanih prihodkov, za možnost vstopa v sistem ugotavljanja davčne osnove za pravne osebe, ki opravljajo dejavnost, z upoštevanjem normiranjem odhodkov in povečati delež normiranih odhodkov na 80 %. S tem se bo še povečala administrativna razbremenitev mikro in malih podjetij pri izpolnjevanju njihovih davčnih obveznosti ter povečanje njihove pravne varnosti v povezavi z večjo gotovostjo ugotavljanja davčne osnove in celovita poenostavitev davčnega poslovanja. Gre pravzaprav za zelo podobno vsebino, kot smo jo obravnavali pri prejšnji točki, pri noveliranju Zakona o dohodnini. Sistem uveljavljanja normiranih odhodkov bo dostopen večjemu krogu mikro in malih podjetij, z dvigom odstotka normiranih odhodkov pa bo sistem tudi iz poslovnega vidika postal bolj sprejemljiv. V časih gospodarske krize je namreč smiselno čim večje število manjših poslovnih subjektov razbremeniti preobsežnega in zamudnega vodenja evidenc in priprav ter zbiranja dokumentacije za računovodski servis. Z odpravo tega se lahko podjetja bolj intenzivno posvečajo svoji osnovni dejavnosti in poslovnim aktivnostim. Prav tako jih ne bodo skrbeli davčni pregledi in morebitne kazni ob zapletenih pravilih, saj gre pri pavšalni obdavčitvi za precej enostavnejši sistem vodenja poslovanja. Več poslovnih subjektov v sistemu normiranih stroškov tudi pomeni razbremenitev davčnih nadzornikov, ki se lahko posvetijo drugim oblikam nadzora. Osnovni cilj je tako spodbujati gospodarsko aktivnost na segmentu malega podjetništva, spodbujati zaposlovanje in pri tem minimalno obremeniti proračun. Cilj predlaganega zakona je še dodatna administrativna razbremenitev mikro in malih podjetij pri izpolnjevanju njihovih davčnih obveznosti ter povečanje njihove pravne varnosti v povezavi z večjo gotovostjo glede ugotavljanja davčne osnove. Kaj pravzaprav in kaj konkretno predlagamo? Želim ilustrirati predloge v številkah in jih primerjati z dosedanjim ureditvijo.

Naj spomnim, dosedanja ureditev je naslednja. Pavšalist je lahko gospodarska družba, ki ne presega letnega prometa 50 tisoč evrov. Normirani stroški se priznajo v višini 70 %. Torej je davčna osnova 15 tisoč evrov. Davčna stopnja vemo, da je 20 %. Torej davek 3 tisoč evrov, danes. In naša ureditev, naš predlog, nova ureditev, upam, da bo sprejeta: gospodarska družba, mikropodjetje in tako naprej je lahko pavšalist, če nima večjega prometa na letni ravni kot je 100 tisoč evrov. Se pravi limit 100 tisoč evrov prometa na letni ravni. Normirani stroški se priznajo v višini ne več 70 %, ampak 80 %, davčna osnova je torej 20 tisoč

evrov, davčna stopnja je nespremenjena – 20 %, torej davka 4 tisoč evrov. In kaj je še tukaj pomembno? Mi dejansko nekako ta mikro podjetja, malo gospodarstvo, pravne osebe zavezujemo, da lahko vstopijo v ta sistem pavšalne obdavčitve le pod pogojem, da imajo vsaj enega zaposlenega za poln delovni čas. Na nek način se tukaj izognemo oziroma eliminiramo t. i. pralnice denarja. Torej gospodarska družba mora imeti najmanj enega zaposlenega za poln delovni čas.

Jaz verjamem, da je toliko volje, da bo predlog, ki smo ga podpisali poslanci Nove Slovenije in Slovenske ljudske stranke doživel eno iskreno razpravo ... / znak za konec razprave... in da bomo resnično naredili nek mikro korak v pravo smer, v dobro smer za slovensko gospodarstvo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Za uvodno obrazložitev mnenja Vlade dajem besedo mag. Mateji Vrničar, državni sekretarki Ministrstva za finance.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Gospod predsednik, hvala za besedo. Gospe in gospodje poslanci!

Predlog zakona je vsebinsko tesno povezan s predlogom zakona, ki smo ga obravnavali pod prejšnjo točko dnevnega reda in tudi na tem področju je bil sistem pavšalne obdavčitve uveden s 1. januarjem 2013 in velja za eno davčno leto. Davčni obračuni za davek od dohodkov pravnih oseb so bili pri davčnem organu vloženi do konca aprila letošnjega leta in se še pripravljajo za podrobnejše analize. S tega zornega kota je temeljni očitek vlade predlaganemu zakonu tudi v tem primeru, da ni narejena analiza obstoječega sistema pavšalne obremenitve podjetij, in s tega zornega kota ni mogoče trditi, da sistem pavšalnega obdavčevanja pri podjetjih ni zaživel zaradi prenizkega dohodkovnega praga ali zaradi prenizko normiranih odhodkov, kar sta glavni spremembi, ki jih predlog zakona prinaša.

Z vsebinskega vidika je pomembno tudi dejstvo, da predlog pomeni dodaten, po našem mnenju nesorazmeren odstop od temeljnega načela obdavčevanja po ekonomski moči. Nekaj podatkov iz obstoječega sistema. V celoti je v Sloveniji v letu 2012 poslovalo – kot rečeno, za leto 2013 niso še znani končni podatki – več kot 24 tisoč podjetij, ki so letno vsak zase ustvarili do 50 tisoč evrov prometa. Po veljavni ureditvi pa bi se za sistem pavšalne obdavčitve lahko odločilo tisoč 165 zavezancev. Samo tisoč 165 zavezancev bi na račun pavšalne obdavčitve v primerjavi z rednim postopkom obdavčevanja imelo nižje davčno breme. Če bi k temu prišteli vse tiste, katerih davčni izplen bi bil nižji, če bi imeli delež normiranih odhodkov 80 % in če bi dvignili prag na 100 tisoč evrov, potem bi bilo vsega skupaj še za približno 700 zavezancev več možnih oziroma več takšnih, za katere bi pričakovali, da se bodo po ekonomski logiki

vklučili v sistem pavšalne obdavčitve. Vendar se je po podatkih Davčne uprave v letu 2013 za sistem pavšalne obdavčitve odločilo le 255 zavezancev. O razlogih v tem trenutku še ni mogoče govoriti, glede na to, kar sem omenila prej, da so bili obračuni oddani do konca meseca aprila in se analize še pripravljajo. Podobno kot v primeru predloga novele Zakona o dohodnini, ocenjujemo, da je treba proučiti sistem pavšalne obdavčitve podjetij in poiskati vzroke, zakaj sistem, ki je uveljavljen, ne zaživi v širšem obsegu, in šele na tej podlagi je primerno pripraviti ustrezne spremembe zakona.

Upošteva se navedeno, predlagamo, da se sicer zakon ne podpre, podpiramo pa nadaljnjo proučitev oziroma analizo obstoječega stanja in oblikovanje alternativnih predlogov. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospod Mihael Prevc bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovana državna sekretarka, spoštovane kolegice in kolegi, še enkrat lep pozdrav!

Kot rečeno, je to drugi zakon iz paketa, ki predvideva, da dvignemo prag za vstop v sistem pavšalne obdavčitve tudi za manjše gospodarske družbe, in sicer za tiste, ki imajo do 100 tisoč evrov prihodkov. Ker sta samostojno podjetništvo in gospodarske družbe urejena v različnih zakonih, je treba popraviti poleg Zakona o dohodnini tudi Zakon o davku na dohodek pravnih oseb. S tem tudi z davčnega vidika izenačujemo obe kategoriji.

Kot je bilo že rečeno, predlagatelj nismo spregledali dejstva, da je treba spremeniti tudi Zakon o davku na dodano vrednost, vendar ker je treba za dvig vstopa v sistem davka na dodano vrednost zaprositi za soglasje Svet Evropske unije, se nam zdi primerno, da to stori Vlada Republike Slovenije potem, ko bomo to zakonodajo tudi sprejeli. Kot vemo, bodo te spremembe stopile v uporabo šele z letom 2015.

V Slovenski ljudski stranki smo pripravljani na nadaljnje pogovore glede dodatnega izboljšanja obeh zakonov, seveda če se bodo v to vključile tudi vlada in vse preostale poslanske skupine, ki boste ta zakon v prvi obravnavi podprle, da imamo tako do matičnega odbora zadevo usklajeno in tudi pripravljeno za nadaljnjo obravnavo. Tudi glede obvezne zaposlitve ali pa glede višine normiranih odhodkov se lahko še pogovorimo.

Kot je tudi že bilo povedano, imajo pri nas mala oziroma mikropodjetja povsem enake obveze glede računovodenja in glede davčnih formularjev kot velika podjetja z milijonskimi prihodki. To seveda naša mikro in mala podjetja postavlja v manj konkurenčen položaj, glede na številne druge države, ki imajo za mala podjetja zelo poenostavljeno davčno zakonodajo.

Obrtna zbornica omenja Hrvaško, Avstrijo, Nemčijo, Veliko Britanijo, ZDA, tudi Češka in Italija imata posebno ureditev in tako naprej. Torej povsod za manjše obstaja neka možnost poenostavljenega vodenja knjig, kot tudi glede papirologije v zvezi z davčno zakonodajo, in zakaj ne bi nekaj takega poskusili in uredili tudi pri nas. Bistvo je, da bo podjetnik ali mikropodjetje razbremenjeno računovodenja, zbiranja dokazil za stroške in ostalih birokratskih zadev, hkrati pa bo takšen podjetnik državi vseeno plačal nekaj davka. Skratka, tu smo vsi zmagovalci, tako tisti, ki ne rabi več voditi knjig, voditi bilanc, plačevati računovodskih servisov in podobnega ter se bati davčnih inšpektorjev, ki se bodo zapičili v vsako malenkost, na drugi strani pa bo seveda nekaj od tega imela tudi država. Dobila bo nekaj davka ter hkrati lahko svoje davčne nadzornike preusmeri nad velike kršitelje.

V Slovenski ljudski stranki in Novi Sloveniji smo to zadevo temeljito preučili, ne toliko iz številke, s katerimi razpolaga Ministrstvo za finance, temveč predvsem iz prakse. Po pogovorih z obrtniki, podjetniki smo dobili signale, da se bodo z veseljem vključili v sistem pavšala in so nekaj za to pripravljene tudi plačati državi, vendar ta obveznost pa ne sme biti previsoka, sicer se jim bolj splača ostati na dokazovanju dejanskih stroškov. Tako se žal nekateri raje kot plačevanju davka, posvetijo kreativnemu računovodstvu in s tem izogibanju plačila davka, država pa od tega nima praktično nič.

Če zaključim. Večino je bilo danes že povedanega in lahko rečem, da smo z redkimi izjemami govorili in ugotavljali pravzaprav podobno. Res je nekaj vprašanj ostalo še odprtih, vendar v tem ne vidim večjih težav, saj so vsa vprašanja rešljiva in glede na vaše razprave ob prejšnjem zakonu je možnost dogovora in uskladitve povsem izvedljiva. Zato naj vas povabim v nadaljevanju, da tako kot ste napovedali, oba zakona v prvi obravnavi tudi podprete, potem pa se v zelo kratkem obdobju sestanemo in skupno uskladimo zakona ter naredimo nekaj dobrega za slovensko malo gospodarstvo in podjetništvo. Danes sem tudi prvič dobil občutek, da poslanska stališča niso bila koalicijsko ali opozicijsko obarvana, ampak da je bil pristop zelo argumentiran, in da če bomo tako nadaljevali, lahko sprejmemo oba zakona, ki na koncu ne bosta zakona Slovenske ljudske stranke in Nove Slovenije, ampak zakona celotnega Državnega zbora. Tako bomo v teh politično napornih dneh le dali signal ljudem, da zmoremo kakšno stvar za dobro ljudi narediti tudi skupaj. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Marija Plevčak bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Še enkrat lep pozdrav vsem!

Prejšnja točka, ki smo jo obravnavali, to je novela Zakona o dohodnini, ima v bistvu enako vsebinsko rešitev kot predlog novele Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb. Stališče poslanske skupine se glede vsebine ni spremenilo. Argumentov ne bi ponavljala, ker sem jih že navedla pri predhodni točki današnje seje. Mogoče bi dodala le še to, da se pri teh spremembah zelo aktivira Obrtno- podjetniška zbornica, še zlasti v tistem delu, bom citirala, "da mora pri nas že najmanjši samostojni podjetnik pri klasični obdavčitvi svojega dobička poznati številna in zapletena računovodsko-davčna pravila in zakonodajo". Zato je po mnenju Obrtno-podjetniške zbornice nujna tako imenovana pavšalna obdavčitev, ki nalaga administrativno razbremenitev na tem administrativno-finančnem področju. Mogoče drži, da bi se s predlaganimi rešitvami širil krog podjetij in espejev, sploh zaradi dejstva, da sedaj veljavna zakonodaja koristi le podjetjem, ki se ukvarjajo s storitveno dejavnostjo, tako imenovanih svetovalcev, ki pa dejansko nimajo davčno priznanih odhodkov. Kot sem seznanjena, na Ministrstvu za finance v okviru tega predloga že proučujejo razmere na trgu in nedvomno tudi posledice za proračun. Kljub vsemu pa bi v naši poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev opozorili, da je ta segment malega gospodarstva precej na udaru, še zlasti zaradi kriznih razmer in konkurence dela na črno, ne glede na to, ali gre za pavšalno ali redno obdavčitev.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev bomo o predlogu glasovali po svoji vesti.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Seveda bo tudi Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanski demokrati tako kot vedno glasovala po svoji vesti. Zagotavljam pa, da bomo mi ta zakon podprli oziroma najprej sklep, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo. Verjamem tudi, da se bosta Ministrstvo za finance in Davčna uprava Republike Slovenije trudila, da bi do druge obravnave na matičnem delovnem telesu že imeli relevantne analize z letnikom 2013.

Kaj nas je navedlo, da smo spisali ta predlog zakona, skupaj s kolegi iz Slovenske ljudske stranke? Ponovno zavedanje, da malo gospodarstvo predstavlja ta trenutek skoraj 99 % vsega slovenskega gospodarstva, da to je nek korak, s katerim pravzaprav zakonodajalec izraža zaupanje malemu gospodarstvu. Glejte, v naši družbi moramo gotovo več delati na zaupanju. Naj zdaj nadaljujem s konkretno

vsebinsko. Kolegice in kolegi, pavšalna obdavčitev za obrtnike in male podjetnike je eden izmed pomembnih ukrepov na področju administrativne razbremenitve tako z vidika poslovnih subjektov kot z vidika davčnega organa pri izvajanju davčnega nadzora. Računovodstvo je namreč za obrtnike in male podjetnike zapleteno, saj je treba poznati obsežno davčno zakonodajo in sproti spremljati njene spremembe, ki pa so zelo pogoste. Poznati je treba tudi računovodske predpise in standarde. Iz tega razloga računovodske storitve zanje večinoma opravljajo pooblaščen računovodski servisi. Seveda so storitve računovodskih servisov tudi razmeroma drage. Ne le finančno breme, tudi breme odgovornosti za pravilnost računovodskih izkazov ostaja na obrtnikih in malih podjetnikih. Zato je pravzaprav nujno, da so tudi najmanjši poslovni subjekti redno in sproti seznanjeni z veljavnimi davčnimi in računovodskimi predpisi v enakem obsegu kot v velikih gospodarskih subjektih, ki pa imajo računovodstvo vodeno preko posebnih lastnih služb oziroma oddelkov in v njih zaposlene strokovnjake, ki imajo ustrezno specialistično znanje s tega področja.

Že v letu 2012 je vlada, v kateri smo sodelovali kot koalicijska stranka, v smeri administrativne razbremenitve malega podjetništva storila pomemben korak. Res je, moram priznati, da smo bili zelo previdni, ko smo se pogovarjali o številkah; boste takoj videli, na katere številke mislim. Uvedla je možnost pavšalne obdavčitve za obrtnike in male podjetnike in za to obliko obdavčitve določila prag letnega prometa 50 tisoč evrov ali, bolje, samo 50 tisoč evrov. S tem korakom smo se približali normativni ureditvi pavšalne obdavčitve, kot so jo pred časom uvedle številne evropske države, med katerimi sta tudi Avstrija in Nemčija, ki so manjšim poslovnim subjektom omogočile enostavnejši in lažji način evidentiranja poslovnih dogodkov ali, z drugimi besedami, so jim bolj zaupale. Vendar pa je prag za pavšalno obdavčitev obrtnikov – z njimi se srečujemo, ko jih obiskujemo na terenu po celi Sloveniji – in malih podjetnikov določen prenizko in se posledično v sistem pavšalne obdavčitve vključuje manj podjetnikov, kot je med njimi dejanskega interesa za ta način obdavčitve, in manj, kot smo dejansko leta 2012 pričakovali. Ampak tu je pomembno ne toliko gledati statične analize iz leta 2012, ampak se nam zdi, da je pomembno biti sogovornik z obrtniki in malimi podjetniki. Se pravi, da se je z njimi o njihovih problemih treba pogovarjati in probleme reševati, kot je pač funkcija zakonodajalca. Posebej manjša rastoča podjetja se za tak sistem obdavčitve ne odločajo, ker v tekočem letu presežejo cenzus 50 tisoč evrov letnega prometa in so tako dolžni voditi klasično računovodstvo po dejanskih prihodkih in dejanskih odhodkih.

Če resnično želimo, kolegice in kolegi, nekaj storiti za olajšave za obrtnike in male podjetnike, je dvig praga na 100 tisoč evrov

potreben. Krščanski demokrati smo se zato odločili za vložitev predloga sprememb Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v tej smeri. Torej ne gre za davčno olajšavo, gre za poenostavitve. Posebej pa poudarjamo, da je treba zvišati tudi višino pavšalnih odhodkov s sedanjih 70 na 80 %, da bo pavšalna obdavčitev primerna in sprejemljiva za večji krog poslovnih subjektov. Morda ob tem ni odveč poudariti, da ima sosednja Avstrija določeno zgornjo mejo za vstop v pavšalno obdavčitev 200 tisoč evrov letnega prometa. Torej je to dvakrat več, kot če bi bil naš zakon, ki ga zdaj obravnavamo, sprejet.

Normalno je in logično, da napovedujem s strani Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov podporo Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v prvi obravnavi in vabim vse kolegice in kolege, da konstruktivno sodelujemo pri nadaljnjih razpravah. Mi si ne bomo lastili tega zakona. Gotovo tudi ne Slovenska ljudska stranka. To bo poslanski zakon, torej vseh nas 90, in upam, da bo doživel podporo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Magister Andrej Šircelj bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik za besedo. Predstavnice Vlade, kolegi in kolegice!

Slovenska demokratska stranka bo imela do sprememb Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb enako stališče kot do sprememb Zakona o dohodnini. Jaz predlagam, glede na to, da naj bi imeli gospodarski subjekti enake pogoje za poslovanje, da pa so v davčnih zakonih eni gospodarski subjekti, to so samostojni podjetniki, obravnavani v Zakonu o dohodnini, zato sprejemamo Zakon o dohodnini, drugi pa v Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb, to so pravne osebe, da bi imele vse politične stranke enako stališče do obeh zakonov. Zelo narobe bi bilo, če bi na eni strani omogočili za pravne osebe dodaten cenzus, za pavšalno obdavčitev, za druge pa ne. Potem bi dejansko postavili neenakopravne pogoje gospodarjenja in to bi bila popolna zmeda. Glede na to, da sem slišal tudi neka različna stališča nekaterih političnih strank, ki so za prvi zakon rekli, da so proti, potem po svoji vesti in tako naprej. Tukaj bi bilo to zelo primerno vsaj s strokovnega vidika, da se bi to dejansko zgodilo. Se pravi enako stališče: ali pozitivno do obeh ali negativno do obeh. Kakorkoli že, vsekakor pa obstajajo določene razlike, če govorimo o obdavčevanju pravnih oseb in obdavčevanju samostojnih podjetnikov. Prva razlika je vsekakor zaposleni. Glede na to, da je v Zakonu o dohodnini predlagano, da se uvede dodatni zaposleni pri 50 tisoč evrih, se pravi, da bo vsaj en zaposleni pri podjetjih, ki bodo imela prometa

več kot 50 tisoč evrov, enako velja tudi za pravne osebe. Tukaj naj opozorim, da samostojni podjetnik se šteje že avtomatično za zaposlenega in je tukaj treba potem to urediti na nek drugačen način, pravne osebe pa dejansko lahko poslujejo brez zaposlenih, brez redno zaposlenih in tukaj je ta zadeva, ki jo je treba dejansko urediti. Glede na stanje v podjetništvu in glede na podatke, ki jih je podalo Ministrstvo za finance za pravne osebe, se meni zdi, da je novih 700 zavezancev za pavšalno obdavčitev kar nekaj, da to ni zanemarljivo. To ni zanemarljivo še posebej takrat, ko imamo zavezance, ki dejansko propadajo. Če pogledamo za samostojne podjetnike, koliko je bilo pri pravnih osebah začelih stečajnih postopkov, lahko ugotovimo, da v letu 2012 595, v letu 2013 pa 941 stečajnih postopkov. In koliko je bilo izbrisov iz registra pravnih oseb v letu 2013? 541, v letu 2012 pa 453. To so uradni podatki Ajpesa. Če upoštevamo, da bo 700 novih, to ni tako malo. In če stalno govorimo o tem, koliko stečajev je bilo v letu 2012 in v letu 2013 in koliko je zaradi tega nezaposlenih, je spodbuda za to, da bi še več zavezancev postalo takšnih, da bi lahko bili pavšalno obdavčeni, to ni malo. Jaz mislim, da je danes takšna situacija v državi, da se je treba boriti za vsakega podjetnika, ne glede na to, v kakšni pravni obliki deluje. Tukaj bi apeliral na Ministrstvo za finance, da podpre ta zakon oziroma Vlada Republike Slovenije in da do nadaljnjih obravnav opravi nadaljnje analize. Stališče, da se ta zakon ne podpre, da pa se začnejo opravljati dodatne analize, veste, pomeni predvsem zavlačenje. Jaz razumem, da sedaj vlada deluje samo na operativnem nivoju, na operativni ravni, vendar mislim, da bi se lahko toliko potrudila, da bi dejansko te analize že naredila. Navsezadnje takšne analize ne trajajo ne vem koliko dolgo. Z drugimi besedami, jaz mislim, da je zakon treba podpreti, da je pa vsa vprašanja, ki so aktualna – tako glede vstopa v sistem davka na dodano vrednost kot tudi glede tega, ali je 100 tisoč evrov primerno ali ne za vse dejavnosti – treba proučiti tudi za pravne osebe. Eden izmed glavnih razlogov, zakaj Vlada Republike Slovenije ne podpre tega zakona, je, da zagovarja temeljno načelo obdavčitve po ekonomski moči. Sedaj smo pri ekonomski moči in pri različnih pravnih in fizičnih osebah. Ekonomska moč se verjetno ali vsaj vlada verjetno ekonomsko moč razlaga na podlagi določenih meril, na podlagi določenih kriterijev. Pri tem stališču bi bilo dobro slišati, katera so ta merila in kako se ugotavlja ekonomska moč. Kako se ugotavlja ekonomska moč multinacionalke in kako se ugotavlja ekonomska moč samostojnega podjetnika s 25 tisoč evri prometa ali samostojnega podjetnika s 30 tisoč evri prometa v enem letu. Pomembna so merila. Razumem, da Ministrstvo za finance verjetno upošteva merilo: prihodek, dobiček, plača in tako naprej. Vendar bi tu rad opozoril, da to niso

edina merila. To niso edina merila še posebej ne v času krize. Takšno merilo je lahko tudi napačno oziroma da napačni rezultat, napačno stališče, da se enostavno reče, da zakon ni primeren, bomo analizirali in tako naprej. Navsezadnje bi bilo tudi dobro vedeti, kakšna so bila pričakovanja vlade takrat, ko je bila ta rešitev dejansko prvič vpeljana, in kakšne so nadaljnje možnosti in kakšni so nadaljnji ukrepi za to, da bo morda več zavezancev prišlo v to odločitev. Pa vendar naj vlade to ne moti, saj to je opcijna rešitev. Zavezanci se lahko odločijo tako ali se pa ne odločijo. Dajmo zavezancem možnost, da se odločijo, če menijo, da bodo tako lažje poslovali, če menijo, da bodo zaradi tega imeli manjše stroške poslovanja, če menijo, da bodo zaradi tega imeli boljši položaj na trgu, če menijo, da bodo zaradi tega bolj konkurenčni, da bodo celo lahko izvažali. Naj se birokrati že nehajo ukvarjati s tem kaj je za nekega davčnega zavezanca, za neko podjetje tisto, kar je dobro, in tisto, kar ni dobro. In katera dejavnost je tista, ki jo je treba spodbujati, in katera je tista, ki je ni. Bodite prepričani, da to bolje vedo podjetniki, ne birokrati. Predlog pa je tudi Slovenske demokratske stranke, da prouči predvsem vnaprej priznane odhodke oziroma stroške pri posameznih dejavnostih. Med te dejavnosti pridejo tudi tako imenovane svetovalne dejavnosti, pridejo tudi nekatera pravna svetovanja, finančna svetovanja in tako naprej. Ampak, lepo prosim, da birokrati nehajo ugotavljati, kaj je dobro za podjetja in kaj ni dobro za podjetja, ker s tem ne bomo prišli nikamor.

Jaz mislim, da je to idejo treba razvijati in tudi v Slovenski demokratski stranki bomo podprli ta zakon, da bo šel v nadaljnjo obravnavo in da bomo v nadaljnji obravnavi seveda ugotovili vse pasti te zakonodaje. Ugotovili bomo tudi pasti glede tega, ali ima lahko ena fizična oseba več takšnih podjetij ali le eno podjetje, kajti potem se ti prihodki množijo, dali tudi določene rešitve glede tega in mislim, da to ne bo nobena težava, da zakona ne bi na koncu tudi popravljenega sprejeli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Aleksandra Osterman bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani vsi prisotni!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki je pred nami, viša zgornjo mejo oziroma prag prihodkov za vstop v sistem normiranih odhodkov s sedanjih 50 tisoč na 100 tisoč evrov in dvig višine normiranih odhodkov s sedanjih 70 % na 80 % obdavčitve priznanih prihodkov. Ukrepi je v prvi vrsti vsečen in namenjen administrativni razbremenitvi poslovanja malih, mikropodjetij in zmanjšanju fiksnih stroškov vodenja poslovnih knjig. Predlagatelj meni, da

bomo z višanjem praga prihodkov zajeli najbolj perspektiven del slovenskega gospodarstva, torej podjetja, ki so inovativna, dinamična in ustvarjajo nova delovna mesta. Predlog, da se poenostavi sistem vodenja poslovanja podjetij v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija sicer pozdravljamo, vendar pa menimo, da bi več pridobili z dvigom višine normiranih odhodkov s sedanjih 70 % na 90 % davčno priznanih prihodkov.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija podpiramo vse systemske in strukturne izboljšave, katerih poslanstvo je prijaznejše poslovno okolje. Pozdravljamo osnovni cilj predloga zakona, to je spodbujanje gospodarske aktivnosti na segmentu malega, mikropodjetništva in spodbujanje zaposlovanja. Zavedamo se pomena malega podjetništva ter ustvarjanja novih, prepotrebni delovnih mest. Vendar pa vsi vemo, da je podjetij, ki ustvarjajo promet v višini 100 tisoč evrov in bi v teh okvirjih dosegla 20 % dobiček, zelo malo. Sicer ima podjetnik res možnost odločitve, ali se želi vključiti v sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, vendar v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija nismo prepričani, da bi dopolnitev predmetnega zakona na predlagani način dolgoročno prinesla pozitivne učinke. Predlog zakona, tak, kakršen je, v tem trenutku ne upošteva nedavčni vidik. Prav tako se pri predlaganem obdavčenju krši načelo enakosti. Spremembe zakona bodo smiselne šele, ko bo opravljena ustrežna analiza prenovljenega sistema normiranih odhodkov iz leta 2013.

Zaradi vsega navedenega v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija ne nasprotujemo predlogu zakona, vendar se bomo dokončno opredelili v nadaljnjih obravnavah, kjer pričakujemo dodatna pojasnila predlagatelja. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Mirko Brulc bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani!

Tudi ta zakon zasleduje podobne cilje kot predlog sprememb Zakona o dohodnini. S predlogom zakona se tako predlaga povišanje zgornje meje prihodkov, ugotovljenih po pravilih o računovodenju za vstop v sistem normiranih odhodkov, s sedanjih 50 tisoč na 100 tisoč evrov; dodatni pogoj za vstop v sistem normiranih odhodkov za zavezanca, katerih prihodki presegajo 50 tisoč evrov, in sicer bi moral zavezanec v tem davčnem obdobju zaposlovati vsaj enega delavca za poln delovni čas, najmanj 6 mesecev neprekinjeno; dvig višine normiranih odhodkov s sedanjih 70 na 80 % davčno priznanih prihodkov. Tudi v tem primeru Socialni demokrati ugotavljamo, da predlog ne vsebuje konkretnih ocen, analiz in finančnih učinkov. Takšen ukrep pomeni nesorazmeren odstop od temeljnega načela

obdavčevanja, to je od načela obdavčevanja po ekonomski moči. Pri teh sprememba ne bi pomenila bistvene administrativne poenostavitve, zaradi obveznosti vodenja poslovnih knjig za poslovne namene po ZGD-1 in zaradi neuskklajenosti s pragom prihodkov za vstop v sistem DDV ta znaša zdaj 50 tisoč evrov. Poudariti velja, da za vstop v sistem pavšalne obdavčitve odloča minimalno število zavezancev, ki izpolnjujejo pogoje za vstop. V letu 2013 je v sistem vstopilo 255 zavezancev oziroma le 0,9 %. To pomeni, da se zavezanci obnašajo racionalno in pri obdavčitvi upoštevajo spekter vseh dejavnikov, ki vplivajo na njihovo poslovanje in ne zgolj davčni vidik. Simulacija učinka na osnovi podatkov za leto 2012 pokaže, da bi po sedaj veljavni ureditvi k sistemu pristopilo tisoč 165 zavezancev. Zaradi dviga deleža normiranih odhodkov na 80 % bi k sistemu pristopilo še 408 zavezancev, zaradi dviga praga na 100 tisoč evrov ob predlaganem pogoju glede enega zaposlenega pa dodatnih 685 zavezancev. Skupni finančni učinek spremembe zakona na teh tisoč 848 zavezancev bi bil približno 615 tisoč evrov nižji davek od dohodkov pravnih oseb. Od tega 42 tisoč evrov na račun zavezancev, ki bi se jim že po sedanjih pogojih vstop izplačal.

Glede navedenega bo poslanska skupina proti predlaganemu zakonu. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Aljoša Jerič bo predstavil stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

ALJOŠA JERIČ (PS NP): Hvala. Spoštovani! Danes obravnavamo dvojček: zakon o dohodnini, o katerem smo že govorili, in zakon o davku od dohodkov pravnih oseb, o katerem davku zdaj govorimo. Zakaj dvojček? Oba zakona govorita enako o istih stvareh, le zavezanci so drugi. Zavezanci po zakonu o dohodkih pravnih oseb, so tako podjetja, deoobji, dedeji in deenoji, medtem ko so bili samostojni podjetniki vključeni v predlog zakona, ki smo ga predhodno obravnavali, Zakon o dohodnini. In kaj želi predlagatelj uveljaviti? Predlagatelj tudi v primeru pravnih oseb predlaga povišanje zgornje meje oziroma praga prihodkov za vstop v sistem normiranih odhodkov s sedanjih 50 na 100 tisoč evrov. Nadalje predlaga dvig višine normiranih odhodkov s sedanjih 70 na 80 % davčno priznanih prihodkov, prav tako pa dodatno pogojuje vstop v sistem normiranih odhodkov za zavezanca, katerih prihodki v koledarskem letu pred davčnim obdobjem, za katerega se uveljavlja sistem normiranih odhodkov, presegajo 50 tisoč evrov, in sicer mora zavezanec v davčnem obdobju, za katerega se odmerja davek, zaposlovati vsaj enega delavca za poln delovni čas najmanj 6 mesecev neprekinjeno. Če še nekoliko poenostavim, zavezancem, ki ustvarjajo prihodke do 100 tisoč evrov na koledarsko leto, bi se po predlogu priznali odhodki v višini 80 %

priznanih prihodkov. Po 17- odstotni stopnji bi se obdavčilo zgolj 20 % priznanih prihodkov, a le, če je tako podjetje zaposlovalo vsaj enega delavca za polni delovni čas, in to pol leta neprekinjeno. Seveda je treba omeniti, da se je tudi ta zakon že spreminjal leta 2012, ko je bila uvedena možnost plačila davkov preko normiranih odhodkov. Prvič se je uporabljal za leto 2013. Že takrat smo nekateri izmed prisotnih razpravljali v smeri, da je mejo treba dvigniti na mejo 100 tisoč evrov prihodkov. Pa je takratna koalicija te razprave preslišala. Zanimivo je, da danes en del tedanje koalicije predlaga prav to, kar v letu 2012 niso želeli slišati in upoštevati. Seveda je današnji predlog nekoliko nedodelan. Tako govorimo o tem, da je sprememba potrebna, ker je izpuščen najbolj perspektiven del slovenskega gospodarstva. Istočasno pa imamo na drugi strani uradni podatek, ki pravi, da se je ob sprejetju danes veljavnega zakona ocenjevalo, da bo v sistem vstopilo nekaj več kot tisoč zavezancev. Po podatkih Dursa je v letu 2013 v sistem vstopilo le 255 zavezancev. To je pomemben podatek, saj predlagatelji v svojem predlogu predvidevajo obvezen vstop v sistem obdavčitve po normiranih odhodkih. V Poslanski skupini nepovezanih poslancev nasprotno menimo, da se morajo zavezanci odločati po lastni presoji, in sicer na osnovi vseh dejavnikov, ki vplivajo na njihovo poslovanje.

Drugi očitek noveli gre v smeri višine priznanih odhodkov. Le-ti naj bi bili priznani v višini 80 % priznanih prihodkov. Zakaj prav 80 % ni povsem jasno. Ni jasno, na podlagi katere analize je moč zaključiti, da je prav 80 tista meja, ki jo je treba uzakoniti. Sploh v luči veljavnega zakona, ki je mejo postavil na 70 % davčno priznanih prihodkov.

Tretji očitek noveli je vstopni prag DDV. Če želimo doseči, da se zmanjšajo administrativne obremenitve in fiksni stroški vodenja poslovnih knjig, je treba misliti tudi na DDV ter vodenje knjige prejetih in izdanih računov. Torej bi bilo treba dvigniti tudi prag za DDV. Pa vemo, kaj to pomeni?

Če strnem stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev. Poslanska skupina nepovezanih poslancev podpira vsako rešitev, ki bi pomenila razbremenitev gospodarstva, še posebej malega in mikro gospodarstva. Razbremenitve so lahko davčne narave, lahko so administrativne, s skupnim ciljem ugodnejših pogojev zaposlovanja podjetij. Seveda ob zagotavljanju pravne varnosti in enake obravnave. Že ob sprejetju veljavnega zakona smo želeli, da se meja za vstop v sistem pavšalne obdavčitve prihodkov dvigne na 100 tisoč evrov. Takrat nismo bili slišani. Danes imamo nekaj podobnega pred seboj.

Poslanska skupina nepovezanih poslancev bo predlog zakona v prvi obravnavi podprla. Podprli ga bomo pogojno, z namenom, da se opravi širša razprava in sprejmejo odločitve, ki bodo temeljile na analizah, ter odločitve, ki bodo predhodno našete očitke najmanj resno

obravnavale. Kot rečeno, podprli bomo vse rešitve za razbremenitev gospodarstva, ne glede na to, ali jih predlaga koalicija ali opozicija. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin in prehajamo na splošno razpravo poslank in poslancev.

Prvi ima besedo gospod Jože Horvat. Pripravi pa se magister Ivan Vogrin.

Izvolite, gospod Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik in hvala vsem predstavnikom poslanskih skupin, ki ste povedali svoja stališča.

Zdaj v imenu predlagateljev tega predloga zakona lahko povem, da bom zelo pozorno prisluhnil vsem vašim pripombam, ki bodo v nadaljevanju razprave sledile, in jih bomo seveda potem poskušali z amandmaji v drugi obravnavi tudi upoštevati in izboljšati besedilo predloga zakona. Morda samo še en podatek, ker se radi primerjamo z enotnim evropskim trgov in tudi s pogoji, ki jih imajo druge gospodarske družbe, zdaj govorimo o gospodarskih družbah, torej o pravnih osebah pri tem zakonu, in se seveda primerjamo, kakšno gospodarsko kakšno poslovno okolje imajo podjetja bodisi v sosednjih državah bodisi v drugih članicah Evropske unije. Potem seveda zelo hitro najdemo tudi dogovor na konkretno vprašanje, zakaj se nam relativno veliko število gospodarskih subjektov seli v tujino, konkretno v Avstrijo. Slišali smo večkrat tukaj v tej dvorani o znanem malem pivovarju iz Gornje Radgone, ki se je preselil v Avstrijo. Treba je povedati, da je tam možnost, da podjetnik izbere pavšalni način obdavčitve, če ima letne prihodke ne več kot 200 tisoč evrov. Mi zdaj s tem predlogom predlagamo 100 tisoč evrov. Še enkrat pravim in priznam, da smo v letu 2012, ko je vlada, v kateri smo bili koalicijska partnerica, prav tako tehtala in v koalicijskem usklajevanju smo tehtali, ali je ta prag 50 tisoč pravi, nismo imeli prav nobenih analiz, ker nismo imeli te pavšalne obdavčitve, in ni bilo možno analiz narediti, zato še enkrat apeliram na Ministrstvo za finance in verjamem, da bo toliko dobre volje, da bo do druge obravnave tega predloga zakona ta analiza že na razpolago. Ne nazadnje imamo močan informacijski sistem na Davčni upravi Republike Slovenije, tako da je takšno analizo narediti res mala malica. Takrat se bomo lažje tudi odločali in morda ovrgli tudi tiste dileme, ki so danes bile izpostavljene kot očitek predlagateljem, da nismo predložili analiz. Ni jih. Če jih nima Durs, jih Nova Slovenija in Slovenska ljudska stranka še toliko bolj nimata. Imamo zgolj neke ocene, ampak ko argumentirano razpravljamo, moramo imeti eksaktne podatke. Ko berem analize, ki jih je konkretno naredila ena izmed znanih fakultet ljubljanske univerze, ne bom delal reklame, ki je spraševala potencialne tuje investitorje, vprašala

jih je 142, statistični vzorec 142, in so ti potencialni tuji investitorji govorili o 24 ovirah, na katere naletijo v Sloveniji, če želijo tukaj investirati, se pravi, odpreti gospodarsko podjetje, deo ali kakršnokoli drugo obliko. In katera ovira je na prvem mestu? Na prvem mestu je ovira, ki se ji reče visoki davki in zapleten davčni sistem. Zanimivo je nekaj, kar mora biti nam vsem v poduk. Ocenjevali so ti potencialni tuji investitorji z oceno 3,5 za to oviro, davčno oviro, v letu 2008 – 3,5. Kaj to pomeni, bom opisal. Če bi ocenili z oceno 1, bi to pomenilo, da so za tujega investitorja davki nepomembni. Če bi ocenili s povprečno oceno 5, bi to pomenilo, da je za tujega investitorja davčna ureditev ključnega pomena. Ocene so naslednje: leta 2008 – ocena 3,5, leta 2009 – 3,37, leta 2010 – 3,74, leta 2011 – 3,8, potem leta 2012 nekoliko pade – 3,65 in lansko leto, leta 2013 – 3,94. Torej zelo blizu ocene, da je davčna ureditev ključnega pomena za tujega investitorja.

Ta korak, ki ga bomo, jaz sem prepričan, da je toliko volje pri nas vseh, da ga bomo naredili, je en majhen korak, kako vendarle to davčno ureditev iz zapletene oblike nekoliko bolj poenostaviti. Obrtnik, mali in mikro podjetnik, saj veste, da se noče ukvarjati s papirji. On bi rad delal tisti svoj jedrni posel, kot se slovensko reče oziroma angleško core business. Zakaj? Ker je tam doma, ker tam najbolj uživa. To dela z neko strastjo, kar vidimo, ko hodimo po terenu, jih obiskujemo. Tako da dejansko so papirji za vsakega obrtnika tista zadnja briga in se potem dogaja tudi to, da so kakšne napake, kar potem povzroča še toliko večje probleme. Pa ne samo pri obrtnikih, davčnih zavezancih, ampak tudi pri nadzornem organu. Ta novela zakona na nek način predstavlja tudi neko olajšavo za nadzorni organ. Se pravi tudi za Davčno upravo Republike Slovenije, da verjetno ne bo treba vložiti toliko energije v nadzor davčnih zavezancev. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Naslednji je na vrsti mag. Ivan Vogrin, pripravi naj se gospod Mihael Prevc, za njim gospod Brane Golubovič, potem gospod Franc Bogovič in mag. Andrej Šircelj.

Mag. Ivan Vogrin, izvolite, imate besedo.

MAG. IVAN VOGRIN (Nep): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovane dame in gospodje!

Zakon seveda je vredno podpreti. Upam, da bo dobil podporo v prvem branju, da bo z morebitnimi dopolnili tudi sprejet v končni verziji. Zakaj? Zakon pravzaprav prekinja dolgoletno prakso povečevanja bremen gospodarstva. In Winston Churchill je bil zagotovo pamet mož. Kaj je izjavil: "Nekateri gledajo na gospodarstvo kot na tigra plenilca, ki ga je treba ustreliti. Drugim se zdi kot krava

molznica." No, to je bolj slovenski primer. Državni aparat misli, to je pa krava molznica, samo molsti jo je treba. Ampak jo je treba še hraniti malce. Hraniti. To gospodarstvo je treba pustiti pri življenju. Dobro hraniti, ugodne pogoje ustvariti, potem pa bo to gospodarstvo dajalo obilo mleka. Moj sosed ima 30 krav molznic, pa to zelo dobro ve, čudno pa je, da državni aparat s kopico doktorjev znanosti tega ne ve. Pravi Winston Churchill naslednje: "Le manjšina vidi v njem močnega konja, ki lahko potegne naprej celotno družbo." In to mi potrebujemo. Mi potrebujemo napredek celotne družbe. Zakaj se ta zakon morda bistveno razlikuje od prejšnjih? Zato ker ga ni ustvaril, ker ga ni pripravil birokratski aparat. Birokratski aparat skupaj s političnim aparatom je izgubil stik z realnostjo, je zaprt v svoj mehanizem, v svoj oklep in se na zaveda krute realnosti, da preden lahko podjetje plača davek, mora poravnati vse druge obveznosti. In da je težko en evro zaslužiti. Jaz predlagam tistim, ki niste takšnega mnenja –, probajte to. To je treba izkusiti. Jaz sem to dvajset let delal in veste, ko imaš 80 zaposlenih, to je grozovito breme. Gospod Stepišnik, vidim, da mi tu pritruje, da je tako, pa sem prepričan, da se seveda razumemo. Zakaj sem jaz v tem trenutku malce žalosten? Bom povedal zakaj. Dr. Danilo Türk je izjavil, ko je bil še predsednik, da smo se Slovenci odlično sposobni iti političnega driblinga. In to je res. Ko imamo mi tukaj v parlamentu kakšno politično temo, je tukaj parlament poln. Zdaj pa jaz mislim, da vidim v parlamentu 9 poslancev od 90. Torej točno eno desetino. Morda se motim. No, samostojni poslanci smo daleč v največjem procentu glede na procent zasedenosti v Državnem zboru. Tako da jaz pričakujem od kolegov in kolegic, da se bodo zelo aktivno vključevali v dogajanje v sprejetje zakonov, ki bodo to našo kravo molznico, gospodarstvo ohranjali pri življenju, da bo ta krava molznica, po Winstonu Churchill, dajala veliko mleka, da bo državni aparat ali pa javni sektor, ki je zdaj v obsegu cca 160 tisoč ljudi, mislim, da se bo v nekaj letih zmanjšal na 110 tisoč, kar je normalno, lahko dobro živel in dobro prosperiral. Tudi v državnem aparatu, v javnem sektorju je pravzaprav sramotno, da smo ustvarili takšne pogoje, da imajo ljudje 600 evrov plače. Se pravi, dajmo poskrbeti, da bo gospodarstvo lahko dobro delalo. In ta zakon je eden tistih, ki bodo to omogočali. Javnemu sektorju pa tudi pripravimo dostojne pogoje za plačo. Za 600 evrov je težko prizadevno delati. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Na seznamu je pred gospodom Mihaelom Prevcem na vrsti gospa Aleksandra Osterman. Se opravičujem, ker prej tega nisem navedla.

Izvolite, gospa Osterman.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

V imenu Poslanske skupine Pozitivne Slovenije bom na kratko predstavila naša stališča. Ker sem prišla iz podjetništva v politiko, se teh problemov dobro zavedam. Vemo, da je dobiček samostojnega podjetnika tudi njegova plača, pri gospodarskih družbah oziroma pravnih osebah, deoobjih pa dobiček predstavlja znesek z že odbito plačo lastnika. Če pogledamo, je dejanskih prihodkov, na primer 70 tisoč realizacije, ki jo ima gospodarska družba, 70 % priznanih stroškov je 49 tisoč evrov, 30-odstotna osnova za davek od dohodka pravnih oseb je 21 tisoč evrov in od tega plača gospodarski subjekt oziroma podjetnik okoli 4 tisoč evrov davka. Moramo pa vedeti, da imajo mikropodjetja oziroma mala podjetja zelo težko dosežene prihodke v znesku 100 tisoč evrov oziroma tudi če te prihodke dosežejo, se zelo redko zgodi, da je dobiček 20 %. Sama sem tem zneskom zadnje dni posvetila kar nekaj časa, pa tudi s svojimi nekdanjimi kolegi kontaktirala, ker tudi sama izhajam s tega področja in imam nekaj prakse. Dobiček pri teh mikro in malih podjetjih, ki se ukvarjajo s proizvodnjo dejavnostjo, je okoli 10 %. Redka so podjetja, ki dosežejo dobiček do tega zneska oziroma realizacije 100 tisoč evrov 20 %. V Poslanski skupini Pozitivne Slovenije nismo proti temu, to je neka spodbuda, tudi administrativna spodbuda, zagovarjamo, da se podjetniki veliko preveč časa morajo ukvarjati z administracijo, z računovodsko zakonodajo, marsikdo tudi ne pozna tega področja dovolj, namesto da bi čas, ki ga porabijo za preučevanje zakonov in kako biti čim bolj kreativen v prilagoditvi bilanc, namenili raje ustvarjanju v svojem podjetju. Pri deoobjih tudi ne bi imeli tudi nič proti, če bi bilo priznano 90 % normiranih stroškov in 10 % potem tistega dobička, vendar mislim, da to ne bo šlo kar tako. Seveda je pa zelo pomembno, da se podjetnik lahko sam odloči, ali gre v ta sistem ali ostane v starem sistemu, kar je tudi spodbudno, s tem ne naredimo nobene škode, da to podpremo. Še to bi rada povedala, da predvsem pride v poštev ta olajšava, z 10 % zvišanim priznanjem normiranih stroškov na 80 in 20 potem dobiček, pri podjetjih, ki se ukvarjajo z intelektualnimi storitvami z neko višjo dodano vrednostjo, pri podjetjih, ki nimajo toliko stroškov, kot proizvodna podjetja in tako naprej.

V Pozitivni Sloveniji ne nasprotujemo tej spremembi zakona, pričakujemo pa še dodatna pojasnila predlagatelja v prihodnjih obravnavah in razpravah. Naj pa poudarim, da v Pozitivni Sloveniji absolutno smo na strani spodbujanja gospodarstva, administrativnih razbremenitev, tako da nimamo nič proti tem spremembam. Po nadaljnjih obrazložitvah predlagatelja pa se bomo odločili. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Mihael Prevc.

MIHAEL PREVC (PS SLS): Hvala lepa, še enkrat, za besedo.

Je že kolegica pred menoj vzela z jezika tisto, kar sem nekje želel replicirati kolegu Jeriču, predvsem to, da se podjetnik lahko sam odloči, ali gre v sistem pavšalne obdavčitve – torej da to ni obvezno, glede pač na njegove stroške. To se mi zdi zelo pomembno za to današnjo odločitev glede podpore tega zakona.

Bi pa mogoče povedal še to, da se je danes kar nekajkrat slišalo tudi to, da predvsem v tem trenutku, ko se že začena predvolilni čas, da predvsem iz opozicijskih vrst prihajajo takšni in drugačni, mogoče tudi nekoliko populistični in všečni predlogi. Moram vam povedati, da Slovenska ljudska stranka kot predlagatelj je že takrat, ko smo bili v koaliciji in ne v opoziciji, tako kot smo tedaj, smo se že takrat v koaliciji sezavzemali, da se ta prag dvigne na 100 tisoč, vendar smo potem v koalicijskem usklajevanju dosegli le 50 tisoč evrov. Naše stališče je pravzaprav že od vsega začetka povsem jasno, kar se tega tiče.

Mogoče samo še nekaj okoli tega zakona, ki je pravzaprav dvojček s prvim. Lahko rečemo, da sta ta dva zakona povsem v paketu, in kot sem že v samem stališču povedal, ker sta samostojno podjetništvo in gospodarske družbe pač urejena v različnih zakonih, je treba popraviti poleg zakona o dohodnini tudi zakon o davku na dohodek pravnih oseb. To je ta zakon. In tudi to sem v samem stališču povedal, ker je pač potrebno za dvig vstopa v sistem DDV zaprositi tudi za soglasje Svet EU, pa se nam zdi še kako primerno, da to stori Vlada Republike Slovenije. In mi smo prepričani, da bo Vlada Republike Slovenije s pravilno obrazložitvijo to soglasje tudi pridobila. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Brane Golubović. Ga trenutno ni v dvorani. Naslednji je na vrsti gospod Franc Bogovič. Ga tudi ni v dvorani. Na vrsti je mag. Andrej Šircelj, za njim predstavnica Vlade in potem gospod Jožef Horvat kot predlagatelj.

Izvolite, mag. Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ: Hvala lepa še enkrat. Jaz mislim, da je ta predlog zakona treba podpreti in navsezadnje je to prva znanilka, ki obeta tudi boljše pogoje poslovanja podjetnikov in podjetnic. Treba ga je podpreti tudi zato, da se začne tudi simbolično z drugačnimi ukrepi. Do danes smo od Alenke Bratušek in njene vlade dobili samo nove davke in vse večje zadolževanje.

To bo po eni strani razbremenilo podjetnike in podjetnice pri poslovanju, ko bodo poslovali, povečalo bo konkurenčnost. Takšni ukrepi dejansko vnašajo tudi nek dodaten optimizem predvsem za tiste, ki so danes nezaposleni. Vemo, da je danes nezaposlenih skoraj 130 tisoč ljudi. Marsikateri od njih bi rad

želel poslovati. Vem, da lahko začne poslovati tudi že v sedanji ureditvi. Vendar je vsekakor motivacija in stimulans večji, če se ta ureditev razširi če se ta ureditev razširi na večji promet in s tem zagotovi tudi večja stabilnost posameznih podjetnikov. Jaz pričakujem od predlagatelja, da bo upošteval rešitve oziroma pomisleke, ki smo jih dali dobronamerno v tej razpravi, tako glede višine prometa, tako glede odstotka priznanih odhodkov za posamezne dejavnosti, da bo upošteval tudi posebnosti, ki jih imajo samostojni podjetniki glede na pravne osebe, in rešitve vključil v nadaljnji obravnavi v zakon, tako da bo ta zakon dejansko enostaven, da bo tudi enostaven za izvajanje, enostaven za razumeti in da bo spodbudil podjetništvo v Sloveniji. Le podjetništvo v Sloveniji danes lahko Slovenijo popelje iz krize, iz krize, v kateri globoko smo tudi zaradi tega, ker se niso podprli tisti najbolj ustvarjalni, najbolj inovativni ljudje v preteklosti. Niso se podprli z dodatnimi birokratskimi ovirami, z indolenco včasih tudi državnih uradnikov, niso se podprli zaradi tega, ker so pač bili na nekem drugem svetu, kot so javni uslužbenci. Dejstvo pa je, da si podjetnik mora svojo plačo zaslužiti na trgu, da njegova plača ni sigurna vsak mesec, da je odvisna od trga in dejstvo je, da v javni upravi dobimo plačo vsak mesec istega dne. Tudi na račun zadolževanja. Zaradi tega upam, da je to prva znanička pomladi in da bomo kmalu ta zakon tudi sprejeli.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima kot predlagatelj gospod Jožef Horvat. S strani Vlade ne bo razprave.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Najprej bi se rad, spoštovane kolegice in kolegi, vsem zahvalil za razpravo. Iskreno povem, želel sem si več razprave. Seveda hvala tudi vladni strani za njeno mnenje. Želim si, da bi Vlada akceptirala našo prošnjo o analizah, ki bodo najbrž možne tekom naslednjih dni oziroma tedna. Bilo je nekaj konkretnih predlogov s strani magistra Andreja Šircija, s strani kolegice Aleksandre Osterman. To nas spodbuja k temu, da bomo naredili do druge obravnave še dodatne simulacije izračunov, in verjamem, da bomo vsi skupaj lahko naredili optimalnejšo besedilo. Vidim, da je neka naklonjenost in, kot rečeno, to bo poslanski zakon. To ne bo zakon Nove Slovenije in Slovenske ljudske stranke, ker bomo potrebovali glasove bistveno večjega števila poslancev. Še enkrat bi rad povedal, da so se tudi strokovna javnost in strokovni mediji, če lahko tako rečem, nisem sicer kompetenten, da bi dajal takšne ocene, pozitivno odzvali na te predloge. Nekateri sicer opozarjajo na to, da je potreben vstop v sistem davka na dodano vrednost pri znesku nad 50 tisoč evrov. Ampak tu smo mi Vlado opozorili z dopisom in naj spomnim, da bosta oba zakona, torej ta dvojček bo začel veljati za davčno leto 2015. Imamo

dovolj časa, ko bosta oba zakona sprejeta, da potem tudi primerno adaptiramo zakon o davku na dodano vrednost skupaj seveda z evropskimi institucijami. Podatki, ki jih jaz berem v časopisu, so naslednji. 15 tisoč 703 je bilo fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, in so trenutno normiranci, to je vključeni v pavšalno obdavčitev, to velja za letošnje leto. Konec leta 2013 jih je bilo 13 tisoč 368 in potem je 329 podjetij, ki zapadejo v Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb, 329 je torej podjetij, ki so trenutno normiranci. Lani jih je bilo 251. Kar pomemben skok z lanskega leta na letošnje leto, ko govorimo o pravnih osebah. Ampak kot rečeno, detajlnejše in verificirane analize bomo, upam da, lahko prinesli na drugo obravnavo.

Jaz se zahvaljujem za večinsko naklonjenost in podporo temu dvojčku, vsaj tako sem detektiral, in verjamem, da bomo še pravi čas oba zakona spravili pod streho. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še kdo razpravljati. Če želita razpravljati predstavnik predlagatelj oziroma Vlade, prosim, da se prijavita. Ne. Ugotavljam, da vsi razpravljavci, ki so želeli, so opravili razpravo, zato zaključujem razpravo. O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali jutri, v četrtek 22. maja 2014, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda. Prekinjam tudi 25. sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri. Z lepimi pozdravi in srečno pot!

(SEJA JE BILA PREKINJENA 21. MAJA 2014 OB 17.22 IN SE JE NADALJEVALA 22. MAJA 2014 OB 9. URI.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 25. seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: mag. Barbara Žgajner, gospa Irena Tavčar, gospa Kristina Valenčič, mag. Katarina Hočevar do 15. ure, gospa Alenka Lampe, gospod Zvonko Lah, gospod Branko Ficko in gospod Dragutin Mate. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na 11. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PONOVO ODLOČANJE O ZAKONU O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU LOTERIJE SLOVENIJE.

Državni svet je na 11. izredni seji 5. maja 2014 zahteval, da Državni zbor na podlagi tretje

alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije pred razglasitvijo ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije.

Za obrazložitev zahteve dajem besedo predstavniku Državnega sveta gospodu Bojanu Kekcu.

BOJAN KEKEC: Spoštovani predsednik, spoštovani poslanke in poslanci, spoštovani predstavniki ministrstva!

Dovolite mi, da v kratkem povzetku predstavim stališča Državnega sveta do omenjenega zakona. Državni svet ugotavlja, da Vlada kot predlagatelj sprememb in dopolnitev zakona v njegovi obrazložitvi navaja, da je prejšnja novela iz leta 2012 določila zelo zapleten in nejasen postopek imenovanja članov Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji. Državni svet meni, da je prav novela zakona iz leta 2012 vzpostavila bolj transparenten in demokratičen način izbire članov Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji. Takšen način izbire, kot ga je predlagala Vlada in sprejel Državni zbor, ne zagotavlja uravnotežene zastopanosti nacionalnih športnih zvez v svetu fundacije. Novela iz leta 2012 je več samostojnosti omogočila ravno nacionalnim športnim zvezam. Spremembe, ki jih prinaša ta novela, zagotovo ne gredo v smer pluralizacije na področju športa, ampak v smer centralizacije, ki pa nikoli ne prinese dobrih rešitev. Državni svet ugotavlja, da se s spremembami privilegira položaj športnih funkcionarjev v Olimpijskem komiteju Slovenije, in na ta način politika ponovno pridobiva monopol pri podeljevanju finančnih sredstev Fundacije za šport. Pozablja pa se na financiranje športnikov, katerim je ta institucija dejansko namenjena.

Državni svet tudi ugotavlja, da je bilo s spremembami in dopolnitvami Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije iz leta 2012 določeno, da Fundacija za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji nima več direktorja kot poslovnega organa, in administrativne naloge za fundacijo in financiranje športnih organizacij. Z novelo zakona se ureditev poslovnega organa Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji izenačuje z ureditvijo, ki velja za Fundacijo za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji in je taka veljala tudi za Fundacijo za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji pred novelo v letu 2012. Bistvena zadeva, ki nas je tudi vodila k tem mnenju, pa je bilo poročilo Komisije za preprečevanje korupcije. Komisija je 28. 1. izdala mnenje in opozorila k temu zakonu. Pripombe so se nanašale na 2., 3., 4. in 6. člen. Še povem samo kratek povzetek. V 2. členu je zapisano, da komisija z vidika preprečevanja korupcije in nasprotja interesov ter zagotavljanja transparentnosti poslovanja in integritete meni,

da predlagana rešitev, ki moč in pristojnosti odločanja kopiči v enem združenju, v tem primeru Olimpijskem komiteju Slovenije, objektivno predstavlja visoko tveganje. Čeprav predlagatelj ugotavlja, da gre za krovno organizacijo civilne družbe na področju športa, to samo po sebi še ni zagotovilo, da bo s tem ustrezno urejeno tudi preprečevanje in obvladovanje korupcijskih tveganj.

Tudi pri 3. členu, ko gre za nezdržljivost članov sveta fundacije, ugotavlja, da znižuje dosežene standarde. Na nek način je bil to pomemben vidik, pri katerem se je Državni svet tudi odločal. V letu 2010, ko je veljal prejšnji zakon, je fundacija dobila tudi slabo poročilo Računskega sodišča, in menimo, da je bila z letom 2012, ko je bil prejšnji zakon vzpostavljen, ta anomalija odpravljena, saj od takrat ni bilo praktično nobenih pripomb več. Glede direktorja pa je tudi Državni svet izrazil pomisleke, da v tej situaciji, ko smo v finančni krizi in ko praktično vsak evro veliko pomeni, ponovno imenovanje direktorja ni potrebno, saj vso podporo lahko zagotovi resorno ministrstvo, medtem ko pa v sami fundaciji tako ali tako sedijo športniki, ki se seveda tudi na šport najbolj spoznajo. Moram tudi poudariti, da je bilo v sami razpravi na odboru Državnega zbora izpostavljeno, da je Državni svet spremenil mnenje. Ne, ni ga spremenil, ker ga na plenarni seji ni obravnaval. Obravnavala ga je sicer pristojna komisija Državnega sveta in zaradi tega tudi tista trditev ne drži. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Zahtevo je obravnaval tudi Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici Saši Kos.

SAŠA KOS (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino je na 39. nujni seji 14. 5. 2014 obravnaval zahtevo Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada in ga je ta sprejel na 24. redni seji 28. 4. 2014. Predstavniki Državnega sveta je v uvodni obrazložitvi podrobneje predstavil razloge za zahtevo po ponovnem odločanju o zakonu in pri tem poudaril, da Državni svet zakona ni podprl zaradi predvidene neuravnotežene zastopanosti nacionalnih športnih zvez v svetu fundacije, novih, po njihovem mnenju nepotrebnih sprememb zakona glede sestave Sveta Fundacije za šport in dveh negativnih mnenj Komisije za preprečevanje korupcije, ki sta bila dana k temu predlogu zakona. Državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport je med drugim povedal, da zavrača očitke Državnega sveta in spomnil na to, da je ob sprejemanju predloga zakona Komisija

Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport slednjega podprla. Komisija Državnega sveta je predlog zakona podprla v besedilu, ki je kar na nekaj mestih predvidevalo drugačno ureditev Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji v primerjavi z ureditvijo Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji, ureditev pa se je tekom obravnave novele v Državnem zboru poenotila, kakor je večkrat predlagala tudi Komisija za preprečevanje korupcije.

Pojasnil je, da je obstoječa različna ureditev obeh fundacij po njihovem mnenju popolnoma neprimerna in jo je nujno treba spremeniti, saj se na njeni podlagi netransparentno mešajo pristojnosti poslovođenja, upravljanja in nadzora. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je ob predstavitvi njihovega mnenja povedala, da se navedbe Državnega sveta v zahtevi nanašajo na vprašanja, povezana s presojo primernosti zakonske ureditve, ki so vsebinske narave. Ker tako opredeljena vprašanja presegajo okvir njihovih nalog, se do navedenih utemeljitev in s tem tudi do zahteve Državnega sveta niso opredelili. V razpravi so nekateri članice in člani odbora povedali, da ne vidijo nobenih novih strokovnih razlogov proti zakonu od njegovega sprejetja na seji Državnega zbora. K zakonu so bile v fazi obravnave podane številne pripombe zainteresirane javnosti, katerim je predlagatelj tudi sledil. Menili so, da naj se v prihodnje pripravi nov sistemski zakon, ki bo govoril o obeh fundacijah in ne o preoblikovanju Loterije Slovenije, ker je ta dejansko že nekaj časa preoblikovana, v tem trenutku pa predlagani zakon prinaša boljše rešitve od obstoječega, na katerega je imela več pripomb tudi protikorupcijska komisija.

Opozorili so tudi na neprimerno opravljanje dveh funkcij s strani enega človeka, prehod zaposlenih brez javnega natečaja in na neprimerno razdeljevanje sredstev, ki ga omogoča veljavni zakon. Drugi pa so povedali, da proces demokratizacije slovenskega športa zaostaja za 20 let za demokratizacijo Slovenije. Menili so, da se nov zakon sprejema samo zaradi zamenjave članov sveta in da njegove spremembe vodijo v elitizacijo in politizacijo. Opozorili so še na to, da se Olimpijskemu komiteju Slovenije – Združenju športnih zvez podeljuje zelo veliko pristojnosti ter monopol pri delitvi sredstev preko fundacije in da takšna sestava sveta prinaša tudi možnosti za netransparentna ter koruptivna dejanja pri razdeljevanju loterijskega denarja. Po opravljeni razpravi je odbor sprejel mnenje, da je Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije ustrezen. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Za obrazložitev mnenja Vlade dajem besedo predstavniku Vlade Aljušu Pertinaču,

državnemu sekretarju na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo, spoštovani gospod predsednik Državnega zbora. Spoštovani poslanke in poslanci!

Novela Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, o kateri boste danes ponovno odločali, v treh bistvenih točkah dopolnjuje obstoječo zakonsko ureditev, katera se je v praksi izkazala kot neustrezna. Prva točka je, da se ponovno vzpostavlja direktor kot poslovodni organ Fundacije za šport. Vi veste, da ta zakon, o katerem boste danes ponovno razpravljali, določa pogoje delovanja tudi ene druge fundacije, Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji. Ta fundacija ima direktorja kot poslovodni organ. Ta fundacija zato lahko usklajuje pristojnosti poslovođenja, upravljanja in nadzora. Fundacija za šport, ki, mimogrede, vsako leto razdeli zelo veliko denarja, tudi čez 10 milijonov evrov – če nima poslovodnega organa, ne more zagotavljati, da se netransparentno ne mešajo pristojnosti poslovođenja, upravljanja in nadzora. Druga točka, ki je pomembna in v kateri predlog zakona, o katerem boste ponovno odločali, bistveno izboljšuje obstoječo zakonsko ureditev, je odprava ustavne spornosti ureditve nezdržljivosti funkcij članov Sveta Fundacije za šport, na kar je že v letu 2012 opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora Republike Slovenije.

Na podlagi mnenj, ki so se izpostavila v postopku sprejemanja predloga zakona, se z novelo zakona predlaga, da se je član sveta tako Fundacije za šport kot tudi Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji, kot tudi član pritožbenega organa obeh fundacij, dolžan izločiti iz vseh faz odločanja o sofinanciranju organizacije, v katerih je on sam ali njegov družinski član, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, odgovorna oseba, poslovodja, član poslovođenstva ali zakoniti zastopnik. Takšno ureditev je predlagal tudi Zavod Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij. In zadnja pomembna točka, v kateri predlog zakona, o katerem boste ponovno odločali, bistveno izboljšuje obstoječo zakonsko ureditev, pa je depolitizacija predlaganja članov Sveta Fundacije za šport. Na podlagi trenutno veljavnega zakona namreč kar 14 od 17 članov sveta fundacije v imenovanje predlaga s strani Vlade Republike Slovenije ustanovljen in postavljen Strokovni svet Republike Slovenije za šport. Trenutno veljavni zakon določa tudi zelo zapleten in na določenih mestih nejasen postopek imenovanja članov Sveta Fundacije za šport. Določeno je namreč veliko število nekih parcialnih volitev med različnimi subjekti, pri čemer določeni od njih, na primer športni

strokovnjaki, sploh niso opredeljeni v nobenem pravnem aktu.

In ne nazadnje, z novelo zakona iz leta 2012 je bil kot predlagatelj članov Sveta Fundacije za šport izločen Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez kot krovna športna organizacija. Preko svojih članic OKS – Združenje športnih zvez združuje več kot 7 tisoč 500 športnih društev z več kot 350 tisoč člani. Kot veste, so s predlogom novele zakona soglašali Nacionalni svet invalidskih organizacij Slovenije, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez ter Strokovni svet Republike Slovenije za šport, pa tudi dvakrat pristojna komisija Državnega sveta. Če bi želela Vlada Republike Slovenije vplivati na odločitve Sveta Fundacije za šport, ima po sedaj veljavnem zakonu za to vse možnosti, ker, kot sem že povedal, lahko posredno ali neposredno vpliva na izvolitev vseh članov Sveta Fundacije za šport. Kot veste, se Vlada Republike Slovenije ni odločila za to, da bi menjala člane Sveta Fundacije za šport, ampak je predlagala zakonsko ureditev, ki bistveno odpravlja možnost vplivanja politike na odločitve sveta fundacije, in ključno vlogo pri oblikovanju politike Fundacije za šport – bistvo te politike pa je razdeljevanje sredstev slovenskemu športu – daje največji in najširši krovni organizaciji slovenskega športa, Olimpijskemu komiteju Slovenije – Združenju športnih zvez. Vprašam vas: kdo bo bolje skrbel za interese športa, 350 tisoč ljudi, ki se vsak dan aktivno na tak ali drugačen način ukvarjajo s športom, ali vsakokratna vladna ekipa? Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospa Jasmina Opec bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo. Lepo pozdravljeni vsi skupaj!

Naj že kar na začetku povem, da v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke tudi pri ponovnem odločanju ne bomo podprli novele Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije. Zakon je po našem mnenju slab in bo v humanitarni in športni prostor vnesel obilico nepotrebne zmede, kar slovenskemu športu in invalidskim ter humanitarnim organizacijam ne bo prineslo nobene koristi. A naj se vrnem nekoliko nazaj. V okviru prejšnje koalicije, del katere je bila tudi Slovenska ljudska stranka, smo sprejeli zakon, ki je po našem mnenju vzpostavil bolj uravnotežen, transparenten in ne nazadnje bistveno bolj demokratičen način izbire članov Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji, fundacije, ki odloča o delitvi sredstev za tiste športne organizacije, športnike, trenerje, zaradi katerih je bila fundacija pravzaprav ustanovljena. Poleg tega so se s to novelo spremenili še pogoji glede nezdržljivosti članov sveta fundacije. Določilo

se je tudi opravljanje administrativnih nalog za fundacijo s strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. Določilo se je tudi nepoklicno opravljanje funkcije predsednika sveta fundacije.

Predlagana novela pa v grobem vrača nazaj takšno stanje, kot je bilo pred uveljavitvijo zadnje novele tega zakona v letu 2012. Tako se ponovno vzpostavlja sistem imenovanja članov Sveta Fundacije za šport na način, po katerem bo največ članov, kar 12, neposredno predlagal Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez. Naj spomnim, da je bila po zadnji noveli tega zakona uveljavljena ureditev, po kateri je 14 članov v imenovanje Državnemu zboru predlagal Strokovni svet Republike Slovenije za šport, ta pa je pridobil predloge članov s strani nacionalnih športnih zvez s področja individualnih, kolektivnih športov, športne rekreacije, neolimpijskih športnih panog, občinskih športnih zvez, športnikov ter športnih trenerjev oziroma strokovnjakov. Predlagani zakon sicer delno sledi podobnemu principu, kot smo ga zasledovali s prejšnjo novelo zakona, da bodo zgoraj navedeni športni deležniki lahko predlagali člane v izvolitev Olimpijskemu komiteju Slovenije, vendar je po mnenju Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke v takšnem načinu predlaganja preveč možnosti za manipulacije.

Pred uveljavitvijo prejšnje novele so namreč člani skupščine Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez lahko odločali le o paketu kandidatov, ki so pred tem šli skozi sito izvršilnega odbora Olimpijskega komiteja Slovenije. Nezanemarljivo tudi ni bilo dejstvo, da so imele nekatere športne zveze na skupščini Olimpijskega komiteja Slovenije sicer pravico glasovanja, vendar je bil njihov glas, če se izrazim v športnem žargonu, nič točk. Tovrsten način imenovanja po mnenju poslancev Slovenske ljudske stranke ni bil ne transparenten ne demokratičen, konec koncev pa tudi ni zagotavljal uravnotežene zastopanosti nacionalnih športnih zvez v svetu fundacije. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo mnenja, da je treba dati športnikom, ki so eni največjih ambasadorjev naše države, ustrezne pogoje za njihovo delovanje ter tudi dovolj finančnih sredstev za nastopanje na svetovnem parketu in tudi za spodbudo mlajšim generacijam. Zato je za nas ključen predvsem način razdelitve sredstev, s katerimi razpolaga Fundacija za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji. S takšnimi rešitvami, kot so predlagane v tej noveli Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, pa ponovno dajemo formo pred vsebino, kar se še nikoli ni izkazalo za pozitivno.

Zato, kot rečeno, v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlagane novele tudi ob ponovnem odločanju ne bomo podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Marija Plevčak bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo. Lep pozdrav!

Po preučitvi razlogov, zaradi katerih Državni svet nasprotuje zakonu, v naši poslanski skupini še vedno menimo, da je zakon primeren. Za poslanke in poslanca DeSUS je bilo ob obravnavi predloga zakona in njegovem potrjevanju bistveno, da je predlagatelj v zakonodajnem postopku imel posluš in sledil težnji po poenoteni ureditvi obeh fundacij, torej Fundacije za financiranje športnih organizacij in Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij. V naši poslanski skupini smo namreč prepričani, da je edino primerno, da sta glede na identično poslanstvo obeh fundacij tudi funkcionalno čim bolj enotno urejeni. Zakon je prinesel usklajeno ureditev pri obeh, tako vodstva fundacije v smislu profesionalizacije in poenotenja glede plače obeh direktorjev. Enotna je tudi ureditev postopka imenovanja direktorja in njegovega mandata. Enak je potek sprejemanja obeh pravilnikov o merilih in pogojih za uporabo sredstev fundacije. Glavna kritika Državnega sveta na ta zakon je v trditvi, da se Olimpijskemu komiteju Slovenije podeljujejo velike pristojnosti ter monopol pri delitvi loterijskega denarja preko fundacije, ki naj bi jo tako rekoč Olimpijski komite Slovenije obvladoval preko sestave sveta fundacije. V zvezi s tem imamo tudi v naši poslanski skupini pomisleke. Volitve kandidatov za člane sveta fundacije pa bodo opravljene v tajnosti in na podlagi posebnega pravilnika, kar zagotavlja demokratičnost in transparentnost v postopku.

Zato, kot sem že povedala, menimo, da je zakon primeren.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Dober dan želim vsem skupaj! Spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, predstavnik Državnega sveta, predstavnik ministristva, kolegice in kolegi!

Državni svet v svoji zahtevi za ponovno odločanje navaja, da je prav novela Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije iz leta 2012 vzpostavila bolj transparenten in demokratičen način izbire članov Sveta Fundacije za financiranje športnih organizacij. Takšen način izbire, kot ga sedaj predlaga Vlada in ga je sprejel Državni zbor, seveda brez podpore Nove Slovenije – krščanskih demokratov, ne zagotavlja uravnotežene zastopanosti nacionalnih športnih zvez v svetu fundacije. Novela iz leta 2012 je več samostojnosti omogočila ravno nacionalnim športnim zvezam. V Novi Sloveniji smo takrat pozdravili dejstvo, da so v Svet Fundacije za

šport svojega predstavnika lahko predlagale predvsem tiste organizacije, za financiranje katerih je bila fundacija primarno ustanovljena. To so nacionalne športne zveze, športne zveze občin, športniki, trenerji in drugi strokovni delavci v športu. Skrajni čas je bil, da se tudi na področju financiranja športa vzpostavi pregleden sistem, ki bo jasno opredelil pravice in dolžnosti sodelujočih.

Spremembe, ki jih prinaša novela, o kateri bomo danes drugi odločali, pa zagotovo ne gredo v smeri pluralizacije na področju športa, ampak v smeri centralizacije, ki pa nikoli ne prinese dobrih rešitev. Državni svet ugotavlja, da se s spremembami privilegira položaj športnih funkcionarjev v Olimpijskem komiteju Slovenije, in na ta način politika ponovno pridobiva monopol pri podeljevanju finančnih sredstev Fundacije za šport. Pozablja pa se na financiranje športnikov, katerim je ta inštitucija dejansko namenjena. Predlagana novela bi po mnenju Nove Slovenije – krščanskih demokratov zopet vzela nacionalnim športnim zvezam možnost samoodločanja o razdelitvi denarja, ki je predvsem namenjen športu, in bistven vpliv prenesla nazaj na le enega od deležnikov, na Olimpijski komite Slovenije. Po našem mnenju gre za prestižni boj za vpliv, ki pa popolnoma zasenči resnični problem, ta pa je vedno manj denarja za šport na splošno.

Poslanci Nove Slovenije – krščanskih demokratov predloga zakona tudi ob ponovnem odločanju ne bomo podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Andrej Čuš bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani predstavnik Vlade, spoštovani kolegice in kolegi!

Poslanska skupina SDS je v preteklih razpravah o Zakonu o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije v tej dvorani ter tudi v okviru matičnega odbora večkrat jasno predstavila svoja stališča. Pozdravljamo odločitev Državnega sveta, ki je zelo argumentirano sprejel veto na predlog sprememb zakona in opozoril na nekaj izjemno pomembnih dejstev, nanizal vrsto dokazov, ki pričajo o nedomišljenih in nestrokovnih predlogih sprememb, ter ob tem opozoril celo na zavajajoče navedbe predlagatelja zakona. V Poslanski skupini SDS ob tem menimo, da gre za nepotrebne in, celo več, izmerljivo škodljive posledice zakona. Z ukrepi, ki jih predvideva sprememba zakona, bi se upravljanje Fundacije za šport bistveno podražilo, pri čemer bi se ponovno vzpostavile okoliščine, ki pomenijo nejasne razmejitve odgovornosti na ravni upravljanja fundacije. Ob tem, ponovno poudarjamo, bi se pomembno povečala korupcijska tveganja in tveganja na ravni

netransparentnega delovanja in možnosti nasprotja interesov.

Sprememba zakona ponovno uvaja centralističen način imenovanja članov sveta fundacije ter v eno entiteto združuje predlagatelja članov sveta fundacije, njihovo imenovanje, prejemanje sredstev in hkrati še nadzor nad porabo teh sredstev. Takšen model, ki je veljal do leta 2012 in ga predlagatelj želi ponovno uvesti, je že naletel na negativno mnenje Računskega sodišča in zelo kritično oceno Komisije za preprečevanje korupcije. Argument, da gre v sedANJI ureditvi za zapleten postopek imenovanja članov Sveta Fundacije za šport, nikakor ne more biti razlog za spremembe zakona. Bil je izveden brez zapletov in na demokratičen način, prvič v zgodovini. Ob tem moram ponovno poudariti, da se s takšnim načinom strinja tudi Olimpijski komite Slovenije. Ob tem bi želel izpostaviti, da smo se pred kratkim na matičnem odboru seznanili z vrsto ugotovljenih nepravilnosti pri negospodarni, nesmotrni in netransparentni porabi sredstev fundacije, med katerimi je tudi eden od pripravljavcev besedila sprememb zakona. Ob tem moram izraziti zaskrbljenost, da gre pri tem morda celo za poskus prikritja ugotovitev in za poskus zlorabe instituta Državnega zbora za uresničevanje individualnih teženj po politični prevladi v slovenskem športu in uresničevanje individualnih interesov.

V Poslanski skupini SDS nam je mar za slovenski šport, za slovenske športnice in športnike. Z veliko zaskrbljenostjo ponovno poudarjamo, da je slovenski šport v pričujoči krizi utrpel globoke posledice. Vlada v odhajanju z ministrom Pikalom na čelu je krizo v slovenskem športu še poglobila. Indeks finančnih sredstev za šport na ravni države za leto 2014, ki jih zagotavlja Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, je, cenjeni kolegice in kolegi, 47,3 glede na lansko leto, in to ob soglasju Olimpijskega komiteja Slovenije. To pomeni, da je ministrstvo v letošnjem letu več kot razpolovilo sredstva, namenjena za šport. Namesto da bi se ministrstvo ukvarjalo s problemi v slovenskem športu ter pripravilo sveženj ukrepov za podporo slovenskemu športu, nam ponovno ponuja zakon, ki ne prinaša nobene vsebinske ali druge dodane vrednosti. Argumentirano menimo, da zakon sloni na nestrokovnih podlagah, prinaša evidentno škodljive posledice, dviguje korupcijska tveganja in celo prinaša nesprejemljivo podražitev upravljanja.

Ker hočemo dobro slovenskemu športu, ga zaščititi, zavarovati demokratične interese, zagotoviti transparentno, etično in nepolitično upravljanje Fundacije za šport, bomo tudi tokrat v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke sprejetju tega zakona nasprotovali.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Alenka Bikar bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsedujoči. Spoštovani kolegice in kolegi in vsi ostali prisotni, lepo pozdravljeni!

O noveli Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije smo pred zahtevo Državnega sveta za ponovno odločanje že obširno razpravljali. Veliko je bilo razprave tako na matičnem delovnem telesu kot v Državnem zboru in zato lahko v imenu Pozitivne Slovenije povem, da tako imenovanega veta ne bomo podprli. Razlog je v tem, da v tem času niso nastopile nikakršne nove dileme, spoznali nismo nikakršnih novih argumentov, ki bi nas vodili v to, da bi noveli zakona nasprotovali. Tudi argumentacija Državnega sveta ne prepriča. Celo več, trdijo, da je zakon iz leta 2012 bolj transparenten in demokratičen, čeprav se je nanj ostro odzvala protikorupcijska komisija, o financiranju pa je svoje povedalo tudi Računsko sodišče. Naj se v tem kontekstu vrnem na začetek obravnave novele Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije. Veliko je bilo različnih stališč in pripomb, utemeljenih na osnovi pogovorov s civilno sfero, združenji športnih strokovnjakov, ki so se aktivno vključevali v spreminjanje vsebine zakona. Vlada je večini stališč in mnenj takratnih koalicijskih strank v največji možni meri sledila. Dragi kolegice in kolegi, tak je proces demokratičnega odločanja, in menimo, da smo se odločili prav.

Kot je dejal spoštovani kolega Kavtičnik na odboru za izobraževanje, pa si ne moremo dovoliti, da politika zaradi kakršnihkoli drugačnih pogledov posega oziroma si želi poseči v najboljšo, najodmevnejšo in najbolje organizirano športno organizacijo, to je Olimpijski komite Slovenije. Gre za združenje športnih zvez, kjer deluje več kot 7 tisoč 500 športnih društev, več kot 350 tisoč športnic in športnikov ter ljudi, ki delujejo na področju športa. Gre torej za organizacijo, ki že ima vzpostavljen sistem svojega delovanja, in nanj naj vplivajo zgolj tisti, ki v tem sistemu delujejo. Po oceni Pozitivne Slovenije ne smemo dovoliti, da se s političnimi ali drugačnimi pritiski vpliva na njegovo organiziranost, izvolitev določenih članov in tako naprej. Vsekakor si ne bi upala trditi, da je novela zakona optimalna, zato smo v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija predlagali, da se zakon, ki določa financiranje športnih in humanitarnih organizacij, spremeni celovito, saj gre za sistemski predpis, ki bi danes moral govoriti o sistemskem delovanju obeh fundacij v celoti, ne pa o tako imenovanem lastninskem preoblikovanju, saj gre za loterijo, ki je že davno preoblikovana in olastninjena.

Zaradi vsega povedanega noveli zakona, ki upošteva ugotovitve Računskega sodišča glede nezakonitosti, nenamenskega in netransparentnega trošenja sredstev, ki omogoča bolj transparentno in neodvisno delo

fundacije, ki odpravlja neustrezno ureditev novele, sprejete leta 2012, ki upošteva mnenje stroke in zainteresirane javnosti, ki po mnenju komisije športnikov, katere člani pa so ravno predstavniki različnih športov, omogoča, da športniki in športni subjekti na najbolj odprt in demokratičen način izvolijo kandidate za Svet Fundacije za šport, tudi v tem branju v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija prižigamo zeleno luč. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Mag. Majda Potrata bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod državni sekretar s sodelavcem, predstavnik Državnega sveta, poslanke in poslanci!

Ne vem kolikič mi je že kot poslanki dana možnost predstaviti stališče poslanske skupine v zvezi z Zakonom o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije. Moram reči, da so nekateri predlogi sprememb šli v smeri, ki je želela v resnici napraviti delovanje Loterije Slovenije transparentnejše, vmes smo pa doživeli tudi vrsto poskusov, spremembe, ki so koncentrirale in centralizirale moč dveh funkcij v enem človeku, in to se je pravzaprav zgodilo z novelo zakona v letu 2012. In ta novela, o kateri danes odločamo zaradi zahteve o vetu, je ravno odpravila grobi intervencionizem v delovanju organa Fundacije za šport, ki si ga je dovolila novela leta 2012. Takrat je namreč fundacija za športne organizacije skupaj z zaposlenimi prenesla vodenje na ministrstvo, ukinita profesionalno funkcijo direktorja, katerega poslovodsko vlogo je prevzel predsednik sveta, predlagateljstvo za imenovanje članov pa praktično centralizirala v vladnem strokovnem svetu za šport in iz tega izločila Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez. In ko govorimo o tem, da bi morali dati večjo vlogo športnikom samim, je z novelo, o kateri bomo danes ponovno odločali, ravno dana ta možnost, o kateri je govoril tudi CNVOS in katerega pripombe so v največji možni meri v tej noveli tudi upoštewane.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov ne zanikamo ne poročila Računskega sodišča in ne poročila Komisije za preprečevanje korupcije. Ampak treba je vedeti, da se je Komisija za preprečevanje korupcije izrekala o delovanju obeh fundacij in da je na koncu svojega mnenja zapisala: "Komisija obenem ponovno opozarja na težo primerov in ugotovitev o korupcijskih in drugih tveganjih na celotnem področju, ki ga ureja Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, zato ponovno predlagamo, da ministrstva in njihove strokovne službe, pristojne za namen, za katerega sta bili fundaciji ustanovljeni, skupaj preučijo in pripravijo celovito prenovo zakonske ureditve Loterije Slovenije in obeh fundacij." In

tukaj je jedro problema. Če bo danes novela zakona zavrnjena, potem bo ohranjena situacija, po kateri se vodenje obeh fundacij razlikuje. FIHO bo obdržal profesionalno vodstvo, fundacija za šport tega ne bo imela. Opravljanje administrativnih funkcij bo ostalo na Direktoratu za šport in se bo financiralo iz državnega proračuna.

Vse to je bilo tedaj urejeno na način, ki je bil nedopusten, in je na to Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora tudi opozarjala. Zakonodajno-pravna služba je opozorila, da razlogi za razlikovanje niso jasno obrazloženi, da ni bilo mogoče ugotoviti skladnosti z ustavo, da je ena fundacija na en način urejena, pri eni je soglasje, pri drugi je mnenje, ena ima profesionalno, druga neprofesionalno vodenje, in to ni bilo obrazloženo. Enako tudi prehod zaposlenih s fundacije na ministrstvo ni bil urejen ustrezno. In zdaj nas prepričujete, da je to transparentno in dobro. Ni dobro. Enako kot je zavajajoče mnenje, da Državni svet ni podpiral poprej, pred vetom, te novele. Komisija jo je podprla in Državni svet kot celota ni izrekel nesoglašanja. Enako kot ste mimogrede pozabili, da je bil lani Eurobasket, da so bila sredstva zaradi tega čisto drugače razporejena in da je tedanji minister za šport razmišljal o odpovedi Eurobasketa. Naj ljudje sami presodijo, komu je do športa.

Mi bomo novelo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Alenka Pavlič bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

ALENKA PAVLIČ (PS NP): Hvala lepa. Spoštovani!

Državni svet zahteva, da ponovno odločamo o noveli Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, saj naj način izbire članov, ki ga je predlagala Vlada in sprejel Državni zbor, ne bi zagotavljal uravnotežene zastopanosti nacionalnih športnih zvez v Svetu Fundacije za šport. Predlagatelj odločilnega veta meni, da je Janševa novela zakona iz leta 2012 tista, ki vzpostavlja bolj transparenten in demokratičen način izbire članov in zagotavlja uravnoteženo zastopanost nacionalnih športnih zvez v svetu fundacije. V Poslanski skupini nepovezanih poslancev se z navedenimi trditvami ne moremo strinjati. Leta 2012 sprejeti zakon Janševe vlade je vseboval slabe rešitve in omogočal tveganje za korupcijo in nasprotje interesov. Na slednje sta takrat opozorila tako Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora kot tudi Komisija za preprečevanje korupcije. Poleg tega je bila ustavno sporna zaradi omejevanja članstva v svetu fundacije, saj ni jasno navedla razlogov za nezdržljivost, zaradi česar ni bilo mogoče oceniti skladnosti takratnega predloga zakona z načelom sorazmernosti, ki izhaja iz 2. člena Ustave Republike Slovenije. Poleg tega pa je prenos

vseh administrativnih nalog fundacije na ministrstvo in ukinitve direktorske funkcije šport dejansko podredil politiki, saj je lahko tako direktor Direktorata za šport neposredno nadziral delo strokovnega sveta in sveta fundacije. To pa je bilo v popolnem nasprotju z načeli bele knjige o športu.

Novela Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije, ki je bila sprejeta 28. aprila letos, upošteva ugotovitve Računskega sodišča, odpravlja neustrezno ureditev, ki je številnim društvom odvzela pravico do upravljanja z javnimi zadevami, ker zdaj ne smejo sodelovati pri delu fundacije, povečuje neodvisnost dela fundacije, z vzpostavitvijo oziroma s prenosom funkcije direktorja na fundacijo pa se iz delovanja funkcije umika vpliv politike, in še bi lahko naštevali. Sicer pa sprejeti zakon upošteva mnenje stroke in zainteresirane javnosti. Po mnenju komisije športnikov zakon omogoča, da športniki in športni subjekti na kar najbolj odprti in demokratični način izvolijo kandidate za svet fundacije. S predlogom zakona soglašata tako Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez kot tudi Strokovni svet Republike Slovenije za šport. In še pojasnilo glede vloge in statusa Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez in volitev, kot jih predvideva sprejeti zakon. Je največja organizacija civilne športne sfere v Sloveniji in krovna športna organizacija v Sloveniji, v katero je včlanjena velika večina organiziranih športnih subjektov. Poleg tega bi bilo 12 članov v svet fundacije voljenih na skupščini na tajnih volitvah, kandidata za člana v svetu fundacije pa bi lahko predlagala vsaka članica Olimpijskega komiteja. Tako gre tudi v tem primeru za avtonomnost športne sfere in transparenten ter demokratičen način izbire članov sveta fundacije.

Zato bomo predlog zakona ponovno podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Ponovno glasovanje o zakonu bomo opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 8. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **4. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VODAH V OKVIRU SKRAJŠANEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade mag. Andreji Jerina, državni sekretarki Ministrstva za kmetijstvo in okolje.

MAG. ANDREJA JERINA: Spoštovani poslanke in poslanci, predsednik, lep pozdrav!

Novela Zakona o vodah, ki je pred vami, ima en sam resen namen, in to je odprava administrativnih ovir, ki so breme tako organu kot strankam v postopkih, pri čemer pa še vedno ohranja enako raven varstva okolja in pravic ter skladnost z okoljsko zakonodajo Evropske unije. Največje razbremenitve se nanašajo predvsem na področje podeljevanja vodnih pravic in vodnih soglasij. Predstavlja tudi izvedbo popravljalnih ukrepov iz revizijskega in porevijskega poročila Računskega sodišča, pomembno prispeva k pospešenemu sprejemanju državnih prostorskih načrtov, pri čemer pa se pomembno ohranja tudi stopnja varstva voda. Dodana pa je tudi pravna podlaga za prenos pristojnosti pobiranja plačil za vodno pravico in vodno povračilo na Carinsko upravo Republike Slovenije, pri čemer se bodo le-ta po novem pobirala na enak način kot ostale okoljske dajatve, kar pomeni, da dodatno povečujemo učinkovitost tudi na tem področju. Novela se sprejema po skrajšanem postopku, ker gre za spremembe znotraj obstoječega sistema, kar pomeni, da ne uvajamo nobenih novih konceptualnih rešitev.

Na področju rabe vode je izdanih približno 20 tisoč vodnih dovoljenj za vse vrste rabe vode, kar je velika obremenitev tako za uporabnike vode kot za organ, ki jih mora podeljevati. Največje število vlog se nanaša na rabe vode, ki nimajo znatnega vpliva na stanje voda in vodni režim. Tako novela omogoča pridobitev upravičenj za rabo vode z neznatnim vplivom po precej poenostavljenem postopku, zgolj z elektronskim evidentiranjem. Ocenjujemo, da se bo število vlog zaradi evidentiranja zmanjšalo za približno 400 na letni ravni. Veliko razbremenitev predstavlja tudi določitev meje za pridobitev vodnega dovoljenja za posebno rabo vode, ki ni oskrba s pitno vodo iz sistemov za oskrbo s pitno vodo. Pričakujemo približno 100 vodnih dovoljenj na leto manj. Veliki administrativni zastoji so zaznani tudi na področju vodnih soglasij. Namreč, ti postopki bodo zdaj poenostavljeni tako, da ne bo več obvezno pridobiti projektnih pogojev. Odločitev bo na strani investitorja. Če bo le-ta zaprosil za pridobitev, mu jih bo organ seveda podelil. Projektnih pogojev se letno izda približno v slabih 3 tisoč zadevah. Pričakujemo, da bo s tem fakultativnim načinom zmanjšano pridobivanje projektnih pogojev za približno 50 %, to se pravi na tisoč 500 letno.

V noveli se poenostavlja tudi način določanja ukrepov omejitve in ustanovitve posebne rabe vode v primeru nastanka izrednih razmer. Namreč, omogoča se, da takrat, kadar pride do izrednih razmer, gre obveščanje tudi preko svetovnega spleta in na tak način v realnem času tudi doseže vse tiste, ki morajo ukrepati, in ne zgolj skozi upravne postopke. Odpravljen pa so tudi številne ovire pri načrtovanju in dovoljevanju posegov, ki se načrtujejo na podlagi predpisov s področja umeščanja prostorskih ureditev državnega pomena v prostor, pri čemer se ohranja enaka

stopnja varstva voda. Namreč, dodatno je urejeno tudi načrtovanje in dodeljevanje posegov na ogroženih območjih, ki še niso določena v skladu z zakonom – govorimo o plezljivih, plazovitih in erozijskih –, razen območjih, ogroženih zaradi poplav in z njimi povezanimi erozijami na celinskih vodah in na morju. Namreč, to bo potem omogočalo, da bo v prehodnem obdobju do zakonske odločitve možno izvesti tudi umestitev v prostor – še enkrat, gre za državne projekte – na podlagi strokovnega mnenja zavoda, ki ima javno pooblastilo in je ustanovljen za izvajanje opazovanja hidroloških ali erozijskih pojavov, in se bo izkazalo, da druge ekonomsko upravičene rešitve ni. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Predlog zakona je obravnaval Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku Jakobu Presečniku.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Gospa državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje je obravnaval predlog tega zakona, torej zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vodah, na 37. seji 6. maja. Odbor je bil seznanjen z mnenjem Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika. Zakonodajno-pravna služba je podala tudi konkretne pripombe k nekaterim členom predloga zakona. Nekateri od teh so bile povzete v amandmajih koalicijskih poslanskih skupin in jih je odbor tudi sprejel. Odbor se je seznanil tudi z mnenjem Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ki predlog zakona podpira. V razpravi je sodeloval predstavnik Računskega sodišča, ki je poudaril, da Računsko sodišče načeloma nima zadržkov do predlaganih sprememb in dopolnitev predloga zakona, opozarja pa na predlagano določbo 2. člena, to je 6. člen veljavnega zakona, po kateri bosta tako vodno povračilo kot pravica do rabe vode postali javni dajatvi. V zvezi s tem Računsko sodišče opozarja, da plačilo za pridobitev pravice za rabo vode nima značilnosti javne dajatve, saj gre za zaračunavanje naravne dobrine, ki jo uporabnik proda naprej. Glede na to bi lahko prišlo do zapletov pri samem izvajanju zakona, kolikor bi bila vložena pobuda za oceno ustavnosti tega dela zakona.

Direktor Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije je predstavil stališče zbornice, ki k predlogu zakona sicer nima pripomb, opozoril pa je, da je zbornica v času javne razprave o predlogu zakona opozorila na nujnost reševanja dveh vsebinskih vprašanj, ki pa nista vključeni v besedilo predložene novele zakona. Gre za

vprašanje kmetovanja na priobalnih zemljiščih kot tudi za vprašanje kmetovanja na vodovarstvenih območjih. Zbornica je izpostavila tudi vprašanje definicije polne ekonomske cene rabe vode in opozarja, da bo pri nadaljnjem oblikovanju politike na tem področju treba upoštevati prednostne usmeritve v zvezi z namakanjem kmetijskih površin. Člani odbora so v razpravi soglasno podprli ključni cilj, ki ga zasleduje novela zakona, to je odpraviti administrativne ovire z namenom zagotovitev boljšega zakonodajnega in poslovnega okolja ter dviga konkurenčnosti. Opozorili pa so, da bi morala Vlada čim prej pripraviti nov sistemski zakon o vodah, ki bo uredil še nekatere druge potrebne poenostavitve postopkov, pravne podlage za nadomestilo za zmanjšanje dohodka za kmetijske dejavnosti in zagotovitev nadomestnih zemljišč v primeru kmetovanja na priobalnih zemljiščih.

Član odbora pa je v razpravi izpostavil tudi problematiko vodnega sklada in nenamensko uporabo sredstev skladov. Opozoril je, da se Slovenija v zadnjem času sooča z opozorili tako Računskega sodišča kot Evropske komisije, da bi se nenamenska poraba sredstev lahko celo smatrala kot nedovoljena državna pomoč energetskim podjetjem oziroma koncesionarjem na spodnji Savi. Z namenom, da bi se sredstva, ki se stekajo v vodni sklad, uporabila predvsem za gradnjo protipoplavne infrastrukture v teh okoljih, kjer so bila sredstva tudi pobrana, je predlagal, da odbor sprejme svoj amandma za novi 39.a člen, s katerim bi s 1. 1. 2015 prenehal veljati prvi odstavek 11. člena Zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala Spodnje Save. V zvezi z navedenim predlogom za amandma odbora je predstavnik Zakonodajno-pravne službe opozoril, da bi črtanje predlagane določbe Zakona o pogojih koncesije za izkoriščanje energetskega potenciala Spodnje Save s tem predlogom zakona lahko povzročilo velike finančne posledice, ki jih v tem trenutku niti ni mogoče predvideti. Poleg tega obstajajo resni pravni zadržki glede tega, da se v nekem zakonu spreminjajo ali pa celo črtajo določbe drugega zakona. Zaradi te obrazložitve je član odbora kot predlagatelj amandmaja ta predlog za amandma odbora tudi umaknil. Po končani razpravi je odbor v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval še o členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del poročila odbora. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Mag. Jana Jenko bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Vsem skupaj prav lep pozdrav!

V Poslanski skupini DeSUS bomo podprli predlog novele Zakona o vodah, kajti leta odpravlja administrativne ovire, ki so v breme tako organu, ki izdaja soglasja in vodna dovoljenja, kot strankam v postopkih, pri čemer se še vedno ohranja enaka raven varstva okolja in pravic ter skladnost z okoljsko zakonodajo Evropske unije. Največje razbremenitve se nanašajo predvsem na področje podeljevanja vodnih pravic in vodnih soglasij. Na področju rabe vode je namreč izdanih 19 tisoč 700 vodnih dovoljenj za vse vrste rabe vode, kar je velika administrativna obremenitev tako za uporabnike vode kot tudi za organ. Veliko razbremenitev predstavlja določitev meje za pridobitev vodnega dovoljenja za posebno rabo vode, ki ni oskrba s pitno vodo iz sistemov za oskrbo s pitno vodo – približno sto vodnih dovoljenj na leto manj. V noveli se poenostavlja tudi način določanja ukrepov omejitve in ustavitve posebne rabe vode v primeru nastanka izrednih razmer. Ukrep omejitve in ustavitve posebne rabe vode začne veljati takoj, ko je na območju razglašeno stanje izrednih razmer, saj je ob nastanku izrednih razmer treba reagirati hitro in na splošni ravni.

Predlog novele prinaša tudi izvedbo popravljalnih ukrepov iz revizijskega in porevizijskega poročila Računskega sodišča ter pomembno prispeva k pospešenemu sprejemanju državnih prostorskih načrtov, pri čemer se ohranja stopnja varstva voda. Porevizijsko poročilo na izvajanje Zakona o vodah je namreč terjalo izvedbo dodatnega popravljalnega ukrepa, in sicer da se pri rabi vode za proizvodnjo pijač, ki se odvzema iz objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo, črta meja 50 tisoč kubičnih metrov, ki predstavlja neupravičeno razlikovanje med večjimi in manjšini odvzemi in s tem tudi uporabniki vode. Dodana je tudi pravna podlaga za prenos pristojnosti pobiranja plačil za vodno pravico in vodno povračilo na Carinsko upravo Republike Slovenije. Plačila se bodo po novem pobirala na enak način kot ostale okoljske terjatve. V Poslanski skupini DeSUS pa želimo na koncu opozoriti na problematiko vodnega sklada in nenamensko uporabo sredstev sklada. Slovenija se v zadnjem času sooča z opozorili tako Računskega sodišča kot Evropske komisije, da bi se nenamenska poraba sredstev lahko celo smatrala kot nedovoljena državna pomoč energetskega podjetjem oziroma koncesionarjem na spodnji Savi. Zato menimo, da bo treba v kratkem najti ustrezno zakonsko rešitev, da se bodo sredstva, ki se iztekajo v vodni sklad, uporabila predvsem za gradnjo protipoplavne infrastrukture v tistih okoljih, kjer so bila sredstva tudi pobrana, obenem pa ne bodo povzročila prehudih finančnih posledic elektrarnam na spodnji Savi. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovani predsednik, državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vodah prinaša nekaj dobrih predlogov, krščanski demokrati pa menimo, da lahko skriva tudi kakšne pasti. Predlagatelj, torej Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, trdi, da se želi s predlaganimi spremembami in dopolnitvami Zakona o vodah odpraviti administrativne ovire in obremenitve ter poenostaviti postopke izdaje vodnega soglasja in vodne pravice, prav tako pa se z novelo zakona predlaga izvedba popravljalnih ukrepov iz revizijskega in porevizijskega poročila Računskega sodišča iz leta 2013 v zvezi z rabo vode za proizvodnjo pijač, ki se odvzema iz objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo. Za vse rabe voda je izdanih okoli 20 tisoč vodnih dovoljenj, pri čemer se večina vlog nanaša na rabo vode z neznatnim vplivom na stanje voda in vodni režim. Zato se predlaga poenostavitev v smislu elektronskega evidentiranja posebne rabe vode, kar bo zmanjšalo število vlog za izdajo vodnega dovoljenja za približno 400 na letni ravni. Zaradi zaznanih velikih obremenitev na področju vodnih soglasij se predlaga fakultativna izdaja projektovnih pogojev v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja, kar naj bi po oceni predlagatelja pomenilo za približno polovico manj izdanih projektovnih pogojev.

Krščanski demokrati pozdravljamo vsako poenostavitev postopkov izdaje vodnega soglasja in vodne pravice, saj je področje resnično prenormirano in čakanje na ta dovoljenja zavira marsikatero investicijo. Predlagana nova ureditev, ki predvideva evidentiranje posebne rabe vode s pomočjo računalniške aplikacije, s čimer naj bi se na eni strani razbremenili uporabniki in na drugi strani organi, ki izdajajo vodna dovoljenja, je sicer verjetno mišljena dobro, se pa v Novi Sloveniji bojimo, da bo z novo računalniško aplikacijo spet nekdo dobro zaslužil, vprašanje pa je, kakšen bo uspeh. Dosedanje izkušnje kažejo, da pri razvoju oziroma uvajanju novih računalniških aplikacij vedno znova prihaja do neverjetnih težav, predvsem v škodo državljanov. Spomnimo se le na uvajanje novih aplikacij na davčni upravi ali na centrih za socialno delo. Krščanski demokrati bi imeli boljši občutek glede tega, če bi ministrstvo natančno predstavilo načrte glede tega in predvsem, kako bodo izvajalce omejili, da se aplikacije ne bodo vedno znova dražile med razvojem. Ministrstvo za kmetijstvo in okolje ima po našem mnenju še veliko dela, da izvede vsa priporočila, ki jih je Računsko sodišče napisalo v revizijskem poročilu iz leta 2013. Mi bomo na to zelo pozorni.

Poslanci Nove Slovenije zakonu ne bomo nasprotovali.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Zvonko Lah bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

ZVONKO LAH (PS SDS): Spoštovani predsednik, spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

V Slovenski demokratski stranki tej spremembi zakona ne bomo nasprotovali, saj odpravlja dolgoletne administrativne ovire, poenostavlja postopke izdaje vodnega soglasja in vodne pravice. S tem zakonom se predlaga tudi izvedba popravljalnih ukrepov iz revizijskega poročila Računskega sodišča iz leta 2013 v zvezi z rabo voda za proizvodnjo pijač, ki se odvzema iz objektov in naprav za oskrbo s pitno vodo. Potrebne pa so sistemske spremembe Zakona o vodah in tudi načrta upravljanja z vodami. Pri tem opozarjamo, da se naj zagotovijo tudi ustrezne pravne podlage za nadomestila za zmanjšanje dohodka iz kmetijske dejavnosti in zagotovi nadomestna zemljišča v primeru kmetovanja na priobalnih zemljiščih, kjer je v določenem pasu prepovedano gnojenje in uporaba sredstev za varstvo rastlin. Opozorim naj še na to, ker je Slovenija zelo bogata, zelo vodnata država, da bi morala biti prva prioriteta, in zagotoviti bi morali tudi sredstva, da v vsako naše gospodinjstvo zagotovimo čim prej zdravo pitno vodo. Ker pa dve tretjini Slovenije ležita na kraškem območju, kjer pitne vode praktično ni, je globoko v podtalnici, je to območje še posebej občutljivo za onesnaževanje vode v podtalnici, saj vemo, da je vso to vodo na kraških območjih treba pripraviti za pitno vodo, kar pa predstavlja tudi velike stroške.

Slovenija je tudi obljubila Evropski uniji, da naj bi do leta 2017 vso odpadno vodo prečiščeno spustila v podtalnico. Imamo tudi veliko že pripravljenih projektov, ki so jih pripravile občine ali več občin skupaj, ki bi v veliki meri tako zagotovili zdravo pitno vodo še preostalim gospodinjstvom kot tudi izboljšali pitno vodo tam, kjer je že napeljana, je že javni vodovod. Poleg tega je pa tudi veliko medobčinskih projektov, kjer so objekti za čiščenje odpadne vode in izgradnje kanalizacij. Mislim, da je Vlada dolžna zagotoviti tista lastna sredstva in da se izkoristijo vsa kohezijska sredstva, ki so na voljo v tej finančni perspektivi, hkrati pa tudi zagotovi finančna sredstva iz nove finančne perspektive za še vse preostale projekte, in da se ti projekti nekako izvedejo fazno, tisti, ki jih ne bo možno dokončati v tej finančni perspektivi, da se njihovo izvajanje podaljša v novi finančni perspektivi in tudi dogradi tako, da voda pride v vsako gospodinjstvo.

Mi temu zakonu ne bomo nasprotovali. Opozarjamo pa Vlado, da je treba na tem področju mnogo več storiti kot to, kar je do sedaj storjenega.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jože Velikonja bo predstavil stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

JOŽE VELIKONJA (PS PS): Spoštovani predsednik, spoštovane predstavnice Vlade, poslanke in poslanci!

Pri noveli Zakona o vodah, ki jo danes obravnavamo, ne gre za sistemske spremembe koncepta upravljanja z vodami v Republiki Slovenije, temveč le-ta odpravlja posamezne administrativne ovire, ki so bile zaznane v praksi. Zaznane so bile predvsem na dveh področjih, to sta področji izdaje vodnih soglasij in podeljevanja vodnih pravic. Zaradi tega se predlog zakona osredotoča na poenostavitev postopka pridobivanja vodnega soglasja, ki predvideva ukinitve obveznosti pridobivanja projektnih pogojev za druge posege v prostor. Do sedaj jih je namreč moral investitor obvezno pridobiti za vsak poseg še pred vložitvijo zahteve za vodno soglasje, kar je pripeljalo do velikih zamud in nepotrebnih stroškov. Številne poenostavitve se nanašajo tudi na podeljevanje vodnih pravic. Najpomembnejšo novost predstavlja evidentiranje posebne rabe vode s pomočjo računalniške aplikacije, kar pomeni znatno razbremenitev tako upravnega organa kot tudi zadevnega posameznika. Veljavna ureditev tudi predvideva izdajanje individualnih odločb v primeru nastanka izrednih razmer, na primer suše, zaradi katerih je treba omejiti ali ustaviti izvajanje posebne rabe vode. Ob nastanku izrednih razmer je treba reagirati hitro in na splošni ravni. Tako je z novelo spremenjen način določanja ukrepov omejitve in ustavitve posebne rabe vode tako, da začne ukrep veljati takoj, ko je na območju razglašeno stanje izrednih razmer, in ni treba izdajati posamičnih upravnih aktov. Pospešeni so tudi postopki pri načrtovanju dovoljenih posegov, ki so prostorske ureditve državnega pomena v prostor. Dodatno je urejeno tudi načrtovanje in dovoljevanje posegov na ogroženih območjih, ki še niso določena v skladu z zakonom. Na ta način se lahko pomembno pospešijo investicije v izgradnjo javne infrastrukture. V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija menimo, da gre za strokovno dobro pripravljen predlog.

Zaradi tega bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Mirko Brulc bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MIRKO BRULC (PS SD): Spoštovani, lep pozdrav vsem prisotnim!

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo predlagano novelo Zakona o vodah podprli. Pri zakonskem predlogu, ki ga bomo danes sprejemali, gre za manjše spremembe, ki pa lahko prispevajo k odpravi administrativnih ovir na tistih področjih, kjer bi sprememba postopkov pomembno prispevala k

temu, da bi to predstavljalo manjše upravno breme ali administrativno breme za deležnike, to se pravi uporabnike tega zakona. V novelo zakona so vključeni tudi popravljalni ukrepi iz revizijskega in porevizijskega poročila Računskega sodišča, spremenjene oziroma popravljene pa so tudi ureditve glede prenosa pristojnosti za pobiranje plačil za vodno pravico in vodno povračilo na Carinsko upravo Republike Slovenije. S tem se uvaja enoten način pobiranja, enako kot tudi za ostale okoljske dajatve, ker je to daleč najbolj učinkovit sistem, kar se izkazuje tudi v praksi.

Kot že rečeno, bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov predlagani zakon podprli, ker ne vidimo prav nobenih pasti, kot trdijo, recimo, v Novi Sloveniji. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Alenka Pavlič bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

ALENKA PAVLIČ (PS NP): Hvala lepa. Spoštovani!

Z novelo Zakona o vodah se odpravljajo administrativne ovire, ki so v breme tako organu kot strankam v postopkih, pri čemer se še vedno ohranja enaka raven varstva okolja in pravic ter skladnost z okoljsko zakonodajo Evropske unije. Za izdajo vodnega soglasja se predlaga ukinitve obveznosti pridobivanja projektnih pogojev oziroma pogojev za druge posege v prostor, ki jih je moral investitor obvezno pridobiti za vsak poseg pred vložitvijo zahteve za vodno soglasje. Zaradi tega je v praksi prihajalo do zamud v postopkih pridobivanja vodnih soglasij. Nadalje se številne poenostavitve nanašajo na podeljevanje vodnih pravic. V praksi se je izkazalo, da imajo posamezne posebne rabe vode tako majhen vpliv na pretok, gladino ali stanje voda, da zanje ni smotno, da se vodi upravni postopek in izdaja vodna dovoljenja, pač pa da se jih le evidentira v vodni knjigi. Omogočen bo hitrejši postopek dodeljevanja za tiste rabe vode, za katere ni smotno, da se izvaja upravni postopek s podeljevanjem vodne pravice. Nova ureditev omogoča evidentiranje posebne rabe vode s pomočjo računalniške aplikacije, kar omogoča enostavno in hitro pridobitev upravičenja.

V noveli se poenostavlja tudi način določanja ukrepa omejitve in ustavitve posebne rabe vode. V primeru nastanka izrednih razmer, na primer suše, zaradi katerih je treba omejiti ali ustaviti izvajanje posebne rabe vode, ni več potrebno. Po novem pa naj bi začel ukrep omejitve in ustavitve posebne rabe vode veljati takoj, ko je na območju razglašeno stanje izrednih razmer, saj je ob nastanku izrednih razmer treba reagirati hitro in na splošni ravni. Pospešeni so postopki pri načrtovanju in dodeljevanju posegov, ki so prostorske ureditve državnega pomena v prostor. Dodatno je urejeno tudi načrtovanje in dovoljevanje posegov na ogroženih območjih, ki še niso

določena v skladu z zakonom. Na ta način se lahko pospešijo investicije v izgradnjo javne infrastrukture. Opozoriti velja, da se z novelo zakona strinja tudi Računsko sodišče oziroma načeloma nima zadržkov. Računsko sodišče je namreč pred kratkim izdalo porevizijsko poročilo in terjalo izvedbo dodatnih popravljalnih ukrepov. Tudi Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije k predlogu zakona ni podala pripomb.

Zato bomo predlog zakona podprli. V Poslanski skupini nepovezanih poslancev pa opozarjamo, da bo treba v prihodnosti čim prej pripraviti nov sistemski zakon o vodah zaradi zahtev po boljšem zakonodajnem in poslovnem okolju, ki bo uredil še nekatere druge potrebne poenostavitve postopkov. Predvsem pa se po našem mnenju premalo zavedamo, da voda ni samo javno dobro in naravna dobrina, temveč tudi strateška dobrina 21. stoletja, še posebej v luči klimatskih oziroma podnebnih sprememb, in da bodo zato v prihodnje potrebni večji napor in angažma za vzpostavitev boljše organiziranosti na področju urejanja voda. Opozoriti pa želimo tudi na vse slabše stanje vodotokov, ki povečujejo tveganja za poplave, ki smo jim te dni priča v naši bližini, v Bosni in Hercegovini ter Srbiji. Na seji matičnega delovnega telesa je bila v zvezi s tem omenjena problematika vodnega sklada in nenamenske uporabe sredstev sklada. Tudi sami se strinjamo z namenom, da bi se sredstva, ki se stekajo v vodni sklad, uporabila predvsem za gradnjo protipoplavne infrastrukture. V prihodnosti bomo namreč morali namenjati več sredstev za zmanjševanje poplavne ogroženosti. Poplave so resda naraven pojav, s katerim se soočamo vseskozi, zanemariti pa ne smemo dejstva, da na pogostnost in moč teh pojavov vse bolj vplivajo podnebne spremembe. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Branko Kurnjek bo predstavil stališče Poslanske skupine Državlanske liste.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Spoštovani gospod predsednik, spoštovani gospe državni sekretarki, poslanke in poslanci ter ostali prisotni v dvorani, dober dan!

Naj že v uvodu povem, da v Državlanski listi podpiramo predlog zakona o dopolnitvah Zakona o vodah, ki sicer v ničemer ne posega v veljavno ureditev upravljanja z vodami, temveč je usmerjen le v poenostavitev postopkov izdaje vodnega soglasja in v poenostavitve podeljevanja vodnih pravic. Za pridobitev pravice do rabe vode z neznatnim vplivom, na primer, uvaja enostavnejši postopek z elektronskim evidentiranjem, za izdajo vodnega soglasja pa ne bo več obvezno pridobiti projektnih pogojev. Ker je osnovni cilj novele odprava nekaterih administrativnih ovir v omenjenih postopkih, bo šlo to posledično predvidoma v prid tudi izboljšanju poslovnega okolja ter dviga konkurenčnosti za tiste, ki se pri

izvajanju svoje poslovne dejavnosti z omejenimi postopki srečajo.

Oboje, tako razumska odprava administrativnih bremen in ovir ter debirokratizacija kot tudi izboljšanje poslovnega okolja, pa sta zelo pomembni vsebini programa Državljske liste ter tudi našega političnega manifesta. Če pa upoštevamo še dejstvo, da gre pri noveli tudi za izvedbo popravljalnih ukrepov iz revizijskega poročila Računskega sodišča Republike Slovenije v letih 2009 in 2010, pa je to še dodaten razlog za podporo noveli zakona. Škoda je le sicer, da nam teh sprememb Zakona o vodah zaradi nujnosti postopka in časovne stiske ni uspelo umestiti že v prejšnjo novelo zakona, sprejeto le nekaj mesecev nazaj. Morda na koncu še razmišljanje, da je treba biti pri sprejemanju zakonodaje, ki ureja bistvene življenjske dobrine in naravna bogastva, kot je na primer voda, še posebej previden. Ne pozabimo, da je bila med drugim pred kratkim sprožena pobuda, da se pravica do pitne vode zapiše v ustavo.

Kot rečeno, novelo zakona bomo v Državljski listi podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Jakob Presečnik bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Še enkrat hvala lepa za besedo. Lep pozdrav tudi tokrat vsem prisotnim! Kar lep pogled je na naš balkon. Tudi njim seveda prisrčen pozdrav.

Torej, o spremembah in dopolnitvah Zakona o vodah smo danes že precej govorili in precej slišali, zato ne mislim poudarjati vsebine tega predloga novele zakona in lahko tudi v imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke povem, da pozdravljamo predlagano novelo, ki jo razumemo kot naslednjo stopničko pri odpravi administrativnih ovir in poenostavljanju raznih upravnih postopkov. Tako da kar se tiče sprememb zakona, mi dovolite, da praktično ne rečem nič več. Glede na to, da urejamo področje voda, pa smo si sicer kar enotni povsod, torej v vseh poslanskih skupinah, da imamo na zakonodajnem, predvsem pa na organizacijskem področju še marsikaj za postoriti na nivoju države in na nivoju naših regij, in na eni strani pri urejanju voda oziroma protipoplavni zaščiti in na drugi strani pri oskrbi s pitno vodo. Me veseli, da so se te stvari že začele urejati v prejšnji vladi, da sedanja vlada oziroma vodstvo ministrstva, sedanjega in prejšnjega, tudi nadaljuje s temi pripravami, in zagotovo je, glede na to, da smo v situaciji, v kakršni smo, da bo očitno ostalo za naslednjo garnituro na ministrstvu še dovolj ali pa celo preveč dela.

In ko se pogovarjamo o urejanju področja voda na današnji dan, ne morem mimo tega, da izpostavim to veliko tragedijo, ki je doletela nekatere naše prijateljske narode. Še

pred enim tednom si ne bi mogli niti v sanjah predstavljati, kaj se bo zgodilo na velikem področju, predvsem v Bosni in Hercegovini ter Srbiji in delno tudi na Hrvaškem. To seveda kliče k temu, da na tem področju praktično nikoli ne moremo do konca opraviti naloge glede zaščite, da pa lahko marsikaj storimo za ublažitev posledic vseh teh ujm. Konec koncev tudi zgodovina v Sloveniji, zgodovina poplav in ujm v Sloveniji, ni nepopisan list papirja, ampak imamo še za časa našega spomina, predvsem tistih, ki smo malo starejši, kar precej katastrofalnih dogodkov v novejši zgodovini Slovenije. Zaradi tega je še kako pomembno, da vse te ukrepe primerno, pravilno načrtujemo in jih tudi izvajamo, in da na drugi strani glede na pomanjkanje finančnih sredstev v kar največji meri izkoristimo tudi možnost koriščenja evropskih sredstev. Dejstvo je, da se v zadnjih desetletjih kar izmenjujeta suša in povodenj, in kot rečeno, zaradi tega je problem še toliko večji. Enako seveda na drugem področju, oskrbe s pitno vodo, kjer je ravno tako naša obveza, da evropska sredstva koristimo, ker očitno, in ne vem, zakaj bi, če imamo na razpolago evropska sredstva, koristili izključno domača. Torej, tudi zato je tako pomembno, da realiziramo, še enkrat poudarjam, ta kohezijska sredstva.

Kot rečeno, v poslanski skupini bomo podprli predlog sprememb tega zakona, ker je vsaka administrativna ovira, ki odpade pri nekem načrtovanju in upravljanju, dobrodošla. Kot rečeno, v poslanski skupini to podpiramo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 8. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 5. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O INŠPEKCIJSKEM NADZORU V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA. Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade mag. Renati Zatlter, državni sekretarki Ministrstva za notranje zadeve.

MAG. RENATA ZATLER: Hvala, gospod predsednik. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Vlada predlaga spremembo Zakona o inšpekcijskem nadzoru. Gre za manjše spremembe, vendar po naši oceni zelo

pomembne za bolj učinkovit inšpekcijski nadzor. Predstavila bom samo nekaj pomembnejših točk. Uvaja se tako imenovani letni program dela, s katerim se bosta določila vsebina in obseg rednih nalog nadzora. Predvsem zelo pomembna je določba, da bo minister, pristojen za javno upravo in zadolžen za Inšpekcijski svet, tudi seznanil vlado o prioritetah dela inšpekcij, in ocenjujemo, da se bo na tak način doseglo bolj usklajeno delovanje inšpekcijskega nadzora in seveda interdisciplinarna povezanost. Med vsebinskimi spremembami bi poudarila tudi določbo, ki se nanaša na generalno klavzulo, na podlagi katere bo določeno, da sme inšpektor izrekať vse ukrepe, ki jih določa Zakon o inšpekcijskem nadzoru, četudi posamezni zakon določa le nekatere med njimi ali jih celo ne določa; gre za tako imenovano subsidiarnost. Predvsem zaradi odločbe Vrhovnega sodišča se bo dopolnil tudi drugi odstavek 19. člena zakona s pravno podlago za pridobivanje in obdelovanje osebnih podatkov tako imenovanih tretjih oseb, pravnih ali fizičnih oseb, če je to v interesu izvedbe inšpekcijskega nadzora, ter se s tem dopolnila tudi prekrškovna določba.

Pomembna je novost, ki se uvaja; gre za tako imenovani navidezni nakup, ko se bo inšpektor predstavil po opravljenem nakupu. To pomeni, da bo na tak način lahko bolj učinkovito izvedel celoten inšpekcijski nadzor. Ureja se obveščanje prijavitelja o stanju vloge, če to zahteva, ampak po zaključku v zdajšnjih določbah to ni bilo tako jasno. V primeru lažne prijave se inšpekcijski postopek ustavi in dodaja se tako imenovana kvalifikacija lažne prijave oziroma po vzoru krive ovadbe. Pomembna je dopolnitev določbe 34. člena, na podlagi česar bo lahko inšpektor zapečatil tudi predmete oziroma naprave, ki jih zavezanec kot fizična oseba uporablja za opravljanje dejavnosti. Pomembna je tudi ureditev prekrškovnih določb ter jasen zapis, da bo inšpektor vnaprej izrekel globe na podlagi in v skladu s posebnim zakonom, šele nato na podlagi in v skladu z Zakonom o inšpekcijskem nadzoru. Vlada predlaga, da poslanci predlog novele sprejmete. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila dajem besedo predsedniku gospodu Jerku Čehovinu.

JERKO ČHOVIN (PS NP): Hvala, gospod predsednik. Lep pozdrav gospe državni sekretarki!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o inšpekcijskem nadzoru, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada. Odbor je bil seznanjen z naslednjim gradivom: mnenjem Zakonodajno-pravne službe, mnenjem Komisije Državnega

sveta za državno ureditev in pregledom amandmajev poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Državljsanske liste in Demokratične stranke upokoencev Slovenije. Zakonodajno-pravna služba je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z Ustavo Republike Slovenije, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika. V poslovniškem roku so bili vloženi amandmaji poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Državljsanske liste in DeSUS k 2., 7., 8., 12. členu ter od 15. do 23. člena. V imenu predlagatelja je državna sekretarka na Ministrstvu za notranje zadeve povedala, da je predlog zakona sledil odločbi Vrhovnega sodišča, ki je ugotovilo, da je določba trenutno veljavnega Zakona o inšpekcijskem nadzoru glede pridobivanja osebnih podatkov od fizičnih in pravnih oseb, ki sicer niso stranke v inšpekcijskem postopku, vendar pa s temi podatki razpolagajo, pomanjkljiva, zaradi česar je bilo treba v predlagani spremembi zakona natančno določiti, da je v teh primerih zaradi interesov izvedbe inšpekcijskega nadzora mogoče pridobivati tudi osebne podatke.

Glede izvajanja pooblastil inšpektorjev se predlog zakona dopolnjuje tudi z možnostjo navideznega nakupa blaga in storitve. Kot primer je navedeno neizdajanje računa za prodano blago ali opravljene storitve. V teh primerih bi lahko inšpektorji nadzor učinkovito vršili na način, da se inšpektor identificira kršitelju po storjeni kršitvi predpisov. Z namenom smotrne porabe proračunskih sredstev se ukinja inšpekcijsko značko, prav tako pa se z namenom racionalizacije dela inšpektorjev uveljavlja letni program dela, ki bo temeljil na načelu izvrševanja skladnosti inšpekcijskih pregledov. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je povedala, da je bila večina pripomb k predlogu zakona upoštevana z vloženi amandmaji, ob tem pa je ponovno opozorila na drugi odstavek 19. člena Zakona o inšpekcijskem nadzoru ter poudarila, da je opredelitev oseb, ki so zavezane k posredovanju podatkov, zelo splošna, zato bi kazalo predlagano spremembo z vidika sorazmernosti poseganja v pravico do varstva osebnih podatkov ponovno proučiti ter dodatno pojasniti. Prav tako je dodatno izpostavila 12. člen predloga zakona, ki spreminja 38. člen Zakona o inšpekcijskem nadzoru, in opozorila, da taka ureditev, kjer globe izrekajo kršiteljem le, kadar s posebnim zakonom ni drugače določeno, odstopa od ustaljenega načina oblikovanja kazenskih določb. S tem se nakazuje, da je sprememba predlagana zaradi težav pri razlagi in uporabi zakona na izvedbeni ravni.

Predstavnik Komisije Državnega sveta za državno ureditev je povedal, da Državni svet predlog zakona podpira. Opozoril pa je, da kljub varčevanju v javnem sektorju in prepovedi novih zaposlovanj v inšpekcijskih službah to ne sme biti pravilo. Samo s kadrovsko in strokovno močnimi inšpekcijskimi službami se lahko dobro izvajajo inšpekcijski pregledi. Prav tako je

predlagal, da bi imele tudi inšpekcijske službe enotno številko, tako kot je to urejeno pri policiji, gasilcih in reševalcih. S pomočjo enotne številke bi posameznika lahko usmerili na točno določen inšpektorat, s čimer bi bila državna uprava prijaznejša do uporabnikov. Predstavnica Inšpekcijskega sveta je pozdravila pripombe Državnega sveta glede tega, da varčevanje v javnem sektorju ne sme biti pravilo za inšpekcijske službe. Poudarila je, da se pregled in nadzor nad zakonodajo lahko kvalitetno izvaja samo s strokovnimi in kadrovske močnimi inšpekcijskimi službami. Glede enotne številke za inšpekcijske službe pa je povedala, da je bila Halo Inšpekcija ukinjena, uporablja pa se Halo Uprava. Članice in člani odbora so brez razprave sprejeli vse vložene amandmaje poslanskih skupin Pozitivne Slovenije, Državljske liste in DeSUS. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih tudi sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima gospod Jožef Horvat, ki bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovana gospa državna sekretarka, spoštovani kolegice in kolegi!

Pravna varnost državljanov je v veliki meri odvisna od učinkovitega delovanja pravosodja in inšpekcijskih služb, ki nadzirajo izvajanje sprejetih predpisov in sankcionirajo njihovo neizvajanje. Na tem področju lahko rečemo, da je Slovenija padla na izpitu. Stopnja zaupanja državljanov v pravno državo je na dnu in tako stanje kar kliče po korenitih posegih na tem področju. Posebej problematično je področje inšpekcijskih služb, na kar smo krščanski demokrati že večkrat opozorili v svojih stališčih. Organiziranost inšpekcijskih služb je neustrezna že samo z vidika zakonodaje. Imamo kar 25 različnih inšpekcij, ki so razdrobljene po različnih resorjih in ministrstvih. Vsaka inšpekcija ima točno določeno stvarno pristojnost. Z vidika krajevne pristojnosti ima praktično vsaka inšpekcija svojo notranjo organizacijo. Prepoznavnost inšpekcijskih služb je slaba, saj javnost za obstoj nekaterih inšpekcij niti ne ve. Tudi dostopnost do njih je kljub številnim komunikacijskih možnostim urejena slabo in državljanji se ne moremo znebiti občutka, da so inšpekcije pravzaprav postale same sebi namen. Na nekaterih inšpektoratih oziroma notranjih organizacijskih enotah so predpisane le po dve ali štiri ure uradnih ur tedensko in še v tem času

neposredni kontakt z inšpektorjem največkrat ni možen.

Še bolj kot organizacija oziroma organiziranost inšpekcijskih služb pa je problematično njihovo delovanje in učinkovitost oziroma boljše rečeno nedelovanje in neučinkovitost. Iz letnega poročila Inšpekcijskega sveta za leto 2013 izhaja, da imamo v inšpekcijskih službah skupaj zaposlenih kar 5 tisoč 444 uslužbencev, od tega tisoč 409 inšpektorjev. Gre torej za dokaj obsežen državni aparat, ki pa skozi daljše časovno obdobje ne daje želenih rezultatov. Število opravljenih inšpekcijskih nadzorov je premajhno, izrečeni ukrepi in tudi prekrškovni postopki pa ne dosegajo svojega namena, tako generalnega kot tudi specialno preventivnega. Skrb vzbuja dejstvo, da inšpekcije ne ukrepajo tam, kjer je evidentno, da bi inšpekcija morala ukrepati in nima ne zakonskega ne drugega razloga, da opušča ukrepanje. Če izpostavimo samo primere gradbene inšpekcije, ki v številnih primerih črnih gradenj ne ukrepa tako, kot ji narekujejo zakonski predpisi in pooblastila. Seveda gre za primere, ko so lastniki takih črnih gradenj vplivne osebe iz javnega ali političnega življenja.

Po drugi strani pa so inšpekcije izjemno dosledne, hitre in učinkovite, ko gre za ukrepanje pri črnih gradnjah navadnih državljanov. Primer je Darko Kuzmič, ki so mu za rušenje doma, hiške na črno, zgrajene v Bohinju, izstavili tudi račun za 18 tisoč evrov. Ni bil lastnik hiške, v kateri je živel. Čez noč je postal brezdomec in ostal z obljubo ministra Omerzela, da mu bo le-ta pomagal. Minister Omerzel pa nič. Izpostaviti moramo tudi delovno inšpekcijo, kjer število kršitev strmo narašča iz leta v leto in je tako stanje po prepričanju krščanskih demokratov v veliki meri posledica neučinkovitega nadzora in sankcioniranja kršiteljev s strani inšpekcije. Vse to pravzaprav spodbuja delodajalce k neupoštevanju predpisov, saj so take kršitve le redko sankcionirane. Delavec kot šibkejša stran v delovnopravnem pogodbenem odnosu pa posledično ostaja nezaščiten in mora svoje pravice iskati v dragih in dolgotrajnih sodnih postopkih.

Če se ozremo v sosednjo Avstrijo, ugotovljamo, da so tam znali vzpostaviti izjemno dober in učinkovit nadzorni sistem nad kršitvami delovnopravnih predpisov, ki nudi učinkovito varstvo delavcev pred nezakonitimi dejanji delodajalca, in ne vidimo razloga, da takega sistema ne bi bili sposobni vzpostaviti tudi v naši Republiki Sloveniji. Glede na napovedi ministra za notranje zadeve smo krščanski demokrati pričakovali korenitejše, sistemske posege v delo, status in organiziranost inšpekcijskih služb. Vendar smo dočakali le nekaj, lahko rečemo, nepomembnih kozmetičnih popravkov Zakona o inšpekcijskem nadzoru, ki pa po našem trdnem prepričanju ne bodo prispevali k povečanju učinkovitosti dela inšpekcijskih služb. V Novi

Sloveniji namreč nismo naklonjeni spremembam zakonodaje, če ne gre za tehtne, vsebinske, premišljene posege, kar smo v preteklosti v svojih stališčih že večkrat poudarili.

Iz tega razloga poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o inšpekcijskem nadzoru ne bomo podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Sonja Ramšak bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Danes je čas, ko ni več časa; pravična in poštena država mora začeti delovati. In če želimo zagotoviti uspešno delovanje pravne države, je prav gotovo pomembno tudi to, da uredimo delovanje inšpekcijskih služb.

Gospa Potrata, hvala, da odhajate, da ne boste motili dela Državnega zbora. Naj nadaljujem s stališčem Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Kot je bilo že v uvodu s strani predsednika matičnega odbora rečeno, je tudi državni svetnik poudaril, da le kadrovska in strokovno močne inšpekcijske službe lahko uspešno izvajajo svoje naloge. Pri tem je treba izpostaviti tudi to, da je treba za njihovo delo zagotoviti tudi ustrezne prostore. Morda danes to ni tema, ampak vseeno morda to kaže tudi na to, da se lahko morda inšpekcijske službe selijo v kakšen drug kraj, v kakšno drugo mestno občino. V Celju imamo na razpolago stavbo Darsa, kjer bi lahko zmanjšali stroške in zagotovili uspešno delo.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke predlagane spremembe in dopolnitve Zakona o inšpekcijskem nadzoru sprejemamo. Sicer pa moram reči, da ob tem izražamo tudi dvom v to, ali bodo vse te rešitve doprinesle k uspešnemu nadzoru 25 inšpektoratov. Žalostno je tudi to, da nas morajo vedno opozarjati sodišča, Ustavno sodišče ali Vrhovno sodišče, da zakonodajni predlogi, ki so sprejeti v tem hramu demokracije, niso vedno v skladu z ustavo. Temu je namreč namenjena tudi novela zakona, kajti, kot je že državna sekretarka povedala, nekatere predlagane spremembe in dopolnitve so izvedene ravno zaradi tega, ker je bilo pridobivanje osebnih podatkov fizičnih in pravnih oseb, torej tretjih oseb, ki se pojavijo v postopku, v neskladju z ustavo oziroma z veljavno zakonodajo. Pozdravljamo ukinitve inšpekcijske značke, predvsem pa pozdravljamo to, da bodo morale inšpekcijske službe pripraviti letni program dela.

Ali bodo predlagane spremembe, ki skrajšujejo čas za opravljanje inšpekcijskega izpita oziroma pogojev, ki jih mora inšpektor izpolnjevati, z enega leta na 6 mesecev, prinesle pričakovani boljši strokovni nadzor, bo pokazal čas. Inšpektorji, ki želijo pridobiti pooblastila,

morajo namreč izpolnjevati pogoj, da imajo opravljen upravni postopek in upravni spor, postopek vodenja in odločanja o prekrških in postopek inšpekcijskega nadzora. Gre za tri zelo zahtevna in kompleksna področja, in verjamemo, da so tisti, ki so pripravljali zakon, zelo dobro pretehtali, ali je 6 mesecev tisti zakonski rok, ki še dopušča, da se ti izpiti lahko opravijo. Bi pa priporočili, da v bodoče zagotavljamo, da v sistem inšpekcijskega nadzora prihajajo osebe, ki imajo upravni postopek in upravni spor že opravljen.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke noveli zakona ne bomo nasprotovali.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Janja Klasinc bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

JANJA KLASINC (PS PS): Spoštovani, najprej en lep pozdrav vsem prisotnim!

V Pozitivni Sloveniji vidimo inšpekcijski nadzor predvsem kot vzgojni ukrep. Inšpekcijske službe bi morale kršilce ali eventualne kršilce najprej opozarjati in šele potem kaznovati. Kljub temu mislimo, da ta novela prinaša kar precej koristnih novosti. Glavni namen 11.a člena je sprejetje letnega programa dela inšpektorata, ki naj bi določil operativne ukrepe za zagotavljanje učinkovitega izvajanja nalog. Predlagane spremembe 19. člena zakona pa naj bi zagotovile jasno zakonsko podlago za pridobivanje osebnih podatkov od pravnih in fizičnih oseb, zoper katere se inšpekcijski postopek sicer ne vodi, vendar pa te osebe razpolagajo z dokazi in drugimi, tudi osebnimi podatki, ki so potrebni za izvedbo inšpekcijskega nadzora. To bi naj omogočilo pridobivanje podatkov, ki bi lahko bili dokaz v celotnem inšpekcijskem postopku. Predlagan je tudi krajši rok za opravljanje izpita za inšpektorja. Prej je bilo to eno leto, zdaj je to skrajšano na 6 mesecev, kar v Pozitivni Sloveniji pozdravljamo. Novela omogoča tudi možnost navideznega nakupa blaga ali pa storitve, kar bi pripomoglo pri lažjem odkrivanju kršiteljev, ki za svojo storitev ne izdajajo računov. Po novem se bodo inšpektorji tudi identificirali zgolj z inšpekcijsko izkaznico, saj predlog zakona ukinja inšpekcijsko značko. Nekaj proračunskih sredstev se bo tako privarčevalo tudi na ta račun, saj je bilo pri zadnjem javnem naročilu za izdelavo teh značk porabljenih kar 16 tisoč evrov.

V Pozitivni Sloveniji predlog novele podpiramo. Upamo le, da bo ta pripeljala k učinkovitejšemu inšpekcijskemu nadzoru na vseh področjih. Nekaj novosti v zakonski noveli vodi k neposredni racionalizaciji in zmanjševanju stroškov, kar v Pozitivni Sloveniji nesporno podpiramo, nekaj novosti pa je takih, za katere si želimo, da bi bili opazni koščki v mozaiku odpravljanja sive ekonomije. Sicer pa si želimo, da bi bil inšpekcijski nadzor ne le boljše zakonsko

opredeljen; predvsem si v Pozitivni Sloveniji želimo, da bi bil boljše in širše kadrovske organiziran. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Mag. Majda Potrata bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala lepa za besedo, spoštovani gospod predsednik. Gospa državna sekretarka, poslanke in poslanci!

Verjamem, da je za nekatere moteče, če kdo opozori na intelektualno krajo, in stranki SDS je bilo sporočeno, da dediči literarnega opusa Daneta Zajca nasprotujejo temu, da so vzeli njegov verz za ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospa Potrata, moram vas opozoriti, da polemike niso dovoljene z ostalimi poslanskimi skupinami.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Gospod predsednik, niste opozorili gospe Ramšak, ki je mene opsovala ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Ampak povod je bil na drugi strani ...

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala. Toliko. Jaz se zavedam, ampak ker me niste ubranili vi, sem se ubranila sama. Ostaja pa intelektualna kraja, na katero bi morali biti poslanke in poslanci Državnega zbora posebej občutljivi in bi ji morali nasprotovati, ampak razumem, da so etična merila pri ljudeh zelo različna.

Poslanska skupina Socialnih demokratov bo zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o inšpekcijskem nadzoru podprla. Zakaj bomo to naredili? Predlagane novele ne vidimo kot tiste, ki bi obsežneje in koreniteje posegala v delovanje inšpekcijskega nadzora, ureja pa nekatera vprašanja, zaradi katerih pričakujemo, da bo ta novela zvečala učinkovitost inšpekcijskega nadzora. Lahko obudimo v spominu vse kritike, ki jih imajo posamezniki ali institucije na račun dela inšpekcijskih služb. Recimo, lahko spomnimo na priporočila, ki jih sprejema Državni zbor vsako leto ob poročilih varuha človekovih pravic, ko ta opozarja na kadrovske podhranjenost posameznih inšpekcijskih služb, kar naj bi bilo tudi temeljno in moteče dejstvo za boljše delovanje inšpekcijskih služb. Predlagane spremembe in dopolnitve so po mnenju predlagatelja, to je Vlade, potrebne zaradi večje učinkovitosti delovanja inšpekcijskih služb. Vzpostavljajo se pravne podlage za pridobivanje osebnih podatkov od oseb, zoper katere se sicer ne vodi inšpekcijski postopek. Razlog za takšen poseg je stališče Vrhovnega sodišča v eni izmed sodb. Gre za organizacijske in vsebinske spremembe.

Organizacijske spremembe se nanašajo na vodenje inšpekcij, pristojnosti glavnega inšpektorja pa se bodo po tem predlogu uporabljale tudi za upravno inšpekcijo, inšpekcijo za sistem javnih uslužbencev, inšpekcijo za sistem plač v javnem sektorju, proračunsko inšpekcijo. Prav tako pa ne gre zanemariti dejstva, da določbe novele v celoti veljajo tudi za obrambno inšpekcijo. Za polovico se tudi skrajšuje čas za opravljanje izpita, in sicer z enega leta na 6 mesecev. Interes inšpektoratov namreč je, da novo zaposleni čim prej začnejo polno opravljati delo. Uvaja se tudi letni program dela, s katerim se določata vsebina in obseg rednih nalog nadzora in nalog glede na oceno tveganja za vsa področja pristojnosti inšpektorata. Predlagani zakon ni predmet usklajevanja s pravom Evropske unije, in tudi primerjalni pregled v uvodu kaže na to, da imajo evropske države inšpekcijski nadzor različno urejen. Če se primerjamo z Avstrijo, in zelo pogosto se radi primerjamo z Avstrijo, se tam inšpekcijske zadeve opravljajo popolnoma drugače; tam jih opravljajo različne upravne policije. Ali je to model, ki bi bil sprejemljiv tudi za Slovenijo, je pa vprašanje, o katerem bi morali opraviti temeljitejšo razpravo in tudi analizo. Ne podpiramo tega, da bi zakon spreminjali kar na hitro in brez potrebnih analiz, posebej zaradi tega, ker od leta 2002 Zakon o inšpekcijskem nadzoru ni bil pogosto in obsežneje spreminjan. Če je pa vse tako zelo kritično, se sprašujemo, zakaj niso bile spremembe vpeljane že prej. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Jerko Čehovin bo predstavil stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

JERKO ČEHOVIN (PS NP): Hvala še enkrat. Spoštovani poslanke in poslanci!

Zakon o inšpekcijskem nadzoru je bil sprejet leta 2002 in je eden izmed redkih zakonov, ki je bil do danes noveliran le enkrat, in sicer leta 2007. Skozi izvajanje zakona ter izvajanje inšpekcijskega nadzorstva pa se je v zadnjih 12 letih uporabe pokazalo tudi nekaj pomanjkljivosti, ki se jih želi z novelo, ki je danes pred nami, odpraviti. Dejstvo je, da je zaupanje v pravno državo ter v enakost pred zakonom med državljankami in državljani nevarno nizko. Pri tem pa pogosto pozabimo, da niso le sodišča tista, ki skrbijo za spoštovanje pravne države in kaznujejo tiste, ki kršijo zakonodajo, pač pa primarno funkcijo nadzora nad spoštovanjem zakonov izvršujejo tudi inšpektorji. In prav v času, ko se vsi zavedamo, da je siva ekonomija največja nevarnost pravni, predvsem pa socialni in solidarni državi, je nujno potrebno, da se zagotovi učinkovitejši in koordiniran inšpekcijski nadzor. Zato, da omogočimo še bolj učinkovit nadzor, pa je treba nadgraditi tudi Zakon o inšpekcijskem nadzoru. Z novelo zakona se tako, na primer, skrajšuje rok za opravo inšpekcijskega izpita, ki je potreben za zasedbo

delovnega mesta inšpektorja, uvaja se letni program dela posamezne inšpekcije, ki bo povečal koordinativno sodelovanje vseh inšpekcij, ukinja se inšpekcijsko značko.

Med najpomembnejše novosti pa sodi izrecna določitev ukrepa tako imenovanega navideznega nakupa, ki bo omogočal, da se inšpektor izkaže s službeno izkaznico šele po opravljenem nakupu. V primeru, ko gre, na primer, za neizdajanje računa za prodano blago, ki danes predstavlja velik delež kršitev, namreč inšpektorji v veljavnem zakonu nimajo podlage, da bi lahko to ugotavljali preprosto tako, da opravijo nakup in pri tem hitro ter enostavno ugotovijo, ali bodo za opravljen nakup blaga prejeli tudi račun. Dejstvo je, da je učinkovit in koordiniran inšpekcijski nadzor nujno potreben, saj predstavlja nadzor nad izvajanjem oziroma spoštovanjem zakonov in drugih predpisov, in dejstvo, da inšpekcijske službe že sedaj delajo dobro, zato drastične spremembe na tem področju po našem mnenju niso potrebne, potrjujejo tudi statistični podatki. V letu 2013 je bilo namreč rešenih 135 tisoč 508 inšpekcijskih nadzorov in opravljenih 562 tisoč 206 inšpekcijskih pregledov, skupno pa je bilo izrečenih 84 tisoč 995 ukrepov. V času, ko se vsi zavedamo, kako pomembno je, da zajezimo obseg sive ekonomije, pa se na drugi strani zavedamo tudi, da za izvajanje učinkovitega nadzora inšpekcijskih služb ni dovolj le sprememba zakona, pač pa je predvsem potrebna podpora javnosti in zavedanje celotne družbe, da mora vsakdo spoštovati predpise ter da glavni namen inšpekcij nikakor ni kaznovanje in izrekanje glob, pač pa predvsem zagotavljanje delovanja pravne države.

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o inšpekcijskem nadzoru bomo podprli, saj predstavlja še enega izmed ukrepov za učinkovit boj zoper sivo ekonomijo, ki mu je vlada Alenke Bratušek namenila veliko pozornosti, pri tem pa upamo, da bo enake cilje zasledovala tudi prihodnja vlada. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Branko Kurnjek bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, gospod predsednik. Ponovno lepo pozdravljeni vsi skupaj!

Novela Zakona o inšpekcijskem nadzoru prinaša rešitve, ki bodo povečale učinkovitost delovanja, boljšo koordinacijo in racionalizacijo delovanja inšpekcijskih služb. Učinkovitost delovanja inšpekcijskih služb bo med drugim dosežena tudi z možnostjo, da se bo inšpektor zavezancem identificiral šele po opravljeni storitvi oziroma po storjenem prekršku. Gre za tako imenovani navidezni nakup blaga ali storitve. Dejstvo je namreč, da določenih kršitev, kot so, na primer, neizdajanje računa pri gotovinskem poslovanju in podobno, skoraj ni mogoče ugotavljati na drugačen način.

Nadaljnji ukrep v smeri večje učinkovitosti je skrajševanje roka za opravo izpita inšpektorja z enega leta na 6 mesecev, kar pomeni, da bodo novi inšpektorji v krajšem roku operativno sposobni. Če je doslej veljalo, da so morali inšpektorji prijavitelje obvestiti o svojih ukrepih prvič najkasneje v roku 15 dni po prejemu prijave, kasneje pa tudi po izvedenem ukrepu, bo novela zakona inšpektorjem omogočala, da bodo prijavitelja o svojih ukrepih obvestili najkasneje po opravljenem nadzoru in sprejetem zadnjem ukrepu.

Na ta način se inšpektorjem ne bo treba toliko ukvarjati z administrativnimi obveznostmi in se bodo lahko v večji meri posvetili svojemu poslanstvu, ki je izvajanje učinkovitega inšpekcijskega nadzora z namenom varovanja javnega interesa ter interesov pravnih in fizičnih oseb. Določene prihranke lahko pričakujemo tudi z ukinitvijo inšpekcijskih značk. Zavedati se moramo, da deluje v Sloveniji preko 25 različnih inšpekcijskih služb, ki se razlikujejo ne le po področjih nadzora, temveč tudi po različnih znakih in simbolih, ki povečujejo njihovo prepoznavnost. Zaupanje zavezancev in drugih oseb v verodostojnost inšpektorjev po našem prepričanju ne bo omajana, saj se bodo slednji pri identifikaciji še vedno posluževali službenih izkaznic. Naj se za konec dotaknem še pooblastil. Na podlagi judikata Vrhovnega sodišča je s predlogom zakona dopolnjen 19. člen, ki bo inšpektorjem omogočal, da bodo od pravnih in fizičnih oseb, zoper katere se sicer postopek ne vodi, poleg ostalih dokazov in podatkov lahko zahtevali tudi podatke osebne narave. Pri izvrševanju tega pooblastila bodo inšpektorji lahko zahtevali zgolj tiste podatke osebne narave, ki jih bodo potrebovali za izvedbo inšpekcijskega nadzora. V Poslanski skupini Državljske liste se zavzemamo za učinkovito državo, ki naj bo učinkovit servis za državljane in podjetja.

Zato bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Jasmina Opec bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo. Spoštovani!

V minulem letu, vse od nastopa sedaj že padle Vlade, smo bili s strani nekaterih vladnih funkcionarjev bombardirani s populističnimi parolami o stomilijonskih prilivih v državni proračun na račun restriktivnejših ukrepov proti sivi ekonomiji. V javnosti se je tako ustvaril vtis, da ležijo milijoni evrov v predalih slovenskih obrtnikov, gostincev ter branjev na tržnicah in le malo je treba, da te milijone prelijemo v državni proračun. Hkrati so s tem branjevke, gostinci, obrtniki in gospodinjke pomočnice ali čistilke postali državni sovražnik

številk ena, ki državni proračun mesečno prikrajšujejo za desetmilijonske zneske utajenih davkov. Medtem pa imamo na drugi strani javno dostopne podatke o davčnih dolžnikih, ki na podlagi pravnomočnih upravnih ali sodnih odločb državi dolgujejo okrog 900 milijonov evrov. Ker nam do tega denarja nikakor ne uspe priti, so torej očitno branjke in čistilke glavni krivec za visoko stopnjo sive ekonomije pri nas. A da ne bo pomote, v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke se globoko zavedamo problematike sive ekonomije, proti kateri se je treba boriti z vsemi sredstvi, a na realen in človeški način. Eno izmed teh sredstev je tudi ustrezen in učinkovit nadzor, ki ga v imenu države opravljajo različne inšpekcije.

Predlagana novela Zakona o inšpekcijskem nadzoru se boja proti sivi ekonomiji ne loteva neposredno, saj se večina predlaganih sprememb nanaša na organizacijske in procesne določbe zakona. Sive ekonomije se predlagani zakon najbolj dotakne s predlagano uveljavitvijo novega inšpekcijskega pooblastila, tako imenovanega navideznega nakupa. V primeru neizdaje računa za prodano blago ali opravljene storitve se bo lahko inšpektor identificiral na mestu storjenega prekrška in takoj pričel z ukrepanjem. Predlagana novela sledi ugotovitvam iz odločbe Vrhovnega sodišča, ki je ugotovilo pomanjkljivost glede pridobivanja podatkov o fizičnih in pravnih osebah, ki niso stranke v postopkih. Predlog zakona tako določa, da morajo te osebe zaradi interesov inšpekcijskega nadzora obvezno podati tudi osebne podatke. Po našem mnenju bo to pospešilo marsikateri inšpekcijski postopek in inšpektorjem olajšalo delo. Predlagani zakon tudi širi veljavnost organizacijskih določb na upravno inšpekcijo, inšpekcijo za sistem javnih uslužbencev, inšpekcijo za plačo v javnem sektorju in proračunsko inšpekcijo ter skrajšuje rok za opravljanje izpita za inšpektorja z enega leta na 6 mesecev. Kot pozitivno v naši poslanski skupini ocenjujemo tudi uvedbo letnega programa dela, ki bo racionaliziral delovanje inšpekcij in bo temeljil na načelu izvrševanja skladnosti inšpekcijskih pregledov. Osnova programa bo tako ocena tveganja za vsa področja pristojnosti inšpektorata, upoštevale pa se bodo tudi informacije glede zgodovine zavezancev in druge informacije glede pojavov tveganj ali sumov tveganj.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke predlagani noveli Zakona o inšpekcijskem nadzoru ne bomo nasprotovali. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Ivan Hršak bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsednik. Spoštovana državna sekretarka, spoštovani kolegi in kolegice!

Poslanke in poslanca Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bomo predlog novele Zakona o inšpekcijskem nadzoru podprli. Veljavni zakon se spreminja, saj so se na področju izvajanja inšpekcijskega nadzora ter pridobivanja podatkov v zvezi z njimi v praksi pokazale mnoge pomanjkljivosti zakonske ureditve. Kot je v svoji odločbi ugotovilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije, je določba zakona glede pridobivanja osebnih podatkov od fizičnih in pravnih oseb, ki sicer niso stranke v inšpekcijskem postopku, vendar pa s temi podatki razpolagajo, pomanjkljiva. Zaradi tega novela natančno določa, da je v teh primerih od navedenih oseb zaradi interesov izvedbe inšpekcijskega nadzora mogoče pridobivati tudi osebne podatke. Predlog zakona širi obseg veljavnosti Zakona o inšpekcijskem nadzoru v celoti, tudi na Inšpektorat Republike Slovenije za obrambo. Inšpektorat namreč izvaja nadzor v poveljstvih in enotah Slovenske vojske, državnih organih, organih lokalnih skupnosti ter organih v sestavi in notranjih organizacijskih enotah ministrstev, gospodarskih družbah, zavodih in drugih organizacijah, ki so dolžne izvajati obrambne priprave, gospodarskih družbah, zavodih in drugih organizacijah, ki obravnavajo tajne podatke iz obrambnega področja, gospodarskih družbah, ki opravljajo proizvodnjo in promet z vojaškim orožjem in opremo, projektnih, delovnih in začasnih skupinah ter komisijah ministrstva. Glede na to, da inšpektorat ne izvaja le upravnega notranjega nadzora, ampak tudi nadzor nad gospodarskimi družbami in samostojnimi podjetniki, je po oceni Poslanske skupine DeSUS predlog utemeljen.

Hkrati se predlaga tudi razširitev veljavnosti organizacijskih določb v celoti tudi na upravno inšpekcijo, inšpekcijo za sistem javnih uslužbencev, inšpekcijo za plače v javnem sektorju in proračunsko inšpekcijo. Predlaga se skrajšanje roka za opravljanje izpita za inšpektorje, in sicer z enega leta na 6 mesecev. V interesu inšpektoratov je namreč, da novo zaposleni javni uslužbenci ali premeščeni javni uslužbenci, ki še niso opravili strokovnega izpita za inšpektorja, čim prej izpolnijo pogoj za začetek opravljanja dela na delovnem mestu, kjer se kot pogoj za zasedbo delovnega mesta zahteva opravljen strokovni izpit za inšpektorja. Hkrati se predlaga tudi dopolnitev določbe glede posledic neopravljenega strokovnega izpita za inšpektorja. Glede izvajanja pooblastil inšpektorjev se na predlog nekaterih inšpektoratov zakon dopolnjuje tudi z možnostjo navideznega nakupa blaga ali storitve. Kot primer lahko navedemo neizdajanje računov za prodano blago ali opravljene storitve, kar predstavlja težavo, s katero se inšpektorji srečujejo že vrsto let. Nadzor nad tovrstno sivo ekonomijo pa bi lahko inšpektorji učinkovito vršili

na način, da se inšpektor identificira kršitelju po sami storjeni kršitvi predpisov. Z namenom smotrne porabe proračunskih sredstev se ukinja tudi inšpekcijska značka. V prehodnih določbah se spreminja druge zakone, ki urejajo značke inšpektorjev, ter določa 6-mesečni rok za uskladitev podzakonskih aktov v delu, kjer je urejena službena značka. Predlog zakona prinaša še kar nekaj rešitev, ki bodo pripomogle k racionalizaciji dela inšpekcijskih služb.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije predlagane rešitve ocenjujemo pozitivno, zato bomo, kot sem že navedel na začetku, predlog novele podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Tako smo končali s predstavitevjo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili danes v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 8. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 8. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PRVO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O BANKI SLOVENIJE.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom. V zvezi s tem predlogom zakona je skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom, zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku predlagateljev predloga zakona mag. Andreju Šircelju.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka s sodelavko, kolegi in kolegice!

V Sloveniji imamo v primerjavi z drugimi razvitimi evropskimi državami posebnost v bančnem sistemu. Ta posebnost je predvsem to, da so banke v državni lasti, večinoma v državni lasti. Vse, razen nekaj tujih bank, je v državni lasti, in to pomeni, da je država lastnica teh bank. To, da je država lastnica teh bank, v sedanjem trenutku predstavlja veliko breme. Zakaj? Zaradi tega, ker Banka Slovenije kot glavni nadzornik ugotavlja kapitalsko ustreznost ali neustreznost slovenskih bank. Na tej podlagi da zahtevo lastniku – lastnik je država, ki jo predstavlja vlada –, da dokapitalizira slovenske banke. To se je v zadnjih 6 mesecih zgodilo pri Factor banki in Probanki, pri Novi Ljubljanski banki, pri Novi Kreditni banki Maribor, in za to smo potrošili približno 3 milijarde 600 evrov.

Poleg tega je tu še dodaten denar za Factor banko in Probanko. Čaka nas še Abanka. V zvezi s tem je vloga Banke Slovenije izredno pomembna, pomembna zaradi tega, ker naroči lastniku oziroma vladi, da za dokapitalizacije uporabi denar davkoplačevalcev. In davkoplačevalci morajo vedeti, kam gre denar. Davkoplačevalci morajo vedeti, kako je ta denar uporabljen. Zaradi tega v Slovenski demokratični stranki predlagamo, da povečamo vlogo Državnega zbora, povečamo vlogo poslank in poslancev pri nadzoru Banke Slovenije, kar z drugimi besedami pomeni, da Banka Slovenije pogosteje poroča Državnemu zboru o ukrepih, ki jih je dejansko naredila oziroma o ukrepih, ki se tičejo bank, predvsem če gre za državne banke, predvsem če te banke zahtevajo državno pomoč oziroma so predmet državne pomoči.

V tem primeru je pomembno, da v Državnem zboru ugotovimo tudi odgovornost guvernerja in viceguvernerjev, in sicer tako, da guverner in viceguverner poročata o vseh dejanjih, ki jih je sprejel Svet Banke Slovenije. Svet Banke Slovenije je nekaj ljudi; to so guvernerji in viceguvernerji. In v zvezi s tem predlagamo tudi, da ima Komisija za nadzor javnih financ, ki je tista, ki nadzoruje porabo javnih financ, državnega denarja, predstavnika v Svetu Banke Slovenije. To se nam zdi pomembno zaradi tega, ker je to tista komisija, ki je vodena s strani opozicije, ki skrbi za varčnost, za gospodarnost in tudi za zakonitost porabljenega denarja. Poleg tega s spremembo Zakona o Banki Slovenije predlagamo tudi, da ima guverner večja pooblastila pri kadrovanju direktorjev v Banki Slovenije. On je odgovoren za kadrovanje, on je odgovoren za poslovanje Banke Slovenije in zaradi tega mu dajemo na eni strani večja pooblastila, na drugi strani pa večjo odgovornost.

V Slovenski demokratični stranki menimo, da je razprava o Zakonu o Banki Slovenije nujna, nujna predvsem zato, ker davkoplačevalci vse več in več financirajo banke in na drugi strani imajo vse manj in manj denarja zaradi povečevanja davkov v zadnjem letu. To seveda tudi pomeni, da bo vloga Državnega zbora in vloga poslank in poslancev večja in da bo guverner, viceguverner poročal pogosteje in na drugačen način, kot je poročal do sedaj. In ne nazadnje, če gre za državno pomoč, ne vidimo nobenega razloga za to, da so ti podatki tajni. To so glavne spremembe predloga zakona. To je tisto, kar smo dolžni, da damo našim volivcem in volivkam, kajti Banka Slovenije posredno uporablja denar davkoplačevalcev. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavnici Vlade.

Mag. Mateja Vrničar, državna sekretarka na Ministrstvu za finance, izvolite.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Spoštovana gospa podpredsednica, hvala za besedo. Gospe poslanke in gospodje poslanci!

Vlada kot ključno ugotavlja v zvezi s predloženim Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Banki Slovenije, da predlagane spremembe posegajo v neodvisnost Banke Slovenije, kot jo določata Pogodba o delovanju Evropske unije in Statut Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke. Že na začetku je treba povedati, da Evropska centralna banka, ki se je v skladu s pravili izrekla o predlaganemu predlogu zakona, le-tega ne podpira. V zvezi s konkretnimi predlogi sprememb pa ocenjujemo naslednje. Predlagatelji predlagajo dopolnitev 26. člena zakona, ki ureja poročanje Banke Slovenije Državnemu zboru. V zvezi s tem je predlagano, da mora biti poročilo Banke Slovenije izčrpno in, kolikor je to potrebno, vključevati tudi zaupne podatke in informacije. Že v sedanjem režimu je poročanje Banke Slovenije ustrezno in izčrpno, zato spremembe na tem področju niso potrebne. Ko ocenjujemo to obveznost poročanja, je treba upoštevati tudi to, da imajo po veljavnem zakonu predstavniki Državnega zbora možnost pridobitve informacij s področja delovanja Banke Slovenije, saj lahko sodeluje predstavnik odbora Državnega zbora, pristojnega za finance in monetarno politiko, na sejah Sveta Banke Slovenije. Ta pristojnost je v smislu pridobivanja ustreznih informacij dejansko močnejša od bolj pogostega poročanja Državnemu zboru, kot predlagajo predlagatelji zakona.

Vlada prav tako nasprotuje predlogu, da bi bili lahko guvernerji in viceguvernerji ponovno imenovani največ enkrat, saj menimo, da ni utemeljenih razlogov za tovrstno omejevanje števila mandatov guvernerja in viceguvernerjev. Imenovanje guvernerja in viceguvernerjev je tako ali tako v pristojnosti Državnega zbora, s tem pa je poslancem dana možnost, da ponovno ne imenujejo guvernerja ali viceguvernerja, ki se pri svojem dosedanjem delu kot guverner ali viceguverner ni izkazal kot uspešen. Prav tako se ne strinjamo s predlogom, da bi bila za imenovanje člana Sveta Banke Slovenije potrebna dvotretjinska večina vseh poslancev, saj menimo, da je sedanja ureditev, v skladu s katero je za imenovanje potrebna večina vseh poslancev, torej še vedno kvalificirana večina, ustrezna in primerljiva z ureditvijo v drugih primerljivih zakonih, kot sta na primer Zakon o ustavnem sodišču ali pa Zakon o računskem sodišču. Veljavni zakon v zvezi z razrešitvijo članov Sveta Banke Slovenije predpisuje, da je član lahko predčasno razrešen samo, če sam zahteva razrešitev, če v času trajanja mandata nastopijo razlogi za nezdržljivost opravljanja funkcije ali pa če v predpisanem postopku ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev, ki se zahtevajo za opravljanje njegovih dolžnosti oziroma je zagrešil hujšo kršitev.

Ugotavljamo, da so našeti razlogi za predčasno razrešitev guvernerja enaki, kot jih za predčasno razrešitev določa Statut Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, zato ne soglašamo s predlogom, da bi lahko bil član Sveta Banke Slovenije razrešen tudi v primeru, če razrešitev predlaga predsednik Republike Slovenije. Vlada prav tako nasprotuje predlogu, da poslovanje Banke Slovenije revidira revizijska gospodarska služba, ki jo izbere Državni zbor. To je v nasprotju s Statutom Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, ki določa, da revizijo računovodskih izkazov Evropske centralne banke in nacionalnih centralnih bank opravljajo neodvisni zunanji revizorji, ki jih je priporočil Svet ECB in potrdil Svet Evropske unije.

Upošteva vse navedeno in še enkrat tudi upošteva mnenje, ki ga je v zvezi s predlogom zakona dala Evropska centralna banka, Vlada predloga zakona ne podpira, in predlagamo, da Državni zbor izglasuje sklep, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prva ima besedo Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovana predsedujoča, hvala za dano besedo. Spoštovana državna sekretarka, spoštovani kolegice in kolegi!

Slovenska demokratska stranka je vložila Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Banki Slovenije. Glavni cilj predlaganega zakona je povečati oziroma zagotoviti preglednost delovanja in vzpostaviti demokratično odgovornost Banke Slovenije oziroma njenih organov, guvernerja in Sveta Banke Slovenije. Predlog zakona zasleduje predvsem načelo preglednosti, transparentnosti in odgovornosti delovanja javnih inštitucij in njihovih organov. V predlogu samega zakona se predlagajo spremembe določb glede števila mandatov guvernerja in viceguvernerja ter glede imenovanja in razrešitev člana Sveta Banke Slovenije. Tako bi bili lahko guverner in viceguvernerji ponovno imenovani največ enkrat, razrešitev člana Sveta Banke Slovenije bi lahko predlagal predsednik republike, o njem pa bi odločal Državni zbor z dvotretjinsko večino vseh poslancev. Z dvotretjinsko večino vseh poslancev bi se tudi imenovali člani Sveta Banke Slovenije. Zaradi zagotavljanja učinkovitejšega poslovanja same Banke Slovenije se predlaga, da bi guverner lahko kadarkoli brez razloga razrešil direktorja ali namestnika direktorja oddelka v Banki Slovenije. Dolžnost varovanja zaupnih bančnih podatkov se velikokrat uporablja kot izgovor za prikrivanje vseh napačnih odločitev vodstev bank, ki so

lahko marsikdaj tudi na meji zakonitosti, kar se je izkazalo v primeru nadzorovane likvidacije privatnih bank Factor banke in Probanke. Lahko pa se uporablja tudi za izgovor za prikrivanje napačnih odločitev samega sveta banke, predvsem viceguvernerja, ki je odgovoren za nadzor poslovanja Banke Slovenije.

Zato se predlaga določbo, da dolžnost varovanja zaupnih podatkov članov Sveta Banke Slovenije, delavcev Banke Slovenije in drugih oseb ne velja za podatke, ki so nanašajo na banke in hranilnice, ki so prejele državno pomoč ali pa je bila banka predmet ukrepov po Zakonu o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, in te podatke zahteva Državni zbor, delovno telo Državnega zbora ali preiskovalna komisija. S tem se bo Državnemu zboru, ki mora sprejeti pomembno odločitev v zvezi z reševanjem težav v slovenskem bančnem sistemu, dalo možnost, da pridobi ustrezne podatke in odgovornost za nastalo stanje. V teh členih, ki jih Slovenska demokratska stranka kot odgovorna predlaga, mislim, da so glavne zadeve v zvezi s poročanjem Banke Slovenije, da se tukaj naredi sprememba, in sicer da bi bila zaveza Banke Slovenije, da poroča Državnemu zboru polletno, glede na fluktuacijo in na stanje v bančnem sistemu v Sloveniji. Mislim, da je s stališča Slovenske demokratske stranke to več kot potrebno. V Slovenski demokratski stranki ocenjujemo, da gre za prvo branje tega zakona. In vsekakor smo mnenja, preučili smo tudi mnenje Evropske centralne banke, ki v nekaterih delih tega predlaganega zakona pojasnjuje, da spremembe, ki jih je predlagala Slovenska demokratska stranka, v zvezi s statutom in pa z načeli, ki jih ima Evropska centralna banka, niso možne. Vendar pa je treba poudariti, da Evropska centralna banka, njeno mnenje v celoti ne negira vseh členov in predlogov za spremembo Zakona o Banki Slovenije.

Slovenska demokratska stranka apelira na vse poslanske skupine tega državnega zbora, da v prvem branju ta predlog podprejo, kajti verjetno se vsi zavedamo, da je Slovenija edina tranzicijska država, ki že drugič na račun davkoplačevalcev sanira bančni sistem. Prva sanacija je bila izvedena med letoma 1993 in 1996, drugo sanacijo smo pa sprejeli in potrdili tudi v okviru tega državnega zbora. In v okviru te druge sanacije bo davkoplačevalce druga sanacija bančnega sistema stala približno 6 milijard evrov. 6 milijard evrov za drugo sanacijo bank v državni lasti, slovenskih. Zaskrbljujoče pa je, da verjetno tukaj do danes še nismo prišli ne pri prvi sanaciji ne pri drugi sanaciji predvsem do odgovornosti. Ocenjujemo, da je Banka Slovenije regulator trga, ki ima verjetno odločujočo besedo pri teh zadevah in ki bi v prvi meri morala biti tista, ki bi prva opozorila na napake in ustavila možnosti določenih nepravilnosti ali vzpostavila primeren sistem tveganja, ki bi bistveno zmanjšal možnosti za naprej, da ne bo prišlo v Sloveniji že do tretje

sanacije bančnega sistema na račun davkoplačevalcev. V Slovenski demokratski stranki ocenjujemo, da je zaskrbljujoče, da se je bančni sistem že v drugo saniral na račun davkoplačevalcev v višini 6 milijard evrov. Država je dala denar v banke, ostalo se pa ni zgodilo. Nismo bili priča nobenemu odstopu, nobenemu ponujenemu odstopu, kljub temu, da je v bančnem sistemu bila luknja velika 6 milijard evrov.

Kadrovska politika se nadaljuje isto. Zanimivo je pogledati sistem organov upravljanja Ljubljanske banke v letu 1991. Ti eni in isti ljudje so danes v enakih organih upravljanja iste Nove Ljubljanske banke ali so se kadrovske porazdelili po ostalih poslovnih bankah in po ostalih poslovnih finančnih sistemih. In ta praksa se nadaljuje tudi sedaj. V Slovenski demokratski stranki seveda pogrešamo, da Vlada Republike Slovenije, Banka Slovenije in pa Ministrstvo za finance po sami sanaciji bančnega sistema niso javnosti in davkoplačevalcem pojasnili, kaj se sedaj od teh saniranih bank pričakuje. Nismo zasledili niti enega cilja, niti ene obveze, kaj se bo s temi bankami dogajalo naprej. Mislim, da gre tukaj za pomemben zakon, pomemben zakon tako za konkurenčnost kot za razvoj države, kot za razvoj podjetništva, kot za razvoj gospodarske konkurenčnosti, in pa seveda tudi za zakon, ki bo pomembno vplival na to, da ne bo prišlo do tretje sanacije bančnega sistema na račun davkoplačevalcev.

Mi smo proučili tudi to mnenje Evropske centralne banke. Ocenjujemo, da je to mnenje napisano korektno, in v Slovenski demokratski stranki smo prepričani, da se v drugem in tretjem branju tega zakona zakon lahko naredi dober, kvaliteten s sodelovanjem vseh poslanskih skupin. Določeni predlogi v tem zakonu, ki ga je predlagala Slovenska demokratska stranka, so nujni, so nujno potrebni. Mislim, da govorimo o zelo pomembnem organu, zelo pomembnem regulatorju, ki nadzira poslovanje vseh bank v Sloveniji. Prepričani smo, da predlagane spremembe peljejo v pravo smer, v smer, kjer se bo zagotovila večja transparentnost poslovanja in da bomo z določenimi spremembami zakona zmanjševali predvsem tisto tveganje, da se napake, ki smo jim bili priča pri prvi sanaciji bančnega sistema, pri drugi sanaciji bančnega sistema, v prihodnosti ne bi več ponovile. In sem prepričan, da je interes vseh tukaj, ki sedimo v tem državnem zboru, ki imamo odgovornost do svojih volivcev, da se zavedamo tega, da moramo vse narediti za to, da do novega kolapsa bančnega sistema, ki smo mu bili priča v Sloveniji že dvakrat na račun davkoplačevalcev, ne bi več prišlo.

Ocenjujemo tudi, da ta predlog spremembe Zakona o Banki Slovenije zagotavlja tudi na nek način večjo odgovornost in da bi imel Državni zbor pri tem možnost vpogleda v določene dele. Vsekakor

ocenjujemo, da je bančna tajnost pomembna, je ne izključujemo, vendar ocenjujemo, da bi bilo pošteno do vseh državljanek in državljanov Republike Slovenije, da se v primeru, ko se bančni sistemi ali finančni sistemi sanirajo na račun davkoplačevalcev, javnosti tudi pojasni, kdo je tukaj odgovoren, zaradi česa je do teh zadev prišlo. V Slovenski demokratični stranki smo zaskrbljeni, da druga sanacija bančnega sistema, ki bo stala slovenske državljanke in državljanke približno 6 milijard evrov – ne izključujemo, da se bo ta številka še povečala –, da ni zaradi odnosa Ministrstva za finance in Vlade Republike Slovenije v danem trenutku niti ene garancije, da se ta zadeva ne bo ponovila. Tukaj pogrešamo predvsem ukrepe in cilje, ki bi jih napovedalo pri tej sanaciji Ministrstvo za finance, ki bi dali poslovnim bankam, ki so bile dokapitalizirane z davkoplačevalskim denarjem, vedeti, kaj se od tega pričakuje, ali vsaj pojasnilo, ali bomo davkoplačevalci ta denar kdaj dobili nazaj. Da ne govorimo o odgovornosti, in ni se dogodil niti en odstop, tako na strani regulatorja, tako na organih upravljanja poslovnih bank, ki so bile sanirane na račun davkoplačevalskega denarja v višini približno 6 milijard evrov.

Še enkrat bi tukaj pozval vse kolegice in kolege v tem državnem zboru: gre za prvo branje zakona. V Slovenski demokratični stranki ocenjujemo, da so določene poti, določene zadeve, ki so predlagane v tem zakonu, dobre. Seveda bomo upoštevali mnenje Evropske centralne banke, ki je dala na določene spremembe člena tudi negativno mnenje oziroma opozorila, da to v okviru evropske regulative bančnega sistema pač ne gre. V imenu Poslanske skupine SDS predlagam, da se predlog prvega branja potrdi, da se sprejme sklep, da je zakon, ki ga je predlagala Slovenska demokratična stranka, primeren za nadaljnjo obravnavo, in da v nadaljnjih postopkih vse poslanske skupine poskušamo ta zakon narediti takšnega, ki bo kakovosten, transparenten in ki bo sledil ciljem, da bodo slovenske banke postale konkurenčne, transparentne in da ne bo tukaj ena blagajna prazna, kjer bo denar odtekal ne vemo kam, davkoplačevalci pa bomo ta denar polnili. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Pozitivna Slovenija bo stališče predstavila gospa Renata Brunskole.

RENATA BRUNSKOLE (PS PS): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovana gospa državna sekretarka s sodelavko, spoštovani kolegice in kolegi!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Banki Slovenije, ki ga je v zakonodajni postopek vložila skupina poslank in poslancev, s prvopodpisanim gospodom Jožetom Tankom, kot cilj zakona navaja povečanje oziroma zagotavljanje preglednosti delovanja in

vzpostavitev demokratične odgovornosti Banke Slovenije oziroma njenih organov. Preglednost delovanja bi se po mnenju predlagatelja zagotovila z izjemami do dolžnosti varovanja zaupnih informacij, kadar te informacije zahteva Državni zbor ali njegovi odbori. Omogočeno bi bilo tudi sodelovanje predstavnikov Državnega zbora na sejah Sveta Banke Slovenije. Nadalje predlaga spremembo pravil pri imenovanju guvernerja ter uvaja nov razlog za razrešitev članov organov odločanja Banke Slovenije. Predlog zakona določa še, da Državni zbor na predlog Komisije za nadzor javnih financ izbere zunanjo revizijsko gospodarsko družbo, ki bi revidirala poslovanje Banke Slovenije.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija ugotavljamo, da predlog zakona nedopustno posega v neodvisnost Banke Slovenije. Le-to določata tudi Pogodba o delovanju Evropske unije in Statut Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke. Ureditev in pristojnosti Banke Slovenije so podrobneje opredeljene in določene v veljavnem Zakonu o Banki Slovenije, ki je bil pripravljen v skladu z načeli in določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije in Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke. Institucionalna neodvisnost centralne banke pomeni, da je centralnim bankam in članom njenih upravljaljskih organov prepovedano iskati in sprejemati navodila institucij in teles Evropske unije, vlad ali organov drugih držav članic in drugih teles. Torej, ta predlog zakona že v tem delu močno in nedopustno posega v neodvisnost Banke Slovenije. Banka Slovenije je kot centralna banka Republike Slovenije opredeljena v 152. členu Ustave Republike Slovenije. Po ustavi je Banka Slovenije v svojem delovanju samostojna in odgovarja neposredno Državnemu zboru Republike Slovenije.

Mnenje do predloga zakona je poleg Vlade Republike Slovenije argumentirano in poglobljeno podala tudi Evropska centralna banka. Do vseh predlaganih sprememb se je opredelila izrazito negativno. Podala je ključne vidike načela neodvisnosti centralnih bank za članice Evropskega sistema centralnih bank. Stališče Evropske centralne banke je, da je osebna neodvisnost guvernerja in drugih članov organov odločanja nacionalne centralne banke ključnega pomena. Tudi v mnenju Vlade, ki smo ga prejeli, je ugotovljeno, da predlog spremembe zakona tudi ne vsebuje vseh zahtevanih sestavin iz 115. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije v delu, ki se nanaša na prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih. Ta mora vsebovati prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic Evropske unije, vendar se prikaz v predlogu zakona vsebinsko ne nanaša na področja, ki jih ureja predlog zakona. V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija zato menimo, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Banki Slovenije s strani predlagatelja ni bil, tako kot je bilo tudi že danes v nekaj obrazložitvah in

stališčih predstavljeno, pripravljen tako, da bi ga v Pozitivni Sloveniji lahko potrdili, pa čeprav šele v prvi obravnavi.

Namreč, nedopustnost posega v neodvisnost Banke Slovenije in poleg tega še izrazito negativno stališče Evropske centralne banke nas je vodilo k temu, da v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Banki Slovenije ne bomo potrdili v prvi obravnavi, saj ocenjujemo, da je ta predlog spremembe zakona nesprejemljiv in ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo stališče predstavil gospod Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Spoštovana podpredsednica, najlepša hvala za besedo.

Ne bom ponavljal do sedaj izraženih stališč, ki se sklicujejo na odklonilno stališče Evropske centralne banke. Banka Slovenije je vključena v Evrosistem, in Socialni demokrati ocenjujemo, da je treba zaradi ustavnega zavarovanja neodvisnosti Banke Slovenije biti pri morebitnih posegih v njen položaj, še posebej pa na vsa vprašanja in pojavnost njene neodvisnosti, posebej občutljiv in previden.

Tudi zato Socialni demokrati predloga zakona ne bomo podprli. Če spoštujemo mnenje Evropske centralne banke, potem danes ni mogoče ravnati drugače, kot oceniti zakon kot neprimeren za nadaljnjo obravnavo. Bolj kot določbe tega zakona pa pravzaprav vznemirja kontekst predloga. Pravzaprav se v Sloveniji že nekaj časa bojujemo v naporni bitki za interpretacijo o odgovornosti, kaj in kdo je Slovenijo pripeljal v položaj, v katerem danes smo. Tudi v teh dneh poslušamo interpretacije, ki pravijo, da je Slovenija v težavah zato, ker je njen javni dolg prehitro narasel – seveda je to odgovornost levih vlad – in ker nismo šli po poti radikalnega varčevanja, zategovanja pasu, zmanjševanja javnega sektorja in zmanjševanja obsega in učinkovitosti socialne države. To bi namreč bili recepti trojke, ki jo nekateri še vedno vneto kličejo na pomoč v Slovenijo.

Resnica je namreč nekje drugje. Za to, da se soočamo s posledico, je treba najprej prepoznati vzroke. Vzroki slovenskih težav so v hitrem, rekordnem naraščanju njenega bruto zunanjega dolga med letoma 2004 in 2008. Takrat smo z nepremišljeno denarno in ekonomsko politiko ustvarili daleč največji obseg slabih naložb, te slabe naložbe pa v sedanjem času terjajo ukrepanje v podobi sanacije bančnega sistema. Pri tem se tudi Socialni demokrati ne moremo izogniti vprašanjem odgovornosti vodstva centralne banke v tistem obdobju, vprašanju ustreznosti ukrepov zaradi zmanjšanja ravnotežij pri skrbnosti vodenja denarne politike. Kljub temu pa tudi takšna

ravnanja postavljamo v kontekst takratne ekonomske politike, ki je terjala hitro in neodgovorno privatizacijo, pregrevanje gospodarstva preko pospešenih javnih vlaganj, tudi hitro dokončanje avtocestnega programa, in druge poteze, ki jih nesporno lahko postavimo v kontekst pregrevanja gospodarstva, izgube ravnotežij naše ekonomije in nastanka uničujočih vzrokov za posledice, s katerimi smo bili kasneje soočeni.

Socialni demokrati smo imeli po tistem obdobju privilegij in odgovornost, da smo vodili vlado. In res je, takrat je vlada Boruta Pahorja kot odgovor na to, za to, da smo zavarovali socialno državo, in ker smo javni sektor in kakovost javnih storitev razumeli kot enega od ukrepov za boj proti krizi – vemo namreč, da so se pametne države soočale s krizo tudi tako, da so povečevale vlaganje v sposobnost, v javno izobraževanje, v raziskave in tudi zdravstvo, da so presegle izzive naraščajoče brezposelnosti in neravnotežij, ki so se v državah in ekonomijah pojavljala. Zadnje zadolžitve, izpeljane v času te vlade, so odgovor na izziv, ki pred nami pravzaprav stoji od leta 2008 dalje, in bi bil, če bi korenito dokapitalizacijo bank izpeljali v letu 2009 – in sam bi spomnil, da smo se tudi v takratni Poslanski skupini Socialnih demokratov zavzemali za takšno odločno akcijo –, danes problem cenejši in manjši. Ampak zadolževanje države je neposredna posledica tega, da je problem v bančnem sektorju treba preseči. Pri tem je legitimno in umestno vprašanje odgovornosti uprav, nadzornih svetov, tudi Banke Slovenije, in ne pozabimo tistih, ki so v prvi vladi Janeza Janše kreirali ekonomsko politiko te države.

Spoštovane in spoštovani! Bitka za interpretacijo se torej nadaljuje. Socialni demokrati ocenjujemo, da bi bilo dobro na podlagi realnih podatkov in mnenj uglednih ekonomistov natančno proučiti vzroke in o tem končno doseči tudi dogovor. Šele takrat, ko se bomo strinjali v diagnozi, bo mogoče državi zagotoviti tudi sprejete koherentnih, čim bolj soglasnih ukrepov za to, da Slovenijo potegnemo iz krize in to šibko okrevanje, ki smo mu priča, utrdimo ter poskrbimo za to, da okrevanje ne bo le statistična kategorija, ampak da se bo čim prej prepoznalo tudi v novih delovnih mestih in povišani kakovosti življenja ljudi.

Predlog zakona bomo Socialni demokrati zavrnili.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev gospa Alenka Pavlič.

ALENKA PAVLIČ (PS NP): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovani!

Kot že nekajkrat videno v času trajanja mandata te vlade, predlagatelj, SDS, želi uveljaviti nekatere spremembe, ki po svoji naravi

in vsebini niso sprejemljive. Danes bomo imeli v prvi obravnavi Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Banki Slovenije. Kaj sploh je Banka Slovenije? Je centralna banka Republike Slovenije, ustanovljena 25. junija 1991 s sprejetjem Zakona o Banki Slovenije. Banka Slovenije ter člani njenih organov odločanja so neodvisni in pri opravljanju svojih nalog po Zakonu o Banki Slovenije niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali katerihkoli drugih organov, niti se ne smejo nanje obračati po navodila in usmeritve. Verjamem, da vsi vemo, da v skupino državnih organov sodi tudi Državni zbor. Torej, še enkrat poudarjam, Banka Slovenije ter člani njenih organov odločanja so neodvisni in pri opravljanju svojih nalog po Zakonu o Banki Slovenije niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali katerihkoli drugih organov, niti se ne smejo nanje obračati po navodila ali usmeritve. Banka Slovenije je od 1. januarja 2007 tudi članica Evrosistema skladno s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti in Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, ki ju mora pri svojem delovanju v celoti uresničevati.

Zakaj tak uvod v samo bistvo Banke Slovenije? Preprosto. Vse zapisano jasno pove, da se spremembe zakonodaje, ki ureja delovanje Banke Slovenije, pač ne more lotevati kar tako, malo na počez. Ko neki politični opciji nekaj ni všeč, nečesa zaradi zakonske omejitve ne dobi, potem pač preprosto predlaga spremembo zakonodaje. Da bi se vprašali, zakaj nekaj je, kot je, in zakaj je to urejeno na prav tak način – ne, to bi bila prevelika izguba časa. Tako vsaj na prvi pogled kaže. In poglejmo, kaj točno je predlagatelj želel spremeniti v tako sistemskem zakonu tako pomembnega in predvsem neodvisnega organa, kot je Banka Slovenije. Zahteve so naslednje. Izčrpnjša poročila, kot jih Banka Slovenije sicer pripravlja; poročila bi naj vsebovala tudi bančne tajnosti, sploh za banke in hranilnice, ki so bile ali bodo deležne državne pomoči. Drugačna ureditev pravic iz delovnega razmerja, plač – naj bi se urejale drugače, ne povedo pa, kako drugače, pač urejale bi se drugače. Na sejah Sveta BS bi naj poleg članov sveta, predsednika Odbora za finance in monetarno politiko in ministra, pristojnega za finance, sodeloval tudi predstavnik opozicije. Seveda ob tem pozabljajo, da je predstavnik Komisije za nadzor javnih financ prav tako lahko prisoten na sejah in prav tako nima glasovalne pravice, kot jo nimata minister in predsednik odbora za finance.

Spreminjajo določbo glede števila mandatov guvernerja in viceguvernerjev. Po novem bi lahko bili imenovani največ enkrat, in to z dvotretjinsko večino vseh poslancev. Zaradi zagotavljanja učinkovitejšega poslovanja same Banke Slovenije pa predlagajo, da bi guverner lahko kadarkoli brez razloga razrešil direktorja ali namestnika direktorja oddelka Banke Slovenije. Nadalje se predlaga, da poslovanje Banke

Slovenije revidira zunanja revizijska družba, ki bi jo izbral Državni zbor, kateremu bi Banka Slovenije predložila poročilo revizijske družbe. In za konec, velika bančna tajnost, kot uvodoma že rečeno, rana, za katero predlagatelj ponovno, mislim, da tretjič v zadnjem letu, predlaga, da se Banka Slovenije in odgovorne osebe razrešijo obveze varovanja. Seveda to nekoliko vežejo na tiste banke in hranilnice, ki so bile ali še bodo prejemnice državne pomoči. K predlogu zakona sta svoje mnenje podali tako Evropska centralna banka kot tudi Vlada. Pa če rečemo, da je Vlada pristranska, tega ne moremo reči in javno zagovarjati za Evropsko centralno banko.

In kakšno je bilo to mnenje? Kakšno je bilo mnenje na predlog zakona, za katerega je predlagatelj zapisal, da ima za svoj cilj povečati oziroma zagotoviti preglednost delovanja in vzpostaviti demokratično odgovornost Banke Slovenije oziroma njenih organov, to sta guverner in Svet Banke Slovenije, seveda ob zasledovanju načel preglednosti, transparentnosti in odgovornosti delovanja javnih inštitucij in njihovih organov? Evropska centralna banka je, ne boste verjeli, podala negativno mnenje. Mnenje so razdelili v štiri vsebinske sklope, in sicer, prvič, razrešitev članov organov odločanja Banke Slovenije. 130. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije govori o načelu osebne neodvisnosti, ki je ključni vidik načela neodvisnosti centralnih bank za članice Evropskega sistema centralnih bank. Statut ESCB zlasti v členu 14.2 določa, da so guvernerji lahko razrešeni s funkcije le, če ne izpolnjujejo več pogojev ali če so zagrešili hujšo kršitev, pri čemer imajo možnost zadevo predložiti Sodišču Evropske unije. Drugič, sodelovanje predstavnikov tretjih oseb na sejah Sveta Banke Slovenije. Stališče Evropske centralne banke je, da je sodelovanje predstavnikov tretjih oseb nezdržljivo s pogodbo in statutom. Zunanji revizor delovanja Banke Slovenije kot tretja točka. Člen 27.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke zahteva, da revizijo računovodskih izkazov Evropske centralne banke in nacionalnih centralnih bank opravljajo neodvisni zunanji revizorji, ki jih priporoči Svet ECB, kar je pravilno določeno v 52. in 65. členu veljavnega zakona. Predlagana sprememba je zato nezdržljiva s členom 27.1 Statuta ECB, saj mora biti revizija opravljena na nepolitični, neodvisni in izključno strokovni osnovi. Predlagane spremembe zakona vseh treh zahtev ne izpolnjujejo.

Četrto, poročanje Banke Slovenije Državnemu zboru in zaupnost informacije. Zakon bi moral vsebovati ustrezna varovala, s katerimi bi se zagotovilo naslednje. Obveznosti poročanja ne smejo privedi do poseganja v neodvisnost članov Sveta Banke Slovenije. Poseben statut guvernerjev v njihovi funkciji članov organov odločanja ECB mora biti v celoti spoštovan. Upoštewane morajo biti zahteve po zaupnosti, ki izhajajo iz statuta ESCB. Torej, kot

je brati mnenje Evropske centralne banke, je slednja podala negativno mnenje k čisto vsakemu vsebinskemu sklopu predloga zakona. Ponovno poudarjam, Evropska centralna banka, katere del je Banka Slovenije, ki mora pri svojem delovanju popolnoma upoštevati Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti in Statut Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, je podala v celoti negativno mnenje k predlaganim spremembam Zakona o Banki Slovenije. Ne vem, ali se samo poslancem Poslanske skupine nepovezanih poslancev zdi, da bi bilo najprimerneje tak zakon umakniti iz obravnave? Mogoče le v razmislek.

Poslanska skupina nepovezanih poslancev takega predloga ne more podpreti, niti pogojno ne. Popolnoma se bomo oprli na mnenje Evropske centralne banke. Oprli se bomo tudi na mnenje Vlade, ki je podobno, le še nekoliko natančneje določa, zakaj ni sprejemljivo in s čim vse ni skladno. Verjamemo, da v duhu zagotavljanja demokratične odgovornosti Banke Slovenije oziroma njenih organov, guvernerja in Sveta Banke Slovenije, in predvsem v luči načela odgovornega delovanja javnih inštitucij in njihovih organov tudi ostale poslanske skupine takega predloga zakona ne boste podprle. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednje poslansko stališče je poslansko stališče Poslanske skupine Državljsanske liste.

Gospod Marko Pavličič, izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovani predstavniki ministrstva, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Da je bila slovenska bančna luknja povzročena v veliki meri ravno zaradi vplivanja politike in politikov na upravljanje bank, je bolj ali manj že dejstvo, zato toliko težje razumemo predlog te spremembe, ki ne prinaša nič drugega, kot krepki vpliv politike v bančnem sistemu. Banka Slovenije in člani njenih organov so in morajo ostati neodvisni. S tega vidika je predlog o dvotretjinski večini poslancev za izvolitev guvernerja in viceguvernerjev dober predlog, kar je pa tudi edini dober predlog v tem predlogu zakona. Ena ključnih novosti pa je seveda povezana z bančno tajnostjo oziroma odpravo le-te. Predlagatelj to v tem mandatu predlaga drugič ali tretjič. Zanimivo, da se v času, ko so bili sami v vladni koaliciji in se je sprejemala ključna zakonodaja z bančnega področja, tako Zakon o bančništvu kot tudi Zakon o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, tovrstni predlogi niso znašli v predlogih zakonov. Od kje ta dvoličnost? Iz tega lahko sklepamo, da predlagatelju dejansko ne gre za povečanje transparentnosti, ampak predvsem za politični cirkus v Državnem zboru, kjer na glas zagovarjajo razkritje podatkov,

potihoma pa držijo fige v žepu, da se to ne bi zgodilo. In očitno so držali fige v žepu tudi takrat, ko smo v Državnem zboru na predlog Državljsanske liste glasovali in izglasovali javnost podatkov o slabih kreditih, prenesenih na Družbo za upravljanje terjatev bank. Zaradi tega danes lahko javnost presoja, ali so večjo bančno luknjo povzročili levi tajkuni ali desni zvonovi. In jasno je le eno, v Državljski listi nimamo ne enih ne drugih. Državni zbor sicer lahko preiskuje določene sume zlorabe političnega vpliva, vendar dostop do popolnoma vseh bančnih podatkov, kar predlaga predlagatelj, močno presega te okvire. Z namenom enkrat za vselej razčistiti, kaj se je v bančnem sistemu dogajalo in od kod izvira ta velika bančna luknja, je v Sloveniji treba izvesti javno preiskavo po islandskem vzoru. Smo pa v Državljski listi v Državni zbor že vložili predlog zakona, ki na precej bolj smiseln način odpira tiste kreditne mape, ki so sicer ostale na bankah deležnih pomoči, pa vendar obstaja verjetnost, da so pripomogle k nastanku bančne luknje. Zato danes ponovno apeliram na predsednika Državnega zbora, da zagotovi pogoje, ki bodo omogočili, da ta zakon čim hitreje nadaljuje svojo zakonodajno pot.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo stališče predstavil gospod Janez Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo. Spoštovana podpredsednica Državnega zbora, spoštovana državna sekretarka, poslanke in poslanci!

Banka Slovenije je z vstopom v evro območje postala del Evrosistema kot ena izmed nacionalnih centralnih bank in na katerega je hkrati prenesla pristojnosti za vodenje denarne politike. Od takrat se tudi za Slovenijo odločitve sprejemajo centralizirano v Evropski centralni banki, izvajajo pa preko nacionalnih centralnih bank. Delo Banke Slovenije tako v veliki meri opredeljuje Statut Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke. Predlagatelj zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Banki Slovenije je tako prelagal kar nekaj sprememb, in sicer v zvezi s poročanjem naše nacionalne banke Državnemu zboru, v zvezi z imenovanjem zunanjega revizorja glede ugotavljanja opravljanja nezdružljivosti funkcije, v zvezi z možnostjo sodelovanja opozicijskega poslanca na sejah Sveta Banke Slovenije, v zvezi z imenovanjem guvernerja in članov Sveta Banke Slovenije ter glede ravnanja z zaupnimi podatki v povezavi z Državnim zborom Republike Slovenije.

Če začnem na začetku. Interakcija izmenjave podatkov med našo centralno banko, Banko Slovenije, je tudi po mnenju Slovenske ljudske stranke skromna. Medtem ko preko delovnih teles sodelujemo z različnimi državnimi

institucijami in dobivamo relevantne makroekonomske podatke, pa se predstavniki Banke Slovenije le redko vključujejo v tovrstne razprave. Glede na dikcijo v zakonu večjih ovir za to, da bi lahko Banka Slovenije poročala Državnemu zboru, tudi izven rednih okvirjev in še nekoliko bolj podrobno, ne vidimo. Tudi dejstvo, da si člani Sveta Banke Slovenije sami sebi določajo pravice iz delovnega razmerja, je nekoliko nenavadno in povzroča določeno moralno tveganje. V vsakem primeru bi moralo biti določanje teh pravic jasno zakonsko urejeno, predvsem pa bi morale biti vse pravice javno in transparentno na voljo javnosti. Konec koncev je centralna Banka Slovenije navkljub svoji samostojnosti v lasti državljanov in državljanov.

Na sejah Sveta Banke Slovenije danes lahko sodelujeta finančni minister in predstavnik Odbora Državnega zbora za finance in monetarno politiko. Predlog v zakonu predvideva tudi možnost prisotnosti poslanca Državnega zbora iz vrst opozicije, seveda brez pravice za glasovanje. Tudi v tem ne vidimo težav, saj to štejemo v okvir povečanja demokratičnosti in enake obravnave političnih pozicij. Je pa treba doreči na kakšen način bo predstavnik opozicije izbran. Ena izmed možnosti je, da ga določi Komisija za nadzor javnih financ, v kateri ima vedno večino opozicija.

Potem je tukaj še imenovanje guvernerja in viceguvernerjev. Da je dva zaporedna mandata po šest let dovolj, ocenjujemo tudi v Slovenski ljudski stranki. V tem času lahko posamezni funkcionar Banke Slovenije izvede svoje načrte in vse načrtovane projekte. Daljše obdobje že lahko privede do določenih tveganj s področja učinkovitosti in transparentnosti delovanja institucije, zato tudi s tem predlogom glede omejitve mandatov nimamo večjih težav.

Veliko bolj pa je problematičen predlog možnosti odpoklica. Da vodstvo Banke Slovenije ne sme biti vezano na vsakokratno politično situacijo, predvsem zaradi pomembnosti dela na področju ohranjanja finančne stabilnosti države, je najbrž jasno. Da bi zato sredi mandata lahko predsednik republike odpoklical guvernerja ali katerega od drugih članov Sveta banke pa je povezano s precejšnjim tveganjem, da bi to lahko pomenilo določen pritisk na neodvisnost tega organa. Res pa je, da bi izrazito slabo delo posameznega člana Sveta banke moralo biti tako ali drugače sankcionirano, vendar je to treba urediti na ravni Evropske centralne banke in možnosti njene intervencije. Zelo podobno je z imenovanji in razrešitvami direktorjev in namestnikov direktorjev posameznih oddelkov v Banki Slovenije. Da bi se z menjavo guvernerja začela tudi nova kadrovska postavitev je nekoliko nenavadno. Vendar tudi popolna odsotnost vpliva na izbiro sodelavcev ni ravno najboljša. Zato je tudi treba najti drugačno pot. Morda tako, da bi bilo tudi vodstvo posameznih oddelkov vezano na neko mandatno obdobje, po preteku tega obdobja pa bi se objavil nov javni

razpis, na katerega bi se seveda lahko prijavi tudi obstoječi direktorji. Seveda ta mandat ne sme sovpadati z mandatom guvernerja in viceguvernerjev.

In za konec še glede varovanja zaupnih bančnih podatkov. Glede tega smo imeli tudi tukaj v parlamentu že resne polemike in čeprav v celoti razumemo pomen bančne tajnosti za delovanje samega finančnega sistema, pa se je v zadnjem bančnem zlomu, ki ga je Slovenija doživela –sicer ne bi rabili reševati bank z milijardami evrov– znotraj bank zgodilo marsikaj. Tudi določene nečednosti in kriminalna dejanja. Zato smo v Slovenski ljudski stranki prepričani, da dokler se težave bank rešujejo z davkoplavevskimi sredstvi, je javni interes nad bančno tajnostjo. Gre seveda za izjemno situacijo, vendar so glede na trenutno stanje določena razkritja za nazaj nujna. Nikakor pa ne smemo sprejeti kakšnih sprememb, kjer bi se Državni zbor in javnost vtikala v tajnost podatkov zasebnih in normalno delujočih bank v Sloveniji. To je pač evropski standard, ki ga ne moremo kar kršiti. Skratka, v Slovenski ljudski stranki na tem področju delamo zelo jasno ločnico. Pri podatkih, kaj se je dogajalo v preteklosti in kar je tudi privedlo do nujnosti državne intervencije, je bančna tajnost trenutno ovira za razčiščenje situacije. Medtem ko moramo pa za vnaprej bančno tajnost upoštevati in seveda spoštovati.

Če zaključim, z nekaterimi predlogi sprememb v Slovenski ljudski stranki seveda nimamo težav, je pa tudi kar nekaj stvari, o katerih bi morala steči širša razprava, še posebej zato, ker jim nasprotuje tudi Evropska centralna banka kot osrednji nadzorni organ Evropske unije na tem področju.

Poslanci Slovenske ljudske stranke bomo v prvi obravnavi zakon podprli, bo pa treba v nadaljevanju še doreči, katere rešitve so sprejemljive in katere pač ne. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo stališče predstavila gospa Marija Plevčak.

MARIJA PLEVČAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, predsedujoča. Pozdravljeni, prisotni!

Pred seboj imamo predlog novele Zakona o Banki Slovenije, ki ga je vložila skupina poslanskih kolegov Slovenske demokratske stranke. Dopolnitve, ki jih navaja predlagatelj, so po našem mnenju neustrezne, tako z vidika nacionalne zakonodaje kot tudi evropskih predpisov in upoštevanja medsebojnih pogodbenih obveznosti poslovanja na bančnem nivoju. Kot ugotavljamo, predlagateljeve dopolnitve kršijo nacionalni in tudi evropski pravni red, še zlasti v tistem delu, ki se nanaša na učinkovito, neodvisno in strokovno opravljanje nalog nacionalnega bančnega regulatorja. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev menimo, da so predlagane

rešitve neumestne, predvsem pa ne predstavljajo nekega doprinosa k preglednejšemu in demokratičnemu delovanju Banke Slovenije. Dodatno s takšnimi spremembami, ki jih predlagatelj povečuje v tem predlogu, ne povečamo, še manj pa zagotavljamo ustavno določene institucionalne neodvisnosti centralne banke.

Mnenje Vlade o tem predlogu je negativno. Tudi v mnenju Evropske centralne banke je zaslediti veliko mero kritičnosti, sploh v okviru generalnega načela, to pa je: osebna neodvisnost delovanja organa. Tako v Poslanski skupini DeSUS ocenjujemo, da je predlog neprimeren.

Seveda se zavedamo, da so nekatere baze podatkov zaupne narave in tako javnosti nedostopne. V poslanski skupini menimo, da je tako tudi prav. In dejstvo je, da je Banka Slovenije ustavno in zakonsko določena neodvisna institucija, ki operira tudi s takšnimi baznimi podatki, ki se uvrščajo med zaupne. Zahteva po le-teh gre nekaterim očitno v nos. In srž vsega tiči prav v tem, da imajo vpogled do najbolj zaupnih baz podatkov le nekateri. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojujencev menimo, da Banka Slovenije že ve, katere podatke lahko posreduje v javnost, kdo nosi odgovornost za poslovanje, katere revizijske hiše opravljajo revizijo poslovanja, kdo ugotavlja nezdržljivost opravljanja funkcije, kdo poroča naši hiši in kaj je vsebina poročila, kdo ima pristojnost v primeru razrešitve člana Sveta Banke Slovenije in kdo sodeluje na sejah Sveta Banke Slovenije. Dovolite mi, da samo opomnim, da se v tej instituciji, se pravi v Državnem zboru, moramo zavedati, da se pridobivanje podatkov izvršuje na podlagi zakonskih določil, na bančnem nivoju pa dodatno na podlagi spoštovanja celotne bančne regulative, absolutno tudi v okviru evropskih meril, saj je naša centralna banka članica Evropske centralne banke.

V Poslanski skupini DeSUS zavračamo to noveliranje Zakona o Banki Slovenije.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Nove Slovenije gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, spoštovana gospa podpredsednica. Gospa državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Seveda bi bilo najbolje in najlažje, po liniji najmanjšega odpora, reči: zavračamo, zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo, Vlada nasprotuje, Evropska centralna banka nasprotuje, ne smemo se dotikati bančne tajnosti in tako naprej. Ampak, gospe in gospodje, nekateri so nam v imenu bančne tajnosti, ki je osnovni postulat bančništva, vrtali bančno luknjo, veliko okrog 5 milijard. 5 milijard! In zdaj, ko poslušam nekatera stališča – ne smem sicer ta trenutek polemizirati – se mi zdi,

da je samo še vprašanje časa, da bodo vrtalci bančnih lukenj razglašeni za nacionalne junake.

Spoštovani kolegice in kolegi, v skladu z Zakonom o bančništvu je Banka Slovenije osrednja institucija, ki je pristojna za izvajanje nadzora nad bančnim sistemom. Stanje v slovenskem bančništvu, kjer je prišlo do skoraj 5 milijardne bančne luknje, je pokazalo, da je bil nadzor nad bančnim sistemom v zadnjih letih nezadosten ter da je treba na tem področju vzpostaviti strožje nadzorne mehanizme z dodatnimi pooblastili nadzornika. V tej smeri sta bili v lanskem letu sprejeti dve noveli Zakona o bančništvu, ki sta bistveno povečali pristojnosti in pooblastila Banke Slovenije v primerih ugotovljenih večjih nepravilnosti pri poslovanju bank. Treba pa je vzpostaviti tudi pravno podlago za večjo odgovornost nadzornika, to je Banke Slovenije. Po sedaj veljavnih predpisih niti guvernerja niti članov Sveta Banke Slovenije ni mogoče poklicati na odgovornost za njihove opustitve dolžnega nadzora nad poslovnimi bankami oziroma jih ni mogoče zaradi tega razloga predčasno razrešiti z njihove funkcije. Ta predlog zakona, tako imenovani poslanski zakon, želi na področju nadzora bančnega sistema nekaj izboljšati. Zakaj? Zato ker nas ljudje, državljanke in državljani, na pločniku in tukaj pred to zgradbo sprašujejo, kaj bomo naredili oziroma na nas – na državni zbor – kažejo s prstom, da smo mi krivi za bančno luknjo.

Predlog zakona o Banki Slovenije je zato v tej smeri predlagal rešitve, ki bi omogočale večjo preglednost na delovanje Banke Slovenije in večjo odgovornost guvernerja in članov Sveta Banke Slovenije. Ena izmed predlaganih novosti je možnost sodelovanja predstavnika Državnega zbora, konkretno predsednika Komisije za nadzor javnih financ na sejah Sveta Banke Slovenije, seveda brez možnosti glasovanja. Druga bistvena novost je kvalificirana večina v Državnem zboru, ki se zahteva za imenovanje na mesto guvernerja Banke Slovenije ter možnost predčasne razrešitve guvernerja in članov Banke Slovenije, za katero je prav tako predpisana dvotretjinska večina poslancev Državnega zbora.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanski demokrati bomo predlog zakona v prvem branju podprli, saj menimo, da je področje nadzora bančnega sistema ključno za izhod iz sedanje gospodarske in finančne krize, predvsem pa menimo, da je treba storiti vse, da ne bo prišlo do nove bančne luknje in posledično do novih potrebnih dokapitalizacij bank z davkoplavevalskim denarjem. Poudarek na odgovornosti nadzornikov je zato povsem na mestu, saj menimo, da je bil nastanek bančne luknje v veliki meri posledica nezadostnega nadzora in ukrepanja Banke Slovenije nad poslovnimi bankami v preteklosti, zlasti nad sistemskimi državnimi bankami.

Bomo pa v nadaljnji obravnavi seveda podprli amandmaje k temu zakonu, ki sledijo mnenju

Evropske centralne banke k temu predlogu zakona. Evropska centralna banka je namreč na vsebino zakona posredovala svoje mnenje in nekaterih zakonskih rešitev ni podprla oziroma jih ni podprla v celoti. Nekaterih zakonskih rešitev. Ker pač niso v skladu s statutom Evropske centralne banke. Ampak zato je zdaj javna razprava, zato imamo prvo branje in zato bomo tudi v nadaljevanju poslanci Nove Slovenije podrobneje preštudirali poročilo Evropske centralne banke in poskušali v obravnavi tega predloga zakona na matičnem delovnem telesu s svojimi glasovi sanirati predlog zakona v smeri priporočil Evropske centralne banke. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Tako smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na splošno razpravo poslank in poslancev.

Kot prvi pa se k besedi prijavlja v imenu predlagatelja mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa.

Jaz se zahvaljujem predstavnikom vseh poslanskih skupin za mnenja, predvsem posebej tistim, ki niso izrazili odklonilnega mnenja, zaradi tega, ker menim, da je zakon, ki ga je predlagala Slovenska demokratska stranka, na nek način nujen. Nujen zaradi posebnosti finančnega in bančnega sistema. Nujen zaradi tega, ker je država oziroma Vlada Republike Slovenije sanirala bančni sistem – začela ga je sanirati z davkoplačevalskim denarjem, ni ga dokončala in pri tem ima zelo veliko vlogo tudi Banka Slovenije. Banka Slovenije je namreč tista, ki določa, da je treba določeno banko dokapitalizirati, zato lastnika pozove naj to naredi in lastnik je v tem primeru država – dejansko so vse slovenske banke že skoraj podržavljene in tukaj gre za davkoplačevalski denar in odgovornost za davkoplačevalski denar.

Tudi zasebne banke so bile sanirane z davkoplačevalskim denarjem, tudi Factor banka in Probanka sta bili sanirani z davkoplačevalskim denarjem. Tam je šlo za neko konsolidacijo teh dveh bank, tako da dejansko še vedno obstajata, vendar se lahko ta davkoplačevalski denar preliva tudi v zasebne žepe.

Mene seveda čudi, če nekatere stranke pojmujejo večjo odgovornost poslank in poslancev, če pojmujejo večjo odgovornost Državnega zbora, večjo odgovornost predvsem v tem, da bo nadziral porabo davkoplačevalskega denarja, za neko odvisnost. Pravijo, da mora biti Banka Slovenije neodvisna. Nadzor Državnega zbora pa po njihovem mnenju pomeni odvisnost. Ne, Banka Slovenije mora biti odgovorna in Banka Slovenije mora biti odgovorna tudi takrat, ko odloča o rešitvah, ki se

nanašajo na davkoplačevalski denar. Nadzor Državnega zbora nad Banko Slovenije ni nič nenavadnega. In povečanje tega nadzora, kar je v bistvu duh tega zakona, je upravičeno. Gospe in gospodje, mi moramo odgovarjati za vsak evro davkoplačevalcem, kajti porablja se davkoplačevalski denar na podlagi odločitev Banke Slovenije, na podlagi odločitev Sveta Banke Slovenije, v katerem sedijo guverner, viceguvernerji. Nekaj ljudi, manj kot deset ljudi v Banki Slovenije odloča o tem, kako se bo porabil davkoplačevalski denar.

In mi pravimo, ker hočemo večjo odgovornost teh ljudi, da bo zaradi tega Banka Slovenije odvisna od politike. Državni zbor je seveda političen organ, zaradi tega, ker imamo v Sloveniji demokratičen političen sistem, kjer je v zadnjih dvajsetih letih možnih več strank. Ampak to, da je ta odgovornost Državnega zbora s tem zakonom večja, ne opravičuje tega, da se reče, da če bo večja odgovornost, Banka Slovenije potem ne bo neodvisna. Jaz tukaj ne vidim nobene povezave.

In seveda posledično, ker je Banka Slovenije tako neodvisna, je morda tudi zaradi tega, ker je tako neodvisna, tudi nekoliko bolj neodgovorna, ker ni v letih 2004, 2007 in 2008 opozarjala na ekspanzionistično monetarno politiko – in to je bila naloga Banka Slovenije, to ni bila naloga Vlade, Vlada nima pristojnosti, da nadzoruje, da daje mnenja, da kakorkoli vpliva na Banko Slovenije, ima pa Državni zbor in Državni zbor je tisti, kateremu mora Banka Slovenije tudi poročati. Pa vendar so ta poročila nekoliko polakirana. Ta poročila dejansko niso izražala same vsebine, samih težav, v katerih je bila Slovenija od leta 2008 naprej, ko je nastala finančna kriza. Še nekaj mesecev pred izbruhom finančne krize je takratni guverner Banke Slovenije mirno v javnosti povedal, da je sistem pri nas popolnoma varen, da je popolnoma stabilen, da je vse v redu in da ni nikakršnih težav. Potem pa je izbruhnila finančna kriza, potem se je naprej nekoliko zavajalo in tudi informacij ni bilo dovolj iz Banke Slovenije, tudi Državni zbor, tudi v vseh poročilih, in na koncu je prišlo do tega, da so davkoplačevalci plačali 6 milijard evrov za bančni sistem. In temu še ni konec. Gospe in gospodje, jaz tukaj ne vidim nobenih razlogov, da ne bi povečali nadzora nad Banko Slovenije.

Tudi mnenje Evropske centralne banke ni v celoti negativno in v celoti sploh ne govori, ali je nekaj dobro ali je nekaj slabo. Opozarja izključno na statut Evropske centralne banke in na zakonodajo, ki velja. To, kar nekateri govorite, da je to popolnoma negativno mnenje, v tem mnenju beseda negativno ne obstaja. Obstaja pa vsebina, ki opozarja na določene člene statuta, ki opozarja na določene člene evropske zakonodaje.

In če smo v Sloveniji davkoplačevalci plačali milijarde, ki smo jih dali v banke, smo to naredili z zadolževanjem. Nikakor drugače tega nismo mogli narediti, kot da smo se zadolžili. In vlada

Alenke Bratušek se je zadolžila za 11 milijard in 900 milijonov. V času, ko obstaja. Jaz ne vem, kaj bi se zgodilo, če bi ostajala še naprej. Ali bi se zadolžili za 15 milijard ali 20 milijard. Zaradi tega je v bistvu dobro, da ne obstaja več. Dobro za davkoplačevalce.

Ko govorimo o javnem dolgu, govorimo o tem, da je ta javni dolg na račun davkoplačevalcev, na račun mladih. V letu 2014 bomo plačali samo obresti 1,2 milijardi, da bomo lahko odplačali ta javni dolg, zraven pa še 4 milijarde ali dobre 3 milijarde in pol anuitet poleg obresti. Gospe in gospodje, jaz mislim, da je na tej podlagi, če imajo odločitve Banke Slovenije takšne posledice za davkoplačevalce, nujen večji nadzor. Mi govorimo o javnem dolgu, nekateri pa govorite o bruto zunanjem dolgu. Razlika je v tem, da je bruto zunanji dolg – tisti, ki govorijo o tem, da je za bruto zunanji dolg odgovorna vlada Janeza Janše nikoli ne povedo, kaj je bruto zunanji dolg – je sestavljen iz dolga države, iz dolga prebivalstva in iz dolga gospodarstva. In sedaj mi povejte, katera vlada je odgovorna za kredite prebivalstva? Katera vlada je odgovorna za kredite gospodarstva? Nobena vlada. Razen če katerakoli vlada misli, da mora urejati, kakšen kredit bo dobila fizična oseba ali kakšen kredit bo dobilo neko podjetje. To pa se je dogajalo, ko so bili telefonski klici in so rekli: dajte ta in ta kredit temu in temu podjetju. Vendar mi želimo ravno z večjim nadzorom, ki ga bo imel Državni zbor, to preprečiti. In če je v letih 2004, 2008 nastal bruto zunanji dolg, potem to ni odgovornost nobene vlade. Kadarkoli bi nastal takšen bruto zunanji dolg, nobena vlada, leva ali desna, ne bi bila za to odgovorna. In niti leva niti desna nista odgovorni, tudi danes ne, če ljudje jemljejo kredite, če gospodarstvo jemlje kredite in če jih banke seveda dajejo. Za to nobena vlada ni odgovorna in nima nobenih pristojnosti, da bi to karkoli urejala. In to je čisto zavajanje, ko se govori, da je v tistem obdobju vlade Janeza Janša prišlo do takšnega povečanja bruto zunanjega dolga. Kdo pa je odgovoren za ta bruto zunanji dolg? Banka Slovenije. Ker Banka Slovenije lahko vodi ali ekspanzionistično monetarno politiko ali restriktivno monetarno politiko. Seveda se danes večina odločitev sprejme v Frankfurtu na Evropski centralni banki, vendar je tudi Banka Slovenije tista, ki lahko vpliva na to, kakšna bo kreditna politika. Z različnimi mehanizmi lahko vpliva na poslovne banke in to Banka Slovenije ve in to Banka Slovenije dela. Če tega v tistem obdobju ni naredila, je potem to njena odgovornost. To ni odgovornost vlade Janeza Janše, ker nima nobenih pristojnosti. In vse ostalo, kar se tukaj govori, je čisto zavajanje. In ravno to, da se ne bi ponovila politika iz leta 2004 in leta 2008, bi preprečevali ti amandmaji. Ravno to bi povečalo odgovornost Banke Slovenije do Državnega zbora in seveda tudi do tega, da bi lahko dejansko tudi predstavnik Komisije za nadzor javnih financ sodeloval na sejah Sveta Banke Slovenije. In kaj je tukaj narobe? Kaj je tukaj

narobe? Nič ni tukaj narobe. Že danes lahko predsednik Odbora za finance sedi na tej seji in če bi še predstavnik opozicije tam sedel, ne bi bilo popolnoma nič narobe. Dobil bi pa podatke. In ker bi dobil podatke, bi lahko opozoril Banko Slovenije na to, kaj dela narobe in lahko bi vedel, kaj se dejansko tam dogaja. Kajti opozicija je tista, ki nadzoruje Vlado. Vedno. Ne glede na to, kdo je v Vladi.

Če govorimo nadalje o tem, da bi nekoliko zmanjšali bančno tajnost – ampak bančno tajnost v tistih primerih, ko država dejansko poseže z ukrepi v banko, to pomeni, da banka slabo posluje, da banka slabo upravlja svoja sredstva – potem bi seveda naredili odgovornost in poslovanje Banke Slovenije transparentnejše. Transparentnejše v tem, da bi ljudje, davkoplačevalci vedeli, za kaj je porabljen njihov denar. Za kaj je porabljen denar, ki si ga je zaradi tega sposodila Vlada in zaradi katerega morajo davkoplačevalci plačevati obresti. Ne razumem, kaj je tukaj narobe. 6 milijard gre v banke in 6 milijard je skritih. Ne govorimo pa v tem amandmaju o zasebnih bankah, ne govorimo o tem, da bi to veljalo za zasebne banke. Tudi o tem ne govorimo, da bi to veljalo za tiste banke, ki niso deležne državnih pomoči. Če pa je nekdo deležen državnih pomoči, je pa seveda to popolnoma transparentno, da je treba vedeti. Državljeni in državljanke imajo pravico vedeti. In mi smo tukaj njihovi predstavniki in nekatere politične stranke negirajo same sebe, ki kot njihovi predstavniki pravijo: mi ne želimo vedeti, kdo je odgovoren, mi ne želimo vedeti, za kaj je ta denar porabljen. Oprostite, gospe in gospodje, tukaj je nekaj nelogičnega. Ali pa je ta bančni sektor, ta bančni lobi tako močen, da ima dejansko vpliv, ne neposreden, ampak lahko posreden, kakršenkoli vpliv na poslanke in poslance tudi v tem državnem zboru, da enostavno ne dopusti, da bi ljudje preko poslank in poslancev vedeli. Vedeli, kam gre njihov denar. In mi smo tukaj zato, da povemo ljudem, za kaj je porabljen njihov denar, kdo je odgovoren, če je porabljen denar davkoplačevalcev in še huje, če se je bilo treba zaradi tega zadolžiti in plačevati obresti. Tukaj ne gre za nobeno dvoličnost in z nobeno figo v žepu ne deluje Slovenska demokratska stranka.

Slovenska demokratska stranka je zahtevala transparentnost. Transparentnost tudi v zvezi s prenosi terjatev Družbe za upravljanje terjatev bank. Tudi v zvezi s tem. Trikrat je bilo že poudarjeno, da smo to zahtevali in trikrat je bilo dejansko zavrženo. Če govorimo o posameznih zakonih ali členih zakonov – tukaj ne gre za to, ne komentiram zdaj posamezno glasovanje ali kakorkoli že, to lahko seveda vi, ampak že tri predloge smo v zvezi z bančno tajnostjo predlagali v tem Državnem zboru. Zaradi tega tukaj ne gre za nobeno sprevedanje.

Gospe in gospodje, jaz predlagam, da se zakon ponovno prouči v povezavi z mnenjem Evropske centralne banke – še enkrat, beseda

negativno mnenje ni vključena v dokument, ki ga je poslala Evropska centralna banka – da se na podlagi te proučitve dogovori o ukrepih, o spremembi Zakona o Banki Slovenije, predvsem z namenom, da se poveča odgovornost, poveča transparentnost, kjer je to možno in seveda na drugi strani tudi zagotovi večja odgovornost guvernerjev in viceguvernerjev. In da se da ne nazadnje guvernerju večjo možnost, več pooblastil pri vodenju centralne banke.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Kot prvi je k besedi od poslancev prijavljen mag. Stanko Stepišnik. Se odpoveduje. Gremo naprej. Ker je kar nekaj odpovedanih, je naslednji gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Kolegice in kolegi, gospa državna sekretarka s sodelavko!

Tudi sam moram najprej opozoriti, da moramo biti pri dokumentih, ki jih podpiše predsednik Evropske centralne banke, v tem primeru gospod Mario Draghi, natančni. Da moramo biti eksaktni. Jaz berem to poročilo, te pripombe, splošne pripombe in nikjer ne vidim, da bi gospod Mario Draghi napisal izjemno in samo negativno mnenje na predlog poslanskega zakona, ki ga danes obravnavamo.

Ker potem tudi jaz lahko preberem samo prvi stavek in rečem: "Evropska centralna banka na splošno pozdravlja predlog zakona, saj ta krepi orodja in postopke, ki so na voljo Banki Slovenije za uspešno reorganizacijo bank v težavah." Pa tudi ne bi bilo korektno, če bi tukaj naredil piko, je treba prebrati celotno poročilo, ki smo ga dobili oziroma ga je dobila vlada oziroma minister Čufer od predsednika Evropske centralne banke. Jaz mislim, da imamo vse možnosti, da v današnji razpravi in potem – če bomo zakonu, kar bo seveda Nova Slovenija naredila, prižgali zeleno luč za nadaljnjo obravnavo – na matičnem delovnem telesu saniramo eventualne nepravilnosti oziroma neuskkljenosti s statutom Evropske centralne banke, ki jih je Evropska centralna banka našla v tem predlogu zakona.

Krepitev nadzora nad bančnim sistemom je seveda nujna, predvsem zaradi tega, ker je v Sloveniji tako kot v Šrilanki, Keniji, Siriji, Etiopiji in na Kubi tako, da ima država največje lastništvo v bankah. Največje. Pustimo tiste zasebne banke, ki so pri nas. Kdo je potem tukaj tisti, če ne prav Državni zbor, ki preko zakonodaje določi učinkovit nadzor nad bančnim sistemom? Da je bil ta do sedaj slab, je dejstvo, rezultat je velika bančna luknja, ki je s petimi milijardami, jaz pravim, da zaenkrat samo s petimi milijardami, udarila po davkoplačevalcih. Na žalost nam bančna unija še ne deluje. Na žalost. S 1. 1. 2015 naj bi bila ustanovljena in se izgrajuje izključno z namenom, da zaščiti davkoplačevalce pri reševanju problemov v bankah. Bančna unija, kot vemo, temelji na treh

stebrih. Prvi steber je enotni sistem nadzora, drugi steber je enotni sistem reševanja bank, brez tega, da bi udaril po davkoplačevalcih, tretji steber bančne unije pa je enotni sistem jamstva za depozite. Na žalost tega zaenkrat še nimamo in zato je potrebno, da naredimo vse, da se nam nova bančna luknja spet v kratkem ne naredi.

Na nek način moram povedati tudi, ne vem kolikoli že, da me preseneča in na nek način tudi žalosti toliko neresnic in toliko nestrokovnih izjav, ko se vladi, kjer smo tudi bili koalicijski partner, v mandatu 2004–2008 očita, da je tista vlada kriva za velik porast zunanega bruto dolga. To je nesprejemljivo, to je zavajanje in to so laži. To so laži. Vsakdo, ki je imel priložnost na parlamentarni preiskovalni komisiji, ki ugotavlja nepravilnosti v bankah, poslušati nekdanjega guvernerja Banke Slovenije, gospoda Mitjo Gasparija – ki, kolikor vem, ni krščanski demokrat – je povedal, da Banka Slovenije takrat pravzaprav ni imela instrumentov, s katerimi bi zajezila veliko kreditno ekspanzijo poslovnih bank. Želela je, da bi banke formirale tako imenovane dinamične rezervacije in gospod Gaspari je povedal, da so to preprečile Evropska komisija in nekatere mednarodne revizijske hiše. Mislim, da je omenjal revizijsko hišo PricewaterhouseCoopers. Ja, seveda, ker ne morete dejansko podjetju, v tem primeru banki, preprečiti, da bi izvajala svoj core business, svojo osnovno dejavnost. Kako boste preprečili banki, da ne bo dajala kreditov? Bili pa so časi, ko je bil denar poceni, ko so banke pravzaprav metale denar za fizičnimi osebami in tudi za gospodarskimi družbami in drugimi subjekti. In vlada takrat ni mogla ukrepati, ni imela instrumentov, ni smela ukrepati. Za to izjavo z vso odgovornostjo stojim. Seveda se pa danes lahko marsikaj obrne, resnica se lahko hitro obrne tudi v laž in nekaterim pač enostavno paše, da laž širijo. Ne nazadnje smo imeli takrat tudi ministra za finance, ki je dobil eminentno evropsko priznanje, to je bil dr. Andrej Bajuk, in mnogi strokovnjaki pravijo, da je bil do sedaj najboljši minister za finance v samostojni Sloveniji.

Da nam bančni sistem ne deluje tako, kot bi moral, obstajajo podatki, ki pravijo, da so sedaj, ko smo bančno luknjo zakrpali, banke v prvem kvartalu letošnjega leta gospodarstvu dale manj kreditov kot v lanskem prvem kvartalu. Kje je tu logika? Banke torej ta trenutek ne opravljajo svojega osnovnega poslanstva, finančno ne spremljajo gospodarskih družb, zaradi tega imamo situacijo, da se je Slovenija na lestvici konkurenčnosti spet uvrstila še nižje kot recimo lansko leto. Še je padla na lestvici konkurenčnosti in med 60 državami, ki jih ocenjuje švicarski inštitut za razvoj menedžmenta, je Slovenija pristala na 55 mestu, kar pomeni še tri mesta nižje kot lansko leto. Ta analiza omenjenega inštituta je objavljena danes. Obžalujem, da prav na dan slovenske diplomacije. Res mi je žal, da pride taka

negativna analiza, na žalost negativna, prav na, lahko bi rekli na nek način praznik, saj je bila prav na današnji dan, 22. maja, leta 1992, Slovenija sprejeta v Organizacijo združenih narodov. Ampak pustimo to. Tisto, kar me boli, je naslednje: medtem ko vzhodna Evropa naglo izboljšuje svojo globalno konkurenčnost, jo Slovenija izgublja – zaradi česa? Jasno, zaradi javnih financ, hitro naraščajočega dolga in poslovne neučinkovitosti. Saj to vsi vemo. Ali za to kaj naredimo, da bi odpravili vzroke, ki Slovenijo na lestvici konkurenčnosti vlečejo na dno? Ali za to kaj naredimo? Najbrž je tudi ta predlog zakona, ki bi povečal nadzor nad bančnim sistemom, nek prispevek k temu, da, kot rečeno, se nam ne bi ponovno zgodila bančna luknja. Nimamo garancij, gospe in gospodje, da nova bančna luknja že ne nastaja. Večkrat sem postavil to vprašanje raznim zasliševancem na omenjeni komisiji, ali nam garantirate, gospod predsednik uprave ali predsednik nadzornega sveta ali pa viceguverner, odgovoren za nadzor bank, pa dejansko nihče ni mogel garantirati, da nam nova bančna luknja že ne nastaja.

Mislím, da je potreben dobronameren pristop, študijski pristop k temu predlogu zakona. Treba je seveda upoštevati priporočila in pripombe Evropske centralne banke in verjamem, da lahko v drugem branju besedilo izboljšamo, da bo sprejemljivo tudi za Evropsko centralno banko in bo gotovo tudi učinkovalo v pozitivno smer. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednji ima besedo Matevž Frangež.

MATEVŽ FRANGEŽ (PS SD): Ujet nepripravljen, gospa podpredsednica.

Živahna razprava. Načeloma se lahko strinjam s tem, da pravzaprav Evropska centralna banka ni čisto vseh rešitev v tem zakonu ocenila kot neprimerne, ampak temeljno intenco – to je poseg v neodvisnost, ki mu predlagatelji sicer rečejo bolj odgovorno poročanje Državnemu zboru, pa je ocenila kot takega. Mislím, da je treba Banko Slovenije kot institucijo varovati, kajti njena neodvisnost ni neodvisnost kar tako, izmišljena brez razloga, ampak zato, da se v Sloveniji pa tudi v celotni monetarni uniji, ki jo Banka Slovenije kot članica Evrosistema soupravlja, zagotovi optimalno monetarno, denarno politiko.

Že prej, v stališču poslanske skupine, smo grajali pravzaprav poskus, ki ga vidimo v ozadju tudi tega zakona, namreč težnjo po interpretaciji odgovornosti. Banka Slovenije je, kot kaže, tista, na katero v Slovenski demokratični stranki ciljajo, ko govorijo o odgovornosti za to, kar se je v slovenskem bančnem sistemu zgodilo. Moje osebno mnenje je, da Banka Slovenije pri tem gotovo ni brez odgovornosti. Kljub temu pa je mogoče ugotoviti, da so tudi v tistih letih izdali več opozoril,

praviloma milejših ukrepov, zato da do takšnega drastičnega pregrevanja gospodarstva in tako velike izpostavljenosti bank ne bi prišlo. Lahko se strinjamo s tem, da so verjetno iz današnjega zornega kota vsi ti ukrepi, sklepi, opozorila Banke Slovenije neprimerna, daleč premila, ampak pogledjmo to v kontekstu tistega časa. Res je, da je nekaj cenjenih ekonomistov že v letih 2005, 2006, 2007 opozarjalo na pregrevanje slovenskega gospodarstva, na to, da se ustvarja nevaren balon, ki bo počil. Ampak kontekst, duh časa pa je bil – zadolžujmo se, na veliko investirajmo in privatizirajmo. Danes, ko pogledamo obseg slabih naložb, in vemo, da ta izhaja deloma iz nepremičninskega trga, deloma iz prenapihnenih, velikih gradbenih investicij, deloma iz privatizacije, le v bistvu manjši del odpade na to, da so takrat podjetja, ki so razumela, da morajo v dobrem času krepiti svojo sposobnost in vlagati v razvoj, vlagala tudi v raziskave in v razvoj, v krepitev svoje konkurenčnosti. Pri privatizaciji je pomembno povedati, da ni odgovornost samo banke, ki je dala kredit za tajkunizacijo, za privatizacijo. Odgovornost je tudi od države, ki je to premoženje prodajala očitno neprimernim lastnikom. Jaz razumem in delim jezo, da so banke na neodgovoren način s slabimi zavarovanji podeljevale kredite. Ampak sem pa še bolj jezen, da so predstavniki države in upravljavci državnih skladov državno premoženje prodajali neprimernim lastnikom, lastnikom brez denarja. Komu? Ja, menedžerjem teh podjetij, ki jih v Sloveniji poznamo pod popularnimi izrazom tajkuni. In kdo je takrat prodajal to premoženje? Vlada Republike Slovenije je bila očitno zelo zelo vpeta v ta proces, sodeč po tistem sestanku v pisarni predsednika Vlade posvečenemu Mercatorju, Laškemu, Delu, Večerju, ampak ne pozabite, da so takrat to premoženje prodajali tudi upravljavci državnih skladov. Neposredno. Oni so podpisani pod pogodbe o prodaji državnih deležev v podjetjih, ki so bila privatizirana oziroma tajkunizirana. Hočete podpise? Jaz vem za dva, ki sta bila v tistem obdobju in sta tudi danes v neposredni bližini Slovenske demokratične stranke. Kolega Marko Pogačnik je bil predsednik uprave Slovenske odškodninske družbe. Drugi je Tomaž Toplak, ki je bil predsednik uprave Kapitalske družbe. Jaz upam, da popkovine s svojimi ljudmi ne boste prerezali. Jaz verjamem, da sta oba svojo nalogo opravila z najboljšimi nameni, ampak z današnjega zornega kota je očitno, da pri tem ni bila izkazana skrbnost, ki bi jo jaz na prvem mestu terjal pri vsaki prodaji državnega premoženja. In to je vprašanje, komu prodajate. Ker ne gre samo za kupnino, gre tudi za vprašanje, ali podjetje dobi dobrega lastnika, ki bo v to podjetje nadalje vlagal, ga razvijal, zagotavljal zaposlenost, in na prvem mestu bi me zagotovo zanimalo, ali se pogovarjam s kupcem, ki dejansko nima denarja. Ki kupuje premoženje samo zato, ker si je odprl prijateljske

bančne linije dostopa do ugodnih in nezavarovanih kreditov. Ko govorimo o odgovornosti za to, kaj se je v Sloveniji zgodilo, verjetno moramo osvetliti tudi ta vidik. Tisti pa, ki se bojijo odgovornosti, tisti pa, ki vedo, da so tudi zaradi svojih političnih povezav, če odštejem vodenje popolnoma napačne ekonomske politike, globoko v tem, iščejo krivca, po tistem znanem principu, da bo "Primate tatu!" najprej kričal tat sam. In za tisto obdobje je seveda pripravna institucija, ki ima svojo odgovornost, ne nosi pa celotne krivde – Banka Slovenije.

In to je eno od mojih razočaranj nad to vlado, potem ko smo se praktično vse politične sile v tem parlamentu zavzele za to, da Slovenija vzpostavi javno preiskavo po islandskem vzoru z neodvisno preiskovalko iz druge države. S preprostim jasnim zakonom, ki je dal tej neodvisni javni preiskavi vsa potrebna pooblastila, da fokusiramo to preiskavo na način, kot mora biti izpeljan. Veste, razkritja bančnih tajnosti, na katera se tako radi sklicujete in jih predlagate, na koncu ne prispevajo k ničemer drugemu kot temu, da dodatno destabiliziramo bančni sistem in dodatno omajemo zaupanje tistih, podjetij in ljudi, ki imajo svoj denar v teh bankah. Mimogrede, ali ni vaš kandidat za šefa Evropske komisije Jean Claude Juncker? Ali ni bil on praktično 20 let predsednik Vlade države, ki je mimogrede davčna oaza? Vprašajte se, ali je v Luksemburgu bančna tajnost zavarovana? Zelo visoko zavarovana, zato ker gradijo svoj tip ekonomije točno na tem, da dobijo bančne depozite iz vsega sveta. In zato razumejo, zakaj varujejo bančno tajnost. Predlagam torej, da nova vlada – ker dvomim, da bo ta parlament izpeljal to, kar smo pravzaprav vsi podpirali, da pridemo do neodvisne javne preiskave – da vendarle nov sklic parlamenta in nova vlada depolitizirata vprašanje odgovornosti in ga postavita v tiste strokovne institucije, jih oborožita z vsem znanjem, kadri in pooblastili, zato da bodo prišli tej stvari do dna. Jaz nisem med tistimi, ki bi menili, da je to, kar se je zgodilo v Sloveniji, v celoti posledica kriminala, ker pogosto zanemarimo učinek svetovne gospodarske in finančne krize. Dejstvo, da so vrednosti nepremičnin, vrednostnih papirjev padle. In jaz popolnoma verjamem, da so mnogi bančniki kredite podeljevali v dobri veri, ker so podeljevali kredite podjetjem z najvišjo boniteto. Istrabenz je imel v letih pred krizo boniteto triple A – AAA. Se pa je seveda potem izkazalo, da so ti krediti popolnoma drugačni. Da so ta podjetja popolnoma drugačna.

Depolitizirati je treba to vprašanje, ker dvomim, da bomo na političen način, kjer slej ko prej pridemo na točno to debato, da mi obtožujemo vas za vaše napake, vi obtožujete nas za naše napake in pravzaprav ne pridemo drugam kot do tega, da pravzaprav ostajamo vsak pri sebi. Medtem pa, kot je opozorila ena od prič pred parlamentarno preiskovalno komisijo, Nacionalni preiskovalni urad nima zaposlenega niti enega

izvedenca za bančništvo niti izvedenca za korporativno upravljanje. In tukaj manjka znanje. Če bi res imeli dobro voljo za to, da raziščemo, kaj se je v Sloveniji v bančnem sistemu zgodilo, je treba tem strokovnim institucijam dati orožje za to, da do ugotovitev pridejo in na podlagi tega sprožijo pregon kaznivih dejanj, ki mimogrede tudi sicer poteka, ampak bi bil verjetno učinkovitejši, če bi jim dali boljša pooblastila in predvsem vire za to, da bi zagotovijo kadre, ki jih pri takem učinkovitem delu potrebujejo. Ja, pregon pa poteka. Včasih se zdi, da je to dramatično tudi takrat, ko prihajajo v javnost zelo neprijetne informacije o tem, kaj so v vrhu stranke SDS v tistem času vedeli, recimo tudi očitno o 60 milijonskih poslih Nove Kreditne banke Maribor na Hrvaškem.

Ampak da se ne bom skliceval na časopisne vire, ta zakon je treba zavrniti, zavarovati neodvisnost in integriteto Banke Slovenije, same institucije. Absolutno pa na odgovornost tudi danes poklicati tiste, ki so v njenem imenu opravljali ... / znak za konec razprave/ ... naloge. Dobro pa bi bilo, da pred odgovornost pokličemo tudi nosilce ekonomske politike, ki se je izkazala kot neprimerna in ti nosilci ekonomske politike so takrat imeli iz ust dobrih slovenskih ekonomistov pa tudi primerjav o tem, kaj se dogaja v svetu in kako se pregreva svetovno gospodarstvo, več kot dovolj opozoril, da bi bilo treba takrat potegniti ročno zavoro.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednji ima besedo mag. Ivan Vogrin.
Izvolite.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovani kolegice in kolegi!

Ta zakon bi bilo vsekakor seveda dobro podpreti. Namreč zakaj? V parlamentu običajno seveda vsi govorimo oziroma veliko govorjenja je brez števil. Ker imam jaz naravoslovno izobrazbo, verjamem samo številkam in tako je prav. Številke je treba pogledati.

Švicarski inštitut za razvoj menedžmenta je objavil rezultate o 60 državah sveta, kako konkurenčne so in do kje sežejo. Slovenija je med 60 državami uvrščena na 55. mesto, še pred 5 leti smo bili nekje na 35. V primerjavi z lansko lestvico smo za tri mesta nazadovali, kar je seveda v nasprotju s trditvami Urada za makroekonomske analize in razvoj, da se je stroškovna konkurenčnost Slovenije izboljšala in da se končno kažejo pozitivni premiki konkurenčnosti Slovenije. In Umar je še ena od takšnih inštitucij kot Banka Slovenije, ki ne opravlja svoje naloge. Če gremo pogledati 10 let nazaj, so njihove napovedi, prognoze pravzaprav tako kot da iščeš mrtvega za ovinkom – brez vrednosti. V splošni oceni gospodarskega okolja smo na 52. mestu med 60 državami, pa še to mesto nam popravlja izvoz. Še bolj klavarno sliko kaže ocena domačega

gospodarskega okolja, slabšo oceno sta namreč dobili le še dve ocenjeni državi, to pomeni, da smo med 60 državami na 57. mestu. Najbolj pa smo padli v oceni učinkovitosti vlade in javne uprave, kjer smo se iz lanskega 53. mesta zavihteli na 56. mesto. Po oceni inštituta imamo najslabše javne finance med vsemi ocenjenimi državami. Pri tem se seveda postavlja vprašanje, kaj z denarjem davkoplačevalcev vlada in tako velika javna uprava sploh počneta, učinkovitost le-teh pa je na repu med ostalimi državami. Ocene kažejo, da so se poslabšale tudi razmere na področju tujih naložb, zaposlovanju tujih strokovnih delavcev, na področju brezposelnosti, davkov in, kot sem že napisal, proračunskega primanjkljaja in javnega dolga.

Ta zakon je tretji v dveh dneh, ki pravzaprav resneje posega v tako imenovane strukturne reforme, ki jih bo Slovenija morala narediti, če se bo hotela počasi dvigovati. Ne gre za to, kar govori Ivan Vogrin ali kar govori predlagatelj, stranka SDS, ki je, kot zanimivo, za vse kriva v Sloveniji. 5 let v 23 letih je bila na oblasti, pa je, zanimivo, kriva za vse. To je zanimiva ugotovitev, da so v 5 letih v skupaj 23 letni zgodovini samostojne Slovenije uspeli čisto vse zavoziti in so za vse krivi. Pa nisem odvetnik SDS, ampak čakajte, bi se mi pogledali v ogledali? Bi se mi pogledali v ogledalo in upoštevali ocene švicarskega inštituta za razvoj menedžmenta, ki nam je povedal: Niste vredni, da ste v Evropski uniji. To nam je povedal. Počasi bomo prišli na 60. mesto, če ne bomo začeli sprejemati takšnih zakonov. Veste zakaj? Zdajšnji guverner je bil viceguverner in ko je zasedel guvernersko mesto je začel takoj pljuvati po prejšnjem guvernerju. To je nespodobno ravnanje, tudi zdajšnji guverner bi bilo ... / znak za konec razprave/ ... da bi se pogledal v ogledalo, tako kot marsikdo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Gospa Romana Tomc, izvolite.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Današnji dan oziroma ta zakon je predvsem preskus naše skupne sposobnosti ali smo pripravljene priznati, da se Slovenija nahaja v tako slabem stanju, kot se, in predvsem, ali smo pripravljene da nekaj naredimo drugače. Ampak, ko poslušam razprave, očitno te pripravljenosti seveda še ni. Jaz ne trdim, da je ta predlog zakona idealen, prav gotovo ga je mogoče z določenimi amandmaji še popraviti, ampak ima pa pravi namen. Vsi naši poskusi do zdaj, da bi poskušali vplivati na to, da bi vendarle prišli do tistih, ki so najbolj odgovorni, da smo morali z davkoplačevalskim denarjem pokriti vse napake bančnega sistema iz preteklosti, vsi ti poskusi so se izjalovili. In vedno je vlada in koalicija našla dovolj razlogov, po njihovem mnenju dovolj

tehtnih razlogov, da rešitvam nasprotuje. Ampak pogledajte, kaj ste v odgovoru, spoštovana vlada in koalicija, naprej zapisali, kot enega izmed tistih razlogov, zakaj temu predlogu tudi oporekate. "Ne vsebuje vseh zahtevanih sestavin iz 115. člena Poslovnika Državnega zbora." Pogledajte. Mislim, to, da se najdejo neki postopkovni razlogi, ker seveda ne vsebuje primerjav, kako je sistem urejen v treh drugih državah, oziroma vsebuje, ampak niso to prave države. Tako za lase privlečeni razlogi, zakaj ni mogoče nekega dobrega predloga podpreti, seveda pokažejo samo na to, da v Sloveniji ni popolnoma nobene pripravljenosti, da bi karkoli spremenili na bolje. Ko smo ugotovili, koliko znaša bančna luknja in koliko denarja bomo morali davkoplačevalci prispevati, je bilo seveda zelo veliko obljub da bomo našli vse odgovorne. Ampak pogledajte, kaj se danes dogaja. Ali sploh kaj vemo? Ali sploh kaj vemo? Razen tega, da se seveda zna vlada na vsakem koraku pohvaliti, da je odgovorna za sanacijo bančnega sistema. Seveda ni. Prvič ne zato, ker je nasprotovala zakonu, ki je sploh omogočil, da se sanacija prične in drugič, ker po mojem razlogu sanacija sploh ni narejena oziroma zaključena. Kajti smisel sanacije je, da banke pomagajo podjetjem, da jih kreditirajo, da prispevajo k temu, da se zažene gospodarska rast. Pa so res to naredile? Nič od tega. Nič od tega.

In seveda, če preidem zdaj na vlogo Banke Slovenije, kaj je sploh Banka Slovenije, zakaj jo rabimo. Banka Slovenija ni neka institucija, za katero je najbolj pomembno, da je bila ustanovljena dne tega pa tega, da ima takšno pa takšno strukturo, ki jo upravlja, ampak je pomembno, kaj ta banka počne in zakaj jo sploh imamo. Ta banka nadzoruje naš bančni sistem oziroma bi ga morala nadzorovati, da bi deloval dobro, ampak kot se je izkazalo, ta sistem ne deluje dobro in ni deloval dobro. Se pravi je Banka Slovenije, ki je bila ravno temu namenjena, da to počne, nekaj naredila narobe. Leta 2009 je gospod Kranjec, ki je bil takrat guverner, na vprašanje, kako Banka Slovenije opravlja svojo nadzorno vlogo, odgovoril: "S kritikami, da pomanjkljivo opravlja svojo nalogo se ne strinjam. Imamo popoln nadzor." Tako leta 2009, spoštovani, ko se je kriza začela. In ko ste kolegi – kolega Frangež je to tudi omenjal danes – tako kritični do tega, kdaj so nastali vsi ti krediti, kdo je za to odgovoren, se resnično čudim, da nek tako izkušen politik, kot je gospod Frangež, meša pristojnosti zakonodajne, izvršilne, sodne oblasti in vlogo Banke Slovenije. Nobena vlada, niti vlada Alenke Bratušek, ni odgovorna za to, kakšni krediti se podeljujejo. In ker mešamo vse to, kaj kdo počne, kaj bi kdo lahko nadziral med seboj, smo v tako konfuznem stanju, kot smo. Vlada ne dodeljuje kreditov. Tudi zakonodajna oblast, mi, tu v državnem zboru, ne dodeljujemo kreditov in s tem nimamo nič oziroma – jaz sem poslanka šele tega sklica – tudi vi, ki ste bili včasih tukaj, nimate s tem nič. Smo pa odgovorni za to, da sprejemamo

zakone, ki preprečijo, da bi se take nepravilnosti dogajale. In tega, spoštovani kolegi, nočete narediti. Nočete glasovati za zakone, ki bi takšne anomalije preprečevali.

In Banka Slovenije je tista, ki bi morala nadzirati bančni sistem, kako banke dodeljujejo kredite. Ne vsakega posameznega kredita, seveda, se strinjam s tem, saj nismo naivni, ampak sistem kot celoto. Pa ga ni! In je šlo zato vse narobe. In zakaj so se lahko dodeljevali takšni krediti in dajala takšna zavarovanja v bankah, kot so se dajala, da je gospod Frangež rekel, da so se lahko ljudje, ki niso imeli denarja, zakreditirali za to, da so kupili svoje podjetje. Najmanj dva razloga sta za to. Prvi razlog je slaba zakonodaja, ki je dovoljevala z Zakonom o gospodarskih družbah, to zakonodajo pa je sprejel Državni zbor, da se take stvari sploh lahko počne. In drugič, banka oziroma odgovorni v banki, ki so dali kredit na podlagi ničelnega zavarovanja. In danes smo tukaj, kjer smo, in stvari za nazaj ne moremo popraviti. Lahko pa jih popravimo za naprej. Lahko pa se enkrat nehamo pogovarjati samo o pravicah. O pravicah, da imajo v bankah takšno samostojnost, kot jo imajo. O pravicah, da se nihče ne vtika v delo Banke Slovenije. Ne nazadnje o pravicah, da imajo takšne plače, kot jih imajo. Ampak dajmo se še enkrat vprašati, pa dajte za te pravice, neskončno visoke in velike, ki jih imate, tudi odgovarjati. Ne, na nobenem področju tega ne počnemo, tudi na tem bančnem področju ne. In seveda smo zato najbrž na 55. mestu, še tri mesta slabe, kot smo bili lansko leto, glede ocene države kot celote. Kaj bomo na to komentirali? Pravzaprav nimamo ničesar komentirati. Te komentarje, ki sem jih prebrala v časopisih – " ... smo pravzaprav pričakovali, še dobro, da ni slabše ..." Lepo vas prosim! In kaj smo za to naredili, da bo bolje?

Ja, seveda, tudi vlada Alenke Bratušek pri teh kreditih in sanaciji bančnega sistema nima kaj dosti zraven in ji zato pravzaprav tega niti ne zamerim. Zamerim pa ji, da ni naredila na drugi strani tistega, kar bi morala kot Vlada narediti – to pa so strukturne reforme, o katerih vseskozi govorimo. Pa na tem drugem področju ni bilo narejenega ničesar. To, da smo se zadolžili za ves potreben manko denarja, da smo ga lahko prelili v bančni sistem, ali je to naš uspeh? Ali je to naš uspeh? Seveda ni, ampak Vlada ga je tako prikazala. To je zelo, zelo žalostna zgodba. Bi pa lahko to zgodbo spremenili v uspeh, če bi šli po dveh vzporednih poteh in zraven tega, da rešujemo situacijo iz preteklosti, naredili tudi nekaj, da bo v nadaljevanju drugače. Ampak mi svoje miselnosti v glavah nismo spremenili oziroma nekateri je niso spremenili. In dokler je ne bodo, se bo zgodba ponavljala naprej.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospa Tomc, naj povem, da smo pri Zakonu o Banki Slovenije.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica, ampak začudena sem nad tem. Veste, zakaj smo mi sploh predlagali ta zakon? Razlog, zakaj smo ga predlagali je seveda stanje, v katerem smo danes. In jaz to stanje opisujem. Če ga pač ne morete slišati in vas to v ušesih zaboli, ja, toliko bolj hudo. In dokler se bomo slepili, da je pri nas vse v redu. Poslušajte, kaj so rekli predstavniki vlade: saj je vse v redu, saj ni nič narobe, Zakon o Banki Slovenije – ali kakorkoli se že imenuje – je v redu, ni ga treba nič spreminjati. Govorimo to še naprej nekaj časa. Mene pravzaprav zanima, do kje lahko ta zgodba gre. Do kje lahko ta zgodba gre? Ampak se bojim zavoljo ljudi, da ta zgodba ne bo šla prav daleč in da bomo vse skupaj plačali mi, mi, ljudje. To slepljenje z realno situacijo, kakršno imamo v Sloveniji, je izjemno nevarno in to počnemo ves čas, na drugi strani se pa hvalimo, kako smo nekaj dobrega naredili, da smo se zadolžili in davke dvignili.

Zelo skrbno sem prebrala to mnenje vlade, ki so ga pripravili kot odgovor na predlog zakona. Mislim, polno je enih takih nasprotujočih si misli in izjav. Na eni strani naj bi bil Zakon o Banki Slovenije, ki danes velja v skladu z načeli Evropske unije, ampak po drugi strani ne gre enačiti lokalnega nivoja s sistemom v Evropski uniji in takšne anomalije, tukaj se pojavljajo kar naprej. Tudi vlada ne pozna oziroma noče razumeti ločenosti med posameznimi vejami oblasti. Spoštovani kolegice in kolegi, to velja za vse nas – za vse napake, ki so se zgodile v tej državi, javnost obtožuje nas. Poslanci so krivi. Vse smo poslanci krivi. Ampak ne drži. Prav gotovo smo odgovorni za to, da je zakonodaja slaba, prav gotovo. Ampak za kakšne druge stvari, kot recimo, kaj se je konkretno dogajalo v bančnem sistemu, zakaj Banka Slovenije ni reagirala takrat, ko bi morala, je pa odgovorna Banka Slovenije. Mi smo pa seveda odgovorni, da vzpostavimo zakonodajo, ki bo na odgovornost poklicala tiste, ki tega niso naredili in točno to je tisto, kar mi danes predlagamo. Poglejte, če je mandat nekega guvernerja, z vsem spoštovanjem, lahko je fantastičen guverner, ampak guvernerski mandat traja 6 let. In 12 let guvernerskega mandata pravite, da ni dovolj, glejte, lahko je, kaj pa vem, mogoče toliko kot predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije, to bo najboljše. Doživljenjski. Sam sebe skoraj imenuje, sam sebe razrešuje. Zakaj opozicija ne bi imel predstavnika v svetu banke? Zakaj ga ne bi imela? V Komisiji za nadzor javnih financ je vedno predstavnik opozicije. Če je lahko nekdo iz Odbora za finance kot predstavnik koalicije, kar vedno je, potem je lahko najbrž tudi nekdo iz Komisije za nadzor javnih financ kot predstavnik opozicije in je zadeva uravnotežena. Ne, ampak to pa ni mogoče. In ob tem seveda želimo opozoriti na to, da se vlade menjajo, koalicija in opozicija se menjata in to ni rešitev, ki samo nam odgovarja ta hip – tako ali tako je to rešitev zdaj za tri dni –

to je rešitev za skoz. In to je rešitev, ki je zdrava, da so eni in drugi, enkrat paše nekemu malo bolj, drugič pa drugemu. Ampak to je zdrava rešitev, s katero pa se seveda sedanja koalicija ne more strinjati.

Da zaključim, ni vse v redu, ne v bančnem sistemu ne v naši državi. Ampak mi se seveda še vedno slepimo, da je in mi se še vedno slepimo, da smo najboljši, da gremo po pravi poti in da naše gospodarstvo okreva. Vsi okoli nas, vsi podatki, vse tuje inštitucije pa vpijejo Zbudite se. Ampak mi še kar mižimo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sedaj je na vrsti za razpravo gospod Jožef Jerovšek. Naj pa tudi povem, kdo so naslednji razpravljavci, saj je prišlo namreč do nekaj sprememb v prijavah. Naslednji, za gospodom Jerovškom, je gospod Bojan Starman, potem gospod Marijan Pojbič, gospod Jože Tanko, gospod Marko Pavličič, potem mag. Marko Pogačnik, predstavnica Vlade ter predlagatelj.

Izvolite, gospod Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovani kolegi in kolegi, državna sekretarka!

Zakon, ki smo ga predlagali, je, kot je moja predgovornica povedala, reakcija na stanje, ki je v tej državi, ki je slabo. In naj ne rečem, predlog zakona je tudi poskus pomoči sedanjemu guvernerju, ki je malo časa na funkciji, ki se sedaj očitno zaveda in po teh reakcijah, kaj se v tej državi dogaja, se zaveda, da je Banka Slovenije letalonosilka v majhnem zalivu, ki jo je nemogoče hitro obrniti. Kjer vse službe delajo po inerciji in seveda branijo svojo neaktivnost v prejšnjih mandatih, ko kot regulator niso opravili svoje funkcije. In jaz upam, da si guverner želi te pomoči Državnega zbora.

Jaz, ki nisem ekonomist kot Romana Tomc in se na te stvari ne spoznam tako, sem vesel, da je ona pred menoj na tako fantastičen način opisala stanje. Še bolj pa sem vesel, da bo ona naša poslanka v Evropskem parlamentu. In upam, da je njeno razpravo poslušalo čim več Slovencev. Kajti izjemno pomembno je, da imamo tudi poznavalca, ki zna s tako enostavnimi pa kljub temu ekspertnimi besedami razložiti stanje, da imamo takšnega predstavnika v evropskem parlamentu, kajti Evropski parlament bo sprejemal odločbe o skupnem bančnem nadzoru nad bankami, vsaj v evro območju, če ne v celi Evropski uniji. To je izjemno pomembno. In evropski poslanci in vsi, razen naše koalicije in naše vlade, se zavedajo, da je ta nadzor potreben. Tudi v drugih državah so. Tudi Evropska centralna banka je na nek način slonokoščeni stolp, v katerega težko posije sonce. Bančniki so se v Evropi organizirali

kot nadkasta in v določenem obdobju tudi v Ameriki.

Te dni je švicarska banka priznala, da je načrtno omogočala pranje denarja in davčne utaje in plačala milijardno odškodnino. Seveda tisti državi, ki ima to moč, da jo prisili. Naših več sto milijonov pa leži v švicarskih bankah, na računih roparjev iz naših bank in tistega denarja ne bodo dali v odškodnino in ne bodo dali podatkov, kot so to bili prisiljeni v slučaju Nemčije, kjer je Angela Merkel dosegla, da so se odrekli bančni tajnosti in povedali, kdo je pral denar skozi njihove banke.

Naša vlada pa je največji borec proti temu, da bi mi vsaj v bodoče preprečili kaj takšnega. In zaradi tega je evropski skupni nadzor še kako pomemben in pomembno je, kdo bo prišel v evropski parlament. Jaz upam na glas reči, da upam, da to ne bo predstavnik tega slovenskega bančnega sektorja, teh oligarhov, finančne oligarhije – gospod Šoltes. On je njihov predstavnik in on bo branil, da se to nič ne razkrije. Jaz upam, da bodo ljudje toliko trezni, da vseh teh igraric, ki se sedaj godijo, propagande za njega, hkrati pa ne zna ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Gospod Jerovšek, sedaj pa sem se odločila, da vas opozorim, da ni treba delati volilne kampanje za Evropske volitve.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Vem, da vas boli. Ja. In govorimo o bančnem nadzoru, nad bančnim in finančnim sektorjem. In danes piše v časopisih, da gospod Šoltes ne zna razložiti nobene transparentnosti, od kod mu neka sredstva. In to bo treba sprejeti. Pri nas je to nemogoče, s sedanjo vlado je to nemogoče, kajti sedanja vlada, tudi glede na mnenje in stališče, ki ga je zapisala o tem zakonu, jasno kaže, da vlada meni, da se v slovenskih državnih bankah po sedanji ponovni sanaciji in dokapitalizaciji, ko smo morali davkoplačevalci spet dati stotine milijonov, lahko začne in zgodi ponoven rop bank. Ker če ni ničesar pripravljena spremeniti, bo na tisti veliki letalonosilki, ki se ji reče Banka Slovenije, šlo po inerciji. Verjamem, da si guverner želi sprememb, samo mašinerija tam je takšna, mnogi so sodelovali in niso ukrepali. In bilo je že citirano, kako je prejšnji guverner gospod Kranjec rekel, da so odlično nadzirali. Odlično. Ob tem, da je bančna luknja – ne vem, ena tretjina je na družbi za opravljanje bank, tam je 6 milijard – preko 10 milijard je bančne luknje. In so odlično nadzirali in seveda še posebej cartali ene privatne banke, Factor banko, Probanko, kar delajo še naprej. Poglejte, marsikaj se je v tej državi dogajalo zavestno pod levo oblastjo. Jaz moram reči, da je tudi institut, ki ga je imel guverner gospod Arhar nekje do leta 2002, do novega poslovanja, da je prišel sem ob memorandumu proračuna, imel govor in smo v naknadnih razpravah na odborih lahko poslanci polemizirali z njegovimi stališči, ne direktno – to je bil tudi nek element

nadzora in LDS je takrat v svoji objestnosti to ukini. In ko predlagamo, da se jasno vidi, da Svet Banke Slovenije ne more sam odločati o svoji integriteti in o svojih pravicah. To mora biti jasno zapisano, kajti po sedanjem zakonu je, kot sem že rekel, Banka Slovenije slonokoščeni stolp in Svet banke, če uporabim to znano metaforo, so svete krave. Nedotakljivost, popolna. Nihče ne more zahtevati nobene odgovornosti za nazaj. In temu je treba na nek način narediti konec, narediti spremembe, zaradi državljanov, ki so že toliko denarja plačali in zmetali v te naše banke in bili vedno znova oropani. Vedno znova. In sedaj vidim, da vlada dela tehnologijo, kako se bo lahko ropalo naprej. Včeraj je prinesla, pa smo k sreči zavrnili. Za milijardo in sto bi bilo spet novega zadolževanja in tako naprej.

Moram reči tudi, sicer ni od Socialnih demokratov nobenega v dvorani, gospod Frangež je prej govoril, da bi bil on za neodvisno javno preiskavo po islandskem vzorcu, kjer so, mimogrede, bankirji v zaporih, pri nas pa še v preiskavi nismo bili. Da on bi pa zdaj bil za to. Ja, dobro jutro, gospod Frangež. Ko je bila Pahorjeva vlada, so bili tajkunski krediti že vsi realizirani. Jaz vem, da v naslednji Janševi vladi banka ni hotela dati podatkov, čeprav je lastnik, ni mogla priti vlada do podatkov o dolgu. Če tudi politično bližnji Pahorjevi vladi bankirji niso dali podatkov, zakaj niste takrat predlagali neodvisne preiskave, gospod Frangež, ki zdaj na vratih gledate notri v dvorano? Zakaj niste predlagali takrat? Še enkrat dobro jutro. Poleg tega je večina kadrov v bankah iz prejšnjega režima, potem, ko so šli iz Udbe na banke in še danes jih imate v levici večino v kadru. Veliko, veliko večino kadrov in če tudi vam niso dali podatkov, ste bili s tem očitno zadovoljni. S tem ste bili zadovoljni. Mi pa zaradi davkoplačevalcev želimo, da se ta krinka, ki jo vlada smatra za absolutno, bančna tajnost, odškrne. Tudi decembra nas je Virant prepričeval, kako bo vse znano že januarja, kdo je kredite podeljeval. Za enega ne vemo, kdo je podpisal te kredite, ki so sedaj na slabi banki. Za enega še ne vemo, pa je konec maja. In kar naprej ministri in vlada obljublja nekega goloba na strehi, ki ga ni možno ujeti. Ponudite nam vsaj vrabca v roki. Mi to ponujamo in zavračate in kar naprej kažete na goloba na strehi. Sprašujem se, ali se bo moral pri nas ta revolt proti tem metodam izraziti drugače kot z debato v parlamentu. Saj ni ta leva opcija pripravljena ničesar, ker ta denar, ki je bil ukraden, izropan, ta opcija seveda kontrolira, tako v davčnih oazah, tako v švicarskih bankah, kot tudi preko tajkunskih podjetij in tajkunskih direktorjev. In ta denar tudi financira in bo financiral sedanjo kampanjo, brez skrbi bodite. Štiri volilne kampanje. Mi drugi bomo pa reveži, ko bomo lahko v nebo vpjioče kričali. Zato je več kot očitno, da nimate interesa, da bi se v tej državi oziroma v sektorju nadzor nad bančnim delovanjem, kar bi Banka Slovenija morala upravljati in ga v času prejšnjih dveh

guvernerjev, Gasparija in Kranjca, ni upravljala, to ponovno vzpostavilo. Bojim se, četudi ima dobre namere, da sedanji guverner brez spremembe zakonodaje tega ne bo zmožel. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Bojan Starman.
Bi želeli prej? Mag. Andrej Šircelj, imate besedo.
Oprostite, gospod Starman. Mag. Andrej Šircelj ima besedo kot predlagatelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Želel bi povedati še en razlog, zakaj smo v Slovenski demokratični stranki predlagali spremembo Zakona o Banki Slovenije. Ta razlog je zelo enostaven. Sanacija bančnega sistema ni končana. Prejšnje leto smo zelo veliko govorili o sanaciji bančnega sistema in tudi o času, kdaj se bo to dejansko zgodilo. V letu 2013 je začela delovati Družba za upravljanje terjatev bank in po prvem predlogu, po tistem glavnem predlogu, je bilo rečeno, da bodo terjatve na družbo prenesene konec meseca junija, in sicer po prednostih, ki naj bi jih določili na podlagi podatkov Banke Slovenije, na podlagi podatkov bank, poslovnih bank in seveda tudi ob pomoči Ministrstva za finance. Z drugimi besedami – poslovne banke, te banke, ki smo jih danes dokapitalizirali, bi morale odpreti kreditne banke, morale bi ugotoviti, kolikšna so jamstva za te kredite, ki so jih dale in ali sploh so jamstva za te kredite, in na tej podlagi bi morale biti te kreditne mape konec junija prenesene na Družbo za upravljanje terjatev bank. Evropska komisija je takrat rekla: "Podatki so neverodostojni. Mi moramo še enkrat vse to narediti, ker ima Banka Slovenije, ker imajo poslovne banke napačne podatke." In prišli so svetovalci, prišli so svetovalne hiše, zaračunale za to 22 milijonov evrov in ponovno ocenile kreditne mape. Ponovno ocenile, kakšna jamstva so bila dana za te kredite, koliko so vredni posamezni projekti – koliko so vredne Stožice na trgu, koliko so vredne nepremičnine od Merkurja, Vegrada in tako naprej. In na koncu so ugotovili, da so vredni 70 %, 66 % manj, kot je bila vrednost po podatkih Banke Slovenije, po podatkih poslovnih bank in tako naprej. In Banka Slovenije je imela tukaj, pri neverodostojnih podatkih imela zelo veliko vlogo. Državni zbor pa nadzoruje Banko Slovenije, dobiva poročila o tem, vabi guvernerje, vabi viceguvernerje in zgodilo se ni nič. Ali je odgovornost dovolj dobro zapisana v vseh teh zakonih, ki jih sprejemamo, zato da Banka Slovenije nastopa v javnosti, v Evropi z verodostojnimi podatki? Ali je odgovornost guvernerja in viceguvernerjev dovolj dobro opredeljena v zakonu o Banki Slovenije, da imamo prave podatke? Ne, gospe in gospodje. In ta zakon želi doseči ravno to. Verodostojne podatke, podatke, ki bodo transparentni tudi v Evropski komisiji, tudi v Evropski centralni banki,

ne samo za domačo rabo, kjer se lahko v javnost da takšne ali drugačne podatke.

Potem so bile konec meseca decembra te terjatve prenesene na Družbo za upravljanje terjatev bank in kar je zaskrbljujoče je, da niso bile prenesene vse terjatve, ampak samo ena tretjina terjatev. Ena tretjina terjatev od Nove Ljubljanske banke, ena tretjina terjatev od Nove Kreditne banke Maribor, medtem ko imajo danes vse te banke še vedno slabe kredite in slabe terjatve, ki jih bo treba enkrat sanirati. Če ne, bomo spet davkoplačevalci dali denar za drugo, tretjo, četrto dokapitalizacijo. In Banka Slovenije ima tukaj svojo vlogo. Banka Slovenije ima to vlogo navsezadnje tudi v zakonu, ki določa poslovanje Družbe za upravljanje terjatev bank, in Banka Slovenije ima seveda tudi svoje predstavnike v medresorski komisiji, ki odloča, katere banke bodo dobile državno pomoč, katere terjatve se bodo prenesle in tako naprej. In ne razumem, zakaj ne bi povečali odgovornosti Banke Slovenije v tej smeri, ker sanacija ni končana, ker navsezadnje niti niso še vključene v sanacijo vse banke. Navsezadnje smo pred dvema, tremi dnevi izvedeli, da bomo dali za Abanko še 500 milijonov, ker se je seveda vlada želela za to zadolžiti, da bomo dali za celjsko banko še 150 milijonov, in navsezadnje sploh ne vemo prav dobro, kje smo pri tej sanaciji. Tudi ne vemo, koliko denarja bo še treba vložiti v banko za sanacijo bančnega sistema. Ali bo enkrat šla ena banka v Sloveniji v stečaj ali bomo sanirali prav vse banke – Probanko, kot smo jo že, in Factor banko, vse privatne banke in tako naprej. Ne razumem, s kakšnim ciljem. Stabilnost bančnega in finančnega sistema. Jaz mislim, da če gre ena manjša banka v Sloveniji po gobe, bosta finančni in bančni sistem še bolj stabilen, če poslujeta slabo. Vprašanje pa je, do kdaj bodo davkoplačevalci pripravljeni plačevati za zablode in slabe odločitve bankirjev. In tudi tistih, ki bi morali nadzorovati te bankirje. Kajti to, da ti nekaj ne narediš, pomeni, da si ravno tako odgovoren in da je nadzor seveda slab.

Če govorimo o tem, da banke dajejo kredite in da je bilo v nekem obdobju prodanih toliko in toliko podjetij – kar govori tudi gospod Frangež in omenja Sod in Kad in tako naprej – tajkunov ne bi bilo, če ne bi bilo kreditov, kredite pa so dali bankirji, to je popolnoma jasno. Te bankirje pa nadzoruje Banka Slovenije. In mi želimo povečati nadzor nad Banko Slovenije, zato da bo bolj nadzorovala poslovne banke. Zgodba je popolnoma enostavna. Seveda ne razumem koalicijskih strank, da se s tem ne morejo strinjati. Da tu lahko na različne načine opozarjajo na formalnosti, opozarjajo na mnenje ECB, ki ga interpretirajo po svoje. Tu je kolega Horvat odlično prebral prvi stavek, kako ECB pozdravlja večji nadzor nad bankami. Lahko preberemo samo ta stavek in bo zadeva odlično interpretirana. Pa vendar želimo v Slovenski demokratični stranki tudi vsebino predstaviti na način, kot dejansko je. Vprašanje je, do kdaj se

bo ta zgodba še nadaljevala. Vprašanje je, kdaj bo nastopila naslednja sanacija bančnega sistema. Nekateri pravijo, da bo čez dve, tri leta treba ponovno dokapitalizirati Novo Ljubljansko banko in Novo Kreditno banko Maribor, predvsem zaradi tega, ker se dejansko ne naredi ničesar na upravljanju in se ničesar ne naredi na vodenju. In tu, da bi imel Državni zbor pri tem večjo vlogo, jaz ne vidim nobene težave. Državni zbor nadzoruje Vlado, Državni zbor nadzoruje posebej nekatere druge institucije, kot je SOD, ki nam predlaga svoja letna poročila, potem nam predlagajo letna poročila različne agencije za revizijo in tako naprej. In s tem, da si Državni zbor, da si poslanke in poslanci sami odgovorno naložimo večje delo, zato da bomo imeli boljši finančni sistem, da bomo imeli bolj zdrave banke, ker jih bo nadzorna institucija boljše nadzorovala, ni nič narobe. In to ne posega v neodvisnost Banke Slovenije. Ali zaradi tega, ker danes nadzorujemo Banko Slovenije, ta banka ni neodvisna? Ta banka je neodvisna. In dodaten nadzor glede na stanje, v katerem smo, glede na to, da imamo v Sloveniji vedno več državnih bank, da nas uvrščajo med države, ki imajo samo še državne banke poleg nekaj tujih bank, je dejansko nerazumljivo.

Zaradi tega predlagam, da poslanke in poslanci iz sedanje koalicije oziroma prejšnje koalicije, če danes več ni te koalicije, razmislijo o tem, da se predlog zakona podpre, da se poiščejo skupne rešitve, da se upoštevajo rešitve iz mnenja Evropske centralne banke in da se v nadaljnjem postopku, v tako imenovanem drugem branju, predlagajo ustrezni amandmaji, ki bodo enostavno usklajeni med vsemi političnimi strankami ali vsaj med večino političnih strank. Mislim, da bi s tem naredili nekaj dobrega, ne le za državo, ne le za vlado, ampak predvsem za slovenske davkoplačevalce, kajti njihov denar gre v banke in zaradi tega se zadolžujemo. Zaradi tega bodo davkoplačevalci plačevali še obresti ali pa višje davke. To je pač »mojstrsko« naredila vlada Alenke Bratušek, drugega rezultata ni. Zadlužila je državo za 11,9 milijarde, pazite, skoraj 12 milijard v enem letu! To je ena milijarda na mesec! In povečala davke. Rezultat je padeč konkurenčnosti. Gospe in gospodje, če bi se to še nadaljevalo, je vprašanje, kje bi ta država bila, če ne bi gospa Alenka Bratušek odstopila. Jaz mislim, da je to dobro za državo, odlično za državo. Blagoslov za državo. Kajti zadolžitev bi šla v 100 % bruto družbenega proizvoda. Če bi bila še eno leto in če bi se zadolževali v takšnem tempu, bi se zadolžili še za nadaljnjih 12 milijard in verjetno bi davke povečali v višave. Ne vem, koliko bi bil davek na dodano vrednost, 30 %, če bi še eno leto ona vladala.

Tako da, gospe in gospodje, jaz mislim, da je treba zakon podpreti, da je treba dati nekatere skupne rešitve, ki bodo v dobrobit Slovenije in ki bodo v dobrobit državljanov in državljanek.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Bojan Starman.

BOJAN STARMAN (PS DL): Hvala lepa za besedo in lep pozdrav vsem skupaj!

Mene osebno ne bi bilo treba prepričevati, ker sem bil že zdavnaj prepričan, da bom pač to spremembo Zakona o Banki Slovenije podprl. Ne zaradi tega, ker me je nekdo prepričal, ampak zaradi tega, ker sem trdno prepričan, da Banka Slovenije ne opravlja svojega dela, tako kot bi ga morala, da je v veliki meri odgovorna za godljo, v kateri smo, za te milijardne luknje, samo zato, ker ni opravljala svojega dela, tako kot bi bilo potrebno.

Mislím, da je nujno, kljub temu, da verjetno s temi spremembami ne bo dovolj, da se bo tam nekaj bistvenega spremenilo, verjetno bo treba v dodatnih obravnavah še res kaj dodati, da bi dejansko zagotovili, da bo Banka Slovenije opravljala tiste stvari v interesu nas vseh, kot bi jih morala. Povedati moram, da sem sam v letu 2006, 2007 kot predsednik Odbora za finance odhajal na seje Sveta banke. Da sem se tam tudi marsikdaj oglasil in da sem sokrivec mogoče tudi zato, da je ta bančna luknja kljub ogromnim številkam zdaj manjša, kot bi bila, če ne bi odprl ust na tej seji. Povprašal sem, ali res dajemo tako imenovane tajkunske kredite za odkupe podjetij z zastavo nekih delnic, ki jih šele kupujejo. In po kakšni vrednosti se to zastavo upošteva v jamstvo tega kredita? In v kakšnem obsegu se to dogaja? To je bilo leta 2007, edini, ki sem to naredil, ki nisem bil član sveta in seveda mi je kasneje tudi guverner Kranjc potrdil, da se je to res zgodilo. Takrat sem dobil odgovor, da je to malenkostno, zelo malo v nekem portfelju neke banke, skoraj nevredno, da sem to vprašal. Po drugi strani je pa temu sledilo, da se upošteva polna vrednost delnic na trgu za zastavo in da se upoštevajo tudi te delnice, ki so se kupovale. In po tem mojem vprašanju in tudi nadaljnjem vprašanju, ko sem rekel, kako mora biti delnica na trgu, če vemo – že takrat se je vedelo – da so bistveno precenjene nekatere vrednosti delnic, da se upošteva celotna tržna vrednost. Danes je to 100, jutri bo 10 in to se je tudi zgodilo. Vendar je temu sledila okrožnica guvernerja Banke Slovenije, kjer ni več dovolil zastavljati delnice, ki še niso v lasti tistega, ki kupuje delnice, in seveda tudi, da se upošteva za jamstvo samo 50 % takratne tržne vrednosti. Takrat se je ta velika stvar dogajala.

Prej je bilo govora o tem zadolževanju privatnega sektorja v obdobju tako imenovane Janševe vlade 2004 in zadolževanje privatnega sektorja, predvsem bank v tujini, velike ponudbe denarja, predvsem takrat, ko smo postali, prevzeli evropsko valuto ...

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Prosim za nekoliko reda v dvorani.

BOJAN STARMAN (PS DL): ... denarja je bilo na pretek in banke so ga praktično dejansko ponujale. In tukaj se je pač Banka Slovenije znašla in bila dejansko edini nadzornik v tem sistemu, ki bi morala ugotoviti in morala ukrepati in morala zagotoviti, da se ne dajejo krediti, katerih verjetnost vračanja je zelo majhna. Imajo zelo slaba jamstva. Ne morem se izgovarjati na kasnejše krize ali karkoli. Dajali so kredite za popolnoma špekulativne namene raznim finančnim holdingom, finančnim družbam. Skratka, tukaj ni bilo omejitev. Privatnim osebam, v številkah stotine milijonov evrov, kjer bi morala banka ukrepati in seveda preprečiti takšno dejanje in dajanje kreditov, ki niso ustrezno zavarovani s poroštví in jamstvi. To je bilo njeno delo in njena dolžnost in tega seveda niso opravili. Poleg tega tudi kot edini nadzornik bank sami posegi ob revizijah – ki jih je spet bila Banka Slovenije dolžna in je nadzirala banke – tudi v same bilance bank. Ni se ustrezno in pravočasno ukrepalo. Slabitve terjatev in podobno so začele prihajati štiri, pet let prepozno. Še zdaj nismo seznanjeni z vsemi pravnimi podatki in pravnimi ocenami teh terjatev. Mislím, da so bile pri nekaterih stvareh kar je bilo prej rečeno, napake v bilancah, da smo imeli napihnjene rezultate, premajhne slabitve, premalo rezervacij, to je bilo vse delo same Banke Slovenije.

Poleg tega bi dodal še eno od stvari, ki bi jo Banka Slovenije morala narediti. Ko so se začele pojavljati težave v bankah, so se začele pojavljati izgube in pri vsem skupaj se praktično ni nič ukrepalo, edini ukrep je bil zmeraj opozorilo Vladi in lastnikom, tako rekoč, da morajo toliko dokapitalizirati banke. Zakaj je prišlo do teh potreb, zakaj so banke zašle v težave? Zato, ker so dajale slabe kredite, ker so se sprejemale nepravilne odločitve, škodljive odločitve in seveda Banka Slovenije tu ni bila več v drugačnem stanju, kot da pove lastnikom, v pretežni meri je to država, da morajo toliko dokapitalizirati. In tudi zdaj v zadnjih fazah je podobno. Dokapitalizirajte in dajte prevzeti slabe terjatve – to je zadeva, ki je bila sporočena. Da bi pa naredila tiste nujne stvari v bankah, že zdavnaj, da bi zamenjala uprave, zahtevala sanacijske postopke, prisilne poravnave in tako naprej, ostre ukrepe v bankah, ki bi morali biti nujno sprovedeni že 4, 5 let prej, če bi imeli tudi pravilno izkazane bilance, pravilno vrednotenje aktive in pasive in tako naprej. Nič od tega banka ni naredila in tudi zdaj se ni zgodilo nič. Še zdaj, pod novim vodstvom, se ne dogaja nič. Ne vidim. Saj mogoče sam ne poiščem ukrepov, ki jih izvaja banka, govorimo o razdolževanju gospodarstva, o pomočeh in tako naprej, o nekih tajnih stvareh. Ne dobimo pa odgovora na vprašanja kaj in kako. Ali se je kaj spremenilo glede dajanja kreditov? Kakšna so potrebna jamstva za to? Vemo, kaj Bruselj ugotovi in koliko je treba kapitala imeti v rezervi in tako naprej. O tem, kaj se je naredilo, da ne bi prišlo do tega, da se te bančne luknje ne bi ponavljale,

da se to ne bi dogajalo kar naprej, pa seveda ... Ob tem, da smo vsi pripravljeni govoriti, da smo za javnost podatkov, v končni fazi pa vsi držimo pesti, da se ne bi nikoli izvedelo, kaj je, da prenašamo ne vem kako selektivno, kako kdo dela. Skratka, igramo se z milijardami, igramo se in praktično dovolimo, da raznorazne mreže špekulantov barantajo po našem težko prigranem denarju, ki ga plačujemo davkoplačevalci in ne naredi in ne zgodi se nič. Meni je dovolj tega in mislim, da bo treba narediti ne samo to, da se spremeni nekoliko Zakon o bančništvu. Še mnogo bolj. Nihče še ni nikjer odgovarjal za nobeno zadevo, verjetno tudi ne bo, verjetno bomo ugotovili, da je bilo vse lepo in prav, kljub temu pa seveda mene res ni treba prepričevati, da bi podprl ta zakon in ga bom podprl, ker bom s tem mogoče naredil v tej veliki barabiji vsaj en majhen korak, da bi se zmanjšala. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marijan Pojbič, za njim se pripravijo gospod Jože Tanko, gospod Marko Pavlišič in potem mag. Marko Pogačnik. Izvolite, gospod Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana gospa podpredsednica.

Jaz bom ta zakon, ki smo ga v Slovenski demokratični stranki vložili, seveda podprl. Dejstvo je, da Banka Slovenije v preteklem času ni opravila svoje naloge. Če bi svojo nalogo opravila, mi ne bi imeli sedaj v bančnem sistemu luknje velike 5 milijard in davkoplačevalci ne bi potrebovali ponovno pokrivati tistega, kar se je v bankah zgodilo. In tukaj ima veliko veliko odgovornost banka Slovenije. Ona je glavni nadzornik in ona bi morala storiti vse, da bi takšne stvari, kot so se dogajale v bančnem sistemu, preprečila. Gospod Bojan Starman je sedaj povedal veliko pomembnih resnic in v Slovenski demokratični stranki smo se odločili vložiti ta zakon, da bi na sistemski ravni odpravili določene pomanjkljivosti, ki so bile v preteklosti, in s tem omogočili, da bi Banka Slovenije lažje in bolj kvalitetno nadzirala delovanje bančnega sistema. Državnemu zboru pa bi morala odgovarjati na način, da bi s tem seveda tudi sama izboljšala kontroliranje bančnega sistema, če govorim o Banki Slovenije. Jaz sem prepričan, da se vsega tega, kar se je zgodilo v preteklosti, ko govorimo o tej bančni luknji, ne bi bilo, če bi glavni regulator v Republiki Sloveniji, torej Banka Slovenije, opravila svojo nalogo v skladu s svojimi odgovornostmi. In ker tega ni bilo, je treba pristopiti sistemsko in postaviti drugačne pogoje, kot so doslej veljali, da bo ta nadzor bolj kvalitetno izvršen.

Jaz mislim, da morajo imeti davkoplačevalci pravico vedeti, kaj se dogaja z njihovim denarjem. 5 milijard evrov, to je velikanski znesek. Mi smo to sedaj storili že drugič v samostojni Sloveniji. Ob osamosvojitvi

prvič in sedaj drugič. In bojimo se in v Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da se ta zadeva ne sme ponoviti tretjič. Zato je treba na tem področju poiskati ustrezne rešitve, ki bodo drugačne, ki bodo preprečile, da bi se takšna situacija ponovila. Vseskozi poskuša koalicija prepričevati nas, da je to, kar delamo s tem zakonom, nedopustni poseg v neodvisnost Banke Slovenije. Če Banka Slovenije kot glavni nadzornik ni opravila svojega dela, za delovanje Banke Slovenije pa je odgovoren Državni zbor skozi zakonodajo, se pravi, je treba na sistemskem področju nekaj spremeniti in v Slovenski demokratični stranki se tega zavedamo in zato smo vložili ta zakon. In ne razumem ne koalicije in ne vlade, da tega zakona ne podprejo, ker je še kako pomemben. Še kako pomemben je. In jaz sem prepričan, da se ta zakon lahko tudi v drugi in tretji obravnavi še spremeni, prilagodi v tistem delu, kjer ocenjujeta koalicija in vlada, da določene rešitve ne gredo v pravo smer. Ampak prepričan sem, da je v temelju ta zakon dovolj kvaliteten, da bi se na njem lahko gradilo in zgradilo tisto, kar je potrebno za to, da bi v bodoče naš bančni sistem funkcioniral bistveno boljše kot doslej, bistveno bolj odgovorno in da se ne bi zgodila tretja dokapitalizacija, da bi ponovno obremenili slovenski narod, slovenskega človeka, slovensko ljudstvo. Ker ta problem se dotika vsakega posameznika v tej družbi, od prvega do zadnjega. In ne sme se več ponoviti to, kar se je zgodilo v preteklosti in ravno zato smo v Slovenski demokratični stranki vložili ta zakon. Prepričani smo, da je to področje treba urediti na drugačen način, kot je bilo doslej.

Jaz upam, da bosta koalicija in vlada v nadaljevanju to razumeli. To razumeli in seveda tudi koalicija, ki ima možnost o tem zakonu v prvi obravnavi glasovati, tudi glasovala v tej smeri, da gre ta zakon v drugo obravnavo in da tukaj naredimo vsi skupaj en velik napor in korak naprej v dobro naših državljanov in državljanek in mislim, da je to skrajni in zadnji čas.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Jože Tanko ima besedo.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Če pogledamo, kaj se je dogajalo na področju bančništva v zadnjih dveh letih, samo v tem mandatu, to se pravi za časa vlade predsednika Janše in predsednice Alenke Bratušek, potem vidimo, da smo se v tem obdobju srečevali z velikimi problemi, predvsem zaradi tega, ker pravzaprav nihče ni imel resnega pogleda v delovanje bančnega sistema.

Mi smo bili tudi edina stranka, ki se je lotila priprave noveliranj zakonov, ki urejajo področje bančništva – kot veste, smo dvakrat ali trikrat predlagali popravke novele Zakona o bančništvu, kjer smo tudi predlagali, da se določene stvari drugače obravnavajo, da se tudi odpre vpogled v dogajanje v bančnem sistemu.

Smo edini, ki smo na to temo predlagali izredne seje Državnega zbora, kjer smo ponovno predlagali, da se nekatere stvari, ki zadevajo nadzor nad bančnim sistemom, uredijo drugače, pa nič od tega ni bilo sprejeto.

Sedaj predlagamo tudi tisto tretje področje, da se določene stvari izboljšajo tudi pri ključnem nadzorniku bančnega sistema, to je Banki Slovenije. Vse to, kar se je dogajalo v bančnem sistemu, se je namreč dogajalo samo zato, ker je prišlo do nekega čudnega incesta med tistimi, ki delujejo v bančnem sistemu. V obdobju po osamosvojitvi je prišlo do pretakanja kadrov med vodstvom v Banki Slovenije, med zasedanjem vodstvenih funkcij v Banki Slovenije, med opravljanjem političnih funkcij, med opravljanjem nadzorstvenih funkcij, med opravljanje vodenja poslovnih bank in tako naprej. V tem krogu, v tej spirali sodelovanja nekega zaprtega kroga ljudi so samo rotirali ljudje – enkrat so bili v svetu Banke Slovenije ali guvernerji, malo prej so bili ministri za finance, so sodelovali v nadzornih svetih pa so potem postali predsedniki Vlade – tak je primer gospe Alenke Bratušek, je bil nadzornik ali pa eden ključnih delavcev v Banki Slovenije ali v poslovni banki, pa je sedaj minister za finance in tako naprej. Ta zaprti krog teh rotacij, ki se dogaja, je pravzaprav tisti, ki preprečuje kakršnikoli pogled in kakršnikoli nadzor delovanja bančnega sistema. In na tem področju je zagotovo treba nekaj spremeniti.

Državni zbor se v tej konstelaciji, v tej postavitvi, kakršna je, uporablja samo zato, da se zagotavljajo finančna sredstva in odobravajo pravice za nenadzorovano vlaganje državnih javnih sredstev, večina teh je pridobljenih z zadolževanjem na tujih trgih v sanaciji bančnega sistema. To, kar se dogaja, je pravzaprav neko nezdravo stanje, ko zelo ozek, zaprt krog, politično-menedžerskih oseb uporablja s celotnim premoženjem države. Tudi tisto, kar se je v nadaljevanju dogajalo v poslovnih sistemih, je pravzaprav posledica načina delovanja ljudi v bančništvu.

In če se hoče prenesti odgovornost na politiko – politika je odgovorna zato, ker ne naredi nič – potem je treba dati tudi določena pooblastila politiki in pa predvsem zagotoviti nadzor nad tistimi, ki delujejo v temu segmentu, ki je daleč najbolj pogolten v tej državi in zgodovini te države. Še v noben projekt ta država ni vložila toliko, kot je v bančni sistem, pa naj bi deloval samo ali pa v bistvu na principu marž, to se pravi znanih dodanih pribitkov, pa se zadeva ne pokrije. Kar pomeni, da tisti, ki so tukaj nedotakljivi, katerih niti imena ne bi smeli vedeti, ki razpolagajo z enormnimi sredstvi, ne zagotavljajo niti izvrševanja zakonov. Vendar ker Banka Slovenije kot regulator ne ukrepa, se te stvari dogajajo naprej.

V zgodovini Slovenije ni znan en sam primer, ko bi Banka Slovenije kakšnemu vrhunskemu bančniku oziroma bolje rečeno po funkciji vrhunskemu bančniku odvzela licenco.

Niti en predsednik uprave katerekoli banke v Sloveniji ni izgubil licence, tudi če je imela ne vem kakšno izgubo, milijardo evrov izgube. Niti eden v zgodovini Slovenije. Zdaj pa samo sprašujem, ali res mislite, da nihče izmed bančnikov ni storil ničesar, kar bi bilo v nasprotju s pravili dobrega gospodarja, kar bi bilo v nasprotju z pravili poštenega ravnanja ali pa s pravili zakonitosti, ki so zapisane. To je vprašanje. Na to ne boste dobili nekega resnega odgovora.

Ko smo obravnavali probleme bančnega sistema tudi na zahtevo Banke Slovenije v tem državnem zboru, pravzaprav nismo izvedeli ničesar. Guverner Kranjec je prišel v državni zbor, nekaj povedal, ko smo želeli na odprti ali zaprti seji kakšen podatek, tega ni bilo, samo da je zadeva "skoraj v redu". Ko je prišel sem povedat nekaj stvari guverner Jazbec, ki po moje niso bile dovolj natančno in precizno povedane, se je zgodilo, da se je saniralo dve privatni banki, dve povsem zasebni banki, z nekaj 100 milijoni evrov – to se je zgodilo pomladi lansko leto, pred enim letom – iz teh vladnih depozitov na te dve banki so se izplačale dividende in nagrade in smo potem tisto lupino septembra sanirali še s poroštvenim zakonom v višini milijarde in 30 milijonov evrov. To je bila naša naloga takrat, da smo zagotovili pravico zadolževanja vladi in da smo dali biano majnico za to, da se je poroštveni denar dal za zavarovanje programirane likvidacije teh dveh bank. Zdaj so zadeve še nekoliko drugačne, pravzaprav je bančni sistem skoraj v celoti državen, za državo je odgovorna tudi politika, za premoženje države, navsezadnje sprejemamo številne zakone o tem, kaj bomo storili z državnim premoženjem in če je to tako, potem je prav, da se pooblastila tistih, ki so dolžni ali pa ki odobravajo te stvari, povečajo, da pridemo do povečane odgovornosti na eni strani in pa seveda tudi do možnosti pogleda in, če je treba, tudi kakšne dodatne odločitve.

Kar zadeva mnenje Evropske centralne banke, to mnenje nima neke suspenzivne vloge, to ni veto. Rešitve zakona, ki jih predlagamo, je možno v skladu z mnenjem tudi urediti. Če bomo to spustili naprej, bomo dobili še mnenje Zakonodajno-pravne službe, tudi te popravke lahko naredimo, vendar če želite tiščati glavo v pesek še naprej, če se želite nojevsko obnašati, potem boste glasovali proti temu zakonu. Če pa želite, da se na tem področju nekaj korenitega spremeni, da se zadeve bistveno izboljšajo, pa je treba zakon podpreti. Ga je treba enostavno podpreti. In tisti, ki mislite, da je treba še naprej tiščati glavo v pesek, jo tiščite, tisti, ki pa želimo, da se na tem področju nekaj bistvenega spremeni, se pravi, da se odpravijo ključni problemi pri upravljanju z bankami in s potrebami po dokapitalizaciji bank, potem je treba tu nekaj storiti. Žal ste zavrnili vse rešitve, ki ste jih predlagali. Tudi to, kar se sedaj dogaja s slabo banko, ne vodi k razkritjem, ne vodi k preglednosti, ne vodi k transparentnosti, ne vodi

k zaostritvi odgovornosti, ampak očitno slaba banka služi samo kot neka dodana deponija denarja, dodaten servis za tiste, ki so se do sedaj v svojem poslovanju izredno slabo izkazali. Žal sta vlada in koalicija, ki te rešitve podpirata, na tem področju padli v celoti, 100 % pokleknila in čas je, da se nekaj na tem področju naredi v povsem drugačno smer. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marko Pavlišič, za njim naj se pripravi mag. Marko Pogačnik.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo. Nadzor nad Banko Slovenije je seveda nujen in potreben. Verjetno se vsi tu strinjamo, da Banka Slovenije v preteklih letih – od takrat, ko se je začela ta ekspanzivnost zadolževanja pa potem tudi, ko je prišlo do finančne krize – takrat ni ustrezno odigrala svoje vloge. Je pa večno vprašanje v tem državnem zboru, ali bo zakon res kaj spremenil. Ali pa je treba enostavno začeti delati drugače? Naj omenim, da imamo v tem državnem zboru oziroma v tej državi trenutno 1 tisoč 785 zakonov, ki veljajo, če dodamo zraven še novele teh zakonov, pa pridemo do številke 2 tisoč 890 trenutno veljavnih zakonov in novel zakonov. Pa smo zadovoljni s tem stanjem, ki ga imamo? Državni zbor producira zakone s hitrostjo par sto, dvesto, tristo zakonov na leto. In SDS tu dodaja še enega v ta mozaik. Ampak ali bomo res s tem naredili kaj bistveno boljšega ali pa je treba enostavno začeti delati drugače? V zadnjem času se je na področju bank začelo delati drugače. Izvedel se je zunanji nadzor sredstev v teh bankah. Začela se je sanacija bank, izveden je bil prenos na slabo banko, začelo se je z racionalizacijo dela v teh bankah, ne nazadnje se je pristopilo v nadzorovano likvidacijo dveh bank, kar pomeni, da se je začelo delati drugače. Žal gospoda Šircelja ni več med nami, ker bi nam on lahko postregel z več podatki o tem, kako se lahko dela drugače. Ne nazadnje je bil gospod Šircelj v začetku delovanja slabe banke v tej banki. Bil je v vlogi neke vrste nadzornika. In bi nam lahko pojasnil, kaj je takrat naredil za večjo transparentnost delovanja Družbe za upravljanje terjatev bank. Ali je kaj naredil tudi za večjo transparentnost plač v slabi banki, ki jo sedaj tako rad kritizira in se zgraža nad tem? Takrat, ko je bil on sam tam in je vlekel to plačo, se ni pa čisto nič zgražal. Vendar ga žal tukaj ni zraven, da bi nam pojasnil to, kar se dogaja.

Glede mnenja ECB bi jaz rad podal začudenje. Ne vem, od kje je gospod Horvat prebral tisti prvi stavek mnenja ECB, ker jaz berem tu prvi stavek in se glasi: "Uvod in pravna podlaga. Evropska centralna banka (ECB) je dne 19. februarja 2014 prejela zahtevo predsednika slovenskega parlamenta ..." in tako dalje. Popolnoma drugačen prvi stavek. Berem pa dokument z oznako CON/2014/25, da ne bo

pomote, iz kje berem. Omenjeno je bilo tudi, da mnenje Evropske centralne banke ni negativno do predloga tega zakona, da se tudi besedica negativno sploh ne nahaja v tem predlogu. Prav imajo tisti, ki to omenjajo. Besedice negativno ni v tem poročilu. Vendar naj preberem en odstavek tega poročila: "V skladu z načelom institucionalne neodvisnosti centralnih bank, ki ga vsebujeta člen 130 Pogodbe in člen 7 Statuta ECB, je sodelovanje predstavnikov tretjih oseb v organu odločanja NCB s pravico glasovanja v zadevah v zvezi z opravljanjem nalog NCB, povezanih z ESCB, nezdružljivo s Pogodbo in Statutom ESCB, tudi če ta glas ni odločilen." Se pravi, niso uporabili besedice negativno mnenje, vendar so uporabili besedico "nezdružljivo" s Pogodbo in Statutom Evropske centralne banke. In potem v nadaljnjem odstavku še enkrat: "Predlagana sprememba je zato nezdružljiva s členom 27.1 Statuta ECSB ..." in tako dalje. Ja, res niso uporabili besedice negativno. So pa uporabili besedico nezdružljivo, incompatible v angleškem jeziku. In to večkrat, ne samo enkrat ali dvakrat, kot sem jaz povedal.

Najboljši finančni minister Bajuk, – pa o pokojnih vse najlepše – ampak to je ta minister, ki je takrat nasprotoval privatizaciji Nove Ljubljanske banke, ki je nasprotoval temu, da bi takratni tuj lastnik, ki je bil 25 % lastnik, postal večji lastnik, da bi recimo v rokah slovenske države ostalo zgolj 25 plus ena delnica, ker bi onemogočalo statutarne spremembe te banke in bi ta banka ostala v Sloveniji. Vendar je ta, bom rekel po mnenju nekaterih najboljši minister, to preprečil. In tudi zaradi tega se nam je zgodila ta zgodba, ker se takrat v tistem obdobju Janševe vlade, ko je bil gospod Bajuk finančni minister, to ni zgodilo. In upam, da bomo tokrat pametnejši in bomo pristopili na drugačen način k temu, da bomo enkrat končno te banke privatizirali, pa naj potem privatni kapital izgublja in pokriva te izgube, če bo pač do tega še enkrat prišlo.

Strinjam se z gospodom Frangežem glede uvedbe javne preiskave bančne luknje oziroma, bolje rečeno, on se strinja z mojim mnenjem, pa ne bi zdaj tu cepidlačil okoli tega. Gospod Jerovšek pa ni vedel povedati, ali se strinja s tem ali se ne strinja, da bi izvedli javno preiskavo. Napadel je samo to, da se nič še ni zgodilo. Ko pride pa do točke, ko je treba nekaj konkretno podpreti, takrat se pa zgodi – kaj? Gospod Jerovšek je rekel, ponudite nam vrabca v roki, če nam že ne morete dati goloba. Glejte, dragi gospodje, mi smo vam ponudili vrabca v roki, takrat ko smo glasovali o Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja. In takrat smo odprli to, da je zdaj možno pogledati te slabe kredite, ki so bili preneseni na slabo banko. In kako je gospod Jerovšek takrat glasoval? Tukaj imam izpisek takratnega glasovanja, piše: "Jerovšek, Jožef, kvorum, ni glasoval." Gospodu Jerovšku smo ponudili vrabca, pa ni glasoval. Saj lahko naštejemo še druge, ki takrat tudi niso glasovali. In, ja, dober razlog je bil zato, ker takrat ni bil sprejet amandma, ki bi odpiral slabe

kredite, tudi tiste, ki so ostali na banki. Ali veste, koliko glasov je takrat zmanjkalo za to, da bi to bilo izglasovano? En glas. In koliko jih ni prispevala SDS? Pet glasov. Dva sta bila v tujini na poti, trije so bili pa ne vem kje. Glejte, toliko vam je to pomembno. In takrat, ko pride do teh točk, pa pokažete, kar je z vami. / oglašanje v dvorani/ Glejte, ne vem, kdo je bil, vem pa, da sta dva bila na Irskem skupaj s predsednikom Janšo. Tako da, glejte, gospodje, ko je treba nekaj konkretnega narediti, takrat pa stisnete rep med noge. Najlažje je pa predlagati zakone, za katere vi sami vnaprej veste, da enostavno niso sprejemljivi in ne bodo sprejeti. In potem imamo lahko ta cirkus v državnem zboru. Pa če ga želite imeti, ga bomo pač imeli.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Gospod, ste zaključili? Hvala lepa. Sem vas hotela spomniti na zakon.

Besedo ima mag. Marko Pogačnik, za njim predstavnica Vlade.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):

Predsedujoča, hvala za besedo.

Težko, da ne bi podal kratkega komentarja na razpravo, ki jo je imel kolega Pavlišič. Vse lepo in prav, sanacijo bančnega sistema je omenil, omenil je kontrolirano likvidacijo bank, vendar je nekaj pozabil omeniti. Sanacijo bančnega sistema približno 6 milijard evrov na račun davkoplačevalcev, kontrolirano likvidacija dveh privatnih bank na račun davkoplačevalcev. In Slovenija je edina izmed tranzicijskih držav, ki že drugič sanira bančni sistem na račun davkoplačevalcev. In če kdaj, potem, spoštovani kolegice in kolegi, je zdaj čas, da naredimo novelo Zakona o Banki Slovenije. Predvsem v interesu, da se napake iz prve sanacije in druge sanacije bančnega sistema na račun davkoplačevalcev ne bodo ponovile. Izključno zaradi tega. Že v stališču SDS smo povedali, da je danes prvo branje tega zakona, ocenjujemo, da bi bilo nujno treba danes sprejeti sklep, da je zakon primeren za nadaljnjo obravnavo. Smo pa že povedali, da bomo seveda upoštevali vse pripombe, ki jih je dala Evropska centralna banka, ki jo moramo upoštevati. In Slovenska demokratska stranka pričakuje tudi od ostalih poslanskih skupin, da bodo sodelovale pri tem zakonu in da bo ta zakon na koncu izpadel čim boljši in čim kvalitetnejši, verjetno je vsem nam to v interesu. Ali pa je v interesu nekaterih posameznikov, da bomo čez leto ali dve ponovno govorili o sanaciji bančnega sistema na račun davkoplačevalcev. Omenjena je bila tudi Družba upravljanje terjatev bank, tako imenovana slaba banka. Pozabili ste povedati, da je vlada Janeza Janše pri tem zakonu povabila k sodelovanju vse poslanske skupine in vse poslanske skupine ste imele možnost sodelovati pri sprejemu in pri oblikovanju tega zakona. In zaradi česa sta še ta zakon in kolaps bančnega sistema pomembna? Slovenija je na lestvici konkurenčnosti,

objavljeno je bilo pred nekaj dnevi, na 55. mestu od 60 držav. Jaz bi tukaj rad poudaril, da je bila ob koncu mandata vlade Janeza Janše Slovenija na 32. mestu. Potem sta pa prišla gospod Borut Pahor in gospa Alenka Bratušek in Slovenija je padla na 55. mesto.

Velikokrat se je koalicija leveice izgovarjala na finančno in pa gospodarsko krizo. Ampak te države, ki so na teh lestvicah, so vse doživele tako finančno kot gospodarsko krizo. In zakaj je samo Slovenija v mandatu Boruta Pahorja, v mandatu Alenka Bratušek padla na čisto dno lestvice? Verjetno pa je eden izmed vzrokov tudi bančni sistem in banke.

In največ pripomb in največ negativnega mnenja prič, ki jih je zaslišala preiskovalna komisija, je bilo predvsem na račun obdobja 2009 in 2010. In jaz sem prepričan, da je najlažje reči, ta zakon ni dober, ta zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo, ECB vam govori svoje, kje ste kiksnili. Pa dajmo enkrat sestiti skupaj in reči, tudi mi priznamo, v določenih delih bomo seveda upoštevali mnenje ECB.

Vendar generalno pričakujem, da bo danes ta zakon dobil podporo in da ga bomo lahko v drugi in pa v tretji obravnavi izboljšali. Ali pa nekemu ni v interesu, da se na področju bančnega sistema naredijo korenite spremembe, ki so nujno potrebne. Slovenija je res verjetno ena izjema na tem področju. Že drugič bomo sanirali bančni sistem na račun davkoplačevalcev, imamo še vedno bančni sistem, kjer je lastništvo države eno izmed največjih na svetu, imamo eno banko, ki ima izrazito višji tržni delež in pa bilančno vsoto kot ostale konkurenčne banke, in jaz imam na koncu občutek, da je nekemu to všeč. In dajmo tukaj notri poskušati v nadaljevanju ta zakon narediti boljši. Se pa strinjam se tem, kar je rekel kolega Pavlišič, da je to res zaskrbljujoče, da ima Slovenija v danem trenutku približno 2 tisoč veljavnih zakonov. Ampak ta zakon, ki ga predlaga Slovenska demokratska stranka, ni nov. Ampak stremimo k temu, da bi ta zakon izboljšali in da bi zagotovili ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Za repliko je prosil gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala.

Nujno je treba tukaj še dodati, da je bila med vlado Boruta Pahorja in vlado Alenke Bratušek tudi vlada Janeza Janše. Zdaj ne vem, ali se gospod Marko Pogačnik že sramuje te prejšnje vlade, ker jaz se čisto nič ne sramujem. Ne nazadnje je bilo omenjeno, da so bile tudi pri Zakonu o DUTB vključene vse poslanske skupine. Seveda so bile, saj je bil minister, ki je vse to skupaj vodil, gospod dr. Janez Šušteršič. Normalno, da so bili potem vsi zraven vključeni, ker to je način delovanja sredinskih strank in tako mi pač delujemo. Tako da se strinjam s tem, kar ste povedali, absolutno.

Seveda lahko zakon še izboljšamo v drugem in tretjem branju, vendar smo mi že trikrat obravnavali nekaj podobnega v tem državnem zboru, pa vseh tistih pripomb niste vključili v ta predlog, tako da ne vem, kaj bomo tukaj še naredili.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Vlada ne bo razpravljala. Potem je na vrsti še kot predlagatelj mag. Andrej Šircelj. Trenutno ga ni v dvorani. Na voljo je bilo tudi samo še 22 sekund.

Ugotavljam, spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, da ste vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, dobili besedo. Ker čas določen za razpravo še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega odstavka 71. člena Poslovnika zbornice še kdo razpravljati. Če želita razpravljati, tudi predstavnik predlagateljev mag. Andrej Šircelj in predstavnica Vlade mag. Mateja Vraničar, prosim, da se prijavita z dvigom roke. Ali želi še kdo razpravljati? Ne vidim želje po dodatni razpravi, zato je zaključujem razpravo.

O predlogu sklepa, da je predlog zakona primeren za nadaljnjo obravnavo, bomo v skladu s časovnim potekom seje zbornice odločali čez pol ure v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda. Prekinjam tudi 25. sejo zbornice, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali danes ob 14.45.

(Seja je bila prekinjena ob 14.16 in se je nadaljevala ob 14.45.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje, nadaljujemo s prekinjeno sejo zbornice. Prehajamo na glasovanje zbornice o predlogih odločitev, zato vas prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Je vse v redu z glasovalnimi napravami? Lahko nadaljujemo z glasovanjem? Ugotavljam, da je z glasovalnimi napravami vse v redu.

Nadaljujemo s prekinjeno 11. točko dnevnega reda, to je s ponovnim odločanjem o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije.

Prehajamo na ponovno odločanje. Ob tem vas želim opozoriti, da mora pri ponovnem odločanju v skladu z drugim odstavkom 91. člena Ustave Republike Slovenije za sprejem navedenega zakona glasovati večina vseh poslancev zbornice, to je 46 ali več. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 35, proti 30.

(Za je glasovalo 35.) (Proti 30.)

Ugotavljam, da zakon ni sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 4. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga

zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vodah, skrajšani postopek.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Prosim za pozornost. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev sprejetih na matičnem delovnem telesu predlog zakona neuskkljen. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti nihče.

(Za je glasovalo 51.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je s tretjo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o inšpekcijskem nadzoru v okviru rednega postopka.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev sprejetih na matičnem delovnem telesu predlog zakona neuskkljen. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti nihče.

(Za je glasovalo 47.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 8. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Banki Slovenije.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Banki Slovenije je primeren za nadaljnjo obravnavo. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 35, proti 36.

(Za je glasovalo 35.) (Proti 36.)

Ugotavljam, da zbornica ni sprejela sklepa, zato je zakonodajni postopek o predlogu zakona končan. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 9. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini je primeren za nadaljnjo obravnavo. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 57, proti 15.

(Za je glasovalo 57.) (Proti 15.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani sklep sprejel, zato bo predlog zakona dodeljen v obravnavo Odboru za finance in monetarno politiko kot matičnemu delovnemu telesu. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 10. točko dnevnega reda, to je s prvo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb.

Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb je primeren za nadaljnjo obravnavo. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 59, proti 15.

(Za je glasovalo 59.) (Proti 15.)

Ugotavljam, da je zbor predlagani sklep sprejel, zato bo predlog zakona dodeljen v obravnavo Odboru za finance in monetarno politiko kot matičnemu delovnemu telesu. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 12. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE CIPER O IZMENJAVI IN MEDSEBOJNEM VAROVANJU TAJNIH PODATKOV.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Predlog zakona je v obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročal. Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbor ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Lahko odločimo? / oglašanje iz dvorane/ Prosim? Obveščajo me, da imamo težave z glasovalno napravo. Zato prekinjam sejo za 15 minut. Mislim, da je dobro, da vzpostavimo sistem za glasovanje. Obveščajo me o tem, da potrebujejo 15 minut in nadaljujemo s sejo ob 15.10.

(Seja je bila prekinjena ob 14.54 in se nadaljevala ob 15.10.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje, nadaljujemo z delom.

Vas pa ob tej priložnosti obveščam, da so službe ob prekinitvi seje ugotovile, da je glasovalna naprava delovala pravilno, da pa je do napake prišlo v sistemu za merjenje časa. Napaka je bila v odmoru odpravljena, tako da lahko nadaljujemo s sejo.

Smo pri glasovanju o 12. točki dnevnega reda. Glasujemo o Predlogu zakona o ratifikaciji sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Ciper o izmenjavi in medsebojnem varovanju tajnih podatkov.

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti nihče.

(Za je glasovalo 68.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 13. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO MADŽARSKE O SPREMEMBI SPORAZUMA MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE MADŽARSKE O VOJAŠKEM SODELOVANJU NA PODROČJU LETALSTVA IN ZRAČNE OBRAMBE.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročal. Prijavljenih k razpravi ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbor ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti nihče.

(Za je glasovalo 68.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 15. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA POTRDIŠČENJE URADNEGA PREČIŠČENEGA BESEDILA ZAKONA O TUJCIH.

Uradno prečiščeno besedilo je pripravila Zakonodajno-pravna služba zboru in ga zbor potrdi brez razprave. Prehajamo na odločanje o naslednjem predlogu sklepa: Potrdi se uradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti nihče.

(Za je glasovalo 68.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zbor uradno prečiščeno besedilo navedenega zakona potrdil.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 16. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO MANDATNO-VOLILNIH ZADEV.

Pod točko a prehajamo na **Ugotovitev o prenehanju mandata članoma Programskega sveta Radiotelevizije Slovenija.** Mandatno-volilna komisija je Državnemu zboru v seznanitev predložila dva sklepa, s katerima naj Državni zbor ugotovi, da članoma Programskega sveta Radiotelevizije Slovenija Matjažu Steržetu in Mihi Klunu preneha mandat.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospod Jože Tanko bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Pred seboj imamo predlog za prenehanje mandata. Programski svet Radiotelevizije je obvestil Državni zbor, da je pri enem izmed članov Programskega sveta, ki jih je Državni zbor potrdil, prišlo do suma, da ne izpolnjujejo pogojev in da teh pogojev ni izpolnjeval že ob nastopu mandata. Predsednik Državnega zbora, ki je to obvestilo prejel, je teden dni držal to obvestilo pri sebi in ga šele potem dal okoli in na osnovi tega obvestila smo tudi zahtevali sklic nujne seje Mandatno-volilne komisije.

Na tej seji, ki je bila korektno sklicana, je prišlo do neke čudne širitve dnevnega reda z razširitvijo indecev na člana programskega sveta Miho Kluna. Tam se je očitalo Klunu, da je član Izvršilnega odbora Občinskega odbora, se pravi da je funkcionar, pa ni, ker ta ni funkcionar, da je namestnik predsednika regije, ki tudi ni po statutu funkcionar, da je član nekega odbora strokovnega sveta, kar tudi ni funkcionarski del oziroma funkcionarstvo, da je vodja svetniške skupine, kjer tudi ni funkcionar, in tako naprej. Da je član državne volilne komisije, kar bi po našem mnenju pomenilo, da po tem kriteriju pravzaprav tudi vsi, ki so člani volilnih odborov, ker so imenovani na osnovi istih določb, ne bi smeli biti v organih RTV.

Zanimivo pri tej obravnavi je to, da je predsednica Mandatno-volilne komisije gospa Župevc zahtevala mnenje Zakonodajno-pravne službe za naš predlog sklepa, ki smo ga dali pri gospodu Steržetu. Ko smo dobili odgovore tudi Slovenske demokratske stranke in tudi videli predlog sklepa, ki ga je predlagala gospa Župevc, smo predlagali, da se tudi v tem primeru pridobi mnenje Zakonodajno-pravne službe, vendar je koalicija to glasovanje, ta procesni predlog zavrnila, kar kaže na to, da ni šlo v tem primeru za to, da bi se situacija razčistila, ampak za to, da se poleg tega, da se eliminira Matjaž Steržeta, eliminira tudi nekoga, ki je bil po našem mnenju korektno imenovan za člana Programskega sveta Radiotelevizije Slovenija. Če se ta koalicija ali ta tako imenovana koalicija reševanja stvari loteva na tak način, niti ni čudno, da se je zgodilo to, kar se je zgodilo. In v tem primeru, ko niste dopustili preverbe sklepa, ki ste ga predlagali isti Zakonodajno-pravni službi v isti točki dnevnega reda, se je pač nemogoče izogniti, da ste na osnovi te indične obtožbe, ki ste jo procesirali, izrekli tudi indično obsodbo, se pravi, da ste odvzeli mandat Mihi Klunu, ki je bil po našem mnenju korektno imenovan.

Želja, da se zadeva uravnoteži, je pravzaprav čudna. Če bi želeli preverjati tudi pri ostalih članih Programskega sveta RTV, ki ste jih imenovali, bi lahko tudi to storili, lahko že prej kot pred imenovanjem, že meseca decembra, lahko pa tudi še kasneje. Kajti morda je v tem programskem svetu, ki ste ga izvolili z vašo večino, še kdo, ki po teh indičnih kriterijih ne izpolnjuje pogojev za člana Programskega sveta Radiotelevizije ali pa tudi Nadzornega sveta

Radiotelevizije. In moram reči, da smo v naši poslanski skupini nad takšnim ravnanjem koalicije zgroženi, in po eni strani je pravzaprav v redu, da se te zgodbe, ki so nekorektne, nesistemske in tudi nesistematične, končujejo tudi z zaključkom vašega mandata. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jani Möderndorfer bo predstavil stališče Poslanske skupine Nepovezanih poslancev. Izvolite.

JANI MÖDERNDORFER (PS NP): Hvala lepa.

Pred mano smo slišali mojega predgovornika, ki je povedal, da imamo pred sabo predlog sklepa. Jaz upam, da vodja največje opozicijske oziroma poslanske skupine – eno in drugo velja – ve, da se v resnici danes samo še seznanjamo s sklepom in ni več nobenega predloga, kajti ta predlog je sprejet.

Ampak bolj pomembno od tega je seveda to, tako kot je bilo pravilno že povedano in večkrat tudi ponovljeno na Mandatno-volilni komisiji, da je ugotovila, da eden od članov Programskega sveta ne izpolnjuje več pogojev za to, da bi lahko bil član Programskega sveta. In ta ugotovitev je bila ugotovljena takoj na začetku na sami Mandatno-volilni komisiji, in mislim, da pravzaprav sploh nobenega ni bilo, ki bi temu vprašanju osporaval. Problem pa je seveda neke druge, tako kot je moj predgovornik ugotavljal, to pa je, da se je začel lov na čarovnice, kajti dejstvo je, da je že danes za tem govorniškim odrom v bistvu namignil, kaj bo njihovo delo. Celó napovedal je, da verjetno obstaja možnost, da je v tem Programskem svetu še nekdo ali še kdo, ki po takšnih merilih ne ustreza tem pogojem. Seveda se je to izkazalo zelo hitro tudi pri drugem članu in takrat so se stvari zelo močno spremenile. Temu rečejo v največji opozicijski stranki, da je enega kandidata našel Programski svet, drugi pa je bil politično eliminiran. In potem najdemo tisoč in en razlog, zakaj je temu tako. Dejstvo pa je, da če bi tisto, kar je bil problem v razpravi in pri odločitvi, to pa je, da se je na podlagi te razrešitve želelo ugotavljati, da v resnici vse odločitve, ki jih je ta Programski svet sprejemal za nazaj, so nelegitimne. Še več, Programski svet je naročil pravno mnenje, ki mu ni ustrezalo, in naročil je drugo pravno mnenje, ki mu je ustrezalo, in tako se je začel postopek. To pa je, da je treba ugotoviti, danes se pogovarjamo o dveh članih, v resnici pa se pogovarjamo o direktorici Radiotelevizije Slovenija, kajti cilj in namen tega je, kako že izglasovano dejstvo, to pa je, da imamo novo direktorico Radiotelevizije Slovenija, na nek način svojevrstno odpoklicati z ugotovitvijo, da nekdo ni imel možnosti glasovati že od samega začetka, kajti vse stvari veljajo za nazaj. Če je temu res tako, potem bi morala verjetno marsikatera odločitev v tej državi pasti, iz enega preprostega razloga, kajti upam, da ne živimo v državi, kjer ugotavljamo stvari za nazaj

oziroma retroaktivno. Zato se mi zdi takšno namigovanje, prvič, nespodobno in eden od načinov, kako se politično obračunava.

Za mene je pomembno samo dvoje. Prav je, da smo ugotovili, da tako oba kandidata ne izpolnjujeta pogojev in da ju je Mandatno-volilna komisija s sklepom tudi razrešila. In enako bomo ravnali v vseh enakih primerih, ki se bodo zgodili. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Franc Jurša bo predstavil stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani!

Ob obravnavah mandatno-volilnih zadev, sploh v zvezi z imenovanji, volitvami in razrešitvami, Poslanska skupina DeSUS običajno ne predstavlja stališč in tudi ne razpravlja. Zakaj? Ker gre pri teh točkah v večini zadev za formalnosti, torej se seznanjamo oziroma glasujemo o sklepih, ki jih je predhodno obravnavala Mandatno-volilna komisija, in ker so praviloma ti predlogi vezani na izpolnjevanje točno določenih zakonskih pogojev, kar pomeni, konkretno pri imenovanjih, da če kandidat ne izpolnjuje že vnaprej določenih pogojev, se ga avtomatično izloči, kar je prav. Tako je konec koncev pri vseh kandidiranjih v organe, svete, odbore, uprave, komisije, na različne razpise, pozive na delovna mesta.

Glede imenovanja članov Programskega sveta RTV Slovenija vsi vemo, kako je potekal razpis oziroma poziv na kandidiranje, kateri pogoji so bili določeni, kdaj, katere osebe in s kakšnimi kvalifikacijami smo imenovali v ta svet. Da smo dobili v proučitev dopis tega organa, ki je naknadno podvomil, da en član ne izpolnjuje zakonsko predpisanih pogojev in da se je tekom obravnave tega dopisa izkazalo, da še en član ne izpolnjuje pogojev. Na tem mestu ne bom operiral z imeni razrešenih, niti ne bom polemiziral o njuni strankarski pripadnosti, ker je to za nas res postranskega pomena. Prav tako se v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev ne sprašujemo in polemiziramo, kaj naj bi ta odločitev pomenila za imenovanje generalnega direktorja RTV Slovenija. O tem mi ne odločamo, to je pristojnost Programskega sveta RTV Slovenija in v te odločitve ne posegamo. Ključna za nas je ugotovitev, da oba imenovana že pri kandidiranju nista izpolnjevala pogojev, in zato sem sam kot član Mandatno-volilne komisije glasoval za sklep o prenehanju mandata.

Da se vrnem na začetek. Zakaj smo se odločili, da pri tej točki predstavljamo stališče naše poslanske skupine? Zato, da izrazimo globoko razočaranje in zgražanje. Do sedaj smo namreč verjeli dokumentaciji, ki so nam jo posredovali kandidati, in tudi oba, sedaj že bivša ali pa sedanja člana sveta, lastnoročno podpisala izjavo, da izpolnjujeta vse predpisane

pogoje. Te izjave imam tu na pultu. Dejstvo je, da sta oba podala neresnično, lažno prijavo, kar je nedopustno, nemoralno, neetično in obsojanja vredno. Če bo sankcija za njuno dejanje zgolj prenehanje mandata v svetu, je to po naši oceni, izjemna mila sankcija, blažev žegen, saj gre za lažnivo dajanje podatkov, za krivo izpoved. Morebitni izgovori, da gre za nenamerno napako, so nesprejemljivo sprenevedanje. Eden izmed njiju je celo priznani pravni strokovnjak. Vsak sam pa zase že ve, ali izpolnjuje pogoje ali ne. Nihče ne ve, kolikokrat do danes smo slepo zaupali posredovanim lažnim dokazilom in izjavam. Nihče ne ve, kolikokrat smo bili mi, ki take osebe potrjujemo, v končni fazi država kot taka, izigrani. In to je zelo žalostno. Ali ta dva primera nakazujeta na to, da se poslej ne bo več zaupalo dokumentaciji, ki prispe v hram demokracije in da bo treba še dodatno preverjati?

Naj zaključim. Veseli bomo, če se bodo te naše bojzani izkazale kot neutemeljene. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Prehajamo na razpravo poslank in poslancev. Besedo ima mag. Melita Župevc.

MAG. MELITA ŽUPEVC (PS PS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Moram reči, da se globoko strinjam s predstavitvijo stališča poslanske skupine, ki jo je imel moj predhodnik, gospod Jurša. Tudi jaz si želim, da se v prihodnjem mandatu ta državni zbor ne bi srečeval s primeri, kot smo jih imeli v tem mandatu, ko smo se na Mandatno-volilni komisiji in posledično tudi na sejah Državnega zbora najprej ukvarjali z imenovanji, nekaj mesecev zatem pa z razrešitvami in posledično imamo tudi primere tožb posameznikov, ki so zoper odločitve Državnega zbora sprožili upravne spore. Tudi to, kar je dejal moj predhodnik oziroma kar dva, odgovornost tistega, ki se prijavi na nek javni razpis, je tisto, kar bi moralo biti v ospredju. Res je, v preteklosti zoper tiste, ki so lažno navajali podatke in zatrjevali s svojim podpisom na dokumentu, da izpolnjujejo vse pogoje za neko funkcijo, takšne odgovornosti ni bilo. Nihče izmed teh ljudi ni bil sankcioniran, če želite, ustrezno kaznovan. Če se nekdo prijavi za razpis in zatrdi lastnoročno s svojim podpisom, da izpolnjuje določene pogoje, mislim, da bi moralo to v neki pravni državi zadostovati. V tem državnem zboru pa, kot rečeno, smo bili prevečkrat v tem mandatu, pa tudi že kdaj prej, soočeni s primeri, ko posamezniki preprosto tega niso jemali dovolj resno.

Ko govorimo o Programskem svetu RTV Slovenija, danes je bilo že nekaj govora o tem, da gre za vprašanje ali je nekdo funkcionar politične stranke. Ne gre za to, ali je bil nekdo v obdobju pred imenovanjem, torej v obdobju

petih let, funkcionar politične stranke, ampak gre za vprašanje, ali je bil član organa politične stranke. V tem je velika razlika in do tega se je opredelila Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Res je, da se je opredelila v tem konkretnem primeru samo do enega izmed primerov, do drugega pa ne, ampak to je bila odločitev Mandatno-volilne komisije, ki je o tem glasovala, in to ni bila odločitev predsednice Mandatno-volilne komisije. Zadnjič mi je ena izmed zaposlenih v tem državnem zboru v šali rekla: "Ja, bomo morali začeti s prakso Mandatno-volilna komisija pride tudi na dom." Upam, da nam tega res ne bo treba početi, zvoniti na vratih in preverjati, kaj dejansko kandidati, ki se prijavljajo na razne javne funkcije, izpolnjujejo. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Besedo ima mag. Ivan Vogrin, pripravi pa se gospa Maša Kociper. Izvolite, gospod Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi.

Kaj pravzaprav reči po tem, kar mi delamo? Najboljše bi bilo, da nič. Pa vendarle. Pred slabimi 30 leti sem poslušal predavanje dr. Vita Bobeka na Ekonomsko-poslovni fakulteti. Rekel je naslednje: "Vse odločitve, ki jih sprejemamo v življenju, so finančne odločitve." Tudi ta odločitev je finančna odločitev. Zaradi tako slabo vodenih postopkov, zaradi tako slabih odločitev je Slovenija predvsem finančno na dnu. To je posledica takšnih kolobocij, takšnih nekkih pravniških, ne vem kakšnih driblingov, ki ne vodijo nikamor. In žalostno je, da to delajo, delamo. Samo to sem želel povedati.

Prej sem že razpravljal o tem, da seveda je Slovenija na lestvici konkurenčnosti zadnja ali pa med zadnjimi. Tudi to vpliva na to, pa mi verjeli ali ne, ali vi verjeli ali ne, ker vsi družbeni podsistemi so med seboj močno prepleteni. In ko je moja predhodnica govorila o odgovornosti za to, da se nekdo prijavi na delovno mesto, pravilno, vendar se vi spomnite, da smo pred pol ure zavrnili Zakon o Banki Sloveniji, ki ne določa nič drugega kot samo večjo odgovornost Banke Slovenije za sprejete odločitve. Tam, kjer smo, smo predvsem zaradi tega, ker smo sprejemali napačne odločitve. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Vmes smo prejeli odpoved pri razpravi, tako da je na vrsti dr. Vinko Gorenak, pripravi pa se gospod Jani Möderndorfer.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

No, saj temu sklepu bi lahko rekli približno Saj ni res, pa je ali pa približno tako, da če bi ta koalicija dala na glasovanje, da zunaj pada toča, bi pač to izglasovali.

Naj se vrnem k temi. Najprej je bilo gospodu Klunu očitano, da je član Strokovnega

sveta SDS, in sicer po statutu iz leta 2009 je Strokovni svet SDS resnično organ stranke zadolžen za pravosodje, vendar gospod Klun nikoli ni bil član Strokovnega sveta. Strokovni svet SDS je oblikovan po načelu vlade, lahko bi rekli, da je vlada v senci. V Strokovnem svetu je toliko ljudi, kolikor je ministrstev v posameznem mandatu in vodi ga predsednik. Gospod Klun tam ni bil nikoli, član sem jaz. Koalicija je določila, da je član Strokovnega sveta, ker koalicija ve, kaj piše v našem statutu in mi ne vemo, kaj smo sami zapisali v ta statut. Koalicija pa ni bila pripravljena poslušati pravne službe odnosno zaprositi za pravno mnenje.

Naprej. To seveda ni bilo dovolj, je bilo malo na trhljih temeljih, zato je koalicija med neko pavzo na Mandatno-volilni komisiji prinesla na plan fantastično uporabno ugotovitev. Torej, gospod Klun naj bi bil funkcionar, in sicer član Državne volilne komisije, kjer je že leta in leta. Kdo so funkcionarji, predpisuje zakon in zakon o Državni volilni komisiji ne predpisuje, da bi bili člani Državne volilne komisije funkcionarji. Še več, tudi njihov direktor je državni uslužbenec in ne funkcionar. Zakon pravi, da je njihovo delo častno, zato niso funkcionarji. Če bi bili funkcionarji, bi morali poročati Državni volilni komisiji o svojem premoženju, pa jim to ni treba. Torej niso funkcionarji. In še nekaj, koalicija si je pač za uravnoteženje Sveta RTV mogla najti eno žrtev in to je gospod Klun. Izglasovala je nekaj, kar ni res, kar nima podlage v realnosti. Popolnoma enako, kot da bi sedaj glasovali o tem, da zunaj pada toča. Ampak saj za to koalicijo lahko pada toča.

Malo prej smo poslušali tudi jamranje in stokanje o tem, kako je kaznivo, če nekdo podpiše neke dokumente, ki niso točni. To je seveda kaznivo. Zato sem jaz na Mandatno-volilni komisiji predlagal, da bi vso dokumentacijo v primeru tega gospoda, ne gospoda Kluna, tega drugega, Stržeta, odstopili policiji. Ne boste verjeli, koalicija je bila proti. In tak sklep ni bil sprejet. Tak sklep ni bil sprejet. To pomeni, da koalicija za kamere in pa za ljudi govori, kako je poštena, kako pričakuje, da bi preganjali take, ki podpisujejo neke dokumente, ki nimajo podlage v realnosti, ki se torej zlažejo in pridejo na neko mesto, kar se jaz strinjam, da je kaznivo dejanje. Ko pa je treba pritisniti na gumb za, pa reči: "Policiji odstopite podatke", je pa koalicija proti.

Gospe in gospodje, to je sprenevedanje. Gospe in gospodje, to je nekorektno, ampak ni pa kaznivo, če glasuješ po svoji vesti. Moraš glasovati po svoji vesti, ampak če glasuješ po svoji vesti, moraš imeti vest. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Jani Möderndorfer, pripravi naj se gospod Matjaž Han.

Izvolite, gospod Möderndorfer.

JANI MÖDERNDORFER (PS NP): Hvala lepa.

Težko je danes razpravljati o tem, še posebej, ko poslušamo izseke razprav, ki so bili

na Mandatno-volilni komisiji mnogo daljši, ob samem utemeljevanju, kdo je član organa posamezne stranke in kdo ne. Je pa res, da smo na tej isti MVK na začetku mandata že dobili ob nekem podobnem primeru mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je zelo jasno povedala naslednje. Povedala je, da je seveda treba vsak primer posamično obravnavati posebej in seveda pogledati statut, ki opredeljuje, kaj so njihovi organi. In jaz sem imel daljšo razpravo, kjer sem razložil – in danes je praktično nemogoče razložiti v petih minutah, kaj in kje se razlikuje znotraj tega statuta in ki opredeljuje, kdo je bil v tistem času član organa. Jaz na nek način sicer rešpektiram njihove ugotovitve, da danes razpravljajo v tej smeri, češ da ni bil nikoli član organa stranke, govorim pa o strokovnem svetu, ki je bil opredeljen v tem statutu kot organ stranke, ampak oni imajo, sedaj tako izgleda, dve vrsti članov. Člani organa Strokovnega sveta, ki so člani organa sveta. Kako do njih pridejo, niti ni pomembno. In nekako neki zunanji člani, nekaj v tem kontekstu, ki so tudi člani Strokovnega sveta, ampak niso člani. To so neki posebni člani, ki niso člani tega organa. Poglejte, seveda se MVK s tem ni ukvarjala, kajti to ni problem MVK.

Je pa seveda problem nekje drugje. Za tiste, ki to spremljajo in ki ne razumejo, ko je gospod Gorenak omenil naslednje, da je celo članstvo v Državni volilni komisiji častno, pa niso funkcionarji. Pa bom šel na drug primer. Veste, v zakonu zelo jasno piše, da so državni svetniki častna funkcija, pa so funkcionarji. Torej, imamo en resen problem, enkrat je častno delo, ko nekdo opravlja funkcionarsko delo, drugič pa ne. Dejstvo je, da imamo profesionalne in neprofesionalne funkcionarje in tudi to dilemo smo odprli na MVK in seveda tudi priznam, da nismo imeli skupnega jezika okoli tega vprašanja. Vendar to za Državni zbor, še posebej za Mandatno-volilno komisijo, ni nič novega, je pa novo to, da obstajajo člani, ki jih je treba kazensko preganjati in člani, ki niso vedeli, da so člani in po vsej verjetnosti to ne bo potrebno.

In zdaj odgovor na to, kar je rekel gospod Gorenak. MVK res ni sprejel tega sklepa, ki ste ga predlagali, vendar še vedno imate – in verjamem, da vas ta morala in etika drži – tudi dolžnost, da to sami storite. In verjamem, da boste to naredili za oba člana, ki sta razrešena. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima gospod Matjaž Han, pripravi pa se gospod Jože Tanko.
Izvolite, gospod Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik.

Gospe in gospodje, lahko se še tako izvijate, ampak iz tega klopčiča se žal ne boste izvili, ker ste ga sami tako zavozlali, da je zdaj res težava ven priti. Če kaj, naj bi bil ta moment

član SDS in gospod Klun, ki se ga po eni strani branite, kot da ni nič, po drugi strani pa je največji strokovnjak. Zakaj? Ker je bil na vseh možnih funkcijah, ki ste ga imenovali. Na vseh funkcijah je ta gospod Klun že bil, od Soda ali Kada, do DVK, do Programskega sveta, v glavnem wunderkind SDS, ampak ni pa po statutu funkcionar. To je ena stvar.

Druga stvar. Socialni demokrati smo na tej seji Mandatno-volilne komisije podprli sklep, na podlagi katerega je prenehal mandat članoma Programskega sveta RTV Slovenija, tako gospodu Steržetu kot gospodu Klunu. Dejstvo je, da oba ne izpolnjujeta zakonskega pogoja, ki prepoveduje članstvo v organih političnih strank za obdobje 5 let. Tako gospodu Steržetu kot gospodu Klunu, enemu v SDS, drugemu v Zares. In to so fakti.

Drugo. Poleg tega gospod Miha Klun tudi ni izpolnjeval še drugega zakonskega pogoja, po katerem član Programskega sveta ne sme biti funkcionar v državnem organu, ki opravlja funkcijo nepoklicnega javnega funkcionarja v Državni volilni komisiji. Ne boste verjeli, to je zapisano v Zakonu o RTV. Idejni vodja Zakona o RTV je gospod mag. Grims. Gre pa za tretji odstavek 17. člena. Jasno piše, kdo je lahko v programskem svetu. Jože, ni res, kar govoriš, da izenačuješ volilne odbore in pa člane Državne volilne komisije. Volilni odbori v občinah ali pa na volitvah se menjajo za vsake volitve, za vsak referendum, pri DVK gre pa za cel mandat štirih let in mandat je na nek način bistvena značilnost za nosilca funkcij. Cel mandat. In je častno, tako kot je rekel Vinko, vendar dobijo tudi plačano.

Ključno pa je, spoštovani gospodje iz SDS, da vam ne paše, da je direktorica RTV Slovenije postala Nataša Pirc Musar in ste nekaj našli. Našli ubogega Steržeta, ki se je narobe podpisal, ampak niste vedeli, da je v vaših vrstah oziroma Programskem svetu je še en tak, gospod Klun, in se zadeva na nek način izenači. Sedaj je to 1:1, zadeva je neodločena. Kaj bo sedaj Programski svet naredil, ne vemo. Najmanj pa je to, da je treba igrati po pravilih igre, ki veljajo za vse, za našo stranko, za vašo stranko, za bivši Zares in tako naprej.

Mi v Poslanski skupini Socialnih demokratov smo z vsemi po načelih glasovali, da se oba kandidata razrešita. Kaj bo pa Programski svet naredil, je pa njihova avtonomna stvar. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Gospoda Steržeta nismo mi našli, ampak je to ugotovil Programski svet RTV, ki je na vašega, ali pa tudi našega, predsednika Državnega zbora naslovil pisni predlog, ki je stal v predalih pri vašem predsedniku teden dni, preden smo to dobili. To je dejstvo, lahko vse datume preverite in blokada, da se to ni prej zgodilo, je bila

povzročena pravzaprav v vaši poslanski skupini.

Drugo. Gospod Klun je bil prvič imenovan v organe RTV v času Pahorjeve Vlade. Takrat sta Mandatno-volilno komisijo vodila dva vaša člana, gospod Kumer in gospod Kontič. Takrat je šel prvič v Nadzorni svet, to je bilo leta 2011. Drugi postopek imenovanja v organe RTV je bil izveden konec lanskega leta. Mandatno-volilno komisijo je spet vodil nekdo iz koalicije, to se pravi gospa Melita Župevc.

In zdaj sprašujem, kdo je v tem primeru napravil napako, kajti predsednik delovnega telesa je vedno tisti, ki pripravi predlog za odločanje. In na Mandatno-volilni komisiji pri vsakem članu za Programski svet RTV piše, če ne izpolnjuje pogojev, piše, da ne izpolnjuje kriterija in to katerega. Niti takrat, niti sedaj, niti tedanji predsednik Mandatno-volilne komisije niti sedanja predsednica nista ugotovila pri kandidatu gospodu Klunu nič oporečnega. Nič, nobenega zaznamka ni bilo. In kot veste, najprej odločamo o tistih, ki ne izpolnjujejo pogojev in jih izločimo. To se v tem primeru ni zgodilo. In lahko samo ugotovim, da takrat, kadar vodijo Mandatno-volilno komisijo člani, ne vem, Socialnih demokratov ali Pozitivne Slovenije se delo v Mandatno-volilni komisiji ne opravlja tako, kot bi se moralo, ker se pri kandidatih, ki so predlagani, ne preverijo v celoti vsi pogoji o izpolnjevanju. In ne zdaj nekoga zdaj obremenjevati s tem, napaka je bila narejena pri vodenju Mandatno-volilne komisije, v sklicu, ko ste vi to vodili, ko je bil Kontič oziroma Kumer, in pa sedaj, ko je ta posel opravljala gospa Župevc.

Da je problem z delom v Mandatno-volilni komisiji kaže tudi to, kar se je dogajalo s članico naše izbirne komisije za izbor KPK. Popolnoma enaka zgodba. Zato sta tudi dva člana odstopila. Dvakrat je bila članica izbirne komisije za izbor KPK, dvakrat afera.

In ko že govorite o tem, gospod Han in gospod Möderndorfer, če bi bili korektni, če bi imeli tisto, kar je potrebno, bi predlog, da se preveri z mnenjem Zakonodajno-pravne službe izpolnjevanje pogojev pri gospodu Klunu podprli. Pa niste. Ne zdaj razlagati vaše interpretacije, kaj je izpolnjevanje pogojev ali ne, podprli bi sklep, tako kot ste ga v primeru gospoda Stržeta. Sami ste ga zahtevali, predsednica Mandatno-volilne komisije ga je zahtevala. Brez da je Mandatno-volilna komisija glasovala. In ko smo predlagali, da se preveri situacija tudi preko naše Zakonodajno-pravne službe, ste z večino ta predlog zavrnili.

Jaz se samo vprašam, zakaj ste se bali mnenja Zakonodajno-pravne službe, ki bi bilo najbrž drugačno od teh vaših interpretacij tukaj. Ker če bi bili tako prepričani v predlog in v rešitev, ki ste jo predlagali in zagovarjali, potem bi najbrž dali to tudi v presojo Zakonodajno-pravni službi, pa tega niste storili. Niste storili.

In ne mi razlagati ureditev izpolnjevanja pogojev in tako naprej, ko vam je Ustavno

sodišče zdaj v nekaj mesecih štirikrat povedalo, da te interpretacije prava, ki si jih privoščite, ne stojijo. Pa imate celo predsednico Ustavne komisije, s pravosodnim izpitom, pa ne stojijo.

In če bi bila koalicija korektna, tudi sedaj, ko odhaja, a bi to dopustili, bi naredili in v tem primeru noben izmed članov iz naše poslanske skupine pri tej točki dnevnega reda ne bi niti razpravljal. Tako pa smo dolžni opozoriti na dvoličnost, ko pri isti točki dnevnega reda enkrat prosite za mnenje Zakonodajno-pravne službe, pri drugem primeru ga pa nočete. In to kaže na to, da v svojo trditev niste prepričani, da je šlo za politični obračun. Se pravi na osnovo indicev, ki ste si jih izmislili, ste še nekoga zraven razrešili iz funkcije člana Programskega sveta. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Tanko, naj dam samo pojasnilo, da vedno ažurno podpišem vse dopise, ko so pripravljene, in jih tudi posredujem naprej.

Besedo ste dobili vsi, ki ste bili prijavljeni k razpravi, zato zaključujem razpravo.

Pod točko 1 Mandatno-volilna komisija predlaga Državnemu zboru, da se na podlagi tretjega odstavka 18. člena v zvezi s prvo alinejo tretjega odstavka 17. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija in 112. člena Poslovnika Državnega zbora seznanj z naslednjim sklepom: Ugotovi se, da Matjaž Sterže ne izpolnjuje pogojev za člana Programskega sveta RTV Slovenija, ker je bil v obdobju 5 let pred imenovanjem za člana Programskega sveta RTV Slovenija član organa politične stranke. Zato mu preneha mandat člana Programskega sveta RTV Slovenija, na katerega je bil imenovan na podlagi sedme alineje šestega odstavka 17. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija.

Pod točko 2 Mandatno-volilna komisija predlaga Državnemu zboru, da se na podlagi tretjega odstavka 18. člena v zvezi s prvo in tretjo alinejo tretjega odstavka 17. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija in 112. člena Poslovnika Državnega zbora seznanj z naslednjim sklepom: Ugotovi se, da Miha Klun ne izpolnjuje pogojev za člana Programskega sveta RTV Slovenija, ker je bil v obdobju 5 let pred imenovanjem za člana Programskega sveta RTV Slovenija član organa politične stranke in ker je funkcionar v državnem organu. Zato mu preneha mandat člana Programskega sveta RTV Slovenija, imenovanega na podlagi šeste alineje šestega odstavka 17. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija.

Ugotavljam, da se je Državni zbor s sklepoma seznanil.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in zaključujem tudi 25. sejo Državnega zbora. Hvala in na svidenje!

Seja je bila končana dne 22. maja 2014 ob 15.53.

INDEKS GOVORNIKOV

A

AMBROŽIČ, BORUT 66, 70, 71

B

BEVK, SAMO 50, 51, 151, 152, 160

BIKAR, ALENKA 89, 99, 196

BOGOVIČ, FRANC 123, 134, 139, 155, 169, 176

BRATUŠEK, MAG. ALENKA 16, 17, 18, 19, 20, 21

BREZNIK, FRANC 64, 65, 74, 76, 85

BRULC, MIRKO 132, 154, 175, 187, 201

BRUNSKOLE, RENATA 32, 33, 76, 137, 161, 166, 213

Č

ČEHOVIN, JERKO 204, 207

ČERNAČ, ZVONKO 54, 55, 56, 69, 121, 138, 144, 146, 147

ČRNAK MEGLIČ, DR. ANDREJA 153, 154, 158, 168

ČUFER, DR. UROŠ 24, 25, 26, 27, 29, 30, 50, 60, 64, 65, 69, 72, 73, 131, 144

ČUŠ, ANDREJ 38, 93, 101, 104, 123, 195

D

DIMIC, IVA 36, 80, 113, 121, 200

F

FRANGEŽ, MATEVŽ 20, 214, 222

G

GORENAK, DR. VINKO 40, 157, 238

GRILC, DR. UROŠ 36, 37, 48, 67, 68

GRILL, IVAN 159

GRIMS, MAG. BRANKO 41, 42, 43, 128, 153

H

HAN, MATJAŽ 113, 239

HERCEGOVAC, MAG. LEJLA 153, 160, 164, 166

HOČEVAR, MAG. KATARINA 40, 84, 177

HORVAT, JOŽEF 25, 49, 50, 80, 82, 85, 103, 114, 120, 127, 129, 136, 149, 163, 167, 173, 180, 182, 184, 191, 195, 205, 218, 221

HROVAT, ROBERT 39, 109

HRŠAK, IVAN 209

I

IRGL, EVA 45

J

JAKIČ, ROMAN 28

JAZBEC, DARKO 162

JENKO, MAG. JANA 200

JERAJ, ALENKA 47, 48, 49, 129, 160

JERIČ, ALJOŠA 133, 170, 187

JERINA, MAG. ANDREJA 198

JEROVŠEK, JOŽEF 52, 96, 97, 98, 99, 116, 117, 147, 168, 226

HORVAT, JOŽEF 188

JURŠA, FRANC 124, 162, 237

K

KAVTIČNIK, JOŽEF	87, 94, 96, 103, 105, 106, 118, 165
KEKEC, BOJAN	192
KLASINC, JANJA	14, 206
KOCIPER, MAŠA	165, 166
KOS, SAŠA	87, 192
KOTNIK POROPAT, MARJANA	155, 158
KRIVEC, DANIJEL	61, 62, 72, 73
KURNJEK, BRANKO	53, 91, 105, 106, 202, 208

L

LAH, ZVONKO	201
LISEC, TOMAŽ	23, 24, 38, 39, 112, 113, 127, 156

M

MAVKO, MAG. MITJA	108, 110
MEH, SREČKO	77, 83, 84, 97, 98, 120, 123, 125
MÖDERNDORFER, JANI	165, 236, 238

N

NOVAK, LJUDMILA	16, 17, 18, 93, 124

O

OMERZEL, SAMO	21, 22, 23, 24, 30, 32, 33, 34, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 51, 52, 53, 57, 58, 61, 62, 63, 64
OPEC, JASMINA	15, 16, 68, 69, 79, 120, 194, 208
OSTERMAN, ALEKSANDRA	46, 47, 74, 186, 190

P

PAVLIČ, ALENKA	75, 77, 90, 197, 202, 214
PAVLIŠIČ, MARKO	21, 66, 67, 78, 81, 85, 133, 143, 146, 159, 165, 171, 216, 232, 233
PERTINAC, ALJUŠ	88, 95, 98, 99, 101, 193
PIKALO, DR. JERNEJ	34, 35
PLEVČAK, MARIJA	41, 79, 92, 135, 158, 168, 172, 184, 195, 217
PLIČANIČ, DR. SENKO	39, 55, 56, 71
POGAČNIK, MAG. MARKO	26, 211, 233
POJBIČ, MARIJAN	52, 115, 168, 230
POTRATA, MAG. MAJDA	36, 37, 73, 89, 102, 121, 197, 207
PRESEČNIK, JAKOB	199, 203
PREVC, MIHAEL	30, 31, 32, 81, 84, 91, 180, 183, 190
PUČNIK, MATEJA	34, 35, 99, 161
PUKŠIČ, FRANC	82, 83, 104, 115, 122, 125, 142, 143

R

RAMŠAK, SONJA	21, 63, 64, 72, 106, 123, 124, 206
RIBIČ, JANEZ	22, 126, 161, 171, 216

S

SIMČIČ, IVAN	163
SMODIŠ, BRANKO	163
STARMAN, BOJAN	131, 229
STEPIŠNIK, MAG. STANKO	59, 60, 83, 102, 167, 175

Š

ŠIRCELJ, MAG. ANDREJ	27, 28, 29, 30, 137, 138, 140, 151, 152, 165, 166, 174, 181, 185, 190, 210, 219, 227

T

TANKO, JOŽE	57, 58, 59, 70, 168, 230, 236, 239
TISEL, MAG. ŠTEFAN	155
TOMC, ROMANA	18, 19, 167, 224, 225
TONIN, MAG. MATEJ	150, 162, 178

V

VELIKONJA, JOŽE	201
VIZJAK, MAG. ANDREJ	101, 108, 110, 122, 125, 140, 147, 166
VOGRIN, IVAN	28, 122, 126, 152, 167, 179, 189, 223, 238
VRANIČAR, MATEJA	138, 158, 170, 183, 211

Z

ZATLER, MAG. RENATA	203

Ž

ŽNIDAR, LJUBO	43, 44, 45, 129
ŽUPEVC, MAG. MELITA	237

LEGENDA

- PS PS – Poslanska skupina Pozitivna Slovenija**
- PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke**
- PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov**
- PS DL – Poslanska skupina Državljska lista**
- PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije**
- PS SLS – Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke**
- PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije**
- PS NS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti**
- NeP – Nepovezani poslanec**